

CARTEA DREPTULUI

MENTIONATĂ ÎN BIBLIE ÎN

IOSUA CAPITOLUL 10 V. 13

ȘI ÎN

2 SAMUEL CAPITOLUL 1 V. 18

CUPRINS

Capitolul 1	Pagina 1
Capitolul 2	Pagina 3
Capitolul 3	Pagina 5
Capitolul 4	Pagina 8
Capitolul 5	Pagina 9
Capitolul 6	Pagina 11
Capitolul 7	Pagina 14
Capitolul 8	Pagina 17
Capitolul 9	Pagina 19
Capitolul 10	Pagina 22
Capitolul 11	Pagina 24
Capitolul 12	Pagina 28
Capitolul 13	Pagina 32
Capitolul 14	Pagina 34
Capitolul 15	Pagina 36
Capitolul 16	Pagina 39
Capitolul 17	Pagina 41
Capitolul 18	Pagina 43
Capitolul 19	Pagina 46
Capitolul 20	Pagina 50
Capitolul 21	Pagina 52
Capitolul 22	Pagina 55
Capitolul 23	Pagina 58
Capitolul 24	Pagina 63

Capitolul 25	.....	Pagina 66
Capitolul 26	.....	Pagina 68
Capitolul 27	.....	Pagina 71
Capitolul 28	.....	Pagina 72
Capitolul 29	.....	Pagina 74
Capitolul 30	.....	Pagina 77
Capitolul 31	.....	Pagina 79
Capitolul 32	.....	Pagina 83
Capitolul 33	.....	Pagina 87
Capitolul 34	.....	Pagina 90
Capitolul 35	.....	Pagina 94
Capitolul 36	.....	Pagina 96
Capitolul 37	.....	Pagina 98
Capitolul 38	.....	Pagina 101
Capitolul 39	.....	Pagina 104
Capitolul 40	.....	Pagina 108
Capitolul 41	.....	Pagina 111
Capitolul 42	.....	Pagina 113
Capitolul 43	.....	Pagina 117
Capitolul 44	.....	Pagina 120
Capitolul 45	.....	Pagina 125
Capitolul 46	.....	Pagina 127
Capitolul 47	.....	Pagina 129
Capitolul 48	.....	Pagina 131
Capitolul 49	.....	Pagina 135

Capitolul 50	.....	Pagina 138
Capitolul 51	.....	Pagina 141
Capitolul 52	.....	Pagina 145
Capitolul 53	.....	Pagina 148
Capitolul 54	.....	Pagina 150
Capitolul 55	.....	Pagina 157
Capitolul 56	.....	Pagina 160
Capitolul 57	.....	Pagina 164
Capitolul 58	.....	Pagina 167
Capitolul 59	.....	Pagina 169
Capitolul 60	.....	Pagina 170
Capitolul 61	.....	Pagina 172
Capitolul 62	.....	Pagina 174
Capitolul 63	.....	Pagina 176
Capitolul 64	.....	Pagina 178
Capitolul 65	.....	Pagina 181
Capitolul 66	.....	Pagina 183
Capitolul 67	.....	Pagina 185
Capitolul 68	.....	Pagina 188
Capitolul 69	.....	Pagina 190
Capitolul 70	.....	Pagina 191
Capitolul 71	.....	Pagina 194
Capitolul 72	.....	Pagina 195
Capitolul 73	.....	Pagina 197
Capitolul 74	.....	Pagina 199

Capitolul 75	.....	Pagina 200
Capitolul 76	.....	Pagina 201
Capitolul 77	.....	Pagina 204
Capitolul 78	.....	Pagina 207
Capitolul 79	.....	Pagina 208
Capitolul 80	.....	Pagina 211
Capitolul 81	.....	Pagina 214
Capitolul 82	.....	Pagina 217
Capitolul 83	.....	Pagina 219
Capitolul 84	.....	Pagina 221
Capitolul 85	.....	Pagina 223
Capitolul 86	.....	Pagina 227
Capitolul 87	.....	Pagina 228
Capitolul 88	.....	Pagina 229
Capitolul 89	.....	Pagina 232
Capitolul 90	.....	Pagina 235
Capitolul 91	.....	Pagina 238

CARTEA DREPTULUI

ACEASTA ESTE CARTEA GENERAȚIILOR OMULUI PE CARE DUMNEZEU L-A FĂCUT PE PĂMÂNT IN ZIUA CÂND DOMNUL DUMNEZEU A FĂCUT CERUL ȘI PĂMÂNTUL

Capitolul 1

1. Și Dumnezeu a spus, Să facem pe om după chipul nostru, după asemănarea noastră, și Dumnezeu l-a creat pe om după chipul său.
2. Și Dumnezeu l-a format pe om din țărână, și a suflat în nările lui suflarea vieții, iar omul a devenit un suflet viu înzestrat cu grai.
3. Și Domnul a spus, Nu este bine ca omul să fie singur; Eu o să îi fac lui un ajutor potrivit.
4. Și Domnul a cauzat un somn adânc să cadă peste Adam, și el a dormit, iar El a luat una din coastele lui, și El a clădit carne în jurul ei, și a format-o și a adus-o lui Adam, iar Adam s-a trezit din somnul său, și iată o femeie stătea înaintea sa.
5. Și el a spus, Acesta este un os din oasele mele și se va numi femeie, căci aceasta a fost luată din om; iar Adam a numit-o pe ea Eva, căci era mama tuturor celor vii.
6. Și Dumnezeu i-a binecuvântat pe ei și i-a numit Adam și Eva în ziua în care El i-a creat pe ei, iar Domnul Dumnezeu a spus, fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul.
7. Și Domnul Dumnezeu a luat pe Adam și Eva nevasta sa, și El i-a așezat în grădina Edenului să o lucreze și să o îngrijească ; și El le-a poruncit și le-a spus, din orice pom din grădină puteți mânca, dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mâncați , căci în ziua în care veți mânca de acolo veți muri sigur.
8. Și când Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a poruncit lor, El a plecat de la ei, iar Adam și nevasta sa au locuit în grădină conform poruncii pe care Domnul le-o poruncise.
9. Și șarpele, pe care Dumnezeu îl crease cu ei în grădină, a venit la ei să îi ispitească să încalce porunca lui Dumnezeu pe care El le-o poruncise.
10. Și șarpele a ispitit și înduplecat pe femeie să mănânce din pomul cunoașterii, iar femeia a dat ascultare vocii șarpelui, și a încălcat Cuvântul Domnului, și a luat din pomul cunoașterii binelui și răului și a mâncat, și ea a luat din el și a dat de asemenea soțului ei și el a mâncat.
11. Și Adam și Eva au încălcat porunca lui Dumnezeu pe care le-o poruncise, iar Dumnezeu a știut-o, și mânia sa a fost aprinsă împotriva lor și El i-a blestemat.
12. Și Domnul Dumnezeu i-a alungat în ziua aceea din grădina Edenului, să are pământul din care au fost luați, și ei au mers și au locuit la estul grădinii Edenului; iar Adam a cunoscut-o pe nevasta sa Eva și ea a născut doi fii și trei fiice.
13. Și ea l-a numit pe întâiul născut Cain, spunând, eu am obținut un om de la Domnul, iar numele celuilalt ea l-a pus Abel, căci ea a spus, în vanitate noi am venit pe pământ, și în vanitate noi o să fim luați de pe el.
14. Și băieții au crescut iar tatăl lor le-a dat o deținere în meleag; iar Cain a fost un plugar al pământului, iar Abel un păstor al oilor.
15. Și a fost la terminarea a câtorva ani, că au adus o ofrandă de apropiere Domnului, iar Cain a adus din roadele pământului, și Abel a adus din întâi născuții turmei sale din belșugul acestora, iar Dumnezeu s-a întors și a înclinat spre Abel și jertfa lui, și un foc s-a coborât de la Domnul din cer și a consumat-o.
16. Și către Cain și jertfa lui Domnul nu s-a întors, și El nu a înclinat spre ea, căci el adusesese din roadele inferioare ale pământului înaintea Domnului, iar Cain a fost gelos împotriva fratelui său Abel din pricina aceasta, și a căutat un pretext să îl ucidă.

17. Și la ceva timp apoi, Cain și Abel fratele său au mers într-o zi la câmp să își facă treaba lor; și erau amândoi în câmp, Cain arând și plugărind pământul lui, iar Abel hrănindu-și turma; iar turma a trecut peste acea parte pe care Cain o plugărise în pământ, și l-a mâhnit amar pe Cain din această pricină.
18. Și Cain s-a apropiat de fratele său Abel în mânie, și el i-a spus lui, ce este între mine și tine de tu vii să sălășluiești și să-ți aduci turma ta să se hrănească în țarina mea?
19. Și Abel i-a răspuns fratelui său Cain și i-a spus lui, ce este între mine și tine, ca tu să mănânci carnea turmei mele și te îmbraci cu lâna lor?
20. Și acum așadar, dezbracă lâna oilor mele cu care tu te-ai îmbrăcat, și recompensează-mi pentru rodul și carnea lor pe care tu o măncașezi, și când vei fi făcut aceasta, eu apoi voi merge din țarina ta precum tu spuseseși.
21. Și Cain a spus fratelui său Abel, cu siguranță, dacă te ucid în această zi, cine va cere sângele tău de la mine?
22. Și Abel a răspuns lui Cain, zicând, sigur Dumnezeu care ne-a făcut pe pământ, El va răzbuna pricina mea și El va cere sângele meu de la tine dacă m-ai ucide, căci Domnul este judecătorul și arbitrul, și este El care va răsplăti omului conform răului său, iar omului viclean conform vicleniei pe care ar săvârși-o pe pământ.
23. Și acum, dacă m-ai ucide aici, sigur Dumnezeu cunoaște părerile tale secrete, și te va judeca pentru răul pe care tu mi l-ai declarat în această zi.
24. Și când Cain a auzit cuvintele, pe care Abel fratele său le rostise, iată mânia lui Cain s-a aprins împotriva fratelui său Abel pentru că declarase acest lucru.
25. Și Cain s-a grăbit și s-a ridicat și a luat partea de fier a instrumentului său de plugărit, cu care el în mod subit l-a lovit pe fratele său și l-a ucis. Iar Cain a vărsat sângele fratelui său Abel asupra pământului, iar sângele lui Abel a curs asupra pământului înaintea turmei.
26. Și după aceasta Cain a regretat că omorâse pe fratele său, și el a fost amar mâhnit, și el a plâns asupra lui și l-a vexat în exces.
27. Și Cain s-a ridicat și a săpat o groapă în câmp, în care a pus trupul fratelui său, și a întors țărâna peste ea.
28. Și Domnul știa ce făcuse Cain fratelui lui, iar Domnul i-a apărut lui Cain și a spus lui, unde este Abel fratele tău care era cu tine?
29. Și Cain a disimulat, și a spus, eu nu știu, sunt eu păzitorul fratelui meu? Iar Domnul a spus lui, ce ai făcut tu? Vocea sângelui fratelui tău plânge către mine din pământul unde tu l-ai ucis.
30. Căci tu ai ucis pe fratele tău și ai disimulat înaintea mea, și ți-ai imaginat în inima ta că Eu nu te văzusem, și că nici nu știam toate faptele tale.
31. Dar tu ai făcut acest lucru și ai ucis pe fratele tău degeaba și pentru că ți-a vorbit drept ție, iar acum, prin urmare, blestemat să fii din pământul care și-a deschis gura să primească sângele fratelui tău din mâna ta, și în care tu l-ai îngropat.
32. Și va fi atunci când îl vei lucra, că nu îți va mai da tăria lui ca la început, căci țepi și ciulini va produce pământul, iar tu vei umbla și rătăci pe pământ până în ziua morții tale.
33. Și la acea vreme Cain a plecat de la prezența Domnului din locul în care era, și el a mers să umble și să hoinărească pe meleagul dinspre estul Edenului, el și toate ce îi aparțineau.
34. Și Cain a cunoscut pe nevasta sa în acele zile, și ea a zămislit și născut un fiu, și el l-a numit Enoh, spunând, în acea vreme Domnul începuse a-i da odihnă și liniște pe pământ.
35. Și la acea vreme Cain de asemenea a început să construiască un oraș, și a construit orașul și a pus numele orașului Enoh, conform numelui fiului său; căci în acele zile Domnul îi dăduse odihnă pe pământ, și el nu a mai umblat și hoinărit ca la început.
36. Și Irad i s-a născut lui Enoh, iar Irad a născut pe Mehuiael, iar Mehuiael a născut pe Metușael.

Capitolul 2

1. Și a fost în anul 130 al vieții lui Adam pe pământ, că el iarăși a cunoscut-o pe Eva nevasta sa, și ea a zămislit și născut un fiu după asemănarea lui și după chipul lui, și ea l-a numit Set, spunând, deoarece Dumnezeu mi-a desemnat încă o sămânță în locul lui Abel, căci Cain l-a ucis pe el.
2. Și Set a trăit 105 ani, și a născut un fiu; iar Set a pus numele fiului său Enos, spunând, deoarece în acea vreme fiii oamenilor începuseră să se înmulțească, și să prigonească sufletele și inimile lor păcătuiind și răzvrătindu-se împotriva lui Dumnezeu.
3. Și a fost în zilele lui Enos că fiii oamenilor au continuat să se răzvrătească și să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu, să sporească mânia Domnului împotriva fiilor oamenilor.
4. Și fiii oamenilor au mers și au slujit altor zei, și ei au uitat pe Domnul care îi crease pe ei pe pământ. Și în acele zile fiii oamenilor au făcut asemănări de alamă și fier, lemn și piatră, și ei li s-au plecat și le-au slujit lor.
5. Și fiecare om și-a făcut zeul său și ei s-au plecat lor, iar fiii oamenilor s-au lepădat de Domnul în toate zilele lui Enos și a copiilor lui; iar mânia Domnului e fost aprinsă din pricina lucrărilor lor și abominațiilor pe care ei le făcuseră pe pământ.
6. Și Domnul a cauzat apele râului Gihon să îi copleșească, și El i-a distrus și i-a consumat, și El a distrus a treia parte a pământului; și cu toate acestea, fiii oamenilor nu s-au întors de la căile lor rele, iar mâinile lor erau încă întinse să facă rău în văzul Domnului.
7. Și în acele zile nu era nici semănare și nici seceriș pe pământ; și nu era mâncare pentru fiii oamenilor iar foametea era foarte mare în acele zile.
8. Și sămânța pe care au semănat-o în acele zile în pământ a devenit spini, ciulini și măcăciuni; căci din zilele lui Adam era această declarație cu privire la pământ, a blestemului lui Dumnezeu, cu care El blestemase pământul, din pricina păcatului pe care Adam îl păcătuisese înaintea Domnului.
9. Și a fost când oamenii au continuat să se răzvrătească și să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu, și să corupă căile lor, că pământul de asemenea a devenit corupt.
10. Și Enos a trăit 90 de ani și l-a născut pe Cainan;
11. Și Cainan crescuse și avea 40 de ani, și el a devenit înțelept și avea cunoaștere și pricepere în toată înțelepciunea, și a domnit peste toți fiii oamenilor, și a condus pe fiii oamenilor la înțelepciune și cunoaștere; căci Cainan era un om foarte înțelept și avea înțelegere în toată înțelepciunea, și cu înțelepciunea sa domnea peste spirite și daimoni;
12. Și Cainan cunoștea prin înțelepciunea sa că Dumnezeu avea să distrugă pe fiii oamenilor pentru că păcătuiseră asupra pământului, și că Domnul avea să aducă în zilele din urmă apele potopului asupra lor.
13. Și în acele zile Cainan scria pe tablete de piatră, ceea ce avea să se petreacă în vremea ce avea să vină, și el le-a pus în comorile sale.
14. Și Cainan a domnit peste tot pământul, și el a întors pe unii din fiii oamenilor înspre slujirea Domnului.
15. Și când Cainan avea 70 de ani, a născut trei fii și două fiice.
16. Și acestea sunt numele copiilor lui Cainan; numele întâiului născut Mahalaleel, celui de-al doilea Enan, și celui de-al treilea Mered, iar surorile lor erau Ada și Tila; aceștia sunt cei cinci copii ai lui Cainan care i se născuseră lui.
17. Și Lameh, fiul lui Metușael, a devenit înrudit cu Cainan prin căsătorie, și a luat cele două fiice ale lui de nevaste, iar Ada a zămislit și născut un fiu lui Lameh, și ea l-a numit Iabal.
18. Și ea din nou a zămislit și născut un fiu, și l-a numit Iubal; iar Tila, sora ei, era steapă în acele zile și nu avea urmași.
19. Căci în zilele acelea fiii oamenilor au început să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu, și să încalce poruncile pe care El le poruncise lui Adam, să fie roditori și să se înmulțească pe pământ.

20. Și unii din fiii oamenilor au cauzat ca nevestele lor să bea o înghițitură care să le lase sterpe, ca ele să își poată păstra siluetele și prin care înfățișarea lor frumoasă să nu pălească.
21. Și când fiii oamenilor au cauzat ca unele din nevestele lor să bea, Țila a băut cu ele.
22. Și femeile însărcinate păreau îngrozitoare în văzul soților lor, precum văduvele, cât timp soții lor trăiau, căci doar de cele sterpe erau ei atrași.
23. Și la sfârșitul zilelor și anilor, când Țila a îmbătrânit, Domnul i-a deschis pânțele.
24. Iar ea a zămislit și născut un fiu și ea l-a numit Tubal Cain, spunând, după ce mă veștejisem l-am obținut pe el de la Dumnezeu Atotputernic.
25. Și ea a zămislit din nou și a născut o fiică, și ea i-a pus numele Naama, căci ea a spus, după ce mă veștejisem am obținut plăcere și încântare.
26. Și Lameh era bătrân și înaintat în ani, iar ochii lui erau tulburi încât nu putea vedea, iar Tubal Cain, fiul său, îl îndruma, și a fost într-o zi că Lameh a mers la câmp iar Tubal Cain fiul său era cu el, și pe când mergeau în câmp, Cain fiul lui Adam a avansat spre ei; căci Lameh era foarte bătrân și nu putea vedea bine, iar Tubal Cain, fiul său era foarte tânăr.
27. Și Tubal Cain a spus tatălui său să își întindă arcul, și cu săgețile el l-a lovit pe Cain, care era încă departe, și l-a ucis, căci el părea pentru ei a fi un animal.
28. Și săgețile au străpuns corpul lui Cain deși era departe de ei, și el a căzut la pământ și a murit.
29. Și Domnul a răsplătit răului lui Cain conform nelegiurii lui, pe care o făcuse fratelui lui Abel, conform Cuvântului Domnului pe care el îl rostise.
30. Și s-a întâmplat când Cain murise, că Lameh și Tubal au mers să vadă animalul pe care ei îl omorâseră , și ei au văzut, și iată Cain bunicul lor era căzut mort la pământ.
31. Și Lameh era foarte mâhnit căci făcuse acest lucru, și pocnind mâinile sale împreună a lovit pe fiul său și a cauzat moartea lui.
32. Iar nevestele lui Lameh au auzit ce făcuse Lameh, și ele au căutat să îl ucidă.
33. Și nevestele lui Lameh l-au urât pe el din ziua aceea, deoarece el i-a ucis pe Cain și Tubal Cain. Iar nevestele lui Lameh s-au despărțit de el și nu voiau a-i da ascultare în acele zile.
34. Și Lameh a venit la nevestele sale, și el le-a presat să îl asculte despre această pricină.
35. Și el a spus nevestelor sale Ada și Țila: Ascultați vocea mea, o neveste ale lui Lameh, urmați cuvintelor, căci acum v-ați imaginat și ați spus că eu am ucis un om cu rănirile mele, și un copil cu loviturile mele pentru că ei nu au făcut violență, dar cunoașteți cu siguranță că eu sunt bătrân și am părul cărunt, și că ochii mei sunt grei prin vârstă, și eu am făcut acest lucru în necunoștință.
36. Iar nevestele lui Lameh l-au ascultat în această privință, și ele s-au întors la el cu sfatul tatălui lor Adam, dar ele nu i-au mai născut copii lui de la acea vreme, cunoscând că mânia lui Dumnezeu era în creștere în acele zile împotriva fiilor oamenilor, să îi distrugă pe ei cu apele potopului pentru faptele lor rele.
37. Și Mahalaleel fiul lui Cainan a trăit 65 de ani și l-a născut pe lared; iar lared a trăit 62 de ani și l-a născut pe Enoh.

Capitolul 3

1. Și Enoh a trăit 65 de ani și a născut pe Metusala; iar Enoh a umblat cu Dumnezeu după ce a născut pe Metusala, și a slujit Domnului, și disprețuia căile rele ale oamenilor.
2. Și sufletul lui Enoh era înfășurat în învățăturile Domnului, în cunoaștere și în înțelegere; și în mod înțelept s-a retras de la fiii oamenilor, și s-a tăinuit față de ei pentru multe zile.
3. Și a fost la trecerea a mulți ani, cât slujea Domnului, și se ruga înaintea Lui în casa sa, că un înger de-al Domnului l-a strigat din cer, iar el a spus, aici sunt eu.
4. Și el a spus, Ridică-te, pleacă de la casa ta și din locul de unde te ascunzi, și arată-te fiilor oamenilor, pentru a-i putea învăța calea în care ei ar trebui să meargă, și munca pe care ei trebuie să o împlinească pentru a intra în căile lui Dumnezeu.
5. Și Enoh s-a ridicat conform Cuvântului Domnului, și a plecat de la casa sa, din locul său și din odaia în care era ascuns; și el a mers la fiii oamenilor și i-a învățat pe ei căile Domnului, iar la acea vreme a strâns fiii oamenilor și le-a făcut cunoscută învățătura Domnului.
6. Și el a ordonat să se proclame în toate locurile unde fiii oamenilor locuiau, spunând, unde este omul care dorește să cunoască căile Domnului și lucrări bune? Lăsați-l să vină la Enoh.
7. Și toți fiii oamenilor atunci s-au strâns la el, căci toți cei ce doreau acest lucru mergeau la Enoh, iar Enoh a domnit peste fiii oamenilor conform Cuvântului Domnului, și ei au venit și i s-au plecat lui și au ascultat cuvântul lui.
8. Și Duhul lui Dumnezeu era asupra lui Enoh, și el a învățat pe toți oamenii săi înțelepciunea lui Dumnezeu și căile Lui, iar fiii oamenilor au slujit Domnului în toate zilele lui Enoh, și au venit să asculte înțelepciunea lui.
9. Și toți regii fiilor oamenilor, atât cei dintâi cât și cei din urmă, împreună cu prinții și judecătorii lor, au venit la Enoh când au auzit de înțelepciunea lui, și ei i s-au plecat lui, și ei de asemenea au cerut de la Enoh ca el să domnească peste ei, lucru cu care a fost de acord.
10. Și s-au adunat ei cu toții, 130 de regi și prinți, și l-au făcut pe Enoh rege peste ei, iar ei erau cu toții sub puterea și comanda lui.
11. Și Enoh i-a învățat pe ei înțelepciune, cunoaștere, și căile Domnului; și el a făcut pace între ei, iar pace era de-a lungul pământului în timpul vieții lui Enoh.
12. Și Enoh a domnit peste fiii oamenilor 243 de ani, și a făcut justiție și dreptate cu toți oamenii săi, și el i-a condus în căile Domnului.
13. Și acestea sunt generațiile lui Enoh; Metusala, Elișa, și Elimelec, trei fii; iar surorile lor erau Melca și Nama, iar Metusala a trăit 87 de ani și a născut pe Lameh.
14. Și a fost în anul 56 al vieții lui Lameh când Adam a murit; 930 de ani având el la moartea sa, iar cei doi fii ai săi, cu Enoh și Metusala fiul lui, l-au îngropat pe el cu mare fast, precum la înmormântarea regilor, în peștera de care Dumnezeu i-a spus lui.
15. Și în acel loc toți fiii oamenilor au făcut o mare jale și un mare plânset din pricina lui Adam; prin urmare a devenit un obicei printre fiii oamenilor până în ziua aceasta.
16. Și Adam a murit deoarece mâncase din pomul cunoașterii; el și copiii lui după el, așa cum Domnul Dumnezeu spusese.
17. Și a fost în anul morții lui Adam care era anul 243 al domniei lui Enoh. În acea vreme Enoh se hotărâse să se separe de fiii oamenilor și să se ascundă precum la început pentru a-i sluji Domnului.
18. Și Enoh a făcut astfel, dar nu s-a ascuns complet de ei, ci stătea departe de fiii oamenilor trei zile iar apoi mergea la ei pentru o zi.

19. Și în timpul celor trei zile cât el era în odaia sa, se ruga la, și slăvea pe Domnul Dumnezeuul său. Iar în ziua în care mergea și se arăta supușilor săi el îi învăța căile Domnului, și tot ceea ce ei îl întrebau de Domnul el le spunea.
20. Și a făcut în felul acesta timp de mulți ani, iar el apoi se ascundea timp de 6 zile, și se arăta oamenilor săi o zi din șapte; iar după aceea odată pe lună, iar apoi odată pe an, până când toți regii, prinții și fiii oamenilor au căutat după el, și au dorit iarăși să vadă fața lui Enoh, și să audă cuvântul lui; dar nu puteau, căci toți fiii oamenilor se temeau mult de Enoh, și se temeau să se apropie de el din pricina minunăției dumnezeiești ce era așezată asupra înfățișării sale; prin urmare nici un om nu se putea uita la el, temându-se că ar putea fi pedepsit și să moară.
21. Și toți regii și prinții s-au hotărât să adune fiii oamenilor, și să vină la Enoh, gândindu-se că ei cu toții i-ar putea vorbi la vremea când el ar fi trebui să vină între ei, și ei au făcut astfel.
22. Și ziua a venit când Enoh a ieșit și ei toți s-au adunat și au venit la el, iar Enoh le-a spus lor cuvintele Domnului și el i-a învățat pe ei înțelepciune și cunoaștere, iar ei s-au plecat înaintea lui și au spus, să trăiască regele, să trăiască regele!
23. Și la o vreme după aceea, când regii și prinții și fiii oamenilor vorbeau cu Enoh, iar Enoh îi învăța pe ei căile lui Dumnezeu, iată un înger al Domnului a strigat către Enoh din cer, și a dorit să îl aducă sus la cer să îl facă pe el să domnească peste fiii lui Dumnezeu, precum el domnise peste fiii oamenilor pe pământ.
24. Când la acea vreme Enoh a auzit acest lucru el a mers și a adunat toți locuitorii pământului, și i-a învățat pe ei înțelepciune și cunoaștere și le-a dat lor învățături divine, și el le-a spus lor: Mi s-a cerut să mă ridic la cer, eu prin urmare nu cunosc ziua plecării mele.
25. Iar acum prin urmare vă voi învăța înțelepciune și cunoaștere și vă voi da vouă învățătură înainte de a vă lăsa, cum să vă purtați pe pământ ca să puteți trăi; și el a făcut astfel.
26. Și el i-a învățat pe ei înțelepciune și cunoaștere, și le-a dat lor învățătură, și el i-a muștrat pe ei, și el a pus înaintea lor statute și judecăți să le facă pe pământ, și el a făcut pace între ei, și el i-a învățat pe ei viață veșnică, și a locuit cu ei ceva vreme, învățându-i pe ei toate aceste lucruri.
27. Și la acea vreme fiii oamenilor erau cu Enoh, iar Enoh le vorbea lor, și ei și-au ridicat ochii iar o înfățișare a unui cal mare s-a coborât din cer, iar calul pășea în aer;
28. Și ei i-au spus lui Enoh ceea ce ei văzuseră, iar Enoh le-a spus lor, din pricina mea acest cal coboară pe pământ; timpul a venit când eu trebuie să plec de la voi iar eu nu voi mai fi văzut de voi de acum încolo.
29. Și calul a coborât la acea vreme și a stat înaintea lui Enoh, iar toți fiii oamenilor care erau cu Enoh l-au văzut pe el.
30. Și Enoh atunci din nou a ordonat o voce să fie proclamată, spunând, unde este omul care se încântă să cunoască căile Domnului Dumnezeului lui, lăsați-l să vină în această zi la Enoh înainte ca el să fie luat de la noi.
31. Și toți fiii oamenilor s-au adunat și au venit la Enoh în acea zi; iar toți regii pământului cu prinții și sfetnicii lor au rămas cu el în acea zi; iar Enoh atunci a învățat pe fiii oamenilor înțelepciune și cunoaștere, și le-a dat lor învățătură divină; și el i-a îndemnat pe ei să slujească Domnului și să meargă în căile Lui în toate zilele vieților lor, și el a continuat să facă pace între ei.
32. Și a fost după aceasta că el s-a ridicat și a călărit pe cal; și el a plecat iar toți fiii oamenilor au mers după el, aproape 800.000 de oameni; și ei au mers cu el o zi de drum.
33. Și în a doua zi el le-a spus lor, întoarceți-vă acasă la corturile voastre, de ce veți merge, căci cumva puteți muri? Și unii dintre ei au plecat de la el, iar aceia ce au rămas au mers cu el 6 zile de drum. Iar Enoh le spunea lor în fiecare zi, întoarceți-vă la corturile voastre, ca nu cumva să muriți; dar ei nu erau dornici să se întoarcă, și ei au mers cu el.
34. Și în a șasea zi alți oameni au rămas și s-au alipit de el, iar ei i-au spus lui, noi vom merge cu tine la locul la care tu mergi; cum Domnul trăiește, moartea doar ne va separa pe noi.

35. Și ei au stăruit atât de mult să meargă cu el, încât el a încetat a le mai vorbi lor; și ei au mers după el și nu voiau să se întoarcă;
36. Și când regii s-au întors ei au cauzat să fie făcut un recensământ, ca să poată cunoaște numărul de oameni rămași care au mers cu Enoh; și a fost în ziua a șaptea că Enoh s-a ridicat la cer într-un vârtej, cu cai și care de foc.
37. Și în a opta zi toți regii care fuseseră cu Enoh au trimis să fie adus numărul de oameni care erau cu Enoh, în acel loc de unde el s-a ridicat la cer.
38. Și toți acei regi au mers la acel loc și au găsit pământul de acolo plin cu zăpadă, iar pe zăpadă erau mari bolovani de zăpadă, și unul spunea către celălalt, haide, să spargem prin această zăpadă și să vedem, poate oamenii care au rămas cu Enoh sunt morți, și acum sunt sub bolovanii de zăpadă, și ei au căutat dar nu l-au putut găsi pe el, căci el se ridicase la cer.

Capitolul 4

1. Și toate zilele care Enoh le-a trăit pe pământ, au fost 365 de ani.
2. Și când Enoh s-a ridicat în cer, toți regii pământului s-au ridicat și l-au luat pe Metusala fiul lui și l-au uns pe el, și ei au cauzat ca el să domnească peste ei în locul tatălui lui.
3. Și Metusala s-a comportat drept în văzul lui Dumnezeu, precum tatăl său Enoh îl învățase, iar el de asemenea în timpul întregii sale vieți a învățat pe fiii oamenilor înțelepciune, cunoaștere și frica de Dumnezeu, și el nu s-a abătut de la calea bună nici către dreapta și nici către stânga.
4. Dar în zilele din urmă ale lui Metusala, fiii oamenilor s-au întors de la Domnul. Ei au corupt pământul, s-au jefuit și prădat unii pe alții, și ei s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și ei au transgresat, și ei au corupt căile lor, și nu voiau să asculte de vocea lui Metusala, ci s-au răzvrătit împotriva lui.
5. Și Domnul era extrem de mânios împotriva lor, iar Domnul a continuat să distrugă sămânța în acele zile, încât nu era nici semănare și nici seceriș pe pământ.
6. Căci atunci când ei semănau în pământ pentru a putea obține hrană pentru sprijinul lor, iată, spini și măcăciuni erau produși pe care ei nu îi semănaseră.
7. Și totuși fiii oamenilor nu s-au întors de la căile lor rele, iar mâinile lor erau încă întinse să facă rău în văzul lui Dumnezeu, și ei au provocat pe Domnul cu căile lor rele, iar Domnul era foarte mânios, și s-a mâhnit că El făcuse pe om.
8. Și El s-a gândit să-i distrugă și să-i anihileze pe ei, și El a făcut astfel.
9. În acele zile când Lameh fiul lui Metusala avea 160 de ani, Set fiul lui Adam a murit.
10. Și toate zilele trăite de Set, au fost 912 ani, și el a murit.
11. Și Lameh avea 180 de ani când a luat-o pe Așmua, fiica fiului lui Enoh unchiul său, și ea a zămislit.
12. Și la acea vreme fiii oamenilor au semănat pământul, și puțină mâncare s-a produs, dar fiii oamenilor nu s-au întors de la căile lor rele, și ei au încălcat și s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu.
13. Și nevasta lui Lameh a zămislit și i-a născut lui un fiu la acea vreme, la rotația anului.
14. Și Metusala i-a pus lui numele Noe, zicând, pământul era în zilele lui la odihnă și fără de corupție, iar Lameh tatăl lui i-a pus numele Menahem, zicând, acesta ne va alina pe noi în lucrările noastre și nefericita trudă pe pământ, pe care Dumnezeu l-a blestemat.
15. Și copilul a crescut și a fost înțărcat, și el a mers în căile tatălui său Metusala, perfect și drept cu Dumnezeu.
16. Și toți fiii oamenilor au plecat din căile Domnului în acele zile cât s-au înmulțit pe fața pământului cu fii și fiice, și ei au învățat unul pe celălalt faptele lor rele, și ei au continuat păcătuiind împotriva Domnului.
17. Și fiecare om și-a făcut sinelui său un zeu, și ei au jefuit și prăduit fiecare om pe vecinul său cât și pe ruda sa, și ei au corupt pământul, iar pământul era umplut cu violență.
18. Iar judecătorii și conducătorii lor au mers la fiicele oamenilor și au luat nevestele lor prin forță de la soții lor conform alegerii lor, iar fiii oamenilor în acele zile au luat din vitele pământului, dobitoacele câmpului și zburătoarele aerului, și au învățat amestecarea animalelor de o specie cu alta, ca prin aceasta să provoace pe Domnul; iar Dumnezeu a văzut tot pământul și era corupt, căci toată carnea își corupsese căile pe pământ, toți oamenii și toate animalele.
19. Și Domnul a spus, Eu voi șterge pe om pe care Eu l-am creat de pe fața pământului, da, de la om la păsările aerului, împreună cu vitele și dobitoacele care sunt la câmp, căci Eu regret că Eu le-am făcut.
20. Și toți oamenii care mergeau în căile Domnului, au murit în acele zile, căci Domnul urma să aducă răul asupra omului pe care El îl declarase. Căci aceasta a fost de la Domnul, ca ei să nu poată vedea răul pe care Domnul îl spusese referitor la fiii oamenilor.
21. Și Noe a găsit grație în văzul Domnului, iar Domnul l-a ales pe el și pe copiii lui să ridice sămânță din ei pe fața întregului pământ.

Capitolul 5

1. Și a fost în anul 84 al vieții lui Noe, că Enos fiul lui Set a murit; el avea 905 ani la moartea sa.
2. Și în anul 179 al vieții lui Noe, Cainan fiul lui Enos a murit, și toate zilele lui Cainan au fost 910 ani, și el a murit.
3. Și în anul 234 al vieții lui Noe, Mahalaleel fiul lui Cainan a murit, iar zilele lui Mahalaleel au fost 895 de ani, și el a murit.
4. Și Iared fiul lui Mahalaleel a murit în acele zile, în anul 336 al vieții lui Noe; iar toate zilele lui Iared au fost 962 de ani, și el a murit.
5. Și toți cei care au urmat Domnului au murit în acele zile, înainte ca ei să vadă răul pe care Dumnezeu îl declarase a-l face asupra pământului.
6. Și după trecerea a mulți ani în anul 480 al vieții lui Noe, când toți acei oameni, care au urmat Domnului muriseră dintre fiii oamenilor, și doar Metusala a fost atunci lăsat, Dumnezeu a vorbit lui Noe și lui Metusala, spunând,
7. Vorbiți voi, și proclamați fiilor oamenilor, spunând, astfel spune Domnul, întoarceți-vă de la căile voastre rele și părăsiți lucrările voastre, iar Domnul va regreta răul pe care El l-a declarat a-l face vouă, astfel încât să nu se întâmple.
8. Căci astfel spune Domnul, iată Eu vă dau vouă o perioadă de 120 de ani; dacă voi vă veți întoarce către Mine și veți părăsi căile voastre rele, atunci Eu de asemenea mă voi întoarce de la răul pe care Eu vi l-am spus, și el nu va exista, spune Domnul.
9. Și Noe și Metusala au spus toate cuvintele Domnului fiilor oamenilor, zi după zi, constant vorbindu-le lor.
10. Dar fiii oamenilor nu voiau a da ascultare lor, nici să încline urechile către cuvintelor lor, și erau încăpățânați.
11. Iar Domnul le-a acordat lor o perioadă de 120 de ani, spunând, dacă ei se vor întoarce, atunci va avea Dumnezeu regret de rău, astfel încât să nu distrugă pământul.
12. Și Noe fiul lui Lameh s-a abținut de la a lua o nevastă în acele zile, să nască copii, căci el a spus, cu siguranță acum Dumnezeu va distruge pământul, pentru ce atunci să nasc eu copii?
13. Și Noe era un om just, el era perfect în generația sa, iar Domnul l-a ales pe el să ridice sămânță din sămânța lui pe fața pământului.
14. Și Domnul a spus lui Noe: Ia-ți o nevastă, și naște copii, căci Eu te-am văzut pe tine drept înaintea mea în această generație.
15. Și tu vei ridica sămânță, și copiii tăi cu tine, în mijlocul pământului; iar Noe a mers și a luat o nevastă, și el a ales-o pe Nama fiica lui Enoh, iar ea avea 580 de ani.
16. Și Noe avea 498 de ani, când el a luat-o pe Nama de nevastă.
17. Și Nama a zămislit și născut un fiu, iar el l-a numit Iafet, spunând, Dumnezeu m-a lărgit pe mine pe pământ; și ea a zămislit din nou și a născut un fiu, iar el l-a numit Șem, spunând, Dumnezeu mi-a făcut mie o rămășiță, să ridice sămânță în mijlocul pământului.
18. Și Noe avea 502 de ani când Nama a născut pe Șem, iar băieții au crescut și au mers în căile Domnului, în tot ceea ce Metusala și Noe tatăl lor îi învățaseră.
19. Și Lameh tatăl lui Noe a murit în acele zile; dar cu adevărat nu a mers cu toată inima lui în căile tatălui lui, și el a murit în anul 195 al vieții lui Noe.
20. Și toate zilele lui Lameh au fost 770 de ani, și el a murit.
21. Și toți fiii oamenilor care cunoșteau pe Domnul, au murit în acel an înainte ca Domnul să aducă rău asupra lor; căci Domnul voia ca ei să moară, astfel încât să nu privească răul pe care Dumnezeu avea să îl aducă asupra fraților și rudelor lor, precum El astfel declarase să facă.

22. La acea vreme, Domnul a spus lui Noe și lui Metusala, stați înaintea și proclamați fiilor oamenilor toate cuvintele pe care Eu vi le-am spus vouă în acele zile, poate s-ar putea întoarce de la căile lor rele, iar Eu atunci voi regreta răul și nu îl voi aduce.
23. Iar Noe și Metusala au stat înaintea, și au spus în urechile fiilor oamenilor, tot ceea ce Dumnezeu spusese referitor la ei.
24. Dar fiii oamenilor nu au vrut să dea ascultare, și nici să-și încline urechile la toate declarațiile lor.
25. Și a fost după aceasta că Domnul a spus lui Noe: Sfârșitul la toată carnea este venit înaintea mea, din pricina faptelor lor rele, și iată Eu voi distruge pământul.
26. Și ia tu la tine lemn de gofer, și mergi într-un anume loc și fă o mare arcă, și plaseaz-o în acel loc.
27. Și astfel să o faci; 300 coți lungimea ei, de 50 de coți lată și de 30 de coți înaltă.
28. Și îți vei face o ușă, deschisă în lateralul ei, și la un cot să o termini deasupra, și să o acoperi pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.
29. Și iată Eu voi aduce potopul de ape asupra pământului, și toată carnea va fi distrusă, de sub ceruri, tot ce este pe pământ va pieri.
30. Iar tu și casa ta veți merge și veți aduna două perechi din toate făpturile vii, parte bărbătească și parte femeiască, și le veți aduce la arcă, să ridicați sămânță din ele pe pământ.
31. Și strânge-ți toată hrana care este mâncată de toate animalele, ca să poată fi hrană pentru tine și pentru ele.
32. Și tu vei alege pentru fiii tăi trei fecioare, din fiicele oamenilor, iar ele vor fi soții pentru fiii tăi.
33. Și Noe s-a ridicat, și el a făcut arca, în locul unde Dumnezeu îi poruncise, iar Noe a făcut precum Dumnezeu îi ordonase.
34. În anul 595 al vieții sale, Noe a început să facă arca, și el a făcut arca în 5 ani, precum Domnul îi poruncise.
35. Atunci Noe a luat cele trei fiice ale lui Eliachim, fiul lui Metusala, pentru a fi neveste pentru fiii săi, precum Domnul îi poruncise lui Noe.
36. Și a fost la acea vreme că Metusala fiul lui Enoh a murit; 960 de ani avea el, la moartea lui.

Capitolul 6

1. La acea vreme, după moartea lui Metusala, Domnul i-a spus lui Noe: Intră tu cu casa ta în arcă; iată Eu voi aduna la tine toate animalele pământului, dobitoacele câmpului și orătăniile aerului, iar ele toate vor veni și vor înconjura arca.
2. Iar tu vei merge și te vei așeza lângă ușile arcei, iar toate dobitoacele, animalele, și orătăniile, se vor aduna și se vor pune înaintea ta, iar acelea din ele ce vor veni și se vor pleca înaintea ta, le vei lua și le vei da în mâinile fiilor tăi, care le vor aduce pe ele în arcă, iar toate cele ce vor sta înaintea ta le vei lăsa.
3. Și Domnul a împlinit aceasta în ziua următoare, iar animale, dobitoace și orătănii au venit în mari multitudini și au înconjurat arca.
4. Și Noe s-a dus și s-a așezat lângă poarta arcei, iar din carnea ce s-a plecat înaintea lui, el le-a adus în arcă, iar toate cele ce au stat înaintea lui el le-a lăsat pe pământ.
5. Și o leoaică a venit, cu cei doi pui ai ei, parte bărbătească și parte femeiască, și cei trei s-au plecat înaintea lui Noe, iar cei doi pui s-au ridicat împotriva leoaicei și au bătut-o, și au făcut-o să fugă din locul ei, iar ea a plecat, iar ei s-au întors la locurile lor, și s-au plecat pe pământ înaintea lui Noe.
6. Iar leoaica a fugit, și a stat în locul leilor.
7. Și Noe a văzut aceasta, și s-a mirat mult, și el s-a ridicat și a luat cei doi pui, și i-a adus pe ei în arcă.
8. Și Noe a adus în arcă din toate făpturile vii care erau pe pământ, încât nu mai era nici una rămasă decât acelea pe care Noe le adusese în arcă.
9. Două și două veneau la Noe în arcă, dar din animalele curate, și orătăniile curate, el a adus șapte perechi, precum Dumnezeu îi poruncise lui.
10. Și toate animalele, și dobitoacele, și orătăniile, erau încă acolo, și ele au înconjurat arca în fiecare loc, iar ploaia nu coborâse până șapte zile mai târziu.
11. Și în acea zi, Domnul a cauzat tot pământul să se cutremure, iar soarele s-a întunecat, și fundațiile lumii s-au zbuciumat, și tot pământul a fost mișcat violent, și fulgerul a licărit, și tunetul a ras, și fântânile pământului au fost sparte, precum nu fusese cunoscut locuitorilor până atunci; iar Dumnezeu a făcut această marea faptă, ca să îngrozească pe fiii oamenilor, pentru a nu mai putea fi deloc rău pe pământ.
12. Și încă fiii oamenilor nu au vrut să se întoarcă de la căile lor rele, și ei au sporit mânia Domnului la acea vreme, și nici măcar nu și-au îndreptat inimile către toate acestea.
13. Și la sfârșitul a șapte zile, în anul 600 al vieții lui Noe, apele potopului erau asupra pământului.
14. Și toate fântânile adâncului au fost sparte, și ferestrele cerului au fost deschise, și ploaia a fost asupra pământului 40 de zile și 40 de nopți.
15. Iar Noe și casa lui, și toate făpturile vii care erau cu el, au venit în arcă din pricina apelor potopului, iar Domnul l-a închis pe el înăuntru.
16. Și toți fiii oamenilor care au fost lăsați pe pământ, au devenit epuizați prin rău din pricina ploii, căci apele veneau mai violent asupra pământului, iar animalele și dobitoacele încă înconjurau arca.
17. Și fiii oamenilor s-au adunat împreună, aproape 700.000 de bărbați și femei, și ei au venit către Noe la arcă.
18. Și au strigat la Noe, spunând, deschide pentru noi ca noi să putem veni la tine în arcă și pentru ce vom muri?
19. Și Noe, cu o voce tare, le-a răspuns lor din arcă, spunând, nu v-ați răzvrătit voi toți împotriva Domnului, și ați spus că El nu există? Și prin urmare Domnul a adus asupra voastră acest rău, să vă distrugă și să vă taie de pe fața pământului.
20. Nu este aceasta ceea ce eu v-am spus vouă de 120 de ani încoace, și voi nu ați vrut să ascultați de vocea Domnului, iar acum voi doriți să trăiți pe pământ?

21. Și ei i-au spus lui Noe, suntem gata să ne întoarcem la Domnul; doar deschide pentru noi ca noi să putem trăi și să nu murim.
22. Și Noe le-a răspuns lor, spunând: Iată acum că voi vedeți necazul sufletelor voastre, doriți să vă întoarceți la Domnul. De ce nu v-ați întors voi în acești 120 de ani, pe care Domnul vi i-a acordat vouă ca perioada stabilită?
23. Dar acum veniți și îmi spuneți mie aceasta din pricina necazului sufletelor voastre, acum de asemenea Domnul nu vă va asculta pe voi, nici nu vă va auzi El pe voi în această zi, astfel ca voi acum să nu reușiți în dorințele voastre.
24. Iar fiii oamenilor s-au apropiat ca să poată pătrunde forțat în arcă, să intre din pricina ploii, căci ei nu suportau ploaia asupra lor.
25. Iar Domnul a trimis toate dobitoacele și animalele ce stăteau împrejurul arcei. Și fiarele i-au copleșit pe ei și i-au alungat pe ei din acel loc, iar fiecare om a mers în drumul lui, și ei iarăși s-au împrăștiat pe fața pământului.
26. Și ploaia încă cobora asupra pământului, și ea s-a coborât 40 de zile și 40 de nopți, iar apele au prevalat mult pe pământ; și toată carnea care era, pe pământ sau în ape a murit, fie oameni, animale, dobitoace, târătoare sau păsări ale aerului, și au rămas doar Noe și cei ce erau cu el în arcă.
27. Și apele au prevalat și ele au sporit mult pe pământ, iar ele au ridicat arca și aceasta a fost ridicată de pe pământ.
28. Și arca plutea pe fața apelor, și ea a fost aruncată asupra apelor astfel încât toate făpturile vie dinăuntru se întorceau precum fiertura în cazan.
29. Și mare anxietate a cuprins toate făpturile vie ce erau în arcă, iar arca era precum a fi pe cale de a se rupe.
30. Iar toate făpturile vie care erau în arcă erau îngrozite, și leii răgeau, și boii mugeau, și lupii urlau, și fiecare făptură vie din arcă vorbea și lamenta în propria ei limba, astfel încât vocile lor ajungeau la mare distanță, iar Noe și fiii lui strigau și plângeau în necazurile lor; ei se temeau foarte mult că ei ajunseseră la porțile morții.
31. Și Noe s-a rugat către Domnul, și a strigat către El din pricina aceasta, și el a spus: Doamne ajută-ne, căci noi nu avem putere să răbdăm acest rău care ne-a cuprins, căci valurile apelor ne-au înconjurat, torente neastâmpărate ne-au îngrozit, lațurile morții au venit înaintea noastră; răspunde-ne, O Doamne, răspunde-ne, luminează-ți înfățișarea înspre noi și fii binevoitor cu noi, mântuiește-ne și izbăvește-ne.
32. Și Domnul a ascultat de vocea lui Noe, iar Domnul și-a amintit de el.
33. Și un vânt a trecut asupra pământului, iar apele erau liniștite și arca s-a potolit.
34. Și fântânile adâncului și ferestrele cerului au fost oprite, iar ploaia din cer a fost domolită.
35. Și apele s-au retras în acele zile, iar arca a rămas pe munții Ararat.
36. Iar Noe atunci a deschis ferestrele arcei, și Noe încă striga către Domnul la acea vreme și el a spus: Doamne, care ai format pământul și cerurile și toate cele ce sunt înăuntrul lor, scoate sufletele noastre din această strâmtorare, și din închisoarea înăuntrul căreia tu ne-ai pus, căci eu sunt mult istovit de suspinare.
37. Și Domnul a ascultat de vocea lui Noe, și a spus lui: Când tu vei fi împlinit un an întreg tu atunci vei ieși.
38. Și la rotația anului, când un an întreg a fost completat de locuire a lui Noe în arcă, apele s-au uscat asupra pământului, iar Noe a dat jos acoperitoarea de la arcă.
39. La acea vreme, în ziua 27 a lunii a doua, pământul era uscat, dar Noe și fiii lui, și cei ce erau cu el, nu au ieșit din arcă până când Domnul le-a spus lor.
40. Și ziua a venit în care Domnul le-a spus să iasă, iar ei toți au ieșit din arcă.
41. Și au mers și s-au întors fiecare la calea lui și la locul lui, iar Noe și fiii lui au locuit în meleașul pe care Dumnezeu îl spusese lor, și eu am slujit Domnului toate zilele lor, iar Domnul l-a binecuvântat pe Noe și pe fiii lui la ieșirea lor din arcă.

42. Și El le-a spus lor, fiți roditori și umpleți pământul; deveniți puternici și sporiiți din abundență pe pământ și înmulțiți-vă pe el.

Capitolul 7

1. Și acestea sunt numele fiilor lui Noe: Iafet, Ham și Șem; și copiii li s-au născut lor după potop, căci ei luaseră neveste înainte de potop.
2. Aceștia sunt fiii lui Iafet; Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras, șapte fii.
3. Iar fiii lui Gomer erau Așchenaz, Refat și Togarma.
4. Iar fiii lui Magog erau Elicanaf și Lubal.
5. Iar copiii lui Madai erau Acon, Zeelo, Cazoni și Lot.
6. Iar fiii lui Iavan erau Elișa, Tarșiș, Chittim și Dudonim.
7. Iar fiii lui Tubal erau Arifi, Chesed și Taari.
8. Iar fiii lui Meșec erau Dedon, Zaron și Șebașni.
9. Iar fiii lui Tiras erau Benib, Gera, Lupirion și Gilac; aceștia sunt fiii lui Iafet conform familiilor lor, iar numerele lor în acele zile erau de aproape 460 de oameni.
10. Iar aceștia sunt fiii lui Ham; Cuș, Mițraim, Put și Canaan, patru fii; iar fiii lui Cuș erau Seba, Havila, Sabta, Raama și Sateca, iar fiii lui Raema erau Șeba și Dedan.
11. Iar fiii lui Mițraim erau Lud, Anom și Patros, Caslot și Caftor.
12. Iar fiii lui Put erau Gebul, Hadan, Benah și Adan.
13. Iar fiii lui Canaan erau Sidon, Het, Amori, Gergași, Hivi, Archee, Seni, Arodi, Zimodi și Camoti.
14. Aceștia sunt fiii lui Ham, conform familiilor lor, și numerele lor în acele zile erau de aproape 730 de oameni.
15. Și aceștia sunt fiii lui Șem; Elam, Așur, Arpacșad, Lud și Aram, cinci fii; iar fiii lui Elam erau Șușan, Macul și Harmon.
16. Iar fiii lui Așur erau Mirus și Mochil, iar fiii lui Arpacșad erau Șelac, Anar și Ascol.
17. Iar fiii lui Lud erau Petor și Bizaion, iar fiii lui Aram erau Uz, Cul, Gater și Maș.
18. Aceștia sunt fiii lui Șem, conform familiilor lor; iar numerele lor în acele zile erau de aproape 300 de oameni.
19. Acestea sunt generațiile lui Șem; Șem a născut pe Arpacșad și Arpacșad a născut pe Șelac, iar Șelac a născut pe Eber, iar lui Eber i s-au născut doi copii, numele unuia era Peleg, căci în zilele lui fiii oamenilor erau împărțiți, iar în zilele din urmă, pământul era împărțit.
20. Iar numele celui de-al doilea era Ioctan, însemnând că în vremea lui viețile fiilor oamenilor erau micșorate și împuținate.
21. Aceștia sunt fiii lui Ioctan; Almodad, Șelaf, Cazarmovet, Ierac, Hadurom, Ozel, Dicla, Obal, Abimael, Șeba, Ofir, Havila și Iobab; toți aceștia sunt fiii lui Ioctan.
22. Iar Peleg fratele lui a născut pe Ien, iar Ien a născut pe Serug, iar Serug a născut pe Nahor, iar Nahor a născut pe Terah, și Terah avea 38 de ani, și a născut pe Haran și Nahor.
23. Iar Cuș fiul lui Ham, fiul lui Noe, a luat o nevestă în acele zile la vârsta lui înaintată, și ea a născut un fiu, și ei i-au pus numele Nimrod, spunând, La acea vreme fiii oamenilor iarăși au început să se răzvrătească și să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu, iar copilul a crescut, și tatăl lui îl iubea enorm, căci el era fiul vârstei lui înaintate.
24. Și veșmintele de piele pe care Dumnezeu le făcuse pentru Adam și nevasta lui, când ei au ieșit din grădină, au fost date lui Cuș.
25. Căci după moartea lui Adam și a nevestei sale, veșmintele au fost date lui Enoh, fiul lui Iared, iar când Enoh a fost luat sus la Dumnezeu, el le-a dat pe ele lui Metusala, fiul lui.
26. Și la moartea lui Metusala, Noe le-a luat pe ele și le-a adus la arcă, și ele au fost cu el până când el a ieșit din arcă.
27. Și la ieșirea lor, Ham a furat acele veșminte de la Noe tatăl lui, și el le-a luat și le-a ascuns de frații lui.

28. Și când Ham a născut pe primul său născut Cuș, el i-a dat lui veșmintele în secret, iar ele au fost cu Cuș multe zile.
29. Și Cuș de asemenea le-a tăinuit pe ele de fiii și frații săi, iar când Cuș născuse pe Nimrod, el i-a dat lui acele veșminte prin dragostea sa pentru el, iar Nimrod a crescut, și când avea 20 de ani el a îmbrăcat acele veșminte.
30. Și Nimrod a devenit puternic când a îmbrăcat veșmintele, iar Dumnezeu i-a dat lui tărie și putere, și el era un măreț vânător pe pământ, da, el era un măreț vânător la câmp, și el vâna animalele și el construia altare, și el oferea asupra lor animalele înaintea Domnului.
31. Și Nimrod s-a întărit, și el s-a ridicat dintre frații săi, și el a luptat bătăliile fraților săi împotriva tuturor dușmanilor lor de jur împrejur.
32. Și Domnul i-a dat pe toți dușmanii fraților lui în mâinile lui, iar Dumnezeu l-a prosperat pe el din timp în timp în bătăliile lui, și el a domnit pe pământ.
33. Astfel devenise în uz general în acele zile, ca atunci când un om mășăluia pe aceia pe care el îi antrenase pentru bătălie, el le spunea lor, precum Dumnezeu i-a făcut lui Nimrod, care era un măreț vânător pe pământ, și care reușea în bătăliile care prevalau împotriva fraților lui, încât el îi izbăvea pe ei din mâinile dușmanilor lor, astfel Dumnezeu să ne întărească pe noi și să ne izbăvească pe noi în această zi.
34. Și când Nimrod avea 40 de ani, la acea vreme era un război între frații săi și copiii lui Iafet, încât ei erau în puterea vrășmașilor lor.
35. Și Nimrod a pornit la acea vreme, și el a adunat toți fiii lui Cuș și familiile lor, aproape 460 de bărbați, și el a angajat de asemenea din unii din prietenii și cunoștințele sale aproape 80 de bărbați, și el le-a dat plata lor, și el a mers cu ei la bătălie, iar când era pe drum, Nimrod întărea inimile oamenilor care merseră cu el.
36. Și el le-a spus lor, nu vă temeți, nici nu fiți alarmați, căci toți dușmanii noștri vor fi dați în mâinile noastre, și voi veți putea face cu ei precum poftiți.
37. Și toți bărbații care au mers erau aproape 500 , și ei s-au luptat împotriva dușmanilor lor, și i-au distrus, și i-au subjugat , iar Nimrod a pus ofițeri permanenți peste ei în locurile lor respective.
38. Și el a luat pe unii din copiii lor ca și gaj, și ei erau toți slujitori ai lui Nimrod și ai fraților lui, iar Nimrod și toți oamenii care erau cu el s-au întors către casă.
39. Și când Nimrod se întorsese voios de la bătălie, după ce cucerise pe vrășmașii săi, toți frații săi, împreună cu aceia ce îl cunoșteau înainte, s-au adunat să îl facă pe el rege peste ei, și ei au plasat coroana regală pe capul său.
40. Și el a pus peste supușii și oamenii săi, prinți, judecători și conducători, precum este obiceiul printre regi.
41. Și el l-a plasat pe Terah fiul lui Nahor ca prințul oștile sale, și l-a onorat și l-a ridicat pe el peste toți prinții săi.
42. Și pe când el domnea conform dorinței inimii sale, după ce biruise pe toți vrășmașii săi din jur, el s-a sfătuit cu sfetnicii săi să construiască un oraș pentru palatul său, și ei au făcut astfel.
43. Și ei au găsit o vale largă vizavi către est, și ei i-au construit lui un larg și extensiv oraș, iar Nimrod a pus numele orașului Șinear, căci Domnul vehement zdruncinase pe vrășmașii lui și i-a distrus pe ei.
44. Și Nimrod a locuit în Șinear, și el a domnit în siguranță, și el s-a luptat cu vrășmașii săi și i-a înfrânt, și el a prosperat în toate bătăliile sale, iar regatul său a devenit foarte mare.
45. Și toate națiunile și limbile au auzit de faima lui, și s-au adunat împreună la el, și s-au plecat jos la pământ, și i-au adus lui ofrande, iar el a devenit domnul și regele lor, iar ei toți au locuit cu el în orașul Șinear, iar Nimrod a domnit pe pământ peste toți fiii lui Noe, și toți aceia erau sub puterea și sfatul lui.
46. Și tot pământul era de o singură limbă și cuvinte de împreunare, dar Nimrod nu a mers în căile Domnului, și el era mai nelegiuit decât toți oamenii care fuseseră înaintea lui, din zilele potopului până în acele zile.

47. Și el a făcut zei din lemn și piatră, și el s-a plecat jos lor, și el s-a răzvrătit împotriva Domnului, și a învățat pe toți supușii săi și pe oamenii pământului căile sale nelegiuite; iar Mardon fiul său era mai nelegiuit decât tatăl lui.
48. Și fiecare care auzise de faptele lui Mardon, fiul lui Nimrod, spunea referitor la el, de la nelegiuit purcede nelegiuirea; prin urmare devenise un proverb în tot pământul, spunând, de la nelegiuit purcede nelegiuirea, și a fost în uz general în cuvintele oamenilor de la acea vreme până la aceasta.
49. Și Terah fiul lui Nahor, prințul oștilor lui Nimrod, era în acele zile foarte măreț în văzul regelui și supușilor lui, iar regele și prinții îl iubeau pe el, iar ei îl elevau pe el foarte mult.
50. Și Terah a luat o nevastă, iar numele ei era Amthelo fiica lui Cornebo; iar nevasta lui Terah a zămislit și i-a născut lui un fiu în acele zile.
51. Terah avea 70 de ani când l-a zămislit pe el, iar Terah a numit pe fiul său care i se născuseră Avram, deoarece regele îl ridicase pe el în acele zile, și îl onorase peste toți prinții lui care erau cu el.

Capitolul 8

1. Și a fost în noaptea în care se născuse Avram, că toți slujitorii lui Terah, și toți oamenii înțelepți ai lui Nimrod, și conjuratorii lui au venit și au mâncat și au băut în casa lui Terah, și ei s-au veselit cu el în acea noapte.
2. Și când toți oamenii înțelepți și conjuratorii au ieșit din casa lui Terah, ei și-au ridicat ochii lor spre cer în acea noapte să se uite la stele, și ei au văzut, și iată o foarte mare stea a venit din est și a alergat în ceruri, și aceasta a înghițit cele patru stele din cele patru părți ale cerurilor.
3. Și toți oamenii înțelepți ai regelui și conjuratorii lui au fost uimiți de priveliște, iar înțelepții au înțeles această chestiune, și ei cunoșteau importanța ei.
4. Și ei au spus unul altuia, aceasta prevestește doar pe copilul care i s-a născut lui Terah în această noapte, care va crește mare și va fi roditor, și se va înmulți, și va posedea tot pământul, el și copiii lui pentru totdeauna, iar el și sămânța lui vor ucide măreți regi, și vor moșteni meleagurile lor.
5. Și oamenii înțelepți și conjuratorii au mers acasă în acea noapte, iar dimineața toți acești oameni înțelepți și conjuratori s-au sculat devreme, și s-au adunat într-o casă stabilită.
6. Și ei au vorbit și au spus unul altuia, iată priveliștea pe care noi am văzut-o noaptea trecută este ascunsă de rege, nu i s-a făcut cunoscută lui.
7. Și dacă acest lucru s-ar face cunoscut regelui în zilele din urmă, el ne va spune nouă, de ce ați tănuit această chestiune de mine, iar atunci noi vom suferi cu toții moartea; prin urmare, acum hai să mergem și să spunem regelui priveliștea pe care noi am văzut-o, și interpretarea acesteia, și noi vom rămâne atunci lămurii.
8. Și ei au făcut astfel, și au mers cu toții la rege și i s-au plecat jos la pământ lui, și ei au spus, să trăiască regele, să trăiască regele.
9. Am auzit că un fiu i-a fost născut lui Terah fiul lui Nahor, prințul oștilor tale, și noi noaptea trecută am venit la casa lui, și noi am mâncat și băut și ne-am veselit cu el toată noaptea.
10. Și când slujitorii tăi au ieșit din casa lui Terah, să mergem la casele noastre să rămânem acolo noaptea, noi ne-am ridicat ochii la cer, și noi am văzut o mare stea venind din est, iar aceeași stea a alergat cu mare viteză, și a înghițit patru stele mari, din cele patru părți ale cerurilor.
11. Și slujitorii tăi au fost uluiți de priveliștea pe care am văzut-o, și am fost mult îngroziți, și ne-am făcut judecata asupra priveliștii, și am cunoscut prin înțelepciunea noastră interpretarea adecvată a aceleia, că acest lucru se aplică copilului care i-a fost născut lui Terah, care va crește și se va înmulți mult, și va deveni puternic, și va ucide toți regii pământului, și va moșteni toate meleagurile lor, el și sămânța lui pentru totdeauna.
12. Iar acum domnul și regele nostru, iată noi cu adevărat te-am familiarizat pe tine cu ceea ce noi am văzut referitor la acest copil.
13. Dacă pare bun regelui să îi dea tatălui lui valoare pentru acest copil, noi îl vom ucide înainte ca el să crească și să sporească în meleag, iar răul lui să crească împotriva noastră, ca noi și copiii noștri să pierim prin răul lui.
14. Și regele a auzit cuvintele lor și ele păreau bune în văzul lui, și el a trimis și a chemat pe Terah, iar Terah a venit înaintea regelui.
15. Și regele a spus lui Terah: Mi s-a spus că un fiu a fost noaptea trecută născut ție, și că după maniera acesta a fost observat în ceruri la nașterea sa.
16. Iar acum prin urmare dă-mi copilul, ca să îl putem ucide înainte ca răul lui să izvorască împotriva noastră, și eu îți voi da ție pentru valoarea lui, casa ta plină cu argint și aur.
17. Și Terah a răspuns regelui și i-a spus lui: Domnul și regele meu, eu am auzit cuvintele tale, iar slujitorul tău va face tot ceea ce regele lui dorește.

18. Dar domnul și regele meu, eu îți voi spune ție ce mi s-a întâmplat mie noaptea trecută, ca să pot vedea ce sfat va da regele slujitorului lui, iar apoi eu voi răspunde regelui asupra la ceea ce el abia a rostit; iar regele a spus, vorbește!
19. Și Terah a spus regelui, Ayon, fiul lui Mored, a venit la mine noaptea trecută, spunând,
20. Dă-mi mie marele și frumosul cal pe care regele ți l-a dat ție, iar eu îți voi da ție argint și aur, și paie și nutreț pentru valoarea lui; și eu i-am spus lui, așteaptă până când eu voi vedea pe rege referitor la cuvintele tale, și iată orice va spune regele, aceea eu voi face.
21. Iar acum domnul și regele meu, iată eu ți-am făcut cunoscut ție acest lucru, și sfatul pe care regele meu îl va da slujitorului său, pe acela eu îl voi urma.
22. Și regele a auzit cuvintele lui Terah, iar mânia lui a fost aprinsă și l-a considerat pe el precum un prost.
23. Și regele a răspuns lui Terah, și i-a spus lui: Ești tu atât de nătâng, ignorant, sau deficitar în înțelegere, să faci acest lucru, să dai al tău frumos cal pentru argint și aur sau chiar pentru paie și nutreț?
24. Ești atât de lipsit de argint și aur, ca tu să faci acest lucru, deoarece tu nu poți obține paie și nutreț să îți hrănești calul tău? Și ce este argintul și aurul pentru tine, sau paiele și nutrețul, ca tu să dai acel bun cal pe care eu ți l-am dat ție, precum care nu este nici unul care să poată fi deținut în tot pământul?
25. Și regele a terminat de vorbit, iar Terah i-a răspuns regelui, spunând, precum astfel a vorbit regele slujitorului lui.
26. Te implor pe tine, domnul și regele meu, ce este aceasta pe care tu mi-ai spus-o mie, zicând, dă fiul tău ca să îl putem ucide, iar eu îți voi da ție argint și aur pentru valoarea lui; ce voi face cu argint și aur după moartea fiului meu? Cine îmi va moșteni? Cu siguranță că atunci la moartea mea, argintul și aurul se vor întoarce la regele meu care mi le-a dat.
27. Și când regele a auzit cuvintele lui Terah, și pilda pe care a adus-o referitoare la rege, l-a mâhnit mult și el era vexat de acest lucru, iar mânia lui ardea înăuntrul lui.
28. Și Terah a văzut că mânia regelui a fost aprinsă împotriva lui, și el a răspuns regelui, spunând, tot ceea ce am este în puterea regelui; orice dorește regele să facă cu slujitorul lui, aceea să facă, da, chiar și fiul meu, el este în puterea regelui, fără valoare în schimb, el și cei doi frați ai lui care sunt mai mari decât el.
29. Și regele a spus lui Terah, nu, ci eu voi cumpăra pe cel mai mic fiu al tău pentru un preț.
30. Iar Terah a răspuns regelui, spunând: Te implor domnul și regele meu să lași pe slujitorul tău să spună un cuvânt înaintea ta, și să audă regele cuvântul slujitorului lui, iar Terah a spus, să îmi dea regele meu timp de trei zile până ce eu voi considera această chestiune în sinea mea, și mă voi consulta cu familia mea referitor la cuvintele regelui meu; și el a presat pe rege mult ca să fie de acord cu aceasta.
31. Și regele a ascultat de Terah, și el a făcut astfel și i-a dat timp de trei zile, iar Terah a plecat de la prezența regelui, și a venit acasă la familia lui și le-a spus lor toate cuvintele regelui; iar oamenii s-au temut mult.
32. Și a fost în ziua a treia că regele a trimis la Terah, spunând, trimite-mi fiul tău pentru un preț precum eu ti-am spus ție, și dacă nu vei face aceasta, eu voi trimite să fie ucis tot ce ai în casa ta, încât tu nu vei mai avea nici măcar un câine rămas.
33. Și Terah s-a grăbit, și el a luat un copil de la unul din slujitorii săi, pe care slujnica sa îl născuse lui în acea zi, iar Terah a adus copilul regelui și a primit valoare pentru el.
34. Și Domnul era cu Terah în această chestiune, ca Nimrod să nu poată cauza moartea lui Avram, iar regele a luat copilul de la Terah și cu toată puterea sa a izbit capul lui de pământ, căci el a crezut că fusese Avram; iar aceasta a fost tăinuită de el din acea zi, și a fost uitată de rege, precum era voia providenței să nu sufere moartea lui Avram.
35. Și Terah l-a luat pe Avram fiul său în secret, împreună cu mama și doica lui și el i-a ascuns pe ei într-o peșteră, și el le-a adus proviziile lor lunar.
36. Și Domnul a fost cu Avram în peșteră și el a crescut, și Avram a fost în peșteră zece ani, iar regele și prinții lui, ghicitorii și înțelepții lui, au crezut că regele omorâse pe Avram.

Capitolul 9

1. Și Haran, fiul lui Terah, fratele cel mai mare al lui Avram, a luat o nevastă în acele zile.
2. Haran avea 39 de ani când a luat-o; iar nevasa lui Haran a zămislit și a născut un fiu, iar el i-a pus numele Lot.
3. Și ea a zămislit din nou și a născut o fiică, iar ea i-a pus numele Milca; și ea iarăși a zămislit și născut o fiică, iar ea a numit-o Sarai.
4. Haran avea 42 de ani când a născut pe Sarai, care era în al zecelea an al vieții lui Avram; iar în acele zile Avram și mama și doica lui au ieșit din peșteră, căci regele și supușii lui uitaseră de treaba cu Avram.
5. Și când Avram a ieșit din peșteră, el a mers la Noe și la fiul lui Șem, și el a rămas cu ei să învețe învățăturile Domnului și căile Lui, și nici un om nu cunoștea unde Avram era, iar Avram a slujit lui Noe și lui Șem fiul lui pentru mult timp.
6. Și Avram a fost în casa lui Noe 39 de ani, și Avram cunoștea pe Domnul de când avea trei ani, și el a mers în căile Domnului până în ziua morții lui, precum Noe și fiul lui Șem îl învățaseră pe el. Și toți fiii pământului în acele zile păcătuiau mult împotriva Domnului, și ei s-au răzvrătit împotriva Lui, și ei au slujit altor zei, și ei au uitat de Domnul care îi crease pe ei pe pământ; iar locuitorii pământului și-au făcut sinelui lor la acea vreme fiecare om zeul lui; zei din lemn și piatră care nu puteau nici vorbi, auzi, nici izbăvi, iar fiii oamenilor le-au slujit lor iar ei le-au devenit zeii lor.
7. Iar regele și toți slujitorii săi, și Terah cu toată casa lui erau atunci primii din aceia care slujeau zeilor de lemn și piatră.
8. Și Terah avea 12 zei de mărime mare, făcuți din lemn și piatră, după cele 12 luni ale anului, și el sluja fiecăruia lunar, și în fiecare lună Terah aducea jertfa lui de carne și băutură zeilor săi; astfel a făcut Terah toate zilele.
9. Și toată acea generație era rea în văzul Domnului, și ei astfel își făceau fiecare om zeul lui, dar ei părăsiseră pe Domnul care îi crease pe ei.
10. Și nu era nici un om găsit în acele zile în tot pământul, care cunoștea pe Domnul, căci ei slujeau fiecare om zeului lui, cu excepția lui Noe și a casei lui, și toți aceia care erau sub sfatul lui care cunoșteau pe Domnul în acele zile.
11. Și Avram fiul lui Terah creștea mare în înțelepciune în acele zile în casa lui Noe, și nici un om nu cunoștea aceasta, iar Domnul era cu el.
12. Și Domnul a dat lui Avram o inimă înțelegătoare, și el cunoștea că toate lucrările acelei generații erau zadarnice, și că toți zeii lor erau zadarnici și fără nici un folos.
13. Și Avram a văzut soarele strălucind asupra pământului, iar Avram și-a spus în sinea sa, cu siguranță acum acest soare care strălucește asupra pământului este Dumnezeu, și lui îi voi sluji eu.
14. Și Avram a slujit soarelui în acea zi și s-a rugat la el, iar când seara a venit soarele a apus ca de obicei, și Avram a spus în sinea sa, cu siguranță acesta nu poate fi Dumnezeu?
15. Și Avram încă a continuat să vorbească în sinea sa: Cine este El care a făcut cerurile și pământul? Cine a creat pe pământ? Cine este El?
16. Și noaptea a întunecat asupra lui, și el și-a ridicat ochii săi spre vest, nord, sud, și est, și a văzut că soarele dispăruse de pe pământ, și ziua s-a întunecat.
17. Și Avram a văzut stelele și luna înaintea sa, și el a spus, cu siguranță aceasta este dumnezeul care a creat tot pământul precum și pe om, și iată aceștia slujitorii lui sunt zei împrejurul lui; și Avram a slujit lunii și s-a rugat la ea toată acea noapte.
18. Și dimineața când s-a luminat și soarele a strălucit asupra pământului ca de obicei, Avram a văzut toate lucrurile pe care Domnul Dumnezeu le făcuse pe pământ.

19. Și Avram a spus în sine sa, cu siguranță aceștia nu sunt zei care au făcut pământul și toată omenirea, dar aceștia sunt slujitorii lui Dumnezeu; iar Avram a rămas în casa lui Noe și acolo a cunoscut pe Domnul și căile Lui și el a slujit Domnului toate zilele vieții lui, și toată acea generație a uitat pe Domnul, și au slujit altor zei din lemn și piatră, și s-au răzvrătit toate zilele lor.
20. Și regele Nimrod domnea în siguranță, și tot pământul era sub controlul lui, și tot pământul era de o singură limbă și cuvinte de împreunare.
21. Și toți prinții lui Nimrod și oamenii lui de seamă s-au sfătuit împreună; Put, Mițraim, Cuș și Canaan cu familiile lor, și au spus unul altuia, haide să ne construim un oraș și în el un turn strașnic, iar vârful lui ajungându-i la cer, și noi ne vom face faimoși, ca să putem domni peste toată lumea, pentru ca răul dușmanilor noștri să înceteze de la noi, ca noi să putem domni zdravăn peste ei, și ca să noi să nu ajungem împărșiați pe pământ din pricina războaielor lor.
22. Și ei au mers înaintea regelui, și i-au spus regelui aceste cuvinte, iar regele a fost de acord cu ei în această privință, și el a făcut astfel.
23. Și toate familiile s-au adunat cuprinzând aproape 600.00 oameni, și ei au mers să caute o parcelă extensivă de pământ ca să construiască orașul și turnul, și ei au căutat în tot pământul și nu au găsit nici una precum o vale la est de ținutul Șinearului, la aproape două zile de mers, și ei au călătorit acolo și ei au locuit acolo.
24. Și ei au început să facă cărămizi și să ardă focuri ca să construiască orașul și turnul pe care și le imaginaseră a le completa.
25. Și construirea turnului era pentru ei o transgresiune și un păcat, iar ei au început a-l construi, iar pe când construiau împotriva Domnului Dumnezeu al cerurilor, ei și-au imaginat în inimile lor să se războiască împotriva Lui și să se înalțe la ceruri.
26. Și toți acești oameni și toate familiile s-au împărțit în trei părți. Prima a spus, noi ne vom ridica în cer și vom lupta împotriva Lui. A doua a spus, noi ne vom ridica la cer și vom pune zeeii noștri acolo și le vom sluji lor. Iar a treia parte a spus, noi ne vom ridica la cer și îl vom lovi pe El cu arcuri și sulițe. Și Dumnezeu știa toate lucrările lor și toate gândurile lor rele, și El a văzut orașul și turnul pe care ei îl construiau.
27. Și când ei construiau și-au construit lor un mare oraș și un foarte înalt și strașnic turn; și datorită înălțimii lui, mortarul și cărămizile nu ajungeau la constructori în ascensiunea lor până acolo, până când aceia care urcau nu împliniseră un an întreg, iar după aceea, ei ajungeau la constructori și le dădeau lor mortarul și cărămizile; astfel se făcea zilnic.
28. Și iată aceștia urcau iar alții coborau toată ziua; iar dacă o cărămidă ar fi căzut din mâinile lor și s-ar fi spart, ei toți ar fi plâns după ea, iar dacă un om cădea și murea, nici unul din ei nu s-ar fi uitat la el.
29. Și Domnul știa gândurile lor, și s-a întâmplat când ei construiau că ei au tras cu săgețile lor către ceruri, și toate săgețile lor au căzut asupra lor pline de sânge, iar când ei le-au văzut au spus unul altuia, cu siguranță noi am ucis pe toți aceia care sunt în ceruri.
30. Căci aceasta a fost de la Domnul pentru a-i cauza pe ei să greșescă, și pentru a-i distruge pe ei de pe fața pământului.
31. Și ei construiau turnul și orașul, și ei au făcut acest lucru zilnic până când multe zile și mulți ani s-au scurs.
32. Și Dumnezeu a spus celor 70 de îngeri care stăteau cel mai în față înaintea Lui, aceluia care erau aproape de El, spunând, haide să coborâm și să încurcăm limbile lor, ca un om să nu poată înțelege limba vecinului lui, și au făcut astfel lor.
33. Și din acea zi înainte, ei au uitat fiecare om limba vecinului său, și ei nu puteau înțelege să vorbească într-o singură limbă, iar când constructorul lua din mâinile vecinului său var sau piatră pe care el nu le ceruse, constructorul le azvârlea deoparte și le arunca asupra vecinului său, încât acela murea.
34. Și ei au făcut astfel multe zile, și au omorât pe mulți dintre ei în felul acesta.

35. Și Domnul a lovit cele trei diviziuni care erau acolo, și El le-a pedepsit pe ele conform lucrărilor și planurilor lor. Aceia care spusese, noi ne vom ridica la cer și vom sluji zeilor noștri, au devenit precum maimuțele și elefanții. Iar cei care spusese, noi vom lovi cu săgeți cerul, Domnul i-a ucis pe ei, un om prin mâna vecinului său. Iar a treia divizie a acelor care spusese, noi ne vom ridica la cer și ne vom lupta împotriva Lui, Domnul i-a împrăștiat pe ei de-a lungul pământului.
36. Și aceia care erau rămași printre ei, când au cunoscut și înțeles răul care venea asupra lor, ei au părăsit clădirea, și ei de asemenea au devenit împrăștiați pe fața întregului pământ.
37. Și ei au încetat construirea orașului și a turnului; prin urmare a numit acel loc Babel, căci acolo Domnul a zăpăcit limba întregului pământ; iată era la est de ținutul Șinearului.
38. Și cât despre turnul pe care fiii oamenilor îl construiseră, pământul și-a deschis gura sa și a înghițit a treia parte din acela, iar un foc de asemenea a coborât din cer și a ars o altă treime, iar cealaltă treime este lăsată până în această zi, și este din acea parte care era sus, iar circumferința ei este de trei zile de mers.
39. Și mulți dintre fiii oamenilor au murit în acel turn, o mulțime fără număr.

Capitolul 10

1. Și Peleg fiul lui Eber a murit în acele zile, în anul 48 al vieții lui Avram fiul lui Terah, iar toate zilele vieții lui Peleg au fost de 239 de ani.
2. Și când Domnul împrăștiase pe fiii oamenilor din pricina păcatului lor la turn, iată ei s-au răspândit în multe diviziuni, și toți fiii oamenilor erau dispersați în cele patru colțuri ale pământului.
3. Și toate familiile au devenit fiecare conform limbii ei, ținutului ei, sau orașului ei.
4. Și fiii oamenilor au construit multe orașe conform familiilor lor, în toate locurile unde ei au mers, și de-a lungul pământului unde Domnul îi împrăștiase.
5. Și unii din ei au construit orașe în locuri din care au fost apoi extirpați, și ei au numit aceste orașe după numele lor, sau numele copiilor lor, sau după întâmplările specifice lor.
6. Și fiii lui Iafet, fiul lui Noe, au mers și și-au construit orașe în locurile unde erau împrăștiați, și ei au numit toate orașele lor după numele lor, iar fiii lui Iafet erau împărțiți pe fața pământului în multe diviziuni și limbi.
7. Și aceștia sunt fiii lui Iafet conform familiilor lor, Gomer, Magog, Medai, Iavan, Tubal, Meșec și Tiras; aceștia sunt copiii lui Iafet conform generațiilor lor.
8. Și copiii lui Gomer, conform orașelor lor, erau francii, care au locuit în ținutul Franza, lângă râul Franza, lângă râul Sena.
9. Și copiii lui Refat sunt bartonimii, care sălășluiesc în ținutul Bartonina lângă râul Leda, care își varsă apele în marea mare Gihon.
10. Iar copiii lui Togarma sunt zece familii, și acestea sunt numele lor: Buzar, Parzunac, Balgar, Elicanum, Ragbib, Tarchi, Bid, Zebuc, Ongal și Tilmaz; toate acestea s-au răspândit și așezat în nord și și-au construit orașe.
11. Și ei și-au numit orașele după propriile lor numele, aceia sunt cei care sălășluiesc lângă râurile Hitlah și Italac până în această zi.
12. Dar familiile lui Angoli, Balgar și Parzunac, ele sălășluiesc lângă marele râu Dubnee; iar numele orașelor lor sunt de asemenea conform propriilor lor nume.
13. Iar copiii lui Iavan sunt iavanimii care locuiesc în ținutul Macdonia, iar copiii lui Madai sunt orelumii care locuiesc în ținutul Curson, iar copiii lui Tubal sunt aceia care locuiesc în ținutul Tuscană lângă râul Pașia.
14. Și copiii lui Meșec sunt șibașnii iar copiii lui Tiras sunt rușășii, cușnii și ongolii; toți aceștia au mers și și-au construit orașe; acelea sunt orașele care sunt situate lângă marea Jabus lângă râul Cura, care se varsă în râul Tragan.
15. Iar copiii lui Elișă sunt almanimii, și ei de asemenea au mers și și-au construit orașe; acelea sunt orașele situate între munții lui Iov și Șibatmo; iar dintre ei erau lumbardii care locuiesc vizavi de munții lui Iov și Șibatmo; și ei au cucerit ținutul Italia și au rămas acolo până astăzi.
16. Iar copiii lui Chittim sunt romimii care locuiesc în valea Canopiei lângă râul Tibreu.
17. Și copiii lui Dudonim sunt aceia care locuiesc în orașele mării Gihon, în ținutul Bordna.
18. Acestea sunt familiile copiilor lui Iafet conform orașelor și limbilor lor, când au fost împrăștiați după turn, și ei și-au numit orașele după numele lor și după cele petrecute lor; și acestea sunt numele tuturor orașelor lor conform familiilor lor, pe care ei le construiseră în acele zile după turn.
19. Și copiii lui Ham erau Cuș, Mițraim, Put și Canaan conform generațiilor și orașelor lor.
20. Toți aceștia au mers și și-au construit orașe când ei au găsit locuri potrivite pentru ele, iar ei numeau orașele lor după numele taților lor Cuș, Mițraim, Put și Canaan.
21. Și copiii lui Mițraim sunt ludimii, ananimii, lehabimii, naftuchimii, patrusimii, casluchimii și cafturimii, șapte familii.

22. Toți aceștia locuiesc lângă râul Sihor, care este pâraul Egiptului, iar ei și-au construit orașe și le-au numit după propriile lor nume.
23. Și copiii lui Patros și ai lui Casloc s-au căsătorit între ei, iar de la ei au ieșit peliștimii, azatimii, și gerarimii, ghitimii și ecronimii, în total cinci familii; acestea de asemenea și-au construit orașe, și și-au numit orașele după numele taților lor până în ziua aceasta.
24. Și copiii lui Canaan de asemenea și-au construit orașe, iar ei și-au numit orașele după numele lor, 11 orașe și altele fără număr.
25. Și patru oameni din familia lui Ham au mersul în ținutul șesului; acestea sunt numele celor patru oameni, Sodoma, Gomora, Adma și Zeboim.
26. Și acești oameni și-au construit patru orașe în ținutul șesului, iar ei și-au numit orașele după propriile lor nume.
27. Iar ei și copiii lor și toate ce aparțineau lor au locuit în acele orașe, și ei erau roditori și s-au înmulțit mult și au locuit pașnic.
28. Și Seir, fiul lui Hur, fiul lui Hivi, fiul lui Canaan, a mers și a găsit o vale vizavi de Muntele Paran, și el a construit un oraș acolo, iar el și cei șapte fii ai săi și casa sa au locuit acolo, și el a numit orașul pe care l-a construit Seir, conform numelui său; care este ținutul Seir până astăzi.
29. Acestea sunt familiile copiilor lui Ham, conform limbilor și orașelor lor, când ei au fost împrăștiați la țările lor după turn.
30. Și unii din copiii lui Șem, fiul lui Noe, tată al tuturor copiilor lui Eber, de asemenea au mers și și-au construit orașe în locurile în care au fost împrăștiați, iar ei și-au numit orașele după numele lor.
31. Și fiii lui Șem erau Elam, Așur, Arpacșad, Lud și Aram, iar ei și-au construit orașe și au pus numele tuturor orașelor lor după numele lor.
32. Iar Așur fiul lui Șem și copiii și casa sa au plecat la acea vreme, o foarte mare parte din ei, și au mers într-un ținut îndepărtat pe care ei l-au găsit, și au întâlnit o foarte extensivă vale în ținutul unde au mers, și și-au construit patru orașe, iar ei le-au numit după propriile lor nume și cele petrecute lor.
33. Și acestea sunt numele orașelor pe care copiii lui Așur le-au construit: Ninive, Resen, Calac și Reoboter; iar copiii lui Așur locuiesc acolo până în ziua aceasta.
34. Și copiii lui Aram de asemenea au mers și și-au construit un oraș, și ei au numit orașul Uz după cel mai mare frate al lor, iar ei au locuit înăuntru-i; care este ținutul Uz până în ziua aceasta.
35. Și în al doilea an după turn un om din casa lui Așur, al cărui nume era Bela, a plecat din ținutul Ninive să se stabilească cu casa sa oriunde el putea găsi un loc; și ei au mers până vizavi de orașele șesului în fața Sodomei, iar ei au locuit acolo.
36. Și omul s-a ridicat și a construit acolo un mic oraș, și l-a numit Bela, după numele său; acesta este ținutul Zoar până în această zi.
37. Și acestea sunt familiile copiilor lui Șem conform limbilor și orașelor lor, după ce ei au fost împrăștiați pe pământ după turn.
38. Și fiecare regat, oraș, și familie a familiilor copiilor lui Noe și-au construit multe orașe după aceasta.
39. Iar ei au stabilit guverne în toate orașele lor, ca să fie dirijate de ordinele lor; astfel au făcut toate familiile copiilor lui Noe pentru totdeauna.

Capitolul 11

1. Iar Nimrod fiul lui Cuș era încă în ținutul Șinear, și el domnea asupra lui și locuia acolo, și el a construit orașe în ținutul Șinear.
2. Și acestea sunt numele celor patru orașe pe care el le-a construit, și le-a numit după cele petrecute lor în timp ce construiau turnul.
3. Și l-a numit pe primul Babel, spunând, deoarece Domnul acolo a încurcat limba întregului pământ; iar pe al doilea el l-a numit Erec, deoarece de acolo Dumnezeu i-a dispersat pe ei.
4. Și pe al treilea el l-a numit Eched, spunând, a fost o mare bătălie la acel loc; iar pe al patrulea el l-a numit Calnah, deoarece prinții și vitejii lui au fost consumați acolo, iar ei au vexat pe Domnul, ei s-au răzvrătit și au păcătuit împotriva Lui.
5. Și când Nimrod construise aceste orașe în ținutul Șinear, el a plasat în ele rămășița oamenilor săi, prinții și vitejii săi care erau rămași în regatul său.
6. Și Nimrod a locuit în Babel, iar el acolo și-a înnoit domnia sa asupra restului supușilor săi, și el a domnit în siguranță, iar supușii și prinții lui Nimrod l-au numit pe el Amrafel, spunând că la turn prinții și oamenii lui au căzut prin mijloacele Lui.
7. Și în ciuda acestui lucru, Nimrod nu s-a întors la Domnul, și el a continuat în nelegiuire și învățând nelegiuire pe fiii oamenilor; iar Mardon fiul său era mai rău decât tatăl lui, și a continuat să adauge la abominațiile tatălui lui.
8. Iar el a cauzat pe fiii oamenilor să păcătuiască, prin urmare este spus, de la nelegiuit purcede nelegiuirea.
9. Și la acea vreme era război între familiile copiilor lui Ham, pe când ei trăiau în orașele pe care ei le construiseră.
10. Și regele Chedorlaomer al Elamului a plecat de la familiile copiilor lui Ham, iar el s-a luptat cu ei și i-a supus pe, și el a mers către cele cinci orașe ale șesului și a luptat împotriva lor și le-a supus, iar ele erau sub controlul lui.
11. Iar ele i-au slujit lui 12 ani, și i-au dat o taxă anuală.
12. Și la acea vreme a murit Nahor, fiul lui Serug, în anul 49 al vieții lui Avram fiul lui Terah.
13. Iar în anul 50 al vieții lui Avram fiul lui Terah, Avram a plecat de la casa lui Noe, și el a mers la casa tatălui lui.
14. Și Avram cunoștea pe Domnul, și el a mers în căile și învățăturile Lui, iar Domnul Dumnezeuul său era cu el.
15. Și Terah tatăl său era în acele zile în continuare căpitan al oștilor lui Nimrod, și el încă urma la zei străini.
16. Și Avram a venit la casa tatălui său și a văzut 12 zei stând acolo în templurile lor, iar mânia lui Avram s-a aprins când el a văzut aceste asemănări în casa tatălui său.
17. Și Avram a spus, cum Domnul trăiește aceste asemănări nu vor rămâne în casa tatălui meu; astfel să îmi facă Domnul care m-a creat pe mine dacă în timp de trei zile eu nu le sparg pe toate.
18. Și Avram a plecat de la ei, iar mânia sa ardea înăuntrul său. Și Avram s-a grăbit și a pornit din odaie către curtea de dinafară a tatălui său, și el l-a găsit pe tatăl său stând în curte, și toți slujitorii lui cu el, iar Avram a mers și s-a așezat înaintea lui.
19. Și Avram a întrebat pe tatăl său, spunând, Tată, spune-mi unde este Dumnezeu care a creat cerul și pământul, și toți fiii oamenilor pe pământ, și cine te-a creat pe tine și pe mine. Iar Terah a răspuns fiului său Avram și a spus, iată aceia care ne-au creat pe noi sunt toți cu noi în casă.
20. Și Avram a spus tatălui său, domnul meu arată-mi-te rog. Iar Terah l-a adus pe Avram în odaia curții interioare, și Avram a văzut, și iată toată camera era plină de zei din lemn și piatră, 12 mari asemănări și altele mai mici decât acelea fără număr.
21. Și Terah a spus fiului său, iată aceștia sunt aceia care au făcut toate cele ce le vezi pe pământ, și care ne-au creat pe mine și pe tine, și pe toată omenirea.

22. Și Terah s-a plecat jos zeilor săi, iar el apoi a plecat dintre ei, și Avram fiul său a plecat cu el.
23. Și când Avram plecase de la ei a mers la mama sa și a stat înaintea ei, și a spus mamei sale: Iată, tatăl meu mi-a arătat pe aceia care au făcut cerul și pământul, și pe toți fiii oamenilor.
24. Acum prin urmare grăbește-te și adu un ied din turmă, și prepară din el carne gustoasă, ca eu să o pot aduce zeilor tatălui meu ca jertfă pentru ei să mănânce; poate eu pot prin aceasta deveni acceptabil lor.
25. Iar mama lui a făcut astfel, și ea a luat un ied, și a preparat carne gustoasă din el, și a adus-o lui Avram, iar Avram a luat carnea gustoasă de la mama lui și a adus-o înaintea zeilor tatălui lui, și el s-a apropiat de ei ca ei să poată mânca; iar Terah tatăl lui nu știa de aceasta.
26. Și Avram a văzut în ziua în care el stătea printre ei că ei nu aveau nici voce, nici auz, nici mișcare, și nici unul din ei nu putea să-și întindă mâna să mănânce.
27. Și Avram i-a batjocorit, și a spus, sigur carnea gustoasă pe care am pregătit-o nu le-a făcut pe plac, sau poate era prea puțină pentru ei, și pentru motivul acela nu au vrut să mănânce; prin urmare mâine voi pregăti carne proaspătă gustoasă, mai bună și mai multă decât aceasta, pentru a putea vedea rezultatul.
28. Și a fost în ziua următoare că Avram a dirijat pe mama lui referitor la carnea gustoasă, iar mama lui s-a ridicat și a luat trei iezi buni din turmă, și ea a făcut din ei niște carne gustoasă excelentă, precum fiului ei îi plăcea, și ea a dat-o fiului ei Avram; iar Terah tatăl lui nu știa de lucrul acesta.
29. Și Avram a luat carnea gustoasă de la mama lui, și a adus-o înaintea zeilor tatălui lui în odaie; și el s-a apropiat de ei ca ei să mănânce, și el a pus-o înaintea lor, iar Avram a stat înaintea lor toată ziua, gândind că poate vor mânca.
30. Și Avram îi privea, și iată ei nu aveau nici voce și nici auz, și nici nu și-a întins vreunul din ei mâna către carne să mănânce.
31. Și în seara acelei zile în casă Avram era îmbrăcat cu Duhul lui Dumnezeu.
32. Și el a strigat și a spus: Vai de tatăl meu și de această generație nelegiuită, ale căror inimi sunt toate înclinate spre vanitate, care slujesc acestor idoli din lemn și piatră care nu pot nici mânca, mirosi, auzi sau vorbi, care au guri fără grai, ochi fără vedere, urechi fără auz, mâini fără simțire, și picioare care nu se pot mișca; precum ei sunt aceia care i-au făcut și care se încred în ei.
33. Și când Avram a văzut toate aceste lucruri mânia lui s-a aprins împotriva tatălui său, iar el s-a grăbit și a luat un topor în mâna sa, și a intrat în odaia zeilor, și el a spart toți zeii tatălui său.
34. Și când terminase de spart asemănările, a așezat toporul în mâna marelui zeu care era acolo înaintea lor, și a ieșit afară; iar Terah tatăl său s-a întors acasă, căci auzise la ușă sunetul loviturilor de topor; astfel Terah a venit în casă să afle despre ce era vorba.
35. Iar Terah, auzind dinainte zgomotul toporului în odaia cu asemănările, a alergat la odaie la asemănări, și el s-a întâlnit cu Avram care ieșea.
36. Iar Terah a intrat în odaie și a găsit toți idolii căzuți jos și spărți, și toporul în mâna celui mai mare, care nu era spart, iar carnea gustoasă pe care Avram fiul său o făcuse era încă înaintea lor.
37. Și când Terah a văzut acest lucru mânia sa s-a aprins mult, și el s-a grăbit și a plecat din odaie la Avram.
38. Și l-a găsit pe Avram fiul său încă stând în casă; și i-a spus lui, ce este această lucrare pe care ai făcut-o zeilor mei?
39. Și Avram a răspuns lui Terah tatăl său și a spus, nu astfel domnul meu, căci eu am adus carne gustoasă înaintea lor, și când m-am apropiat de ei cu carnea ca ei să poată mânca, ei toți deodată și-au întins mâinile să mănânce înainte ca cel mare să își fi întins mâna să mănânce.
40. Iar cel mare a văzut lucrările lor pe care ei le făcuseră înaintea lui, iar mânia lui s-a aprins violent împotriva lor, și el a mers și a luat toporul care era în casă și a venit la ei și i-a spart pe toți, și iată toporul este încă în mâna lui precum vezi.
41. Iar mânia lui Terah a fost aprinsă împotriva fiului său Avram, când el a spus aceasta; iar Terah i-a zis lui Avram fiul său în mânia sa, ce este această poveste pe care tu ai spus-o? Tu îmi vorbești minciuni mie.

42. Este în acești zei duh, suflet sau putere să facă tot ceea ce tu mi-ai spus? Nu sunt ei lemn și piatră, și nu eu însumi i-am făcut pe ei, și poți spune tu asemenea minciuni, spunând că zeul mare care era cu ei i-a distrus pe ei? Tu ești acela care a pus toporul în mâinile lui, iar apoi ai spus că el i-a distrus pe ei toți.
43. Iar Avram a răspuns tatălui său și i-a spus lui: Și cum poți tu atunci să slujești acestor idoli în care nu este nici o putere de a face vreun lucru? Pot acești idoli în care tu te încrezi să te izbăvească? Pot auzi ei rugăciunile tale când tu strigi către ei? Te pot izbăvi ei din mâinile vrășmașilor tăi, sau vor lupta ei bătăliile tale împotriva dușmanilor tăi, de tu ar trebui să slujești lemnului și pietrei care nu pot nici vorbi nici auzi?
44. Iar acum cu siguranță nu este bine pentru tine și nici pentru fiii oamenilor care sunt legați de tine, să faceți aceste lucruri; ești tu atât de nătâng, atât de prost sau atât de lipsit de înțelegere ca să slujești lemnului și pietrei, și să faci precum în felul acesta?
45. Și să uiți pe Domnul Dumnezeu care a făcut cerul și pământul, și care a te-a creat pe tine pe pământ, și prin aceasta să aduceți un mare rău asupra sufletelor voastre în această pricină slujind la lemn și la piatră?
46. Nu au păcătuț tații noștri în zilele din vechi în acest mod, și Domnul Dumnezeul universului a adus apele potopului asupra lor și a distrus tot pământul?
47. Și cum poți tu continua să faci aceasta și să slujești la zei din lemn și piatră, care nu pot auzi, sau vorbi, sau izbăvi pe tine din oprimare, prin aceasta aducând mânia Dumnezeului universului asupra ta?
48. Acum prin urmare tatăl meu abține-te de la aceasta, și nu aduce rău asupra sufletului tău și asupra sufletelor casei tale.
49. Și Avram s-a grăbit și a fugit dinaintea tatălui său, și a luat toporul de la idolul cel mai mare al tatălui său, cu care Avram l-a spart și a fugit.
50. Iar Terah, văzând toate cele ce Avram le făcuse, s-a grăbit să plece de la casa sa, și a mers la rege și el s-a înfățișat lui Nimrod și a stat înaintea lui, și el s-a plecat jos regelui; iar regele a spus, ce voiești tu?
51. Și el a spus, Te rog domnul meu, să mă ascuți acum. Cu 50 de ani în urmă un copil mi s-a născut mie, și astfel a făcut el zeilor mei și astfel a vorbit el; iar acum prin urmare, domnul și regele meu, trimite după el ca el să poată veni înaintea ta, și judecă-l conform legii, ca noi să putem fi izbăviți de răul lui.
52. Și regele a trimis trei oameni din slujitorii săi, iar ei au mers și l-au adus pe Avram înaintea regelui. Iar Nimrod și toți prinții și slujitorii săi stăteau înaintea lui în acea zi, iar Terah de asemenea stătea înaintea lor.
53. Și regele i-a spus lui Avram, ce este aceasta ce tu ai făcut tatălui tău și zeilor lui? Și Avram a răspuns regelui în cuvintele pe care le rostise tatălui său, și el a spus, zeul cel mare care era cu ei în casă le-a făcut lor ceea ce tu ai auzit.
54. Și regele a spus lui Avram, aveau ei putere să vorbească și să mănânce și să facă ceea ce tu ai spus? Și Avram a răspuns regelui, spunând, și dacă nu este nici o putere în ei de ce tu le slujești lor și cauzezi ca fiii oamenilor să greșească prin prostiile tale?
55. Îți închipui tu că ei te pot izbăvi sau pot face orice lucru mic sau mare, ca tu să trebuiască să le slujești lor? Și de ce nu vei sluji Dumnezeului întregului univers, care te-a creat pe tine și în puterea căruia este să ucidă și să păstreze în viață?
56. O prost, simplu și ignorant rege, vai de tine pentru totdeauna.
57. Eu credeam că tu i-ai învățat pe slujitorii tăi calea dreaptă, dar tu nu ai făcut aceasta, ci ai umplut tot pământul cu păcatele tale și cu păcatele oamenilor tăi care au urmat căilor tale.
58. Nu cunoști tu, sau nu ai auzit tu, că răul pe care îl faci tu, strămoșii noștri au păcătuț în el în zilele din vechi, iar eternul Dumnezeu a adus apele potopului asupra lor și i-a distrus pe ei toți, și de asemenea a distrus tot pământul din pricina lor? Și te vei ridica tu cu oamenii tăi acum și să faceți precum acestei lucrări, ca să aduceți jos mânia Domnului Dumnezeului universului, și să aduceți rău asupra voastră și asupra întregului pământ?

59. Acum prin urmare pune deoparte această faptă rea pe care tu și cu oamenii tăi o faceți, și slujește Dumnezeului universului, căci sufletul tău este în mâinile Lui, iar apoi îți va fi bine ție.
60. Și dacă inima ta nelegiuită nu va asculta de cuvintele mele ca să te cauzeze să părăsești căile tale rele, și să slujești eternului Dumnezeu, atunci tu vei muri în rușine în zilele din urmă, tu, oamenii tăi, și toți cei ce sunt conectați cu tine, auzind cuvintele tale sau mergând în căile tale rele.
61. Și când Avram a încetat să vorbească înaintea regelui și prinților, Avram și-a ridicat ochii spre ceruri, și a spus, Domnul vede pe toți nelegiuiții, și El îi va judeca pe ei.

Capitolul 12

1. Și când regele a auzit cuvintele lui Avram el a ordonat ca acesta să fie pus în închisoare; iar Avram a fost 10 zile în închisoare.
2. Și la sfârșitul acelor zile regele a ordonat ca toți regii, prinții și guvernatorii diferitelor provincii și înțelepții să se înfățișeze lui, iar ei au stat înaintea lui, și Avram era încă în casa de arest.
3. Și regele a spus prinților și înțelepților, ați auzit ceea ce Avram fiul lui Terah a făcut tatălui său? Astfel i-a făcut el lui, și eu am ordonat să fie adus înaintea mea, și astfel el a spus; inima lui nu l-a rătăcit, și el nici nu s-a tulburat în prezența mea, și iată acum el este arestat în închisoare.
4. Și prin urmare decideți ce judecată se cuvine acestui om care a insultat regele; care a spus și a făcut toate lucrurile pe care voi le-ați auzit.
5. Și ei toți au răspuns regelui, spunând, omul care a insultat regele ar trebui să fie spânzurat de un copac; dar făcând toate lucrurile pe care le-a spus, și urând pe zeli noștri, el trebuie prin urmare să fie ars până la moarte, căci aceasta este legea în această chestiune.
6. Dacă îi place regelui să facă aceasta, să ordone slujitorilor săi să stârnească un foc atât noaptea cât și ziua în furnalul tău de cărămidă, iar apoi noi îl vom arunca pe acest om în el. Și regele a făcut astfel, și el a poruncit slujitorilor săi să pregătească un foc timp de trei zile și trei nopți în furnalul regelui, care este în Casdim; iar regele le-a ordonat lor să îl ia pe Avram din închisoare și să-l aducă afară pentru a fi ars.
7. Și toți slujitorii regelui, prinții, lorzii, guvernatorii, și judecătorii lui, și toți locuitorii ținutului, aproape 900.000 de oameni, au stat vizavi de furnal să-l vadă pe Avram.
8. Și toate femeile și micuții s-au îngrămădit pe acoperișuri și turnuri să vadă ceea ce se petrecea cu Avram, iar ei au stat toți împreună la distanță; și nu era nici un om rămas care nu a venit în acea zi să privească scena.
9. Și când Avram venise, conjuratorii regelui și înțelepții l-au văzut pe Avram, și ei au strigat către rege spunând, domnul nostru suveran, cu siguranță acesta este omul pe care noi îl cunoaștem că a fost copilul la nașterea căruia marea stea a înghițit cele patru stele, ceea ce noi i-am declarat regelui cu 50 de ani în urmă.
10. Și iată acum tatăl lui de asemenea a încălcat porunca ta, și te-a batjocorit pe tine aducându-ți un alt copil, pe care tu l-ai omorât.
11. Și când regele a auzit cuvintele lor, era extrem de furios, și el a ordonat ca Terah să fie adus înaintea sa.
12. Și regele a spus, ai auzit ceea ce conjuratorii au spus? Acum spune-mi adevărat, cum ai făcut tu; și dacă vei spune adevăr tu vei fi achitat.
13. Și văzând că mânia regelui era atât de mult aprinsă, Terah a spus regelui, domnul și regele meu, tu ai auzit adevărul și ceea ce înțelepții au spus este corect. Iar regele a spus, cum poți face tu acest lucru, să încalci ordinele mele și să îmi dai un copil pe care tu nu l-ai zămislit, și să iei valoare pentru el?
14. Iar Terah a răspuns regelui, deoarece sentimentele mele tandre au fost stârnite pentru fiul meu la acea vreme, și eu am luat un fiu al slujnicei mele, și l-am adus pe el la rege.
15. Iar regele a spus, cine te-a sfătuit pe tine spre aceasta? Spune-mi, nu ascunde vreun lucru de mine, iar atunci tu nu vei muri.
16. Și Terah a fost mult îngrozit în prezența regelui, și el a spus regelui, a fost Haran fiul meu cel mai mare care m-a sfătuit pe mine spre aceasta; iar Haran avea în acele zile în care Avram se născuse 32 de ani.
17. Dar Haran nu sfătuisese pe tatăl său spre nimic, căci Terah a spus aceasta regelui, pentru a-și izbăvi sufletul său de la rege și se temea mult; iar regele a spus lui Terah, Haran fiul tău care te-a sfătuit pe tine către aceasta va muri prin foc cu Avram; căci sentința morții este asupra lui pentru că s-a răzvrătit împotriva dorinței regelui făcând acest lucru.
18. Și Haran la acea vreme s-a simțit înclinat să urmeze căilor lui Avram, dar el a ținut aceasta în sine sa.

19. Iar Haran a spus înainte în inima sa, iată acum regele l-a înhățat pe Avram din pricina acestor lucruri pe care Avram le-a făcut, și se va întâmpla că dacă Avram va prevala asupra regelui, eu îi voi urma lui, dar dacă regele va prevala eu voi merge după rege.
20. Și când Terah spusese aceasta regelui referitor la Haran fiul său, regele a ordonat ca Haran să fie înhățat cu Avram.
21. Și ei i-au adus pe amândoi, pe Avram și Haran fratele său, să-i arunce în foc; și toți locuitorii ținutului și slujitorii și prinții regelui și toate femeile și micuții erau acolo, stând în acea zi deasupra lor.
22. Și slujitorii regelui l-au luat pe Avram și pe fratele lui, și ei i-au dezbrăcat de toate hainele lor cu excepția veșmintelor de jos care erau pe ei.
23. Iar ei au legat mâinile și picioarele lor cu funii de in, și servitorii regelui i-au ridicat și i-au aruncat pe amândoi în furnal.
24. Iar Domnul îl iubea pe Avram și El avea compasiune asupra lui, și Domnul a coborât și l-a izbăvit pe Avram din foc iar el nu a fost ars.
25. Dar toate funiile cu care ei îl legaseră pe el au fost arse, pe când Avram a rămas și a umblat prin foc.
26. Și Haran a murit când ei îl aruncaseră în foc, și el a fost ars până la cenușă, căci inima lui nu a fost perfectă cu Domnul; iar acei oameni care l-au aruncat în foc, văpaia focului s-a întins asupra lor, și ei au fost arși; și 12 oameni dintre ei au murit.
27. Și Avram a umblat prin mijlocul focului trei zile și trei nopți, și toți slujitorii regelui l-au văzut umblând în foc, și ei au venit și i-au zis regelui, spunând, iată noi l-am văzut pe Avram umblând în mijlocul focului, și chiar și veșmintele de jos pe care le poartă nu sunt arse, dar funia cu care era legat este arsă.
28. Și când regele a auzit cuvintele lor, inima lui și-a pierdut curajul și el nu voia să îi creadă; așadar a trimis alți credincioși prinți să vadă această chestiune, iar ei s-au dus și au văzut-o și au spus-o regelui; iar regele s-a ridicat să meargă să o vadă, și el l-a văzut pe Avram umblând încolo și încoace în mijlocul focului, și el a văzut trupul lui Haran ars, iar regele s-a minunat mult.
29. Și regele a ordonat ca Avram să fie scos din foc; iar slujitorii săi s-au apropiat să îl scoată afară și ei nu puteau, căci focul era de jur împrejur și văpaia se ridica spre ei din furnal.
30. Și slujitorii regelui au fugit de ea, iar regele i-a muștrat pe ei, spunând, grăbiți-vă și aduceți pe Avram afară din foc ca voi să nu muriți.
31. Și slujitorii regelui iarăși s-au apropiat să îl scoată pe Avram afară, iar flăcările au venit asupra lor și le-au ars fețele lor încât opt dintre ei au murit.
32. Și când regele a văzut că slujitorii săi nu se puteau apropia de foc fără ca ei să fie arși, regele a strigat către Avram, O slujitor al Dumnezeului care este în cer, ieși din mijlocul focului și vino aici înaintea mea; iar Avram a ascultat de vocea regelui, iar el a ieșit din foc și a venit și a stat înaintea regelui.
33. Și când Avram a ieșit afară, regele și toți slujitorii lui l-au văzut pe Avram venind înaintea regelui, cu veșmintele de jos ale lui pe el, căci nu au fost arse, dar funia cu care a fost legat a fost arsă.
34. Și regele a spus lui Avram, cum se face că tu nu ai fost ars în foc?
35. Și Avram a spus regelui, Dumnezeul cerului și al pământului în care eu mă încred și care are totul în puterea Lui, El m-a izbăvit pe mine din focul în care tu m-ai aruncat pe mine.
36. Și Haran fratele lui Avram a fost ars până la cenușă, și ei au căutat trupul lui, și l-au găsit consumat.
37. Și Haran avea 82 de ani când a murit în focul de la Casdim. Iar regele, prinții, și locuitorii ținutului, văzând că Avram a fost izbăvit din foc, au venit și s-au plecat jos lui Avram.
38. Și Avram le-a spus lor, nu vă plecați jos mie, ci plecați-vă jos Dumnezeului lumii care v-a făcut pe voi, și slujiți Lui, și mergeți în căile Lui căci este El acela care m-a izbăvit din acest foc, și este El care a creat sufletele și duhurile oamenilor, și a format pe om în pântecele mamei lui, și l-a adus pe el afară în lume, și este El care va izbăvi pe aceia care se încred în El de la toată durerea.

39. Și acest lucru părea foarte minunat în ochii regelui și prinților, că Avram a fost salvat din foc și că Haran a fost ars. Iar regele i-a dat lui Avram multe cadouri și i-a dat lui doi slujitori de seamă din casa regelui; numele unuia era Oni iar numele celuilalt era Eliezer.
40. Și toți regii, prinții și slujitorii i-au dat lui Avram multe daruri de argint și aur și perle, iar regele și prinții săi l-au trimis de acolo, iar el a plecat în pace.
41. Și Avram a plecat de la rege în pace, și mulți din slujitorii regelui i-au urmat lui, și aproape 300 de oameni i s-au alăturat lui.
42. Și Avram s-a întors în acea zi și a mers la casa tatălui său, el și oamenii care îi urmau lui, iar Avram a slujit Domnului Dumnezeului său toate zilele vieții sale, și a mers în căile Lui și a urmat legea Lui.
43. Și din acea zi înainte Avram a înclinat inimile fiilor oamenilor spre a sluji Domnului.
44. Și la acea vreme Nahor și Avram și-au luat neveste, fiicele fratelui lor Haran; nevasta lui Nahor a fost Milca iar numele nevestei lui Avram a fost Sarai. Și Sarai nevasta lui Avram era stearpă; ea nu a avut nici un copil în acele zile.
45. Și la sfârșitul a doi ani de la ieșirea lui Avram din foc, care este în anul 52 al vieții sale, iată regele Nimrod a stat în Babel pe tron, iar regele a adormit și a visat că el stătea cu trupele și oștile lui într-o vale vizavi de furnalul regelui.
46. Și el și-a ridicat ochii săi și a văzut un om după asemănarea lui Avram ieșind afară din furnal, și că el a venit și a stat înaintea regelui cu sabia lui scoasă, iar apoi a sărit la rege cu sabia lui, când regele a fugit de om, căci lui îi era frică; și pe când fugea, omul acela a aruncat un ou asupra capului regelui, iar oul a devenit un râu mare.
47. Și regele a visat că toate trupele sale s-au scufundat în acel râu și au murit, iar regele a fugit cu trei oameni care erau înaintea sa și el a scăpat.
48. Iar regele a privit la acei oameni iar ei erau îmbrăcați în straie de prinț, precum straiele regilor, și aveau asemănarea și maiestatea regilor.
49. Și pe când ei alergau, râul din nou s-a transformat într-un ou înaintea regelui, și a ieșit din ou o pasăre tânără care a venit înaintea regelui, și a zburat la capul său și a scos ochiul regelui.
50. Și regele era mâhnit la această vedere, și el s-a trezit din somnul său iar duhul său era agitat; și el a simțit o mare teroare.
51. Și dimineața regele s-a ridicat de pe canapeaua sa înfricoșat, și el a ordonat tuturor înțelepților și magicienilor să vină înaintea sa, când regele le-a relatat visul său lor.
52. Și un slujitor înțelept al regelui, al cărui nume era Anuchi, a răspuns regelui, zicând, acesta este nimic altceva decât răul lui Avram și al seminței sale care va răsări împotriva domnului și regelui meu în zilele din urmă.
53. Și iată ziua va veni când Avram și sămânța lui și copiii casei lui se vor război cu regele meu, iar ei vor bate toate oștile regelui și trupele lui.
54. Și cât despre ceea ce tu ai spus referitor la cei trei oameni pe care i-ai văzut asemenea ție, și care au scăpat, aceasta înseamnă că doar tu vei scăpa cu trei regi dintre regii pământului care vor fi cu tine în bătălie.
55. Și aceea ce tu ai văzut de râul care s-a transformat în ou precum la început, și pasărea tânără scoțându-ți ochiul, aceasta înseamnă nimic altceva decât sămânța lui Avram care îl va uide pe rege în zilele din urmă.
56. Acesta este visul regelui meu, și aceasta este interpretarea lui, iar visul este adevărat, iar interpretarea pe care slujitorul tău ți-a dat-o este corectă.
57. Acum prin urmare regele meu, sigur tu cunoști că sunt deja 52 de ani de când înțelepții tăi au văzut aceasta la nașterea lui Avram, și dacă regele meu îi va îndura lui Avram să trăiască pe pământ va fi spre vătămarea domnului și regelui meu, căci în toate zilele pe care Avram le trăiește, nici tu și nici regatul tău

nu veți fi stabiliți, căci aceasta era cunoscută dinainte la nașterea lui; și de ce nu vrea regele meu a-l ucide, ca răul lui să fie abătut de la tine în zile din urmă?

58. Și Nimrod a ascultat de vocea lui Anuchi, și el a trimis câțiva din slujitorii săi în secret să meargă să înhațe pe Avram, și să-l aducă înaintea regelui să fie ucis.
59. Și Eliezer, slujitorul lui Avram pe care regele îl dăruise lui, era la acea vreme în prezența regelui, și el a auzit ceea ce Anuchi îl sfătuisese pe rege, și ceea ce spusese regele să provoace moartea lui Avram.
60. Și Eliezer a spus lui Avram, grăbește-te, ridică-te și salvează-ți sufletul, ca tu să nu poți muri prin mâinile regelui, căci astfel el a văzut într-un vis referitor la tine, și astfel Anuchi l-a interpretat, și astfel de asemenea l-a sfătuit Anuchi pe rege referitor la tine.
61. Și Avram a ascultat de vocea lui Eliezer, iar Avram s-a grăbit și a fugit către siguranță la casa lui Noe și a fiului lui Șem, și el s-a ascuns acolo și a găsit un loc de siguranță. Iar slujitorii regelui au venit la casa lui Avram să-l caute, dar nu l-au putut găsi, și ei au căutat de-a lungul țării iar el nu era de găsit, și au mers și au căutat în fiecare direcție iar el nu era de întâlnit.
62. Și când slujitorii regelui nu l-au putut găsi pe Avram ei s-au întors la rege, dar mânia regelui împotriva lui Avram a fost potolită, căci ei nu îl găsiseră, iar regele a izgonit din mintea sa această chestiune referitoare la Avram.
63. Și Avram a fost ascuns în casa lui Noe timp de o lună, până când regele uitase această chestiune, dar Avram se temea încă de rege. Și Terah a venit să-l vadă pe Avram fiul său în secret în casa lui Noe, iar Terah era foarte mare în ochii regelui.
64. Și Avram a spus tatălui său, nu cunoști că regele gândește să mă ucidă, și să anihileze numele meu de pe pământ prin sfatul sfetnicilor lui nelegiuți?
65. Acum pe cine ai tu aici și ce ai tu în acest ținut? Scoală, să mergem împreună în ținutul Canaan, ca noi să putem fi izbăviți din mâna lui, ca nu cumva tu să pieri de asemenea prin el în zilele din urmă.
66. Nu cunoști sau nu ai auzit, că nu este prin iubire că Nimrod îți dă ție toată această onoare, ci este doar pentru beneficiul său că el a dăruit tot acest bine asupra ta?
67. Și dacă îți face ție un bine mai mare decât acesta, cu siguranță acestea sunt doar vanitățile lumii, căci averea și bogățiile nu pot folosi în ziua de furie și mânie.
68. Acum prin urmare ascultă de vocea mea, și haide să ne ridicăm și să mergem în ținutul Canaan, înafara întinderii de vătămare dinspre Nimrod; și slujește tu Domnului care te-a creat pe tine pe pământ și va fi bine cu tine, și aruncă deoparte lucrurile zadarnice pe care tu le urmărești.
69. Și Avram a încetat să vorbească, când Noe și fiul lui Șem au răspuns lui Terah, spunând, adevărat este cuvântul pe care Avram ți l-a spus ție.
70. Și Terah a ascultat de vocea fiului său Avram, iar Terah a făcut tot ceea ce a spus Avram, căci aceasta a fost de la Domnul, ca regele să nu cauzeze moartea lui Avram.

Capitolul 13

1. Și Terah a luat pe fiul său Avram și pe nepotul lui Lot, fiul lui Haran, și pe Sarai nora sa, nevasta fiului său Avram, și pe toate sufletele casei sale și el a plecat împreună cu ei din Ur Casdim pentru a merge în ținutul Canaan. Și când ei au ajuns până la ținutul lui Haran au rămas acolo, căci era teren extrem de bun pentru pășunat, și de o extindere suficientă pentru aceia care îi acompaniau.
2. Și oamenii ținutului Haran au văzut că Avram era bun și drept cu Dumnezeu și cu oamenii, și că Domnul Dumnezeul său era cu el, iar unii din oamenii ținutului Haran au venit și i s-au alăturat lui Avram, iar el i-a învățat pe ei învățăturile Domnului și căile Lui; iar acești oameni au rămas cu Avram în casa lui și ei au aderat la el.
3. Și Avram a rămas în ținut trei ani, iar la trecerea a trei ani Domnul i-a apărut lui Avram și i-a spus lui: Eu sunt Domnul care te-a adus pe tine din Ur Casdim, și te-a izbăvit pe tine din mâinile tuturor vrășmașilor tăi.
4. Iar acum prin urmare, dacă tu vei asculta de vocea Mea și vei păstra poruncile Mele, statutele și legile Mele, atunci voi cauza ca vrășmașii tăi să cadă înaintea ta, iar Eu voi înmulți sămânța ta precum stelele cerului, și Eu voi trimite binecuvântarea Mea asupra tuturor lucrărilor mâinilor tale, și ție nu îți va lipsi nimic.
5. Ridică-te acum, ia-ți nevasta și toate cele ce îți aparțin și mergi în ținutul Canaan și rămâi acolo, iar Eu acolo îți voi fi ție Dumnezeu, și Eu te voi binecuvânta. Și Avram s-a ridicat și a luat pe nevasta sa și toate cele ce îi aparțineau lui, și el a mers în ținutul Canaan precum Domnul îi spusese. Și Avram avea 50 de ani când el a plecat din Haran.
6. Și Avram a venit în ținutul Canaan și a locuit în mijlocul orașului, și el acolo și-a întins cortul printre copiii lui Canaan, locuitorii ținutului.
7. Și Domnul i-a apărut lui Avram când el a venit în ținutul Canaan, și i-a spus lui: Acesta este ținutul pe care Eu ți l-am dat ție și seminței tale după tine pentru totdeauna, și Eu voi face sămânța ta precum stelele cerului, iar Eu îi voi da seminței tale ca moștenire toate meleagurile pe care tu le vezi.
8. Și Avram a construit un altar în locul unde Dumnezeu îi vorbise lui, iar Avram acolo a chemat pe numele Domnului.
9. La acea vreme, la sfârșitul a trei ani de locuire a lui Avram în ținutul Canaan, în acel an Noe a murit, care era anul 58 al vieții lui Avram; și toate zilele pe care Noe le-a trăit au fost 950 de ani și el a murit.
10. Și Avram a locuit în ținutul Canaan, el, nevasta sa, și toate cele ce îi aparțineau lui, și toți aceia care îl acompaniau, împreună cu aceia care i s-au alăturat lui din oamenii ținutului; dar Nahor, fratele lui Avram, și Terah tatăl său, și Lot fiul lui Haran și toate cele ce le aparțineau lor au locuit în Haran.
11. În al cincilea an al locuirii lui Avram în ținutul Canaan, oamenii Sodomei și Gomorei și toate orașele șesului s-au răzvrătit împotriva puterii regelui Chedorlaomer al Elamului; căci toți regii orașelor șesului slujiseră lui Chedorlaomer timp de 12 ani, și i-au dat lui o taxă anuală, dar în acele zile în anul 13, ei s-au răzvrătit împotriva lui.
12. Și în anul 10 al locuirii lui Avram în ținutul Canaan a fost război între regele Nimrod al Șinearului și regele Chedorlaomer al Elamului, iar Nimrod a venit să lupte împotriva lui Chedorlaomer și a încercat să îl supună.
13. Căci Chedorlaomer era la acea vreme unul din prinții oștilor lui Nimrod, și când toți oamenii de la turn au fost dispersați și aceia care au rămas de asemenea s-au împrăștiat pe fața pământului, Chedorlaomer a mers în ținutul Elamului și a domnit peste el și s-a răzvrătit împotriva domnului său.
14. Și în acele zile când Nimrod a văzut că orașele șesului s-au răzvrătit, el a venit cu mândrie și mânie să se războiască cu Chedorlaomer, iar Nimrod a adunat toți prinții și supușii săi, aproape 700.000 de oameni, și

a pornit împotriva lui Chedorlaomer, iar Chedorlaomer a ieșit să îl întâmpine cu 5.000 de oameni, iar ei s-au pregătit pentru bătălie în valea Babelului care este între Elam și Șinear.

15. Și toți acei regi s-au luptat acolo, iar Nimrod și oamenii lui au fost răpuși înaintea oamenilor lui Chedorlaomer, și au căzut din oamenii lui Nimrod aproape 600.000, iar Mardon fiul regelui a căzut printre ei.
16. Și Nimrod a fugit și s-a întors în rușine și dizgrație în ținutul său, și el a fost supus lui Chedorlaomer pentru mult timp, iar Chedorlaomer s-a întors în ținutul lui și a trimis prinți ai oștilor lui către regii care domneau în jurul lui, la regele Arioc al Elasarului și la regele Tidal al Goyimului, și a făcut un legământ cu ei, iar ei erau toți ascultători de poruncile lui.
17. Și a fost în anul 15 al locuirii lui Avram în ținutul Canaan, care este anul 70 al vieții lui Avram, că Domnul i-a apărut lui Avram în acel an și El i-a spus lui: Eu sunt Domnul care te-a adus pe tine din Ur Casdim să îți dau ție acest ținut ca moștenire.
18. Acum prin urmare umblă înaintea Mea și fii perfect și păzește poruncile Mele, căci ție și seminței tale Eu voi da acest ținut ca moștenire, de la râul Mișraim până la marele râu Eufrat.
19. Iar tu vei veni la părinții tăi în pace și în vârstă bună, și a patra generație se va întoarce aici în acest ținut și îl va moșteni pentru totdeauna; iar Avram a construit un altar, și el a chemat pe numele Domnului care i-a apărut lui, și el a ridicat sacrificii pe altar Domnului.
20. La acea vreme Avram s-a întors și a mers în Haran să vadă pe tatăl și pe mama sa, și casa tatălui său, iar Avram și nevasta sa și toate cele ce aparțineau lui s-au întors la Haran, iar Avram a locuit în Haran cinci ani.
21. Și mulți din oamenii Haranului, aproape 72 de oameni, au urmat lui Avram și Avram i-a învățat pe ei învățătura Domnului și căile Lui, și i-a învățat pe ei să cunoască pe Domnul.
22. În acele zile Domnul i-a apărut lui Avram în Haran, și El i-a spus lui: Iată, Eu ți-am vorbit ție acești 20 de ani trecuți spunând,
23. Pleacă din ținutul tău, din locul tău de naștere și de la casa tatălui tău, la ținutul pe care Eu ți l-am arătat ție să ți-l dau ție și copiilor tăi, căci acolo în acel ținut te voi binecuvânta Eu pe tine, și te voi face o mare națiune, și voi face numele tău mare, iar în tine vor fi familiile pământului binecuvântate.
24. Acum prin urmare ridică-te, pleacă din acest loc, tu, nevasta ta, și toate cele ce îți aparțin ție, de asemenea toți cei născuți în casa ta și toate sufletele pe care tu le-ai făcut în Haran, și scoate-le afară cu tine de acolo, și ridică-te să te întorci în ținutul Canaan.
25. Și Avram s-a ridicat și a luat pe nevasta sa Sarai și toate cele ce îi aparțineau lui și toți aceia ce i-au fost născuți lui în casa sa și sufletele pe care ei le făcuseră în Haran, și ei au ieșit să meargă în ținutul Canaan.
26. Și Avram a mers și s-a întors în ținutul Canaan, conform Cuvântului Domnului. Și Lot fiul fratelui său Haran a mers cu el, iar Avram avea 75 de ani când el a plecat din Haran ca să se întoarcă în ținutul Canaan.
27. Și el a venit în ținutul Canaan conform Cuvântului Domnului către Avram, și el și-a întins cortul și a locuit în câmpia Mamre, și cu el era Lot fiul fratelui său, și toate cele ce îi aparțineau lui.
28. Și Domnul iarăși i-a apărut lui Avram și a spus: Seminței tale voi da Eu acest ținut; și el acolo a construit un altar Domnului care i-a apărut lui, care este încă până în această zi în câmpiile din Mamre.

Capitolul 14

1. În acele zile era în ținutul Șinearului un om înțelept care avea înțelegere în toată înțelepciunea, și de o înfățișare frumoasă, dar el era sărac și nevoiaș; numele lui era Ricayon și el era pornit să se întrețină singur.
2. Și s-a hotărât să meagă în Egipt la regele Oswiris al Egiptului, fiul lui Anom, să arate regelui înțelepciunea sa; căci poate el ar fi căpătat grație în văzul lui, să îl ridice și să îi dea lui întreținere; iar Ricayon a făcut astfel.
3. Și când Ricayon a venit în Egipt el a întrebat pe locuitorii Egiptului referitor la rege, iar locuitorii Egiptului i-au spus lui de obiceiurile regelui Egiptului, căci era atunci obiceiul regelui Egiptului că el pleca de la palatul său regal și era văzut afară doar o zi a anului, iar după aceea regele se întorcea la palatul său să rămână acolo.
4. Și în ziua în care regele ieșea împărțea judecată în ținut, și oricine avea un proces venea înaintea regelui în acea zi să obțină cererea sa.
5. Și când Ricayon a auzit de obiceiul din Egipt și că el nu putea veni în prezența regelui, el s-a mâhnit mult și era foarte îndurerat.
6. Și seara Ricayon a ieșit și a găsit o casă ruinată, o fostă brutărie în Egipt, și el a stat acolo toată noaptea în amărăciune de suflet și tras de foame, iar somnul era îndepărtat de la ochii lui.
7. Și Ricayon a considerat în sinea sa ceea ce el ar putea face în oraș până când regele își făcea apariția lui, și cum s-ar fi putea întreține acolo.
8. Și el s-a ridicat dimineața și a umblat, și a întâlnit în calea sa pe aceia care vindeau legume și diferite sortimente de semințe cu care ei aprovizionau pe locuitori.
9. Și Ricayon a dorit să facă la fel ca să obțină o întreținere în oraș, dar el era nefamiliarizat cu obiceiurile oamenilor, și el era precum un om orb printre ei.
10. Și el a mers și a obținut legume pentru a le vinde pentru sprijinul său, iar gloata s-a adunat în jurul lui și l-au ridiculizat, și i-au luat legumele de la el și nu i-au lăsat nimic.
11. Iar el s-a ridicat de acolo în amărăciune de suflet, și a mers suspinând la brutăria în care rămăsese toată noaptea trecută, și el a dormit acolo a doua noapte.
12. Și în acea noapte iarăși s-a tocmnit în sinea sa cum el ar putea să se salveze de la înfometare, și el a născocit o uneltire cum să procedeze.
13. Și s-a ridicat dimineața și s-a comportat ingenios, și a mers și a angajat 30 de oameni puternici de-ai gloatei, purtându-și instrumentele de război în mâinile lor, și el i-a condus la vârful necropolei egiptene, iar el i-a plasat pe ei acolo.
14. Și el le-a poruncit lor, spunând, astfel spune regele, întăriți-vă și fiți oameni viteji, și nu lăsați pe nici un om să fie îngropat aici până când 200 de arginți sunt dați, iar apoi el poate fi îngropat; iar acei oameni au făcut conform ordinului lui Ricayon oamenilor Egiptului tot anul acela.
15. Și în opt luni de timp Ricayon și oamenii săi au adunat bogății mari de argint și aur, iar Ricayon a luat un număr mare de cai și alte animale, și el a angajat mai mulți oameni, și el le-a dat lor cai iar ei au rămas cu el.
16. Și când a trecut anul, la vremea când regele ieșea în oraș, toți locuitorii Egiptului s-au adunat împreună să vorbească cu el referitor la lucrarea lui Ricayon și a oamenilor lui.
17. Și regele a ieșit în ziua stabilită, și toți egiptenii au venit înaintea lui și i s-au plâns lui, spunând,
18. Să trăiască regele pentru totdeauna. Ce este această lucrare pe care tu o faci în oraș slujitorilor tăi, să nu îngădui un trup mort să fie îngropat până când atât de mult argint și aur se dă? A fost vreodată ceva asemănător cu aceasta făcută în tot pământul, din zilele foștilor regi, da chiar din zilele lui Adam, până în această zi, ca morții să nu fie îngropați decât pentru un preț stabilit?

19. Noi îl știm a fi obiceiul regilor să ia o taxă anuală de la cei vii, dar tu nu faci doar aceasta, ci și de la morți de asemenea tu pretinzi o taxă zi după zi.
20. Acum, rege, noi nu mai putem suporta aceasta, căci tot orașul este ruinat din această pricină, și tu nu o cunoști?
21. Și când regele a auzit toate cele ce ei au spus era foarte furios, iar mânia sa ardea înăuntrul său la această pricină, căci el nu cunoscuse nimic de ea.
22. Și regele a spus, cine și unde este acela care îndrăznește să facă acest nelegiuit lucru în ținutul meu fără porunca mea? Cu siguranță voi îmi veți spune mie.
23. Și ei i-au spus lui de toate lucrările lui Ricayon și a oamenilor lui, iar mânia regelui a fost stârnită, și el a ordonat ca Ricayon și oamenii lui să fie aduși înaintea sa.
24. Și Ricayon a luat aproape 1.000 de copii, fii și fiice, și i-a îmbrăcat în mătase și broderii, și i-a așezat pe ei pe cai și i-a trimis la rege prin oamenii săi, și el de asemenea a luat o mare cantitate de argint și aur și pietre prețioase, și un cal puternic și frumos, ca dar pentru rege, cu care a venit înaintea regelui și i s-a plecat jos la pământ înaintea lui; iar regele, slujitorii lui, și toți locuitorii Egiptului s-au minunat de lucrarea lui Ricayon, și ei i-au văzut bogățiile lui și darul pe care el îl adusese regelui.
25. Și i-a plăcut mult regelui și el s-a minunat de aceasta; iar când Ricayon a stat înaintea lui, regele l-a întrebat referitor la toate lucrările lui, iar Ricayon a vorbit toate cuvintele sale înțelept înaintea regelui, a slujitorilor lui și a tuturor locuitorilor Egiptului.
26. Și când regele a auzit cuvintele lui Ricayon și înțelepciunea lui, Ricayon a găsit grație în văzul lui, și a primit grație și bunătate din partea tuturor slujitorilor regelui și din partea tuturor locuitorilor Egiptului, datorită înțelepciunii sale și discursurilor sale excelente, și de la acea vreme ei l-au iubit mult.
27. Și regele a răspuns și i-a spus lui Ricayon, numele tău nu va mai fi de acum Ricayon, ci Faraon va fi numele tău, din moment ce tu ai pretins o taxă de la morți; și el i-a pus numele Faraon.
28. Și regele și supușii lui l-au iubit pe Ricayon pentru înțelepciunea lui, și ei s-au consultat cu toți locuitorii Egiptului să îl facă pe el prefect sub rege.
29. Și toți locuitorii Egiptului și oamenii lui înțelepți au făcut astfel, și a fost făcută o lege în Egipt.
30. Și ei l-au făcut pe Ricayon Faraon prefect sub Oswiris regele Egiptului. Iar Ricayon Faraon a guvernat peste Egipt, zilnic administrând justiție întregului oraș, dar Oswiris regele judeca pe oamenii ținutului o zi din an, când el ieșea afară să își facă apariția.
31. Și Ricayon Faraon cu viclenie a uzurpat guvernul Egiptului, și el a pretins o taxă de la toți locuitorii Egiptului.
32. Și toți locuitorii Egiptului îl iubeau mult pe Ricayon Faraon, și ei au făcut un decret ca să numească pe fiecare rege care avea să domnească peste ei și sămânța lor în Egipt, Faraon.
33. Prin urmare toți regii care au domnit în Egipt de la acea vreme înainte au fost numiți Faraon până în ziua aceasta.

Capitolul 15

1. Și în acel an a fost o foamete apăsătoare de-a lungul ținutului Canaan, iar locuitorii ținutului nu puteau rămâne din pricina foametei căci ea era foarte cumplită.
2. Și Avram și tot ce îi aparținea lui s-au ridicat și au mers în Egipt din pricina foametei, și când ei au ajuns la pâraul Mițraim ei au rămas acolo ceva timp să se odihnească de la oboseala drumului.
3. Iar Avram și Sarai mergeau la granița pâraului Mițraim, și Avram a privit pe nevasta sa Sarai, căci ea era foarte frumoasă.
4. Și Avram a spus nevastei sale Sarai, din moment ce Dumnezeu te-a creat pe tine cu o atât de frumoasă înfățișare, eu mă tem de egipteni ca nu cumva ei să mă omoare și să te răpească, căci frica de Dumnezeu nu este în aceste locuri.
5. Cu siguranță atunci tu să faci aceasta, spune tu că ești sora mea tuturor celor ce te-ar întreba pe tine, pentru a fi bine cu mine, și ca noi să putem trăi și să nu fim omorâți.
6. Și Avram a poruncit la fel tuturor celor ce au venit cu ei în Egipt din pricina foametei; de asemenea nepotului său Lot el i-a poruncit, spunând, dacă egiptenii te întreabă pe tine referitor la Sarai, spune că ea este sora lui Avram.
7. Și totuși cu toate aceste ordine Avram nu și-a pus încredere în ei, ci el a luat pe Sarai și a așezat-o într-un cufăr și l-a ascuns printre vasele lui, căci Avram era mult îngrijorat de Sarai din pricina nelegiuirii egiptenilor.
8. Iar Avram și tot ce îi aparținea lui s-au ridicat de la pâraul Mițraim și au venit în Egipt; și ei abia intraseră pe porțile orașului când străjerii s-au ridicat către ei, spunând, dă zeciuială regelui din ceea ce tu ai, iar apoi poți intra în oraș; iar Avram și aceia care erau cu el au făcut astfel.
9. Și Avram cu oamenii care erau cu el au venit în Egipt, și când au venit au adus cufărul în care Sarai era ascunsă, iar egiptenii au văzut cufărul.
10. Iar slujitorii regelui s-au apropiat de Avram, spunând, ce ai tu acolo în acest cufăr pe care noi nu l-am văzut? Acum deschide tu cufărul și dă zeciuială regelui din tot ceea ce conține.
11. Și Avram a spus, acest cufăr eu nu îl voi deschide, dar tot ce veți cere asupra lui eu vă voi da. Iar ofițerii lui Faraon i-au răspuns lui Avram, spunând, este un cufăr cu pietre prețioase, dă-ne zeciuiala de acolo.
12. Avram a spus, tot ce doriți eu vă voi da, dar nu trebuie să deschideți cufărul.
13. Iar ofițerii regelui l-au presat pe Avram, și ei au ajuns la cufăr și l-au deschis cu forța, și au văzut, și iată o frumoasă femeie era în cufăr.
14. Și când ofițerii regelui au privit pe Sarai au fost trăsniți cu admirație de frumusețea ei, și toți prinții și slujitorii lui Faraon s-au adunat să o vadă pe Sarai, căci ea era foarte frumoasă. Iar ofițerii regelui au alergat și au spus lui Faraon tot ceea ce ei văzuseră, și au lăudat-o pe Sarai regelui. Iar Faraon a ordonat ca ea să fie adusă, iar femeia a venit înaintea regelui.
15. Și Faraon a privit-o pe Sarai iar ea i-a plăcut lui enorm, și el era trăsnit de frumusețea ei, iar regele s-a bucurat mult din pricina ei, și a făcut cadouri aceluia care i-au adus vești referitoare la ea.
16. Și femeia a fost atunci adusă la casa lui Faraon, iar Avram s-a întristat din pricina nevastei sale, și el s-a rugat la Domnul să o izbăvească din mâinile lui Faraon.
17. Și Sarai de asemenea s-a rugat la acea vreme, și a spus: O Doamne Dumnezeule tu i-ai spus domnului meu Avram să plece din meleagul lui și de la casa tatălui lui către ținutul Canaan, și Tu ai promis să faci bine cu el dacă el va îndeplini poruncile tale; acum iată, noi am făcut aceea ce Tu ne-ai poruncit nouă, și noi am părăsit meleagul nostru și familiile noastre, și noi am mers la un ținut străin și la un popor pe care noi nu l-am cunoscut înainte.

18. Și noi am venit la acest ținut ca să evităm foametea, iar acest accident rău s-a abătut asupra mea; acum prin urmare O Doamne Dumnezeule, izbăvește-ne și salvează-ne din mâna acestui opresor, și fă bine cu mine de dragul milei tale.
19. Și Domnul a ascultat de vocea lui Sarai, iar Domnul a trimis un înger să o izbăvească pe Sarai din puterea lui Faraon.
20. Și regele a venit și s-a așezat înaintea lui Sarai, și iată un înger al Domnului stătea deasupra lor, și el a apărut lui Sarai și i-a spus ei: Nu te teme, căci Domnul a auzit rugăciunea ta.
21. Și regele s-a apropiat de Sarai și i-a spus ei, ce este acel om pentru tine care te-a adus pe tine aici? Și ea a spus, el este fratele meu.
22. Și regele a spus, este de datoria noastră să îl facem mare, să îl elevăm și să îi facem lui tot binele pe care tu ni-l vei porunci; și la acea vreme regele a trimis lui Avram argint și aur și pietre prețioase din abundență, împreună cu vite, slujitori și slujitoare; iar regele a ordonat ca Avram să fie adus, iar el a stat în curtea casei regelui, și regele l-a exaltat mult pe Avram în acea noapte.
23. Și regele s-a apropiat să vorbească cu Sarai, și el și-a întins mâna să o atingă pe ea, când îngerul l-a lovit pe el cu putere, iar el a fost îngrozit și s-a abținut de la a se întinde spre ea.
24. Și când regele s-a apropiat de Sarai, îngerul l-a lovit la pământ, și s-a comportat astfel cu el toată noaptea, iar regele era îngrozit.
25. Iar îngerul în acea noapte a lovit cu putere pe toți slujitorii regelui, și pe toată casa lui, din pricina lui Sarai, și a fost o mare lamentație în acea noapte printre oamenii casei lui Faraon.
26. Și Faraon, văzând răul care s-a abătut asupra lui, a spus, cu siguranță din pricina acestei femei mi s-a întâmplat acest lucru mie, iar el s-a depărtat la ceva distanță de ea și i-a spus vorbe plăcute inimii ei.
27. Și regele i-a spus lui Sarai, spune-mi, te rog, referitor la omul cu care tu ai venit aici; și Sarai a spus, acest om este soțul meu, iar eu ți-am spus ție că era fratele meu căci eu m-am temut, ca nu cumva tu să îl ucizi prin nelegiuire.
28. Și regele s-a ținut departe de Sarai, iar urgiile îngerului Domnului au încetat de la el și de la casa lui; și Faraon a știut că el a fost lovit din pricina lui Sarai, și regele s-a minunat mult de aceasta.
29. Și dimineața regele a chemat pe Avram și i-a spus lui, ce este aceasta ce tu mi-ai făcut mie? De ce ai spus tu, ea este sora mea, datorită la care eu am luat-o aproape de mine ca să îmi fie nevastă, iar această grea urgie prin urmare a venit asupra mea și a casei mele.
30. Acum prin urmare aici este nevasta ta, ia-o și pleacă din ținutul nostru ca nu cumva toți să murim din pricina ei. Și Faraon a luat mai multe vite, slujitori și slujitoare, și argint și aur, să-i dea lui Avram, iar el i-a înapoiat-o lui pe Sarai nevasta sa.
31. Și regele a luat o fecioară pe care el o zămislise prin concubinele sale, și el a dat-o lui Sarai ca slujnică.
32. Și regele a spus fiicei sale, este mai bine pentru tine fiica mea să fii o slujitoare în casa acestui om decât să fii stăpână în casa mea, după ce noi am văzut răul care s-a abătut asupra noastră din pricina acestei femei.
33. Și Avram s-a ridicat, iar el și tot ce îi aparținea lui au plecat din Egipt; iar Faraon a ordonat unora din oamenii săi să îl acompanieze pe el și tot ce a mers cu el.
34. Și Avram s-a întors în ținutul Canaan, la locul unde făcuse altarul, unde el la început își întinsese cortul său.
35. Și Lot fiul lui Haran, fratele lui Avram, avea o sumedenie mare de vite, turme și cirezi și corturi, căci Domnul a fost darnic cu ei datorită lui Avram.
36. Și când Avram locuia în ținut, păstorii lui Lot s-au certat cu păstorii lui Avram, căci proprietatea lor era prea mare pentru ca ei să rămână împreună în ținut, iar ținutul nu îi putea susține pe ei din pricina vitelor lor.
37. Și când păstorii lui Avram mergeau să-și hrănească turma lor, ei nu intrau pe terenurile oamenilor ținutului, dar vitele păstorilor lui Lot făceau altfel, căci ele erau suportate să se hrănească pe terenurile oamenilor ținutului.

38. Și oamenii ținutului vedeau zilnic această întâmplare, și ei au mers la Avram și s-au certat cu el din pricina păstorilor lui Lot.
39. Și Avram a spus lui Lot, ce este aceasta ce tu îmi faci mie, să mă faci disprețuit locuitorilor ținutului, că tu ordoni păstorilor tăi să hrănească vitele tale pe terenurile altor oameni? Tu nu cunoști că eu sunt un străin în acest ținut printre copiii lui Canaan, și de ce mi-ai face aceasta mie?
40. Și Avram se certa zilnic cu Lot din pricina aceasta, dar Lot nu vroia să asculte de Avram, și el a continuat să facă la fel iar locuitorii ținutului au mers și i-au spus lui Avram.
41. Iar Avram i-a spus lui Lot, cât timp vei fi tu pentru mine o piatră de poticnire cu locuitorii ținutului? Acum te rog să nu mai fie deloc ceartă între noi, căci noi suntem rude.
42. Dar te rog să te separi de mine, du-te și alege un loc unde tu poți locui cu vitele tale și cu tot ce îți aparține, dar ține-te la o distanță de mine, tu și casa ta.
43. Și nu te teme în plecarea ta de la mine, căci dacă ți-ar face vreunul vreo vătămare ție, fă-mi cunoscut și eu voi răzbuna pricina ta pe el, doar depărtează-te de mine.
44. Și când Avram a spus toate aceste cuvinte lui Lot, atunci Lot s-a ridicat și și-a ridicat ochii spre șesul Iordanului.
45. Și el a văzut că tot acest loc era bine irigat, și bun pentru om, de asemenea având loc de pășunat pentru vite.
46. Și Lot a plecat de la Avram către acel loc, și acolo și-a întins cortul său și el a locuit în Sodoma, iar ei erau separați unul de celălalt.
47. Și Avram a locuit în câmpia din Mamre, care este în Hebron, și el și-a întins cortul acolo, iar Avram a rămas în acel loc mulți ani.

Capitolul 16

1. La acea vreme Chedorlaomer regele Elamului a trimis un mesaj la toți regii învecinați, la regele Nimrod al Șinearului care era sub puterea lui, și la regele Tidal al Goyimului, și la regele Arioc al Elasarului, cu care el a făcut un legământ, spunând, veniți la mine și asistați-mi, ca noi să putem distruge toate orașele Sodomei și locuitorii lor, căci ei s-au răzvrătit împotriva mea acești 13 ani.
2. Și acești patru regi au pornit cu toate oștile lor, aproape 800.000 de oameni, și ei au mers precum erau, și au ucis pe fiecare om pe care l-au găsit în drumul lor.
3. Și cei 5 regi ai Sodomei și Gomorei, Șinab regele din Adma, Șemeber regele din Zeboyim, Bera regele din Sodoma, Berșa regele din Gomora, și Bela regele din Zoar, au mers să le iasă în întâmpinare, și ei toți s-au adunat împreună în valea Siddimului.
4. Și acești 9 regi au făcut război în valea Siddimului; iar regii Sodomei și Gomorei au fost bătuti înaintea regilor Elam-ului.
5. Iar valea Siddimului era plină de varnițe și regii Elamului i-au urmărit pe regii Sodomei, iar regii Sodomei cu oștile lor au fugit și căzut în varnițe, și toți cei rămași au mers la munte pentru siguranță, iar cei 5 regi ai Elamului au venit după ei și i-au urmărit până la porțile Sodomei, și ei au luat tot ce era în Sodoma.
6. Și ei au prăduit toate orașele Sodomei și Gomorei, și ei de asemenea l-au luat pe Lot, fiul fratelui lui Avram, și proprietatea lui, și ei au pus mâna pe toate bunurile orașelor Sodomei, și au plecat. Iar Unic, slujitorul lui Avram, care era în bătlie, a văzut aceasta, și a spus lui Avram tot ceea ce regii făcuseră orașelor Sodomei, și că Lot a fost luat prizonier de ei.
7. Iar Avram a auzit aceasta, și s-a ridicat cu aproape 318 oameni care erau cu el, și în acea noapte el a urmărit pe acești regi și i-a bătut, iar ei toți au căzut înaintea lui Avram și a oamenilor lui, și nu era nici unul rămas decât cei patru regi care au fugit, și ei au mers fiecare la drumul lui.
8. Și Avram a recuperat toată proprietatea Sodomei, și el de asemenea l-a recuperat pe Lot cu proprietatea lui, nevestele lui și cei micuți și tot ce îi aparținea lui, încât lui Lot nu îi lipsea nimic.
9. Și când el s-a întors de la înfrângerea acestor regi, el și oamenii lui au trecut valea Siddimului unde regii se războieră împreună.
10. Și Bera regele Sodomei, și restul oamenilor lui care erau cu el, au ieșit din varnițele în care ei căzuseră, să întâmpine pe Avram și pe oamenii lui.
11. Și regele Adoni-Țedec al Ierusalimului, același era Șem, a ieșit cu oamenii lui să întâmpine pe Avram și pe oamenii lui, cu pâine și vin, iar ei au rămas împreună în valea Melec.
12. Și Adoni-Țedec l-a binecuvântat pe Avram, iar Avram i-a dat zeciuială din tot ce adusese din prada dușmanilor lui, căci Adoni-Țedec era un preot înaintea lui Dumnezeu.
13. Și toți regii Sodomei și Gomorei care erau acolo, cu slujitorii lor, s-au apropiat de Avram și l-au rugat să le înapoieze slujitorii lor pe care el îi făcuse captivi, și să ia la el toată proprietatea.
14. Și Avram a răspuns regelui Sodomei, spunând, cum Domnul trăiește care a creat cerul și pământul, și care a mântuit sufletul meu de toată nenorocirea, și care m-a izbăvit în această zi de dușmanii mei, și i-a dat în mâna mea, eu nu voi lua nimic din ce îți aparține, ca tu să nu te poți lăuda mâine, spunând, Avram a devenit bogat din proprietatea noastră pe care el a păstrat-o.
15. Căci Domnul Dumnezeul meu în care eu mă încred, mi-a spus mie, ție nu îți va lipsi nimic, căci Eu te voi binecuvânta în toate lucrările mâinilor tale.
16. Iar acum prin urmare iată, aici este tot ce îți aparține, ia-l și du-te; cum Domnul trăiește eu nu voi lua de la tine de la un suflet până la un șiret sau o ață, exceptând plata mâncării acelor care au ieșit cu mine la bătlie, cât de asemenea și porțiile oamenilor care au mers cu mine, Anar, Ascol, și Mamre, ei și oamenii lor, cât și aceia care rămăseseră să păzească bagajele, ei își vor lua porția lor din pradă.

17. Iar regii Sodomei i-au dat lui Avram conform la toate ce el spusese, și ei au presat pe el să ia din orice și-ar alege, dar el nu a vrut.
18. Și el a trimis înapoi pe regii Sodomei și rămășița oamenilor lor, și el le-a dat ordine lor despre Lot, iar ei au mers la locurile lor respective.
19. Și pe Lot, fiul fratelui său, el de asemenea l-a trimis înapoi cu toată proprietatea lui, și el a mers, și Lot s-a întors la casa lui, în Sodoma, iar Avram și oamenii lui s-au întors la casa lor în câmpiile din Mamre, care este în Hebron.
20. La acea vreme Domnul iarăși i-a apărut lui Avram în Hebron, și El i-a spus lui: Nu te teme, răsplata ta este foarte mare înaintea mea, căci Eu nu te voi lăsa pe tine, până când Eu te voi fi înmulțit, și binecuvântat pe tine, și făcut sămânța ta precum stelele în cer, care nu pot fi măsurate sau numărate.
21. Iar Eu îți voi da seminței tale toate aceste meleaguri pe care tu le vezi cu ochii tăi, lor le-o voi da ca moștenire pentru totdeauna, doar fii puternic și nu te teme, mergi înaintea Mea și fii perfect.
22. Și în anul 78 al vieții lui Avram, în acel an Reu a murit, fiul lui Peleg, și toate zilele lui Reu au fost 239 de ani, și el a murit.
23. Și Sarai, fiica lui Haran, nevasta lui Avram, era încă stearpă în acele zile; ea nu a zămislit lui Avram nici fiu nici fiică.
24. Și când ea a văzut că nu zămislește copii ea a luat pe slujnica ei Agar, pe care Faraon i-o dăduse ei, și ea a dat-o pe ea lui Avram soțul ei ca nevastă.
25. Căci Agar învățase toate căile lui Sarai precum Sarai o învățase, ea nu era în nici un fel deficitară în urmarea căilor ei bune.
26. Și Sarai i-a spus lui Avram, iată aici este slujnica mea Agar, du-te la ea ca ea să poată naște pe genunchii mei, ca eu să pot de asemenea obține copii prin ea.
27. Și la sfârșitul a 10 ani ai locuirii lui Avram în ținutul Canaan, care este anul 85 al vieții lui Avram, Sarai i-a dat-o pe Agar lui.
28. Și Avram a ascultat de vocea nevastei sale Sarai, și a luat-o pe slujnica sa Agar iar Avram a mers la ea și ea a zămislit.
29. Și când Agar a văzut că ea zămislise s-a bucurat mult, iar stăpâna ei era disprețuită în ochii ei, și ea a spus în sine ea, aceasta poate fi doar că eu sunt mai bună înaintea lui Dumnezeu decât Sarai stăpâna mea, căci toate zilele cât stăpâna mea a fost cu domnul meu, ea nu a zămislit, dar pe mine Domnul a cauzat în atât de scurt timp să zămislesc prin el.
30. Și când Sarai a văzut că Agar zămislise prin Avram, Sarai a fost geloasă pe slujnica ei, și Sarai a spus în sine ea, aceasta sigur este nimic altceva decât că ea trebuie să fie mai bună decât sunt eu.
31. Și Sarai a spus lui Avram, nedreptățirea mea să fie asupra ta, căci la vremea când tu te-ai rugat înaintea Domnului pentru copii, de ce tu nu te-ai rugat pentru mine, ca Domnul să îmi poată da sămânță de la tine?
32. Și când eu îți vorbesc lui Agar în prezența ta, ea disprețuiește cuvintele mele, deoarece, ea a zămislit, și tu nu îți spui nimic ei; fie ca Domnul să judece între mine și tine pentru ce tu mi-ai făcut.
33. Și Avram i-a spus lui Sarai, iată slujnica ta este în mâna ta, fă-i ei așa cum îți poate părea bine în ochii tăi. Și Sarai a îndurerat-o pe ea, iar Agar a fugit de la ea în pustietate.
34. Și un înger al Domnului a găsit-o pe ea în locul în care fugise, lângă o fântână, iar el i-a spus ei: Nu te teme, căci Eu voi înmulți sămânța ta, căci tu vei naște un fiu și tu îl vei numi Ismael; acum deci întoarce-te la Sarai stăpâna ta, și supune-te sub mâinile ei.
35. Și Agar a numit locul fântânii Beer-Lahairoi, este între Cadeș și sălbăticia din Bered.
36. Și Agar la acea vreme s-a întors la casa stăpânului ei, și la capătul zilelor Agar i-a născut un fiu lui Avram, și Avram l-a numit Ismael; iar Avram avea 86 de ani când l-a născut.

Capitolul 17

1. Și în acele zile, în anul 91 al vieții lui Avram, copiii lui Chittim au făcut război cu copiii lui Tubal, căci atunci când Domnul împrăștiase pe fiii oamenilor pe fața pământului, copiii lui Chittim au mers și s-au stabilit în șesul din Canopia, și ei și-au construit orașe acolo și au locuit lângă râul Tibreu.
2. Și copiii lui Tubal au locuit în Tuscana, iar granițele lor ajungeau la râul Tibreu, iar copiii lui Tubal au construit un oraș în Tuscana, iar ei l-au numit Sabina, după numele lui Sabina fiul lui Tubal tatăl lor, și au locuit acolo până în ziua aceasta.
3. Și a fost la acea vreme că s-au războit copiii lui Chittim cu copiii lui Tubal, iar copiii lui Tubal au fost bătuți înaintea copiilor lui Chittim, și copiii lui Chittim au provocat ca 370 de oameni să cadă din copiii lui Tubal.
4. Și la acea vreme copiii lui Tubal au jurat copiilor lui Chittim, spunând, voi nu vă veți căsători printre noi, și nici un om nu-și va da fiica lui vreunuia din fiii lui Chittim.
5. Căci toate fiicele lui Tubal erau în acele zile frumoase, căci nu erau atunci femei găsite în tot pământul atât de frumoase precum fiicele lui Tubal.
6. Și toți ce se încântau de frumusețea femeilor au mers la fiicele lui Tubal și și-au luat neveste din ele, iar fiii oamenilor, regi și prinți, care se încântau mult de frumusețea femeilor, au luat neveste în acele zile din fiicele lui Tubal.
7. Și la sfârșitul a trei ani după ce copiii lui Tubal juraseră copiilor lui Chittim să nu le dea fiicele lor de neveste, aproape 20 de bărbați din copiii lui Chittim au mers să ia pe unele din fiicele lui Tubal, dar ei nu au găsit nici una.
8. Căci copiii lui Tubal și-au păstrat jurămintele lor să nu se căsătorească printre aceia, și ei nu voiau să încalce jurămintele lor.
9. Și în zilele secerișului copiii lui Tubal au mers pe terenurile lor să-și adune recolta, când tinerii bărbați ai lui Chittim s-au adunat și au mers în orașul Sabina, și fiecare bărbat a luat o tânără din fiicele lui Tubal, și ei s-au întors în orașele lor.
10. Și copiii lui Tubal au auzit de aceasta și au mers să facă război cu ei, și nu au putut prevala asupra lor, căci muntele era extrem de înalt față de ei, și când ei au văzut că nu pot prevala asupra lor s-au întors pe meleagul lor.
11. Și la trecerea anului copiii lui Tubal au mers și au angajat aproape 10.000 de oameni din acele orașe care erau aproape de ei, și ei au mers să se războiască cu copiii lui Chittim.
12. Și copiii lui Tubal au mers să se războiască cu copiii lui Chittim, să le distrugă meleagul lor și să îi îndurereze, iar în această luptă copiii lui Tubal au prevalat asupra copiilor lui Chittim, iar copiii lui Chittim, văzând că ei erau mult îndurerați, au ridicat copiii pe care ei îi căpătaseră prin fiicele lui Tubal, pe zidul care fusese construit, să fie înaintea ochilor copiilor lui Tubal.
13. Iar copiii lui Chittim le-au spus lor, ați venit să faceți război cu proprii fii și propriile fiice, și nu am fost noi considerați carnea și oasele voastre de atunci până acum?
14. Și când copiii lui Tubal au auzit aceasta ei au încetat să se războiască cu copiii lui Chittim, și au plecat.
15. Și ei s-au întors la orașele lor, iar copiii lui Chittim la acea vreme s-au adunat și au construit două orașe lângă mare, și le-au numit pe unul Purtu iar pe celălalt Ariza.
16. Și Avram fiul lui Terah avea atunci 99 de ani.
17. La acea vreme Domnul i-a apărut lui și El i-a spus: Eu voi face legământul Meu între Mine și tine, și Eu voi înmulți mult sămânța ta, și acesta este legământul pe care Eu îl fac între Mine și tine, ca fiecare copil de parte bărbătească să fie circumcis, tu și sămânța ta după tine.
18. La vârsta de 8 zile va fi circumcis, iar acest legământ va fi în carnea voastră pentru un legământ veșnic.
19. Iar acum prin urmare numele tău nu va mai fi Avram ci Avraam, iar nevasta ta nu se va mai numi Sarai ci Sara.

20. Căci Eu vă voi binecuvânta pe amândoi și Eu voi înmulți sămânța ta după tine încât vei ajunge o mare națiune, și regi vor ieși din tine.

Capitolul 18

1. Și Avraam s-a ridicat și a făcut tot ce Dumnezeu îi ordonase, și el a luat pe bărbații din casa sa și pe aceia cumpărați cu banii săi, și i-a circumcis pe ei precum Domnul îi poruncise.
2. Și nu era nici unul rămas pe care el nu l-a circumcis, iar Avraam și fiul său Ismael au fost circumciși în carnea prepuțului lor; 13 ani avea Ismael când el a fost circumcis în carnea prepuțului lui.
3. Și în a treia zi Avraam a ieșit din cortul său și s-a așezat la ușă să se bucure de căldura soarelui în timpul durerii din carnea sa.
4. Și Domnul i-a apărut lui în câmpia din Mamre, și a trimis trei dintre îngerii Lui slujitori să îl viziteze, iar el stătea la ușa cortului, și el și-a ridicat ochii și a văzut, și iată, trei bărbați veneau din depărtare, și el s-a ridicat și a fugit să îi întâmpine, și s-a plecat jos lor și i-a adus în casa sa.
5. Și el le-a spus lor, acum eu dacă am găsit favoare în văzul vostru, intrați și mâncați un duminic de pâine; iar el i-a presat pe ei, și ei au intrat, iar el le-a dat lor apă și ei și-au spălat picioarele, și el i-a așezat sub un copac la ușa cortului.
6. Și Avraam a fugit și a luat un vițel, fraged și bun, și s-a grăbit să îl ucidă, și i l-a dat slujitorului său Eliezer să îl gătească.
7. Și Avraam a venit la Sara în cort, și el i-a spus ei, pregătește repede trei măsuri de făină bună, frământ-o și fă turte să acoperi oala ce conține carnea, iar ea a făcut astfel.
8. Și Avram s-a grăbit și a adus înaintea lor unt și lapte, carne de vită și carne de oaie, și a dat-o înaintea lor să mănânce înainte să fie suficient de gătită carnea vițelului, iar ei au mâncat.
9. Și când ei terminaseră de mâncat, unul din ei i-a spus lui, Eu mă voi întoarce la tine conform timpului vieții, iar Sara nevasta ta va avea un fiu.
10. Și bărbații apoi au plecat și au mers la căile lor, la locurile unde ei au fost trimiși.
11. În acele zile toți oamenii Sodomei și Gomorei, și ai întregului celor 5 orașe, erau extrem de nelegiuți și păcătoși împotriva Domnului, și ei l-au provocat pe Domnul cu abominațiile lor, și ei s-au întărit în a se comporta abominabil și batjocoritor înaintea Domnului, iar nelegiuirea și crimele lor erau în acele zile mari înaintea Domnului.
12. Și ei aveau în ținutul lor o foarte extensivă vale, aproape de jumătate de zi de mers, iar în ea erau fântâni de apă și o mare sumedenie de iarbă împrejmuită apa.
13. Și toți oamenii Sodomei și Gomorei au mers acolo de 4 ori pe an, cu nevestele și copiii lor și tot ce le aparținea lor, și s-au bucurat acolo cu tamburine și dansuri.
14. Și în timpul bucurării se ridicau toți și puneau mâna pe nevestele vecinilor lor, iar unii, pe fiicele virgine ale vecinilor lor, și se bucurau de ele, iar fiecare bărbat își vedea nevasta și fiica sa în mâinile vecinului său și nu spunea nici un cuvânt.
15. Și ei au făcut astfel de dimineață până noaptea, iar ei apoi se întorceau acasă fiecare om la casa lui și fiecare femeie la cortul ei; astfel ei mereu au făcut de patru ori pe an.
16. De asemenea când un străin venea în orașele lor și aducea bunuri pe care le cumpărase cu gândul de a le vinde acolo, oamenii acestor orașe se adunau, bărbați, femei și copii, tineri și vârstnici, și mergeau la om și îi luau bunurile lui cu forța, dând un pic fiecărui om până când se terminau toate bunurile proprietarului pe care el le adusese în ținut.
17. Și dacă proprietarul bunurilor se certa cu ei, spunând, ce este această lucrare pe care voi mi-ați făcut-o mie, atunci ei se apropiau de el unul câte unul, și fiecare îi arăta puținul pe care îl luase și îl batjocorea, spunând, eu am luat doar acel puțin pe care tu mi l-ai dat; iar când el auzea aceasta de la ei toți, se ridica și pleca de la ei în mâhnire și amărăciune de suflet, când ei se ridicau și mergeau după el, și îl alungau din oraș cu mare zgomot și tumult.

18. Și era un om din țara Elamului care mergea liniștit pe stradă, așezat pe asinul său, care căra o manta de diverse culori, iar mantaua era legată cu o funie pe asin.
19. Și omul era în drumul său trecând prin strada Sodomei când soarele a apus seara, iar el a rămas acolo ca să stea în timpul nopții, dar nimeni nu îl lăsa în casa lui; și la acea vreme era în Sodoma un om nelegiuit și răutăcios, unul priceput la făcut rău, iar numele lui era Hedad.
20. Și el și-a ridicat ochii și a văzut călătorul în strada orașului, și a venit la el și i-a spus, de unde vii și unde mergi tu?
21. Și bărbatul i-a spus lui, eu călătoresc din Hebron la Elam unde eu aparțin, și cât treceam soarele a apus și nimeni nu mi-a îndurat să intru în casa lui, deși eu aveam pâine și apă și de asemenea și paie și nutreț pentru asinul meu, și nu îmi lipsește nimic.
22. Și Hedad i-a răspuns și i-a spus lui, tot ce vei vrea va fi furnizat de mine, dar în stradă tu nu vei rămâne toată noaptea.
23. Și Hedad l-a adus la casa sa, și i-a dat jos mantaua de pe asinul cu funia, și le-a adus în casa sa, și i-a dat asinului paie și nutreț pe când călătorul mânca și bea în casa lui Hedad, iar el a rămas acolo în acea noapte.
24. Iar dimineața călătorul s-a sculat devreme să-și continue drumul său, când Hedad i-a spus lui, așteaptă, alină-ți inima cu un duminat de pâine și apoi mergi, iar omul a făcut astfel; și a rămas cu el, și ei amândoi au mâncat și au băut împreună în timpul zilei, când omul s-a ridicat să plece.
25. Și Hedad i-a spus lui, iată acum ziua este în scădere, tu mai bine ai rămâne toată noaptea ca inima ta să fie alinată; și l-a presat pe el încât a zăbovit acolo toată noaptea, iar a doua zi s-a ridicat devreme să plece, când Hedad l-a presat, spunând, alină-ți inima cu un duminat de pâine și apoi mergi; iar el a rămas și a mâncat cu el de asemenea a doua zi, iar apoi omul s-a ridicat să continue călătoria sa.
26. Și Hedad i-a spus lui, iată acum ziua este în scădere, rămâi cu mine să îți alini inima iar dimineața scoală-te devreme și mergi în calea ta.
27. Iar omul nu vroia să rămână, ci s-a ridicat și și-a înhămat asinul, și pe când el își înhăma asinul nevasta lui Hedad i-a spus soțului ei, iată acest om a rămas cu noi două zile mâncând și bând iar el nu ne-a dat nimic, și acum să plece el de la noi fără să dea nimic? Și Hedad i-a spus ei, fii tăcută.
28. Și omul și-a înhămat asinul să plece, și l-a rugat pe Hedad să îi dea funia și mantaua să o lege sus pe asinul său.
29. Și Hedad i-a spus lui, ce spui tu? Iar el i-a spus, ca tu domnul meu să îmi dai funia și mantaua făcută cu diverse culori pe care tu ai ascuns-o cu tine în casa ta să ai grijă de ea.
30. Și Hedad i-a răspuns omului, zicând, aceasta este interpretarea visului tău, funia pe care ai văzut-o, înseamnă că viața ta va fi prelungită precum o funie, și văzând mantaua colorată cu tot felul de culori, înseamnă că tu vei avea o podgorie în care tu vei planta pomi de toate fructele.
31. Și călătorul i-a răspuns lui, spunând, nu astfel domnul meu, căci eu eram treaz când ți-am dat funia și de asemenea și mantaua țesută cu diferite culori, pe care tu ai dat-o jos de pe asin să o pui deoparte pentru mine; iar Hedad a răspuns și i-a spus, cu siguranță eu ți-am spus ție interpretarea visului tău și este un vis bun, și aceasta este interpretarea lui.
32. Acum fiii oamenilor îmi dau patru arginți, care este prețul meu pentru interpretarea viselor, și doar de la tine eu cer 3 arginți.
33. Și bărbatul a fost provocat de cuvintele lui Hedad, și el a plâns cu amărăciune; și l-a adus pe Hedad la Serac judecătorul Sodomei.
34. Iar bărbatul și-a prezentat cauza sa înaintea lui Serac judecătorul, când Hedad a răspuns, spunând, nu este așa, ci astfel pricina stă; iar judecătorul i-a spus călătorului, acest om Hedad îți spune ție adevăr, căci el este vestit în orașe pentru precisa interpretare a viselor.

35. Și omul a plâns la cuvântul judecătorului, și i-a spus, nu este așa domnul meu, căci a fost în ziua în care eu i-am dat lui funia și mantaua care era pe asin, pentru a le pune deoparte în casa lui; iar ei amândoi au disputat înaintea judecătorului, unul spunând astfel pricina a fost, iar celălalt declarând opusul.
36. Și Hedad i-a spus omului, dă-mi 4 arginți pe care eu îi cer pentru interpretarea mea a viselor; eu nu voi face nici o îngăduință; și dă-mi costul celor 4 mese pe care tu le-ai mâncat în casa mea.
37. Și omul i-a spus lui Hedad, cu adevărat eu îți voi plăti pentru ce am mâncat în casa ta, doar dă-mi funia și mantaua pe care tu le-ai ascuns în casa ta.
38. Și Hedad a răspuns înaintea judecătorului și i-a spus omului, nu ți-am spus eu interpretarea visului tău? Funia înseamnă că zilele tale vor fi prelungite precum o funie, iar mantaua, că tu vei avea o podgorie în care tu vei planta tot felul de pomi fructiferi.
39. Aceasta este corecta interpretare a visului tău, acum dă-mi cei 4 arginți pe care îi cer ca și compensare, căci eu nu îți voi face nici o îngăduință.
40. Și omul a plâns la cuvintele lui Hedad iar ei amândoi s-au certat înaintea judecătorului, și judecătorul a dat ordine slujitorilor săi, care i-au izgonit pripit din casă.
41. Și ei au plecat certându-se de la judecător, când oameni Sodomei i-au auzit, și s-au adunat în jurul lor și au strigat împotriva străinului, iar ei l-au izgonit pripit din oraș.
42. Iar omul și-a continuat călătoria pe asinul său cu amărăciune de suflet, lamentând și suspinând.
43. Și pe când el mergea a plâns de ce i se întâmplase lui în coruptul oraș al Sodomei.

Capitolul 19

1. Și orașele Sodomei aveau 4 judecători la 4 orașe, și acestea erau numele lor, Serac în orașul Sodoma, Șarcad în Gomora, Zabnac în Adma, și Menon în Zeboim.
2. Iar Eliezer, slujitorul lui Avram, le-a aplicat lor nume diferite, și a schimbat Serac în Șacra, Șarcad în Șacrura, Zebnac în Chezobim, și Menon în Mațlodin.
3. Și prin dorința celor patru judecători ai lor, oamenii Sodomei și Gomorei au făcut paturi în străzile orașelor, iar dacă un om venea în aceste locuri ei puneau mâna pe el și îl aduceau la unul din paturile lor, și prin forță îl făceau să se întindă în el.
4. Și pe când el stătea întins, trei oameni stăteau la capul lui și trei la picioarele lui, și îl măsurau după lungimea patului, iar dacă omul era mai mic decât patul acești șase oameni îl întindeau la fiecare capăt, și când el striga la ei aceia nu îi răspundeau.
5. Și dacă el era mai lung decât patul atunci ei trăgeau împreună cele două părți ale patului la fiecare capăt, până când omul ajungea la porțile morții.
6. Iar dacă el continua să strige la ei, îi răspundeau lui, spunând, astfel va fi făcut unui om care vine în ținutul nostru.
7. Și când oamenii au auzit toate aceste lucruri pe care locuitorii orașelor Sodomei le-au făcut, ei s-au abținut din a merge acolo.
8. Și când un om sărac venea în ținutul lor ei îi dădeau argint și aur, și cauzau o proclamare în tot orașul să nu i se dea nici un dumat de pâine să mănânce, iar dacă străinul ar fi rămas acolo câteva zile, și ar fi murit de foame, neputând să obțină un dumat de pâine, atunci la moartea lui toți oamenii orașului veneau și luau argintul și aurul pe care îl dăduseră lui.
9. Și aceia care puteau recunoaște argintul sau aurul pe care ei i-l dăduseră îl luau înapoi, iar la moartea lui ei de asemenea îl dezbrăcau de hainele lui, iar ei se luptau pentru ele, și acela care prelua asupra vecinului său le lua.
10. Ei după aceea îl cărau și îl îngropau sub unele din tufele din deșert; astfel ei au făcut toate zilele oricui care venea la ei și murea în ținutul lor.
11. Și în cursul timpului Sara l-a trimis pe Eliezer la Sodoma, să-l vadă pe Lot și să se intereseze de binele lui.
12. Iar Eliezer a mers la Sodoma, și el a întâlnit un om al Sodomei luptându-se cu un străin, iar omul Sodomei l-a dezbrăcat pe sărmanul om de toate hainele lui și a plecat.
13. Iar acest sărman om a strigat către Eliezer și l-a implorat pentru sprijinul lui din pricina la ce omul Sodomei îi făcuse lui.
14. Și el i-a spus lui, de ce te porți astfel cu sărmanul om care a venit în ținutul tău?
15. Iar omul Sodomei i-a răspuns lui Eliezer, spunând, este omul acesta fratele tău, sau te-au făcut oamenii Sodomei pe tine judecător această zi, de tu vorbești de acest om?
16. Și Eliezer s-a tâlcut cu omul Sodomei din pricina sărmanului om, iar când Eliezer s-a apropiat să recupereze hainele sărmanului om de la omul Sodomei, el s-a grăbit și cu o piatră l-a lovit pe Eliezer în frunte.
17. Iar sângele a curs copios din fruntea lui Eliezer. Și când omul a văzut sângele l-a apucat pe Eliezer, zicând, dă-mi plata pentru că te-am scăpat de acest sânge rău care era în fruntea ta, căci astfel este obiceiul și legea în ținutul nostru.
18. Și Eliezer i-a spus lui, tu m-ai rănit pe mine și îmi ceri mie să îți plătesc ție plata ta; și Eliezer nu vroia să asculte de cuvintele omului Sodomei.
19. Și omul l-a apucat pe Eliezer și l-a adus la Șacra judecătorul Sodomei pentru judecată.
20. Iar omul i-a vorbit judecătorului, zicând, eu te rog domnul meu, astfel omul acesta a făcut, căci eu l-am lovit cu o piatră încât sângele a curs din fruntea lui, iar el nu este dornic să îmi dea plata mea.

21. Și judecătorul i-a spus lui Eliezer, acest om îți vorbește adevăr ție, dă-i plata lui, căci acesta este obiceiul în ținutul nostru; iar Eliezer a auzit cuvintele judecătorului și a ridicat o piatră și l-a lovit pe judecător, iar piatra a lovit în fruntea lui și sângele a curs copios din fruntea judecătorului, iar Eliezer a spus, dacă acesta atunci este obiceiul în ținutul tău dă-i tu omului acestuia ce eu trebuia să îi fi dat lui, căci aceasta a fost decizia ta, tu ai decretat-o.
22. Și Eliezer a lăsat pe omul Sodomei cu judecătorul, iar el a plecat.
23. Și când regii Elamului făcuseră război cu regii Sodomei, regii Elamului au capturat toată proprietatea Sodomei, și l-au luat pe Lot captiv, cu proprietatea lui, iar când i-a fost spus lui Avraam el a mers și a făcut război cu regii Elamului, și el a recuperat din mâinile lor toată proprietatea lui Lot cât și proprietatea Sodomei.
24. La acea vreme nevasta lui Lot i-a născut o fiică, iar el a numit-o Paltit, spunând, deoarece Dumnezeu l-a izbăvit pe el și pe toată casa lui de la regii Elamului; iar Paltit, fiica lui Lot, a crescut, și unul din bărbaii Sodomei a luat-o pe ea de nevastă.
25. Și un om sărman a venit în oraș să caute întreținere, și el a rămas în oraș câteva zile, iar toți oamenii Sodomei au cauzat o proclamare a obiceiului lor să nu i se dea acestui om nici un duminat de pâine să mănânce, până când el cade mort în stradă, și au făcut astfel.
26. Iar Paltit fiica lui Lot l-a văzut pe acest om zăcând în stradă lihnit de foame, și nimeni nu vroia să îi dea ceva să îl țină în viață, și el era aproape de punctul de a muri.
27. Și sufletul ei a fost umplut de milă din pricina omului, și ea l-a hrănit în secret cu pâine multe zile, iar sufletul acestui om a fost revigorat.
28. Căci atunci când mergea să aducă apă ea punea pâinea în ulciorul de apă, și când venea la locul unde era omul sărman, lua pâinea din ulcior și i-o dădea lui să mănânce; astfel ea a făcut multe zile.
29. Și toți oamenii Sodomei și Gomorei s-au minunat cum acel om putea îndura înfometarea atât de multe zile.
30. Și ei spuneau unul altuia, aceasta poate fi doar că el mănâncă și bea, căci nici un om nu poate suporta înfometarea atât de multe zile sau să trăiască cum acel om a făcut, fără ca nici înfățișarea lui să se schimbe; iar trei oameni s-au ascuns într-un loc unde era omul sărman așezat, să afle cine era acela care îi aducea pâine să mănânce.
31. Și Paltit fiica lui Lot a mers în acea zi să aducă apă, și a pus pâine în ulciorul ei de apă, și ea a mers să scoată apă de lângă locul unde era omul sărman, iar ea a scos pâinea din ulcior și i-a dat-o omului sărman și acela a mâncat-o.
32. Și cei trei oameni au văzut ceea ce Paltit -a făcut omului sărman, și i-au spus ei, tu ești atunci aceea care l-a întreținut, și prin urmare el nu a înfometat, nici nu și-a schimbat înfățișarea, nici nu a murit precum ceilalți.
33. Și cei trei oameni au ieșit din locul din care erau ascunși, și au înhățat-o pe Paltit și pâinea care era în mâna omului sărman.
34. Și ei au luat-o pe Paltit și au adus-o înaintea judecătorilor lor, și le-au spus lor, astfel a făcut ea, și este ea aceea care l-a aprovizionat pe omul sărman cu pâine, prin urmare el nu a murit tot acest timp; acum prin urmare declarați-ne pedeapsa care i se cuvine acestei femei pentru încălcarea legii noastre.
35. Și oamenii Sodomei și Gomorei s-au adunat și au aprins un foc în strada orașului, și au luat-o pe femeie și au aruncat-o în foc iar ea a fost arsă până la cenușă.
36. Și în orașul Adma a fost o femeie căruia ei i-au făcut la fel.
37. Căci un călător a venit în orașul Adma să rămână acolo toată noaptea, cu intenția de a merge acasă dimineața, și el a stat vizavi de ușa casei tatălui tinerei, să rămână acolo, în timp ce soarele apusese când el ajunsese în acel loc; iar tânăra l-a văzut stând lângă ușa casei.

38. Iar el i-a cerut ei o gură de apă și ea i-a spus lui, cine ești tu? Iar el i-a zis ei, eu în această zi mergeam pe drum, și am ajuns aici când soarele a apus, așadar eu voi sta aici toată noaptea, iar dimineață mă voi scula devreme și voi continua călătoria mea.
39. Și tânăra a mers în casă și i-a adus omului pâine și apă să mănânce și să bea.
40. Iar această situație a devenit cunoscută oamenilor din Adma, și ei s-au adunat și au adus-o pe tânără înaintea judecătorilor, ca ei să o judece pentru acest fapt.
41. Și judecătorul a spus, judecata morții trebuie să treacă asupra acestei femei căci ea a încălcat legea noastră, și aceasta prin urmare este decizia referitoare la ea.
42. Și oamenii acelor orașe s-au adunat și au scos-o afară pe tânără, și au uns-o pe ea cu miere din cap până în picioare, precum judecătorul declarase, și ei au așezat-o înaintea unui roi de albine care erau atunci în stupii lor, iar albinele au zburat asupra ei și au înțepat-o încât tot trupul ei s-a umflat.
43. Și tânăra a strigat din pricina albinelor, dar nimeni nu a observat-o sau a avut milă de ea, iar plânsetele ei s-a ridicat la cer.
44. Și Domnul a fost provocat de aceasta și de toate lucrările orașelor Sodomei, căci ei aveau abundență de mâncare și aveau liniște între ei, și totuși încă nu îngrijeau de sărmani și nevoiași, iar în acele zile faptele lor rele și păcatele lor au devenit mari înaintea Domnului.
45. Și Domnul a trimis pentru doi dintre îngerii care veniseră la casa lui Avram, să distrugă Sodoma și orașele ei.
46. Iar îngerii s-au ridicat de la ușa cortului lui Avraam, după ce ei mâncaseră și băuseră, și ei au ajuns la Sodoma seara, iar Lot atunci stătea la poarta Sodomei, și când i-a văzut el s-a ridicat să îi întâmpine și s-a plecat jos la pământ.
47. Și i-a presat pe ei mult și i-a adus în casa lui, și le-a dat lor merinde pe care le-au mâncat, iar ei au stat toată noaptea în casa lui.
48. Și îngerii i-au spus lui Lot: Ridică-te, pleacă din acest loc, tu și tot ce îți aparține ție, ca nu cumva tu să fii consumat în nedreptatea acestui oraș, căci Domnul va distruge acest loc.
49. Și îngerii au apucat mâna lui Lot și mâna nevastei lui, și mâinile copiilor lor, și tot ce îi aparținea lui, iar ei l-au scos și l-au așezat dincolo de orașe.
50. Și ei i-au spus lui Lot, scapă pentru viața ta, iar el a fugit cu tot ce îi aparținea lui.
51. Atunci Domnul a plouat asupra Sodomei și Gomorei și asupra tuturor acestor orașe pucioasă și foc de la Domnul din cer.
52. Iar El a răsturnat aceste orașe, tot șesul și toți locuitorii orașelor, și aceea ce creștea pe pământ; iar Ado, nevasta lui Lot, s-a uitat înapoi să vadă distrugerea orașelor, căci compasiunea ei a fost stârnită din pricina fiicelor ei care rămăseseră în Sodoma, căci ele nu au mers cu ea.
53. Și când ea s-a uitat înapoi a devenit un stâlp de sare, și este încă în acel loc până în această zi.
54. Iar boii care stăteau în acel loc zilnic au lins sarea până la extremitățile picioarelor lor, iar dimineața ea răsărea din nou proaspătă, și ei din nou au lins-o până în această zi.
55. Iar Lot cu două din fiicele sale, care au rămas cu el, au fugit și au scăpat în peștera Adulam, și ei au rămas acolo ceva timp.
56. Și Avraam s-a sculat devreme dimineața să vadă ce se făcuseră orașelor Sodomei; iar el a văzut și a privit fumul orașelor ridicându-se precum fumul unui furnal.
57. Și Lot cu cele două fiice ale sale au rămas în peșteră, iar ele l-au făcut pe tatăl lor să bea vin, și s-au culcat cu el, căci ele au spus că nu era nici un bărbat pe pământ care putea ridica sămânță din ele, căci ele au crezut că tot pământul a fost distrus.
58. Și ele amândouă s-au culcat cu tatăl lor, și au zămislit și au născut fii, iar cea mai mare l-a numit pe fiul ei Moab, spunând, de la tatăl meu l-am zămislit eu; el este tatăl moabiților până în această zi.

59. Iar cea mai mică de asemenea l-a numit pe fiul ei Benami; el este tatăl copiilor lui Ammon până în această zi.
60. Și după aceasta Lot cu cele două fiice ale sale au plecat de acolo, iar el a locuit pe cealaltă parte a Iordanului cu cele două fiice ale sale și cu fiii lor, iar fiii lui Lot au crescut, și au mers și și-au luat neveste din ținutul Canaan, iar ele au zămislit copii și ei erau roditori și s-au înmulțit.

Capitolul 20

1. Și la acea vreme Avraam a călătorit din câmpia din Mamre, și a mers la ținutul filistenilor, și el a locuit în Gerar; era în anul 25 al locuirii lui Avraam în ținutul Canaan, și anul 100 al vieții lui Avraam, când el a venit în Gerar în ținutul filistenilor.
2. Și când ei au intrat în ținut el i-a spus lui Sara nevasta sa, spune că ești sora mea, oricui te va întreba pe tine, pentru ca să putem scăpa de răul locuitorilor ținutului.
3. Și pe când Avraam locuia în ținutul filistenilor, slujitorii lui Abimelec, regele filistenilor, au văzut că Sara era extrem de frumoasă, și ei l-au întrebat pe Avram referitor la ea, iar el a spus, ea este sora mea.
4. Și slujitorii lui Abimelec au mers la Abimelec, spunând, un om din ținutul Canaan a venit să locuiască în ținut, iar el are o soră care este extraordinar de frumoasă.
5. Și Abimelec a auzit cuvintele slujitorilor săi care au lăudat-o pe Sara lui, iar Abimelec a trimis ofițerii săi, și ei au adus-o pe Sara la rege.
6. Și Sara a venit la casa lui Abimelec, iar regele a văzut că Sara era frumoasă, iar ea i-a plăcut lui enorm.
7. Și el s-a apropiat de ea și i-a spus, ce este acel om pentru tine cu care tu ai venit la ținutul nostru? Și Sara a răspuns și spus, este fratele meu, iar noi venim din ținutul Canaan să locuim oriunde am putea găsi un loc.
8. Și Abimelec i-a spus lui Sara, iată ținutul meu este înaintea ta, așează-l pe fratele tău în orice parte a acestui ținut care îți place ție, și va fi datoria noastră să îl exaltăm și să îl elevăm pe el deasupra tuturor oamenilor ținutului din moment ce el este fratele tău.
9. Iar Abimelec a trimis pentru Avraam, iar Avram a venit la Abimelec.
10. Și Abimelec i-a spus lui Avraam, iată eu am dat ordine ca tu să fii onorat așa cum tu dorești datorită surorii tale Sara.
11. Și Avraam a plecat de la rege, iar cadoul regelui îl urma pe el.
12. Precum în timpul serii, înainte ca oamenii să se întindă să se odihnească, regele ședea pe tronul său, și un somn adânc a căzut asupra lui, iar el a stat pe tron și a dormit până dimineața.
13. Și a visat că un înger al Domnului a venit la el cu o sabie scoasă în mâna lui, iar îngerul a stat deasupra lui Abimelec, și dorea să îl ucidă pe el cu sabia, și regele a fost îngrozit în visul său, și a spus îngerului, în ce am păcătuit împotriva ta de tu vii să mă uci cu sabia ta?
14. Iar îngerul a răspuns și i-a spus lui Abimelec: Iată tu mori din pricina femeii pe care tu ieri ai adus-o la casa ta, căci ea este o femeie măritată, nevasta lui Avraam care a venit la casa ta; acum prin urmare înapoiază acelui om pe nevasta lui, căci ea este nevasta lui; și dacă nu o vei returna, află că tu sigur vei muri, tu și tot ce îți aparține ție.
15. Și în acea noapte a fost un mare strigăt în ținutul filistenilor, iar locuitorii ținutului au văzut figura unui om stând cu o sabie scoasă în mâna sa, și el a lovit pe locuitorii ținutului cu sabia, da, el a continuat să îi lovească pe ei.
16. Și îngerul Domnului a lovit întreg ținutul filistenilor în acea noapte, și a fost o mare confuzie în acea noapte și în dimineața următoare.
17. Și fiecare pântece a fost închis, și toate pricinile lor, iar mâna Domnului era asupra lor din pricina lui Sara, nevasta lui Avraam, pe care Abimelec o luaseră.
18. Și dimineața Abimelec s-a sculat cu teroare și confuzie și cu o mare groază, și el a trimis și a chemat pe slujitorii săi, iar el le-a relatat visul său lor, iar oamenii s-au înspăimântat mult.
19. Și un om care stătea printre slujitorii regelui a răspuns regelui, spunând, rege suveran, înapoiază această femeie bărbatului ei, căci el este soțul ei, căci asemenea i s-a întâmplat regelui Egiptului când acest om a venit în Egipt.
20. Iar el a spus referitor la nevasta sa, ea este sora mea, căci astfel este felul lui de a face când el vine să locuiască în ținutul în care el este străin.

21. Și Faraon a trimis și a luat-o pe această femeie să o facă nevastă, iar Domnul a adus asupra lui urgii cumplite până când el a înapoiat-o pe femeie soțului ei.
22. Acum prin urmare, rege suveran, află ce s-a petrecut noaptea trecută întregului ținut, căci a fost o foarte mare consternare și mare durere și lamentație, iar noi știm că a fost din pricina femeii pe care tu ai luat-o.
23. Acum prin urmare, înapoiaz-o pe femeia aceasta soțului ei, ca nu cumva să pățim precum au pățit Faraon regele Egiptului și supușii lui, și ca noi să nu murim. Iar Abimelec s-a grăbit și a strigat, și a făcut să fie chemată Sara, iar ea a venit înaintea lui, și el a făcut să fie chemat Avraam, iar el a venit înaintea lui.
24. Și Abimelec le-a spus lor, ce este această lucrare pe care voi ați făcut-o spunând că sunteți frate și soră, iar eu am luat-o pe femeia aceasta să îmi fie nevastă?
25. Și Avraam a spus, deoarece eu am gândit că voi suferi moartea din pricina nevestei mele; iar Abimelec a luat turme și cirezi, și slujitori și slujitoare, și o mie de arginți, și el i le-a dat lui Avraam, și a returnat-o pe Sara la el.
26. Și Abimelec i-a spus lui Avraam, iată tot ținutul este înaintea ta, locuiește în el oriunde tu vei alege.
27. Iar Avraam și Sara nevasta sa au plecat din prezența regelui cu onoare și respect, și ei au locuit în ținut, chiar în Gerar.
28. Și toți locuitorii ținutului filistenilor și slujitorii regelui erau încă îndurerați, prin urgia pe care îngerul o pricinuisese asupra lor toată noaptea din pricina lui Sara.
29. Și Abimelec a trimis pentru Avraam, spunând, roagă-te acum pentru slujitorii tăi la Domnul Dumnezeuul tău, ca El să pună deoparte această piericiune dintre noi.
30. Și Avraam s-a rugat din pricina lui Abimelec și a supușilor lui, iar Domnul a auzit rugăciunea lui Avraam, și El i-a vindecat pe Abimelec și pe toți supușii lui.

Capitolul 21

1. Și era la acea vreme la sfârșitul unui an și patru luni al locuirii lui Avraam în ținutul filistenilor în Gerar, că Dumnezeu a vizitat-o pe Sara, iar Domnul și-a amintit de ea, și ea a zămislit și născut un fiu lui Avraam.
2. Și Avraam l-a numit pe fiul care i se născuseră lui, pe care Sara i l-a născut lui, Isaac.
3. Și Avraam a circumcis pe fiul său Isaac la vârsta de 8 zile, precum Dumnezeu îi poruncise lui Avram să facă seminței lui după el; iar Avraam avea 100 de ani, și Sara avea 90 de ani, când Isaac le-a fost născut lor.
4. Și copilul a crescut și a fost înțărcat, iar Avraam a făcut un mare ospăț în ziua în care Isaac a fost înțărcat.
5. Iar Șem și Eber și toți oamenii de seamă ai ținutului, și Abimelec regele filistenilor, și slujitorii lui, și Picol căpitanul oștii lui, au venit să mânânce și să bea și să se veselească la ospățul pe care Avraam l-a făcut în ziua înțărării fiului său Isaac.
6. De asemenea Terah, tatăl lui Avraam, și Nahor fratele lui, au venit din Haran, ei și toate ce le aparțineau lor, căci ei mult s-au bucurat auzind că un fiu îi fusese născut lui Sara.
7. Iar ei au venit la Avraam, și au mâncat și au băut la ospățul pe care Avraam l-a făcut în ziua înțărării lui Isaac.
8. Iar Terah și Nahor s-au bucurat cu Avraam, și ei au rămas cu el multe zile în ținutul filistenilor.
9. La acea vreme Serug fiul lui Reu a murit, în primul an al nașterii lui Isaac fiul lui Avraam.
10. Și toate zilele lui Serug au fost 239 de ani, și el a murit.
11. Iar Ismael fiul lui Avraam era crescut în acele zile; el avea 14 ani când Sara l-a născut pe Isaac lui Avraam.
12. Și Dumnezeu a fost cu Ismael fiul lui Avraam, și el a crescut și a învățat folosința arcului și a devenit un arcaș.
13. Iar când Isaac avea 5 ani, el stătea cu Ismael la ușa cortului.
14. Și Ismael a venit la Isaac și s-a așezat vizavi de el, și și-a luat arcul și l-a întins, și a pus o săgeată în el, și a intenționat să îl ucidă pe Isaac.
15. Iar Sara a văzut faptul pe care Ismael dorea să îl facă fiului ei Isaac, și a mâhnit-o enorm din pricina fiului ei, și ea a trimis pentru Avraam și i-a spus lui, izgonește-o pe această roabă și pe fiul ei, căci fiul ei nu va fi moștenitor cu fiul meu, căci astfel a căutat să îi facă lui în această zi.
16. Și Avraam a ascultat de vocea lui Sara, și el s-a sculat devreme dimineața, și a luat 12 pâini și o sticlă de apă pe care le-a dat lui Agar, și a alungat-o pe ea cu fiul ei, iar Agar a mers cu fiul ei în pustietate, iar ei au locuit în pustietatea din Paran cu locuitorii pustietății, iar Ismael a fost un arcaș, și el a locuit în pustietate mult timp.
17. Iar el și mama lui după aceea au mers în ținutul Egiptului, și au locuit acolo, iar Agar a luat o nevastă pentru fiul ei din Egipt, iar numele ei era Meriba.
18. Și nevasta lui Ismael a zămislit și a născut 4 fii și 2 fiice, iar Ismael cu mama sa și cu nevasta sa și cu copiii săi apoi au mers și s-au întors în pustietate.
19. Iar ei și-au făcut corturi în pustietate, în care au locuit, și ei au continuat să călătorească iar apoi să se odihnească lunar și anual.
20. Și Dumnezeu i-a dat lui Ismael turme și cirezi și corturi datorită lui Avraam tatăl lui, iar omul a sporit în vite.
21. Și Ismael a locuit în deșerturi și în corturi, călătorind și odihnindu-se pentru un lung timp, iar el nu a văzut fața tatălui său.
22. Și după ceva timp apoi, Avraam i-a spus lui Sara nevasta sa, eu voi merge să-l văd pe fiul meu Ismael, căci am o dorință să îl văd, căci ei nu l-am văzut de mult timp.
23. Și Avraam a mers pe una din cămilele sale în pustietate să-l caute pe fiul său Ismael, căci auzise că el locuia într-un cort în pustietate cu tot ce îi aparținea lui.

24. Și Avraam a mers în pustietate, și a ajuns la cortul lui Ismael aproape de amiază, și a întrebat de Ismael, și a găsit pe nevasta lui Ismael stând în cort cu copiii ei, iar Ismael soțul ei cu mama lui nu erau cu ei.
25. Și Avraam a întrebat-o pe nevasta lui Ismael, spunând, unde a plecat Ismael? Iar ea a spus, el a plecat la câmp să vâneze, iar Avraam era încă pe cămilă, căci el nu vroia să se dea jos pe pământ precum îi jurase nevestei sale Sara că el nu avea să se dea jos de pe cămilă.
26. Iar Avraam a spus nevestei lui Ismael, fiica mea, dă-mi puțină apă ca să pot bea, căci eu sunt istovit de la călătorie.
27. Și nevasta lui Ismael i-a răspuns și i-a spus lui Avraam, nu avem nici apă și nici pâine, și ea a continuat să stea în cort și nu l-a observat pe Avraam, și nici nu l-a întrebat cine era.
28. Dar ea își bătea copiii în cort, și îi blestema pe ei, și de asemenea l-a blestemat pe soțul ei Ismael și l-a ocărât, iar Avraam a auzit cuvintele nevestei lui Ismael către copiii ei, iar el era foarte mânios și nemulțumit.
29. Și Avraam a strigat la femeie să iasă afară la el din cort, iar femeia a venit și a stat vizavi de Avraam, căci Avraam era încă pe cămilă.
30. Și Avraam i-a spus nevestei lui Ismael, când soțul tău Ismael se întoarce acasă să îi spui aceste cuvinte lui:
31. Un foarte bătrân om din ținutul filistenilor a venit aici să te caute, și astfel era înfățișarea și figura lui; eu nu l-am întrebat cine era, și văzând că tu nu ești aici el mi-a vorbit mie și a spus, când Ismael soțul tău se întoarce spune-i că astfel a spus acest om, când tu vii acasă pune deoparte acest țăruiș al cortului pe care tu l-ai pus aici, și pune un alt țăruiș în locul lui.
32. Și Avraam a terminat instrucțiunile sale către femeie, și s-a întors și a plecat pe cămilă înspre casă.
33. Și după aceea Ismael a venit de la vânătoare, el și mama lui, și s-au întors la cort, iar nevasta lui i-a vorbit aceste cuvinte lui:
34. Un foarte bătrân om din ținutul filistenilor a venit să te caute, și astfel era înfățișarea și figura lui; eu nu l-am întrebat cine era, și văzând că tu nu ești acasă mi-a spus mie, când soțul tău se întoarce acasă spune-i, astfel a spus bătrânul, pune deoparte țăruișul cortului pe care tu l-ai pus aici și pune un alt țăruiș în locul lui.
35. Și Ismael a auzit cuvintele nevestei sale, și el a știut că a fost tatăl lui, și că nevasta lui nu l-a onorat.
36. Și Ismael a înțeles cuvintele tatălui său pe care el le spusese nevestei sale, iar Ismael a ascultat de vocea tatălui său, și Ismael a alungat acea femeie iar ea a plecat.
37. Și Ismael apoi a mers în ținutul Canaan, și și-a luat o altă nevestă și a adus-o la cortul său în locul unde el atunci locuia.
38. Și la capătul a trei ani Avraam a spus, eu voi merge iarăși să-l văd pe Ismael fiul meu, căci nu l-am văzut de mult timp.
39. Iar el a mers pe cămila sa și plecat în pustietate, și a ajuns la cortul lui Ismael aproape de amiază.
40. Și el a întrebat de Ismael, iar nevasta lui a ieșit afară din cort și a spus, el nu este aici domnul meu, căci el a plecat să vâneze la câmp, și să hrănească cămilele, iar femeia i-a spus lui Avraam, intră domnul meu în cort, și mănâncă un dumaticat de pâine, căci sufletul tău trebuie să fie istovit din pricina călătoriei.
41. Și Avram i-a spus ei, eu nu mă voi opri căci sunt în grabă să continui călătoria mea, dar dă-mi puțină apă să beau, căci îmi este sete; iar femeia s-a grăbit și a alergat în cort și ea a adus afară apă și pâine lui Avraam, pe care le-a pus înaintea lui și l-a rugat să mănânce, iar el a mâncat și a băut și inima lui a fost alinată și el l-a binecuvântat pe fiul său Ismael.
42. Și el a terminat masa sa și l-a binecuvântat pe Domnul, și i-a spus nevestei lui Ismael, când Ismael vine acasă spune-i aceste cuvinte lui:
43. Un foarte bătrân om din ținutul filistenilor a venit aici și a întrebat de tine, iar tu nu erai aici; iar eu i-am adus lui afară pâine și apă și el a mâncat și a băut și inima lui a fost alinată.

44. Iar el mi-a spus aceste cuvinte mie: Când Ismael soțul tău vine acasă, spune-i lui, țărșul cortului pe care tu îl ai este foarte bun, nu îl da deoparte de la cort.
45. Și Avraam a terminat de poruncit femeii, și el a plecat la casa lui în ținutul filistenilor. Când Ismael a venit la cortul său, nevasta sa a mers să îl întâmpine cu bucurie și o inimă voioasă.
46. Și ea i-a spus lui: Un om bătrân a venit aici din ținutul filistenilor și astfel era înfățișarea lui. Și el a întrebat după tine și tu nu erai aici, așadar eu am adus afară pâine și apă, iar el a mâncat și a băut iar inima lui a fost alinată.
47. Și el a spus aceste cuvinte: Când Ismael soțul tău vine acasă, spune-i lui, țărșul cortului pe care tu îl ai este foarte bun, nu îl da deoparte de la cortul tău.
48. Și Ismael știa că a fost tatăl său, și că nevasta sa îl onorase pe el, iar Domnul l-a binecuvântat pe Ismael.

Capitolul 22

1. Și Ismael atunci s-a ridicat și luat-o pe nevasta sa și pe copiii săi și pe vitele sale și pe toate cele ce îi aparțineau lui, și a călătorit de acolo și a mers la tatăl său în ținutul filistenilor.
2. Iar Avraam a relatat lui Ismael fiul său întâmplarea cu prima lui nevestă pe care Ismael a luat-o, conform la ceea ce ea a făcut.
3. Iar Ismael și copiii săi au locuit cu Avraam mulți ani în acel ținut, iar Avraam a locuit în ținutul filistenilor mult timp.
4. Și zilele s-au înmulțit și au ajuns la 26 de ani, și după aceea Avraam cu slujitorii săi și toate cele ce îi aparțineau lui au plecat din ținutul filistenilor și s-au depărtat la o mare distanță, și au venit lângă Hebron, și au rămas acolo, și slujitorii lui Avraam au săpat fântâni de apă, și Avraam și toate cele ce îi aparțineau lui au locuit lângă apă, iar slujitorii lui Abimelec regele filistenilor au auzit raportul că slujitorii lui Avraam săpaseră fântâni de apă la granițele ținutului.
5. Și au venit și s-au certat cu slujitorii lui Avraam, și i-au privat de marea fântână pe care ei o săpaseră.
6. Iar Abimelec regele filistenilor a auzit de această pricină, iar el cu Picol căpitanul oștilor sale și 20 din oamenii lui au venit la Avraam, iar Abimelec i-a vorbit lui Avraam referitor la slujitorii săi, și Avraam l-a muștră pe Abimelec referitor la fântâna de care slujitorii lui l-au privat.
7. Și Abimelec i-a spus lui Avraam, cum Domnul trăiește care a creat tot pământul, eu nu am auzit de acest fapt pe care slujitorii mei l-au făcut slujitorilor tăi până în această zi.
8. Și Avraam a luat șapte miei de oaie și i-a dat lui Abimelec, spunând, ia-i pe aceștia te rog din mâinile mele pentru a putea fi mărturie pentru mine că eu am săpat această fântână.
9. Și Abimelec a luat cei șapte miei de oaie pe care Avraam îi dăduse lui, căci el de asemenea îi dăduse vite și cirezi din abundență, iar Abimelec i-a jurat lui Avraam referitor la fântână, prin urmare el a numit acea fântână Beerșeba, căci acolo ei amândoi au jurat referitor la ea.
10. Și ei amândoi au făcut un legământ la Beerșeba, iar Abimelec s-a ridicat cu Picol căpitanul oștilor sale și al tuturor oamenilor săi, și s-au întors în ținutul filistenilor, iar Avraam și toate cele ce îi aparțineau lui au locuit la Beerșeba, și el a fost în acel ținut mult timp.
11. Și Avraam a plantat un mare crâng la Beerșeba, și i-a făcut patru porți îndreptate spre cele patru părți ale pământului, și a plantat o podgorie în el, astfel că dacă un călător venea la Avraam intra pe orice poartă care era în drumul lui, și rămânea acolo și mânca și bea și se sătura iar apoi pleca.
12. Căci casa lui Avraam era mereu deschisă fiilor oamenilor care treceau și se întorceau, care veneau zilnic să mănânce și să bea în casa lui Avraam.
13. Și orice om care flămânzea și venea la casa lui Avraam, Avraam îi dădea pâine ca să poată mânca și bea și fi săturat, și oricare venea dezbrăcat la casa lui el îl îmbrăca cu veșminte precum el ar fi ales, și îi dădea lui argint și aur și îi făcea cunoscut lui pe Domnul care îl crease pe el pe pământ; aceasta a făcut Avraam toată viața sa.
14. Iar Avraam și copiii săi și toate cele ce îi aparțineau lui au locuit în Beerșeba, iar el și-a întins cortul său până la Hebron.
15. Și fratele lui Avraam Nahor și tatăl lui și toate cele ce le aparțineau lor au locuit în Haran, căci ei nu au venit cu Avraam în ținutul Canaan.
16. Și copii se născuseră lui Nahor pe care Milca fiica lui Haran, și soră lui Sara, nevasta lui Avraam, îi născuse lui.
17. Și acestea sunt numele acelora care i-au fost născuți lui, Uz, Buz, Chemuel, Chesed, Cazo, Pildaș, Tidlaf, și Betuel, fiind opt fii, aceștia sunt copiii lui Milca pe care ea i-a născut lui Nahor fratele lui Avraam.
18. Și Nahor a avut o concubină iar numele ei era Reuma, și ea de asemenea i-a născut lui Nahor, pe Zebac, Gacaș, Tacaș și Maaca, fiind patru fii.

19. Și copiii care i-au fost născuți lui Nahor erau 12 fii înafara fiicelor sale, iar ei de asemenea au avut copii născuți lor în Haran.
20. Și copiii lui Uz întâiului născut al lui Nahor au fost Abi, Cheref, Gadin, Melus și Debora sora lor.
21. Și fiii lui Buz erau Berachel, Naamat, Șeva și Madonu.
22. Și fiii lui Chemuel erau Aram și Recob.
23. Și fiii lui Chesed erau Anamlec, Meșai, Benon și lifi; iar fiii lui Cazo erau Pildaș, Mechi și Ofer.
24. Și fiii lui Pildaș erau Arud, Camum, Mered și Moloc.
25. Și fiii lui Tidlaf erau Mușan, Cușan și Muți.
26. Și copiii lui Betuel erau Secar, Laban și sora lor Rebeca.
27. Acestea sunt familiile copiilor lui Nahor, care le-au fost născute lor în Haran; iar Aram fiul lui Chemuel și Recob fratele lui au plecat din Haran, și au găsit o vale în ținutul de lângă râul Eufrat.
28. Iar ei au construit un oraș acolo, și au numit orașul după numele lui Petor fiul lui Aram, care este Aram Naheraim până în această zi.
29. Și copiii lui Chesed de asemenea au mers să locuiască unde au putut găsi un loc, și au mers și au găsit o vale vizavi de ținutul Șinearului, iar ei au locuit acolo.
30. Și acolo și-au construit un oraș, și au numit orașul Chesed după numele tatălui lor, care este ținutul Casdim până în această zi, iar casdimii au locuit în acel meleag și au fost roditori și s-au înmulțit enorm.
31. Iar Terah tatăl lui Nahor și al lui Avraam a mers și a luat o altă nevastă la bătrânețea sa, iar numele ei era Pelila, și ea a zămislit și i-a născut lui un fiu iar el l-a numit Zoba.
32. Și Terah a trăit 25 de ani după ce a născut pe Zoba.
33. Și Terah a murit în acel an, care este în anul 35 de la nașterea lui Isaac fiul lui Avraam.
34. Și zilele lui Terah au fost 205 ani, iar el a fost îngropat în Haran.
35. Și Zoba fiul lui Terah a trăit 30 de ani și a născut pe Aram, Aclic și Meric.
36. Și Aram fiul lui Zoba fiul lui Terah, a avut trei neveste și a născut doisprezece fii și trei fiice; iar Domnul i-a dat lui Aram fiul lui Zoba, bogății și avuții, și abundență de vite, și turme și cirezi, iar omul a sporit mult.
37. Și Aram fiul lui Zoba și fratele său cu toată casa sa au călătorit din Haran, și au mers să locuiască unde ar fi putut găsi un loc, căci proprietatea lor era prea mare să rămână în Haran; căci ei nu se puteau opri în Haran împreună cu frații lor copiii lui Nahor.
38. Și Aram fiul lui Zoba a mers cu frații săi, iar au găsit o vale la o distanță înspre țara estică și ei au locuit acolo.
39. Și ei de asemenea au construit un oraș acolo, și l-au numit Aram, după numele celui mai mare frate al lor; care este Aram Zoba până în această zi.
40. Și Isaac fiul lui Avraam creștea în acele zile, iar Avraam tatăl său l-a învățat pe el calea Domnului să cunoască pe Domnul, iar Domnul era cu el.
41. Și când Isaac avea 37 de ani, Ismael fratele său umbla cu el în cort.
42. Și Ismael se lăuda pe sine lui Isaac, spunând, eu aveam 13 ani când Domnul i-a vorbit tatălui meu să ne circumcidă pe noi, iar eu am făcut conform Cuvântului Domnului pe care El l-a spus tatălui meu, și eu mi-am dat sufletul Domnului, și nu am încălcat Cuvântul Lui pe care El îl poruncise tatălui meu.
43. Iar Isaac i-a răspuns lui Ismael, spunând, de ce te lauzi tu la mine despre aceasta, despre puțin din carnea ta pe care ai luat-o de la trupul tău, referitor la ceea ce Domnul ți-a poruncit ție?
44. cum Domnul trăiește, Dumnezeu tatălui meu Avraam, dacă Domnul i-ar spune tatălui meu, ia acum pe fiul tău Isaac și adu-l jertfă înaintea mea, eu nu m-aș abține ci eu bucuros aș consimți la aceasta.
45. Și Domnul a auzit cuvântul pe care Isaac l-a spus lui Ismael, și părea bun în văzul Domnului, iar El s-a gândit să-l încerce pe Avraam în această chestiune.
46. Și ziua a venit când fiii lui Dumnezeu au venit și s-au pus înaintea Domnului, și Satana de asemenea a venit cu fiii lui Dumnezeu înaintea Domnului.

47. Iar Domnul i-a spus lui Satan: De unde vii tu? Și Satana a răspuns Domnului și a spus, de la mersul încolo și înapoi în pământ, și de la mersul în sus și în jos în el.
48. Și Domnul i-a spus lui Satan: Care este cuvântul tău referitor la toți copiii pământului? Și Satana i-a răspuns Domnului și i-a spus: Eu am văzut pe toți copiii pământului care îți slujesc Ție și care își amintesc de Tine când ei au nevoie de orice de la Tine.
49. Și când Tu le dai lor lucrul pe care ei îl cer de la Tine, ei stau la ușurința lor, și te părăsesc pe Tine și ei nu își mai amintesc de Tine deloc.
50. L-ai văzut Tu pe Avraam fiul lui Terah, care la început nu avea copii, și ți-a slujit Ție și a ridicat altare Ție oriunde el venea, și a adus jertfe asupra lor, și el a proclamat numele Tău continuu tuturor copiilor pământului.
51. Iar acum că fiul lui Isaac i s-a născut lui, el te-a părăsit de Tine, el a făcut un mare ospăț pentru toți locuitorii ținutului, iar pe Domnul l-a uitat.
52. Căci printre toate cele ce le-a făcut el nu Ți-a adus nici o jertfă; nici sacrificiu ars și nici ofrandă de pace, nici bou, miel sau capră din toate ce el le-a ucis în ziua în care fiul lui a fost înțărcat.
53. Chiar de la vremea nașterii fiului lui până acum, fiind 37 de ani, el nu a construit nici un altar înaintea Ta, nici nu a adus vreo jertfă la Tine, căci el a văzut că Tu dai ceea ce el cere înaintea Ta, și el prin urmare te-a părăsit pe Tine.
54. Și Domnul i-a spus lui Satan: Tu astfel l-ai considerat pe slujitorul meu Avraam? Căci nu este nimeni precum el pe pământ, un perfect și drept om înaintea mea, unul care se teme de Dumnezeu și evită răul; cât Eu trăiesc, dacă Eu i-aș spune lui, adu-l pe Isaac fiul tău înaintea Mea, el nu l-ar ține de la Mine, mult mai mult decât Eu i-aș spune lui să aducă o jertfă arsă înaintea Mea din turma lui sau cirezile lui.
55. Și Satana a răspuns Domnului și a spus, vorbește atunci acum lui Avraam precum Tu ai spus, și Tu vei vedea dacă nu va păcătui în această zi și va da la o parte cuvintele Tale.

Capitolul 23

1. La acea vreme Cuvântul Domnului a venit la Avraam, iar El i-a spus lui: Avraam! Și el a spus, aici sunt eu.
2. Și El i-a spus lui: Ia acum pe fiul tău, unicul tău fiu născut pe care tu îl iubești, chiar Isaac, și mergi la ținutul Moria, și oferă-l pe el acolo ca sacrificiu ars pe unul din munți, care îți va fi arătat ție, căci acolo tu vei vedea un nor și gloria Domnului.
3. Și Avraam a spus în sine sa, cum să îl separ pe fiul meu Isaac de Sara mama lui, ca să îl aduc ca sacrificiu ars înaintea Domnului?
4. Și Avraam a venit în cort, iar el s-a așezat înaintea lui Sara nevasta sa, și i-a vorbit aceste cuvinte ei.
5. Fiul meu Isaac e crescut și el de ceva timp nu a studiat slujba Dumnezeului său, așadar mâine voi merge să îl aduc la Șem și Eber fiul lui, și acolo el va învăța căile Domnului, căci ei îl vor învăța să cunoască pe Domnul cât și de asemenea să știe că atunci când el se roagă continuu înaintea Domnului, El îi va răspunde, prin urmare acolo el va cunoaște calea de a sluji Domnului Dumnezeului lui.
6. Și Sara a spus, tu ai grăit bine, du-te domnul meu și fă-i lui precum ai spus, dar nu îl duce la distanță mare de mine, nici nu îl lăsa să rămână acolo prea mult, căci sufletul meu este legat în sufletul lui.
7. Și Avraam i-a spus lui Sara, fiica mea, să ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca El să facă bine cu noi.
8. Și Sara l-a luat pe fiul ei Isaac iar el a stat toată acea noapte cu ea, și ea l-a pupat și l-a îmbrățișat, și i-a dat instrucțiuni până dimineața.
9. Și ea i-a spus lui, o fiul meu cum poate sufletul meu să se separe de tine? Și ea încă îl pupa și îl îmbrățișa. Și ea i-a dat lui Avraam instrucțiuni referitoare la el.
10. Și Sara i-a spus lui Avraam: O domnul meu, te rog, fii atent la fiul tău, și pune-ți ochii asupra lui, căci eu nu am alt fiu sau fiică decât pe el.
11. O nu îl părăsi. Dacă i-ar fi foame dă-i pâine, și dacă i-ar fi sete dă-i apă să bea; nu îl lăsa să meargă pe jos, și nici nu îl lăsa să stea în soare.
12. Nici nu îl lăsa să meargă de unul singur la drum, nici nu îl ține forțat de la ce ar putea dori, ci fă-i lui precum el ți-ar spune ție.
13. Și Sara a suspinat cu amărăciune toată noaptea din pricina lui Isaac, iar ea i-a dat instrucțiuni până dimineața.
14. Și dimineața Sara a ales un foarte fin și frumos veșmânt din acele veșminte pe care ea le avea în casă, pe care Abimelec i le dăduse ei.
15. Și l-a îmbrăcat pe Isaac fiul ei cu acela, și a pus un turban pe capul lui, și ea a fixat o piatră prețioasă pe turban, și ea le-a dat provizii pentru drum, iar ei au pornit, și Isaac a mers cu tatăl său Avraam, și unii din slujitorii lor i-au acompaniat să îi vadă plecând la drum.
16. Și Sara a ieșit afară cu ei, și ea i-a acompaniat pe drum să îi vadă plecând, iar ei i-au spus, întoarce-te la cort.
17. Și când Sara a auzit cuvintele fiului ei Isaac a plâns cu amărăciune, iar Avraam soțul ei a plâns cu ea, iar fiul lor a plâns cu ei un mare plânset; de asemenea cei care au mers cu ei au plâns mult.
18. Și Sara l-a apucat pe fiul ei Isaac, și l-a ținut în brațele ei, și l-a îmbrățișat și a continuat să plângă cu el, iar Sara a spus, cine știe dacă după această zi te voi mai vedea vreodată?
19. Și ei încă plângeau împreună, Avraam, Sara și Isaac, și toți aceia care îi acompaniau la drum au plâns cu ei, iar Sara după aceea s-a întors de la fiul ei, plângând cu amar, și toți slujitorii ei și slujitoarele ei s-au întors cu ea la cort.
20. Și Avraam a mers cu Isaac fiul său să îl aducă ca jertfă înaintea Domnului, precum El îi poruncise lui.
21. Și Avraam a luat doi dintre tinerii săi cu el, pe Ismael fiul lui Agar, și pe Eliezer slujitorul său, și au mers împreună cu ei, și pe când mergeau pe drum, tinerii au vorbit aceste cuvinte între ei.

22. Și Ismael i-a spus lui Eliezer, acum tatăl meu Avraam merge cu Isaac să îl aducă ca sacrificiu ars la Domnul, precum El i-a poruncit lui.
23. Acum când el se va întoarce îmi va da mie tot ceea ce el posedă, să moștenesc după el, căci eu sunt întâiul lui născut.
24. Și Eliezer i-a răspuns lui Ismael și a spus, cu siguranță Avraam te-a alungat pe tine cu mama ta, și a jurat că tu nu vei moșteni nimic din ceea ce el posedă, iar cui îi va da el tot ce are, cu toate comorile sale, decât mie slujitorului său, care a fost credincios în casa lui, care i-a slujit lui noapte și zi, și care a făcut tot ceea ce el a dorit de la mine? Mie îmi va lăsa moștenire la moartea sa tot ceea ce el posedă.
25. Și pe când Avraam înainta cu fiul său Isaac de-a lungul drumului, Satana a venit și i-a apărut lui Avraam în înfățișarea unui om foarte vârstnic, umil și de spirit penitent, iar el s-a apropiat de Avraam și i-a spus lui, ești tu prostuț sau brutal, de tu mergi să faci acest lucru în această zi singurului tău fiu?
26. Căci Dumnezeu ți-a dat ție un fiu în zilele tale din urmă, la vârsta ta înaintată, și vei merge tu să îl sacrifici pe el în această zi pentru că el nu a comis nici o violență, și vei cauza tu ca sufletul unicului tău fiu să piară de pe pământ?
27. Tu nu cunoști și înțelegi că acest lucru nu poate fi de la Domnul? Căci Domnul nu poate face omului asemenea rău pe pământ să îi spună, du-te și sacrifică pe copilul tău.
28. Și Avraam a auzit aceasta și a cunoscut că era cuvântul Satanei care se străduia să îl ademenească deoparte din calea Domnului, dar Avraam nu vroia să dea ascultare vocii Satanei, iar Avraam l-a mustrat încât el a plecat.
29. Și Satana s-a întors și a venit la Isaac; și i-a apărut lui Isaac în înfățișarea unui tânăr plăcut și chipeș.
30. Și el s-a apropiat de Isaac și i-a spus lui: Tu nu cunoști și înțelegi că al tău bătrân prostuț tată te aduce să fii sacrificat în această zi pentru nimic?
31. Acum prin urmare, fiul meu, nu-l asculta și nu-i da atenție, căci el este un prostuț om bătrân, și nu lăsa sufletul tău prețios și înfățișarea ta plăcută să se piardă de pe pământ.
32. Iar Isaac a auzit aceasta, și i-a spus lui Avraam, ai auzit tu, tatăl meu, aceea ce acest om a spus, chiar aceasta a spus el?
33. Și Avraam i-a răspuns fiului său Isaac și i-a spus lui, ai grijă la el și nu asculta cuvintele lui, nici nu îi da atenție, căci el este Satana străduindu-se să ne ademenească deoparte în această zi de la poruncile lui Dumnezeu.
34. Și Avraam încă mustra Satana, iar Satana a plecat de la ei, și văzând că el nu poate prevala asupra lor s-a ascuns de ei, și a mers și a trecut înaintea lor în drum; și s-a transformat într-un pârau mare de apă în drum, iar Avraam și Isaac și cei doi tineri ai lui au ajuns la acel loc, și au văzut un pârau mare și puternic precum apele puternice.
35. Iar ei au intrat în pârau și au trecut prin el, și apele la început le ajungeau la picioare.
36. Și au mers mai adânc în pârau iar apele le ajungeau sus la gât, și erau toți îngroziți din pricina apei; și pe când traversau pâraul, Avraam a recunoscut acel loc, și știa că nu era nici o apă acolo înainte.
37. Și Avraam a spus fiului său Isaac, știu acest loc în care nu era nici un pârau și nici apă, acum prin urmare este această Satană care ne face toate acestea nouă, să ne ademenească deoparte în această zi de la poruncile lui Dumnezeu.
38. Și Avraam l-a mustrat și -a spus lui, Domnul să te mustre pe tine, o Satană, pleacă de la noi căci noi mergem după poruncile lui Dumnezeu.
39. Și Satana s-a îngrozit de vocea lui Avraam, și a plecat de la ei, iar locul iarăși a devenit pământ uscat precum era la început.
40. Și Avraam a mers cu Isaac către locul pe care Dumnezeu i-l spusese lui.
41. Și în a treia zi Avraam și-a ridicat ochii săi și a văzut locul la distanță de care Dumnezeu îi spusese lui.

42. Și un stâlp de foc i-a apărut lui care ajungea de la pământ la cer, și un nor de glorie sus pe munte, iar gloria Domnului a fost văzută în nor.
43. Iar Avraam i-a spus lui Isaac, fiul meu vezi tu în acel munte, pe care îl percepem la distanță, aceea ce eu văd asupra lui?
44. Și Isaac a răspuns și i-a spus tatălui său, eu văd și iată un stâlp de foc și un nor, iar gloria Domnului este văzută asupra norului.
45. Și Avraam știa că fiul său Isaac a fost acceptat înaintea Domnului ca sacrificiu ars.
46. Și Avraam i-a spus lui Eliezer și lui Ismael fiu său, vedeți și voi de asemenea aceea ce noi vedem sus pe muntele care este la distanță?
47. Iar ei au răspuns și au spus, nu vedem nimic mai mult decât precum ceilalți munți ai pământului. Iar Avraam știa că ei nu au fost acceptați înaintea Domnului să meargă cu ei, iar Avraam le-a spus lor, rămâneți voi aici cu asinul cât eu și Isaac fiul meu vom merge la acel munte și slujim acolo înaintea Domnului iar apoi revin la voi.
48. Iar Eliezer și Ismael au rămas în acel loc, precum Avraam poruncise.
49. Și Avraam a luat lemn pentru sacrificiu ars și l-a pus pe fiul său Isaac, și a luat focul și cuțitul, și ei amândoi au mers la acel loc.
50. Și când ei mergeau, Isaac i-a spus tatălui său, iată, eu văd focul și lemnul, și unde este atunci mielul care e să fie sacrificiul ars înaintea Domnului?
51. Și Avraam a răspuns fiului său Isaac spunând, Domnul a făcut alegere din tine fiul meu, să fii un perfect sacrificiu ars în locul mielului.
52. Iar Isaac a spus tatălui său, eu voi face tot ceea ce Domnul ți-a spus ție cu bucurie și veselie de inimă.
53. Și Avraam din nou i-a spus lui Isaac fiul său, este în inima ta vreun gând sau sfat referitor la aceasta, care nu este cum se cuvine? Spune-mi fiul meu, te rog, fiul meu nu o ascunde de mine.
54. Și Isaac a răspuns tatălui său Avraam și i-a spus lui: O tatăl meu, cum Domnul trăiește și cum sufletul tău trăiește nu este nimic în inima mea să mă cauzeze pe mine să deviez fie la dreapta fie la stânga de la cuvântul pe care El l-a spus ție.
55. Nici membru nici mușchi nu s-au mișcat sau tulburat la aceasta, și nici nu este în inima mea vreun gând sau sfat rău referitor la aceasta.
56. Dar sunt de bucuroasă și veselă inimă în această chestiune, și eu spun, binecuvântat este Domnul care în această zi m-a ales pe mine să fiu un sacrificiu ars înaintea Lui.
57. Și Avraam s-a bucurat mult la cuvintele lui Isaac, iar ei au mers în continuare și au venit împreună la locul de care Domnul spusese.
58. Și Avraam s-a apropiat să construiască altarul în acel loc, iar Avraam plângea, iar Isaac a luat pietre și mortar până ce ei terminaseră de construit altarul.
59. Și Avraam a luat lemnul și l-a așezat în ordine pe altarul pe care el îl construise.
60. Și el l-a luat pe fiul său Isaac și l-a legat ca să îl poată pune deasupra lemnului care era pe altar, să îl ucidă pentru un sacrificiu ars înaintea Domnului.
61. Și Isaac i-a spus tatălui său, leagă-mă strâns și apoi pune-mă pe altar ca nu cumva să mă răsucesc și să mă mișc, și să mă dezleg de la forța cuțitului asupra cărnii mele și prin aceasta să profanez sacrificiul ars; iar Avram a făcut astfel.
62. Și Isaac încă i-a spus tatălui său, tatăl meu, după ce mă vei fi ucis și ars pe mine ca sacrificiu, ia cu tine ceea ce va rămâne din cenușa mea să aduci lui Sara mama mea, și spune-i ei, acesta este frumos mirositorul iz al lui Isaac; dar nu îi spune aceasta dacă ea va sta lângă o fântână sau pe orice loc înalt, ca nu cumva să își arunce sufletul după mine și să moară.

63. Și Avraam a auzit cuvintele lui Isaac, și și-a ridicat vocea și a plâns când Isaac a spus aceste cuvinte; iar lacrimile lui Avraam țâșneau jos asupra lui Isaac fiul său, și Isaac plângea cu amărăciune, și i-a spus tatălui său, grăbește-te, o tatăl meu, și fă cu mine voia Domnului Dumnezeuului nostru precum El ți-a poruncit ție.
64. Și inimile lui Avraam și Isaac s-au bucurat la acest lucru pe care Domnul le poruncise lor; dar ochiul plângea amar în timp ce inima se bucura.
65. Și Avraam l-a legat pe fiul său Isaac, și l-a așezat pe altar deasupra lemnului, iar Isaac și-a întins gâtul pe altar înaintea tatălui său, și Avraam și-a întins mâna să ia cuțitul să îl ucidă pe fiul său ca sacrificiu ars înaintea Domnului.
66. La acea vreme îngerii milei au venit înaintea Domnului și i-au vorbit Lui referitor la Isaac, spunând:
67. Doamne, Tu ești un milos și compătimitor rege peste tot ceea ce Tu ai creat în cer și pe pământ, și Tu le susții pe toate; dă prin urmare răscumpărare și salvare în locul slujitorului Tău Isaac, și ai milă și compasiune asupra lui Avraam și asupra lui Isaac fiul lui, care în această zi înfăptuiesc poruncile tale.
68. Ai văzut Tu, Doamne, cum Isaac fiul lui Avraam slujitorul tău este ținut să fie sacrificat precum un animal? Acum prin urmare să se stârneasce mila ta pentru ei, Doamne.
69. La acea vreme Domnul i-a apărut lui Avraam, și strigat la el, din cer, și i-a spus lui: Nu îți abate mâna asupra băiatului, nici nu îi face ceva lui, căci acum Eu știu că tu te temi de Dumnezeu făcând acest lucru, și nereținând pe fiul tău, singurul tău fiu, de la Mine.
70. Și Avraam și-a ridicat ochii și a văzut, și iată, un berbec era prins într-un tufiș de coarnele lui; acela era berbecul pe care Domnul Dumnezeu îl crease pe pământ în ziua când El a făcut pământul și cerul.
71. Căci Domnul pregătise acest berbec din acea zi, să fie un sacrificiu ars în locul lui Isaac.
72. Și acest berbec înainta spre Avraam când Satana l-a apucat și a încurcat coarnele lui în tufiș, ca el să nu înainteze către Avraam, ca Avraam să-l ucidă pe fiul lui.
73. Și Avraam, văzând berbecul avansând spre el și Satana reținându-l, l-a apucat și l-a adus înaintea altarului, și l-a dezlegat pe Isaac din legăturile sale, și a pus berbecul în locul lui, iar Avraam a ucis berbecul pe altar, și l-a adus ca sacrificiu ars în locul fiului său Isaac.
74. Și Avraam a stropit câțva din sângele berbecului asupra altarului, și el a exclamat și a spus, acesta este în locul fiului meu, și fie ca acesta să fie considerat în această zi precum sângele fiului meu înaintea Domnului.
75. Și la tot ceea ce Avraam a făcut la această ocazie lângă altar, el exclama și spunea, acesta este în locul fiului meu, și fie ca în această zi să fie considerat înaintea Domnului în locul fiului meu. Și Avraam a terminat toată slujba lângă altar, iar slujba a fost acceptată înaintea Domnului, și a fost socotită precum de ar fi fost Isaac; iar Domnul a binecuvântat pe Avraam și sămânța lui în acea zi.
76. Și Satana a mers la Sara, și i-a apărut ei în înfățișarea unui om bătrân foarte umil și sfios, iar Avraam era încă ocupat cu sacrificiul ars înaintea Domnului.
77. Și el i-a spus ei: Tu nu știi toată lucrarea pe care Avraam a făcut-o cu singurul tău fiu în această zi? Căci l-a luat pe Isaac și a construit un altar și l-a ucis, și l-a adus pe el ca sacrificiu pe altar, iar Isaac a plâns și a suspinat înaintea tatălui lui, dar el nu s-a uitat la el, și nici nu a avut compasiune asupra lui.
78. Și Satana a repetat aceste cuvinte, și a plecat de la ea, și Sara a auzit toate cuvintele Satanei, iar ea și l-a imaginat a fi un om bătrân dintre fiii oamenilor care fusese cu fiul ei, și care a venit și i-a spus ei aceste lucruri.
79. Și Sara și-a ridicat vocea și a suspinat și a plâns amar din pricina fiului ei; și s-a aruncat la pământ și a dat cu țărână pe capul ei, și a spus, O fiul meu, Isaac fiul meu, o de aș fi murit în această zi în locul tău. Și ea a continuat să suspine și a spus, mă mâhnește pentru tine, o fiul meu, fiul meu Isaac, o de aș fi murit în această zi în locul tău.
80. Și ea încă a continuat să suspine, și a spus, mă mâhnește pentru tine că după ce te-am născut și crescut pe tine; acum bucuria mea este schimbată în jale după tine, eu care aveam o tânjeală după tine, și am plâns

și m-am rugat la Dumnezeu până când te-am născut pe tine la vârsta de 90 de ani; iar acum ai servit tu în această zi cuțitului și focului, ca să fii făcut o jertfă.

81. Dar mă consolez cu tine fiul meu, în aceasta fiind Cuvântul Domnului, căci tu ai împlinit porunca Dumnezeului tău: Căci cine poate încălca Cuvântul Dumnezeului nostru, în ale cărui mâini este sufletul fiecărei făpturi vii?
82. Tu ești drept, o Domnul Dumnezeul nostru, căci toate lucrările Tale sunt bune și drepte; căci eu de asemenea sunt bucurată cu Cuvântul Tău pe care Tu l-ai poruncit, și în timp ce ochiul meu plânge amar, inima mea se bucură.
83. Și Sara și-a așezat capul ei pe pieptul uneia din slujitoarele ei, și ea a devenit nemișcată precum o piatră.
84. Ea apoi s-a ridicat și a umblat întrebând până când a ajuns la Hebron, iar ea i-a întrebat pe toți aceia pe care i-a întâlnit mergând pe drum, și nimeni nu îi putea spune ce se întâmplase cu fiul ei.
85. Iar ea a venit cu slujitoarele și slujitorii ei la Chireat-Arba, care este Hebron, și ea a întrebat referitor la fiul ei, și a rămas acolo în timp ce a trimis pe unii din slujitorii ei să afle unde Avraam mersese cu Isaac; ei au mers să îl caute în casa lui Șem și Eber, iar ei nu l-au putut găsi, și au căutat de-a lungul ținutului iar el nu era acolo.
86. Și iată, Satana a venit la Sara în forma unui om bătrân, și a venit și s-a așezat înaintea ei, și i-a spus ei, eu ți-am vorbit fals ție, căci Avraam nu l-a ucis pe fiul lui iar el nu este mort. Și când ea a auzit cuvântul, veselie ei a fost atât de extraordinar de violentă din pricina fiului ei, că sufletul ei a ieșit afară prin veselie. Ea a murit și a fost adunată la oamenii ei.
87. Și când Avraam terminase slujba sa s-a întors cu fiul său Isaac la tinerii săi, și s-au ridicat și au mers împreună la Beerșeba, și au venit acasă.
88. Și Avraam a căutat-o pe Sara, și nu a putut să o găsească, și a pus întrebări referitoare la ea, iar ei i-au spus lui, ea a mers până la Hebron să vă caute pe amândoi unde voi merseserăți, căci astfel a fost ea informată.
89. Iar Avraam și Isaac au mers la ea la Hebron, și când au aflat că ea era moartă, și-au ridicat vocile lor și au plâns amar după ea; și Isaac a căzut asupra feței mamei lui și a plâns asupra ei, și a spus, o mama mea, mama mea, cum m-ai lăsat tu pe mine, și unde ai plecat tu? O cum, cum tu m-ai lăsat pe mine!
90. Iar Avraam și Isaac au plâns mult și toți slujitorii lor au plâns cu ei din pricina lui Sara, și au jeli după ea o mare și grea jale.

Capitolul 24

1. Iar viața lui Sara a fost de 127 de ani, și Sara a murit; și Avraam s-a ridicat dinaintea moartei sale să caute un loc de înmormântare unde să o îngroape pe nevasta sa Sara; și a mers și a vorbit copiilor lui Het, locuitorii ținutului, spunând,
2. Sunt un străin și un venetic cu voi în ținutul vostru; dați-mi o posesiune de loc de îngropare în ținutul vostru, ca să o pot îngropa pe moartă dinaintea mea.
3. Iar copiii lui Het i-au spus lui Avraam, iată ținutul este înaintea ta, în alegerea din cavourile noastre îngroapă-ți moarta, căci nici un om nu te va reține din a-ți îngropa moarta.
4. Și Avraam le-a spus lor, dacă sunteți de acord cu aceasta, mergeți și rugați-l pentru mine pe Efron, fiul lui Zocar, cerând ca el să îmi dea peștera din Macpela, care este în capătul terenului său, iar eu o voi cumpăra de la el pentru oricât dorește el pentru ea.
5. Și Efron locuia printre copiii lui Het, și ei au mers și l-au chemat, și el a venit înaintea lui Avraam, iar Efron i-a spus lui Avraam, iată tot ceea ce necești slujitorul tău va face; și Avraam a spus, nu, ci eu voi cumpăra peștera și terenul pe care tu le ai pentru valoare, ca să poată fi ca posesiune de loc de îngropare pentru totdeauna.
6. Și Efron a răspuns și i-a spus, iată terenul și peștera sunt înaintea ta, dă orice tu dorești; și Avraam a spus, doar la valoare întreagă o voi cumpăra din mâna ta, și din mâinile acelor care intră pe poarta orașului tău, și din mâna seminței tale pentru totdeauna.
7. Iar Efron și toți frații lui au auzit aceasta, și Avraam i-a cântărit lui Efron 400 de shekeli de argint în mâinile lui Efron și în mâinile tuturor fraților lui; și Avraam a scris această tranzacție, și a scris-o și a mărturisit-o cu patru martori.
8. Și acestea sunt numele martorilor, Amigal fiul lui Aבישנא hititul, Adicorom fiul lui Aשנאצ hivitul, Abdon fiul lui Achiram gomeritul, Bacdil fiul lui Abudiș sidonitul.
9. Și Avraam a luat catastiful cumpărării, și l-a pus în comorile sale, și acestea sunt cuvintele pe care Avraam le-a scris în catastif, și anume:
10. Ca peștera și terenul pe care Avraam le-a cumpărat de la Efron hititul, și de la sămânța lui, și de la aceia care ies din orașul lui, și de la sămânța lor în veci, să fie o cumpărătură lui Avraam și seminței lui și a celor ce ies din șalele lui, ca posesiune de loc de îngropare pentru totdeauna; iar el i-a pus o pecete și l-a mărturisit cu martori.
11. Și terenul și peștera care era în el și tot acel loc i-au fost făcute sigure lui Avraam și seminței lui după el, de la copiii lui Het; iată este înainte de Mamre în Hebron, care este în ținutul Canaan.
12. Și după aceasta Avraam a îngropat pe nevasta sa Sara acolo, iar acel loc și toată suprafața lui i-au devenit lui Avraam și seminței lui ca posesiune de loc de îngropare.
13. Și Avraam a îngropat-o pe Sara cu fast cum se observă la înmormântarea regilor, iar ea a fost îngropată în foarte fine și frumoase veșminte.
14. Și la catafalcul ei au fost Șem, fiii lui Eber și Abimelec, împreună cu Anar, Ascol și Mamre, și toate persoanele de rang mare ai ținutului au urmat catafalcului ei.
15. Și zilele lui Sara au fost 127 de ani și ea a murit, iar Avraam a făcut o jale mare și grea, și el a efectuat obiceiurile doliului timp de șapte zile.
16. Și toți locuitorii ținutului l-au alinat pe Avraam și pe Isaac fiul lui din pricina lui Sara.
17. Și când zilele doliului lor au trecut Avraam a trimis pe fiul său Isaac, și el a mers la casa lui Șem și Eber, să învețe căile Domnului și învățăturile lui, iar el a rămas acolo trei ani.
18. La acea vreme Avraam s-a ridicat cu toți slujitorii săi, și au mers și s-au întors către casă la Beerșeba, iar Avram și slujitorii săi au rămas în Beerșeba.

19. Și la trecerea anului, Abimelec regele filistenilor a murit în acel an. El avea 193 de ani la moartea lui. Iar Avraam a mers cu oamenii săi în ținutul filistenilor, și au alinat toată casa și toți slujitorii lui, iar el apoi s-a întors și a mers acasă.
20. Și a fost după moartea lui Abimelec că oamenii Gerarului l-au luat pe Benmalic fiul lui, care avea doar 12 ani, iar ei l-au făcut rege în locul tatălui lui.
21. Iar ei l-au numit Abimelec după numele tatălui său, căci astfel era în obiceiurile lor să facă în Gerar, și Abimelec a domnit în locul lui Abimelec tatăl său, și s-a așezat pe tronul lui.
22. Și Lot fiul lui Haran de asemenea a murit în acele zile, în anul 39 al vieții lui Isaac, și la moartea lui toate zilele pe care Lot le-a trăit au fost 140 de ani.
23. Și aceștia sunt copiii lui Lot, care i-au fost născuți prin fiicele sale; numele întâiului născut era Moab, iar numele celui de-al doilea era Benami.
24. Și cei doi fii ai lui Lot au mers și și-au luat neveste din ținutul Canaan, iar ele le-au născut copii lor, iar copiii lui Moab erau Ed, Maion, Tarsus și Canvil, patru fii, aceștia sunt tați copiilor lui Moab până în această zi.
25. Și toate familiile copiilor lui Lot au mers să locuiască oriunde s-ar fi putut întinde, căci erau roditori și s-au înmulțit din abundență.
26. Iar ei au mers și și-au construit orașe în ținutul unde locuiau, și au numit orașele pe care le-au construit după numele lor.
27. Și Nahor, fiul lui Terah și frate lui Avraam, a murit în acele zile în anul 40 al vieții lui Isaac, și toate zilele lui Nahor au fost 172 de ani și a murit și a fost îngropat în Haran.
28. Și când Avraam a auzit că fratele său era mort s-a îndurerat cu tristețe, iar el a plâns după fratelui său multe zile.
29. Și Avraam l-a chemat pe Eliezer slujitorul său șef, să îi dea ordine referitoare la casa sa, iar el a venit și s-a așezat înaintea lui.
30. Și Avraam i-a spus lui: Iată eu sunt bătrân, eu nu cunosc ziua morții mele; căci sunt avansat în ani; acum prin urmare ridică-te, mergi și nu lua o nevestă pentru fiul meu din acest loc și din acest ținut, dintre fiicele canaaniților printre care noi locuim.
31. Ci mergi la meleagul meu și la locul meu de naștere, și ia de acolo o nevestă pentru fiul meu, iar Domnul Dumnezeu cerului și pământului, care m-a luat de la casa tatălui meu și m-a adus la acest loc, și mi-a spus mie, seminței tale Eu voi da acest meleag ca moștenire pentru totdeauna, El va trimite îngerul Lui înaintea ta și va prospera calea ta, ca tu să poți obține o nevestă pentru fiul meu de la familia mea și de la casa tatălui meu.
32. Și slujitorul a răspuns stăpânului său Avraam și a spus, iată eu merg la locul tău de naștere și la casa tatălui tău, și iau o nevestă pentru fiul tău de acolo; dar dacă femeia nu este voitoare să îmi urmeze la acest ținut, să iau pe fiul tău înapoi pe meleagul locului tău de naștere?
33. Și Avraam i-a spus lui, la aminte ca tu să nu duci pe fiul meu acolo, căci Domnul înaintea căruia eu am mers, El va trimite îngerul Lui înaintea ta să prospere drumul tău.
34. Și Eliezer a făcut precum Avraam i-a ordonat lui, iar Eliezer i-a jurat lui Avraam stăpânul său asupra acestei chestiuni. Și Eliezer s-a ridicat și a luat zece cămile din cămilele stăpânului său, și zece bărbați din slujitorii stăpânului său cu el, iar ei s-au ridicat și au mers la Haran, orașul lui Avraam și Nahor, ca să aducă o nevestă pentru Isaac fiul lui Avraam; și pe când erau ei plecați, Avraam a trimis un slujitor la casa lui Șem și Eber iar ei l-au adus de acolo pe fiul său Isaac.
35. Și Isaac a venit acasă la casa tatălui său în Beerșeba, în timp ce Eliezer și oamenii lui au venit la Haran; iar ei s-au oprit în oraș lângă locul de adăpat, și el și-a făcut cămilele să îngenuncheze jos lângă apă iar ei au rămas acolo.

36. Și Eliezer, slujitorul lui Avraam, s-a rugat și a spus, O Dumnezeule lui Avraam stăpânul meu; trimite-mi te rog iuteală în această zi și arată-i bunăvoință stăpânului meu, ca tu să desemnezi în această zi o nevastă pentru fiul stăpânului meu din familia lui.
37. Și Domnul a ascultat de vocea lui Eliezer, de dragul slujitorului Lui Avraam, și s-a întâmplat ca el să se întâlnească cu fiica lui Betuel, fiul lui Milca, nevasta lui Nahor, frate lui Avraam, și Eliezer a venit la casa ei.
38. Iar Eliezer le-a relatat lor toate preocupările lui, și că el era slujitorul lui Avraam, iar ei s-au bucurat mult de el.
39. Și ei toți au binecuvântat pe Domnul care a înfăptuit această chestiune, iar ei i-au dat-o lui pe Rebeca, fiica lui Betuel, ca nevastă pentru Isaac.
40. Și tânăra era de o înfățișare foarte plăcută, era virgină, iar Rebeca avea 10 ani în acele zile.
41. Iar Betuel și Laban și copiii lui au făcut un ospăț în acea noapte, iar Eliezer și oamenii săi au venit și au mâncat și au băut și s-au bucurat acolo în acea noapte.
42. Și Eliezer s-a sculat dimineața, el și oamenii care erau cu el, iar el a strigat către toată casa lui Betuel, spunând, trimiteți-mă înapoi ca eu să pot merge la stăpânul meu; și ei s-au ridicat și au trimis-o pe Rebeca și pe doica ei Debora, fiica lui Uz, și i-au dat ei argint și aur, slujitori și slujitoare, și au binecuvântat-o.
43. Și l-au trimis pe Eliezer înapoi cu oamenii lui; și slujitorii au luat-o pe Rebeca, iar el a mers și s-a întors la stăpânul lui în ținutul Canaan.
44. Și Isaac a luat-o pe Rebeca iar a devenit nevasta sa, și el a adus-o în cort.
45. Și Isaac avea 40 de ani când a luat-o pe Rebeca, fiica unchiului său Betuel, de nevastă.

Capitolul 25

1. Și era la acea vreme că Avraam iarăși a luat o nevastă la vârsta lui înaintată, iar numele ei era Chetura, din ținutul Canaan.
2. Iar ea i-a născut lui pe Zimran, locșan, Medan, Midian, lișbac, și Șuac, fiind 6 fii. Și copiii lui Zimran erau Abihen, Molic și Marim.
3. Și fiii lui locșan erau Șeba și Dedan. Iar fiii lui Medan erau Amida, Ioab, Gochi, Elișa și Notac. Iar fiii lui Midian erau Efah, Efer, Canoc, Abida și Eldaah.
4. Și fiii lui lișbac erau Machiro, Beiodua și Tator.
5. Și fiii lui Suac erau Bildad, Mamdad, Munan și Meban. Toate acestea sunt familiile copiilor lui Chetura, femeia canaanită ce îi născuseră lui Avraam evreul.
6. Și Avraam a trimis pe toți aceștia de la casa lui, și le-a dat daruri, iar ei au mers departe de la fiul său Isaac să locuiască oriunde și-ar fi găsit un loc.
7. Și toți aceștia au mers la muntele dinspre est, și și-au construit șase orașe în care au locuit până în această zi.
8. Dar copiii lui Șeba și Dedan, copiii lui locșan, cu copiii lor, nu au locuit cu frații lor în orașele lor, și au călătorit și au campat în țări și în pustietăți până în această zi.
9. Și copiii lui Midian, fiul lui Avraam, au mers la estul ținutului Cuș, iar ei acolo au găsit o mare vale în țara estică, și au rămas acolo și au construit un oraș, și ei au locuit înăuntrul lui, acesta este ținutul Midian până în această zi.
10. Și Midian a locuit în orașul pe care el l-a construit, el cu cei cinci fii ai săi și toate ce îi aparțineau lui.
11. Și acestea sunt numele fiilor lui Midian conform numelor lor în orașele lor, Efah, Efer, Canoc, Abida și Eldaah.
12. Și fiii lui Efah erau Metac, Meșar, Avi și Țanua. Iar fiii lui Efer erau Efron, Zur, Alirun și Medin. Iar fiii lui Canoc erau Reuel, Rechem, Azi, Alioșub și Alad.
13. Și fiii lui Abida erau Cur, Melud, Cheruri, Molci. Iar fiii lui Eldaah erau Micher și Reba și Malchiih și Gabol. Acestea sunt numele midianiților conform familiilor lor; și după aceea familiile lui Midian s-au răspândit de-a lungul ținutului Midian.
14. Și acestea sunt generațiile lui Ismael fiul lui Avraam, pe care Agar, slujnica lui Sara i l-a născut lui Avraam.
15. Și Ismael a luat o nevastă din ținutul Egiptului, iar numele ei era Riba, aceeași fiind Meriba.
16. Și Riba i-a născut lui Ismael pe Nebaiot, Chedar, Adbeel, Mibsam și pe sora lor Bosmat.
17. Și Ismael a alungat pe nevasta sa Riba, și ea a plecat de la el și s-a întors în Egipt la casa tatălui ei, și ea a locuit acolo, căci fusese foarte rea în văzul lui Ismael, și în văzul tatălui lui Avraam.
18. Iar Ismael apoi a luat o nevastă din ținutul Canaan, iar numele ei era Malcut, și ea i-a născut lui pe Misma, Duma, Masa, Cadad, Tema, Ietur, Nafiș și Chedma.
19. Aceștia sunt fiii lui Ismael, și acestea sunt numele lor, fiind 12 prinți conform națiunilor lor; iar familiile lui Ismael apoi s-au răspândit, și Ismael a luat pe copiii săi și toată proprietatea pe care o adunase, împreună cu sufletele casei sale și tot ce îi aparținea lui, și au mers să locuiască unde puteau să găsească un loc.
20. Iar ei au mers și au locuit lângă pustietatea din Paran, iar sălășluirea lor era de la Havila până la Sur, care este înaintea Egiptului cum vei spre Asiria.
21. Și Ismael și fiii lui au locuit în ținut, și li s-au născut copii, și erau roditori și s-au înmulțit din abundență.
22. Și acestea sunt numele fiilor lui Nebaiot întâiul născut al lui Ismael; Mend, Send și Maion. Iar fiii lui Chedar erau Alion, Chezem, Camad și Eli.
23. Și fiii lui Adbeel erau Camad și Iabin; și fiii lui Mibsam erau Obadia, Ebedmelec și Ieuș; acestea sunt familiile copiilor lui Riba, nevasta lui Ismael.

24. Și fiii lui Misma, fiul lui Ismael erau Șamua, Zecarion și Obed. Iar fiii lui Duma erau Chezed, Eli, Macmad și Amed.
25. Iar fiii lui Masa erau Melon, Mula și Ebidadon. Iar fiii lui Cadad erau Azur, Minzar și Ebedmelec. Iar fiii lui Tema erau Seir, Sadon și Iacol.
26. Și fiii lui Ietur erau Merit, Iaiș, Alio și Pacot. Iar fiii lui Nafis erau Ebed-Tamed, Abiiasaf și Mir. Iar fiii lui Chedma erau Calip, Tacti și Omir. Aceștia erau copiii lui Malcut nevasta lui Ismael conform familiilor lor.
27. Toate acestea sunt familiile lui Ismael conform generațiilor lor, iar ei au locuit în acele ținuturi în care și-au construit orașe până în această zi.
28. Și Rebeca fiica lui Betuel, nevasta lui Isaac fiul lui Avraam, a fost stearpă în acele zile, ea nu a avut nici un urmaș; iar Isaac a locuit cu tatăl său în ținutul Canaan; iar Domnul era cu Isaac; și Arpacșad fiul lui Șem fiul lui Noe a murit în acele zile, în anul 48 al vieții lui Isaac, și toate zilele pe care Arpacșad le-a trăit au fost 438 de ani, și el a murit.

Capitolul 26

1. Și în anul 59 al vieții lui Isaac fiul lui Avraam, Rebeca nevasta sa era încă stearpă în acele zile.
2. Și Rebeca i-a spus lui Isaac, cu adevărat eu am auzit, domnul meu, că mama ta Sara a fost stearpă în zilele ei până când domnul meu Avraam, tatăl tău, s-a rugat pentru ea iar ea a zămislit de la el.
3. Acum prin urmare ridică-te, roagă-te și tu de asemenea lui Dumnezeu iar El va auzi rugăciunea ta și își va aminti de noi prin milosteniile Lui.
4. Și Isaac i-a răspuns nevastei sale Rebeca, spunând, Avraam s-a rugat deja pentru mine la Dumnezeu să multiplice sămânța lui, acum prin urmare această sterilitate trebuie să purceadă către noi de la tine.
5. Și Rebeca i-a spus lui, dar ridică-te acum și tu de asemenea și te roagă, pentru ca Domnul să poată auzi rugăciunea ta și să îmi acorde copii, și Isaac a ascultat de cuvintele nevastei sale, iar Isaac și nevasta sa s-au ridicat și au mers la ținutul Moria să se roage acolo și să caute pe Domnul, și când ei ajunseseră la acel loc Isaac s-a ridicat și s-a rugat la Domnul datorită nevastei sale căci ea era stearpă.
6. Și Isaac a spus: Domnul Dumnezeu al cerului și pământului, a cărui bunătate și milostenie umplu pământul, Tu care l-ai luat pe tatăl meu de la casa tatălui lui și din locul lui de naștere, și l-ai adus pe el în acest ținut, și i-ai spus lui, seminței tale Eu voi da meleagul, și Tu i-ai promis lui și i-ai declarat lui, Eu voi înmulți sămânța ta precum stelele cerului și precum nisipul mării, acum fie ca ale tale cuvinte să fie adevărate pe care Tu le-ai spus tatălui meu.
7. Căci Tu ești Domnul Dumnezeu nostru, ochii noștri sunt spre Tine să ne dai sămânță de oameni, precum Tu ne-ai promis, căci Tu ești Domnul Dumnezeu nostru și ochii noștri sunt îndreptați spre tine numai.
8. Și Domnul a auzit rugăciunea lui Isaac fiul lui Avraam, și Domnul a fost înduplecat de el iar Rebeca nevasta sa a zămislit.
9. Și în aproape 7 luni după ce copiii s-au zbătut împreună înăuntrul ei, a îndurerat-o mult că era istovită din pricina lor, și ea a spus tuturor femeilor care erau atunci în ținut, s-a întâmplat un asemenea lucru vouă precum mie mi s-a întâmplat? Iar ele i-au spus ei, nu.
10. Și ea le-a spus lor, de ce sunt singură în aceasta printre toate femeile care au fost pe pământ? Și ea a mers în ținutul Moria să caute pe Domnul din pricina aceasta; și a mers la Șem și Eber fiul lui să îi întrebe referitor la această pricină, și că ei ar trebui să caute pe Domnul în această chestiune referitoare la ea.
11. Și ea de asemenea i-a cerut lui Avraam să caute și să întrebe pe Domnul despre tot se abătuse asupra ei.
12. Și ei toți au întrebat pe Domnul referitor la această chestiune, iar ei i-au adus cuvânt de la Domnul și i-au spus ei, doi copii sunt în pântecele tău, și două națiuni se vor ridica din ei; iar o națiune va fi mai puternică decât cealaltă, și cea mai mare va servi celei mai mici.
13. Și când zilele ei de a fi izbăvită au fost împlinite, a îngenunchat jos, și iată erau gemeni în pântecele ei, precum Domnul îi spusese ei.
14. Și primul a ieșit roșu de-a întregul precum un veșmânt păros, și toți oamenii ținutului i-au pus numele Esau, spunând, că acesta a fost făcut complet din pântece.
15. Și după aceea a venit fratele lui, iar mâna sa a apucat călcâiul lui Esau, prin urmare ei l-au numit Iacob.
16. Și Isaac, fiul lui Avraam, avea 60 de ani când i-a născut pe ei.
17. Și băieții au crescut până la al cincisprezecelea an al lor, și au venit prin societatea oamenilor. Esau era un om plănuitor și înșelător, și un vânător expert la câmp, iar Iacob era un om perfect și înțelept, locuind în corturi, hrănind turme și învățând instrucțiunile Domnului și poruncile tatălui și mamei sale.
18. Iar Isaac și copiii casei sale au locuit cu tatăl său Avraam în ținutul Canaan, precum Dumnezeu le poruncise lor.
19. Și Ismael fiul lui Avraam a mers cu copiii săi și cu tot ce le aparținea lor, și s-au întors acolo la ținutul Havila, iar ei au locuit acolo.

20. Și toți copiii concubinelor lui Avraam au mers să locuiască în ținutul estului, căci Avraam îi trimisese departe de fiul său, și le dăduse cadouri, și ei au plecat.
21. Și Avraam a dat tot ce avea fiului său Isaac, și el de asemenea i-a dat lui toate comorile sale.
22. Și i-a poruncit lui spunând, tu nu cunoști și nu înțelegi că Domnul este Dumnezeu în cer și pe pământ, și că nu este altul afară de El?
23. Și a fost El care m-a luat pe mine de la casa tatălui meu, și de la locul meu de naștere, și mi-a dat mie toate încântările pe pământ; care m-a izbăvit pe mine din sfatul celor nelegiuiți, căci în El am avut eu încredere.
24. Și El m-a adus la acest loc, și El m-a izbăvit din Ur Casdim; și El mi-a spus mie, seminței tale voi da Eu toate aceste meleaguri, iar ei le vor moșteni când păstrează poruncile mele, statutele mele și judecățile mele pe care Eu ți le-am poruncit ție, și pe care Eu le voi porunci lor.
25. Acum prin urmare fiul meu, ascultă de vocea mea, și păstrează poruncile Domnului Dumnezeului tău, pe care eu ți le-am poruncit ție, nu te întoarce de la calea dreaptă nici spre dreapta și nici spre stânga, ca să fie bine cu tine și copiii tăi după tine pentru totdeauna.
26. Și amintește-ți minunatele lucrări ale Domnului, și bunătatea Lui pe care El a arătat-o către noi, izbăvind-ne din mâinile vrășmașilor noștri, iar Domnul Dumnezeu nostru i-a cauzat să cadă în mâinile noastre; și acum prin urmare păstrează tot ceea ce eu ți-am poruncit, și nu te întoarce de la poruncile Dumnezeului tău, și slujește nimănui afară de El, ca să poată fi bine cu tine și sămânța ta după tine.
27. Și învață-i tu pe copiii tăi și pe sămânța ta instrucțiunile Domnului și poruncile Lui, și învață-i calea dreaptă în care ei ar trebui să meargă, ca să poată fi bine cu ei pentru totdeauna.
28. Și Isaac a răspuns tatălui său și i-a spus lui, aceea ce Domnul meu a poruncit aceea voi face, și nu voi pleca de la poruncile Domnului Dumnezeului meu, voi păstra tot ceea ce El mi-a poruncit mie; iar Avraam l-a binecuvântat pe fiul său Isaac, și de asemenea pe copiii lui; și Avraam l-a învățat pe Iacob instrucțiunea Domnului și căile Lui.
29. Și a fost la acea vreme că Avraam a murit, în anul 15 al vieților lui Iacob și Esau, fiii lui Isaac, și toate zilele lui Avraam au fost 175 de ani, iar el a murit și a fost adunat la oamenii lui la vârstă bună înaintată, bătrân și satisfăcut de zile, iar Isaac și Ismael fiii săi l-au îngropat.
30. Și când locuitorii ținutului Canaan au auzit că Avraam era mort, ei toți au venit cu regii și prinții lor și cu toți oamenii lor să-l îngroape pe Avraam.
31. Și toți locuitorii ținutului Haran, și toate familiile casei lui Avraam, și toți prinții și oamenii de rang mare, și fiii lui Avraam prin concubinele sale, toți au venit când au auzit de moartea lui Avraam, și au răsplătit bunătatea lui Avraam, și l-au alinat pe Isaac fiul lui, iar ei l-au îngropat pe Avraam în peștera pe care el a cumpărat-o de la Efron hititul și copiii lui, ca posesiune a unui loc de îngropare.
32. Și toți locuitorii Canaanului, și toți aceia care îl cunoscuseră pe Avraam, au plâns pentru Avraam un an întreg, iar bărbați și femei au jeli după el.
33. Și toți copiii micuți, și toți locuitorii ținutului au plâns din pricina lui Avraam, căci Avraam fusese bun cu ei toți, și fiindcă el fusese drept cu Dumnezeu și cu oamenii.
34. Și nu s-a ridicat nici un om care se temea de Dumnezeu precum Avraam, căci el se temuse de Dumnezeul său din tinerețea sa, slujise Domnului, și mersese în toate căile Lui în timpul vieții sale, din copilăria sa până în ziua morții sale.
35. Și Domnul a fost cu el și l-a izbăvit pe el de sfatul lui Nimrod și al oamenilor lui, și când el a făcut război cu cei patru regi ai Elamului el îi biruise.
36. Și el a adus pe toți copiii pământului în slujba lui Dumnezeu, și i-a învățat pe ei căile Domnului, și a cauzat pe ei să-l cunoască pe Domnul.
37. Și el a format un crâng și a plantat o podgorie înăuntrul lui, și avea mereu pregătit în cortul său carne și băutură pentru aceia care treceau prin ținut, ca ei să se poată sătura în casa lui.
38. Și Domnul Dumnezeu a izbăvit tot pământul datorită lui Avraam.

39. Și a fost după moartea lui Avraam că Dumnezeu l-a binecuvântat pe fiul său Isaac și pe copiii lui, iar Domnul a fost cu Isaac precum fusese cu tatăl său Avraam, căci Isaac a păstrat toate poruncile Domnului precum Avraam tatăl său îi poruncise lui; el nu s-a întors spre dreapta sau spre stânga de la calea dreaptă pe care tatăl său i-o poruncise lui.

Capitolul 27

1. Și Esau la acea vreme, după moartea lui Avraam, mergea frecvent la câmp să vâneze.
2. Iar Nimrod regele Babelului, același fiind Amrafel, de asemenea mergea frecvent cu vitejii săi să vâneze la câmp, și să umble cu oamenii săi în răcoarea zilei.
3. Și Nimrod îl observa pe Esau toate zilele, căci o gelozie se formase în inima lui Nimrod împotriva lui Esau toate zilele.
4. Și într-o anume zi Esau a mers la câmp să vâneze, și l-a găsit pe Nimrod mergând în pustietate cu cei doi oameni ai săi.
5. Și toți vitejii săi și oamenii săi erau cu el în pustietate, dar s-au îndepărtat la distanță de el, iar ei au plecat de la el în diferite direcții să vâneze, și Esau s-a ascuns pentru Nimrod, și a pândit după el în pustietate.
6. Și Nimrod și oamenii săi care erau cu el nu l-au știut, iar Nimrod și oamenii săi frecvent umblau la câmp în răcoarea zilei, și să afle unde oamenii săi vâneau la câmp.
7. Iar Nimrod și doi din oamenii săi ce îl însoțeau au venit la locul unde erau, când Esau a pornit brusc din locul lui de pândă, și și-a scos sabia, și s-a grăbit și a alergat spre Nimrod și i-a tăiat capul.
8. Și Esau a luptat o disperată luptă împotriva celor doi oameni care erau cu Nimrod, iar când ei au strigat după el, Esau s-a întors la ei și i-a lovit până la moarte cu sabia lui.
9. Și toți vitejii lui Nimrod, care îl lăsaseră să meargă în pustietate, au auzit țipătul la distanță, și ei cunoșteau vocile acelor doi oameni, și au alergat să afle cauza, când l-au găsit pe regele lor și pe cei doi oameni care erau cu el zăcând morți în pustietate.
10. Și când Esau a văzut vitejii lui Nimrod venind la distanță, el a fugit, și prin aceasta a scăpat; iar Esau a luat veșmintele valoroase ale lui Nimrod, pe care tatăl lui Nimrod le lăsaseră moștenire lui Nimrod, și cu care Nimrod a prevalat asupra întregului ținut, și a fugit și le-a ascuns în casa sa.
11. Și Esau a luat acele veșminte și a fugit în oraș din pricina oamenilor lui Nimrod, și a venit la casa tatălui său obosit și extenuat de la luptat, iar el era gata să moară prin durere când s-a apropiat de fratele său Iacob și s-a așezat înaintea lui.
12. Și i-a spus fratelui său Iacob, iată eu voi muri în această zi, și atunci pentru ce aş vrea dreptul din naștere? Iar Iacob s-a purtat înțelept cu Esau în această chestiune, și Esau și-a vândut dreptul său din naștere lui Iacob, căci astfel a fost orânduit de Domnul.
13. Și porția lui Esau din peștera terenului din Macpela, pe care Avraam o cumpărase de la copiii lui Het ca posesiune de loc de îngropare, Esau de asemenea a vândut-o lui Iacob, iar Iacob a cumpărat toate acestea de la fratele său Esau pentru o valoare dată.
14. Și Iacob a scris toate acestea într-un catastif, și a mărturisit la fel cu martori, și l-a sigilat, iar catastiful a rămas în mâinile lui Iacob.
15. Și când Nimrod fiul lui Cuș a murit, oamenii lui l-au ridicat și l-au adus pe el în consternare, și l-au îngropat în orașul lui, iar toate zilele pe care Nimrod le-a trăit au fost 215 ani și el a murit.
16. Și zilele în care Nimrod a domnit peste oamenii ținutului au fost 185 de ani; și Nimrod a murit prin sabia lui Esau în rușine și dispreț, iar sămânța lui Avraam a cauzat moartea lui precum el văzuse în visul său.
17. Și la moartea lui Nimrod regatul său a devenit împărțit în multe diviziuni, și toate acele părți peste care domnise Nimrod au fost restaurate respectivilor regi ai ținutului, care le-au recuperat după moartea lui Nimrod, și toți oamenii casei lui Nimrod au fost pentru mult timp înrobiți tuturor celorlalți regi ai ținutului.

Capitolul 28

1. Și în acele zile, după moartea lui Avraam, în acel an Domnul a adus o grea foamete în ținut, și pe când era în toi foametea în ținutul Canaan, Isaac s-a ridicat să meargă la Egipt din pricina foametei, precum tatăl său Avraam făcuse.
2. Și Domnul i-a apărut în acea noapte lui Isaac și i-a spus lui: Nu te duce în Egipt ci ridică-te și mergi la Gerar, la Abimelec regele filistenilor, și rămâi acolo până când foametea va înceta.
3. Și Isaac s-a ridicat și a mers la Gerar, precum Domnul îi poruncise lui, iar el a rămas acolo un an întreg.
4. Și când Isaac a venit la Gerar, oamenii ținutului au văzut că Rebeca nevasta sa era de o înfățișare frumoasă, iar oamenii din Gerar l-au întrebat pe Isaac referitor la nevasta sa, și el a spus, ea este sora mea, căci el se temea să spună că ea era nevasta sa ca nu cumva oamenii ținutului să îl ucidă din pricina ei.
5. Și prinții lui Abimelec au ieșit și au lăudat-o pe femeie regelui, dar el nu le-a răspuns, nici nu a dat ascultare cuvintelor lor.
6. Dar el i-a auzit pe ei spunând că Isaac a declarat-o a fi sora lui, astfel regele a rezervat în sine a sa aceasta.
7. Și când Isaac rămăsese trei luni în ținut, Abimelec s-a uitat afară pe geam, și el a văzut, și iată Isaac se distra cu Rebeca nevasta sa, căci Isaac locuia în casa exterioară care aparținea regelui, încât casa lui Isaac era vizavi de casa regelui.
8. Și regele i-a spus lui Isaac, ce este aceasta ce tu ne-ai făcut nouă spunând de nevasta ta, ea este sora mea? Cât de ușor unul din bărbații de seamă dintre oameni s-ar fi putut culca cu ea, și tu ai fi adus vină atunci asupra noastră.
9. Și Isaac i-a spus lui Abimelec, pentru că m-am temut ca nu cumva să mor din pricina nevastei mele, prin urmare eu am spus, ea este sora mea.
10. La acea vreme Abimelec a dat ordine tuturor prinților săi și oamenilor de seamă, și i-au luat pe Isaac și pe Rebeca nevasta lui și i-au adus înaintea regelui.
11. Iar regele a poruncit ca ei să fie îmbrăcați în veșminte regale, și să îi facă să meargă prin străzile orașului, și să se proclame înaintea lor de-a lungul ținutului, spunând, acesta este bărbatul și aceasta este nevasta lui; oricare se atinge de acest bărbat sau de nevasta lui cu siguranță va muri. Și Isaac s-a întors cu nevasta sa la casa regelui, iar Domnul a fost cu Isaac și el a continuat să sporească mult și nu îi lipsea nimic.
12. Și Domnul a cauzat ca Isaac să găsească favoare în văzul lui Abimelec, și în văzut tuturor supușilor lui, iar Abimelec s-a comportat bine cu Isaac, căci Abimelec și-a amintit jurământul și legământul care exista între tatăl său și Avraam.
13. Și Abimelec i-a spus lui Isaac, iată tot pământul este înaintea ta; locuiește oriunde poate părea bine în văzul tău până când te vei întoarce în ținutul tău; iar Abimelec i-a dat lui Isaac terenuri și podgorii și cea mai bună parte din ținutul Gerar, să sădească și să secere și să mănânce roadele pământului până când zilele foametei ar fi trecut.
14. Iar Isaac a semănat în acel ținut, și a primit însutit în același an, iar Domnul l-a binecuvântat pe el.
15. Și omul a sporit mult, și avea posesiune de turme și posesiune de cirezi și mare număr de slujitori.
16. Și când zilele foametei trecuseră, Domnul i-a apărut lui Isaac și i-a spus lui, ridică-te, pleacă din acest loc și întoarce-te la meleagul tău, în ținutul Canaan; iar Isaac s-a ridicat și s-a întors la Hebron care este în ținutul Canaan, el și tot ce îi aparține lui precum Domnul îi poruncise lui.
17. La acea vreme Șelac fiul lui Arpacșad a murit în acel an, care este anul 18 al vieților lui Iacob și Esau; și toate zilele pe care Șelac le-a trăit au fost 433 de ani și el a murit.
18. La acea vreme Isaac a trimis pe fiul său mai mic Iacob la casa lui Șem și Eber, și el a învățat instrucțiunile Domnului, și Iacob a rămas în casa lui Șem și Eber timp de 32 de ani, iar Esau fratele său nu a mers, căci nu era voitor a merge, și a rămas în casa tatălui său în ținutul Canaan.

19. Iar Esau continuu vâna pe terenuri să aducă acasă ce putea prinde, astfel făcea Esau toate zilele.
20. Și Esau era un om plănuitor și înșelător, unul care vâna după inimile oamenilor și îi ademenea. Și Esau era un om curajos pe teren, și în decursul timpului mergea ca de obicei să vâneze; și a mers până la terenul Seirului, care este Edomul.
21. Iar el a rămas în ținutul Seirului vânând pe teren un an și patru luni.
22. Și Esau acolo a văzut în ținutul Seirului pe fiica unui om din Canaan, iar numele ei era Iehudit, fiica lui Beerî, fiul lui Efer, din familiile lui Het fiul lui Canaan.
23. Și Esau a luat-o de nevastă, și a intrat la ea; 40 de ani avea Esau când el a luat-o, și a adus-o în Hebron, ținutul locuinței tatălui său, iar el a locuit acolo.
24. Și s-a întâmplat în acele zile, în anul 110 al vieții lui Isaac, care este anul 50 al vieții lui Iacob, că în acel an a murit Șem fiul lui Noe; Șem avea 600 de ani la moartea sa.
25. Și când Șem a murit, Iacob s-a întors la tatăl său la Hebron care este în ținutul Canaan.
26. Și în anul 56 al vieții lui Iacob, oameni au venit din Haran, iar lui Rebeca i-a fost spus referitor la fratele ei Laban fiul lui Betuel.
27. Căci nevasta lui Laban a fost stearpă în acele zile, și nu a născut nici un copil, și de asemenea toate slujnicele lui nu i-au născut deloc lui.
28. Și Domnul după aceea și-a amintit de Adina nevasta lui Laban, iar ea a zămislit și a născut fiice gemene, și Laban a numit pe fetele sale, pe cea mare Lea, și pe cea mică Rahela.
29. Iar acei oameni au venit și i-au spus aceste lucruri lui Rebeca, și Rebeca s-a bucurat mult că Domnul vizitase pe fratele ei și că acesta căpătase copii.

Capitolul 29

1. Și Isaac, fiul lui Avraam, a devenit bătrân și avansat în zile, iar ochii săi au devenit grei prin vârstă; erau tulburi și nu puteau vedea.
2. La acea vreme Isaac l-a chemat pe Esau fiul său, spunând, la te rog armele tale, tolba și arcul tău, ridică-te și mergi la câmp și adu-mi niște vânat, și prepară-mi carne gustoasă și adu-mi-o mie, ca să pot mânca și să te pot binecuvânta înaintea morții mele, căci acum am devenit bătrân și cărunț.
3. Iar Esau a făcut astfel; și a luat arma sa și a mers la câmp să vâneze căprioare, ca de obicei, să-i aducă tatălui său precum el îi ordonase lui, ca să îl poată binecuvânta.
4. Și Rebeca a auzit toate cuvintele pe care Isaac le rostise lui Esau, și ea s-a grăbit și l-a chemat pe fiul ei Iacob, spunând, astfel a spus tatăl tău fratelui tău Esau, și astfel am auzit, acum prin urmare grăbește-te și fă ceea ce eu îți voi spune.
5. Ridică-te și mergi, te rog, la turmă și adu-mi doi iezi buni din capre, iar eu voi prepara carnea gustoasă pentru tatăl tău, și tu vei aduce carnea gustoasă ca el să poată mânca înainte ca fratele tău să se fi întors de la vânătoare, ca tatăl tău să te poată binecuvânta pe tine.
6. Și Iacob s-a grăbit și a făcut precum mama sa îi poruncise, și el a făcut carnea gustoasă și a adus-o la tatăl său înainte ca Esau să se fi întors de la vânătoare.
7. Iar Isaac i-a spus lui Iacob, cine ești tu, fiul meu? Și el a spus, eu sunt întâiul tău născut Esau, am făcut precum mi-ai ordonat, acum prin urmare ridică-te te rog, și mănâncă din vânatul meu, ca sufletul tău să mă poată binecuvânta precum tu mi-ai spus mie.
8. Și Isaac s-a ridicat și a mâncat și a băut, iar inima lui a fost alinată, și l-a binecuvântat pe Iacob, iar Iacob a plecat de la tatăl său. Și imediat ce Isaac binecuvântase pe Iacob și acesta plecase de la el, iată Esau a venit de la vânătoare de la câmp, și el de asemenea a făcut carne gustoasă și a adus-o la tatăl său să mănânce din ea și să îl binecuvânteze.
9. Iar Isaac i-a spus lui Esau, și cine era acela care a luat vânat și mi l-a adus înainte ca tu să vii și pe cine am binecuvântat eu? Și Esau știa că fratele său Iacob făcuse acest lucru, iar mânia lui Esau a fost aprinsă împotriva fratelui său Iacob pentru că el se comportase astfel către el.
10. Și Esau a spus, nu este el numit în mod drept Iacob? Căci el m-a suplantat de două ori, el a luat de la mine dreptul meu din naștere iar acum a luat binecuvântarea mea; și Esau a plâns mult; și când Isaac a auzit vocea fiului său Esau plângând, Isaac i-a spus lui Esau, ce pot face eu fiul meu, fratele tău a venit cu subtilitate și a luat binecuvântarea ta; iar Esau îl ura pe fratele său Iacob din pricina binecuvântării pe care tatăl său o dăduse lui, iar mânia sa s-a stârnit mult împotriva lui.
11. Și Iacob s-a temut enorm de fratele său Esau, și s-a ridicat și a fugit la casa lui Eber, fiul lui Șem, și s-a ascuns acolo din pricina fratelui său. Iar Iacob avea 63 de ani când a plecat din ținutul Canaan din Hebron, și Iacob a fost ascuns în casa lui Eber 14 ani din pricina fratelui său Esau, iar acolo el a continuat să învețe căile Domnului și poruncile Lui.
12. Și când Esau a văzut că Iacob fugise și scăpase de el, și că Iacob în mod viclean obținuse binecuvântarea, atunci Esau s-a mâhnit enorm, și era de asemenea vexat pe tatăl său și pe mama sa și el de asemenea s-a ridicat și a luat pe nevasta sa și a plecat de la tatăl și mama sa la ținutul Seir, iar el a locuit acolo; și Esau a văzut acolo o femeie dintre fiicele lui Het a cărei nume era Bosmat, fiica lui Elon hititul, și el a luat-o de nevastă pe lângă prima sa nevastă, iar Esau a numit-o Ada, spunând că binecuvântarea în acea vreme trecuse de la el.
13. Și Esau a locuit în ținutul Seir șase luni fără a vedea pe tatăl și pe mama sa, iar apoi Esau a luat nevestele sale și s-a ridicat și s-a întors în ținutul Canaan, iar Esau a pus cele două neveste ale sale în casa tatălui său în Hebron.

14. Iar nevestele lui Esau i-au vexat și provocat pe Isaac și Rebeca cu lucrările lor, căci ele nu mergeau în căile Domnului, ci slujeau zeilor părinților lor din lemn și piatră precum părinții lor le învățaseră, iar ele erau mai viclene decât părinții lor.
15. Și ele au mers conform dorințelor rele ale inimilor lor, și ele au sacrificat și au ars tămâie Baalilor, iar Isaac și Rebeca au devenit osteniți de ele.
16. Iar Rebeca a spus, eu sunt foarte obosită de viața mea din cauza fiicelor lui Het; dacă Iacob ia o nevestă dintre fiicele lui Het, precum acestea care sunt dintre fiicelor ținutului, atunci la ce îmi este bună viața?
17. Și în acele zile Ada nevasta lui Esau a zămislit și i-a născut lui un fiu, iar Esau l-a numit pe fiul care i-a fost născut Elifaz, iar Esau avea 65 de ani când ea l-a născut.
18. Și Ismael fiul lui Avraam a murit în acele zile, în anul 64 al vieții lui Iacob, iar la moartea sa toate zilele pe care Ismael le-a trăit au fost 137 de ani.
19. Și când Isaac a auzit că Ismael era mort a jeli după el, iar Isaac a lamentat asupra lui multe zile.
20. Și la capătul celor 14 ani ai locuirii lui Iacob în casa lui Eber, Iacob a dorit să vadă pe tatăl său și pe mama sa, și Iacob a venit la casa tatălui și mamei sale la Hebron, iar Esau uitase în acele zile ceea ce Iacob îi făcuse lui luând binecuvântarea de la el în acele zile.
21. Și când Esau l-a văzut pe Iacob venind la tatăl și mama sa el și-a amintit ceea ce Iacob îi făcuse lui, și era foarte înfuriat împotriva lui și el a căutat să îl ucidă.
22. Și Isaac fiul lui Avraam era bătrân și avansat în ani, iar Esau a spus, acum timpul tatălui meu se apropie ca el să moară, iar când el va muri îl voi uide pe fratele meu Iacob.
23. Și aceasta i-a fost spusă lui Rebeca, iar ea s-a grăbit și a trimis după Iacob fiul ei, și ea i-a spus lui, ridică-te, mergi și fugi la Haran la fratele meu Laban și rămâi acolo câtva timp, până când mânia fratelui tău se va întoarce de la tine, iar apoi vei veni înapoi.
24. Iar Isaac l-a chemat pe Iacob și i-a spus lui: Nu lua o nevestă din fiicele lui Canaan, căci astfel ne-a poruncit tatăl nostru Avraam nouă conform Cuvântului Domnului pe care El îl poruncise lui, zicând, seminței tale Eu îi voi da acest meleag; dacă ai tăi copii păstrează legământul Meu pe care Eu l-am făcut cu tine, atunci Eu voi face de asemenea copiilor tăi aceea ceea ce Eu ți-am vorbit ție iar Eu nu îi voi părăsi pe ei.
25. Acum prin urmare fiul meu, ascultă de vocea mea, de tot ceea ce îți voi porunci, și abține-te din a lua o nevestă dintre fiicele lui Canaan; ridică-te, mergi la Haran la casa lui Betuel tatăl mamei tale, și ia-ți o nevestă de acolo dintre fiicele lui Laban fratele mamei tale.
26. Prin urmare ia aminte ca nu cumva să uiți pe Domnul Dumnezeuul tău și toate căile Lui în ținutul în care mergi, și să ajungi legat de oamenii ținutului și să urmezi vanității și să părăsești pe Domnul Dumnezeuul tău.
27. Dar când tu vii în ținut slujește acolo Domnului, nu te întoarce la dreapta sau la stânga de la calea pe care eu ți-am poruncit-o ție și pe care tu ai învățat-o.
28. Și fie ca Atotputernicul Dumnezeu să îți acorde favoare în văzul oamenilor pământului, ca tu să poți lua acolo o nevestă conform alegerii tale; una care este bună și dreaptă în căile Domnului.
29. Și fie ca Dumnezeu să îți dea ție și seminței tale binecuvântarea tatălui tău Avraam, și să te facă roditor și să te înmulțească, și fie ca tu să devii o multitudine de oameni în ținutul în care tu mergi, și fie ca Dumnezeu să te cauzeze să te întorci în acest ținut, ținutul locuirii tatălui tău, cu copii și cu mari bogății, cu bucurie și cu plăcere.
30. Iar Isaac a terminat poruncind lui Iacob și binecuvântându-l, și i-a dat lui multe daruri, împreună cu argint și aur, și l-a trimis; iar Iacob a ascultat de tatăl și mama sa; el i-a pupat și s-a ridicat și a mers la Padan-Aram; iar Iacob avea 77 de ani când a ieșit afară din ținutul Canaan din Beerșeba.
31. Și când Iacob a plecat să meargă în ținutul Haran, Esau l-a chemat pe fiul său Elifaz, și în secret i-a vorbit spunând, acum grăbește-te, ia-ți sabia în mâna ta și urmărește-l pe Iacob și treci înaintea lui în drum, și pândește-l, și uide-l cu sabia ta într-unul din munți, și ia tot ce îi aparține lui și vino înapoi.

32. Și Elifaz fiul lui Esau era un om activ și expert cu arcul precum tatăl său îl învățase, și era un vânător cunoscut la câmp și un om viteaz.
33. Și Elifaz a făcut precum tatăl său îi poruncise lui, și Elifaz avea la acea vreme 13 ani, iar Elifaz s-a ridicat și a mers și a luat zece din frații mamei sale cu el și l-a urmărit pe Iacob.
34. Și l-a urmărit îndeaproape pe Iacob, și l-a pândit la granița ținutului Canaan vizavi de orașul Sihem.
35. Iar Iacob l-a văzut pe Elifaz și pe oamenii lui urmărindu-l, iar Iacob a stat nemișcat în locul prin care mergea, să își poată da seama ce era aceasta, căci nu cunoștea acest lucru; și Elifaz și-a scos sabia și a avansat în continuare, el și oamenii lui, către Iacob; și Iacob le-a spus lor, ce are de-a face cu voi de ați venit aici, și ce înseamnă aceasta că voi mă urmăriți cu săbiile voastre.
36. Și Elifaz a venit aproape de Iacob și a răspuns și i-a spus lui, astfel tatăl meu mi-a poruncit, iar acum prin urmare eu nu voi devia de la ordinele pe care tatăl meu mi le-a dat; și când Iacob a văzut că Esau îi spusese lui Elifaz să se folosească de forță, Iacob atunci s-a apropiat și l-a rugat pe Elifaz și pe oamenii lui, spunându-i lui,
37. Iată tot ceea ce am și ce tatăl și mama mea mi-au dat, luați-le la voi și plecați de la mine, și nu mă ucideți, și fie ca acest lucru să vă fie socotit ca dreptate vouă.
38. Și Domnul l-a cauzat ca Iacob să găsească favoare în văzul lui Elifaz fiul lui Esau, și al oamenilor lui, iar ei au ascultat de vocea lui Iacob, și ei nu l-au ucis, iar Elifaz cu oamenii lui au luat tot ce aparținea lui Iacob împreună cu argintul și aurul pe care îl adusese cu el din Beerșeba; ei nu i-au lăsat nimic lui.
39. Iar Elifaz și oamenii săi au plecat de la el și s-au întors la Esau la Beerșeba, și i-au spus tot ce se petrecuseră lor cu Iacob, și i-au dat lui tot ceea ce ei luaseră de la Iacob.
40. Și Esau a fost indignat de Elifaz fiul său, și de oamenii lui care erau cu el, deoarece ei nu îl omorâseră pe Iacob.
41. Iar ei au răspuns și i-au spus lui Esau, deoarece Iacob ne-a implorat în această chestiune să nu îl ucidem, mila noastră a fost stârnită către el, și noi am luat tot ce îi aparținea lui și ți l-am adus ție; iar Esau a luat tot argintul și aurul pe care Elifaz îl luase de la Iacob și l-a pus în casa sa.
42. La acea vreme când Esau a văzut că Isaac îl binecuvântase pe Iacob, și îi poruncise lui, spunând, să nu iei o nevastă dintre fiicele lui Canaan, căci fiicele lui Canaan erau rele în văzul lui Isaac și al lui Rebeca;
43. Atunci a mers el la casa lui Ismael unchiul său, și pe lângă nevestele sale de dinainte a luat-o pe Maclat fiica lui Ismael, sora lui Nebaiot, de nevastă.

Capitolul 30

1. Și Iacob a mers continuând drumul său către Haran, și a ajuns până la Muntele Moria, și a zăbovit acolo toată noaptea lângă orașul Luz; iar Domnul i-a apărut acolo lui Iacob în acea noapte, iar El i-a spus lui: Eu sunt Domnul Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac tatăl tău; meleagul pe care tu stai Eu îl voi da ție și seminței tale.
2. Și iată Eu sunt cu tine și te voi păstra pe tine oriunde vei merge, și Eu voi înmulți sămânța ta precum stelele cerului, și Eu voi cauza ca toți vrășmașii tăi să cadă înaintea ta; iar când ei vor face război cu tine ei nu vor prevala asupra ta, și Eu te voi aduce iarăși la acest ținut cu bucurie, cu copii, și cu multe bogății.
3. Și Iacob s-a sculat din somnul său și s-a bucurat mult de viziunea pe care o văzuse; și el a pus numele aceluia loc Betel.
4. Și Iacob s-a ridicat din acel loc cu totul bucurat, și când el mergea picioarele îi păreau ușoare lui de veselie, și el a mers de acolo la ținutul copiilor estului, și s-a întors la Haran și s-a așezat lângă fântâna păstorilor.
5. Și el acolo a găsit niște oameni plecând din Haran să își hrănească turma lor, iar Iacob le-a pus întrebări, și ei au spus, noi suntem din Haran.
6. Iar el le-a spus lor, îl cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor? Și ei au spus, noi îl cunoaștem pe el și iată fiica lui Rahela vine acum să hrănească turma tatălui ei.
7. Pe când el încă vorbea cu ei, Rahela fiica lui Laban a venit să hrănească oile tatălui ei, căci ea era o păstoriță.
8. Și când Iacob a văzut-o pe Rahela fiica lui Laban, fratele mamei lui, el a alergat și a pupat-o, și și-a ridicat vocea și a plâns.
9. Și Iacob i-a spus lui Rahela că el este fiul lui Rebeca sora tatălui ei, iar Rahela a alergat și i-a spus tatălui ei, iar Iacob a continuat să plângă deoarece el nu avea nimic cu el să aducă la casa lui Laban.
10. Și când Laban a auzit că fiul surorii sale Iacob venise, a alergat și l-a pupat și l-a îmbrățișat și l-a adus în casă și i-a dat pâine, iar el a mâncat.
11. Iar Iacob i-a relatat lui Laban ceea ce fratele său Esau îi făcuse, și ceea ce fiul lui Elifaz îi făcuse pe drum.
12. Și Iacob a locuit în casa lui Laban timp de o lună, iar Iacob a mâncat și a băut în casa lui Laban, și apoi Laban i-a spus lui Iacob, spune-mi care va fi plata ta, căci cum îmi poți sluji tu pentru nimic?
13. Și Laban nu avea fii ci doar fiice, iar celelalte neveste și slujnice ale sale erau încă sterpe în acele zile; și acestea sunt numele fiicelor lui Laban pe care nevasta sa Adina i le născuseră lui; numele celei mai mari era Lea iar numele celei mai mici era Rahela; și Lea avea ochii gingași, dar Rahela era frumoasă și chipeșă, iar Iacob o iubea pe ea.
14. Iar Iacob i-a spus lui Laban, eu îți voi sluji ție șapte ani pentru Rahela fiica ta mai tânără; iar Laban a consimțit la aceasta și Iacob i-a slujit lui Laban șapte ani pentru fiica lui Rahela.
15. Și în al doilea an al locuirii lui Iacob în Haran, care este anul 79 al vieții lui Iacob, în acel an a murit Eber, fiul lui Șem, el avea 464 de ani la moartea sa.
16. Și când Iacob a auzit că Eber era mort s-a mâhnit enorm, și a lamentat și a jeli după el multe zile.
17. Și în al treilea an al locuirii lui Iacob în Haran, Bosmat, fiica lui Ismael, nevasta lui Esau, i-a născut lui un fiu, iar Esau i-a pus numele Reuel.
18. Și în al patrulea an al locuirii lui Iacob în casa lui Laban, Domnul l-a vizitat pe Laban și și-a amintit de el datorită lui Iacob, și fii i-au fost născuți lui, iar primul lui născut era Beor, al doilea era Alib, iar al treilea era Coraș.
19. Și Domnul i-a dat lui Laban bogății și onoare, fii și fiice, și omul a sporit mult datorită lui Iacob.
20. Și Iacob în acele zile îi slujea lui Laban în tot felul de treburi, în casă și la câmp, iar binecuvântarea Domnului era în tot ce îi aparținea lui Laban în casă și la câmp.

21. Și în al cincilea an Iehudit a murit, fiica lui Beerî, nevasta lui Esau, în ținutul Canaan, iar ea nu a avut fii ci fiice doar.
22. Și acestea sunt numele fiicelor ei pe care i le născuseră lui Esau, numele celei mai mari era Marzit, iar numele celei mai mici era Puit.
23. Și când Iehudit a murit, Esau s-a ridicat și a mers la Seir să vâneze pe câmp, ca de obicei, iar Esau a locuit în ținutul Seir pentru mult timp.
24. Și în al șaselea an Esau a luat de nevastă, pe lângă celelalte neveste ale sale, pe Alibama, fiica lui Zebeon hivitul, iar Esau a adus-o pe ea la ținutul Canaan.
25. Și Alibama a zămislit și i-a născut lui Esau trei fii, Ieuș, Iaalan și Cora.
26. Și în acele zile, în ținutul Canaan, a fost o ceartă între păstorii lui Esau și păstorii locuitorilor ținutului Canaan, căci vitele și bunurile lui Esau erau prea abundente pentru ca el să rămână în ținutul Canaan, în casa tatălui său, și ținutul Canaan nu îl putea susține din pricina vitelor lui.
27. Și când Esau a văzut că certurile sale au sporit cu locuitorii ținutului Canaan, s-a ridicat și și-a luat nevestele sale și fiii săi și fiicele sale, și tot ce îi aparținea lui, și vitele pe care el le poseda, și toată proprietatea pe care el o adunase în ținutul Canaan, iar a plecat de la locuitorii ținutului la ținutul Seir, iar Esau și tot cele ce îi aparținea lui au locuit în ținutul Seir.
28. Dar din când în când Esau mergea să vadă pe tatăl și pe mama sa în ținutul Canaan, iar Esau s-a amestecat prin căsătorie cu horiții, și el și-a dat fiicele sale fiilor lui Seir, horitul.
29. Iar el a dat-o pe fiica sa cea mai mare Marzit lui Anah, fiul lui Zebeon, fratele nevestei sale, și pe Puit i-a dat-o lui Azar, fiul lui Bilhan horitul; și Esau a locuit la munte, el și copiii săi, și ei erau roditori și s-au înmulțit.

Capitolul 31

1. Și în al șaptelea an, serviciul lui Iacob în timpul căruia slujise lui Laban a fost împlinit, iar Iacob i-a spus lui Laban, dă-mi nevasta mea, căci zilele serviciului meu sunt împlinite; și Laban a făcut astfel, iar Laban și Iacob au adunat toți oamenii aceluia loc și au făcut un ospăț.
2. Și seara Laban a venit la casă, iar apoi Iacob a venit acolo cu oamenii ospățului, și Laban a stins toate luminile care erau acolo în casă.
3. Și Iacob i-a spus lui Laban, pentru ce ne faci tu acest lucru? Iar Laban a răspuns, așa este obiceiul nostru să facem în acest ținut.
4. Iar apoi Laban a luat-o pe fiica sa Lea, și a adus-o la Iacob, și el a venit la ea și Iacob nu știa că ea era Lea.
5. Și Laban i-a dat fiicei sale Lea pe slujitoarea sa Zilpa ca slujnică.
6. Și toți oamenii de la ospăț știau ceea ce Laban îi făcuse lui Iacob, dar nu i-au spus aceasta lui Iacob.
7. Și toți vecinii au venit în acea noapte la casa lui Iacob, și au mâncat și au băut și s-au veselit, și au cântat înaintea lui Lea la tamburine, și cu dansuri, iar ei au răspuns înaintea lui Iacob, Helea, Helea.
8. Și Iacob a auzit cuvintele lor dar nu a înțeles însemnătatea lor, ci a crezut că așa ar putea fi obiceiul lor în acest ținut.
9. Și vecinii au vorbit aceste cuvinte înaintea lui Iacob în timpul nopții, și toate luminile care erau în casă Laban le-a avut în acea noapte stinse.
10. Și dimineața, când lumina a apărut, Iacob s-a întors la nevasta sa și a văzut, și iată era Lea care stătuse la pieptul său, iar Iacob a spus, iată acum eu știu ceea ce vecinii au spus noaptea trecută, Helea, au spus ei, iar eu nu am știut-o.
11. Și Iacob l-a strigat pe Laban, și i-a spus lui, ce este aceasta ce tu mi-ai făcut mie? Cu siguranță ți-am slujit ție pentru Rahela, și de ce m-ai înșelat tu și mi-ai dat-o pe Lea?
12. Iar Laban i-a răspuns lui Iacob, spunând, nu astfel se face în locurile noastre să o dăm pe cea mai mică înaintea celei mai mari, acum prin urmare dacă tu dorești să o iei pe sora ei de asemenea, ia-o la tine pentru serviciul pe care tu mi-l vei sluji pentru încă șapte ani.
13. Și Iacob a făcut astfel, și a luat-o pe Rahela de nevastă, și i-a slujit lui Laban încă șapte ani, iar Iacob de asemenea a venit la Rahela, și a iubit-o pe Rahela mai mult decât pe Lea, iar Laban i-a dat-o ei pe slujitoarea sa Bilha ca slujnică.
14. Și când Domnul a văzut că Lea a fost detestată, Domnul i-a deschis pântecele ei, iar ea a zămislit și i-a născut lui Iacob patru fii în acele zile.
15. Iar acestea sunt numele lor, Ruben, Simeon, Levi și Iuda, și ea apoi a terminat de zămislit.
16. Și la acea vreme Rahela era stearpă, și nu avea urmași, iar Rahela a invidiat-o pe sora ei Lea, și când Rahela a văzut că nu-i zămislește nici un copil lui Iacob, a luat-o pe slujnica ei Bilha, iar ea i-a zămislit lui Iacob doi fii, Dan și Naftali.
17. Și când Lea a văzut că a terminat de zămislit, ea de asemenea a luat-o pe slujnica ei Zilpa, și i-a dat-o lui Iacob de nevastă, iar Iacob de asemenea a venit la Zilpa, și ea de asemenea i-a născut lui Iacob doi fii, Gad și Așer.
18. Și Lea iarăși a zămislit și i-a născut lui Iacob în acele zile doi fii și o fiică, iar acestea sunt numele lor, Issacar, Zebulon, și sora lor Dina.
19. Iar Rahela era încă stearpă în acele zile, și Rahela s-a rugat Domnului la acea vreme, și a spus: O Doamne Dumnezeule amintește-ți de mine și vizitează-mă, te rog, căci acum soțul meu mă va alunga, căci eu nu i-am născut lui nici un copil.
20. Acum o Doamne Dumnezeule, ascultă implorarea mea înaintea Ta, și vezi nenorocirea mea, și dă-mi copii precum la una din slujnice, ca eu să nu mai port reproșul meu.

21. Și Dumnezeu a auzit-o și i-a deschis pântecele, iar Rahela a zămislit și a născut un fiu, și ea a spus, Domnul a îndepărtat reproșul meu, iar ea l-a numit Iosif, spunând, fie ca Domnul să mai îmi dea un fiu; iar Iacob avea 91 de ani când ea i-a născut lui.
22. La acea vreme mama lui Iacob, Rebeca, a trimis pe doica ei Debora fiica lui Uz, și doi din slujitorii lui Isaac la Iacob.
23. Iar ei au venit la Iacob la Haran și i-au spus lui, Rebeca ne-a trimis la tine ca tu să te întorci la casa tatălui tău la ținutul Canaan; iar Iacob a ascultat de ei în aceasta ceea ce mama lui grăise.
24. La acea vreme, ceilalți șapte ani în care Iacob îi slujiseră lui Laban pentru Rahela fuseseră împliniți, și a fost la capătul a 14 ani care îi locuise în Haran că Iacob i-a spus lui Laban, dă-mi nevestele mele și trimite-mă, ca eu să merg la ținutul meu, căci iată mama mea mi-a trimis vorbă din ținutul Canaan ca eu să mă întorc la casa tatălui meu.
25. Iar Laban i-a spus lui, nu așa te rog; dacă eu am găsit favoare în văzul tău nu mă părăsi; stabilește-mi plata ta iar eu ți-o voi da ție, și rămâi cu mine.
26. Și Iacob i-a spus lui, aceasta este ceea ce îmi vei da mie ca plată, ca eu în această zi să trec prin toată turma ta și să iau din ea fiecare miel care este bălțat și pătat și care sunt maronii dintre oi, și dintre capre, și dacă tu vei face acest lucru pentru mine eu voi reveni și voi hrăni turma ta și o voi îngriji ca la început.
27. Iar Laban a făcut astfel, iar Laban a dat deoparte din turma sa toate cele ce Iacob le spusese și i le-a dat lui.
28. Și Iacob a pus tot ceea ce el scosese din turma lui Laban în mâinile fiilor săi, iar Iacob hrănea restul turmei lui Laban.
29. Și când slujitorii lui Isaac pe care el îi trimisese la Iacob au văzut că Iacob atunci nu se întoarce cu ei la ținutul Canaan la tatăl lui, ei atunci au plecat de la el, și s-au întors acasă la ținutul Canaan.
30. Iar Debora a rămas cu Iacob în Haran, și ea nu s-a întors cu slujitorii lui Isaac la ținutul Canaan, și Debora a locuit cu nevestele și copiii lui Iacob în Haran.
31. Și Iacob i-a slujit lui Laban cu șase ani mai mult, iar când oile au născut, Iacob a luat din la ele pe acelea care erau bălțate și pătate, precum el determinase cu Laban, și Iacob a făcut astfel la Laban timp de șase ani, iar omul a sporit din abundență și el avea vite și slujitoare, și slujitori, cămile, și asini.
32. Și Iacob avea 200 de grupuri de vite, iar vitele sale erau de mărime mare și de înfățișare frumoasă și erau foarte productive, iar toate familiile fiilor oamenilor doreau să ia câteva din vitele lui Iacob, căci ele erau extrem de prospere.
33. Și mulți din fiii oamenilor au venit să procure parte din turma lui Iacob, iar Iacob le dădea lor o oaie pentru un slujitor sau o slujitoare sau un asin sau o cămilă, sau orice Iacob dorea de la ei aceia îi dădeau lui.
34. Și Iacob a obținut bogății și onoare și posesiuni prin aceste tranzacții cu fiii oamenilor, iar copiii lui Laban l-au invidiat pentru onoarea lui.
35. Și de-a lungul timpului el a auzit cuvintele copiilor lui Laban, zicând, Iacob a luat tot ceea ce era al tatălui nostru, și din ceea ce era al tatălui nostru el a căpătat toată gloria lui.
36. Și Iacob a privit înfățișarea lui Laban și a copiilor lui, și iată nu era spre el în acele zile precum fusese înainte.
37. Și Domnul i-a apărut lui Iacob la trecerea celor șase ani, și i-a spus lui: Ridică-te, pleacă înafara acestui ținut, și întoarce-te la meleagul locului tău de naștere iar Eu voi fi cu tine.
38. Și Iacob s-a ridicat la acea vreme și și-a urcat copiii și nevestele sale și toate cele ce îi aparțineau lui pe cămile, și el a plecat să meargă la ținutul Canaan la tatăl său Isaac.
39. Iar Laban nu știa că Iacob plecase de la el, căci Laban în acea zi fusese la tunsul oilor.
40. Și Rahela a furat figurile tatălui ei, și le-a luat și le-a ascuns pe cămila pe care ea stătea, și a pornit.
41. Și aceasta este maniera figurilor; luând un om care este întâiul născut și omorându-l și luând părul din capul lui, apoi luând sare și sărând capul și ungându-l cu ulei, apoi luând o mică tabletă de cupru sau o

tabletă de aur și scriind Numele pe ea, și punând tableta sub limba lui, și luând capul cu tableta sub limbă și punându-l în casă, și aprinzând lumini înaintea lui și plecându-se jos lui.

42. Și la vremea aceea când se plecau jos la el, le vorbea lor în toate aspectele pe care ei le întrebau de la el, prin puterea numelui care era scris în el.
43. Iar unii le făceau ca figuri de oameni, de aur și argint, și mergeau la ele în timpuri știute de ei, iar figurile primeau influența stelelor, și le spuneau lor lucruri viitoare, și în acest aspect erau figurile pe care Rahela le-a furat de la tatăl ei.
44. Și Rahela a furat acele figuri care erau ale tatălui ei, pentru ca Laban să nu cunoască prin ele unde Iacob plecase.
45. Și Laban a venit acasă și a întrebat referitor la Iacob și casa lui, iar el nu era de găsit, și Laban a căutat figurile sale să afle unde plecase Iacob, și nu le putea găsi, și el a mers la alte figuri, și le-a întrebat pe ele iar ele i-au spus lui că Iacob fugise de la el la tatăl lui, la ținutul Canaan.
46. Și Laban atunci s-a ridicat și i-a luat pe frații și slujitorii săi, și a plecat și l-a urmărit pe Iacob, și l-a ajuns în Muntele Gilead.
47. Și Laban i-a spus lui Iacob, ce este aceasta ce tu mi-ai făcut mie să fugi și să mă înșeli, și să duci fiicele mele și copiii lor precum captivi luați cu sabia?
48. Și nu mi-ai îndurat ca eu să îi pup și să îi trimit cu veselie, și tu ai furat zeii mei și ai plecat.
49. Iar Iacob i-a răspuns lui Laban, spunând, deoarece m-am temut ca tu nu cumva să iei fiicele tale cu forța de la mine; iar acum cu oricare vei găsi zeii tăi acela va muri.
50. Și Laban a căutat figurile și a cercetat în toate corturile și în mobila lui Iacob, dar nu le-a putut găsi.
51. Și Laban i-a spus lui Iacob, vom face un legământ împreună și va fi o mărturie între mine și tine; dacă tu vei îndurera pe fiicele mele, sau vei lua alte neveste pe lângă fiicele mele, chiar Dumnezeu va fi un martor între mine și tine în această chestiune.
52. Iar ei au luat pietre și au făcut o grămadă, iar Laban a spus, această grămadă este un martor între mine și tine, prin urmare a pus numele locului acela Gilead.
53. Iar Iacob și Laban au oferit sacrificii pe munte, și au mâncat acolo lângă grămadă, și au zăbovit în munte toată noaptea, iar Laban s-a sculat devreme dimineața, și el a plâns cu fiicele sale și le-a pupat, și s-a întors la locul său.
54. Și el s-a grăbit și l-a trimis pe fiul său Beor, care avea 17 ani, cu Abicorof fiul lui Uz, fiul lui Nahor, iar cu ei erau 10 oameni.
55. Iar ei s-au grăbit și au mers și au trecut pe drum înaintea lui Iacob, și au venit pe un alt drum la ținutul Seir.
56. Și ei au venit la Esau și i-au spus lui, astfel a spus fratele și ruda ta, fratele mamei tale, Laban fiul lui Betuel, spunând,
57. Ai auzit tu ceea ce Iacob fratele tău mi-a făcut mie, care întâi a venit la mine dezbrăcat și gol, iar eu am mers să îl întâmpin, și l-am adus la casa mea cu onoare, și l-am făcut pe el mare, și i-am dat lui pe cele două fiice ale mele de neveste și de asemenea pe două din slujitoarele mele?
58. Și Dumnezeu l-a binecuvântat datorită mie, iar el a sporit din abundență, și a avut fii, fiice și slujitoare.
59. El are de asemenea un număr mare de turme și cirezi, cămile și asini, de asemenea argint și aur din abundență; și când el a văzut că averea lui a crescut, el m-a părăsit în timp ce eu am mers să tund oile mele, și s-a ridicat și a fugit în secret.
60. Și și-a urcat nevestele și copiii lui pe cămile, și a luat toate vitele lui și proprietatea pe care a dobândit-o în ținutul meu, și și-a ridicat chipul să meargă la tatăl lui Isaac la ținutul Canaan.
61. Iar el nu mi-a îndurat să pup pe fiicele mele și pe copiii lor, și a dus fiicele mele precum captivi luați prin sabie, și el de asemenea mi-a furat zeii și a fugit.
62. Și acum l-am lăsat în muntele pâ râului Iabucului, pe el și toate ce îi aparțin lui; nu îi lipsește nimic.

63. Dacă este dorința ta să mergi la el, mergi atunci și acolo tu îl vei găsi, și tu îi poți face lui precum sufletul tău dorește; iar mesagerii lui Laban au venit și i-au spus lui Esau toate aceste lucruri.
64. Și Esau a auzit toate cuvintele mesagerilor lui Laban, iar mânia sa a fost mult aprinsă împotriva lui Iacob, iar el și-a amintit de ura sa, iar mânia sa ardea înăuntrul său.
65. Și Esau s-a grăbit și și-a luat copiii și slujitorii săi și sufletele casei sale, fiind 60 de oameni, și a mers și a adunat pe toți copiii lui Seir horitul și pe oamenii lor, fiind 340 de oameni, și a luat tot acest număr de 400 de oameni cu săbii scoase, și el a mers către Iacob să îl ucidă.
66. Iar Esau a împărțit acest număr în mai multe părți, și a luat pe cei 60 de oameni ai copiilor săi și pe slujitorii săi și sufletele casei sale ca o ceată și i-a dat în grija lui Elifaz fiul său cel mai mare.
67. Și cetele rămase le-a dat în grija celor șase fii ai lui Seir horitul, și el a pus pe fiecare din oameni deasupra generațiilor și copiilor lor.
68. Și toată această oaste a mers precum era, iar Esau a mers printre ei către Iacob, și i-a mânat pe ei cu viteză.
69. Iar mesagerii lui Laban au plecat de la Esau și au mers la ținutul Canaan, și au venit la casa lui Rebeca mama lui Iacob și Esau.
70. Și i-au zis ei, spunând, iată fiul tău Esau a plecat împotriva fratelui său Iacob cu 400 de oameni, căci el a auzit că venea, și a plecat să facă război cu el, și să-l ucidă pe el și să ia tot ceea ce are.
71. Și Rebeca s-a grăbit și a trimis 72 de oameni din servitorii lui Isaac să-l întâmpine pe Iacob pe drum; căci ea a spus, prin întâmplare, Esau poate să facă război în drum când se întâlnește cu el.
72. Și acești mesageri, care aparțineau lui Rebeca, au mers pe drum să-l întâmpine pe Iacob. Ei l-au întâlnit pe drumul pâraului pe partea opusă a pâraului Iabuc, iar Iacob a spus când i-a văzut pe ei, această oaste este destinată pentru mine de la Dumnezeu, și Iacob a pus numele acelui loc Macnaim.
73. Și Iacob cunoștea pe toți oamenii tatălui său, și i-a pupat și i-a îmbrățișat și a venit cu ei, iar Iacob i-a întrebat referitor la tatăl și mama sa, iar ei i-au spus, ei sunt bine.
74. Și acești mesageri i-au spus lui Iacob: Rebeca mama ta ne-a trimis la tine, spunând, eu am auzit, fiul meu, că fratele tău Esau a pornit împotriva ta la drum cu oameni din copiii lui Seir horitul.
75. Și prin urmare fiul meu, ascultă de vocea mea și vezi cu sfatul tău ce tu vei face, iar când el va veni către tine, imploră-l, și nu îi vorbi aspru lui, și dă-i un cadou din ceea ce tu posezi, și din acelea cu care Dumnezeu te-a favorizat pe tine.
76. Și când el te va întreba referitor la treburile tale, nu ascunde nimic de el, poate că el se va întoarce de la mânia lui împotriva ta și prin aceasta vei salva sufletul tău, pe tine și toate cele ce îți aparțin, căci este datoria ta să îl onorezi pe el, căci el este fratele tău mai mare.
77. Și când Iacob a auzit cuvintele mamei sale pe care mesagerii i le spusese lui, Iacob și-a ridicat vocea și a plâns amar, și a făcut precum mama sa atunci îi poruncise lui.

Capitolul 32

1. Și la acea vreme Iacob a trimis mesageri la fratele său Esau către ținutul Seir, și i-a vorbit lui cuvinte de implorare.
2. Și le-a poruncit lor, zicând, astfel să spuneți domnului meu, lui Esau, astfel spune slujitorul tău Iacob, să nu își imagineze domnul meu că binecuvântarea tatălui meu cu care el m-a binecuvântat pe mine s-a dovedit benefică mie.
3. Căci am fost în acești 20 de ani cu Laban, iar el m-a înșelat și a schimbat plata mea de zece ori, precum a fost spus deja domnului meu.
4. Și i-am slujit lui în casa sa foarte laborios, iar Dumnezeu apoi a văzut nenorocirea mea, truda și munca mâinilor mele, și El m-a cauzat să găsesc grație și favoare în văzul lui.
5. Iar eu apoi prin marea milă și bunătate a lui Dumnezeu am căpătat boi și asini și vite, și slujitori și slujitoare.
6. Și acum vin la ținutul meu și la casa mea la tatăl meu și mama mea, care sunt în ținutul Canaan; iar eu am trimis la tine să fac cunoscut domnului meu toate acestea pentru a găsi favoare în văzul domnului meu, ca el să nu își poată imagina că prin mine am obținut avere, sau că binecuvântarea cu care m-a binecuvântat tatăl meu mi-a beneficiat mie.
7. Și acei mesageri au mers la Esau, și l-au găsit la granițele ținutului Edom mergând spre Iacob, și 400 de oameni din copiii lui Seir horitul stăteau cu săbiile scoase.
8. Și mesagerii lui Iacob i-au spus lui Esau toate cuvintele pe care Iacob le spusese lor referitor la Esau.
9. Și Esau le-a răspuns cu mândrie și dispreț, și le-a spus lor: Cu siguranță am auzit și adevărat mi-a fost spus mie ceea ce Iacob i-a făcut lui Laban, care l-a exaltat în casa sa și i-a dat fiicele sale ca neveste, iar el a născut fii și fiice, și a sporit abundent în avere și bogății în casa lui Laban prin mijloacele lui.
10. Și când el a văzut că averea sa era abundentă și bogățiile sale mari el a fugit cu toate ce îi aparțineau lui de la casa lui Laban, și a dus fiicele lui Laban de la fața tatălui lor, precum captivi luați prin sabie, fără a-i spune lui de aceasta.
11. Și nu numai lui Laban i-a făcut Iacob astfel, ci de asemenea și mie mi-a făcut așa, și de două ori m-a suplantat, și să fiu eu tăcut?
12. Acum prin urmare eu am venit în această zi cu oștile mele să îl întâmpin, și îi voi face lui conform dorinței inimii mele.
13. Iar mesagerii s-au întors și au venit la Iacob și i-au spus lui, am venit la fratele tău, la Esau, și noi i-am spus toate cuvintele tale, și astfel el ne-a răspuns nouă, și iată el vine să te întâmpine cu 400 de oameni.
14. Și acum află și vezi ce tu vei face, și roagă-te înaintea lui Dumnezeu să te izbăvească pe tine de el.
15. Și când el a auzit cuvintele fratelui său pe care le rostise mesagerilor lui Iacob, Iacob s-a temut mult și a fost îndurerat.
16. Iar Iacob s-a rugat la Domnul Dumnezeuul său, și a spus: O Domnul Dumnezeuul părinților mei, Avraam și Isaac, Tu mi-ai spus mie când am plecat de la casa tatălui meu, spunând,
17. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tatălui tău Avraam și Dumnezeuul lui Isaac, ție Eu îți dau acest meleag și seminței tale după tine, iar Eu voi face sămânța ta precum stelele cerului, și tu te vei împrăști către cele patru părți ale cerului, iar în tine și în sămânța ta vor fi toate familiile pământului binecuvântate.
18. Și Tu ai stabilit cuvintele Tale, și mi-ai dat mie bogății și copii și vite, precum celor mai mari dorințe ale inimii mele Tu ai dat slujitorului Tău; Tu mi-ai dat tot ceea ce am cerut de la Tine, încât nu mi-a lipsit nimic.
19. Și Tu apoi mi-ai spus, întoarce-te la părinții tăi și la locul tău de naștere iar Eu încă voi face bine cu tine.
20. Și acum că am venit, și Tu m-ai izbăvit de Laban, eu voi cădea în mâinile lui Esau care mă va ucide, da, împreună cu mamele copiilor mei.

21. Acum prin urmare, O Doamne Dumnezeule izbăvește-mă, te rog, de asemenea și din mâinile fratelui meu Esau, căci eu mă tem mult de el.
22. Și dacă nu este deloc dreptate în mine, fă-o de dragul lui Avraam și tatălui meu Isaac.
23. Căci eu știu că prin bunătate și milă am câpătat eu această avere; acum prin urmare eu te rog pe Tine să mă izbăvești în această zi cu bunătatea Ta și să-mi răspunzi.
24. Și Iacob a încetat să se roage la Domnul, și el a împărțit oamenii care erau cu el cu turmele și vitele în două cete, și i-a dat o jumătate în grija lui Damesec, fiul lui Eliezer slujitorul lui Avraam, ca o ceată, cu copii lui, iar cealaltă jumătate el a dat-o în grija fratelui lui Elianus fiul lui Eliezer, să fie ca o ceată cu copii lui.
25. Iar el le-a poruncit lor, spunând, păstrați-vă la distanță cu cetele voastre, și nu veniți prea aproape unul de celălalt, și dacă Esau vine la o ceată și o ucide, cealaltă ceată la distanță de ea va scăpa de el.
26. Și Iacob a zăbovit acolo în acea noapte, și în timpul întregii nopți el le-a dat slujitorilor săi instrucțiuni referitoare la forțe și copii săi.
27. Iar Domnul a auzit rugăciunea lui Iacob în acea zi, și Domnul atunci l-a izbăvit pe Iacob din mâinile fratelui său Esau.
28. Și Domnul a trimis patru îngeri din îngerii cerului. Iar ei au mers înaintea lui Esau și au venit la el.
29. Și acești îngeri i-au apărut lui Esau și oamenilor lui ca 2.000 de oameni, călărind pe cai gătiți cu tot felul de instrumente de război, iar ei păreau în văzul lui Esau și a oamenilor lui a fi împărțiți în patru oști, cu patru căpetenii la ele.
30. Și o oaste a mers și l-au găsit pe Esau venind cu 400 de oameni către fratele său Iacob, și această oaste a alergat spre Esau și oamenii săi și i-au îngrozit pe ei, iar Esau a căzut de pe calul său alarmat, și toți oamenii săi s-au separat de el în acel loc, căci erau foarte înspăimântați.
31. Și toată oastea striga după ei când ei au fugit de la Esau, și toți războinicii răspundeau, spunând,
32. Cu siguranță suntem slujitorii lui Iacob, care este slujitorul lui Dumnezeu, și cine atunci poate sta împotriva noastră? Și Esau le-a spus lor batjocoritor, o atunci, domnul și fratele meu Iacob este domnul vostru pe care eu nu l-am văzut în acești 20 de ani, iar acum că în această zi am venit să îl văd, voi mă tratați în maniera aceasta?
33. Și îngerii i-au răspuns lui spunând, cum Domnul trăiește, dacă Iacob de care tu vorbești nu era fratele tău, noi nu am fi lăsat rămas pe nici unul dintre tine și oamenii tăi, dar doar datorită lui Iacob noi nu le vom face nimic lor.
34. Iar această oaste a trecut de la Esau și oamenii săi și a plecat, iar Esau și oamenii săi se depărtaseră de ei aproape o leghe când a doua oaste a venit spre el cu tot soiul de arme, și ei de asemenea i-au făcut lui Esau și oamenilor săi precum prima oaste le făcuseră lor.
35. Și când ei o lăsară să continue, iată a treia oaste a venit spre el iar ei erau toți îngroziți, și Esau a căzut de pe calul său, și toată oastea a strigat, și au spus, cu siguranță suntem slujitorii lui Iacob, care este slujitorul lui Dumnezeu, și cine poate sta împotriva noastră?
36. Și Esau din nou le-a răspuns batjocoritor, spunând, o atunci, Iacob domnul meu și domnul vostru este fratele meu, și de 20 de ani eu nu i-am văzut înfățișarea, și auzind în această zi că el vine, am mers în această zi să îl întâmpin, și voi mă tratați în maniera aceasta?
37. Iar ei i-au răspuns lui, și i-au spus, cum Domnul trăiește, dacă nu era Iacob fratele tău precum tu ai spus, noi nu am fi lăsat nici o rămășiță din tine și oamenii tăi, dar datorită lui Iacob de care tu ai vorbit a fi fratele tău, noi nu vom face imixtiune cu tine sau cu oamenii tăi.
38. Și a treia oaste de asemenea a trecut de la ei, iar el totuși a continuat drumul său cu oamenii săi spre Iacob, când a patra oaste a venit către el, și ei de asemenea i-au făcut lui și oamenilor lui precum ceilalți îi făcuseră.
39. Și când Esau a văzut răul pe care cei patru îngeri îl făcuseră lui și oamenilor lui, el a devenit foarte înspăimântat de fratele său Iacob, iar el a mers să îl întâmpine în pace.

40. Iar Esau și-a ascuns ura împotriva lui Iacob, deoarece se temea pentru viața lui din pricina fratelui său Iacob, și pentru că și-a imaginat că cele patru oști pe care le zărise erau slujitorii lui Iacob.
41. Și Iacob a zăbovit în acea noapte cu slujitorii săi în cetele lor, și s-a hotărât cu slujitorii săi să-i dea lui Esau un cadou din tot ce avea cu el, și din toată proprietatea sa; iar Iacob s-a sculat dimineața, el și oamenii săi, și au ales dintre vite un cadou pentru Esau.
42. Iar aceasta este câtimea cadoului pe care Iacob l-a ales din turma sa să dea fratelui său Esau; și el a ales 240 de capete din turme, și el a ales din cămile și asini 30 din fiecare, și din cirezi a ales 50 vite.
43. Și le-a pus pe toate în zece câduri, și a pus fiecare gen de unul singur, și le-a dat în mâinile a zece din slujitorii lui.
44. Iar el le-a poruncit, și le-a spus lor, păstrați-vă la distanță unul de celălalt, și lăsați loc între câduri, iar când Esau și aceia care sunt cu el vă vor întâlni și vă vor întreba pe voi, spunând, ai cui sunteți voi, și unde mergeți, și cui aparține toată aceasta dinaintea voastră, le veți spune lor, suntem slujitorii lui Iacob, iar noi venim să-l întâmpinăm pe Esau în pace, și iată Iacob vine în urma noastră.
45. Și aceea ce este înaintea noastră este un cadou trimis de la Iacob la fratele său Esau.
46. Și dacă vă vor spune vouă, de ce el întârzie în urma voastră, din a veni să întâmpine pe fratele său și să vadă fața lui, atunci le veți spune lor, cu siguranță el vine voios în urma noastră să-și întâlnească fratele, căci el a spus, eu îl voi liniști cu cadoul care merge la el, și după aceasta eu voi vedea fața lui, poate el mă va aproba.
47. Așadar tot cadoul a trecut în mâinile slujitorilor săi, și a mers înaintea sa în acea zi. Iar el a poposit în acea noapte cu cetele sale lângă granița pârâului Iabuc, iar el s-a sculat în toiul nopții, și și-a luat nevestele și slujitoarele, și toate cele ce îi aparțineau lui, și în acea noapte el le-a trecut peste vadul Iabuc.
48. Și când el trecuse pe toate cele ce îi aparțineau lui peste pârâu, Iacob a fost lăsat de unul singur, și un om l-a întâlnit pe el, și s-a luat la trântă cu el în acea noapte până la crăparea de zi, și cavitatea coapsei lui Iacob a fost dislocată prin lupta cu el.
49. Și la crăparea de zi omul l-a lăsat pe Iacob acolo, și l-a binecuvântat și a plecat, iar Iacob a trecut pârâul la crăparea de zi, iar el șchiopăta pe coapsa sa.
50. Și soarele s-a ridicat asupra lui când trecuse pârâul, iar el a venit la locul vitelor și copiilor săi.
51. Și ei au continuat până la amiază, și pe când ei mergeau cadoul se transmitea înaintea lor.
52. Și Iacob și-a ridicat ochii și a privit, și iată Esau era la distanță, avansând cu mulți oameni, aproape 400, iar Iacob era foarte înspăimântat de fratele său.
53. Și Iacob s-a grăbit și a împărțit copiii săi nevestelor și ucenicilor sale, iar pe fiica sa Dina el a pus-o într-un cufăr, și a dat-o în mâinile slujitorilor săi.
54. Iar el a trecut înaintea copiilor săi și nevestelor sale să întâmpine pe fratele său, și s-a plecat jos la pământ, da s-a plecat jos de șapte ori până când s-a apropiat de fratele său, iar Dumnezeu l-a cauzat pe Iacob să găsească grație și favoare în văzul lui Esau și a oamenilor lui, căci Dumnezeu auzise rugăciunea lui Iacob.
55. Și frica de Iacob și teroarea lui au căzut asupra fratelui său Esau, căci Esau era foarte înspăimântat de Iacob pentru ceea ce îngerii lui Dumnezeu îi făcuseră lui Esau, iar mânia lui Esau împotriva lui Iacob a fost schimbată în bunătate.
56. Iar când Esau l-a văzut pe Iacob alergând spre el, el de asemenea a alergat către el și l-a îmbrățișat, și s-a lăsat pe gâtul lui, și s-au pupat și au plâns.
57. Și Dumnezeu a pus frică și bunătate către Iacob în inimile oamenilor care au venit cu Esau, iar ei de asemenea l-au pupat și îmbrățișat pe Iacob.
58. Și de asemenea Elifaz, fiul lui Esau, cu cei patru frați ai săi, fii ai lui Esau, au plâns cu Iacob, și l-au pupat și l-au îmbrățișat, căci frica de Iacob căzuse asupra lor toți.
59. Și Esau și-a ridicat ochii și a văzut femeile cu urmașii lor, copiii lui Iacob, mergând în urma lui Iacob și plecându-se de-a lungul drumului lui Esau.

60. Iar Esau i-a spus lui Iacob, cine sunt aceștia cu tine, fratele meu? Sunt ei copiii tăi sau slujitorii tăi? Și Iacob i-a răspuns lui Esau și a spus, ei sunt copiii mei pe care Dumnezeu grațios i-a dat slujitorului tău.
61. Și pe când Iacob vorbea lui Esau și oamenilor lui, Esau a privit toată ceata, și i-a spus lui Iacob, de unde ai luat tu toată ceata pe care eu am întâlnit-o noaptea trecută? Iar Iacob a spus, să găsesc favoare în văzul Domnului meu, este aceea ce Dumnezeu grațios a dat slujitorului tău.
62. Și cadoul a venit înaintea lui Esau, iar Iacob l-a presat pe Esau, spunând, ia te rog cadoul care l-am adus domnului meu, iar Esau a spus, pentru ce este aceasta menită mie? Păstrează aceea ce tu ai pentru tine.
63. Iar Iacob a spus, este datoria mea să dau toate acestea, căci eu am văzut fața ta, că tu încă trăiești în pace.
64. Și Esau a refuzat să ia cadoul, iar Iacob i-a spus lui, te implor domnul meu, dacă acum am găsit favoare în văzul tău, atunci primește cadoul meu din mâna mea, căci eu am văzut prin urmare fața ta, precum de aș fi văzut o față divină, căci ai fost încântat de mine.
65. Și Esau a luat cadoul, iar Iacob de asemenea i-a dat lui Esau argint și aur și bedelion, căci l-a presat atât de mult încât el le-a luat.
66. Și Esau a împărțit vitele care erau în ceată, și a dat jumătatea oamenilor care veniseră cu el, căci ei veniseră angajați, iar cealaltă jumătate el a dat-o în mâinile copiilor săi.
67. Și argintul și aurul și bedelionul el le-a dat în mâna lui Elifaz fiul său cel mai mare. Iar Esau i-a spus lui Iacob, să rămânem cu tine, și noi vom merge încet împreună cu tine până când tu vii la locul meu cu mine, ca să putem locui acolo împreună.
68. Și Iacob i-a răspuns fratelui său și a spus, eu aș face precum domnul meu îmi spune mie, dar domnul meu știe de copii că sunt gingași, iar turmele și cirezile cu odraslele lor care sunt cu mine, merg doar încet, căci dacă ar merge repede ar muri toate, căci tu știi povara și oboseala lor.
69. Prin urmare să treacă domnul meu înaintea slujitorului său, iar eu voi continua încet de dragul copiilor și ai turmei, până când ajung la locul domnului meu în Seir.
70. Și Esau i-a spus lui Iacob, eu voi lăsa cu tine din oamenii care sunt cu mine să aibă grijă de tine pe drum, și să poarte oboseala și povara ta, iar el a spus, pentru ce domnul meu, dacă pot găsi grație în văzul tău?
71. Iată eu voi veni la tine la Seir să locuim acolo împreună precum tu ai spus, mergi tu atunci cu oamenii tăi căci eu te voi urma pe tine.
72. Iar Iacob i-a spus aceasta lui Esau pentru a-i depărta pe Esau și pe oamenii lui de el, astfel ca Iacob să poată apoi merge la casa tatălui său în ținutul Canaan.
73. Și Esau a ascultat de vocea lui Iacob, și Esau s-a întors cu cei 400 de oameni care erau cu el pe drumul lor către Seir, iar Iacob și toate cele ce îi aparțineau lui au mers în acea zi până la extremitatea ținutului Canaan înăuntrul granițelor lui, iar el a rămas acolo ceva timp.

Capitolul 33

1. Și la ceva timp după ce Iacob a plecat de la granița ținutului, a venit în ținutul Salem, în orașul Sihem, care este în ținutul Canaan, iar el s-a odihnit în fața orașului.
2. Și a cumpărat o parcelă din terenul care era acolo, de la copiii lui Hamor, oamenii ținutului, pentru cinci shekeli .
3. Iar Iacob acolo și-a construit o casă, și și-a întins cortul acolo, și a făcut staule pentru vitele sale, prin urmare el a numit acel loc Succot.
4. Și Iacob a rămas în Succot un an și șase luni.
5. La acea vreme unele din femeile locuitorilor ținutului au mers în orașul Sihem să danseze și să se veselească cu fiicele oamenilor orașului, iar când ele au mers, atunci Rahela și Lea, nevestele lui Iacob cu familiile lor, de asemenea au mers să privească veselia fiicelor orașului.
6. Și Dina fiica lui Iacob de asemenea a mers cu ele și le-a văzut pe fiicele orașului, iar ele au rămas acolo înaintea acestor fiice în timp ce oamenii orașului stăteau lângă ele să le privească veselia, și toți oamenii de rang mare ai orașului erau acolo.
7. Și Sihem fiul lui Hamor, prințul ținutului stătea de asemenea acolo să le vadă.
8. Și Sihem a văzut-o pe Dina fiica lui Iacob stând cu mama ei înaintea fiicelor orașului, iar domnița l-a încântat mult , și el acolo a întrebat pe prietenii săi și pe oamenii săi, spunând, a cui fiică este aceea care stă printre femei, pe care eu nu o cunosc în acest oraș?
9. Iar ei i-au spus lui, cu siguranță aceasta este fiica lui Iacob fiul lui Isaac evreul, care a locuit în acest oraș de câțva timp, și când s-a raportat că fiicele ținutului mergeau să se veselească ea a mers cu mama și slujnicele ei să stea printre ele precum tu vezi.
10. Și Sihem a privit-o pe Dina fiica lui Iacob, și când el s-a uitat la ea sufletul lui a devenit fixat asupra lui Dina.
11. Iar el a trimis și a făcut să fie luată prin forță, iar Dina a venit la casa lui Sihem și el a luat-o forțat și s-a culcat cu ea și a umilit-o, iar el o iubea enorm și a pus-o în casa lui.
12. Și ele au venit și i-au spus chestiunea lui Iacob, și când Iacob a auzit că Sihem o pângărise pe fiica sa Dina, Iacob a trimis 12 din slujitorii săi să o aducă pe Dina din casa lui Sihem, iar ei au mers și au venit la casa lui Sihem să o ia pe Dina de acolo.
13. Și când ei au venit, Sihem a ieșit la ei cu oamenii săi și i-a alungat din casa sa, și nu le-a îndurat să vină înaintea lui Dina, dar Sihem stătea cu Dina sărutând-o și îmbrățișând-o înaintea ochilor lor.
14. Și slujitorii lui Iacob s-au întors și i-au spus lui, zicând, când noi am venit, el și oamenii lui ne-au alungat, și astfel Sihem i-a făcut lui Dina înaintea ochilor noștri.
15. Și Iacob a știut mai mult de atât că Sihem o pângărise pe fiica sa, dar el nu a spus nimic, iar fiii săi hrăneau vitele sale la câmp, și Iacob a rămas tăcut până ce ei s-au întors.
16. Și înainte ca fiii săi să se întoarcă acasă, Iacob a trimis două slujitoare din fiicele slujitorilor săi să aibă grijă de Dina în casa lui Sihem, și să rămână cu ea. Iar Sihem a trimis trei din prietenii săi la tatăl său Hamor fiul lui Chidechem, fiul lui Pered, spunând, ia-mi-o pe această domniță ca să îmi fie nevastă.
17. Și Hamor fiul lui Chidechem hivitul a venit la casa lui Sihem fiul său, și s-a așezat înaintea lui, iar Hamor i-a spus fiului său, Sihem nu este nici o femeie dintre fiicele oamenilor tăi ca tu să iei o femeie evreiască, care nu este din oamenii tăi?
18. Și Sihem i-a spus lui, doar pe ea ar trebui să mi-o iei, căci ea este încântătoare în văzul meu; iar Hamor a făcut conform cuvântului fiului său, căci era mult iubit de el.
19. Și Hamor a mers la Iacob să vorbească în privat cu el referitor la această chestiune, și când el plecase de la casa fiului său Sihem, înainte să fi venit la Iacob să îi vorbească, iată fiii lui Iacob veniseră de la câmp, de îndată ce auziseră despre lucrul pe care Sihem fiul lui Hamor îl făcuse.

20. Iar oamenii erau foarte îndurerați referitor la sora lor, și ei toți au venit acasă aprinși cu furie, înainte de vremea străngerii vitelor lor.
21. Și au venit și s-au așezat înaintea tatălui lor și i-au vorbit lui aprinși cu furie, spunând, cu siguranță moartea i se cuvine acestui om și casei lui, deoarece Domnul Dumnezeuul întregului pământ i-a poruncit lui Noe și copiilor lui ca omul să nu jefuiască vreodată, și nici să săvârșească adulter; acum iată Sihem a și ruinat-o și a și făcut adulter cu sora noastră, și nici unul din toți oamenii orașului nu i-a spus vreun cuvânt lui.
22. Cu siguranță tu știi și înțelegi că judecata morții i se cuvine lui Sihem, și tatălui lui, și întregului oraș din pricina la ceea ce el a făcut.
23. Și pe când vorbeau înaintea tatălui lor în această privință, iată Hamor tatăl lui Sihem a venit să-i vorbească lui Iacob cuvintele fiului său referitor la Dina, iar el s-a așezat înaintea lui Iacob și înaintea fiilor lui.
24. Iar Hamor le-a vorbit astfel, spunând, sufletul fiului meu Sihem tânjește după fiica ta; eu te rog să i-o dai lui de nevastă și să vă căsătoriți printre noi; dați-ne fiicele voastre și noi vă vom da fiicele noastre, iar voi veți locui cu noi în ținutul nostru și noi vom fi precum un singur popor în ținut.
25. Căci ținutul nostru este foarte extensiv, așadar locuiți și faceți comerț în el și luați-vă posesiuni în el, și faceți înăuntrul lui precum voi doriți, și nimeni nu vă va împiedica spunându-vă vreun cuvânt vouă.
26. Și Hamor a încetat să le vorbească lui Iacob și fiilor lui, și iată Sihem fiul său a venit după el, și s-a așezat înaintea lor.
27. Și Sihem a vorbit înaintea lui Iacob și a fiilor lui, spunând, să găsesc favoare în văzul tău ca tu să mi-o dai pe fiica ta, și orice îmi vei spune mie aceea voi face eu pentru ea.
28. Cere-mi abundență de zestre și daruri, iar eu le voi da, și orice îmi vei spune mie aceea voi face eu, și oricine ar fi care se va împotrivi ordinelor tale, el va muri; doar dă-mi domnița de nevastă.
29. Iar Simeon și Levi i-au răspuns lui Hamor și lui Sihem fiul lui în mod înșelător, spunând: Tot ceea ce voi ne-ați spus noi vom face pentru voi.
30. Și iată sora noastră este în casa ta, dar ține-te departe de ea până când trimitem vorbă la tatăl nostru Isaac referitor la această chestiune, căci noi nu putem face nimic fără consimțământul lui.
31. Căci el cunoaște căile tatălui nostru Avraam, și orice ne va spune noi vă vom spune vouă, noi nu vom ascunde nimic de voi.
32. Iar Simeon și Levi au spus aceasta lui Sihem și tatălui lui pentru a găsi pretext, și să se sfătuiască referitor la ce era de făcut lui Sihem și orașului lui în această chestiune.
33. Și când Sihem și tatăl său au auzit cuvintele lui Simeon și ale lui Levi, le păreau bune în văzul lor, iar Sihem și tatăl său au plecat ca să meargă acasă.
34. Și când ei plecaseră, fiii lui Iacob au vorbit tatălui lor, spunând, iată, noi știm că moartea este datorată acestor nelegiuiri și orașului lor, deoarece ei au încălcat aceea ce Dumnezeu i-a poruncit lui Noe și copiilor lui și seminței lui după ei.
35. Și de asemenea pentru că Sihem a făcut acest lucru surorii noastre Dina pângărind-o, căci asemenea scârnăvie nu va fi făcută vreodată între noi.
36. Acum prin urmare află și vezi ce vei face, și caută sfătuire și pretext ce este de făcut lor, pentru a ucide toți locuitorii acestui oraș.
37. Iar Simeon le-a spus fraților lui, aici este un sfat adecvat pentru voi; spuneți-le să circumcidă pe fiecare bărbat dintre ei precum noi suntem circumciși, iar dacă ei nu vor dori să facă aceasta, o vom lua pe fiica noastră de la ei și vom pleca.
38. Iar dacă ei consimt să facă aceasta și o vor face, atunci când vor fi cufundați în durere, noi îi vom ataca cu săbiile noastre, precum asupra unuia care este liniștit și pașnic, și noi vom ucide fiecare persoană de parte bărbătească dintre ei.
39. Și sfatul lui Simeon i-a încântat pe ei, iar Simeon și Levi s-au hotărât să le facă lor precum a fost propus.

40. Și în dimineața următoare, Sihem și Hamor tatăl său au venit iarăși la Iacob și la fiii lui, să vorbească referitor la Dina, și să asculte ce răspuns fiii lui Iacob aveau să le dea cuvintelor lor.
41. Iar fiii lui Iacob le-au vorbit înșelător lor, spunând, noi i-am spus tatălui nostru Isaac toate cuvintele voastre, iar cuvintele voastre l-au încântat pe el.
42. Dar el ne-a vorbit nouă, spunând, astfel i-a poruncit Avraam tatăl lui de la Dumnezeu Domnul întregului pământ, ca orice bărbat care nu este din descendența lui și care ar dori să ia pe una din fiicele noastre, să cauzeze pe fiecare om de parte bărbătească care îi aparține să fie circumcis, precum noi suntem circumciși, iar apoi i-o putem da lui pe fiica noastră de nevastă.
43. Acum noi v-am făcut cunoscute vouă toate căile noastre pe care tatăl nostru ni le-a spus, căci noi nu putem face aceasta de care voi ne-ați spus nouă, să o dăm pe fiica noastră unui bărbat care nu este circumcis, căci este o rușine pentru noi.
44. Dar în aceasta vă vom consimți, să v-o dăm pe fiica noastră, iar noi de asemenea vom lua la noi pe fiicele voastre, și vom locui printre voi și vom fi un singur popor precum voi ați spus, dacă veți asculta de noi, și veți consimțiți să fiți precum noi, să circumcideți pe fiecare om de parte bărbătească care vă aparține vouă, precum noi suntem circumciși.
45. Iar dacă voi nu veți asculta de noi, să aveți circumcis pe fiecare om de parte bărbătească precum noi suntem circumciși, precum am poruncit, atunci vom veni la voi, și o vom lua pe fiica noastră de la voi și vom pleca.
46. Iar Sihem și tatăl său Hamor au auzit cuvintele fiilor lui Iacob, și i-au încântat enorm, iar Sihem și tatăl său Hamor s-au grăbit să împlinească dorințele fiilor lui Iacob, căci Sihem era foarte atașat de Dina, iar sufletul său era ațintit la ea.
47. Și Sihem și tatăl său Hamor s-au grăbit către poarta orașului, și au adunat pe toți oamenii orașului și le-au vorbit cuvintele fiilor lui Iacob, zicând,
48. Noi am venit la acești oameni, fiii lui Iacob, și noi le-am vorbit referitor la fiica lor, iar acești oameni vor consimți să facă conform dorințelor noastre, și iată ținutul nostru este de o extindere mare pentru ei, iar ei vor locui în el, și vor face comerț în el, iar noi vom fi un singur popor; noi vom lua fiicele lor, iar fiicele noastre le vom da lor de neveste.
49. Dar doar cu această condiție vor consimți acești oameni să facă acest lucru; ca fiecare om de parte bărbătească dintre noi să fie circumcis precum ei sunt circumciși, precum Dumnezeu lor le-a poruncit lor, iar când noi vom fi făcut conform instrucțiunilor lor să fim circumciși, atunci vor locui ei printre noi, împreună cu vitele și posesiunile lor, și vom fi precum un singur popor cu ei.
50. Și când toți bărbații orașului au auzit cuvintele lui Sihem și ale tatălui său Hamor, atunci toți bărbații orașului au fost agreabili la această propunere, iar ei s-au supus să fie circumciși, căci Sihem și tatăl său Hamor erau stimați mult de ei, fiind prinții ținutului.
51. Iar în următoarea zi, Sihem și Hamor tatăl său s-au sculat devreme dimineața, și ei i-au adunat pe toți bărbații orașului lor în mijlocul orașului, și i-au chemat pe fiii lui Iacob, care au circumcis pe fiecare om ce le aparținea de parte bărbătească în acea zi și în următoarea.
52. Și i-au circumcis pe Sihem și pe Hamor tatăl său, și pe cei cinci frați ai lui Sihem, iar ei fiecare în parte s-au ridicat și au mers acasă, căci acest lucru a fost de la Domnul împotriva orașului Sihem, și de la Domnul a fost sfatul lui Simeon în această chestiune, pentru ca Domnul să poată da orașul Sihem în mâinile celor doi fii ai lui Iacob.

Capitolul 34

1. Și numărul tuturor bărbaților care au fost circumciși, era de 645 de bărbați, și 246 de copii.
2. Dar Chidechem, fiul lui Pered, tatăl lui Hamor, și cei șase frați ai săi, nu au vrut să asculte de Sihem și de tatăl său Hamor, și nu vroiau să fie circumciși, căci propunerea fiilor lui Iacob era detestabilă în văzul lor, iar mânia lor a fost mult stârnită de aceasta, că oamenii orașului nu ascultaseră de ei.
3. Și în seara celei de-a doua zi, ei au găsit opt copii mici care nu fuseseră circumciși, căci mamele lor i-au ascuns de Sihem și de tatăl său Hamor, și de bărbații orașului.
4. Iar Sihem și tatăl său Hamor au trimis să fie aduși înaintea lor să fie circumciși, când Chidechem și cei șase frați ai lui au sărit la ei cu săbiile lor, și au căutat să îi ucidă.
5. Și ei au căutat să-i ucidă de asemenea și pe Sihem și pe tatăl său Hamor, și au căutat să o ucidă și pe Dina cu ei din pricina acestei chestiuni.
6. Și ei le-au spus lor: Ce este acest lucru care l-ați făcut? Nu sunt femei printre fiicele fraților voștri canaaniții, de vreți să vă luați fiice ale evreilor, pe care nu le-ați cunoscut înainte, și veți face acest fapt pe care părinții voștri nu vi l-au poruncit vreodată vouă ?
7. Vă imaginați că veți reuși prin acest fapt care voi l-ați făcut? Și ce veți răspunde în această pricină fraților voștri canaaniții, care vor veni mâine și vă vor întreba referitor la acest lucru?
8. Și dacă fapta voastră nu va părea justă și bună în văzul lor, ce veți face voi pentru viețile voastre, și noi pentru viețile noastre, în neascultarea voastră de vocile noastre?
9. Și dacă locuitorii ținutului și toți frații voștri de-ai copiilor lui Ham, vor auzi de fapta voastră, spunând,
10. Din pricina unei femei evreiești au făcut Sihem și tatăl său Hamor, și toți locuitorii orașului, aceea cu care nu fuseseră familiarizați și care strămoșii lor nu le-au poruncit vreodată, unde veți scăpa atunci sau unde vă veți ascunde rușinea, toate zilele voastre înaintea fraților voștri, locuitorii ținutului Canaan?
11. Acum prin urmare noi nu putem suporta acest lucru pe care voi l-ați făcut, nici nu ne putem împovăra cu acest jug asupra noastră, pe care strămoșii noștri nu ni l-au poruncit.
12. Iată mâine noi vom merge și îi vom aduna pe toți frații noștri, frații canaaniți care locuiesc în ținut, și vom veni cu toții și vă vom ucide pe voi și pe toți aceia care se încred în voi, încât nu va fi lăsată nici o rămășiță din voi sau ei.
13. Și când Hamor și fiul său Sihem și toți oamenii orașului au auzit cuvintele lui Chidechem și ale fraților lui, s-au temut mult pentru viețile lor de la cuvintele lor, și au regretat ce făcuseră.
14. Iar Sihem și tatăl său Hamor i-au răspuns tatălui lor Chidechem și fraților lui, și le-au spus lor, toate cuvintele pe care ni le-ați vorbit nouă sunt adevărate.
15. Acum nu spuneți, și nici nu vă imaginați în inimile voastre că din pricina iubirii de evrei am făcut noi acest lucru pe care strămoșii noștri nu ni l-au poruncit nouă.
16. Dar deoarece noi am văzut că nu era intenția și dorința lor de a consimți dorințelor noastre referitoare la fiica lor de faptul că noi o luaserăm, cu excepția acestei condiții, așadar noi am ascultat de vocile lor și am făcut această faptă pe care voi ați văzut-o, pentru a putea obține dorința noastră de la ei.
17. Iar când noi vom fi obținut solicitarea noastră de la ei, noi apoi ne vom întoarce la ei și le vom face lor aceea ce voi ne veți spune.
18. Vă rugăm atunci să așteptați și să zăboviți până când carnea noastră va fi vindecată iar noi din nou devenim puternici, și vom merge apoi împreună împotriva lor, și le vom face aceea ce este în inimile voastre și în ale noastre.
19. Iar Dina fiica lui Iacob a auzit toate cuvintele pe care Chidechem și frații săi le vorbisera, și ceea ce Hamor și fiul său Sihem și oamenii orașului lor le răspunseseră lor.
20. Și ea s-a grăbit și a trimis una din slujnicele ei, pe care tatăl ei o trimisese să aibă grijă de ea în casa lui Sihem, la Iacob tatăl ei și la frații ei, spunând,

21. Astfel au sfătuit Chidechem și frații săi referitor la voi, și astfel Hamor și Sihem și oamenii orașului le-au răspuns lor.
22. Și când Iacob a auzit aceste cuvinte s-a umplut cu furie, și a fost indignat de ei, iar mânia sa a fost aprinsă împotriva lor.
23. Iar Simeon și Levi au jurat și au spus, cum Domnul trăiește, Dumnezeuul întregului pământ, până la această oră mâine nu va mai fi lăsată nici o rămășiță în tot orașul.
24. Și 20 de tineri se ascuseseră, care nu au fost circumciși, iar acești tineri s-au luptat împotriva lui Simeon și lui Levi, iar Simeon și Levi au ucis pe 18 din ei, și doi au fugit de la ei și au scăpat la niște varnițe care erau în oraș, iar Simeon și Levi au căutat după ei, dar nu i-au putut găsi.
25. Și Simeon și Levi au continuat să umble în oraș, iar ei i-au ucis pe toți bărbații orașului prin ascuțișul sabiei, și nu au lăsat pe nici unul rămas.
26. Și a fost o mare consternare în mijlocul orașului, iar strigătele oamenilor orașului s-au ridicat până la cer, și toate femeile și toți copiii au plâns cu voce tare.
27. Iar Simeon și Levi au ucis tot orașul; ei nu au lăsat nici un bărbat rămas în tot orașul.
28. Și i-au ucis pe Hamor și pe Sihem fiul său prin ascuțișul sabiei, și au adus-o pe Dina de la casa lui Sihem și ei au plecat de acolo.
29. Iar fiii lui Iacob au mers și s-au întors, și au dat peste cei uciși, și au stricat toată proprietatea lor care era în oraș și la câmp.
30. Iar în timp ce ei luau prada, 300 de oameni s-au ridicat și au aruncat cu praf în ei, și i-au lovit cu pietre, când Simeon s-a întors la ei și i-a ucis pe ei toți cu ascuțișul sabiei, iar Simeon s-a întors înaintea lui Levi, și a intrat în oraș.
31. Și ei le-au luat oile și boii și vitele, și de asemenea și rămășița de femei și micuți, și i-au dus pe toți aceștia de acolo, și au deschis o poartă, și au ieșit afară și au venit la tatăl lor Iacob cu vigoare.
32. Și când Iacob a văzut tot ceea ce ei făcuseră orașului, și a văzut prada pe care au luat-o de la ei, Iacob era foarte mânios pe ei, iar Iacob le-a spus, ce este aceasta pe care voi mi-ați făcut? Iată eu am obținut odihnă printre locuitorii canaaniți, și nici unul din ei nu a făcut imixtiune cu mine.
33. Iar acum ați făcut ca eu să devin respingător locuitorilor ținutului, printre canaaniți și periziți, iar eu sunt de un număr mic, și ei se vor aduna cu toții împotriva mea și mă vor uide când ei vor auzi de lucrarea voastră cu frații lor, iar eu și casa mea vom fi distruși.
34. Iar Simeon și Levi și toți frații lor cu ei le-au răspuns tatălui lor Iacob și i-au spus, iată noi trăim în ținut, și să îi facă Sihem surorii noastre aceasta? De ce ești tu tăcut la tot ceea ce a făcut Sihem? Și să se poarte el cu sora noastră precum cu o prostituată de pe străzi?
35. Iar numărul de femei pe care Simeon și Levi le-au luat captive din orașul lui Sihem, pe care ei nu le-au ucis, era de 85 de femei care nu cunoscuseră bărbat.
36. Și printre ele era o tânără domniță de înfățișare frumoasă și plăcută, al cărui nume era Buna, iar Simeon a luat-o de nevastă, iar numărul celor de parte bărbătească pe care ei i-au luat captivi și pe care nu i-au ucis, era de 47 de oameni, iar pe restul ei i-au ucis.
37. Iar tinerii și tinerele pe care Simeon și Levi îi luaseră captivi din orașul Sihem, au fost slujitori fiilor lui Iacob și copiilor lor după ei, până în ziua plecării fiilor lui Iacob din ținutul Egiptului.
38. Iar când Simeon și Levi plecaseră din oraș, cei doi tineri care erau rămași, care se ascuseseră în oraș, și care nu au murit printre oamenii orașului, s-au ridicat, iar acești tineri au mers în oraș și au umblat prin el, și au găsit orașul pustiit fără nici un bărbat, și doar femei plângând, iar acești tineri au strigat și au spus, iată, acesta este răul pe care fiii lui Iacob evreul l-au făcut acestui oraș, ei distrugând în această zi unul din orașele canaanite, și nu s-au temut pentru viețile lor de tot ținutul Canaan.
39. Și acești bărbați au părăsit orașul și au mers la orașul Tapnac, iar ei au venit acolo și au spus locuitorilor Tapnacului tot ce se abătuseră asupra lor, și tot ceea ce fiii lui Iacob făcuseră orașului Sihem.

40. Și informația a ajuns la lașub regele Tapnacului, iar el a trimis oameni la orașul Sihem să-i vadă pe acești tineri, căci regele nu i-a crezut în această pricină, spunând, cum puteau doi oameni să devasteze un oraș atât de mare precum Sihem?
41. Iar mesagerii lui lașub s-au întors și i-au vorbit lui, spunând, am venit în oraș, și este distrus, nu este nici un bărbat acolo; doar femei care plâng; nici nu este vreo turmă sau vreo vită acolo, căci fiii lui Iacob au luat tot ce era în oraș.
42. Și lașub s-a minunat de aceasta, spunând, cum puteau doi oameni să facă acest lucru, să distrugă un atât de mare oraș, și nici un bărbat să fie în stare să stea împotriva lor?
43. Căci ceva asemănător nu fusese din zilele lui Nimrod, și nici din cele mai vechi timpuri, să fi avut loc ceva similar; iar regele lașub al Tapnacului, a spus oamenilor săi, fiți curajoși și noi vom merge și vom lupta împotriva acestor evrei, și le vom face lor precum ei au făcut orașului, iar noi vom răzbuna cauza oamenilor orașului.
44. Iar regele lașub al Tapnacului s-a consultat cu sfetnicii săi despre această chestiune, iar sfetnicii săi i-au spus, singur tu nu vei prevala asupra evreilor, căci ei trebuie să fie puternici să facă această lucrare întregului oraș.
45. Dacă doi dintre ei au devastat întregul oraș, și nimeni nu a stat împotriva lor, cu siguranță dacă tu vei merge împotriva lor, ei se vor ridica cu toții împotriva noastră și ne vor distruge pe noi de asemenea.
46. Dar dacă tu o să trimiți la toți regii care ne împrejmuiesc, și să îi lași să vină împreună, atunci noi vom merge cu ei și vom lupta împotriva fiilor lui Iacob; atunci vei prevala tu asupra lor.
47. Iar lașub a auzit cuvintele sfetnicilor săi, iar cuvintele lor i-au încântat pe el și pe oamenii lui, și el a făcut astfel; și regele lașub al Tapnacului a trimis la toți regii amoriților care erau împrejurul Sihemului și Tapnacului, spunând,
48. Mergeți cu mine și asistați-mi, iar noi îi vom bate pe Iacob evreul și pe toți fiii lui, și îi vom distruge de pe pământ, căci astfel a făcut el orașului Sihem, iar voi nu știți de aceasta?
49. Și toți regii amoriților au auzit răul pe care fiii lui Iacob îl făcuseră orașului Sihem, și erau mult uimiți de ei.
50. Și cei șapte regi ai amoriților s-au adunat cu armatele lor, aproape 10.000 de oameni cu săbii scoase, și au venit să lupte împotriva fiilor lui Iacob. Iar Iacob a auzit că regii amoriților se adunaseră să lupte împotriva fiilor săi, și Iacob se temea mult, și îl îndurera.
51. Iar Iacob a exclamat împotriva lui Simeon și lui Levi, spunând, ce este această faptă pe care ați făcut-o? De ce m-ați rănit, să aduceți împotriva mea toți copiii Canaanului să distrugă pe mine și pe casa mea? Căci eu eram la repaus, chiar eu și casa mea, iar voi mi-ați făcut acest lucru mie, și ați provocat pe locuitorii ținutului împotriva mea prin procedurile voastre.
52. Și Iuda a răspuns tatălui său, spunând, a fost pentru nimic că frații mei Simeon și Levi au ucis toți locuitorii Sihemului? Cu siguranță a fost deoarece Sihem ne umilise sora, și a încălcat porunca Dumnezeului nostru către Noe și copiii lui, căci Sihem a luat-o pe sora noastră prin forță, și a comis adulter cu ea.
53. Iar Sihem a făcut tot acest rău și nici unul din locuitorii orașului nu a interferat cu el, să spună, de ce vei face tu aceasta? Cu siguranță de aceea frații mei au mers și au nimicit orașul, iar Domnul l-a dat în mâinile lor, deoarece locuitorii lui încălcaseră poruncile Dumnezeului nostru. Este atunci pentru nimic că ei au făcut toate acestea?
54. Iar acum, de ce ești tu speriat sau îndurerat, și de ce ești tu nemulțumit de frații mei, și de ce este mânia ta aprinsă împotriva lor?
55. Cu siguranță Dumnezeul nostru care a dat în mâna lor orașul Sihem și pe oamenii lui, El de asemenea va da în mâinile noastre pe toți regii canaaniți care vin împotriva noastră, iar noi le vom face lor precum frații mei au făcut Sihemului.
56. Acum fii liniștit în legătură cu ei și alungă temerile tale, dar încrede-te în Domnul Dumnezeul nostru, și roagă-te la El să ne ajute și să ne izbăvească, și să dea vrășmașii noștri în mâinile noastre.

57. Iar Iuda a strigat la unul din slujitorii tatălui său, mergi acum și vezi unde acei regi, care vin împotriva noastră, sunt situați cu armatele lor.
58. Și slujitorul a mers și s-a uitat în depărtare, și a mers vizavi de Muntele Sihon, și a văzut toate oștile regilor stând în câmpuri, iar el s-a întors la Iuda și a spus, iată regii sunt situați în câmp cu toate oștile lor, un popor extrem de numeros, precum nisipul de pe malul mării.
59. Iar Iuda i-a spus lui Simeon și lui Levi, și tuturor fraților săi, întăriți-vă și fiți fii ai vitejiei, căci Domnul Dumnezeuul nostru este cu noi; nu vă temeți de ei.
60. Stați înaintea fiecărui om, gătit cu armele sale de război, arcul său și sabia sa, iar noi vom merge și vom lupta împotriva acestor bărbați necircumciși; Domnul este Dumnezeuul nostru, El ne va salva pe noi.
61. Și ei s-au ridicat, și fiecare s-a gătit cu armele sale de război mari și mici, 11 fii ai lui Iacob, și toți slujitorii lui Iacob cu ei.
62. Și toți slujitorii lui Isaac care erau cu Isaac în Hebron, toți au venit echipați cu tot soiul de instrumente de război, iar fiii lui Iacob și slujitorii lor, fiind 112 oameni, au mers să se războiască cu acești regi, iar Iacob de asemenea a mers cu ei.
63. Și fiii lui Iacob au mers la tatăl lor Isaac fiul lui Avraam la Hebron, care este Chireat-Arba, spunând,
64. Roagă-te te implorăm pentru noi Domnului Dumnezeuului nostru, să ne protejeze de mâinile canaanitilor care vin împotriva noastră, și să îi dea în mâinile noastre.
65. Și Isaac fiul lui Avraam s-a rugat Domnului pentru fiii săi, și a spus: Doamne Dumnezeule, Tu i-ai promis tatălui meu, spunând, Eu voi înmulți sămânța ta precum stelele cerului, și Tu de asemenea mi-ai promis mie, și stabilește Tu Cuvântul Tău, acum că regii Canaanului vin împreună, să facă război cu copiii mei pentru că ei au comis violență.
66. Acum prin urmare, O Doamne Dumnezeule, Dumnezeuul întregului pământ, pervertește te rog sfatul acestor regi ca ei să nu lupte împotriva fiilor mei.
67. Și impresionează inimile acelor regi și ale oamenilor lor cu teroarea de fiii mei, și adu jos mândria lor, și ca ei să se poată întoarce de la fiii mei.
68. Și cu mâna Ta puternică și cu brațul Tău întins izbăvește pe fiii mei și pe slujitorii lor de ei, căci puterea și tăria sunt în mâinile Tale să faci acest lucru.
69. Iar fiii lui Iacob și slujitorii lor au mers spre acești regi, și s-au încrezut în Domnul Dumnezeuul lor, și în timp ce ei mergeau, Iacob tatăl lor de asemenea s-a rugat la Domnul și a spus: O Doamne Dumnezeule, puternic și exaltat Dumnezeu, care a domnit din zilele din vechi, de atunci până acum și pentru totdeauna.
70. Tu ești El care stârnește războaie și le cauzează să înceteze, în mâna Ta sunt puterea și tăria să exalți și să aduci jos; o fie ca rugăciunea mea să fie acceptabilă înaintea Ta ca Tu să te poți întoarce spre mine cu milosteniile Tale, să impresionezi inimile acestor regi și ale oamenilor lor cu teroarea de fiii mei, și îngrozește-i pe ei și pe oștile lor, și cu marea Ta bunătate izbăvește-i pe toți aceia care se încred în Tine, căci Tu ești cel care poate aduce oameni sub noi și reduce națiuni sub puterea noastră.

Capitolul 35

1. Și toți regii amoritilor au venit și și-au luat pozițiile pe câmp să se consulte cu sfetnicii lor referitor ce trebuia făcut cu fiii lui Iacob, căci încă se temeau de ei, spunând, iată, doi din ei au ucis tot orașul Sihem.
2. Și Domnul a auzit rugăciunile lui Isaac și Iacob, iar El a umplut inimile tuturor acestor sfetnici regali cu mare frică și teroare încât ei în mod unanim au exclamat:
3. Ești prostuț în această zi, sau nu este deloc înțelegere în tine, de te vei lupta împotriva evreilor, și te vei încânta tu în propria ta distrugere în această zi?
4. Iată doi din ei au venit la orașul Sihem fără frică sau teroare, și au ucis toți locuitorii orașului, încât nici un om nu a stat împotriva lor, și cum vei fi capabil tu să lupți împotriva lor toți?
5. Cu siguranță tu știi că Dumnezeu lor este extrem de dușos cu ei, și a făcut mărețe lucruri pentru ei, precum nu au fost făcute din zilele din vechi. Și dintre toți zeii națiunilor nu este nici unul ca El care poate face precum mărețele Lui fapte.
6. Cu siguranță El l-a izbăvit pe tatăl lor Avraam, evreul, din mâna lui Nimrod, și din mâna tuturor oamenilor lui care de multe ori căutaseră să îl ucidă pe el.
7. El l-a izbăvit de asemenea din focul în care regele Nimrod îl aruncase, iar Dumnezeu său l-a izbăvit din el.
8. Și cine altcineva poate să facă asemenea? Cu siguranță a fost Avraam cel care i-a ucis pe cei cinci regi ai Elamului, când ei se atinseseră de fiul fratelui său, care în acele zile locuia în Sodoma.
9. Și l-a luat pe slujitorul său care îi era credincios în casa sa și pe câțiva oameni, iar ei i-au urmărit pe regii Elamului într-o noapte și i-au ucis, și i-a restituit fiului fratelui său toată proprietatea lui pe care ei o luaseră de la el.
10. Și cu siguranță tu știi că Dumnezeu acestor evrei este mult încântat de ei, iar ei de asemenea sunt încântați de El, căci ei știu că El i-a izbăvit pe ei de toți dușmanii lor.
11. Și iată prin iubirea lui către Dumnezeu său, Avraam l-a luat pe singurul și prețiosul său fiu și a intenționat să îl aducă ca sacrificiu ars Dumnezeului său, și dacă nu ar fi fost Dumnezeu său care l-a împiedicat pe el din a face aceasta, el ar fi făcut-o din iubirea sa pentru Dumnezeu său.
12. Și Dumnezeu a văzut toate lucrările lui, și i-a jurat lui, și i-a promis lui că El îi va izbăvi pe fiii lui și pe toată sămânța lui din fiecare primejdie care s-ar abate asupra lor, deoarece el făcuse acest lucru. Iar iubirea sa către Dumnezeu său a înfundat compasiunea sa pentru copilul lui.
13. Și tu nu ai auzit ceea ce Dumnezeu său i-a făcut lui Faraon regele Egiptului, și lui Abimelec regele Gerarului, deoarece a luat-o pe nevasta lui Avraam, care a spus de ea, ea este sora mea, ca nu cumva ei să îl ucidă din pricina ei, și să se gândească să o ia pe ea de nevastă? Iar Dumnezeu le-a făcut lor și oamenilor lor totul despre care tu ai auzit.
14. Și iată, noi înșine am văzut cu ochii noștri că Esau, fratele lui Iacob, a venit la el cu 400 de oameni vrând să îl ucidă, căci el își amintise că luase de la el binecuvântarea tatălui său.
15. Iar el a mers să îl întâmpine, când a venit din Siria, să ucidă pe mamă cu copiii. Cine l-a izbăvit din mâinile lui decât Dumnezeu său în care el s-a încrezut? El l-a izbăvit din mâna fratelui său și de asemenea din mâinile vrășmașilor săi, și cu siguranță El îi va proteja pe ei iarăși.
16. Cine nu știe că a fost Dumnezeu lor care i-a inspirat pe ei cu putere să facă orașului Sihem răul de care tu ai auzit?
17. Poate atunci fi cu propria lor putere că doi oameni au putut distruge un atât de mare oraș precum Sihemul dacă nu ar fi fost Dumnezeu lor în care ei s-au încrezut? El le-a spus și le-a făcut lor toată aceasta, deoarece El a vrut să-i ucidă pe locuitorii aceluia oraș în interiorul propriului lor oraș.
18. Și poți tu atunci prevala asupra lor cu cei care au ieșit împreună din orașul tău să lupte împotriva întregii bande a lor, chiar dacă de o mie de ori mai mulți ar veni în ajutorul tău?

19. Cu siguranță tu știi și înțelegi că tu nu vii să lupți cu ei, ci tu vii să lupți cu Dumnezeul lor care i-a ales pe ei, și prin urmare voi toți ați venit în această zi să fiți distruși.
20. Acum prin urmare abțineți-vă de la acest rău pe care voi vă trudiți să îl aduceți asupra voastră. Și va fi mai bine ca voi să nu mergeți la bătălie cu ei, deși ei sunt doar puțini la număr, căci Dumnezeul lor este cu ei.
21. Și când regii amoriților au auzit toate cuvintele sfetnicilor lor, inimile lor au fost umplute cu teroare, iar ei erau înspăimântați de fiii lui Iacob și nu au vrut să lupte împotriva lor.
22. Iar ei și-au înclinat urechile lor la cuvintele sfetnicilor lor, și au ascultat de toate cuvintele lor. Iar cuvintele sfetnicilor i-au încântat mult pe regi și ei au făcut în consecință.
23. Iar regii s-au întors și s-au abținut de la fiii lui Iacob, căci nu au îndrăznit să se apropie de ei ca să facă război cu ei, căci erau foarte înspăimântați de ei, iar inimile lor s-au topit înăuntrul lor de la frica lor de ei.
24. Căci aceasta a purces de la Domnul către ei, căci El a auzit rugăciunile slujitorilor săi Isaac și Iacob, căci ei s-au încrezut în El; și toți acești regi s-au întors cu oștile lor în acea zi, fiecare la orașul său, iar ei la acea vreme nu s-au luptat împotriva fiilor lui Iacob.
25. Iar fiii lui Iacob și-au păstrat postura lor în acea zi până seara, vizavi de Muntele Sihon, și văzând că acești regi nu au venit să lupte împotriva lor, fiii lui Iacob s-au întors acasă.

Capitolul 36

1. La acea vreme Domnul i-a apărut lui Iacob spunând, ridică-te, mergi la Betel și rămâi acolo, și fă acolo un altar Domnului care ți-a apărut, care te-a izbăvit pe tine și pe fiii tăi din nenorocire.
2. Iar Iacob s-a ridicat cu fiii săi și cu toate ce îi aparțineau, și ei au mers și au venit la Betel conform Cuvântului Domnului.
3. Și Iacob avea 99 de ani când a mers la Betel, iar Iacob și fiii săi și toți oamenii care erau cu el, au rămas în Betel în Luz, și el acolo a construit un altar Domnului care i-a apărut lui, iar Iacob și fiii săi au rămas în Betel timp de șase luni.
4. La acea vreme Debora a murit, fiica lui Uz, doica lui Rebeca, care fusese cu Iacob; iar Iacob a îngropat-o sub Betel sub un stejar care era acolo.
5. Iar Rebeca fiica lui Betuel, mama lui Iacob, de asemenea a murit la acea vreme în Hebron, care este Chireat-Arba, și ea a fost îngropată în peștera din Macpela pe care Avraam o cumpărase de la copiii lui Het.
6. Iar viața lui Rebeca a fost de 133 de ani când ea a murit, și când Iacob a auzit că mama sa Rebeca era moartă el a plâns amar pentru mama sa, și a făcut un doliu mare pentru ea și pentru Debora doica ei sub stejar, și el a pus numele acelui loc Alon-Bacut.
7. Și Laban sirianul a murit în acele zile, căci Dumnezeu l-a ucis deoarece el a încălcat legământul care exista între el și Iacob.
8. Iar Iacob avea 100 de ani când Domnul i-a apărut lui, și l-a binecuvântat și i-a pus numele Israel, iar Rahela nevasta lui Iacob a zămislit în acele zile.
9. Și la acea vreme Iacob și toate ce îi aparțineau lui au călătorit de la Betel să meargă la casa tatălui său, la Hebron.
10. Iar în timp ce ei mergeau pe drum, și mai era puțin de mers până la Efrat, Rahela a născut un fiu iar ea a avut travaliu greu și a murit.
11. Și Iacob a îngropat-o în drumul spre Efrat, care este Betleem, și el a pus un stâlp asupra mormântului ei, care este acolo până în această zi; iar zilele lui Rahela au fost de 45 de ani când ea a murit.
12. Iar Iacob a pus numele fiului său care i s-a născut lui, pe care Rahela i l-a născut lui, Benjamin, căci el a fost născut în ținut pe mâna dreaptă.
13. Și a fost după moartea lui Rahela, că Iacob s-a stabilit în cortul slujnicei ei Bilha.
14. Iar Ruben a fost gelos pentru mama sa Lea din această pricină, și a fost umplut cu mânie, iar el s-a ridicat în mânia sa și a mers și a intrat în cortul lui Bilha iar el de acolo a scos patul tatălui său.
15. La acea vreme porția din dreptul de naștere, împreună cu pozițiile regale și de preoție, au fost luate de la fiii lui Ruben, căci el pângărise patul tatălui său, iar dreptul de naștere i-a fost dat lui Iosif, poziția regală lui Iuda, și preoția lui Levi, deoarece Ruben pângărise patul tatălui său.
16. Și acestea sunt generațiile lui Iacob care i-au fost născute lui în Padan-Aram, iar fiii lui Iacob erau 12.
17. Fiii lui Lea erau Ruben întâiul născut, și Simeon, Levi, Iuda, Issacar, Zebulon, și sora lor Dina; iar fiii lui Rahela erau Iosif și Benjamin.
18. Fiii lui Zilpa, slujnica lui Lea, erau Gad și Așer, iar fiii lui Bilha, slujnica lui Rahela, erau Dan și Naftali; aceștia sunt fiii lui Iacob care i-au fost născuți în Padan-Aram.
19. Iar Iacob și fiii săi și toate ce îi aparțineau lui au călătorit și au venit la Mamre, care este Chireat-Arba, care este în Hebron, unde Avraam și Isaac au sălășluit, iar Iacob și fiii săi și toate ce îi aparțineau lui, au locuit cu tatăl lui în Hebron.
20. Iar fratele său Esau și fiii lui, și toate ce îi aparțineau lui au mers la ținutul Seir și au locuit acolo, și au avut posesiuni în ținutul Seir, iar copiii lui Esau au fost roditori și s-au înmulțit enorm în ținutul Seir.
21. Și acestea sunt generațiile lui Esau care i-au fost născute lui în ținutul Canaan, iar fiii lui Esau erau cinci.

22. Și Ada i-a născut lui Esau pe primul lui născut Elifaz, și ea de asemenea i-a născut lui pe Reuel, iar Alibama i-a născut lui pe Ieuș, Ilaalam și Cora.
23. Aceștia sunt copiii lui Esau care i-au fost născuți lui în ținutul Canaan; iar fiii lui Elifaz fiul lui Esau erau Teman, Omar, Zefo, Gatam, Chenaz și Amalex, iar fiii lui Reuel erau Nacat, Zerac, Șamah și Mizza.
24. Iar fiii lui Ieuș erau Timna, Alvah, Ietet; iar fiii lui Ilaalam erau Alah, Pinor și Chenaz.
25. Iar fiii lui Cora erau Teman, Mibzar, Magdiel și Eram; acestea sunt familiile fiilor lui Esau conform ducatelor lor în ținutul Seir.
26. Și acestea sunt numele fiilor lui Seir horitul, locuitori ai ținutului Seir, Lotan, Șobal, Zibeon, Anah, Dișan, Ezer și Dișon, fiind șapte fii.
27. Iar copiii lui Lotan erau Hori, Heman și sora lor Timna, aceea e Timna care a venit la Iacob și la fiii lui, iar ei nu au ascultat-o, și ea a mers și a devenit o concubină lui Elifaz fiul lui Esau, și i l-a născut lui pe Amalec.
28. Iar fiii lui Șobal erau Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam, iar fiii lui Zibeon erau Aiah și Anah. Acesta era acel Anah care i-a găsit pe iemimi în pustietate când el a hrănit asinii lui Zibeon tatăl său.
29. Și în timp ce hrănea asinii tatălui său el îi ducea în pustietate în diferite timpuri să îi hrănească.
30. Și a fost o zi în care i-a adus la unul din deșerturi pe malul mării, vizavi de pustietatea oamenilor, și în timp ce îi hrănea, iată o foarte puternică furtună a venit din cealaltă parte a mării și s-a lăsat asupra asinilor care se hrăneau acolo, iar ei toți au rămas nemișcați.
31. Iar apoi aproape 120 de animale mari și îngrozitoare au ieșit din pustietate pe partea cealaltă a mării, și ele toate au venit la locul unde erau asinii, și s-au pus acolo.
32. Iar acele animale, de la mijloc în jos, erau în forma copiilor oamenilor, și de la mijloc în sus, unele aveau asemănarea urșilor, și unele asemănarea cheefasului, cu cozi în spatele lor dintre umerii lor ajungând jos la pământ, precum cozile duceefatului, iar aceste animale au venit și au încălecat și au călărit pe acești asini, și i-au dus de acolo, și au rămas plecate până în ziua aceasta.
33. Și una din aceste animale s-a apropiat de Anah și l-a lovit cu coada lui, iar apoi a fugit din acel loc.
34. Și când el a văzut această lucrare s-a temut enorm pentru viața sa, și a fugit și a scăpat la oraș.
35. Iar el le-a relatat fiilor și fraților săi tot ce i se întâmplase lui, și mulți oameni au mers să caute asinii dar nu i-au putut găsi, iar Anah și frații săi nu au mai mers deloc la acel loc din acea zi înainte, căci se temeau mult pentru viețile lor.
36. Iar copiii lui Anah fiul lui Seir, erau Dișon și sora lui Alibama, iar copiii lui Dișon erau Hemdan, Eșban, Itran și Cheran, iar copiii lui Ezer erau Bilhan, Zaavan și Acan, iar copiii lui Dișan erau Uz și Aran.
37. Acestea sunt familiile copiilor lui Seir horitul, conform ducatelor lor în ținutul Seir.
38. Iar Esau și copiii săi au locuit în ținutul lui Seir horitul, locuitorul ținutului, și au avut posesiuni în el și au fost roditori și s-au înmulțit enorm, iar Iacob și copiii săi și toate ce le aparțineau lor, au locuit cu tatăl lor Isaac în ținutul Canaan, precum Domnul îi poruncise lui Avraam tatăl lor.

Capitolul 37

1. Și în anul 105 al vieții lui Iacob, care este al nouălea an al locuirii lui Iacob cu copiii săi în ținutul Canaan, el a venit de la Padan-aram.
2. Și în acele zile Iacob a călătorit cu copiii săi de la Hebron, și au mers și s-au întors la orașul Sihem, ei și toate ce le aparțineau lor, și au locuit acolo, căci copiii lui Iacob au obținut teren de pășunat bun și gras pentru vitele lor în orașul Sihem, orașul Sihem fiind între timp atunci reconstruit, și erau în el aproape 300 de bărbați și femei.
3. Iar Iacob și copiii săi și toate ce îi aparțineau lui au locuit în partea terenului pe care Iacob o cumpărase de la Hamor tatăl lui Sihem, când el a venit de la Padan-aram înainte ca Simeon și Levi să fi distrus orașul.
4. Și toți acei regi ai canaanitilor și amoritilor care împremuiau orașul Sihem, au auzit că fiii lui Iacob veniseră iarăși la Sihem și că locuiau acolo.
5. Iar ei au spus, să vină iarăși fiii lui Iacob evreul la oraș și să locuiască în el, după ce ei au ucis locuitorii lui și i-au alungat? Să se întoarcă ei acum și de asemenea să-i alunge pe aceia care locuiesc în oraș sau să îi ucidă?
6. Și toți regii Canaanului iarăși s-au adunat, și au venit împreună să facă război cu Iacob și cu fiii săi.
7. Iar regele Iasub al Tapnacului a trimis de asemenea mesageri la toți regii învecinați, la Elon regele Gaașului, și la Ihuri regele Șilohului, și la Paraton regele Cazarului, și la Susi regele Sartonului, și la Laban regele Bet-Horanului, și la Șabir regele Otnaimahului, spunând,
8. Veniți la mine și asistați-mi, și haide să ucidem pe Iacob evreul și pe fiii săi, și pe toate ce le aparțin lor, căci ei iarăși au venit la Sihem să îl posedă și să-i ucidă locuitorii precum înainte.
9. Și toți acești regi s-au adunat împreună și au venit cu toate oștile lor, un popor extrem de numeros precum nisipul de pe malul mării, iar ei erau toți vizavi de Tapnac.
10. Și regele Iasub al Tapnacului a mers la ei cu toată armata sa, și a campat cu ei vizavi de Tapnac înafara orașului, și toți acești regi s-au împărțit în șapte divizii, fiind șapte oști împotriva fiilor lui Iacob.
11. Iar ei au trimis o declarație la Iacob și la fiul său, spunând, veniți voi toți înainte la noi ca să putem avea o întâlnire împreună în câmpie, și să răzbumăm cauza oamenilor Sihemului pe care voi i-ați ucis înăuntrul orașului lor, și voi acum iarăși vă veți întoarce la orașul Sihem și să locuiți înăuntrul lui, și să ucideți locuitorii lui precum înainte.
12. Și fiii lui Iacob au auzit aceasta și mânia lor a fost aprinsă enorm de cuvintele regilor Canaanului, și zece din fiii lui Iacob s-au grăbit și s-au ridicat, și fiecare din ei s-a gătit cu armele sale de război; și erau 102 din slujitorii lor cu ei echipați în găteală de băătălie.
13. Și toți acești oameni, fiii lui Iacob cu slujitorii lor, au mers spre acești regi, iar Iacob tatăl lor era cu ei, și ei toți s-au pus pe movila Sihemului.
14. Iar Iacob s-a rugat la Domnul pentru fiii săi, și și-a întins mâinile către Domnul, și el a spus, O Dumnezeule, Tu ești un Atotputernic Dumnezeu, Tu ești Tatăl nostru, Tu ne-ai format și noi suntem lucrarea mâinilor Tale; te rog izbăvește-mi fiii prin mila ta din mâna dușmanilor lor, care în această zi vin să se lupte cu ei, și salvează-i din mâna lor, căci în mâna Ta este putere și tărie să-i salvezi pe cei puțini de cei mulți.
15. Și dă-le fiilor mei, slujitorilor Tăi, putere de inimă și tărie să lupte împotriva dușmanilor lor, să îi supună, și fă dușmanii lor să cadă înaintea lor, și nu lăsa pe fiii mei și pe slujitorii lor să moară prin mâinile copiilor lui Canaan.
16. Dar dacă pare bun în ochii Tăi să iei viețile fiilor mei și ale slujitorilor lor, ia-i în marea Ta milă prin mâinile îngerilor Tăi, ca ei să nu moară în această zi prin mâinile regilor amoritilor.
17. Și când Iacob a încetat a se ruga Domnului, pământul s-a zguduit din locul său, și soarele s-a întunecat, și toți acești regi au fost îngroziți și o mare consternare i-a cuprins pe ei.

18. Și Domnul a ascultat de rugăciunea lui Iacob, iar Domnul a impresionat inimile tuturor regilor și ale oștilor lor cu teroare și groază pentru fiii lui Iacob.
19. Căci Domnul i-a cauzat să audă sunetul carelor de luptă, și sunetul cailor puternici de la fiii lui Iacob, și vocea unei mari armate îi acompania pe ei.
20. Iar acești regi au fost cuprinși cu mare teroare de fiii lui Iacob, și în timp ce stăteau în ciovârtele lor, iată fiii lui Iacob avansau asupra lor, cu 112 oameni, cu un mare și năprasnic strigăt.
21. Și când regii i-au văzut pe fiii lui Iacob avansând spre ei, au fost loviți încă cu mai multă panică, și au fost dispuși să se retragă dinaintea fiilor lui Iacob precum la început, și să nu lupte împotriva lor.
22. Dar ei nu s-au retras, spunând, ar fi o dizgrație pentru noi ca astfel de două ori să ne retragem dinaintea evreilor.
23. Iar fiii lui Iacob au venit aproape și au avansat împotriva tuturor acestor regi și a armatelor lor, și au văzut, și iată era un popor foarte puternic, numeros precum nisipul mării.
24. Iar fiii lui Iacob au strigat către Domnul și au spus: Ajută-ne O Doamne, ajută-ne și răspunde-ne, căci ne încredem în Tine, și nu ne lăsa să murim prin mâna acestor bărbați necircumciși, care în această zi au venit împotriva noastră.
25. Și fiii lui Iacob și-au pregătit armele de război, și au luat în mâinile lor fiecare om scutul său și javelina sa, și s-au apropiat să lupte.
26. Iar Iuda, fiul lui Iacob, a alergat primul înaintea fraților săi, și zece din slujitorii săi cu el, iar el a mers spre acești regi.
27. Și regele Ișub al Tapnacului de asemenea a venit înainte primul cu armata sa înaintea lui Iuda, iar Iuda l-a văzut pe Ișub și pe armata lui venind spre el, iar furia lui Iuda a fost aprinsă, iar mânia sa ardea înăuntrul său, și el s-a apropiat să facă luptă, în care Iuda și-a riscat viața.
28. Iar Ișub și toată armata sa avansau spre Iuda, și el călărea pe un car foarte puternic și tare, și Ișub era un om foarte viteaz, și acoperit cu fier și alamă din cap până în picioare.
29. Și în timp ce el era pe cal, trăgea cu săgeți cu ambele mâini înainte și înapoi, precum era maniera sa în toate bătăliile sale, și el niciodată nu rata locul spre care țintea săgețile sale.
30. Iar când Ișub a venit să lupte împotriva lui Iuda, și trăgând multe săgeți împotriva lui Iuda, Domnul a restrâns mâna lui Ișub, și toate săgețile pe care el le-a tras au sărit asupra propriilor săi oameni.
31. Și neținând seama de acest lucru, Ișub a continuat să avanseze spre Iuda, să îl provoace cu săgețile. Distanța dintre ei era de aproape 30 de coți când Iuda l-a văzut pe Ișub trăgând înainte cu săgețile sale împotriva lui, și a alergat la el cu mânia sa puternic stârnită.
32. Și Iuda a apucat o piatră mare de pe pământ, iar greutatea ei era de 60 shekeli, și Iuda a alergat spre Ișub, și cu piatra l-a lovit în scutul lui, încât Ișub a fost năucit de lovitură și a căzut de pe calul său la pământ.
33. Și scutul s-a spart din mâna lui Ișub, și prin forța loviturii a sărit la distanță de aproape 15 coți, iar scutul a căzut înaintea celei de-a doua oști.
34. Și regii care au venit cu Ișub au văzut la distanță puterea lui Iuda, fiul lui Iacob, și ceea ce îi făcuse lui Ișub, și se temeau îngrozitor de Iuda.
35. Iar ei s-au adunat lângă oastea lui Ișub, văzând confuzia lui, iar Iuda și-a scos sabia sa și a ucis 42 de oameni din oastea lui Ișub, iar toată ceata lui Ișub a fugit dinaintea lui Iuda, și nici un om nu a stat împotriva lui, și l-au lăsat pe Ișub și au fugit de la el, iar Ișub era încă doborât pe pământ.
36. Și Ișub văzând că toți oamenii oștii sale au fugit de la el, s-a grăbit și s-a ridicat cu teroare împotriva lui Iuda, și a stat pe propriile picioarele vizavi de Iuda.
37. Iar Ișub s-a dueltat cu Iuda, plasând scut spre scut, iar toți oamenii lui Ișub au fugit căci se temeau mult de Iuda.

38. Și lașub și-a luat sulia sa în mâna ca să-l lovească pe Iuda în cap, dar Iuda își pusese repede scutul lui la capul său împotriva suliei lui lașub, încât scutul lui Iuda a primit lovitura suliei lui lașub, iar scutul a fost crăpat în două.
39. Iar când Iuda a văzut că scutul său a fost crăpat, el în grabă și-a scos sabia și l-a lovit pe lașub la gleznele lui, și i-a tăiat labele picioarelor încât lașub a căzut pe pământ, iar sulia a căzut din mâna sa.
40. Și Iuda în grabă a apucat sulia lui lașub, cu care i-a tăiat capul și l-a aruncat lângă labele picioarelor lui.
41. Și când fiii lui Iacob au văzut ceea ce Iuda îi făcuse lui lașub, ei au fugit cu toții în șirurile celorlalți regi. Fiii lui Iacob s-au luptat cu armata lui lașub și cu armatele tuturor regilor care erau acolo.
42. Iar fiii lui Iacob au cauzat 15.000 din oamenii lor să cadă, și i-au lovit precum de ar fi lovit asupra la tătăcuțe, iar restul au fugit pentru viețile lor.
43. Și Iuda încă stătea lângă trupul lui lașub, și l-a dezbrăcat pe lașub de cămașa lui de zale.
44. Și Iuda de asemenea a dat jos fierul și alama cu care era gătit lașub, și iată nouă oameni din căpitani lui lașub au venit să lupte împotriva lui Iuda.
45. Și Iuda s-a grăbit și a apucat o piatră de pe pământ, și cu ea l-a lovit pe unul în cap, iar craniul lui a fost fracturat, și trupul de asemenea a căzut de pe cal pe pământ.
46. Și cei opt căpitani care au rămas, văzând puterea lui Iuda, s-au înspăimântat mult și au fugit, iar Iuda cu cei zece oameni ai săi i-au urmărit, și i-au întrecut și i-au ucis.
47. Și fiii lui Iacob încă băteau armatele regilor, și au ucis pe mulți din ei, dar acei regi își mențineau poziția cutezător cu căpitani lor, și nu s-au retras din locurile lor, și au exclamat împotriva acelor din armatele lor care fugeau dinaintea fiilor lui Iacob, dar nici unul nu voia să îi asculte, căci se temeau pentru viețile lor ca nu cumva să moară.
48. Și toți fiii lui Iacob, după ce au bătut armatele regilor, s-au întors și au venit înaintea lui Iuda, iar Iuda încă îi omora pe cei opt căpitani ai lui lașub, și îi dezbrăca de veșmintele lor.
49. Iar Levi l-a văzut pe Elon al Gaașului avansând spre el cu cei 14 căpitani ai lui să îl ucidă, dar Levi nu o știa cu siguranță.
50. Iar Elon cu căpitani lui s-au apropiat mai mult, și Levi s-a uitat înapoi și a văzut bătălia care îi era dată în spate, și Levi a alergat cu 12 din slujitorii lui, iar ei au mers și i-au ucis pe Elon și pe căpitani lui cu ascuțitul sabiei.

Capitolul 38

1. Iar regele Ihuri al Șilohului a venit să-i asiste lui Elon, și s-a apropiat de Iacob, când Iacob și-a întins arcul care era mâna sa și cu o săgeată l-a lovit pe Ihuri, care a cauzat moartea lui.
2. Și când Ihuri regele din Șiloh a murit, cei patru regi rămași au fugit de la posturile lor cu restul căpitanilor lor, și au pornit să se retragă, spunând, nu mai avem putere cu evreii după ce ei i-au omorât pe cei trei regi și pe căpitanii lor care erau mai puternici decât suntem noi.
3. Iar când fiii lui Iacob au văzut că regii rămași au părăsit posturile lor, i-au urmărit pe ei, și Iacob de asemenea a venit de pe movila Sihemului de la locul unde el stătea, și ei au mers după regi și s-au apropiat de ei cu slujitorii lor.
4. Iar regii și căpitanii cu restul armatelor lor, văzând că fiii lui Iacob s-au apropiat de ei, s-au temut pentru viețile lor și au fugit până când au ajuns la orașul Cazar.
5. Și toți fiii lui Iacob i-au urmărit pe ei până la poarta orașului Cazar, și au lovit o mare lovitură printre regi și armatele lor, bătând aproape 4.000 de oameni. Și în timp ce ei băteau armata regilor, Iacob era ocupat cu arcul său, limitându-se să ucidă regii, iar el i-a ucis pe ei toți.
6. Și el l-a ucis pe regele Paraton al Cazarului la poarta orașului Cazar, iar apoi l-a ucis pe regele Susi al Sartonului, și pe regele Laban al Batcorinului, și pe regele Șabir din Macnaiama, iar el i-a ucis pe toți cu săgeți, o săgeată fiecăruia din ei, iar ei au murit.
7. Iar fiii lui Iacob văzând că toți regii erau morți și că ei erau risipiți și în retragere, au continuat să poarte lupta cu armatele regilor vizavi de poarta Cazarului, și ei au ucis încă pe aproape 400 din oamenii lor.
8. Și trei oameni din slujitorii lui Iacob au căzut în acea bătălie, și când Iuda a văzut ca trei din slujitorii lui muriseră, l-a îndurerat mult, iar mânia sa ardea înăuntrul său împotriva amoriților.
9. Și toți oamenii care au rămas din armatele regilor s-au temut mult pentru viețile lor, și au fugit și au spart poarta zidurilor orașului Cazar, și au intrat cu toții în oraș pentru siguranță.
10. Și ei s-au ascuns în mijlocul orașului Cazar, căci orașul Cazar era foarte mare și extensiv, iar când toate aceste armate intraseră în oraș, fiii lui Iacob au alergat după ei la oraș.
11. Și patru oameni viteji, experimentați în bătălie, au ieșit înainte din oraș și s-au pus la intrarea orașului, cu săbii scoase și sulite în mâinile lor, și s-au plasat vizavi de fiii lui Iacob, și nu vroiau să le îngăduie să intre în oraș.
12. Iar Naftali a alergat și a venit între ei și cu sabia sa i-a ucis pe doi din ei, și le-a tăiat capetele într-o clipă.
13. Și el s-a întors spre ceilalți doi, și iată ei fugiseră, iar el i-a urmărit, i-a ajuns, i-a bătut și i-a omorât.
14. Iar fiii lui Iacob au venit la oraș și au văzut, și iată era încă un zid spre oraș, și ei au căutat după poarta zidului și nu au putut-o găsi, iar Iuda a sărit pe vârful zidului, iar Simeon și Levi l-au urmat, și ei toți trei au coborât de pe zid în oraș.
15. Iar Simeon și Levi au ucis toți bărbații care au alergat pentru siguranță în oraș, și de asemenea pe locuitorii orașului cu nevestele și micuții lor, ei i-au ucis cu ascuțișul sabiei, iar strigătele orașului s-au ridicat sus la cer.
16. Iar Dan și Naftali au sărit pe zid să vadă ce a provocat zgomotul de lamentare, căci fiii lui Iacob erau anxioși referitor la frații lor, și au auzit locuitorii orașului vorbind cu plânset și implorări, spunând, luați tot ce posedăm în oraș și plecați, doar nu ne ucideți.
17. Și când Iuda, Simeon și Levi, încetaseră să lovească pe locuitorii orașului, ei s-au urcat pe zid și au strigat către Dan și Naftali, care erau pe zid, și către restul fraților lor, iar Simeon și Levi i-au informat de intrarea în oraș, și toți fiii lui Iacob au venit să aducă prada.
18. Și fiii lui Iacob au luat prada orașului Cazar, turmele și cirezile, și proprietatea, și au luat tot ce putea fi capturat și au plecat în acea zi din oraș.

19. Și în ziua următoare fiii lui Iacob au mers la Sarton, căci au auzit că bărbații din Sarton care rămăseseră în oraș se adunau să lupte împotriva lor pentru uciderea regelui lor, iar Sarton era un oraș foarte înalt și fortificat, și avea metereze abrupte care împrejmuiu orașul.
20. Iar stâlpul meterezelor avea aproape 50 coți iar lățimea lui 40 de coți, și nu era nici un loc pentru un om să intre în oraș din pricina meterezelor, iar fiii lui Iacob au văzut meterezele orașului și au căutat o intrare dar nu au putut să o găsească.
21. Căci intrarea la oraș era în spate, și fiecare om care dorea să vină în oraș venea pe acel drum și ocolea orașul, iar el apoi intra în oraș.
22. Și fiii lui Iacob văzând că nu puteau găsi intrarea în oraș, mânia lor a fost aprinsă mult, iar locuitorii orașului văzând că fiii lui Iacob veneau la ei s-au temut mult de ei, căci auziseră de puterea lor și ceea ce ei făcuseră Cazarului.
23. Și locuitorii orașului Sarton nu puteau ieși afară spre fiii lui Iacob după ce s-au adunat în oraș să lupte împotriva lor, ca nu cumva ei prin aceasta să intre în oraș, dar când au văzut că veneau spre ei, se temeau mult de ei, căci auziseră de puterea lor și ce făcuseră Cazarului.
24. Așadar locuitorii Sartonului au luat în grabă podul drumului orașului, din locul lui, înainte să vină fiii lui Iacob, și l-au adus în oraș.
25. Iar fiii lui Iacob au venit și au căutat calea care ducea în oraș, și nu au putut să o găsească, iar locuitorii orașului s-au urcat pe vârful zidului, și au văzut, și iată fiii lui Iacob căutau o intrare în oraș.
26. Și locuitorii orașului îi ocărau pe fiii lui Iacob de pe vârful zidului, și îi blestemau, iar fiii lui Iacob au auzit reproșurile, și s-au înfuriat mult, iar mânia lor ardea înăuntrul lor.
27. Și fiii lui Iacob au fost provocați de ei, și s-au ridicat cu toții și au sărit peste metereze cu forța puterii lor, și prin tăria lor au trecut întinderea de 40 de coți a meterezelor.
28. Și când ei trecuseră de metereze au stat sub zidul orașului, și au găsit toate porțile orașului închise cu uși de fier.
29. Iar fiii lui Iacob s-au apropiat să spargă ușile porților orașului, și locuitorii nu i-au lăsat, căci de pe vârful zidului trăgeau cu pietre și săgeți asupra lor.
30. Și numărul oamenilor care erau pe zid era de aproape 400 de oameni, și când fiii lui Iacob au văzut că oamenii orașului nu îi lăsau să deschidă porțile orașului, ei au sărit și s-au cățărât sus pe zid, iar Iuda a urcat primul la partea din est a orașului.
31. Iar Gad și Așer au mers sus după el la colțul vestic al orașului, iar Simeon și Levi la nord, iar Dan și Ruben la sud.
32. Și oamenii care erau pe vârful zidului, locuitorii orașului, văzând că fiii lui Iacob urcau la ei, au fugit cu toții de pe zid, au coborât în oraș, și s-au ascuns în mijlocul orașului.
33. Iar Issacar și Naftali care au rămas sub zid s-au apropiat și au spart porțile orașului, și au aprins un foc la porțile orașului, încât fierul s-a topit, iar toți fiii lui Iacob au venit în oraș, ei și toți oamenii lor, și s-au luptat cu locuitorii orașului Sarton, și i-au ucis cu ascuțișul sabiei, și nici un om nu a stat înaintea lor.
34. Și aproape 200 de oameni au fugit din oraș, și au mers cu toții și s-au ascuns într-un anume turn în oraș, iar Iuda i-a urmărit la turn și a dărâmat turnul, care a căzut asupra oamenilor, iar ei au murit cu toții.
35. Și fiii lui Iacob au mers sus pe drumul acoperișului aceluia turn, și au văzut, și iată era un alt turn strașnic și înalt la distanță de oraș, iar vârful lui ajungea spre cer, iar fiii lui Iacob s-au grăbit și au coborât, și au mers cu toți oamenii lor la acel turn, și l-au găsit umplut cu aproape 300 de bărbați, femei și micuți.
36. Și fiii lui Iacob au lovit o mare lovitură printre acei oameni în turn, iar ei au fugit și s-au retras de la ei.
37. Iar Simeon și Levi i-au urmărit, când 12 oameni puternici și viteji au ieșit afară la ei din locul de unde se ascunseseră.
38. Și acei 12 bărbați au ținut o bătălie strașnică împotriva lui Simeon și Levi, iar Simeon și Levi nu au putut prevala asupra lor, și acei oameni viteji au spart scuturile lui Simeon și Levi, iar unul din ei a lovit la capul

lui Levi cu sabia sa, când Levi și-a pus în grabă mâna la capul său, căci se temea de sabie, iar sabia a lovit mâna lui Levi, și a lăsat de dorit doar puțin ca mâna lui Levi să fie retezată.

39. Și Levi a înșfăcat sabia omului viteaz în mâna sa, și a luat-o forțat de la acela, iar cu ea a lovit asupra capului omului puternic, și i-a retezat capul.
40. Și 11 bărbați s-au apropiat să lupte împotriva lui Levi, căci ei au văzut că unul din ei a fost omorât, iar fiii lui Iacob s-au luptat, dar fiii lui Iacob nu au putut prevala asupra lor, căci acei oameni erau foarte puternici.
41. Și fiii lui Iacob văzând că nu puteau prevala asupra lor, Simeon a scos un țipăt tare și grozav, iar cei 11 oameni puternici au fost năuciți de vocea țipătului lui Simeon.
42. Iar Iuda la distanță a cunoscut vocea țipătului lui Simeon, iar Naftali și Iuda au alergat cu scuturile lor la Simeon și Levi, și i-au găsit luptând cu acei bărbați puternici, neputând a prevala asupra lor, căci scuturile lor erau sparte.
43. Și Naftali a văzut că scuturile lui Simeon și Levi au fost sparte, și a luat două scuturi de la slujitorii săi și le-a adus lui Simeon și Levi.
44. Iar Simeon, Levi și Iuda în acea zi au luptat toți trei împotriva celor 11 oameni puternici până la vremea apusului, dar nu au putut prevala asupra lor.
45. Și aceasta i-a fost spusă lui Iacob, iar el era foarte îndurerat, și s-a rugat la Domnul lui, iar el și Naftali fiul său au mers împotriva acestor oameni puternici.
46. Iar Iacob s-a apropiat și și-a întins arcul, și a venit aproape de oamenii puternici, și a ucis trei din ei cu arcul, iar cei opt rămași s-au întors, și iată, războiul era purtat împotriva lor în față și în spate, și ei s-au temut mult pentru viețile lor, și nu au putut sta înaintea fiilor lui Iacob, și au fugit dinaintea lor.
47. Iar în fuga lor i-au întâlnit pe Dan și Așer care veneau înspre ei, și care s-au năpustit brusc asupra lor, și s-au luptat cu ei, și au ucis doi din ei, iar Iuda și frații săi i-au urmărit, și i-au bătut pe cei rămași din ei, și i-au ucis.
48. Și toți fiii lui Iacob s-au întors și au umblat prin oraș, căutând dacă puteau găsi vreun om, și au găsit aproape 20 de tineri într-o peșteră în oraș, iar Gad și Așer i-au ucis pe toți, iar Dan și Naftali i-au zărit pe restul oamenilor care fugiseră și scăpaseră din al doilea turn, și i-au ucis pe ei toți.
49. Iar fiii lui Iacob au ucis toți locuitorii orașului Sarton, dar pe femei și pe micuți ei i-au lăsat în oraș și nu i-au ucis.
50. Și toți locuitorii orașului Sarton erau oameni puternici, unul din ei ar fi pus pe fugă o mie, iar doi din ei nu ar fi fugit de 10.000 din restul oamenilor.
51. Și fiii lui Iacob au ucis pe toți locuitorii orașului Sarton cu ascuțișul sabiei, că nici un om nu a stat împotriva lor, iar ei au lăsat femeile în oraș.
52. Și fiii lui Iacob au luat toată prada orașului, și au capturat ce au vrut, și au luat turme și cirezi și proprietate din oraș, iar fiii lui Iacob au făcut Sartonului și locuitorilor lui precum făcuseră Cazarului și locuitorilor lui, și ei s-au întors și au plecat.

Capitolul 39

1. Și fiii lui Iacob au plecat din orașul Sarton, și merseseră aproape 200 coți când s-au întâlnit cu locuitorii Tapnacului venind înspre ei, căci veniseră să lupte împotriva lor, deoarece ei îl omorâseră pe regele Tapnacului și pe toți oamenii lui.
2. Astfel toți cei ce au rămas în orașul Tapnac au ieșit afară să lupte împotriva fiilor lui Iacob, și au cugetat să reia de la ei bunurile și prada pe care ei o capturaseră din Cazar și Sarton.
3. Și restul oamenilor Tapnacului s-au luptat cu fiii lui Iacob în acel loc, iar fiii lui Iacob i-au bătut, și s-au retras dinaintea lor, iar ei i-au urmărit până în orașul Arbelan, și au căzut cu toții dinaintea fiilor lui Iacob.
4. Și fiii lui Iacob s-au întors și au venit la Tapnac, să ia prada Tapnacului. Și când au venit la Tapnac, ei au auzit că oamenii Arbelanului ieșiseră afară să îi întâmpine ca să salveze prada fraților lor, iar fiii lui Iacob au lăsat zece din oamenii lor în Tapnac să prăduiască orașul, și au ieșit afară înspre oamenii Arbelanului.
5. Și oamenii Arbelanului au ieșit afară cu nevestele lor să lupte împotriva fiilor lui Iacob, căci nevestele lor erau experimentate în bătălie, și ei au ieșit afară, aproape 400 de bărbați și femei.
6. Și toți fiii lui Iacob au strigat cu o voce tare, și au alergat cu toții înspre locuitorii Arbelanului, și cu o voce puternică și năprasnică.
7. Și locuitorii Arbelanului au auzit zgomotul strigătelor fiilor lui Iacob, și urlatul lor precum zgomotul leilor și precum vuetul mării și al valurilor ei.
8. Și frica și teroarea le-au cuprins inimile din pricina fiilor lui Iacob, și se temeau îngrozitor de ei, și s-au retras și au fugit dinaintea lor în oraș, iar fiii lui Iacob i-au urmărit până la poarta orașului, iar ei au venit asupra lor în oraș.
9. Și fiii lui Iacob s-au luptat cu ei în oraș, și toate femeile lor erau ocupate trăgând cu praștia împotriva fiilor lui Iacob, și în toată ziua până seara lupta a fost foarte severă între ei.
10. Iar fiii lui Iacob nu au putut prevala asupra lor, și fiii lui Iacob aproape pieriseră în acea bătălie. Iar fiii lui Iacob au strigat către Domnul și mult au căpătat putere înspre seară. Fiii lui Iacob au lovit toți locuitorii Arbelanului cu ascuțișul sabiei, bărbați, femei și micuți.
11. Și de asemenea pe rămășița oamenilor care fugiseră din Sarton, pe care fiii lui Iacob i-au ucis în Arbelan. Fiii lui Iacob au făcut Arbelanului și Tapnacului precum făcuseră Cazarului și Sartonului. Și când femeile au văzut că toți bărbații lor erau morți, s-au urcat pe acoperișurile orașului și au lovit pe fiii lui Iacob răpăind pietre asupra lor ca ploaia.
12. Iar fiii lui Iacob s-au grăbit și au intrat în oraș și au pus mâna pe toate femeile și le-au lovit cu ascuțișul sabiei. Fiii lui Iacob au capturat toată prada și bunurile, turmele și cirezile.
13. Și fiii lui Iacob au făcut Arbelanului, care este Macnaimah, precum făcuseră Tapnacului, Cazarului și Șilohului, iar ei s-au întors de acolo și au plecat.
14. Și în a cincea zi fiii lui Iacob au auzit că oamenii din Gaaș se adunaseră împotriva lor să lupte, deoarece îi omorâseră pe regele și pe căpitani lor, căci fuseseră 14 căpitani în orașul Gaaș, iar fiii lui Iacob îi omorâseră pe toți în prima bătălie.
15. Iar fiii lui Iacob în acea zi s-au gătit cu armele lor de război, și au mărșăluit împotriva locuitorilor Gaașului, iar în Gaaș era un puternic și tare popor din oamenii amoriților, și Gaaș era cel mai strașnic și fortificat oraș din toate orașele amoriților, și avea trei ziduri.
16. Și fiii lui Iacob au venit la Gaaș și au găsit porțile orașului încuiate, și aproape 500 de oameni stând pe vârful zidului cel mai dinafară, și un popor numeros precum nisipul de pe malul mării aștepta să se năpustească asupra fiilor lui Iacob înafara orașului în spatele lor.
17. Și fiii lui Iacob s-au apropiat să deschidă porțile orașului, și în timp ce se apropiau, iată aceia care așteptau în spatele orașului s-au năpustit din locurile lor și i-au înconjurat pe fiii lui Iacob.

18. Iar fiii lui Iacob erau învăluți între oamenii Gaașului, și bălălia era și înaintea și în spatele lor, și toți oamenii care erau pe zid, trăgeau de pe zid asupra lor cu săgeți și pietre.
19. Și Iuda, văzând că oamenii Gaașului deveneau prea grei pentru ei, a scos un țipăt extrem de străpungător și îngrozitor iar toți oamenii Gaașului s-au îngrozit de sunetul țipătului lui Iuda, și oameni au căzut de pe zid de la țipătul lui puternic, și toți aceia care erau înafara și înăuntrul orașului s-au temut mult pentru viețile lor.
20. Și fiii lui Iacob încă veneau aproape să dărâme ușile orașului, când oamenii Gaașului au tras cu pietre și săgeți asupra lor de pe vârful zidului, și i-au făcut să se retragă de la poartă.
21. Și fiii lui Iacob s-au întors împotriva oamenilor Gaașului care erau cu ei înafara orașului, și i-au lovit îngrozitor, precum de ar fi lovit în tărtăcuțe, iar ei nu puteau sta împotriva fiilor lui Iacob, căci frica și teroarea îi apucaseră de la țipătul lui Iuda.
22. Iar fiii lui Iacob i-au ucis pe toți acei oameni care erau înafara orașului, și fiii lui Iacob încă veneau aproape să facă o intrare în oraș, și să lupte sub zidurile orașului, dar nu au putut căci toți locuitorii Gaașului care au rămas în oraș înconjuraseră zidurile Gaașului în fiecare direcție, încât fiii lui Iacob nu puteau să se apropie de oraș să lupte împotriva lor.
23. Și în timp ce fiii lui Iacob au venit aproape de un colț să lupte sub zid, locuitorii Gaașului au tras cu săgeți și pietre asupra lor precum răpăielile ploii, iar ei s-au retras de sub zid.
24. Iar oamenii Gaașului care erau pe zid, văzând că fiii lui Iacob nu puteau prevala asupra lor de sub zid, au reproșat fiilor lui Iacob în aceste cuvinte, spunând,
25. Care este problema voastră în bălălie de voi nu ne puteți învinge? Puteți atunci face mărețului oraș Gaaș și locuitorilor lui precum ați făcut orașelor amoriților care nu erau atât de puternice? Cu siguranță acelora slabi dintre noi voi ați făcut acele lucruri, și i-ați ucis la intrarea orașului, căci ei nu aveau putere când s-au îngrozit de sunetul strigătelor voastre.
26. Și atunci veți putea voi lupta în acest loc acum? Cu siguranță aici veți muri cu toții, iar noi vom răzbuna cauza acelor orașe pe care voi le-ați nimicit.
27. Și locuitorii Gaașului au reproșat mult fiilor lui Iacob și îi ocărau cu zeii lor(ei ocărau și blestemau pe Dumnezeu fiilor lui Iacob, folosind numele idolilor lor în blestemele lor), și au continuat să tragă cu săgeți și pietre asupra lor de pe zid.
28. Iar Iuda și frații săi au auzit cuvintele locuitorilor Gaașului și mânia lor a fost mult stârnită, iar Iuda era gelos de Dumnezeu său în această chestiune, și el a strigat tare și a spus, Doamne, ajută, trimite ajutor nouă și fraților noștri.
29. Și el a alergat la distanță cu toată tăria sa, cu sabia scoasă în mână sa, și el a sărit de pe pământ, și prim proeminența puterii sale, a urcat pe zid, iar sabia sa i-a căzut din mână.
30. Și Iuda striga pe zid, și toți oamenii care erau pe zid au fost îngroziți, și unii din ei au căzut de pe zid în oraș și au murit, iar aceia care erau încă pe zid, când au văzut puterea lui Iuda, s-au înspăimântat mult și au fugit pentru viețile lor în oraș pentru siguranță.
31. Iar unii erau încurajați să lupte cu Iuda pe zid, și au venit aproape să îl ucidă când au văzut că nu era nici o sabie în mâna lui Iuda, și s-au gândit să îl arunce de pe zid la frații săi, iar 20 de oameni de-ai orașului au venit să le asiste, și ei l-au înconjurat pe Iuda și au strigat cu toții asupra lui, și s-au apropiat de el cu săbii scoase, și l-au îngrozit pe Iuda, iar Iuda a strigat către frații săi de pe zid.
32. Iar Iacob și fiii săi și-au întins arcurile de sub zid, și au ucis trei din oamenii care erau pe vârful zidului, și Iuda a continuat să strige și a exclamat, O Doamne ajută-ne, Doamne izbăvește-ne, și a strigat tare cu o voce puternică pe zid, iar strigătul a fost auzit la mare distanță.
33. Și după acest strigăt, el din nou a strigat și toți bărbații care l-au înconjurat pe Iuda pe zid au fost îngroziți, iar ei fiecare și-au aruncat sabia din mână la sunetul și tremurul strigătului lui Iuda, și au fugit.

34. Și Iuda a luat săbiile care căzuseră din mâinile lor, iar Iuda s-a luptat cu ele și a ucis 20 din oamenii lor care erau pe zid.
35. Și aproape 80 de bărbați și femei încă urcau pe zid din oraș și ei toți l-au înconjurat pe Iuda, iar Domnul a băgat frica de Iuda în inimile lor, și ei nu se puteau apropia de el.
36. Iar Iacob și toți care erau cu el și-au întins arcurile de sub zid, și au ucis zece oameni de pe zid, iar ei au căzut jos de pe zid, în fața lui Iacob și a fiilor lui.
37. Și oamenii de pe zid, văzând că 20 din oamenii lor căzuseră, încă au alergat înspre Iuda cu săbii scoase, dar ei nu se puteau apropia de el căci erau îngroziți de puterea lui Iuda.
38. Și unul din oamenii lor puternici al cărui nume era Arud s-a apropiat să-l lovească pe Iuda în cap cu sabia sa, când Iuda în grabă a pus scutul său la capul său, iar sabia a lovit scutul, și când sabia a lovit scutul l-a crăpat în două.
39. Și acest om puternic după îl lovide pe Iuda a fugit pentru viața sa, de frică de Iuda, iar picioarele lui au alunecat pe zid și a căzut între fiii lui Iacob care erau sub zid, iar fiii lui Iacob l-au lovit și l-au ucis.
40. Iar capul lui Iuda îl dureau de la lovitura omului puternic, și Iuda aproape că murise de la ea.
41. Și Iuda a strigat pe zid din pricina durerii produse de lovitură, când Dan l-a auzit, iar mânia sa ardea înăuntrul său, și el de asemenea s-a ridicat și a mers la distanță și a alergat și a sărit de pe pământ și a escaladat zidul, căci furia sa i-a stârnit puterea sa.
42. Și când Dan a venit pe zid aproape de Iuda, toți oamenii de pe zid au fugit, care până atunci stătuseră împotriva lui Iuda, și s-au suit pe al doilea zid. Și au tras cu săgeți și pietre asupra lui Dan și lui Iuda de pe al doilea zid și au încercat să îi alunge de pe zid.
43. Iar săgețile și pietrele i-au lovit pe Dan și Iuda, iar ei aproape au fost omorâți pe zid. Oricând Dan și Iuda fugeau pe zid, ei erau atacați cu săgeți și pietre de pe cel de-al doilea zid.
44. Iar Iacob și fiii săi erau încă la intrarea orașului sub primul zid, și nu puteau să își întindă arcurile împotriva locuitorilor orașului, căci ei nu îi puteau vedea, fiind pe cel de-al doilea zid.
45. Iar Dan și Iuda, când nu au mai putut suporta pietrele și săgețile care cădeau asupra lor de pe al doilea zid, amândoi au sărit pe al doilea zid aproape de oamenii orașului, și când oameni orașului, care erau pe cel de-al doilea zid au văzut că Dan și Iuda veniseră la ei pe al doilea zid, ei au strigat cu toții și au coborât între ziduri.
46. Iar Iacob și fiii săi au auzit zgomotul strigătelor de la oamenii orașului. Ei erau încă la intrarea orașului, și erau anxioși referitor la Dan și Iuda care nu erau văzuți de ei, căci erau pe al doilea zid.
47. Și Naftali, stârnit de furia sa, a mers cu putere și a sărit pe primul zid să vadă ce a cauzat zgomotul de strigăte pe care ei le auziseră în oraș. Iar Issacar și Zebulon s-au apropiat să spargă ușile orașului, și ei au deschis porțile orașului și au venit în oraș.
48. Și Naftali a sărit de pe primul zid pe al doilea, și a venit să le asiste fraților săi, iar locuitorii orașului, care erau pe zid, văzând că Naftali era al treilea care venise să le asiste fraților săi, au fugit cu toții și au coborât în oraș. Iar Iacob și fiii săi și toți tinerii lor au venit în oraș să le asiste.
49. Iar Iuda, Dan și Naftali au coborât de pe zid în oraș și i-au urmărit pe locuitorii orașului. Simeon și Levi erau înafara orașului și nu știau că poarta a fost deschisă, iar ei au urcat de acolo pe zid și au venit jos să le asiste fraților lor în oraș.
50. Iar locuitorii orașului coborâseră cu toții în oraș, iar fiii lui Iacob au venit la ei din toate direcțiile și bătlia a fost purtată împotriva lor din față și din spate, iar fiii lui Iacob i-au bătut teribil și au ucis aproape 20.000 dintre ei, bărbați și femei, nici unul din ei nu a putut sta împotriva fiilor lui Iacob.
51. Și sângele a curs din abundență în oraș, și era precum un pârâu de apă, și sângele a curs precum un pârâu înspre partea de dinafară a orașului, și a ajuns la deșertul din Betcorin.
52. Și oamenii din Betcorin au văzut la distanță sângele curgând din orașul Gaaș, și aproape 70 de oameni dintre ei au alergat să vadă sângele, și au venit la locul unde sângele era.

53. Și au urmărit dâra de sânge și au venit la zidul orașului Gaaș, și au văzut sângele purcezând din oraș, și ei au auzit vocile locuitorilor din Gaaș care plâneau, căci se ridicau până la cer, iar sângele a continuat să curgă din abundență precum un pârâu de apă.
54. Și toți fiii lui Iacob încă îi băteau pe locuitorii din Gaaș, și erau ocupați cu uciderea lor până seara, aproape 20.000 bărbați și femei. Iar oamenii din Corin au spus, cu siguranță aceasta este lucrarea evreilor, căci ei încă poartă război în toate orașele amoriților.
55. Și acei oameni s-au grăbit și au fugit la Betcorin, și fiecare și-a luat armele de război, și au strigat către toți locuitorii din Betcorin, care de asemenea s-au gătit cu armele lor de război să meargă să lupte împotriva fiilor lui Iacob.
56. Și când fiii lui Iacob terminaseră de ucis pe locuitorii Gaașului, au umblat prin oraș să dezbrace pe toți cei uciși, și venind în partea cea mai de dinăuntru a orașului și mai departe au întâlnit trei bărbați foarte puternici, și nu era nici o sabie în mâna lor.
57. Și fiii lui Iacob au venit la locul unde erau, și oamenii puternici au fugit, și unul din ei l-a luat pe Zebulon, pe care l-a observat că era un băiat tânăr și de statură mică, și cu puterea sa l-a lovit la pământ.
58. Iar Iacob a alergat către el cu sabia scoasă și Iacob l-a lovit sub șalele lui cu sabia, și l-a spintecat în două, iar trupul a căzut asupra lui Zebulon.
59. Și al doilea s-a apropiat și l-a apucat pe Iacob să îl trântescă la pământ, iar Iacob s-a întors la el și a strigat către el, în timp ce Simeon și Levi au alergat și l-au lovit la coapse cu sabia și l-au doborât la pământ.
60. Și omul puternic s-a ridicat de la pământ cu tărie stârnită de furie, iar Iuda a venit la el înainte să fie pe picior sigur, și l-a lovit în cap cu sabia, iar capul i-a fost despicaț și a murit.
61. Și al treilea om puternic, văzând pe companionii săi că au fost uciși, a fugit dinaintea fiilor lui Iacob, iar fiii lui Iacob l-au urmărit în oraș, și în timp ce omul puternic fugea a găsit una din săbiile locuitorilor orașului, și a apucat-o și s-a întors la fiii lui Iacob și s-a luptat împotriva lor cu acea sabie.
62. Și omul puternic a alergat la Iuda să îl lovească în cap cu sabia, și nu era nici un scut în mâna lui Iuda; și în timp ce încerca să îl lovească, Naftali a luat în grabă scutul său și l-a pus la capul lui Iuda, iar sabia omului puternic a lovit scutul lui Naftali și Iuda a fost scăpat de sabie.
63. Iar Simeon și Levi au alergat asupra omului puternic cu săbiile lor și au dat în el cu forță cu săbiile lor, iar cele două săbii au pătruns în corpul omului puternic și l-au despicaț în două, de-a lungul.
64. Și fiii lui Iacob i-au ucis pe cei trei bărbați puternici la acea vreme, împreună cu toți locuitorii Gaașului, iar ziua era aproape de amurg.
65. Și fiii lui Iacob au umblat prin Gaaș și au luat toată prada orașului, chiar și micuților și femeilor ei nu le-au îndurat să trăiască, iar fiii lui Iacob au făcut Gaașului precum făcuseră Sartonului și Șilohului.

Capitolul 40

1. Și fiii lui Iacob au dus toată prada Gaașului, și au ieșit înafara orașului în timpul nopții.
2. Ei ieșeau mășăluind spre castelul din Betcorin, iar locuitorii din Betcorin mergeau la castel să îi întâmpine, și în acea noapte fiii lui Iacob s-au luptat cu locuitorii din Betcorin, în castelul din Betcorin.
3. Și toți locuitorii din Betcorin erau oameni viteji, unul din ei nu ar fi fugit dinaintea a 1000 de oameni, și s-au luptat în acea noapte la castel, iar strigătele lor au fost auzite în acea noapte de departe, iar pământul se cutremura de la strigătele lor.
4. Și toți fiii lui Iacob s-au temut de acei oameni, căci nu erau obișnuiți să se lupte în întuneric, și erau foarte zăpăciți, iar fiii lui Iacob au strigat către Domnul, spunând, dă-ne ajutor o Doamne, izbăvește-ne ca să nu murim prin mâinile acestor bărbați necircumciși.
5. Iar Domnul a ascultat de vocea fiilor lui Iacob, iar Domnul a cauzat mare teroare și confuzie să-i apuce pe oamenii din Betcorin, iar ei s-au luptat între ei unul cu celălalt în întunericul nopții, și s-au ucis între ei în număr mare.
6. Și fiii lui Iacob, cunoscând că Domnul adusese un spirit de confuzie printre acei oameni, și că luptau fiecare om împotriva vecinului său, au plecat dintre bandele oamenilor Betcorinului și au mers până la marginile castelului din Betcorin, și mai departe, și au zăbovit acolo în siguranță cu tinerii lor în acea noapte.
7. Iar oamenii Betcorinului s-au luptat toată noaptea, un om cu fratele său, și celălalt cu vecinul său, și au strigat în fiecare direcție în castel, iar strigătul lor a fost auzit din depărtare, și tot pământul s-a zguduit de la strigătele lor, căci ei erau puternici mai presus de toți oamenii pământului.
8. Și toți locuitorii orașelor canaaniților, hitiților, amoriților, hiviților, și toți regii Canaanului, și de asemenea și cei care erau pe partea cealaltă a Iordanului, au auzit zgomotul strigătelor în acea noapte.
9. Iar ei au spus, cu siguranță acestea sunt bătăliile evreilor care se luptă împotriva celor șapte orașe; cine s-a apropiat de ei, și cine poate sta împotriva acelor evrei?
10. Și toți locuitorii orașelor canaaniților, și toți aceia care erau pe partea cealaltă a Iordanului, s-au temut mult de fiii lui Iacob, căci spuneau, iată la fel ni se va face nouă precum acelor orașe, căci cine poate sta împotriva puterii lor mari?
11. Și strigătele coriniților erau foarte mari în acea noapte, și au continuat să se intensifice, iar ei s-au omorât unii pe alții până dimineața, și o mulțime din ei au fost uciși.
12. Iar dimineața s-a ivit, și toți fiii lui Iacob s-au ridicat la crăpare de zi și au mers la castel, și i-au ucis pe aceia care au rămas din coriniți într-o manieră teribilă, și au fost cu toții uciși în castel.
13. Și a șasea zi s-a ivit, și toți locuitorii Canaanului au văzut la distanță toți oamenii Betcorinului zăcând morți în castelul Betcorin, și împrăștiați precum stârvurile mieilor și caprelor.
14. Și fiii lui Iacob au dus toată prada pe care o capturaseră din Gaaș și au mers la Betcorin, și au găsit orașul plin de oameni precum nisipul mării, și s-au luptat cu ei, iar fiii lui Iacob i-au bătut pe ei până la vremea serii.
15. Iar fiii lui Iacob au făcut Betcorinului precum făcuseră Gaașului și Tapnacului, și precum făcuseră Cazarului, Sartonului și Șilohului.
16. Și fiii lui Iacob au luat cu ei prada Betcorinului și toată prada orașelor, și în acea zi au mers acasă la Sihem.
17. Iar fiii lui Iacob au venit acasă la orașul Sihem, și au rămas înafara orașului, și apoi s-au odihnit acolo de la război, și au zăbovit acolo toată noaptea.
18. Și toți slujitorii lor împreună cu toată prada pe care ei o luaseră din orașe, le-au lăsat înafara orașului, și ei nu au intrat în oraș, căci au spus, poate o să fie încă mai multă luptă împotriva noastră, și ar putea veni să ne asedieze în Sihem.
19. Iar Iacob și fiii săi și slujitorii lor au rămas în acea zi și în următoarea zi în partea terenului pe care Iacob îl cumpărase de la Hamor pentru cinci shekeli, și tot ceea ce ei capturaseră era cu ei.

20. Și toate bunurile pe care fiii lui Iacob le capturaseră, erau în partea terenului, multe precum nisipul de pe malul mării.
21. Iar locuitorii ținutului i-au observat din depărtare, și toți locuitorii ținutului s-au temut de fiii lui Iacob care făcuseră acest lucru, căci nici un rege din zilele din vechi nu făcuse ceva asemănător.
22. Și cei șapte regi ai canaaniților s-au hotărât să facă pace cu fiii lui Iacob, căci se temeau mult pentru viețile lor, din pricina fiilor lui Iacob.
23. Și în acea zi, fiind a șaptea zi, regele Iafia al Hebronului a trimis în secret un mesaj regelui din Ai, și regelui Gibeonului, și regelui Salemului, și regelui Adulamului, și regelui Lachișului, și regelui Cazarului, și la toți regii canaaniți care erau sub supunerea lor, spunând,
24. Veniți la mine, și mergeți cu mine ca să putem merge la fiii lui Iacob, iar eu voi face pace cu ei, și voi forma un tratat cu ei, ca nu cumva ținuturile voastre să fie distruse de săbiile fiilor lui Iacob, precum au făcut Sihemului și orașelor dimprejuru-i, precum voi ați auzit și ați văzut.
25. Și când veniți la mine, nu veniți cu mulți oameni, ci fiecare rege să își aducă cei trei căpitani șefi, și fiecare căpitan să își aducă trei din ofițerii lui.
26. Și veniți voi toți la Hebron, și vom merge împreună la fiii lui Iacob, și îi vom implora ca ei să formeze un tratat de pace cu noi.
27. Iar toți acei regi au făcut precum regele Hebronului trimisese vorbă la ei, căci erau toți sub sfatul și comanda lui, și toți regii Canaanului s-au adunat să meargă la fiii lui Iacob, să facă pace cu ei. Iar fiii lui Iacob s-au întors și au mers la partea terenului care era în Sihem, căci ei nu și-au pus încredere în regii ținutului.
28. Și fiii lui Iacob s-au întors și au rămas în partea terenului zece zile, și nimeni nu a venit să facă război cu ei.
29. Și când fiii lui Iacob au văzut că nu era nici un semn de război, s-au adunat cu toții și au mers la orașul Sihem, iar fiii lui Iacob au rămas în Sihem.
30. Și la trecerea a 40 de zile, toți regii amoriților s-au adunat din toate locurile lor și au venit la Hebron, la regele Iafia al Hebronului.
31. Și numărul regilor care au venit la Hebron, să facă pace cu copiii lui Iacob, era de 21 de regi, iar numărul căpitanilor care au venit cu ei era 69, iar oamenii lor erau 189, și toți acești regi și oamenii lor s-au odihnit lângă Muntele Hebron.
32. Iar regele Hebronului a ieșit afară cu cei trei căpitani ai săi și cu nouă oameni, și acești regi s-au hotărât să meargă la fiii lui Iacob să facă pace.
33. Și au spus regelui Hebronului, mergi tu înaintea noastră cu oamenii tăi, și vorbește pentru noi fiilor lui Iacob, iar noi vom veni după tine și vom confirma cuvintele tale, iar regele Hebronului a făcut astfel.
34. Și fiii lui Iacob au auzit că toți regii Canaanului se adunaseră împreună și se odihneau în Hebron, iar fiii lui Iacob au trimis patru din slujitorii lor ca spioni, spunând, mergeți și spionați-i pe acești regi, și căutați și examinați-i pe oamenii lor dacă sunt puțini sau mulți, și dacă sunt doar puțini, numărați-i pe toți și veniți înapoi.
35. Iar slujitorii lui Iacob au mers în secret la acești regi, și au făcut precum fiii lui Iacob le porunciseră, și în acea zi au venit înapoi la fiii lui Iacob, și le-au spus lor, am venit la acei regi, și ei sunt doar puțini la număr, și i-am numărat pe toți, și iată, erau 288, regi și oameni.
36. Și fiii lui Iacob au spus, sunt doar puțini la număr, prin urmare nu vom ieși cu toții la ei; iar dimineața fiii lui Iacob s-au ridicat și au ales 62 din oamenii lor, și zece din fiii lui Iacob au mers cu ei; și s-au gătit cu armele lor de război, căci au spus, ei vin să facă război cu noi, căci ei nu știau că veneau să facă pace cu ei.
37. Și fiii lui Iacob au mers cu slujitorii lor la poarta Sihemului, înspre acei regi, iar tatăl lor Iacob era cu ei.
38. Iar când ei veniseră înainte, iată, regele Hebronului și cei trei căpitani ai lui și nouă oameni cu el veneau de-a lungul drumului în direcția opusă fiilor lui Iacob, iar fiii lui Iacob și-au ridicat ochii, și l-au văzut la

distanță pe regele Iafia al Hebronului, cu căpitanii lui, venind înspre ei, iar fiii lui Iacob și-au luat pozițiile la locul porții Sihemului și nu au avansat.

39. Și regele Hebronului a continuat să avanseze, el și căpitanii lui, până când a venit aproape de fiii lui Iacob, iar el și căpitanii lui s-au plecat jos la pământ lor, și regele Hebronului s-a așezat cu căpitanii lui înaintea lui Iacob și a fiilor lui.
40. Iar fiii lui Iacob i-au spus lui, ce s-a abătut asupra ta, o rege al Hebronului? De ce ai venit tu la noi în această zi? Ce necesiți tu de la noi? Și regele Hebronului i-a spus lui Iacob, te rog domnul meu, toți regii canaaniților în această zi au venit să facă pace cu tine.
41. Și fiii lui Iacob au auzit cuvintele regelui Hebronului, și nu vroiau să fie de acord cu propunerile lui, căci fiii lui Iacob nu aveau încredere în el, căci ei și-au imaginat că regele Hebronului le vorbise înșelător lor.
42. Și regele Hebronului știa din cuvintele fiilor lui Iacob, că ei nu i-au crezut cuvintele, iar regele Hebronului s-a apropiat mai mult de Iacob, și i-a spus lui, te rog domnul meu, să fii asigurat că toți acești regi au venit la tine în termeni amiabili, căci nu au venit cu toți oamenii lor, și nici nu și-au adus instrumentele de război cu ei, căci au venit să caute pace de la domnul meu și fiii lui.
43. Și fiii lui Iacob i-au răspuns regelui Hebronului, spunând, trimite tu un mesaj la toți acești regi, și dacă tu ne spui adevăr nouă, lasă-l pe fiecare să vină singur înaintea noastră, iar dacă ei vin la noi neînarmați, vom ști atunci că ei caută pace de la noi.
44. Iar regele Iafia al Hebronului a trimis pe unul din oamenii săi la regi, și ei toți au venit înaintea fiilor lui Iacob, și s-au plecat jos la pământ lor, și acești regi s-au așezat înaintea lui Iacob și a fiilor lui, și le-au vorbit, spunând,
45. Noi am auzit tot ceea ce voi ați făcut regilor amoriților cu sabia voastră și cu brațul vostru extraordinar de puternic, încât nici un om nu a putut sta înaintea voastră, iar noi ne-am temut de voi de dragul vieților noastre, ca nu cumva să se abată asupra noastră precum asupra lor.
46. Așadar noi am venit la voi să formăm un tratat de pace între noi, iar acum prin urmare încheiați cu noi un legământ de pace și adevăr, că nu veți face imixtiune cu noi, în măsura în care noi nu am făcut imixtiune cu voi.
47. Și fiii lui Iacob știau că ei chiar veniseră să caute pace de la ei, și fiii lui Iacob i-au ascultat, și au format un legământ cu ei.
48. Și fiii lui Iacob le-au jurat că nu vor face imixtiune cu ei, și toți regii canaaniților le-au jurat lor de asemenea, iar fiii lui Iacob i-au făcut tributari din acea zi înainte.
49. Și după aceasta toți căpitanii acestor regi au venit cu oamenii lor înaintea lui Iacob, cu cadouri în mâinile lor pentru Iacob și fiii lui, și s-au plecat jos la pământ lui.
50. Iar acești regi apoi i-au presat pe fiii lui Iacob și i-au implorat să înapoieze prada pe care o capturaseră de la cele șapte orașe ale amoriților, și fiii lui Iacob au făcut astfel, și au înapoiat tot ceea ce ei capturaseră, femeile, micuții, vitele și toată prada, pe care ei le luaseră, și le-au trimis, și au mers fiecare la orașul lui.
51. Și toți acești regi din nou s-au plecat jos fiilor lui Iacob, și le-au trimis sau le-au adus multe daruri în acele zile, iar fiii lui Iacob i-au trimis înapoi pe acești regi și pe oamenii lor, iar ei au mers în pace de la ei la orașele lor, iar fiii lui Iacob s-au întors de asemenea la casa lor, la Sihem.
52. Și a fost pace din acea zi înainte între fiii lui Iacob și regii canaaniților, până când copiii lui Israel au venit să moștenească ținutul Canaan.

Capitolul 41

1. Iar la trecerea anului fiii lui Iacob au călătorit de la Sihem, și au venit la Hebron, la tatăl lor Isaac, și au locuit acolo, dar turmele și cirezile lor se hrăneau zilnic în Sihem, căci era acolo în acele zile loc de pășunat bun și gras, iar Iacob și fiii lui și toată casa lor au locuit în valea Hebron.
2. Și a fost în acele zile, în acel an, fiind anul 106 al vieții lui Iacob, în al zecelea an de la venirea lui Iacob din Padan-aram, că Lea nevasta lui Iacob a murit; ea avea 51 de ani când a murit în Hebron.
3. Iar Iacob și fiii lui au îngropat-o în peștera din terenul Macpela, care este în Hebron, pe care Avraam îl cumpărase de la copiii lui Het, pentru posesiunea unui loc de îngropare.
4. Și fiii lui Iacob au locuit cu tatăl lor în valea Hebronului, și toți locuitorii ținutului le cunoșteau puterea lor, iar faima lor a mers de-a lungul ținutului.
5. Iar Iosif fiul lui Iacob, și fratele său Beniamin, fiii lui Rahela nevasta lui Iacob, erau încă tineri în acele zile, și nu au ieșit cu frații lor în timpul bătăliilor lor în toate orașele amoriților.
6. Și când Iosif a văzut puterea fraților săi, și măreția lor, i-a lăudat și i-a proslăvit, dar el se clasa pe sine a fi mai presus de ei, și se proslăvea pe sine deasupra lor; iar Iacob, tatăl lui, de asemenea îl iubea pe el mai mult decât pe oricare din fiii săi, căci era un fiu al vârstei sale înaintate, și prin iubirea sa pentru el, i-a făcut lui o haină de multe culori.
7. Și când Iosif a văzut că tatăl său îl iubea mai mult pe el decât pe frații săi, el a continuat să se proslăvească pe sine deasupra fraților săi, și a adus tatălui său rapoarte rele referitoare la ei.
8. Iar fiii lui Iacob, văzând toată conduita lui Iosif către ei, și că tatăl lor îl iubea mai mult pe el decât pe oricare din ei, l-au urât și nu-i puteau vorbi pașnic toate zilele.
9. Și Iosif avea 17 ani, și încă se proslăvea pe sine deasupra fraților săi, și a cugetat să se ridice pe sine deasupra lor.
10. La acea vreme el a visat un vis, și a venit la frații săi și le-a spus visul său, și le-a spus lor, am visat un vis, și iată noi toți legam snopi la câmp, iar snopul meu s-a ridicat și s-a așezat pe pământ iar snopii voștri l-au împrejmuit și i s-au plecat lui.
11. Și frații săi au răspuns și i-au spus, ce înseamnă acest vis pe care tu l-ai visat? Îți imaginezi tu în inima ta să cârmuiești sau să conduci peste noi?
12. Iar el oricum a venit, și a spus acest lucru tatălui său Iacob, iar Iacob l-a pupat pe Iosif când a auzit aceste cuvinte din gura lui, și Iacob l-a binecuvântat pe Iosif.
13. Și când fiii lui Iacob au văzut că tatăl lor îl binecuvântase pe Iosif și că îl pupase, și că îl iubea pe el enorm, ei au devenit geloși pe el și l-au urât cu atât mai mult.
14. Și după aceasta Iosif a visat un alt vis și a relatat visul tatălui său în prezența fraților săi, iar Iosif a spus tatălui și fraților săi, iată eu iarăși am visat un vis, și iată soarele și luna și cele 11 stele s-au plecat jos mie.
15. Iar tatăl său a auzit cuvintele lui Iosif și visul lui, și văzând că frații lui l-au urât pe Iosif din pricina acestei chestiuni, Iacob prin urmare l-a mustrat pe Iosif înaintea fraților lui din pricina acestei chestiuni, spunând, ce înseamnă acest vis pe care tu l-ai visat, și această mărire de sine înaintea fraților tăi care sunt mai vârstnici decât tine?
16. Îți imaginezi tu în inima ta că eu și mama ta și ai tăi 11 frați vom veni și ne vom pleca jos ție, de tu vorbești aceste lucruri?
17. Iar frații lui erau geloși pe el din pricina cuvintelor și viselor lui, și ei au continuat să îl urască, iar Iacob a păstrat visele în inima sa.
18. Și fiii lui Iacob au mers într-o zi să hrănească turma tatălui lor în Sihem, căci ei erau încă păstori în acele zile; și în timp ce fiii lui Iacob în acea zi hrăneau turma în Sihem ei au întârziat, iar timpul străngerii vitelor trecuse, și ei nu ajunseseră în Hebron.

19. Iar Iacob a văzut că fiii săi erau întârziați în Sihem, și Iacob a spus în sine sa, poate oamenii Sihemului s-au ridicat să lupte împotriva lor, prin urmare ei au întârziat venind în această zi.
20. Și Iacob l-a chemat pe Iosif fiul său și i-a poruncit lui, spunând, iată frații tăi hrănesc turma în Sihem în această zi, și iată ei încă nu s-au întors; mergi acum prin urmare și vezi unde ei sunt, și adu-mi vorbă înapoi referitoare la bunăstarea fraților tăi și la bunăstarea turmei.
21. Și Iacob l-a trimis pe fiul său Iosif la valea Hebronului, iar Iosif a venit pentru frații săi în Sihem, și nu i-a putut găsi pe ei, iar Iosif a mers prin câmpul care era aproape de Sihem să vadă unde frații săi se întorseseră, și el a rătăcit drumul său în pustietate, și nu știa încotro ar trebui să meargă.
22. Iar un înger al Domnului l-a găsit rătăcind în drumul către câmp, și Iosif i-a spus îngerului Domnului, eu îi caut pe frații mei; nu ai auzit tu unde ei hrănesc turma? Și îngerul Domnului i-a spus lui Iosif, eu i-am văzut pe frații tăi hrănind turma aici, și i-am auzit spunând că ei vor merge să hrănească turma în Dotan.
23. Iar Iosif a ascultat de vocea îngerului Domnului, și el a mers la frații săi în Dotan și i-a găsit în Dotan hrănind turma.
24. Și Iosif a avansat spre frații săi, și până ce el venise aproape de ei, ei se hotărâseră să îl ucidă pe el.
25. Iar Simeon a spus fraților săi, iată omul viselor vine la noi în această zi, și acum prin urmare hai și veniți să îl ucidem și să îl aruncăm într-unul din puțurile care sunt în pustietate, și când tatăl lui îl va căuta de la noi, vom spune că o fiară rea l-a devorat.
26. Și Ruben a auzit cuvintele fraților săi referitoare la Iosif, și le-a spus, voi nu ar trebui să faceți acest lucru, căci cum ne vom ridica privirea la tatăl nostru Iacob? Aruncați-l în puțul acesta să moară acolo, dar nu vă întindeți vreo mână asupra lui să îi vărsați sângele; iar Ruben a spus aceasta pentru a-l izbăvi din mâinile lor, să îl aducă înapoi la tatăl lui.
27. Și când Iosif a venit la frații săi s-a așezat înaintea lor, iar ei s-au ridicat asupra lui și l-au apucat și l-au trântit la pământ, și au dat jos haina de multe culori care o avea pe el.
28. Și l-au luat și l-au aruncat într-un puț, iar în puț nu era apă, ci șerpi și scorpioni. Și Iosif s-a temut de șerpii și scorpionii care erau în puț. Iar Iosif a strigat cu voce tare, și Domnul a ascuns șerpii și scorpionii în marginile puțului, iar ei nu i-au făcut vreo vătămare lui Iosif.
29. Iar Iosif a strigat din puț la frații săi și le-a spus, ce v-am făcut eu vouă, și în ce am păcătuit eu? De ce nu vă temeți de Domnul referitor la mine? Nu sunt eu de-al oaselor și cărnii voastre, și nu este Iacob tatăl vostru, tatăl meu? De ce îmi faceți acest lucru mie în această zi, și cum vă veți putea ridica privirea către tatăl nostru Iacob?
30. Și el a continuat să strige și să-i cheme pe frații săi din puț și a zis, O Iuda, Simeon, și Levi, frații mei, ridicați-mă din acest loc de întuneric în care voi m-ați pus, și veniți astăzi să aveți compasiune asupra mea, voi copii ai Domnului, și fii ai lui Iacob tatăl meu. Și dacă eu v-am păcătuit, nu sunteți voi fiii lui Avraam, Isaac, și Iacob? Dacă ei vedeau un orfan ei aveau compasiune asupra lui, sau unul căruia îi era foame ei îi dădeau pâine să mănânce, sau unul căruia îi era sete ei îi dădeau apă să bea, sau unul care era dezbrăcat ei îl acopereau cu veșminte!
31. Și cum atunci vă veți reține mila voastră de la fratele vostru, căci eu sunt de-al cărnii și oasele voastre. Și dacă eu v-am păcătuit vouă, cu siguranță veți face aceasta din pricina tatălui meu!
32. Și Iosif a vorbit aceste cuvinte din puț, iar frații lui nu vroiau să îl asculte, nici să încline urechi la cuvintele lui Iosif, iar Iosif plângea și suspina în puț.
33. Iar Iosif a spus, o de ar fi știut în această zi tatăl meu fapta pe care frații mei mi-au făcut-o, și cuvintele pe care ei în această zi mi le-au rostit mie.
34. Și toți frații lui au auzit plânsetele și suspinarea lui în puț, iar frații lui au mers și s-au depărtat de puț, ca ei să nu mai poată auzi plânsetele lui Iosif și suspinarea lui în puț.

Capitolul 42

1. Iar ei au mers și s-au așezat pe partea opusă, aproape la distanța unei bățai de arc, și ei au stat acolo să mănânce pâine, și în timp ce ei mâncau, au ținut sfat împreună ce avea să fie făcut cu el, fie să îl ucidă sau să îl aducă înapoi la tatăl lui.
2. Ei țineau sfatul, când ei și-au ridicat ochii, și au văzut, și iată era un anturaj de ismaeliți venind la distanță pe drumul Gileadului, mergând spre Egipt.
3. Iar Iuda le-a spus lor, ce câștig va fi pentru noi dacă îl ucidem pe fratele nostru? Poate Dumnezeu îl va cere de la noi; atunci acesta este sfatul propus referitor la el, pe care voi i-l veți face. Iată acest anturaj de ismaeliți care merg spre Egipt.
4. Acum prin urmare, haideți să ne descotorosim de el la ei, și să nu fie mâna noastră asupra lui, și ei îl vor duce împreună cu ei, și el va fi pierdut printre oamenii ținutului, iar noi nu îl vom ucide cu mâinile noastre. Iar propunerea i-a încântat pe frații lui și ei au făcut conform cuvântului lui Iuda.
5. Și în timp ce ei discutau despre această chestiune, și înainte ca anturajul de ismaeliți să fi ajuns la ei, șapte comercianți din Midian au trecut pe lângă ei, și pe când ei treceau erau însetați, și și-au ridicat ochii și au văzut puțul în care Iosif era întemnițat, iar ei au privit, și iată fiecare specie de pasăre era asupra lui.
6. Și acești midianiți au alergat la puț să bea apă, căci ei s-au gândit că ar fi conținut apă, și venind înaintea puțului ei au auzit vocea lui Iosif plângând și suspinând în puț, și s-au uitat în jos în puț, iar ei au văzut și iată era un tânăr de înfățișare plăcută și chipeș.
7. Iar ei au strigat la el și au spus, cine ești tu și cine te-a adus aici, și cine te-a pus pe tine în acest puț, în pustietate? Și ei toți au asistat să-l ridice pe Iosif și l-au scos, și l-au adus sus din puț, și l-au luat și au plecat în călătoria lor și au trecut pe lângă frații lui.
8. Și aceștia le-au spus, de ce faceți aceasta, să luați slujitorul nostru de la noi și să plecați? Cu siguranță l-am pus pe acest tânăr în puț deoarece el s-a răzvrătit împotriva noastră, iar voi veniți și îl scoateți și îl duceți departe. Acum așadar dați-ne înapoi slujitorul nostru.
9. Iar midianiții au răspuns și le-au spus fiilor lui Iacob, este acesta slujitorul vostru, sau acest om vă însoțește pe voi? Poate că voi toți sunteți slujitorii lui, căci el este mai plăcut și chipeș decât oricare din voi, și de ce voi toți ne vorbiți în mod fals nouă?
10. Acum prin urmare noi nu vom asculta de cuvintele voastre, nici nu vă vom da atenție, căci noi l-am găsit pe tânăr în puț în pustietate, și noi l-am luat; așadar noi ne vom continua drumul.
11. Și toți fiii lui Iacob s-au apropiat de ei și s-au ridicat la ei și le-au spus lor, dați-ne înapoi slujitorul nostru, și de ce veți muri voi toți prin ascuțișul sabiei? Iar midianiții au strigat împotriva lor, și și-au scos săbiile, și s-au apropiat să lupte împotriva fiilor lui Iacob.
12. Și iată Simeon s-a ridicat din locul lui împotriva lor, și a sărit pe pământ și și-a scos sabia și s-a apropiat de midianiți și a scos un strigăt teribil înaintea lor, încât strigătul lui a fost auzit la distanță, și pământul s-a zguduit de la strigătul lui Simeon.
13. Iar midianiții s-au îngrozit din pricina lui Simeon și a zgomotului strigătului lui, și ei toți au căzut asupra fețelor lor, și erau extraordinar de alarmați.
14. Și Simeon le-a spus lor, adevărat eu sunt Simeon fiul lui Iacob evreul, care, doar cu fratele meu, am distrus orașul Sihem și orașele amoriților; astfel îmi va face Dumnezeu în plus mie, dacă toți frații voștri, oamenii lui Midian, și de asemenea regii Canaanului, ar fi să vină cu voi, ei nu ar putea lupta împotriva mea.
15. Așadar acum dați-ne înapoi tânărul pe care voi l-ați luat, ca nu cumva să dau carnea voastră păsărilor cerurilor și fiarelor pământului.
16. Iar midianiții s-au temut și mai mult de Simeon, și s-au apropiat de fiii lui Iacob cu teroare și frică, și cu cuvinte patetice, spunând,

17. Cu siguranță voi ați spus că tânărul om este slujitorul vostru, și că el s-a răzvrătit împotriva voastră, și prin urmare voi l-ați pus în puț. Atunci ce veți face voi cu un slujitor care se răzvrățește împotriva stăpânului lui? Așadar acum vindeți-ni-l nouă, iar noi vă vom da tot ceea ce cereți pentru el; iar Domnul a fost încântat să facă aceasta pentru ca fiii lui Iacob să nu îl ucidă pe fratele lor.
18. Și midianiții au văzut că Iosif era de înfățișare plăcută și chipeș; ei și l-au dorit în inimile lor și au fost insistenți să îl cumpere de la frații lui.
19. Iar fiii lui Iacob au ascultat de midianiți și l-au vândut pe fratele lor Iosif la ei pentru 20 de arginți, iar Ruben fratele lor nu a fost cu ei, și midianiții l-au luat pe Iosif și și-au continuat călătoria spre Gilead.
20. Ei au mers de-a lungul drumului, iar midianiții au regretat ce făcuseră, cumpărându-l pe tânăr, iar unul a spus celuilalt, ce este acest lucru pe care noi l-am făcut, luându-l pe acest tânăr de la evrei, care este de înfățișare plăcută și chipeș.
21. Poate acest tânăr este furat din ținutul evreilor. Și atunci de ce am făcut noi acest lucru? Iar dacă el ar fi să fie căutat și găsit în mâinile noastre noi vom muri prin el.
22. Acum cu siguranță oameni viguroși și puternici ni l-au vândut pe el nouă, puterea unuia din ei ați văzut-o în această zi; poate că ei l-au furat din ținutul lui cu tăria lor și cu brațul lor puternic, și prin urmare ni l-au vândut nouă pentru mica valoare pe care le-am dat-o lor.
23. Și în timp ce ei astfel discutau împreună, s-au uitat, și iată anturajul ismaeliților care venea la început, și pe care fiii lui Iacob l-au văzut, avansa spre midianiți, iar midianiții au spus unul altuia, haideți să îl vindem pe acest tânăr anturajului de ismaeliți care vin înspre noi, iar noi vom lua pentru el puținul pe care noi l-am dat pentru el, și vom fi izbăviți de răul lui.
24. Și ei au făcut astfel, și au ajuns la ismaeliți, iar midianiții l-au vândut pe Iosif la ismaeliți pentru 20 de arginți pe care ei îi dăduseră pentru el fraților lui.
25. Iar midianiții au mers în drumul lor spre Gilead, și ismaeliții l-au luat pe Iosif și l-au lăsat să meargă pe una din cămile, iar ei îl duceau pe el la Egipt.
26. Și Iosif a auzit că ismaeliții înaintau spre Egipt, iar Iosif a lamentat și a suspinat de acest lucru că el urma să fie dus atât de departe de ținutul Canaan, de la tatăl său, și el a plâns amar în timp ce călărea pe cămilă, și unul din oamenii lor l-a observat, și l-a făcut să coboare de pe cămilă și să meargă pe jos, și cu toate acestea Iosif a continuat să plângă și să suspine, și el a spus, o tatăl meu, tatăl meu.
27. Iar unul din ismaeliți s-a ridicat și l-a lovit pe Iosif pe obraz, și el totuși a continuat să suspine. Iar Iosif era obosit în drum și nu mai putea înainta din pricina amărăciunii sufletului său. Și ei toți l-au lovit și l-au îndurerat în drum, și l-au îngrozit ca el să poată înceta suspinarea.
28. Și Domnul a văzut mâhnirea lui Iosif și necazul lui, iar Domnul a adus asupra acelor oameni întuneric și confuzie, iar mâna fiecăruia care l-a lovit a devenit lăncedă.
29. Iar ei au spus unul altuia, ce este acest lucru pe care Dumnezeu ni l-a făcut nouă în drum? Ei nu au știut că aceasta s-a abătut asupra lor din pricina lui Iosif. Și oamenii au înaintat pe drum și au trecut pe lângă drumul Efratului unde Rahela a fost îngropată.
30. Și Iosif s-a întins spre mormântul mamei lui, și Iosif s-a grăbit și a alergat la mormântul mamei lui, și a căzut asupra mormântului și a suspinat.
31. Iar Iosif a plâns tare asupra mormântului mamei lui, și a spus: O mama mea, mama mea, O tu care mi-ai dat mie naștere, trezește-te acum, și ridică-te și vezi pe fiul tău, cum el a fost vândut ca și sclav, cu nimeni să îl compătimească pe el.
32. Scoală și vezi-ți fiul, suspină cu mine din pricina necazurilor mele, și vezi inima fraților mei.
33. Stârnește-te mama mea, stârnește-te, trezește-te din somnul tău pentru mine, și îndreaptă luptele tale împotriva fraților mei. O, cum m-au dezbrăcat ei de haina mea, și m-au vândut deja de două ori ca și sclav, și m-au separat pe mine de tatăl meu, și nu este nimeni să mă compătimească pe mine.

34. Stârnește-te și adu-ți pricina împotriva lor înaintea lui Dumnezeu, și vezi pe cine îl va justifica Dumnezeu în judecată, și pe cine El îl va condamna.
35. Ridică-te mama mea, ridică-te, trezește-te din somnul tău și vezi cum sufletul tatălui meu este cu mine în această zi, și alină-l și ușurează-i inima lui.
36. Iar Iosif a continuat să spună acele cuvinte, și Iosif a plâns tare și a suspinat amar asupra mormântului mamei lui. El apoi a încetat să vorbească și din amărăciune de inimă a devenit nemișcat ca o piatră pe mormânt.
37. Și Iosif a auzit o voce vorbindu-i de sub pământ, care i-a răspuns lui cu amărăciune de inimă și cu o voce de suspinare, și care a rugat aceste cuvinte:
38. Fiul meu, fiul meu Iosif, eu am auzit vocea suspinării tale și vocea lamentării tale; eu am văzut lacrimile tale; eu îți știu necazurile tale, fiul meu, și mă mâhnește de dragul tău, și mâhnire abundentă este adăugată la mâhnirea mea.
39. Așadar acum fiul meu, Iosif fiul meu, pune-ți încrederea în Domnul și așteaptă-L pe El și nu te teme, căci Domnul este cu tine. El te va izbăvi pe tine din tot necazul.
40. Ridică-te fiul meu, mergi în Egipt cu stăpânii tăi și nu te teme, căci Domnul este cu tine, fiul meu. Și ea a continuat să vorbească cuvinte precum acestea lui Iosif, iar apoi a fost tăcută.
41. Și Iosif a auzit aceasta și s-a minunat mult de aceasta, și el a continuat să suspine. Și după aceasta unul din Ismaeliți l-a observat pe el plângând și suspinând asupra mormântului, iar mânia lui s-a aprins împotriva lui, și l-a alungat de acolo, și l-a lovit și l-a blestemat.
42. Și Iosif a spus oamenilor, pot găsi grație în văzul vostru să mă duceți înapoi la casa tatălui meu, iar el vă da abundență de bogății.
43. Iar ei i-au răspuns lui, spunând, nu ești tu un sclav, și unde este tatăl tău? Și dacă tu ai fi avut un tată nu ai fi fost deja de două ori vândut ca și sclav pentru valoare atât de mică; iar mânia lor era încă stârnită împotriva lui, și ei au continuat să îl lovească și să îl pedepsească, iar Iosif a suspinat amar.
44. Și Domnul a văzut mâhnirea lui Iosif, iar Domnul iarăși i-a lovit pe acești oameni, și i-a pedepsit, și Domnul a cauzat întuneric să-i învăluie pe ei pe pământ, și fulgerul a fulgerat și tunetul a ras, și pământul s-a zguduit la vocea tunetului și vântului puternic, și oamenii erau îngroziți și nu știau încotro ar trebui să meargă.
45. Iar animalele și cămilele au stat nemișcate, și ei le-au condus, dar ele nu vroiau să meargă, ei le-au lovit, iar ele s-au chircit pe pământ. Iar oamenii au spus unul altuia, ce este aceasta pe care Dumnezeu ne-a făcut-o nouă? Care sunt transgresiunile noastre, și care sunt păcatele noastre ca acest lucru să se fi abătut astfel asupra noastră?
46. Unul din ei a răspuns și le-a spus, poate din pricina păcatului îndurerării acestui sclav acest lucru ni s-a întâmplat în această zi nouă; așadar acum implorați-l puternic să ne ierte pe noi, iar apoi noi vom ști din pricina cui s-a abătut asupra noastră acest rău. Iar dacă Dumnezeu va avea compasiune asupra noastră, atunci vom ști că toate acestea vin către noi din pricina păcatului îndurerării acestui sclav.
47. Și oamenii au făcut astfel, și l-au implorat pe Iosif și l-au presat să îi ierte pe ei; și ei au spus, noi am păcătuit Domnului și ție, acum prin urmare binevoiește să-i ceri Dumnezeului tău ca El să pună deoparte această moarte dintre noi, căci noi am păcătuit Lui.
48. Iar Iosif a făcut conform cuvintelor lor, și Domnul l-a ascultat pe Iosif, și Domnul a pus deoparte urgia pe care El o aplicase asupra acelor oameni din pricina lui Iosif, iar animalele s-au ridicat de pe pământ și ei le-au condus, și au continuat, iar furtuna puternică s-a potolit și pământul a devenit liniștit, și oamenii au înaintat în drumul lor mergând la Egipt, și oamenii știau că acest rău se abătuse asupra lor din pricina lui Iosif.

49. Și ei au spus unul altuia, iată noi știm că a fost din pricina îndurerării lui că acest rău s-a abătut asupra noastră; acum prin urmare de ce să aducem această moarte asupra sufletelor noastre? Să ținem sfat ce să facem cu acest sclav.
50. Iar unul a răspuns și a zis, cu siguranță el ne-a spus nouă să îl aducem înapoi la tatăl lui. Așadar acum haideți, să îl ducem înapoi și noi vom merge la locul pe care el ni-l va spune, și vom lua de la familia lui prețul care noi l-am dat pe el iar apoi vom pleca.
51. Și unul a răspuns iarăși și a zis, iată acest sfat este foarte bun, dar noi nu putem face astfel deoarece calea este foarte departe de noi, iar noi nu putem ieși din drumul nostru.
52. Și încă unul a răspuns și le-a spus lor, acesta este sfatul care să fie adoptat, noi nu ne vom abate de la el; iată noi mergem în această zi la Egipt, iar când noi vom fi ajuns în Egipt, îl vom vinde pe el acolo la un preț mare, și vom fi izbăviți de răul lui.
53. Iar acest lucru i-a încântat pe oameni și ei au făcut astfel, și și-au continuat călătoria lor către Egipt cu Iosif.

Capitolul 43

1. Iar când fiii lui Iacob vânduseră pe fratele lor Iosif la midianiți, inimile lor au fost îndurerate din pricina lui, și ei au regretat faptele lor, și l-au căutat să îl aducă înapoi, dar nu l-au putut găsi.
2. Și Ruben s-a întors la puțul în care Iosif fusese pus, pentru a-l ridica afară, și să îl înapoieze tatălui său, iar Ruben a stat lângă puț, și el nu a auzit nici un cuvânt, și a strigat Iosif! Iosif! Și nimeni nu a răspuns sau rostit vreun cuvânt.
3. Iar Ruben a spus, Iosif a murit prin frică, sau vreun șarpe a cauzat moartea lui; și Ruben a coborât în puț, și l-a căutat pe Iosif și nu l-a putut găsi în puț, și el a ieșit înapoi afară.
4. Și Ruben și-a rupt veșmintele și a spus, copilul nu este acolo, și cum îl voi reconcilia pe tatăl meu de el dacă el este mort? Și a mers la frații săi și i-a găsit mâhnindu-se din pricina lui Iosif, și sfătuindu-se împreună cum să reconcilieze pe tatăl lor de el, iar Ruben a spus fraților săi, am venit la puț și iată Iosif nu era acolo. Ce vom spune atunci tatălui nostru, căci tatăl meu îl va căuta pe băiat doar de la mine.
5. Iar frații lui i-au răspuns zicând, astfel și astfel am făcut, iar inimile noastre apoi ne-au îndurerat din pricina acestui fapt, și noi acum stăm să căutăm un pretext cum îl vom reconcilia pe tatăl nostru de acesta.
6. Și Ruben le-a spus lor, ce este aceasta ce voi ați făcut-o să aduceți firele cărunte ale tatălui nostru în întristare la mormânt? Lucrul pe care voi l-ați făcut nu este bun.
7. Iar Ruben s-a așezat cu ei, și ei toți s-au ridicat și au jurat unul altuia să nu spună acest lucru lui Iacob. Ei toți au spus, omul care îi va spune aceasta tatălui nostru sau casei lui, sau care va raporta aceasta la oricare din copiii ținutului, noi ne vom ridica împotriva lui și îl vom ucide cu sabia.
8. Și fiii lui Iacob s-au temut unul de altul în această chestiune, de la cel mai tânăr la cel mai vârstnic, și nimeni nu a spus vreun cuvânt, și ei au ascuns lucrul în inimile lor.
9. Iar ei apoi s-au așezat să determine și să inventeze ceva să spună tatălui lor Iacob referitor la toate aceste lucruri.
10. Și Issacar le-a spus lor, aici este un sfat pentru voi dacă vă pare bun în ochii voștri să faceți acest lucru, luați haina care îi aparține lui Iosif și rupeți-o, și ucideți un ied de-al caprelor și înmuiați-o în sângele lui.
11. Și trimiteți-o la tatăl nostru și când el o va vedea, el va spune că o fiară rea l-a devorat. Prin urmare, rupeți-i voi haina și iată, sânge va fi asupra hainei lui. Și prin fapta voastră, noi vom fi scutiți de murmurările tatălui nostru.
12. Iar sfatul lui Issacar i-a încântat pe ei, și au ascultat de el și au făcut conform cuvântului lui Issacar cu care îi sfătuisese pe ei.
13. Și ei s-au grăbit și au luat haina lui Iosif și au rupt-o, și au ucis un ied de-al caprelor și au înmuiat haina în sângele iedului, și apoi au călcat-o în praf, și au trimis haina la tatăl lor Iacob prin mâna lui Naftali, și i-au poruncit lui să spună aceste cuvinte:
14. Noi strânseserăm vacile și veniserăm până la drumul către Sihem și mai departe, când noi am găsit această haină pe drum în pustietate înmuiată în sânge și în praf; acum prin urmare află dacă ea este haina fiului tău sau nu.
15. Și Naftali a mers și a venit la tatăl său și i-a dat haina, și i-a spus toate cuvintele pe care frații lui i le porunciseră.
16. Iar Iacob a văzut haina lui Iosif și a cunoscut-o, și a căzut asupra feței sale la pământ și a rămas atât de nemișcat precum o piatră. El apoi s-a ridicat și a strigat cu o voce tare și cu suspinare și a spus, este haina fiului meu Iosif!
17. Și Iacob s-a grăbit și a trimis pe unul din slujitorii săi la fiii săi, care au mers la ei și i-au găsit venind pe drum cu turma.
18. Și fiii lui Iacob au venit la tatăl lor aproape de seară, și iată veșmintele lor erau rupte și praf era asupra capetelor lor, iar ei și-au găsit tatăl lor strigând și suspinând cu o voce tare.

19. Și Iacob a spus fiilor săi, spuneți-mi adevărat ce rău ați adus subit în această zi asupra mea? Iar ei au răspuns tatălui lor Iacob, spunând, noi veneam în această zi după ce turma fusese adunată, și noi am ajuns până la orașul Sihem lângă drumul din pustietate, și am găsit această haină umplută cu sânge pe pământ, și noi am cunoscut-o și am trimis-o la tine dacă tu ai fi putut să o recunoști.
20. Și Iacob a auzit cuvintele fiilor săi și a strigat cu voce tare, și a spus, este haina fiului meu, o fiară rea l-a devorat pe el. Iosif e rupt în bucăți, căci eu l-am trimis în această zi să vadă dacă vă era bine vouă și bine turmelor și să îmi aducă iar vorbă de la voi, și el a mers precum eu i-am poruncit, și aceasta i s-a întâmplat lui în această zi în timp ce eu gândeam că fiul meu era cu voi.
21. Iar fiii lui Iacob au răspuns și au spus, el nu a venit la noi, și nici nu l-am văzut de la vremea plecării noastre de la tine și până acum.
22. Și când Iacob a auzit cuvintele lor el iarăși a strigat tare și s-a ridicat și și-a rupt veșmintele sale, și și-a pus pânză de sac asupra șalelor sale, și a plâns amar și a murmurat și și-a ridicat vocea în suspinare și a exclamat și spus aceste cuvinte:
23. Iosif fiul meu, o fiul meu Iosif, eu te-am trimis în această zi după bunăstarea fraților tăi, și iată ai fost rupt în bucăți; prin mâna mea s-a întâmplat aceasta fiului meu.
24. Mă mâhnește pentru tine Iosif fiul meu, mă mâhnește pentru tine; cât de dulce îmi erai tu mie în timpul vieții, iar acum extrem de amară este moartea ta pentru mine.
25. O de aș fi murit eu în locul tău Iosif fiul meu, căci mă mâhnește cu îndurerare pentru tine fiul meu, o fiul meu, fiul meu, Iosif fiul meu, unde ești tu, și unde ai fost târât? Stârnește-te, stârnește din locul tău, și vino și vezi mâhnirea mea pentru tine, fiul meu Iosif.
26. Vino acum și numără lacrimile care țâșnesc din ochii mei jos pe obrazii mei, și adu-le sus înaintea Domnului, ca mânia Lui să se poată întoarce de la mine.
27. O Iosif fiul meu cum ai căzut tu, prin mâna unuia prin care nimeni nu căzuse de la începutul lumii până în ziua aceasta; căci tu ai fost pus la moarte prin lovitură unui dușman, lovită cu cruzime, dar cu siguranță eu știu că aceasta ți s-a întâmplat ție, din pricina multitudinii păcatelor mele.
28. Stârnește-te acum și vezi cât de amar este necazul meu pentru tine fiul meu, deși eu nu te-am scos, nici nu te-am făurit, nici nu ți-am dat suflu și suflet, ci a fost Dumnezeu care te-a format pe tine și care a clădit oasele tale și le-a acoperit cu carne, și a suflat în nările tale suflarea vieții, iar apoi El mi te-a dat mie.
29. Acum cu adevărat, Dumnezeu care mi te-a dat, El te-a luat de la mine, și astfel atunci s-a abătut asupra ta în această zi, și toate lucrările lui Dumnezeu sunt bune.
30. Și Iacob a continuat să vorbească precum aceste cuvinte referitoare la Iosif, și a plâns amar; el a căzut la pământ și a devenit nemișcat.
31. Și toți fiii lui Iacob văzând necazul tatălui lor, au regretat ceea ce ei făcuseră, și ei de asemenea au plâns amar.
32. Și Iuda s-a ridicat și a ridicat capul tatălui său de pe pământ, și l-a așezat în poala sa, și a șters lacrimile tatălui său de pe obrazii lui, iar Iuda a plâns un plânset foarte mare, în timp ce capul tatălui său se rezema de poala sa, nemișcat precum o piatră.
33. Iar fiii lui Iacob au văzut necazul tatălui lor, și și-au ridicat vocile lor și au continuat să plângă, iar Iacob încă zăcea pe pământ nemișcat precum o piatră.
34. Și toți fiii săi și slujitorii săi și copiii slujitorilor săi s-au ridicat și s-au așezat în jurul lui să îl aline, iar el a refuzat să fie alinat.
35. Și toată casa lui Iacob s-a ridicat și a jelit o jale mare din pricina lui Iosif și a necazului tatălui lor, iar vestea a ajuns la Isaac, fiul lui Avraam, tatăl lui Iacob, și el a plâns amar din pricina lui Iosif, el și toată casa sa, și a mers din acel lor de unde locuia în Hebron, și oamenii săi cu el, și l-a alinat pe Iacob fiul său, dar el a refuzat să fie alinat.

36. Și după aceasta, Iacob s-a ridicat de pe pământ, iar lacrimile sale îi curgeau pe obrazii săi, și a spus fiilor săi, ridicați-vă și luați-vă săbiile și arcurile, și mergeți la câmp, și vedeți de puteți găsi trupul fiului meu și aduceți-l la mine ca eu să îl pot îngropa.
37. Căutați de asemenea, vă rog, printre fiare și vânați-le, și aceea care va veni prima înaintea voastră apucați-o și aduceți-o la mine, poate că Domnul în această zi va avea milă de necazul meu, și o va pregăti înaintea voastră pe aceea care mi-a sfâșiat fiul în bucăți, și aduceți-o la mine, iar eu voi răzbuna cauza fiului meu.
38. Iar fiii săi au făcut precum tatăl lor le poruncise, și s-au sculat devreme dimineața, și fiecare și-a luat sabia și arcul lui în mână, și au mers la câmp să vâneze fiarele.
39. Și Iacob încă plângea tare și suspina și mergea încolo și încoace în casă, și își lovea mâinile împreună, zicând, Iosif fiul meu, Iosif fiul meu.
40. Iar fiii lui Iacob au mers în pustietate să prindă fiarele, și iată un lup a venit înspre ei, și l-au apucat, și l-au adus la tatăl lor, și i-au spus lui, acesta este primul pe care l-am găsit, și l-am adus înaintea ta precum ne-ai poruncit nouă, iar trupul fiului tău noi nu l-am putut găsi.
41. Și Iacob a luat fiara din mâinile fiilor săi, și a strigat cu o voce tare și cu suspinare, ținând fiara în mâna sa, și i-a spus cu o inimă amară fiarei: De ce l-ai devorat tu pe fiul meu Iosif, și cum de nu ai avut tu deloc frică de Dumnezeu pământului, sau de necazul meu pentru fiul meu Iosif?
42. Și tu l-ai devorat pe fiul meu pentru nimic, deoarece el nu a comis nici o violență, și m-ai făcut prin aceasta culpabil pentru pricina lui, prin urmare Dumnezeu îl va cere pe acela care este persecutat.
43. Iar Domnul a deschis gura fiarei ca să-l aline pe Iacob cu cuvintele ei, și i-a răspuns lui Iacob și i-a spus aceste cuvinte lui:
44. Cum Dumnezeu trăiește care ne-a creat pe noi pe pământ, și cum sufletul tău trăiește, domnul meu, eu nu l-am văzut pe fiul tău, nici nu l-am sfâșiat eu în bucăți, ci dintr-un ținut îndepărtat eu de asemenea am venit să-l caut pe fiul meu care a plecat de la mine în această zi, și eu nu știu dacă el trăiește sau este mort.
45. Și eu am venit în această zi la câmp să-l caut pe fiul meu, iar fiii tăi m-au găsit, și m-au înșfăcat și mi-au sporit mâhnirea, și în această zi m-au adus înaintea ta, iar eu acum ți-am vorbit toate cuvintele mele.
46. Iar acum prin urmare, o fiu al omului, eu sunt în mâinile tale, și fă-mi mie în această zi precum ar părea bun în văzul tău, dar pe viața lui Dumnezeu care m-a creat pe mine, eu nu l-am văzut pe fiul tău, nici nu l-am sfâșiat în bucăți, nici nu a intrat carnea omului în gura mea toate zilele vieții mele.
47. Și când Iacob a auzit cuvintele fiarei, el s-a minunat mult, și a trimis fiara din mâna lui, iar ea a plecat în drumul ei.
48. Iar Iacob încă striga tare și suspina pentru Iosif zi după zi, și el a jelit pentru fiul său multe zile.

Capitolul 44

1. Iar fiii lui Ismael, care îl cumpăraseră pe Iosif de la midianiți, care îl cumpăraseră pe el de la frații lui, au mers cu Iosif la Egipt, și ei au ajuns la granițele Egiptului. Și când au venit aproape de Egipt ei au întâlnit patru oameni din fiii lui Medan, fiul lui Avraam, care plecaseră din ținutul Egiptului în călătoria lor.
2. Și ismaeliții le-au spus lor: Doriți să cumpărați acest sclav de la noi? Iar ei au spus, înmânați-ni-l nouă. Și ei l-au dat pe Iosif lor, iar ei l-au privit, că era un tânăr foarte frumos și l-au cumpărat pe el pentru 20 shekeli.
3. Iar ismaeliții și-au continuat călătoria lor spre Egipt. Și medaniții de asemenea s-au întors în acea zi în Egipt, iar medaniții au spus unul altuia, iată noi am auzit că Potifar, un ofițer al lui Faraon, căpitan al gărzilor, caută un bun slujitor care va sta înaintea lui să îi asiste, și să îl facă supraveghetor peste casa sa și peste toate ce îi aparțin lui.
4. Așadar acum haideți să i-l vindem lui pentru ce ne-am dori, dacă el ne va putea da aceea ce vom cere pentru el.
5. Și acești medaniți au mers și au venit la casa lui Potifar, și i-au spus lui, noi am auzit că tu cauți un bun slujitor să îți asiste, iată noi avem un slujitor care te va încânta, dacă tu ne poți da aceea ce noi ne-am dori, și ți-l vom vinde ție.
6. Iar Potifar a spus, aduceți-l înaintea mea, și eu îl voi vedea, iar dacă el mă va încânta eu vă voi da vouă aceea ce voi ați cere pentru el.
7. Și medaniții au mers și l-au adus pe Iosif și l-au pus înaintea lui Potifar, iar el l-a văzut, și l-a încântat enorm, și Potifar le-a spus lor, spuneți-mi ce cereți pentru acest tânăr?
8. Iar ei au spus, patru sute de arginți noi dorim pentru el. Iar Potifar a spus, eu vi-i voi da vouă dacă îmi aduceți registrul vânzării lui către voi, și îmi veți spune istoria lui, căci poate el este furat, căci acest tânăr nu este nici sclav, nici fiul unui sclav, ci eu observ în el înfățișarea unei persoane plăcute și frumoase.
9. Și medaniții au mers și i-au adus la el pe ismaeliții care îl vânduseră lor, iar ei i-au spus lui, zicând, el este un sclav și noi l-am vândut pe el lor.
10. Iar Potifar a auzit cuvintele ismaeliților când el a dat argintul la medaniți, iar medaniții au luat argintul și au mers în călătoria lor, iar ismaeliții de asemenea s-au întors acasă.
11. Și Potifar l-a luat pe Iosif și l-a adus la casa sa ca el să îi poată sluji, iar Iosif a găsit favoare în văzul lui Potifar, și acesta și-a pus încredere în el, și l-a făcut supraveghetor peste casa sa, și tot ce îi aparținea le-a dat în mâna lui.
12. Iar Domnul era cu Iosif și el a devenit un om prosper, și Domnul a binecuvântat casa lui Potifar de dragul lui Iosif.
13. Și Potifar a lăsat tot ceea ce el avea în mâinile lui Iosif, iar Iosif era unul care cauza lucruri să intre și să iasă, și totul era reglementat de dorința lui în casa lui Potifar.
14. Și Iosif avea 18 ani, un tânăr cu ochi frumoși și o înfățișare plăcută, și precum el nu era nici unul în tot ținutul Egiptului.
15. La acea vreme în timp ce era în casa stăpânului său, intrând și ieșind din casă și asistându-i stăpânului său, Zelica nevasta stăpânului său și-a ridicat ochii ei înspre Iosif și s-a uitat la el, și iată el era un tânăr plăcut și frumos.
16. Iar ea râvnea la frumusețea lui în inima ei, și sufletul ei era ațintit asupra lui Iosif, și ea l-a ispitit zi după zi, iar Zelica încerca să-l înduplece pe Iosif zilnic, dar Iosif nu și-a ridicat ochii să o privească pe nevasta stăpânului său.
17. Și Zelica i-a spus lui, cât de plăcute sunt înfățișarea și forma ta, cu adevărat eu m-am uitat la toți sclavii, și nu am văzut un sclav atât de frumos precum ești tu. Iar Iosif i-a spus ei, cu siguranță El care m-a creat pe mine în pântecul mamei mele a creat toată omenirea.

18. Iar ea i-a spus lui, cât de frumoși sunt ochii tăi, cu care tu i-ai uluit pe toți locuitorii Egiptului, bărbați și femei. Iar el i-a spus ei, cât de frumoși sunt ei cât suntem vii, dar dacă i-ai privi în mormânt, cu siguranță tu te-ai depărta de ei.
19. Și ea i-a spus lui, cât de frumoase și încântătoare sunt toate cuvintele tale; ia acum te rog harpa care este în casă, și cântă cu mâinile tale și lasă-ne să auzim cuvintele tale.
20. Iar el i-a spus ei, cât de frumoase și încântătoare sunt cuvintele mele când eu vorbesc slăvirea Dumnezeului meu și gloria Lui. Și ea i-a spus lui, cât de frumos este părul capului tău, iată pieptenele de aur care este în casă, ia-l te rog și ondulează părul capului tău.
21. Și el i-a spus ei, cât de mult vei vorbi tu aceste cuvinte? Încetează să-mi spui aceste cuvinte, și ridică-te și ocupă-te de treburile tale domestice.
22. Iar ea i-a spus lui, nu este nimeni în casa mea, și nu este nimic de care să mă ocup decât de cuvintele tale și de dorința ta; totuși cu toate acestea ea nu putea să îl aducă pe Iosif la ea, nici nu și-a pus el ochiul asupra ei, dar și-a îndreptat ochii săi în jos la pământ.
23. Și Zelica îl dorea pe Iosif în inima ei, ca el să se culce cu ea, și la acea vreme când Iosif stătea în casă făcând treaba lui, Zelica a venit și s-a așezat înaintea lui, și ea l-a ispitit pe el zilnic cu discursul ei ca să se culce cu ea, sau chiar să se uite la ea, dar Iosif nu vroia să asculte de ea.
24. Iar ea i-a spus lui, dacă tu nu vei face conform cuvintelor mele, eu te voi pedepsi pe tine cu pedeapsa morții, și voi pune un jug de fier asupra ta.
25. Iar Iosif i-a spus ei, cu siguranță Dumnezeu care l-a creat pe om desface lanțurile prizonierilor, și este El care mă va izbăvi din închisoarea ta și de la judecata ta.
26. Și când ea nu a putut prevala asupra lui, să îl înduplece, iar sufletul ei fiind încă ațintit asupra lui, dorința ei a aruncat-o pe ea într-o boală îngrozitoare.
27. Și toate femeile Egiptului au venit să o viziteze, iar ele i-au spus ei, de ce ești tu în starea aceasta de declin? Tu care nu îți lipsește nimic; cu siguranță soțul tău este un mare și stimabil prinț în văzul regelui, ar trebui să îți lipsească orice din ce și-ar dori inima ta?
28. Iar Zelica le-a răspuns lor, zicând: În această zi vă va fi făcut cunoscut vouă, de unde această tulburare răsară în care voi mă vedeți pe mine, iar ea a poruncit slujitoarelor ei să pregătească mâncare pentru toate femeile, și ea a făcut un banchet pentru ele, și toate femeile au mâncat în casa lui Zelica.
29. Și ea le-a dat lor cuțite să decojească chitrele să le mănânce, și a poruncit ca Iosif să fie îmbrăcat în veșminte scumpe, și ca el să se arate înaintea lor, iar Iosif a venit înaintea ochilor lor și toate femeile au privit asupra lui Iosif, și nu își puteau lua ochii lor de la el, iar ele toate și-au tăiat mâinile lor cu cuțitele pe care le aveau în mâinile lor, și toate chitrele care erau în mâinile lor s-au umplut de sânge.
30. Iar ele nu au cunoscut ceea ce ele făcuseră, ci au continuat să se uite la frumusețea lui Iosif, și nu și-au întors pleoapele lor de la el.
31. Și Zelica a văzut ceea ce ele făcuseră, și le-a spus lor: Ce este această lucrare pe care voi ați făcut-o? Iată eu v-am dat chitre să mâncați și voi toate v-ați tăiat mâinile.
32. Și toate femeile și-au văzut mâinile, și iată erau pline de sânge, iar sângele lor a curs jos pe veșmintele lor, iar ele i-au spus ei, acest sclav din casa ta ne-a copleșit pe noi, și noi nu ne-am putut întoarce pleoapele de la el datorită frumuseții lui.
33. Iar ea le-a spus lor, cu siguranță aceasta vi s-a întâmplat vouă în momentul în care voi v-ați uitat la el, și nu v-ați putut abține de la el; cum atunci mă pot abține eu când el este constant în casa mea, și eu îl văd zi după zi intrând și ieșind din casa mea? Atunci cum pot să mă păstrez eu din declin sau chiar de la pieire din pricina aceasta?
34. Iar ele i-au spus ei, cuvintele tale sunt adevărate, căci cine poate vedea această formă frumoasă în casă și să se abțină de la el, și nu este el sclavul tău și ajutor în casa ta, și de ce nu îi spui tu aceea ce este în inima ta, și înduri ca sufletul tău să piară prin această chestiune?

35. Și ea le-a spus lor, eu zilnic încerc să îl înduplec, iar el nu vrea să consimtă dorințelor mele, și eu i-am promis lui tot ceea ce este bun, și totuși eu nu am primit nimic înapoi de la el; eu sunt prin urmare într-o stare de declin precum voi vedeți.
36. Iar Zelica a devenit foarte bolnavă din pricina dorinței ei către Iosif, și ea era disperat bolnavă de dragoste din pricina lui, iar toți oamenii casei lui Zelica și soțul ei nu cunoșteau nimic de această chestiune, că Zelica era bolnavă din pricina iubirii ei pentru Iosif.
37. Și toți oamenii casei ei au întrebat-o, zicând, de ce ești tu bolnavă și în declin, și nu îți lipsește nimic? Și ea le-a spus lor, eu nu cunosc nimic despre lucrul care zilnic sporește asupra mea.
38. Și toate femeile și prietenele ei veneau zilnic să o vadă pe ea, și au vorbit cu ea, iar ea le-a spus lor, aceasta poate fi doar prin iubirea de Iosif. Iar ele i-au spus ei, ispitește-l și înșfacă-l în secret, poate el ar asculta de tine, și alungă această moarte de la tine.
39. Iar starea lui Zelica s-a înrăutățit de la iubirea ei către Iosif, și ea a continuat decline, până când ea avea puțină putere să stea în picioare.
40. Și într-o anume zi Iosif făcea treaba stăpânului său în casă, și Zelica a venit în secret și a căzut brusc asupra lui, Iosif s-a ridicat împotriva ei, și el era mai puternic decât ea, și el a adus-o jos la pământ.
41. Iar Zelica a suspinat din pricina dorinței inimii ei către el, și ea l-a implorat cu suspine, iar lacrimile ei au curs jos pe obraji ei, și ea i-a vorbit lui într-o voce de implorare și amărăciune de suflet, spunând:
42. Ai auzit tu vreodată, sau văzut sau cunoscut o atât de frumoasă femeie precum eu sunt, sau mai bună decât mine, care îți vorbește zilnic ție, cade în declin prin iubire pentru tine, conferă toată această onoare asupra ta, și totuși tu nu vrei să ascuți de vocea mea?
43. Și dacă este prin frică de stăpânul tău ca nu cumva să te pedepsească, cât regele trăiește nici un rău nu va veni asupra ta de la stăpânul tău prin acest lucru; acum prin urmare, eu te rog să mă ascuți, și să consimți de dragul onoarei pe care eu am conferit-o asupra ta, și pune deoparte această moarte de la mine, și de ce să mor eu din pricina ta? Și ea a încetat din a vorbi.
44. Iar Iosif i-a răspuns ei, zicând, abține-te de la mine, și lasă această chestiune stăpânului meu; iată stăpânul meu nu cunoaște ce este cu mine în casă, căci tot ce îi aparține lui el a dat în mâinile mele, și cum voi face eu aceste lucruri în casa stăpânului meu?
45. Căci el de asemenea m-a onorat mult în casa lui, și el m-a făcut de asemenea supraveghetor peste casa lui, și el m-a exaltat pe mine, și nu este nici unul mai mare în această casă decât sunt eu, iar stăpânul meu nu a reținut nimic de la mine, exceptându-te pe tine care ești nevasta lui, atunci cum îmi poți vorbi aceste cuvinte mie, și cum pot face eu acest mare rău și păcat lui Dumnezeu și soțului tău?
46. Așadar acum abține-te de la mine, și nu mai vorbi astfel de cuvinte precum acestea, căci eu nu voi asculta de cuvintele tale. Dar Zelica nu vroia să asculte de Iosif când el i-a spus aceste cuvinte ei, ci zilnic îl ispitea pe el să asculte de ea.
47. Și a fost după aceasta că pâraul Egiptului a fost umplut deasupra la toate laturile sale, și toți locuitorii Egiptului au mers, și de asemenea regele și prinții au mers cu tamburine și dansuri, căci era o mare veselie în Egipt, și o sărbătoare la vremea inundării mării Sihor, și ei au mers acolo să se veselească toată ziua.
48. Și când egiptenii au ieșit la râu să petreacă, precum era obiceiul lor, toți oamenii casei lui Potifar au mers cu ei, dar Zelica nu a vrut să meagă cu ei, căci ea a spus, eu sunt indispusă, și ea a rămas singură în casă, și nici o altă persoană nu era cu ea în casă.
49. Și ea s-a ridicat și a urcat la templul ei din casă și s-a îmbrăcat cu veșminte regale, și a pus pe capul ei pietre prețioase de onix încrustate cu argint și aur, și și-a înfrumusețat fața și pielea cu tot felul de lichide purificatoare de-ale femeilor, și ea a parfumat templul și casa cu cassia și tămâie, și ea a împrăștiat smirnă și aloe, iar ea apoi s-a așezat la intrarea templului, în pasajul casei, prin care Iosif trecea să își facă treaba lui. Și iată, Iosif a venit de la câmp și a intrat în casă să facă treaba stăpânului său.
50. Și el a venit la locul prin care el trebuia să treacă, și a văzut toată lucrarea lui Zelica, și s-a întors înapoi.

51. Iar Zelica l-a văzut pe Iosif întorcându-se de la ea, și ea a strigat către el, zicând, ce te supără Iosif? Vino la treaba ta, și iată eu voi face loc pentru tine până când tu vei fi trecut la locul tău.
52. Și Iosif s-a întors și a venit în casă, și a trecut de acolo la locul șederii lui, și s-a așezat să facă treaba stăpânului său ca de obicei. Și iată, Zelica a venit la el și s-a așezat înaintea lui în veșminte regale, iar mirosul de la hainele ei s-a împrăștiat la distanță.
53. Și ea s-a grăbit și a apucat pe Iosif și pe veșmintele lui, și ea i-a spus lui, cât regele trăiește dacă tu nu vei îndeplini cererea mea tu vei muri în această zi. Și ea s-a grăbit și și-a întins cealaltă mână și a scos o sabie de sub veșmintele ei și a pus-o la gâtul lui Iosif, iar ea a spus, ridică-te și îndeplinește cererea mea, și dacă nu tu mori în această zi.
54. Iar Iosif s-a temut de ea că ea făcea acest lucru, și s-a ridicat să fugă de ea, iar ea a apucat partea din față a veșmintelor lui, și în teroarea alergării sale veșmântul pe care Zelica l-a apucat s-a rupt. Iar Iosif a lăsat veșmântul în mâna lui Zelica, și el a fugit și a ieșit afară, căci era înspăimântat.
55. Și când Zelica a văzut că veșmântul lui Iosif a fost rupt, și că el îl lăsase în mâna ei și fugise, ea s-a temut pentru viața ei, ca nu cumva raportul să se răspândească referitor la ea. Și s-a ridicat și s-a purtat cu viclenie, și a dat jos veșmintele cu care era îmbrăcată, și a îmbrăcat celelalte veșminte ale ei.
56. Și ea a luat veșmântul lui Iosif și l-a așezat lângă ea, și ea a mers și s-a așezat în locul unde stătuse în boala ei, înainte ca oamenii casei ei să fi mers la râu, și ea a chemat un tânăr băiat care era atunci în casă, și i-a ordonat lui să-i cheme pe oamenii casei la ea.
57. Și când ea i-a văzut, le-a spus lor cu o voce tare și cu lamentare: Vedeți ce evreu stăpânul vostru mi-a adus în casă, căci el a venit în această zi să se culce cu mine.
58. Căci atunci când voi ieșiserăți el a venit la casă, și văzând că nu era nici o persoană în casă, a venit la mine, și m-a apucat, cu intenție să se culce cu mine.
59. Iar eu am apucat veșmintele lui și le-am rupt și am strigat împotriva lui cu o voce tare, și când îmi ridicasem glasul el s-a temut pentru viața lui și și-a lăsat veșmântul înaintea mea și a fugit.
60. Și oamenii casei ei nu au spus nimic, dar furia lor a fost foarte aprinsă împotriva lui Iosif, și ei au mers la stăpânul lui și i-au spus cuvintele nevestei lui.
61. Și Potifar a venit acasă înfuriat, iar nevasta sa s-a plâns la el, zicând, ce este acest lucru pe care tu mi l-ai făcut mie aducând un slujitor evreu în casa mea, căci el a venit la mine în această zi ca să profite de mine; astfel mi-a făcut el mie în această zi.
62. Iar Potifar a auzit cuvintele nevestei sale, și a ordonat ca Iosif să fie pedepsit cu lovituri severe, și ei i-au făcut astfel lui.
63. Și în timp ce ei îl loveau, Iosif a strigat cu voce tare, și și-a ridicat ochii săi la cer, și a spus: O Doamne Dumnezeule, Tu știi că eu sunt nevinovat de toate aceste lucruri. Și de ce să mor eu în această zi prin falsitate la mâna acestor bărbați necircumciși nelegiuiți, pe care Tu îi cunoști?
64. Și în timp ce oamenii lui Potifar îl băteau pe Iosif el a continuat să strige și să suspine, și era un copil acolo care avea 11 luni, iar Domnul i-a deschis gura copilului, și el a vorbit aceste cuvinte înaintea oamenilor lui Potifar, care îl loveau pe Iosif, spunând,
65. Ce vreți de la acest om, și de ce îi faceți acest rău lui? Mama mea vorbește fals și rostește minciuni; astfel a fost întâmplarea.
66. Iar copilul le-a spus cu precizie tot ce s-a petrecut, și toate cuvintele lui Zelica către Iosif zi după zi el le-a declarat lor.
67. Și toți oamenii au auzit cuvintele copilului și s-au minunat mult de cuvintele copilului, iar copilul a încetat din a vorbi și a devenit liniștit.
68. Iar Potifar s-a rușinat foarte mult de cuvintele fiului său, și a poruncit oamenilor săi să nu îl mai bată pe Iosif, și oamenii au încetat din a-l bate pe Iosif.

69. Și Potifar l-a luat pe Iosif și a ordonat să fie adus la judecată înaintea preoților, care erau judecători ce aparțineau regelui, pentru a-l judeca pe el referitor la această pricină.
70. Iar Potifar și Iosif au venit înaintea preoților care erau judecătorii regelui, și le-a spus lor, decideți vă rog ce judecată i se cuvine unui slujitor, căci astfel a făcut el.
71. Și preoții i-au spus lui Iosif, de ce ai făcut acest lucru stăpânului tău? Și Iosif le-a răspuns, zicând, nu astfel domnii mei, ci așa a fost pricina. Iar Potifar i-a spus lui Iosif, cu siguranță am încrezut în mâinile tale tot ce îmi aparținea mie, și eu nu am reținut nimic de la tine decât pe nevasta mea, și cum ai putut face tu acest rău?
72. Iar Iosif a răspuns, spunând, nu astfel domnul meu, cum Domnul trăiește, și cum sufletul meu trăiește, domnul meu, cuvântul pe care tu l-ai auzit de la nevasta ta nu este adevărat, căci astfel a fost pricina în această zi.
73. Un an mi s-a scurs mie de când am fost în casa ta. Ai văzut tu vreo nedreptate în mine, sau orice lucru care te-ar putea cauza să ceri viața mea?
74. Iar preoții i-au spus lui Potifar, trimite te rugăm, să aducă ei înaintea noastră veșmântul rupt al lui Iosif, și să putem vedea ruptura în el. Dacă va fi că ruptura este în fața veșmântului, atunci fața lui trebuie să fi fost opusă de ea, iar ea trebuie să îl fi apucat, să vină la ea, și cu înșelăciune nevasta ta a făcut tot ceea ce ea a spus.
75. Și ei au adus veșmântul lui Iosif rupt înaintea preoților care erau judecători, și ei au văzut și iată că ruptura era în fața lui Iosif, și toți preoții care judecau au aflat că ea îl presase pe el, și au spus, judecata morții nu i se cuvine acestui sclav căci el nu a făcut nimic, dar judecata noastră este ca el să fie pus în închisoare din pricina raportului, care prin el a mers împotriva nevestei tale.
76. Iar Potifar a auzit cuvintele lor, și l-a pus în închisoare, locul unde prizonierii regelui erau închiși, iar Iosif a fost în închisoare 12 ani.
77. Și cu toate acestea, nevasta stăpânului său nu s-a întors de la el, și ea nu a încetat din a-i vorbi lui zi după zi să asculte de ea, și la capătul a trei luni Zelica a continuat să meargă la Iosif la casa de arest zi după zi, și ea l-a ispitit să asculte de ea. Iar Zelica i-a spus lui Iosif, cât de mult vei rămâne tu în această casă? Dar ascultă acum de vocea mea iar eu te voi aduce afară din această casă.
78. Iar Iosif i-a răspuns ei, spunând, este mai bine pentru mine să rămân în această casă decât să ascult de cuvintele tale, să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu; iar ea i-a spus lui, dacă tu nu vei împlini dorința mea, eu voi scoate ochii tăi, voi adăuga lanțuri la picioarele tale, și te voi da în mâinile acelor pe care tu nu i-ai cunoscut înainte.
79. Și Iosif i-a răspuns și a zis: Iată Dumnezeul întregului pământ este capabil să mă izbăvească pe mine din tot ceea ce tu mi-ai putea face, căci El deschide ochii orbilor, și eliberează pe aceia care sunt legați, și îi păstrează pe toți străinii care nu sunt familiarizați cu ținutul.
80. Și când Zelica nu a fost capabilă să-l convingă pe Iosif să asculte de ea, a plecat și a terminat ispitirea lui; iar Iosif era încă arestat în casa de arest. Și Iacob, tatăl lui Iosif, și toți frații lui care erau în ținutul Canaan încă jeleau și suspinau în acele zile din pricina lui Iosif, căci Iacob refuza să fie alinat pentru fiul său Iosif, iar Iacob a strigat tare, și a suspinat și a jeli toate acele zile.

Capitolul 45

1. Și era la acea vreme în an, care este anul ducerii lui Iosif în Egipt după ce frații lui l-au vândut, că Ruben, fiul lui Iacob a mers la Timna și și-a luat-o de nevastă pe Eliuram, fiica lui Avi canaanitul, și el a venit la ea.
2. Iar Eliuram nevasta lui Ruben a zămislit și i-a născut lui pe Hanoc, Palu, Chețron și Carmi, patru fii; iar Simeon fratele lui a luat-o pe sora sa Dina de nevastă, și i-a născut lui pe Memuel, Iamin, Ohad, Iachin și Zocar, cinci fii.
3. Iar el apoi a venit la Buna, femeia canaanită, aceeași Buna pe care Simeon a luat-o captivă din orașul Sihem, și Buna era înaintea lui Dina și îi asista ei, iar Simeon a venit la ea, și ea i l-a născut lui pe Saul.
4. Și Iuda a mers la acea vreme la Adulam, și a venit la un om din Adulam, numele lui era Hirah, iar Iuda a văzut-o acolo pe fiica unui om din Canaan, iar numele ei era Aliiat, fiica lui Șua. Și el a luat-o și a venit la ea, iar Aliia i-a născut lui Iuda pe Er, Onan și Șiloh; trei fii.
5. Iar Levi și Issacar au mers la ținutul estului, și și-au luat neveste din fiicele lui Iobab, fiul lui Ioctan, fiul lui Eber; iar Iobab fiul lui Ioctan, a avut două fiice; numele celei mai mari era Adina, iar numele celei mai mici era Arida.
6. Și Levi a luat-o pe Adina, iar Issacar a luat-o pe Arida, și au venit la ținutul Canaan, la casa tatălui lor, iar Adina i-a născut lui Levi pe Gerșon, Chehat și Merari; trei fii.
7. Și Arida i-a născut lui Issacar pe Tola, Puva, Iov și Șomron, patru fii; iar Dan a mers în ținutul Moab și a luat-o de nevastă pe Aplalet, fiica lui Camudan moabitul, și a adus-o la ținutul Canaan.
8. Iar Aplalet era stearpă, ea nu a avut urmași, iar Dumnezeu după aceea și-a amintit de Aplalet nevasta lui Dan, iar ea a zămislit și a născut un fiu și l-a numit Cușim.
9. Iar Gad și Naftali au mers în Haran și le-au luat de acolo pe fiicele lui Amuram fiul lui Uz, fiul lui Nahor, de neveste.
10. Și acestea sunt numele fiicelor lui Amuram; numele celei mai mari era Merima, iar numele celei mai mici Uzit; iar Naftali a luat-o pe Merima, și Gad a luat-o pe Uzit; și le-au adus la ținutul Canaan, la casa tatălui lor.
11. Iar Merima i-a născut lui Naftali pe Iaczeel, Guni, Iazer și Șalem, patru fii; iar Uzit i-a născut lui Gad pe Zefion, Cagi, Șuni, Ezbon, Eri, Arod și Arali, șapte fii.
12. Și Așer a mers și a luat-o pe Adon fiica lui Aflal, fiul lui Hadad, fiul lui Ismael, de nevastă, și a adus-o la ținutul Canaan.
13. Iar Adon nevasta lui Așer a murit în acele zile; ea nu a avut urmași. Și a fost după moartea lui Adon că Așer a mers pe cealaltă parte a râului și a luat-o de nevastă pe Hadura fiica lui Abimael, fiul lui Eber, fiul lui Șem.
14. Și tânăra era de înfățișare plăcută, și o femeie de judecată sănătoasă, iar ea fusese nevasta lui Malchiel fiul lui Elam, fiul lui Șem.
15. Și Hadura i-a născut o fiică lui Malchiel, și el i-a pus numele Serac, iar Malchiel a murit după aceasta, iar Hadura a mers și a rămas în casa tatălui ei.
16. Și după moartea nevestei lui Așer, el a mers și a luat-o pe Hadura de nevastă, și a adus-o la ținutul Canaan, și el de asemenea a adus-o cu ei pe Serac fiica ei, iar ea avea trei ani, și domnița a fost crescută în casa lui Iacob.
17. Și domnița era de înfățișare plăcută, și ea a mers în căile sfințite ale copiilor lui Iacob; ei nu îi lipsea nimic, iar Domnul i-a dat ei înțelepciune și înțelegere.
18. Iar Hadura nevasta lui Așer a zămislit și i-a născut lui pe Iimna, Iișva, Iișvi și Beria; patru fii.
19. Și Zebulon a mers la Midian, și a luat-o de nevastă pe Merușa fiica lui Molad, fiul lui Abida, fiul lui Midian, și a adus-o la ținutul Canaan.
20. Și Merușa i-a născut lui Zebulon pe Sered, Elon și Iacleel; trei fii.

21. Și Iacob a trimis vorbă la Aram fiul lui Zoba, fiul lui Terah, și pentru fiul său Beniamin el a luat-p pe Mecalia, fiica lui Aram, iar ea a venit la ținutul Canaan la casa lui Iacob; și Beniamin avea 10 ani când a luat-o pe Mecalia fiica lui Aram de nevastă.
22. Și Mecalia a zămislit și i-a născut lui Beniamin pe Bela, Becher, Așbel, Gera și Naaman, cinci fii; iar Beniamin a mers după aceea și a luat-o de nevastă pe Aribat, fiica lui Șomron, fiul lui Avraam, pe lângă prima sa nevastă, iar el avea 18 ani; iar Aribat i-a născut lui Beniamin pe Achi, Voș, Mupim, Cupim, și Ord, cinci fii.
23. Și în acele zile Iuda a mers la casa lui Șem și a luat-o pe Tamar fiica lui Elam, fiul lui Șem, de nevastă pentru primul său născut Er.
24. Iar Er a venit la nevasta sa Tamar, și ea i-a devenit nevastă, și când el a venit la ea, el pe dinafară a distrus sămânța sa, iar lucrarea sa a fost rea în văzul Domnului, și Domnul l-a ucis.
25. Și a fost după moartea lui Er, întâiul născut al lui Iuda, că Iuda i-a spus lui Onan, mergi la nevasta fratelui tău și căsătorește-te cu ea ca următorul înrudit, și ridică-i sămânță fratelui tău.
26. Iar Onan a luat-o pe Tamar de nevastă și a venit la ea, iar Onan de asemenea a făcut precum lucrării fratelui său, iar această lucrare a fost rea în văzul Domnului, iar El l-a ucis de asemenea și pe acesta.
27. Și când Onan a murit, Iuda i-a spus lui Tamar, rămâi în casa tatălui tău până când fiul meu Șiloh va fi crescut. Dar lui Iuda nu i-a plăcut să o dea pe Tamar lui Șiloh, căci el și-a spus în sine, poate că el va muri precum frații lui.
28. Iar Tamar s-a ridicat și a mers și a rămas în casa tatălui ei, și Tamar a fost în casa tatălui ei ceva vreme.
29. Și la trecerea anului, Aliiat nevasta lui Iuda a murit; iar Iuda a fost alinat pentru nevasta sa. După moartea lui Aliiat, Iuda a mers cu prietenul său Hira la Timna să tundă oile.
30. Iar Tamar a auzit că Iuda mersese la Timna să tundă oile, și că Șiloh era crescut, și că Iuda nu s-a încântat de ea.
31. Și Tamar s-a ridicat și și-a dat jos veșmintele ei de doliu, și și-a pus un voal asupra ei, ea s-a acoperit în întregime, și a mers și a stat în magistrala publică principală, care este pe drumul spre Timna.
32. Iar Iuda a trecut și a văzut-o și a luat-o și a venit la ea, și ea a zămislit prin el, iar la vremea nașterii, iată, erau gemeni în pânțele ei, și el i-a pus numele primului Perez, iar celui de-al doilea Zara.

Capitolul 46

1. În acele zile Iosif era încă închis în închisoare în ținutul Egipt.
2. La acea vreme asistenții lui Faraon stăteau înaintea lui, șeful majordomilor și șeful brutarilor care aparțineau regelui Egiptului.
3. Iar majordomul a luat vinul și l-a pus înaintea regelui să bea, și brutarul a pus pâine înaintea regelui să mănânce, iar regele a băut vinul și a mâncat pâinea, el și slujitorii și miniștri săi care au mâncat la masa regelui.
4. Și în timp ce ei mâncau și beau, majordomul și brutarul au rămas acolo, iar miniștrii lui Faraon au găsit multe muște în vin, pe care majordomul îl adusese, și pietre de salpetru au fost găsite în pâinea brutarului.
5. Iar căpitanul gărzii l-a pus pe Iosif ca asistent la ofițerii lui Faraon, și ofițerii lui Faraon au fost în detențiune un an.
6. Și la sfârșitul unui an, ei amândoi au visat vise într-o noapte, în locul de detenție unde ei se aflau, iar dimineața Iosif a venit la ei să le asiste ca de obicei, și el i-a văzut, și iată înfățișările lor erau abătute și triste.
7. Și Iosif i-a întrebat pe ei, de ce sunt chipurile voastre triste și abătute în această zi? Iar ei i-au spus lui, noi am visat un vis, și nu este nimeni care să îl interpreteze; iar Iosif le-a spus lor, relatați vă rog visul vostru la mine, iar Dumnezeu vă va da un răspuns de pace precum voi doriți.
8. Și majordomul a relatat visul său lui Iosif, și a spus: Am văzut în visul meu, și iată o viță mare era înaintea mea, iar pe acea viță eu am văzut trei ramuri, iar vița a înflorit în grabă și a ajuns la o înălțime mare, iar ciorchinii ei s-au copt și au devenit struguri.
9. Și eu am luat strugurii și i-am presat într-o cupă, și am pus-o în mâna lui Faraon și el a băut. Iar Iosif i-a spus lui: Cele trei ramuri care erau pe viță sunt trei zile.
10. Dar în trei zile, regele va ordona ca tu să fii adus afară și el te va restaura în funcția ta, și tu îi vei da regelui vinul său să bea precum la început când tu erai majordomul lui. Dar lasă-mă să găsesc favoare în văzul tău, ca tu să mă amintești lui Faraon când va fi bine cu tine, și să îmi faci bine mie, și să mă scoți din închisoarea aceasta, căci eu am fost furat din ținutul Canaan și am fost vândut ca sclav în acest loc.
11. Și de asemenea aceea ce ți s-a spus referitor la nevasta stăpânului meu este fals, căci ei m-au pus în această temniță pentru nimic. Iar majordomul i-a răspuns lui Iosif, spunând, dacă regele tratează bine cu mine ca la început, precum tu mi-ai interpretat mie, eu voi face tot ceea ce tu dorești, și te scot din această temniță.
12. Iar brutarul, văzând că Iosif a interpretat precis visul brutarului, de asemenea s-a apropiat, și a relatat tot visul său lui Iosif.
13. Și i-a spus lui: În visul meu am văzut și iată trei coșuri albe pe capul meu, și eu m-am uitat, și iată erau în coșul de sus tot felul de bucate coapte pentru Faraon, și iată păsările le mâncau de pe capul meu.
14. Iar Iosif i-a spus lui: Cele trei coșuri pe care tu le-ai văzut sunt trei zile, dar în trei zile Faraon va tăia capul tău și te va atârna de un copac, și păsările vor mânca a ta carne de pe tine, precum tu ai văzut în visul tău.
15. În acele zile regina era aproape de a naște, și în acea zi i-a născut un fiu regelui din Egipt, iar ei au proclamat că regele căpătase întâiul său născut fiu și toți oamenii Egiptului împreună cu ofițerii și slujitorii lui Faraon s-au bucurat mult.
16. Și în a treia zi de la nașterea lui, Faraon a făcut un ospăț pentru ofițerii și slujitorii lui, pentru oștile ținutului Zoar și ale ținutului Egipt.
17. Și toți oamenii Egiptului și slujitorii lui Faraon au venit să mănânce și să bea cu regele la ospățul fiului său, și să se bucure la petrecerea regelui.
18. Și toți ofițerii regelui și slujitorii lui se bucurau la acea vreme timp de opt zile la ospăț, și ei s-au veselit cu tot soiul de instrumente muzicale, cu tamburine și cu dansuri în casa regelui timp de opt zile.

19. Iar majordomul, căruia Iosif îi interpretase visul, l-a uitat pe Iosif, și nu l-a pomenit regelui precum el promisese, căci acest lucru a fost de la Domnul pentru a-l pedepsi pe Iosif pentru că el se încrezuse în om.
20. Și Iosif a rămas după aceasta în închisoare timp de doi ani, până ce se împliniseră 12 ani.

Capitolul 47

1. Iar Isaac fiul lui Avraam încă trăia în acele zile în ținutul Canaan; fiind foarte vârstnic, de 180 de ani. Esau fiul său, fratele lui Iacob, era în ținutul Edomului, iar el și fiii lui aveau posesiuni în Edom printre copiii lui Seir.
2. Și Esau a auzit că timpul tatălui său se apropia de a muri, iar el și fiii săi și casa sa au venit la ținutul Canaan, la casa tatălui său. Iar Iacob și fiii săi au mers de la locul de unde ei locuiau în Hebron, și au venit cu toții la tatăl lor Isaac, și l-au găsit pe Esau și pe fiii lui în cort.
3. Iar Iacob și fiii săi s-au așezat înaintea tatălui său Isaac, iar Iacob încă jelea pentru fiul său Iosif.
4. Și Isaac i-a spus lui Iacob, adu-mi-i aproape pe fii tăi și eu îți voi binecuvânta; iar Iacob și-a adus cei 11 copii ai săi înaintea tatălui său Isaac.
5. Iar Isaac și-a pus mâinile pe toți fiii lui Iacob, și i-a apucat și i-a îmbrățișat, și i-a pupat unul câte unul. Iar Isaac i-a binecuvântat în acea zi, și le-a spus lor: Fie ca Dumnezeuul părinților voștri să vă binecuvânteze și să sporească sămânța voastră precum stelele cerului la număr.
6. Și Isaac de asemenea i-a binecuvântat pe fiii lui Esau, zicând: Fie ca Dumnezeu să vă cauzeze să fiți o spaimă și o teroare tuturor celor ce vă privesc pe voi, și tuturor vrășmașilor voștri.
7. Și Isaac l-a chemat pe Iacob și pe fiii lui, iar ei toți au venit și s-au așezat înaintea lui Isaac, și Isaac i-a spus lui Iacob: Domnul Dumnezeuul întregului pământ mi-a spus mie, seminței tale Eu îți voi da acest meleag ca moștenire dacă copiii voștri păstrează statutele Mele și căile Mele, iar Eu le voi înfăptui lor legământul pe care Eu l-am jurat tatălui tău Avraam.
8. Așadar acum fiul meu, învață-i pe copiii tăi și pe copiii copiilor tăi să se teamă de Domnul, și să meargă în calea bună, care îți place Domnului Dumnezeului tău, căci dacă tu vei păstra căile Domnului și statutele Lui, Domnul de asemenea va păstra către voi legământul Lui cu Avraam, și va locui cu tine și cu sămânța ta toate zilele.
9. Și când Isaac terminase poruncind lui Iacob și copiilor lui, a predat duhul și a murit, și a fost adunat la oamenii săi.
10. Iar Iacob și Esau au căzut asupra feței tatălui lor Isaac, și au plâns. Iar Isaac avea 180 de ani când a murit în ținutul Canaan în Hebron, iar fiii lui l-au dus la peștera din Macpela, pe care Avraam o cumpărase de la copiii lui Het ca posesiune a unui loc de îngropare.
11. Și toți regii ținutului Canaan au mers cu Iacob și Esau să îl îngroape pe Isaac, și toți regii din Canaan i-au arătat lui Isaac mare onoare la moartea lui.
12. Iar fiii lui Iacob și fiii lui Esau au mers desculți de jur împrejur, mergând și lamentând până când au ajuns la Chireat-Arba.
13. Iar Iacob și Esau l-au îngropat pe tatăl lor Isaac în peștera din Macpela, care este în Chireat-Arba în Hebron, și ei l-au îngropat pe el cu foarte mare onoare, precum la înmormântarea regilor.
14. Iar Iacob și fiii săi, și Esau și fiii lui, și toți regii din Canaan au făcut o mare și grea jale, și ei l-au îngropat pe el și au jeli după el multe zile.
15. Și la moartea lui Isaac, el a lăsat vitele sale și posesiunile sale și toate bunurile sale la fii săi; iar Esau i-a spus lui Iacob, iată te rog, tot ceea ce a lăsat tatăl nostru noi vom împărți în două părți, iar eu voi avea alegerea, și Iacob a spus, vom face astfel.
16. Și Iacob a luat tot ceea ce Isaac lăsase în ținutul Canaan, vitele și proprietatea, și le-a pus în două părți înaintea lui Esau și a fiilor lui, și i-a spus lui Esau, iată toate acestea sunt înaintea ta, alege-ți jumătatea pe care tu o vei lua.
17. Iar Iacob i-a spus lui Esau: Acultă te rog ceea ce îți voi spune, zicând, Domnul Dumnezeuul cerului și pământului le-a vorbit părinților noștri Avraam și Isaac, spunând, seminței voastre îi voi da Eu acest meleag ca o moștenire pentru totdeauna.

18. Așadar acum tot ceea ce tatăl nostru a lăsat este înaintea ta, și iată tot meleagul este înaintea ta; alege-ți din ele ceea ce tu dorești.
19. Dacă tu dorești tot meleagul ia-l pentru tine și copiii tăi în veci, iar eu voi lua aceste bogății, și dacă tu dorești bogățiile ia-le la tine, și eu voi lua acest meleag pentru mine și copiii mei să îl moștenim pentru totdeauna.
20. Și Nabaiot, fiul lui Ismael, era atunci în ținut cu copiii lui, iar Esau a mers în acea zi și s-a consultat cu el, spunând,
21. Astfel mi-a vorbit Iacob mie, și astfel mi-a răspuns el mie, acum dă-ți sfatul tău și noi vom asculta.
22. Și Nebaiot a spus, ce este aceasta ceea ce Iacob ți-a spus ție? Iată toți copiii Canaanului locuiesc în siguranță în ținutul lor, iar Iacob spune că îl va moșteni cu sămânța lui toate zilele.
23. Mergi așadar acum și ia toate bogățiile tatălui tău și lasă-l pe Iacob fratele tău în meleag precum el a spus.
24. Iar Esau s-a ridicat și s-a întors la Iacob, și a făcut tot ceea ce Nebaiot fiul lui Ismael sfătuisese; și Esau a luat toate bogățiile pe care Isaac le lăsase, sufletele, animalele, vitele și proprietatea, și toate bogățiile; el nu i-a dat nimic fratelui său Iacob; iar Iacob a luat tot ținutul Canaan, de la pârâul Egiptului până la râul Eufrat, și l-a luat ca o posesiune veșnică, și pentru copiii săi și pentru sămânța sa după el pentru totdeauna.
25. Iacob de asemenea a luat de la fratele său Esau peștera din Macpela, care este în Hebron, pe care Avraam o cumpărase de la Efron ca o posesiune de un loc de îngropare pentru el și sămânța lui în veci.
26. Și Iacob a scris toate aceste lucruri în catastiful cumpărării, și el l-a semnat, și el a mărturisit toate acestea cu patru martori credincioși.
27. Și acestea sunt cuvintele pe care Iacob le-a scris în catastif, spunând: Ținutul Canaan și toate orașele hitiților, hiviților, iebusiților, amoriților, periziților, și gergașiților, toate cele șapte națiuni de la râul Egiptului până la râul Eufrat.
28. Și orașul Hebron, Chireat-Arba, și peștera care este în el, întregul l-a cumpărat Iacob de la fratele său Esau pentru valoare, ca posesiune și ca o moștenire pentru sămânța lui după el pentru totdeauna.
29. Și Iacob a luat catastiful cumpărării și semnătura, porunca și statutele și catastiful dezvăluit, și le-a pus într-un vas de lut pentru ca ele să rămână mult timp, și el le-a dat în mâinile copiilor săi.
30. Esau a luat tot ceea ce tatăl său lăsase după moartea lui de la fratele său Iacob, și a luat toată proprietatea, de la om la animal, cămilă și asin, bou și miel, argint și aur, pietre și bedelion, și toate bogățiile care aparținuseră lui Isaac fiul lui Avraam; nu era nimic rămas pe care Esau nu l-a luat pentru el, din tot ceea ce Isaac lăsase după moartea lui.
31. Și Esau a luat toate acestea, iar el și copiii săi au mers acasă în ținutul aparținând lui Seir horitul, departe de fratele său Iacob și copiii lui.
32. Iar Esau avea posesiuni printre copiii lui Seir, și Esau nu s-a întors în ținutul Canaan din acea zi înainte.
33. Și tot ținutul Canaan a devenit o moștenire copiilor lui Israel ca o moștenire veșnică. Iar Esau cu toți copiii lui au moștenit muntele din Seir.

Capitolul 48

1. În acele zile, după moartea lui Isaac, Domnul a poruncit și a cauzat o foamete asupra întregului pământ.
2. La acea vreme Faraon regele Egiptului stătea pe tronul său în ținutul Egiptului, și s-a așezat în patul lui și a visat vise, iar Faraon a văzut în visul său că el stătea la marginea râului Egiptului.
3. Și în timp ce stătea el a văzut, și iată șapte vaci grase și bine făcute au ieșit din râu.
4. Și șapte alte vaci, slăbănoage și slute, au venit după ele, iar cele șapte slute le-au înghițit pe cele bine făcute, și totuși aspectul lor era slut precum la început.
5. Și el s-a trezit, și a adormit din nou și a visat o a doua oară, și el a văzut și iată șapte știuleți de porumb au crescut pe o tulpină, abundenți și buni, și șapte știuleți subțiri loviți de vântul estic au răsărit după ei, iar știuleții subțiri i-au înghițit pe cei abundenți, iar Faraon s-a trezit din visul său.
6. Dimineața regele și-a amintit visele sale iar duhul lui s-a tulburat în mod trist din pricina viselor sale, iar regele s-a grăbit și a trimis să fie aduși toți magicienii Egiptului, și înțelepții, iar ei au venit și s-au așezat înaintea lui Faraon.
7. Și regele le-a spus lor, eu am visat vise, și nu este nimeni să le interpreteze; iar ei i-au spus regelui, relatează visele tale slujitorilor tăi și lasă-ne să le auzim.
8. Iar regele le-a relatat lor visele sale, și ei au răspuns și au spus cu o voce regelui, să trăiască regele pentru totdeauna; și aceasta este interpretarea viselor tale.
9. Cele șapte vaci bune pe care tu le-ai văzut denotă șapte fiice care îți vor fi născute ție în zilele din urmă, iar cele șapte vaci pe care le-ai văzut venind după ele, și care le-au înghițit, sunt ca un semn că fiicele care îți vor fi născute ție vor muri toate în timpul vieții regelui.
10. Și aceea ce tu ai văzut-o în al doilea vis de șapte știuleți buni crescând pe o tulpină, aceasta este interpretarea lor, că tu îți vei construi în zilele din urmă șapte orașe de-a lungul ținutului Egiptului; și aceea ce tu ai văzut de cei șapte știuleți loviți crescând după ei și înghițindu-i în timp ce tu îi priveai cu ochii tăi, este ca un semn că orașele pe care tu le vei construi vor fi toate distruse în zilele din urmă, în timpul vieții regelui.
11. Și când ei au spus aceste cuvinte regele nu și-a înclinat urechea sa la cuvintele lor, nici nu și-a ațintit inima sa asupra lor, căci regele știa în înțelepciunea sa că ei nu au dat o interpretare adecvată a viselor; și când ei terminaseră de vorbit înaintea regelui, regele le-a răspuns, zicând, ce este acest lucru care voi mi l-ați spus mie? Cu siguranță voi ați rostit falsitate și ați spus minciuni; prin urmare acum dați-mi adecvata interpretare a viselor mele, pentru ca voi să nu muriți.
12. Iar regele a poruncit după aceasta, și a trimis să fie aduși iar alți înțelepți, iar ei au venit și s-au așezat înaintea regelui, iar regele le-a relatat lor visele sale, și ei toți i-au răspuns lui conform primei interpretări, iar mânia regelui s-a aprins și era foarte furios, iar regele le-a spus lor, cu siguranță voi spuneți minciuni și roștiți falsitate în ceea ce voi ați spus.
13. Și regele a poruncit ca o proclamare să fie emisă de-a lungul ținutului Egiptului, spunând, este hotărât de rege și oamenii lui de seamă, ca orice om înțelept care cunoaște și înțelege interpretarea viselor, și care nu va veni în această zi înaintea regelui, acela să moară.
14. Iar omului care îi va declara regelui interpretarea corectă a viselor sale, i se vor da lui tot ceea ce el va dori de la rege. Și toți înțelepții ținutului Egiptului au venit înaintea regelui, împreună cu toți magicienii și vrăjitorii care erau în Egipt și în Goșen, în Ramses, în Tacpanches, în Zoar, și în toate locurile din granițele Egiptului, iar ei toți s-au așezat înaintea regelui.
15. Și toți nobilii și prinții, și asistenții care îi aparțineau regelui, au venit împreună din toate orașele Egiptului, și ei s-au așezat cu toții înaintea regelui, iar regele a relatat visele sale înaintea înțelepților, iar prinții și toți care stăteau înaintea regelui erau uimiți de viziune.

16. Și toți înțelepții care erau înaintea regelui s-au împărțit mult în interpretarea lor a viselor lui; unii dintre ei le-au interpretat regelui, zicând, cele șapte vaci bune sunt șapte regi, care din descendența regelui vor fi ridicați asupra Egiptului.
17. Și cele șapte vaci slute sunt șapte prinți, care se vor ridica împotriva lor în zilele din urmă și îi vor distruge pe ei; iar cei șapte știuleți de porumb sunt cei șapte prinți mari care aparțin Egiptului, care vor cădea în mâinile celor șapte prinți mai slabi ai vrășmașilor lor, în războaiele domnului nostru regele.
18. Și unii din ei au interpretat regelui în maniera aceasta, zicând, cele șapte vaci bune sunt orașele puternice ale Egiptului, iar cele șapte vaci slute sunt cele șapte națiuni ale ținutului Canaan, care vor veni împotriva celor șapte orașe ale Egiptului în zilele din urmă și le vor distruge.
19. Și aceea ce tu ai văzut în al doilea vis, de șapte știuleți buni și șapte răi, este un semn că guvernul Egiptului se va întoarce iarăși la sămânța ta precum la început.
20. Și în timpul domniei sale oamenii orașelor Egiptului se vor întoarce împotriva celor șapte orașe din Canaan care sunt mai puternice decât ele, și le vor distruge, iar guvernul Egiptului se va întoarce la sămânța ta.
21. Iar unii din ei i-au spus regelui, aceasta este interpretarea viselor tale; cele șapte vaci bune sunt șapte regine, pe care tu le vei lua de neveste în zilele din urmă, iar cele șapte vaci slute denotă că acele femei vor muri toate toate în timpul vieții regelui.
22. Și cei șapte știuleți buni și răi pe care tu i-ai văzut în al doilea vis sunt 14 copii, și va fi în zilele din urmă că ei se vor ridica și se vor lupta între ei, și șapte din ei îi vor nimici pe cei șapte care sunt mai puternici.
23. Și unii din ei au spus aceste cuvinte regelui, zicând, cele șapte vaci bune denotă că șapte copii îți vor fi născuți ție, iar ei vor ucide șapte din copiii copiilor tăi în zilele din urmă; și cei șapte știuleți buni de porumb pe care tu i-ai văzut în al doilea vis, sunt acei prinți împotriva cărora alți șapte prinți mai slabi se vor lupta și îi vor distruge în zilele din urmă, și vor răzbuna cauza copiilor tăi, iar guvernul va fi iarăși înapoiat seminței tale.
24. Și regele a auzit toate cuvintele oamenilor înțelepți ai Egiptului și interpretarea lor a viselor sale, și nici una nu l-a încântat pe rege.
25. Iar regele cunoștea în înțelepciunea sa că ei nu au vorbit întru totul corect în toate aceste cuvinte, căci aceasta a fost de la Domnul să frustreze cuvintele oamenilor înțelepți ai Egiptului, pentru ca Iosif să poată ieși din casa de arest, și pentru ca el să devină mare în Egipt.
26. Și regele a văzut că nici unul dintre toți înțelepții și magicienii Egiptului nu i-au vorbit corect lui, iar furia regelui a fost aprinsă, iar mânia sa ardea înăuntrul său.
27. Iar regele a poruncit ca toți înțelepții și magicienii să plece dinaintea lui, și ei toți au plecat dinaintea regelui cu rușine și dizgrație.
28. Și regele a poruncit ca o proclamație să fie emisă de-a lungul Egiptului să ucidă pe toți magicienii care erau în Egipt, și nici unuia din ei să i se îngăduie să fie lăsat în viață.
29. Și căpitanii gărzilor care aparțineau regelui s-au ridicat, și fiecare om și-a scos sabia, și ei au început să îi ucidă pe magicienii Egiptului, și pe înțelepți.
30. Și după aceasta Merod, majordomul șef al regelui, a venit și s-a plecat jos înaintea regelui și s-a așezat înaintea lui.
31. Iar majordomul i-a spus regelui: Fie ca regele să trăiască pentru totdeauna, și guvernul lui să fie exaltat în ținut.
32. Tu ai fost mânios pe slujitorii tăi în acele zile, cu doi ani în urmă, și m-ai pus în temniță, iar eu am fost pentru ceva vreme în temniță, eu și șeful brutarilor.
33. Și era cu noi un slujitor evreu care aparținea căpitanului gărzii, numele lui era Iosif, căci stăpânul lui fusese mânios pe el și l-a pus în casa de arest, iar el ne-a asistat nouă acolo.

34. Și la ceva vreme după ce noi am fost în temniță, noi am visat vise într-o noapte, eu și șeful brutarilor; noi am visat, fiecare om conform interpretării visului său.
35. Și noi am venit dimineața și le-am spus acelui slujitor, iar el ne-a interpretat nouă visele noastre, fiecărui om conform visului său, a interpretat el corect.
36. Și s-a întâmplat în timp ce el ne interpreta nouă, așa a fost evenimentul; că nici unul din cuvintele lui nu au căzut la pământ.
37. Și acum prin urmare domnul și regele meu nu-i ucide pe oamenii Egiptului pentru nimic; iată acel sclav este încă închis în casă de căpitanul gărzii, stăpânul său, în casa de arest.
38. Dacă îl încântă pe rege să trimită după el ca el să poată veni înaintea ta. Iar el îți va face ție cunoscută, corecta interpretare a visului pe care tu l-ai visat.
39. Și regele a auzit cuvintele majordomului șef, și regele a ordonat ca oamenii înțelepți ai Egiptului să nu fie uciși.
40. Iar regele a ordonat slujitorilor săi să îl aducă pe Iosif înaintea sa. Și regele le-a spus, mergeți la el și nu îl îngroziți ca nu cumva să fie zăpăcit și să nu știe să vorbească cum trebuie.
41. Și slujitorii regelui au mers la Iosif, și l-au adus în grabă afară din temniță, iar slujitorii regelui l-au bărbierit, și el și-a schimbat veșmântul său de închisoare și a venit înaintea regelui.
42. Iar regele stătea pe tronul său regal într-un veșmânt regal încins cu un efod auriu, iar aurul fin care era pe el strălucea, și carbunculul și rubinul și smaraldul, împreună cu toate pietrele prețioase care erau pe capul regelui, uluiau ochiul, iar Iosif s-a minunat mult de rege.
43. Și tronul pe care regele stătea era acoperit cu aur și argint, și cu pietre de onix, și avea 70 de trepte.
44. Și era în obiceii lor de-a lungul ținutului Egiptului, ca fiecare om care venea să îi vorbească regelui, dacă era prinț sau unul stimabil în văzul regelui, urca spre tronul regelui până la treapta 31, iar regele cobora la treapta 36, și vorbea cu el.
45. Dacă era unul din oamenii de rând, urca la a treia treaptă în sus, iar regele cobora la a patra în jos și vorbea cu el. Obiceii lor era, mai mult de atât, că fiecare om care înțelegea să vorbească în toate cele 70 de limbi, urca cele 70 de trepte, și urca și vorbea până când ajungea la rege.
46. Iar orice om care nu putea completa cele 70, urca atâtea trepte câte limbi cunoștea el să vorbească.
47. Și era îndătinat în acele zile în Egipt ca nimeni să nu poată domni peste ei, decât acela care înțelegea să vorbească în cele 70 de limbi.
48. Iar când Iosif a venit înaintea regelui s-a plecat la pământ înaintea regelui, și a urcat la a treia treaptă, și regele a stat pe a patra treaptă și a vorbit cu Iosif.
49. Și regele i-a spus lui Iosif: Eu am visat un vis, și nu este nici un interpret să îl interpreteze cum se cuvine, iar eu am poruncit în această zi ca toți magicienii Egiptului și oamenii înțelepți din el, să vină înaintea mea. Și le-am relatat lor visele mele, și nimeni nu mi le-a interpretat cum se cuvine mie.
50. Iar apoi eu am auzit referitor la tine, că tu ești un om înțelept, și poți interpreta corect fiecare vis pe care tu îl auzi.
51. Și Iosif i-a răspuns lui Faraon, zicând, să relateze Faraon visele pe care el le-a visat; cu siguranță interpretările îi aparțin lui Dumnezeu. Iar Faraon a relatat visele sale lui Iosif, visul vacilor, și visul știuleților de porumb, iar regele a terminat de vorbit.
52. Iar Iosif era atunci îmbrăcat cu Duhul lui Dumnezeu înaintea regelui, și el cunoștea totul care avea să se abată asupra regelui din acea zi înainte, și el a cunoscut interpretarea corectă a visului regelui, și a vorbit înaintea regelui.
53. Și Iosif a găsit favoare în văzul regelui, iar regele și-a înclinat urechile sale și inima sa și a auzit toate cuvintele lui Iosif. Și Iosif i-a spus regelui: Nu îți imagina că ele sunt două vise, căci este doar un singur vis, căci aceea ce Dumnezeu a ales să facă de-a lungul meleagului El i-a arătat regelui în visul lui, și aceasta este adecvata interpretare a visului tău.

54. Cele șapte vaci bune și cei șapte știuleți buni sunt șapte ani, iar cele șapte vaci slute și cei șapte știuleți răi de porumb sunt de asemenea șapte ani; este un singur vis.
55. Iată în cei șapte ani care vin va fi o mare îmbelșugare de-a lungul ținutului, și după aceea cei șapte ani de foamete le vor urma lor, o foarte cumplită foamete; și tot belșugul va fi uitat din ținut, iar foametea îi va consuma pe toți locuitorii ținutului.
56. Regele a visat un vis, iar visul i-a fost așadar repetat lui Faraon deoarece lucrul este stabilit de Dumnezeu, iar Dumnezeu în scurt timp îl va înfăptui.
57. Așadar acum eu îți voi da ție sfat și voi izbăvi sufletul tău și sufletele locuitorilor ținutului de răul foametei, ca tu să cauți de-a lungul ținutului tău după un om foarte discret și înțelept, care cunoaște toate treburile guvernului, și desemnează-l să supravegheze peste ținutul Egiptului.
58. Și lasă-l pe omul pe care tu îl vei pune peste Egipt să își desemneze ofițeri sub el, ca ei să strângă toată mâncarea anilor buni care urmează, și lasă-i să adune porumb și să îl depoziteze în depozite stabilite.
59. Și lasă-i să păstreze acea mâncare pentru cei șapte ani de foamete, ca ea să fie găsită pentru tine și oamenii tăi și pentru tot ținutul tău, și ca tu și ținutul tău să nu fiți decimați de foamete.
60. Fie ca tuturor locuitorilor ținutului să le fie ordonat ca ei să strângă, fiecare om rodul câmpului său, din toate soiurile de mâncare, în timpul celor șapte ani buni, și ca să îl pună în magaziiile lor, ca să poată fi găsit pentru ei în zilele foametei și ca ei să poată trăi din ele.
61. Aceasta este interpretarea adecvată a visului tău, și acesta este sfatul dat ca să îți salvezi sufletul și sufletele tuturor supușilor tăi.
62. Și regele a răspuns și i-a spus lui Iosif, cine spune și cine cunoaște dacă cuvintele tale sunt corecte? Iar el i-a spus regelui: Acesta va fi un semn pentru tine referitor la toate cuvintele mele, că ele sunt adevărate și că sfatul meu este bun pentru tine.
63. Iată nevasta ta stă în această zi pe scăunașul nașterii, și ea îți va naște ție un fiu și tu te vei bucura cu el; când copilul tău va fi ieșit din pânțele mamei lui, întâiul tău fiu născut, care s-a născut cu doi ani în urmă, va muri, iar tu vei fi alinat în acest copil care ți se va naște ție în această zi.
64. Când Iosif a terminat de vorbit aceste cuvinte regelui, el s-a plecat jos regelui și a ieșit afară. Și când Iosif ieșise afară din prezența regelui acele semne, pe care Iosif le vorbise regelui, s-au împlinit în acea zi.
65. Și regina a născut un fiu în acea zi iar regele a auzit veștile bune despre fiul său, și el s-a bucurat, iar când vestitorul plecase din prezența regelui, slujitorii regelui l-au găsit pe întâiul născut fiu al regelui căzut mort pe pământ.
66. Și a fost o mare lamentare și un mare zgomot în casa regelui, iar regele l-a auzit, și a spus, ce sunt zgomotul și lamentările pe care eu le-am auzit în casă? Iar ei i-au spus regelui că întâiul născut fiu al său murise. Atunci regele a știut că toate cuvintele lui Iosif, pe care el le rostise, erau corecte, iar regele a fost consolată pentru fiul său prin copilul care i s-a născut lui în ziua în care Iosif spusese.

Capitolul 49

1. După aceste lucruri regele a trimis să fie adunați toți ofițerii și slujitorii lui, și toți prinții și nobilii care îi aparțineau regelui, iar ei toți au venit înaintea regelui.
2. Și regele le-a spus lor, iată voi ați văzut și ați auzit toate cuvintele acestui bărbat evreu, și toate semnele pe care el le-a declarat că aveau să se împlinească, și nici unul din cuvintele lui nu au căzut la pământ.
3. Voi știți că el a dat o interpretare adecvată a visului, și cu siguranță se va împlini. Acum prin urmare sfătuiți-vă și aflați ce este de făcut pentru ca ținutul să fie izbăvit de foamete.
4. Căutați acum și vedeți dacă poate fi găsit vreunul asemenea în a cărui inimă este astfel de înțelepciune și cunoaștere, iar eu îl voi desemna pe el peste ținut.
5. Căci voi ați auzit ceea ce bărbatul evreu a sfătuit referitor la aceasta, să salveze ținutul cu aceasta de la foamete. Eu știu că ținutul nu va fi izbăvit de foamete, ci izbăvit prin sfatul bărbatului evreu, acela care m-a sfătuit pe mine.
6. Iar ei toți i-au răspuns regelui și au spus, sfatul pe care evreul l-a dat referitor la aceasta este bun; așadar acum, domnul și regele nostru, iată tot ținutul este în mâna ta, fă ceea ce pare bun în văzul tău.
7. Pe acela pe care tu îl alegi și pe care tu în înțelepciunea ta îl cunoști a fi înțelept și capabil să izbăvească ținutul cu înțelepciunea sa, pe acela să îl desemneze regele să fie sub el peste ținut.
8. Și regele a spus tuturor ofițerilor săi, m-am gândit că din moment ce Dumnezeu i-a făcut cunoscut evreului tot ceea ce el a spus, nu este nici unul atât de discret și înțelept în tot ținutul precum este el; dacă vă pare bun în văzul vostru, eu îl voi pune peste ținut, căci el va salva ținutul cu înțelepciunea lui.
9. Și toți ofițerii i-au răspuns regelui și au zis, dar cu siguranță este scris în legile Egiptului, și nu ar trebui să fie încălcat, că nici un om nu va domni peste Egipt, nici nu va fi secundul regelui, decât unul care are cunoaștere în toate limbile fiilor oamenilor.
10. Acum prin urmare domnul și regele nostru, iată acest bărbat evreu nu poate vorbi decât limba evreilor. Atunci cum poate fi el peste noi secund la guvernare, un bărbat care nu cunoaște nici limba noastră?
11. Acum te rugăm trimite după el, și lasă-l să vină înaintea ta, și încearcă-l în toate lucrurile, și fă precum tu vezi a fi potrivit.
12. Iar regele a spus, va fi făcut astfel mâine, iar ceea ce voi ați vorbit este bun; și toți ofițerii au venit în aceea zi înaintea regelui.
13. Și în acea noapte Domnul a trimis unul din îngerii Lui slujitori, și a venit în ținutul Egiptului la Iosif, iar îngerul Domnului a stat asupra lui Iosif, și iată Iosif stătea în pat noaptea în casa stăpânului său în temniță, căci stăpânul său îl pusese înapoi în temniță din pricina nevestei sale.
14. Iar îngerul l-a trezit pe el din somnul său, și Iosif s-a ridicat și a stat pe picioarele sale, și iată îngerul Domnului stătea vizavi de el. Iar îngerul Domnului a vorbit cu Iosif și l-a învățat pe el toate limbile omului în acea noapte, și el i-a pus numele Iehosef.
15. Și îngerul Domnului a plecat de la el, iar Iosif s-a întors și s-a așezat pe patul său, iar Iosif a fost uluit de viziunea pe care o văzuse.
16. Și s-a întâmplat dimineața că regele a trimis după toți ofițerii și slujitorii săi, iar ei toți au venit și s-au așezat înaintea regelui, și regele a ordonat ca Iosif să fie adus, și slujitorii regelui au mers și l-au adus pe Iosif înaintea lui Faraon.
17. Iar regele a venit în față și a urcat treptele tronului, iar Iosif i-a vorbit regelui în toate limbile, și Iosif a mers sus la el și i-a vorbit regelui până când a ajuns înaintea regelui la treapta 70, și s-a așezat înaintea regelui.
18. Și regele s-a bucurat mult datorită lui Iosif, și toți ofițerii regelui s-au bucurat mult cu regele când ei au auzit toate cuvintele lui Iosif.
19. Iar lucrul părea bun în văzul regelui și al ofițerilor să îl desemneze pe Iosif să fie secund regelui peste tot Egiptul. Și regele i-a vorbit lui Iosif, spunând:

20. Acum, tu mi-ai dat sfat să desemnez un om înțelept peste ținutul Egiptului, pentru a salva ținutul de foamete cu înțelepciunea lui. Așadar acum, din moment ce Dumnezeu ți-a făcut toate acestea cunoscute ție, și toate cuvintele pe care tu le-ai vorbit, nu există de-a lungul ținutului un om discret și înțelept precum tine.
21. Iar numele tău nu va mai fi Iosif, ci Zafnat Paanea va fi numele tău; tu îmi vei fi secund mie, și conform cuvântului tău vor fi toate treburile guvernului meu, și la cuvântul tău oamenii mei vor ieși și vor intra.
22. De asemenea din mâna ta vor primi slujitorii și ofițerii mei salariul lor, care le este dat lor lunar, și ție ți se vor pleca toți oamenii ținutului; doar în tronul meu voi fi eu mai mare decât tine.
23. Iar regele și-a dat jos inelul de pe mâna sa și l-a pus pe mâna lui Iosif, și regele l-a îmbrăcat pe Iosif într-un veșmânt regal, și a pus o coroană de aur pe capul lui, și a pus un lanț de aur la gâtul lui.
24. Și regele le-a poruncit slujitorilor săi, iar ei l-au făcut pe el să meargă în al doilea car care aparținea regelui, care mergea vizavi de carul regelui, și el l-a cauzat să meargă pe un mare și puternic cal din caii regelui, și să fie purtat prin străzile ținutului Egiptului.
25. Și regele a poruncit ca toți cei care cântau la tamburine, harpe și alte instrumente muzicale să meargă cu Iosif; o mie de tamburine, o mie de dansatori, și o mie de harpiști au mers după el.
26. Și cinci mii de bărbați, cu săbii scoase strălucind în mâinile lor, și ei au mers mărșăluind și cântând înaintea lui Iosif, și 20.000 din oamenii de seamă ai regelui purtând brâuri de piele acoperite cu aur, au mărșăluit la mâna dreaptă a lui Iosif, și 20.000 la stânga lui, și toate femeile și domnițele au mers pe acoperișuri sau au stat în străzi cântând și bucurându-se de Iosif, și s-au uitat îndelung la înfățișarea lui Iosif și la frumusețea lui.
27. Iar oamenii regelui au mers înaintea lui și în spatele lui, parfumând drumul cu tămâie și cu cassia, și cu tot soiul de parfumuri fine, și au împrăștiat smirnă și aloe de-a lungul drumului, și 20 de bărbați proclamau aceste cuvinte înaintea lui de-a lungul ținutului cu o voce tare:
28. Îl vedeți voi pe acest om pe care regele l-a ales să îi fie secund? Toate treburile guvernului vor fi reglementate de el, și acela care încalcă ordinele lui sau care nu se pleacă jos la pământ înaintea lui va muri, căci acela se răzvrățește împotriva regelui și a secundului lui.
29. Și când crainicii încetaseră să proclame, toți oamenii Egiptului s-au plecat jos la pământ înaintea lui Iosif și au spus, fie ca regele să trăiască, de asemenea fie ca secundul lui să trăiască; și toți locuitorii Egiptului s-au plecat jos de-a lungul drumului, iar când crainicii s-au apropiat de ei, s-au plecat jos, și ei s-au bucurat cu tot felul de tamburine, dansuri și harpe înaintea lui Iosif.
30. Iar Iosif pe calul său și-a ridicat ochii la cer, și a strigat și a spus, El îl ridică pe omul sărman din praf, El îl ridică pe nevoiaș din bălegar. O Domnul Oștirilor, fericit este omul care se încrede în Tine.
31. Și Iosif a trecut de-a lungul ținutului Egiptului cu slujitorii și ofițerii lui Faraon, iar ei i-au arătat lui tot ținutul Egiptului și toate comorile regelui.
32. Când Iosif s-a întors și a venit în acea zi înaintea lui Faraon, regele i-a dat lui Iosif o posesiune în ținutul Egiptului, o posesiune de câmpii și podgorii, și regele i-a dat lui Iosif 3.000 de talanți de argint și o mie de talanți de aur, și pietre de onix și bedelion și multe daruri.
33. Și în următoarea zi regele a poruncit tuturor oamenilor Egiptului să îi aducă lui Iosif ofrande și daruri, și acela care încălca porunca regelui avea să moară; iar ei au făcut un loc înalt în strada orașului, și au întins veșminte acolo, și oricare îi aducea orice lui Iosif îl puneau în locul înalt.
34. Iar toți oamenii Egiptului au pus ceva în locul înalt, un om un cercel auriu, iar celălalt inele și cercei, și diferite vase lucrate cu aur și argint, și pietre de onix și bedelion au fost aruncate pe locul înalt; fiecare a dat ceva din ceea ce posedea.
35. Și Iosif a luat toate acestea și le-a pus în comorile sale, și toți ofițerii și nobilii care îi aparțineau regelui l-au exaltat pe Iosif, și i-au dat lui multe daruri, văzând că regele îl alesese pe el să fie secundul lui.

36. Și regele a trimis un mesaj la Potifera, fiul lui Ahiram preotul lui On, și a luat tânăra lui fiică Osnat și i-a dat-o lui Iosif de nevastă.
37. Iar domnița era foarte plăcută, o virgină, una pe care bărbatul nu o cunoscuse, iar Iosif a luat-o pe ea de nevastă. Și regele i-a spus lui Iosif, eu sunt Faraon, și pe lângă tine nimeni nu va îndrăzni să-și ridice mâna sau piciorul lui să reglementeze treburile oamenilor mei de-a lungul ținutului Egiptului.
38. Și Iosif avea 30 de ani când el a stat înaintea lui Faraon, iar Iosif a plecat dinaintea regelui și a devenit secundul regelui în Egipt.
39. Iar regele i-a dat lui Iosif o sută de slujitori să îi asiste în casa lui, iar Iosif de asemenea a trimis să fie cumpărați mulți slujitori și ei au rămas în casa lui Iosif.
40. Iosif apoi și-a construit o foarte magnifică casă precum casele regilor înaintea curții platului regal, și el a făcut în casă un foarte mare templu, foarte elegant în aspect și convenabil pentru reședința sa; timp de trei ani Iosif își înălța casa sa.
41. Iar Iosif și-a făcut un foarte elegant tron cu o abundență de aur și argint, și l-a acoperit cu pietre de onix și bedelion, și a făcut pe el asemănarea întregului ținut al Egiptului, și asemănarea râului Egiptului care udă tot ținutul Egipt; iar Iosif a stat în siguranță pe tronul său în casa sa și Domnul i-a sporit înțelepciunea lui Iosif.
42. Și toți locuitorii Egiptului și slujitorii lui Faraon și prinții lui îl iubeau pe Iosif enorm, căci acest lucru a fost de la Domnul către Iosif.
43. Iar Iosif avea o armată pentru a face război, mergând în oști și trupe numărând 40.600 de oameni, capabili să poarte arme să-i asiste atât regelui cât și lui Iosif împotriva vrășmașului, pe lângă ofițerii regelui și slujitorii lui și nenumărații locuitori ai Egiptului.
44. Și Iosif a dat vitejilor săi și întregii sale oști, scuturi și javeline și coifuri și cămăși de zale și pietre pentru tras cu praștia.

Capitolul 50

1. La acea vreme copiii lui Tarșiş au venit împotriva copiilor lui Ismael, și s-au războit împotriva lor, iar copiii lui Tarșiş i-au prădat pe ismaeliți pentru mult timp.
2. Și copiii lui Ismael erau puțini la număr în acele zile, și nu au putut prevala asupra copiilor lui Tarșiş, și ei erau grav asupriți.
3. Iar bătrânii ismaeliților au trimis o scrisoare la regele Egiptului, zicând, trimite te rog slujitorilor tăi ofițeri și oști să ne ajute să luptăm împotriva copiilor lui Tarșiş, căci noi am fost împuținați pentru mult timp.
4. Și Faraon l-a trimis pe Iosif cu vitejii lui și cu oastea care era cu el, și pe vitejii săi din casa regelui.
5. Iar ei au mers la ținutul Havila la copiii lui Ismael, să le asiste împotriva copiilor lui Tarșiş, și copiii lui Ismael s-au luptat împotriva copiilor lui Tarșiş, iar Iosif i-a bătut pe cei din Tarșiş și a supus tot ținutul lor; iar copiii lui Ismael au rămas acolo până în această zi.
6. Și când ținutul Tarșiş a fost supus toți cei din Tarșiş au fugit și au venit la granița fraților lor, copiii lui Iavan. Iar Iosif cu toți vitejii săi și cu oastea sa s-au întors la Egipt, nici unul din ei nu lipsea.
7. Și la trecerea anului, în al doilea an al domniei lui Iosif peste Egipt, de atunci înainte Domnul a dat mare belșug de-a lungul meleagului timp de șapte ani, precum Iosif spusese, căci Domnul a binecuvântat tot rodul pământului în acele zile timp de șapte ani, iar ei au mâncat și au fost foarte satisfăcuți.
8. Și Iosif la acea vreme avea ofițeri sub el, iar ei au colectat toată mâncarea anilor buni, și au depozitat porumb an după an, și ei l-au pus în trezoreriile lui Iosif.
9. Și oricând adunau mâncarea Iosif porunea ca ei să aducă porumbul în știuleți, și de asemenea să aducă cu el puțin din solul câmpului, ca să nu se strice.
10. Iar Iosif a făcut conform la aceasta an după an, și el a depozitat porumb precum nisipul mării ca abundență, căci magaziiile sale erau imense și nu puteau fi numărate ca abundență.
11. Și de asemenea toți locuitorii Egiptului au strâns tot soiul de mâncare în magaziiile lor în mare abundență în timpul celor șapte ani buni, dar ei nu i-au făcut precum Iosif făcuse.
12. Și toată mâncarea pe care Iosif și egiptenii o adunaseră în timpul celor șapte ani de belșug, a fost asigurată pentru ținut în magazine pentru cei șapte ani de foamete, pentru sprijinul întregului ținut.
13. Când despre locuitorii Egiptului fiecare om și-a umplut magazia sa și locul său ascuns cu porumb, să fie pentru sprijin în timpul foametei.
14. Iar Iosif a pus toată mâncarea pe care o adunase în toate orașele Egiptului, și a închis toate magaziiile și a pus strajă la ele.
15. Și nevasta lui Iosif Osnat, fiica lui Potifera, i-a născut lui doi fii, Manasse și Efraim, iar Iosif avea 34 de ani când i-a născut pe ei.
16. Și băieții au crescut și au mers în căile lui și în instrucțiunile lui; ei nu au deviat de la calea pe care tatăl lor îi învățaseră, nici spre dreapta, și nici spre stânga.
17. Iar Domnul era cu băieții, și ei au crescut și au avut înțelegere și iscusință în toată înțelepciunea și în toate treburile guvernării; și toți ofițerii regelui și oameni de seamă din locuitorii Egiptului i-au exaltat pe băieți, iar ei au fost crescuți între copiii regelui.
18. Și cei șapte ani de belșug care fuseseră de-a lungul ținutului s-au încheiat, iar cei șapte ani de foamete au venit după ei precum Iosif spusese, iar foametea era de-a lungul meleagului.
19. Și toți oamenii Egiptului au văzut că foametea începuse în ținutul Egiptului, și toți oamenii Egiptului și-au deschis magaziiile lor de porumb căci foametea prevala asupra lor.
20. Iar ei au găsit toată mâncarea care era în magaziiile lor, plină cu dăunători și neadecvată pentru a o mânca, iar foametea a prevalat de-a lungul ținutului, și toți locuitorii Egiptului au venit și au plâns înaintea lui Faraon, căci foametea era grea asupra lor.

21. Și ei i-au spus lui Faraon, dă mâncare slujitorilor tăi, și pentru ce să murim noi prin foame înaintea ochilor tăi, chiar noi și micuții noștri?
22. Și Faraon le-a răspuns, zicând: Pentru ce vă plângeți la mine? Nu a poruncit Iosif ca porumbul să fie depozitat în timpul celor șapte ani de belșug pentru anii de foamete? Și pentru ce nu ați ascultat voi de vocea lui?
23. Iar oamenii Egiptului i-au răspuns regelui, zicând, cum sufletul tău trăiește, domnul nostru, slujitorii tăi au făcut tot ceea ce Iosif ordonase, căci slujitorii tăi de asemenea au strâns toată roada țărinelor lor în timpul celor șapte ani de belșug și au depozitat-o în magazine până în această zi.
24. Și când foametea a prevalat asupra slujitorilor tăi noi am deschis magazinele noastre, și iată tot rodul nostru era plin cu dăunători și nu era adecvat pentru mâncare.
25. Și când regele a auzit tot ce se abătuse asupra locuitorilor Egiptului, regele s-a temut mult din pricina foametei, și el era mult îngrozit; iar regele a răspuns oamenilor Egiptului, zicând, din moment ce toate acestea vi s-au întâmplat vouă, mergeți la Iosif, faceți orice vă va spune el vouă, nu încălcați poruncile lui.
26. Și toți oamenii Egiptului au mers și au venit la Iosif, și i-au spus, dă-ne mâncare și pentru ce să murim noi înaintea ta prin foame? Căci noi am strâns rodul nostru în timpul celor șapte ani precum tu ai poruncit, și noi l-am pus în magazine, și astfel s-a abătut asupra noastră.
27. Și când Iosif a auzit toate cuvintele oamenilor Egiptului și ce se abătuse asupra lor, Iosif a deschis toate magazinele sale cu rod și l-a vândut oamenilor Egiptului.
28. Iar foametea a prevalat de-a lungul ținutului, și foametea era în toate țările, dar în ținutul Egiptului era rod de vânzare.
29. Și toți locuitorii Egiptului au venit la Iosif să cumpere porumb, căci foametea a prevalat asupra lor, și tot porumbul lor era stricat, iar Iosif zilnic vindea la toți oamenii Egiptului.
30. Și toți locuitorii ținutului Canaan și filistenii, și aceia dincolo de Iordan, și copiii estului și toate orașele meleagurilor îndepărtate și apropiate au auzit că era porumb în Egipt, și ei toți au venit la Egipt să cumpere porumb, căci foametea a prevalat asupra lor.
31. Și Iosif a deschis magazinele de porumb și a pus ofițeri peste ele, iar ei zilnic stăteau și vindeau tuturor celor care veneau.
32. Și Iosif știa că frații săi de asemenea au să vină la Egipt să cumpere porumb, căci foametea a prevalat de-a lungul lumii. Iar Iosif a poruncit tuturor oamenilor săi ca ei să cauzeze să fie proclamat de-a lungul ținutului Egiptului, zicând:
33. Este plăcerea regelui, a secundului lui și a oamenilor lor de seamă, ca oricare om care dorește să cumpere porumb în Egipt să nu își trimită slujitorii săi la Egipt să cumpere, ci pe fiii săi, și de asemenea orice egiptean sau canaanit, care va veni de la oricare din magazine de la cumpărat porumb în Egipt, și va merge și îl va vinde de-a lungul ținutului, acela va muri, căci nimeni nu va cumpăra decât pentru sprijinirea casei sale.
34. Și orice om care mână două sau trei animale va muri, căci un om își va mână doar propriul său animal.
35. Iar Iosif a plasat santinele la porțile Egiptului, și le-a poruncit lor, zicând: Orice persoană care ar veni să cumpere porumb, să nu îi îngăduiți să intre până când numele lui, și numele tatălui lui, și numele tatălui tatălui lui vor fi notate, și orice este notat în timpul zilei, trimiteți-mi numele lor la mine seara ca eu să le știu numele.
36. Și Iosif a plasat ofițeri de-a lungul ținutului Egiptului, și le-a poruncit lor să facă toate aceste lucruri.
37. Iar Iosif a făcut toate aceste lucruri, și a făcut aceste statute, pentru ca el să afle când frații săi veniseră la Egipt să cumpere porumb; iar oamenii lui Iosif au cauzat zilnic să fie proclamat în Egipt conform acestor cuvinte și statute, pe care Iosif le poruncise.

38. Și toți locuitorii de la estul și de la vestul țării, și toată lumea, a auzit de statutele și regulamentele pe care Iosif le decretase în Egipt; iar locuitorii părților extreme ale pământului au venit și au cumpărat porumb în Egipt zi după zi, iar apoi au plecat.
39. Iar toți ofițerii Egiptului au făcut precum Iosif poruncise. De la toți care veneau în Egipt să cumpere porumb, portarii notau numele lor și numele taților lor, să le aducă zilnic numele lor seara înaintea lui Iosif.

Capitolul 51

1. Iar Iacob după aceea a auzit că era porumb în Egipt, și el i-a chemat pe fiii săi să meargă la Egipt să cumpere porumb, căci asupra lor de asemenea foametea a prevalat, și i-a chemat pe fiii săi, spunând:
2. Iată eu aud că este porumb în Egipt și toți oamenii pământului merg acolo să cumpere, așadar acum de ce vă veți arăta voi satisfăcuți înaintea întregului pământ? Mergeți voi de asemenea la Egipt și cumpărați-ne puțin porumb printre aceia care vin acolo, ca noi să nu murim.
3. Și fiii lui Iacob au ascultat de vocea tatălui lor, și ei s-au ridicat să meargă la Egipt pentru a cumpăra porumb printre ceilalți care au venit acolo.
4. Iar Iacob tatăl lor le-a poruncit lor, zicând, când intrați voi în oraș să nu intrați împreună pe o singură poartă, din pricina locuitorilor ținutului.
5. Și fiii lui Iacob au plecat și ei au mers la Egipt, iar fiii lui Iacob au făcut tot precum tatăl lor le poruncise, și Iacob nu l-a trimis pe Beniamin, căci a spus, ca nu cumva un accident să se abată asupra lui pe drum precum asupra fratelui lui; și zece din fiii lui Iacob au mers.
6. Și în timp ce fiii lui Iacob mergeau pe drum, ei au regretat ce îi făcuseră lui Iosif, și vorbeau unul altuia, zicând, știm că fratele nostru Iosif a mers la Egipt, iar acum noi îl vom căuta unde mergem, și dacă îl găsim îl vom lua de la stăpânul lui pentru preț de răscumpărare, și dacă nu, prin forță, și noi vom muri pentru el.
7. Iar fiii lui Iacob au fost de acord cu acest lucru și s-au întărit datorită lui Iosif, să-l izbăvească din mâna stăpânului lui. Și fiii lui Iacob au mers la Egipt; și când ei au venit aproape de Egipt s-au separat unul de celălalt și ei au trecut prin zece porți ale Egiptului, iar portarii au scris numele lor în acea zi, și le-au adus la Iosif seara.
8. Și Iosif a citit numele din mâna portarilor orașului, și el a aflat că frații săi intraseră pe cele zece porți ale orașului, iar Iosif la acea vreme a poruncit ca să fie proclamat de-a lungul ținutului Egiptului, zicând:
9. Mergeți voi toți străjeri ai magaziiilor, închideți toate magazinele de porumb și lăsați numai una să rămână deschisă, ca aceia care vin să poată cumpăra de la ea.
10. Și toți ofițerii lui Iosif au făcut astfel la acea vreme, și ei au închis toate magazinele și au lăsat doar una deschisă.
11. Iar Iosif a dat numele scrise ale fraților săi aceluia care era pus peste magazia deschisă, și i-a spus lui, oricare va veni la tine să cumpere porumb, întreabă-l numele lui, și când oameni cu aceste nume vor veni înaintea ta, pune mâna pe ei și trimite-i, iar ei au făcut astfel.
12. Și când fiii lui Iacob au intrat în oraș, au călătorit împreună în oraș să-l caute pe Iosif înainte ca ei să își cumpere porumb.
13. Și ei au mers la pereții curvelor, și l-au căutat pe Iosif între pereții curvelor timp de trei zile, căci ei s-au gândit că Iosif ar fi venit între pereții curvelor, căci Iosif era foarte plăcut și frumos, iar fiii lui Iacob l-au căutat pe Iosif timp de trei zile, și nu l-au putut găsi.
14. Iar omul care era pus peste magazia deschisă a căutat după acele nume pe care Iosif i le dăduse lui, și el nu le-a găsit.
15. Și a trimis la Iosif, zicând, aceste trei zile au trecut, și acei oameni ale căror nume tu mi le-ai dat mie nu au venit; iar Iosif a trimis slujitori să îi caute pe bărbați în tot Egiptul, și să îi aducă înaintea lui Iosif.
16. Și slujitorii lui Iosif au mers și au intrat în Egipt și nu i-au putut găsi, și au mers la Goșen și ei nu erau acolo, și apoi au mers la orașul Ramses și nu i-au putut găsi pe ei.
17. Iar Iosif a continuat să trimită 16 slujitori să-i caute pe frații săi, și au mers și s-au împrăștiat în cele patru colțuri ale orașului, și patru din slujitori au mers în casa curvelor, și i-au găsit pe cei zece bărbați acolo căutându-l pe fratele lor.

18. Și acei patru oameni i-au luat și i-au adus înaintea lui, și ei s-au plecat jos la pământ lui, iar Iosif stătea pe tronul său în templul său, îmbrăcat cu veșminte regale, și pe capul său era o foarte mare coroană de aur, și toți vitejii stăteau în jurul lui.
19. Iar fiii lui Iacob l-au văzut pe Iosif, și figura lui și frumusețea lui și demnitatea înfățișării lui păreau minunate în ochii lor, și ei din nou s-au plecat la pământ lui.
20. Și Iosif i-a văzut pe frații săi, și el i-a cunoscut pe ei, dar ei nu îl cunoșteau pe el, căci Iosif era foarte mare în ochii lor, prin urmare ei nu l-au cunoscut.
21. Iar Iosif le-a vorbit lor, spunând, de unde veniți voi? Și ei toți au răspuns și i-au spus, slujitorii tăi au venit din ținutul Canaan să cumpere porumb, căci foametea prevalează de-a lungul lumii, și slujitorii tăi au auzit că era porumb în Egipt, așadar au venit printre ceilalți veniți să cumpere porumb pentru sprijinul lor.
22. Iar Iosif le-a răspuns lor, spunând, dacă voi ați venit ca să cumpărați precum spuneți, de ce intrați prin zece porți ale orașului? Aceasta poate fi doar că voi ați venit să spionați prin ținut.
23. Și ei toți împreună i-au răspuns lui Iosif, și au zis: Nu astfel domnul meu, noi suntem drepti; slujitorii tăi nu sunt spioni, ci noi am venit să cumpărăm porumb, căci slujitorii tăi sunt toți frați, fiii unui om din ținutul Canaan, iar tatăl nostru ne-a poruncit nouă, zicând, când voi veți veni în oraș să nu intrați împreună pe o poartă din pricina locuitorilor ținutului.
24. Iar Iosif iarăși le-a răspuns lor și a spus: Acela este lucrul pe care eu vi l-am spus vouă, voi ați venit să spionați prin ținut; prin urmare voi toți ați intrat prin zece porți ale orașului; ați venit să vedeți goliciunea ținutului.
25. Cu siguranță fiecare care vine să cumpere porumb merge în calea lui, iar voi sunteți deja de trei zile în ținut, și ce faceți voi între zidurile curvelor între care ați fost în timpul acestor trei zile? Sigur spionii fac astfel de lucruri.
26. Și ei i-au spus lui Iosif: Departe să fie de domnul nostru să vorbească astfel, căci suntem 12 frați, fiii tatălui nostru Iacob, în ținutul Canaan, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, evreul, și iată cel mai tânăr este cu tatăl nostru în această zi în ținutul Canaan, și unul nu este, căci a fost pierdut de la noi, și noi ne-am gândit că el ar putea fi în acest ținut, așadar noi îl căutăm pe el de-a lungul ținutului, și am venit chiar și la casele curvelor să îl căutăm pe el acolo.
27. Iar Iosif le-a spus lor, și voi l-ați căutat atunci de-a lungul pământului, că nu a rămas decât Egiptul pentru ca voi să îl căutați înăuntru? Și de asemenea ce ar face fratele vostru într-o casă de curve, cu toate că ar fi în Egipt? Nu ați spus voi că sunteți din fiii lui Isaac, fiul lui Avraam, și ce vor face fiii lui Iacob atunci în casele curvelor?
28. Iar ei i-au spus lui, deoarece noi am auzit că ismaeliții l-au furat pe el de la noi, și ne-a fost spus că ei l-au vândut în Egipt; și slujitorul tău, fratele nostru, este foarte plăcut și frumos, așa că noi ne-am gândit că el sigur ar fi în casele curvelor, prin urmare slujitorii tăi au mers acolo să îl caute și să dea răscumpărare pentru el.
29. Și Iosif totuși le-a răspuns lor, zicând, cu siguranță voi vorbiți fals și spuneți minciuni, să spuneți de voi că sunteți fiii lui Avraam; cum Faraon trăiește voi sunteți spioni, prin urmare voi ați venit la casele curvelor ca voi să nu fiți cunoscuți.
30. Și Iosif le-a spus lor, și acum dacă îl găsiți, și stăpânul lui cere de la voi un preț mare, i-l veți da lui? Iar ei au spus, va fi dat.
31. Și el le-a spus lor, și dacă stăpânul lui nu va consimți să se despartă de el pentru un preț mare, ce îi veți face din pricina lui? Și ei i-au răspuns lui, zicând, dacă nu ni-l va da, noi îl vom uide și vom lua fratele nostru și vom pleca.
32. Iar Iosif le-a spus lor, acesta este lucrul pe care eu vi l-am spus vouă; voi sunteți spioni, căci voi ați venit să-i uideți pe locuitorii ținutului, căci noi am auzit că doi din frații voștri au ucis toți locuitorii orașului

Siheem în ținutul Canaan, din pricina surorii voastre, iar voi acum ați venit să faceți asemenea în Egipt din pricina fratelui vostru.

33. Doar astfel eu voi ști că voi sunteți oameni drepti; dacă veți trimite acasă pe unul dintre voi să-l aducă pe fratele vostru cel mai mic de la tatăl vostru, și să îl aducă aici înaintea mea. Făcând acest lucru eu voi ști că voi sunteți drepti.
34. Și Iosif i-a chemat pe 70 din vitejii săi, și le-a spus lor, Luați-i pe acești oameni și aduceți-i la închisoare.
35. Iar vitejii i-au luat pe cei zece oameni, i-au apucat pe ei și i-au pus în închisoare, și ei au fost în închisoare trei zile.
36. Și în a treia zi Iosif i-a avut scoși din închisoare, și le-a spus lor, faceți acest lucru pentru voi dacă sunteți oameni drepti, ca să puteți trăi, unul din frații voștri va fi închis în închisoare în timp ce voi mergeți și luați acasă porumbul pentru casa voastră la ținutul Canaan iar apoi luați-l pe cel mai mic frate al vostru și aduceți-l aici la mine, ca eu să pot afla că sunteți bărbați drepti când faceți acest lucru.
37. Iar Iosif a plecat de la ei și a venit în cameră, și a suspinat o suspinare mare, căci mila sa a fost stârnită pentru ei, și el și-a spălat fața sa, și s-a întors la ei iarăși, și l-a luat pe Simeon de la ei și a ordonat ca el să fie legat, dar Simeon nu era voitor să fi făcut astfel, căci era un om foarte puternic și ei nu îl puteau lega pe el.
38. Și Iosif i-a chemat pe vitejii săi și 70 de oameni puternici au venit înaintea lui cu săbiile scoase în mâinile lor, iar fiii lui Iacob s-au îngrozit de ei.
39. Iar Iosif le-a spus lor, puneți mâna pe acest om și legați-l în închisoare până când frații lui vin la el, iar vitejii lui Iosif s-au grăbit și l-au apucat cu toții pe Simeon să îl lege, și Simeon a scos un țipăt tare și teribil iar țipătul a fost auzit la distanță.
40. Și toți vitejii lui Iosif au fost îngroziți de sunetul țipătului, încât ei au căzut asupra fețelor lor, și s-au înspăimântat mult și au fugit.
41. Și toți oamenii care erau cu Iosif au fugit, căci s-au temut mult pentru viețile lor, și doar fiul lui Iosif, Manasse a rămas acolo, iar fiul lui Iosif Manasse a văzut puterea lui Simeon, și era extrem de furios.
42. Iar Manasse fiul lui Iosif s-a ridicat la Simeon, și Manasse l-a lovit pe Simeon cu o lovitură grea cu pumnul său în ceafa lui, iar Simeon s-a potolit de furia lui.
43. Și Manasse l-a apucat pe Simeon și l-a înșfăcat violent și l-a legat și l-a adus în casa de arest, iar toți fiii lui Iacob au fost uimiți de fapta tânărului.
44. Și Simeon le-a spus fraților săi, nici unul din voi nu trebuie să spună că aceasta este lovitura unui egiptean, ci că este lovitura casei tatălui meu.
45. Și după aceasta Iosif a ordonat să fie chemat cel care era pus peste magazie, pentru a le umple sacii lor cu porumb cât ei puteau căra, și să înapoieze banii fiecăruia în sacul lui, și să le dea provizii pentru drum , și astfel le-a făcut el lor.
46. Și Iosif le-a poruncit lor, zicând, luați aminte ca nu cumva să încălcați ordinele mele să-l aduceți pe fratele vostru precum eu v-am spus vouă. Și va fi când îl veți aduce pe fratele vostru aici la mine, că atunci voi ști eu că sunteți bărbați drepti, iar vouă vă va fi permis să faceți comerț în ținut, iar eu vi-l voi înapoia pe fratele vostru, și voi vă veți întoarce în pace la tatăl vostru.
47. Iar ei toți au răspuns și au zis, conform la cum domnul nostru a spus așa vom face noi, și ei s-au plecat la pământ lui.
48. Și fiecare om și-a săltat porumbul său pe asinul său, și ei au ieșit afară să meargă la ținutul Canaan la tatăl lor; și au venit la han iar când Levi și-a desfăcut sacul său să dea nutreț asinului său, el a văzut și iată banii săi în toată greutatea erau încă în sacul său.
49. Iar omul s-a înspăimântat mult, și a spus fraților săi, banii mei sunt înapoiați și iată, sunt chiar în sacul meu; și oamenii s-au înspăimântat mult și au spus, ce este aceasta pe care Dumnezeu ne-a făcut-o nouă?

50. Și ei toți au spus, și unde este bunătatea Domnului cu părinții noștri, cu Avraam, Isaac, și Iacob, că Domnul în această zi ne-a dat în mâinile regelui Egiptului să născocescă împotriva noastră?
51. Iar Iuda le-a spus lor, cu siguranță noi suntem păcătoși vinovați înaintea Domnului Dumnezeului nostru căci l-am vândut pe fratele nostru, propria noastră carne, și pentru ce ziceți voi, unde este bunătatea Domnului cu părinții noștri?
52. Și Ruben le-a spus lor, nu v-am spus eu vouă, nu păcătuiți împotriva băiatului, iar voi nu ați vrut să ascultați de mine? Acum Dumnezeu îl cere pe el de la noi, și cum îndrăzniți voi să spuneți, unde este bunătatea Domnului cu părinții noștri, când voi i-ai păcătuțit Domnului?
53. Iar ei au zăbovit peste noapte în acel loc, și s-au sculat devreme dimineața și și-au încărcat asinii cu porumbul lor, și i-au dus și au mers și au venit la casa tatălui lor în ținutul Canaan.
54. Iar Iacob și casa sa au mers să-i întâmpine pe fiii săi, și Iacob a văzut și iată fratele lor Simeon nu era cu ei, iar Iacob le-a spus fiilor săi, unde este fratele vostru Simeon, pe care eu nu îl văd? Și fiii săi i-au spus lui tot ceea ce se abătuse asupra lor în Egipt.

Capitolul 52

1. Și ei au intrat în casa lor, și fiecare om și-a deschis sacul său și au văzut și iată legătura de bani a fiecăruia era acolo, lucru de care ei și tatăl lor s-au îngrozit mult.
2. Iar Iacob le-a spus lor, ce este aceasta ce voi mi-ați făcut mie? Îl trimit pe fratele vostru Iosif să se intereseze de bunăstarea voastră și voi îmi spuneți mie, o fiară sălbatică l-a devorat pe el.
3. Și Simeon a mers cu voi să cumpărați mâncare și voi spuneți, regele Egiptului l-a legat pe el în închisoare. Și voi doriți să îl luați pe Beniamin să cauzăți și moartea lui de asemenea, și să-mi aduceți perii cărunți cu înțrăstare în mormânt din pricina lui Beniamin și a fratelui său Iosif.
4. Așadar acum fiul meu nu va merge cu voi, căci fratele lui este mort și lăsat singur, și bucluc ar putea cădea asupra lui pe drumul în care voi mergeți, precum s-a abătut asupra fratelui său.
5. Iar Ruben a spus tatălui său, tu îi vei ucide pe cei doi fii ai mei dacă eu nu ți-l aduc pe fiul tău și să îl pun înaintea ta. Iar Iacob a spus fiilor săi, rămâneți voi aici și nu mergeți în Egipt, căci fiul meu nu va merge cu voi în Egipt, nici nu va muri ca fratele său.
6. Și Iuda le-a spus lor, abțineți-vă de la el până când porumbul este terminat, iar el va spune apoi, luați-l pe fratele vostru, când el va descoperi că viața lui proprie și viața casei lui este în pericol de la foamete.
7. Și în acele zile foametea era amară de-a lungul ținutului, și toți oamenii pământului au mers și au venit la Egipt să cumpere mâncare, căci foametea prevala mult printre ei, iar fiii lui Iacob au rămas în Canaan un an și două luni până când porumbul lor s-a terminat.
8. Și s-a întâmplat după ce li s-a terminat porumbul, că toată casa lui Iacob a fost strânsă de foame, și toți copilașii fiilor lui Iacob au venit împreună și s-au apropiat de Iacob, și ei toți l-au împrejmuit, și i-au spus, dă-ne pâine și pentru ce să murim cu toții prin foame în prezența ta?
9. Iacob a auzit cuvintele fiilor săi și ale copilașilor, și a suspinat o suspinare mare, iar mila sa a fost stârnită pentru ei, și Iacob i-a chemat pe fiii săi și ei toți au venit și s-au așezat înaintea lui.
10. Iar Iacob le-a spus lor: Nu ați văzut voi cum copiii voștri au plâns la mine în această zi, zicând, dă-ne pâine, și nu este deloc? Acum prin urmare întoarceți-vă și cumpărați pentru noi puțină mâncare.
11. Și Iuda a răspuns și i-a zis tatălui său: Dacă tu îl vei trimite pe fratele nostru cu noi vom merge și vom cumpăra porumb pentru tine, și dacă tu nu îl vei trimite atunci noi nu vom merge, căci cu siguranță regele Egiptului ne-a impus în mod anume nouă, zicând, voi nu veți vedea fața mea decât dacă fratele vostru este cu voi, căci regele Egiptului este un rege puternic și măreț, și iată dacă noi vom merge la el fără fratele nostru vom fi omorâți cu toții.
12. Nu cunoști tu și nu ai auzit tu că acest rege este foarte puternic și înțelept, și nu este nici unul asemenea lui pe tot pământul? Iată, noi am văzut toți regii pământului și nu l-am văzut pe vreunul precum acel rege, regele Egiptului; cu siguranță printre toți regii pământului nu este nici unul mai măreț decât Abimelec regele filistenilor, totuși regele Egiptului este mai măreț și mai puternic decât el, iar Abimelec poate fi doar comparat cu unul din ofițerii lui.
13. Tată, tu nu i-ai văzut palatul lui și tronul lui, și toți slujitorii lui stând înaintea lui; tu nu l-ai văzut pe acel rege pe tronul lui în fastul lui și înfățișarea lui regală, îmbrăcat în hainele lui regale cu o coroană mare aurie pe capul lui; tu nu ai văzut onoarea și gloria pe care Dumnezeu i le-a dat lui, căci nu este nici unul asemenea lui pe tot pământul.
14. Tată, tu nu ai văzut înțelepciunea, înțelegerea și cunoașterea pe care Dumnezeu i le-a dat în inima lui, nici nu ai auzit vocea lui dulce când el ne-a vorbit nouă.
15. Noi nu știm, tată, cine i-a făcut cunoscute numele noastre și tot ce s-a abătut asupra noastră, totuși el a întrebat și de tine, zicând, este tatăl vostru încă în viață, și îi este bine lui?
16. Tu nu ai văzut treburile guvernului Egiptului reglementate de el, fără să-l întrebe pe Faraon domnul lui; tu nu ai văzut minunarea și teama pe care el le-a impresionat asupra tuturor egiptenilor.

17. Și de asemenea când noi am plecat de la el, noi am amenințat să-i facem Egiptului precum restului orașelor amoriților, și noi eram extrem de furioși împotriva tuturor cuvintelor lui pe care el le-a spus considerându-ne ca spioni, iar acum când vom merge iarăși înaintea lui teroarea lui va cădea asupra la noi toți, și nici unul din noi nu va putea să îi vorbească lui fie vreun lucru mic sau vreun lucru mare.
18. Așadar acum, tată, trimite-l te rugăm pe băiat cu noi, și vom merge și-ți vom cumpăra mâncare pentru sprijinul nostru, și nu vom muri prin foame. Iar Iacob a spus, de ce ați tratat atât de rău cu mine să îi spuneți regelui că voi aveți un frate? Ce este acest lucru pe care voi mi l-ați făcut?
19. Și Iuda i-a spus lui Iacob tatăl său: Dă băiatul în grija mea și noi ne vom ridica și vom merge la Egipt și vom cumpăra porumb, iar apoi ne vom întoarce, și va fi când noi ne vom întoarce că dacă băiatul nu este cu noi, atunci să mă lași pe mine să port vina ta pentru totdeauna.
20. I-ai văzut tu pe toți copilașii noștri plângându-se la tine de foame? Și nu este putere în mâna ta să îi satisfaci? Acum lasă mila ta să se stârnească pentru ei și trimite-l pe fratele nostru cu noi și vom merge.
21. Căci cum va fi bunăvoința Domnului pentru strămoșii noștri manifestată către tine când tu spui că regele Egiptului îl va lua pe fiul tău? Cum Domnul trăiește, eu nu îl voi lăsa până când îl aduc și îl pun înaintea ta. Dar roagă-te pentru noi Domnului ca El să ne trateze cu bunăvoință să cauzeze să fim primiți favorabil și cu bunăvoință înaintea regelui Egiptului și a oamenilor lui, căci dacă noi nu am fi întârziat cu siguranță până acum noi ne-am fi întors a doua oară cu fiul tău.
22. Și Iacob le-a spus fiilor săi, eu am încredere în Domnul Dumnezeu că El vă poate izbăvi pe voi și vă poate da favoare vouă în văzul regelui Egiptului, și în văzul tuturor oamenilor lui.
23. Acum prin urmare ridicați-vă și mergeți la om, și luați pentru el în mâinile voastre un cadou din ce poate fi obținut în ținut și aduceți-l înaintea lui, și fie ca Atotputernicul Dumnezeu să vă dea milă înaintea lui, ca el să-l poată trimite pe fratele vostru Beniamin și pe Simeon cu voi.
24. Și toți bărbații s-au ridicat și l-au luat pe fratele lor Beniamin, și au luat în mâinile lor un cadou mare din ce era mai bun în ținut și ei de asemenea au luat o porțiune dublă de argint.
25. Și Iacob a poruncit strict fiilor săi referitor la Beniamin, zicând, luați aminte la el în calea în care voi mergeți, și nu vă separați de el în drum, nici în Egipt.
26. Iar Iacob s-a ridicat de la fii săi și și-a întins mâinile și s-a rugat la Domnul din pricina fiilor lui, spunând, Doamne Dumnezeule al cerului și pământului, amintește-ți legământul Tău cu tatăl nostru Avraam; amintește-ți-l cu tatăl meu Isaac și tratează binevoitor cu fii mei și nu îi da în mâinile regelui Egiptului. Fă-o te rog pe Tine, O Dumnezeule, de dragul milosteniilor tale și răscumpără-i pe toți copiii mei și salvează-i de la puterea egipteană și trimite împreună cu ei pe cei doi frați ai lor.
27. Și toate nevestele fiilor lui Iacob și copiii lor și-au ridicat ochii spre cer și ei toți au suspinat înaintea Domnului, și s-au plâns la El să-i izbăvească pe părinții lor din mâna regelui Egiptului.
28. Iar Iacob a scris o scrisoare regelui Egiptului și a dat-o în mâna lui Iuda și în mâinile fiilor săi pentru regele Egiptului, zicând:
29. De la slujitorul tău Iacob, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam evreul, prințul lui Dumnezeu, către puternicul și înțeleptul rege, dezvăluitoarea de secrete, regele Egiptului, salutări.
30. Să îi fie cunoscut domnului meu regele Egiptului, foametea a fost amară asupra noastră în ținutul Canaan, și eu i-am trimis pe fiii mei la tine să ne cumpere puțină mâncare de la tine pentru sprijinul nostru.
31. Căci fiii mei m-au înconjurat iar eu fiind foarte bătrân nu pot vedea cu ochii mei, căci ochii mei au devenit foarte grei prin vârstă, și de asemenea prin plâns zilnic pentru fiul meu, pentru Iosif, care a fost pierdut dinaintea mea. Și eu le-am poruncit fiilor mei ca ei să nu intre împreună pe porțile orașului când vin în Egipt, din pricina locuitorilor ținutului.
32. Și eu de asemenea le-am poruncit lor să meargă prin Egipt să caute după fiul meu Iosif, căci poate ei l-ar fi găsit pe el acolo. Și ei au făcut astfel, și din cauza aceea tu i-ai considerat pe ei ca spioni ai ținutului.

33. Nu am auzit noi referitor la tine că tu ai interpretat visul lui Faraon și că i-ai vorbit adevărat lui? Cum atunci tu nu știi în înțelepciunea ta dacă fiii mei sunt spioni sau nu?
34. Așadar acum, domnul și regele meu, iată l-am trimis pe fiul meu înaintea ta, precum tu le-ai vorbit fiilor mei; eu te implor să îți pui ochii tăi asupra lui până când el îmi este înapoiat în pace cu frații lui.
35. Căci nu știi tu sau nu ai auzit tu aceea ce Dumnezeu nostru i-a făcut lui Faraon când el a luat-o pe mama mea Sara, și ceea ce i-a făcut lui Abimelec, regele filistenilor, din pricina ei, și de asemenea ceea ce tatăl nostru Avraam a făcut celor nouă regi ai Elamului; cum el i-a nimicit pe ei toți cu câțiva oameni care erau cu el?
36. Și de asemenea ceea ce cei doi fii ai mei Simeon și Levi au făcut celor opt orașe ale amoriților, cum le-au distrus ei din pricina surorii lor Dina?
37. De asemenea datorită fratelui lor Benjamin s-au consolat ei pentru pierderea fratelui său Iosif; ce vor face ei atunci pentru el când ei vor vedea mâna oricărui popor prevalând asupra lor, de dragul lui?
38. Tu nu știi, o rege al Egiptului, că puterea lui Dumnezeu este cu noi, și de asemenea că mereu în toate zilele Dumnezeu ascultă rugăciunile noastre și El nu ne părăsește?
39. Și când fiii mei mi-au spus de tratările tale cu ei eu nu am strigat către Domnul din pricina ta, căci atunci tu ai fi pierit cu oamenii tăi înainte ca fiul meu Benjamin să fi venit înaintea ta; dar eu m-am gândit că întrucât Simeon fiul meu era în casa ta, poate tu ai fi tratat binevoitor cu el, prin urmare eu nu ți-am făcut acest lucru ție.
40. Așadar acum, iată Benjamin fiul meu vine la tine cu fiii mei. Ia aminte la el și pune-ți ochii asupra lui, iar apoi Dumnezeu își va pune ochii Lui asupra ta și de-a lungul regatului tău.
41. Acum eu ți-am spus ție tot ceea ce este în inima mea, și iată fiii mei vin la tine cu fratele lor. Examinează fața întregului pământ de dragul lor și trimite-i înapoi în pace cu cei doi frați ai lor.
42. Iar Iacob a dat scrisoarea fiilor săi în grija lui Iuda să o dea regelui Egiptului.

Capitolul 53

1. Și fiii lui Iacob s-au ridicat și l-au luat pe Beniamin și toate darurile, și ei au mers și au venit în Egipt și s-au așezat înaintea lui Iosif.
2. Iar Iosif l-a privit pe fratele său Beniamin cu ei și el i-a salutat, și acești oameni au venit la casa lui Iosif.
3. Și Iosif a poruncit supraveghetorului casei sale să le dea fraților săi să mănânce, iar el le-a făcut astfel lor.
4. Și la vremea amiezii Iosif a trimis după oameni să vină înaintea lui cu Beniamin, iar oamenii i-au spus supraveghetorului casei lui Iosif referitor la argintul care a fost returnat în sacii lor, și el le-a spus lor, va fi bine cu voi, nu vă temeți, și l-a adus pe fratele lor Simeon la ei.
5. Iar Simeon a spus fraților săi, domnul egiptenilor s-a comportat foarte binevoitor cu mine, el nu m-a ținut legat, precum voi ați văzut cu ochii voștri, căci atunci când voi ați plecat din oraș el m-a lăsat liber și a tratat binevoitor cu mine în casa sa.
6. Și Iuda l-a luat pe Beniamin de mână, și ei au venit înaintea lui Iosif, și s-au plecat jos la pământ lui.
7. Și bărbații i-au dat cadoul lui Iosif și ei toți s-au așezat înaintea lui, iar Iosif le-a spus lor, vă este bine, le este bine copiilor voștri, îi este bine tatălui vostru vârstnic? Iar ei au spus, este bine. Iar Iuda a luat scrisoarea pe care Iacob o trimisese și a dat-o în mâna lui Iosif.
8. Și Iosif a citit scrisoarea și a cunoscut scrisul tatălui său, și el dorea să suspine și a mers într-o cameră din interior și a suspinat o suspinare mare; și a ieșit iarăși.
9. Iar el și-a ridicat ochii și l-a privit pe fratele său Beniamin, și a spus, acesta este fratele vostru de care voi mi-ați spus mie? Și Beniamin s-a apropiat de Iosif, iar Iosif și-a pus mâna pe capul lui și i-a spus lui: Fie ca Dumnezeu să fie milostiv cu tine fiul meu.
10. Și când Iosif l-a văzut pe fratele său, fiul mamei sale, el iarăși a dorit să suspine, și a intrat în cameră, și a suspinat acolo, și și-a spălat fața sa și a ieșit iarăși și s-a abținut din a suspina, și a spus, pregătiți mâncare.
11. Iar Iosif avea o cupă din care el bea, și era din argint frumos încrustat cu pietre de onix și bedelion, iar Iosif a lovit cupa în văzul fraților săi în timp ce aceștia se așezau să mănânce cu el.
12. Și Iosif le-a spus bărbaților, eu știu prin această cupă că Ruben este întâiul născut și că Simeon și Levi și Iuda, Issacar și Zebulon sunt copii de la altă mamă. Așezați-vă să mâncați conform ordinii nașterii voastre.
13. Iar el de asemenea i-a plasat pe ceilalți conform ordinii nașterii lor, și a spus, eu știu că acesta, fratele vostru cel mai mic nu are frate, și eu, precum el, nu am frate, el așadar se va așeza să mănânce cu mine.
14. Și Beniamin a mers înaintea lui Iosif și a șezut pe tron. Și bărbații au privit faptele lui Iosif, iar ei erau uluiți de ele. Și bărbații au mâncat și au băut la acea vreme cu Iosif, iar el apoi le-a dat lor cadouri, și Iosif i-a dat un cadou lui Beniamin, iar Manasse și Efraim au văzut faptele tatălui lor, și ei de asemenea i-au dat lui cadouri, iar Osnat i-a dat lui un cadou, și erau cinci cadouri în mâna lui Beniamin.
15. Iar Iosif a scos vin pentru ei să bea, și ei nu vroiau să bea, și au spus, din ziua în care Iosif a fost pierdut noi nu am băut vin, nici nu am mâncat vreo delicată.
16. Și Iosif le-a jurat lor, și i-a presat mult, iar ei au băut din belșug cu el în acea zi. Iar Iosif apoi s-a întors către fratele său Beniamin să îi vorbească, și Beniamin încă stătea pe tron înaintea lui Iosif.
17. Iar Iosif i-a spus lui, ai zămislit tu vreun copil? Și el a spus, slujitorul tău are zece fii, și acestea sunt numele lor: Bela, Becher, Așbal, Gera, Naaman, Achi, Roș, Mupim, Cupim, și Ord, și le-am pus numele lor după fratele meu pe care eu nu l-am văzut.
18. Și el le-a ordonat să aducă înaintea lui harta lui de stele, prin care Iosif cunoștea toate timpurile, iar Iosif i-a spus lui Beniamin, eu am auzit că evreii sunt familiarizați cu toată înțelepciunea, știi tu ceva de aceasta?
19. Și Beniamin a spus, slujitorul tău este cunoscător de asemenea în toată înțelepciunea pe care tatăl meu m-a învățat, iar Iosif i-a spus lui Beniamin, privește acum la acest instrument și înțelege unde fratele tău Iosif este în Egipt, care ați spus că a mers în Egipt.

20. Și Beniamin a privit instrumentul cu harta stelelor cerului, și el era înțelept și a privit înăuntru să afle unde era fratele lui, iar Beniamin a împărțit tot ținutul Egiptului în patru diviziuni, și a găsit că acela care stătea pe tron înaintea sa era fratele său Iosif, iar Beniamin s-a mirat mult, și când Iosif a văzut că fratele său era atât de mult uimit, i-a spus lui Beniamin, ce ai văzut tu, și de ce ești tu uimit?
21. Iar Beniamin i-a spus lui Iosif, eu pot vedea prin aceasta că Iosif fratele meu stă aici cu mine pe tron. Iar Iosif i-a spus lui, eu sunt Iosif fratele tău, nu dezvălui acest lucru fraților tăi, iată eu te voi trimite cu ei când vor pleca, și eu voi porunci ca ei să fie iar aduși înapoi în oraș, și te voi lua pe tine de la ei.
22. Și dacă ei își încumetă viețile lor și luptă pentru tine, atunci eu voi ști că ei s-au pocăit de ce mi-au făcut mie, și eu mă voi face cunoscut lor, și dacă te vor părăsi pe tine când te voi lua, atunci tu vei rămâne cu mine, iar eu mă voi ciondăni cu ei, și ei vor pleca, iar eu nu mă voi face cunoscut lor.
23. La acea vreme Iosif a poruncit ofițerilor săi să le umple sacii lor cu mâncare, și să pună banii fiecărui om în sacul lui, și să pună cupa în sacul lui Beniamin, și să le dea lor provizii pentru drum, iar ei le-au făcut astfel lor.
24. Și în următoarea zi oamenii s-au sculat devreme dimineața, și și-au încărcat asinii lor cu porumbul lor, și ei au plecat cu Beniamin, și au mers la ținutul Canaan cu fratele lor Beniamin.
25. Ei nu ajunseseră departe de Egipt când Iosif a poruncit aceluia care era pus peste casa sa, zicând, ridică-te, urmărește-i pe acei oameni înainte ca ei să ajungă prea departe de Egipt, și spune-le lor, de ce ați furat voi cupa stăpânului meu?
26. Iar ofițerul lui Iosif s-a ridicat și i-a ajuns pe ei din urmă, și le-a spus toate cuvintele lui Iosif; iar când ei au auzit acest lucru au devenit extrem de furioși, și au spus, acela cu care cupa stăpânului tău va fi găsită, va muri, și noi de asemenea vom deveni sclavi.
27. Și ei s-au grăbit și fiecare om și-a dat jos sacul său de pe asinul său, și s-au uitat în sacii lor iar cupa a fost găsită în sacul lui Beniamin, și ei toți și-au rupt veșmintele și s-au întors la oraș. Și ei l-au lovit pe Beniamin în drum, lovindu-l continuu până când el a intrat în oraș, și ei s-au așezat înaintea lui Iosif.
28. Iar mânia lui Iuda a fost aprinsă, și a spus, acest om m-a adus înapoi pe mine doar ca să distrug Egiptul în această zi.
29. Și oamenii au venit la casa lui Iosif, și l-au găsit pe Iosif stând pe tronul lui și toți vitejii stăteau la dreapta și la stânga lui.
30. Iar Iosif le-a spus lor, ce este această faptă pe care voi ați făcut-o, că ați luat cupa mea de argint și ați plecat? Dar eu știu că ați luat cupa mea pentru ca prin ea să aflați în ce parte a ținutului se află fratele vostru.
31. Și Iuda a spus, ce îi vom spune domnului nostru, ce vom vorbi și cum ne vom justifica? Dumnezeu a găsit în această zi nedreptatea tuturor slujitorilor tăi, prin urmare El ne-a făcut acest lucru nouă în această zi.
32. Iar Iosif s-a ridicat și l-a apucat pe Beniamin și l-a luat de la frații lui cu violență, și el a intrat în casă și le-a încuiat ușa, iar Iosif i-a poruncit aceluia care era pus peste casa sa ca el să le spună lor: Astfel spune regele, mergeți în pace la tatăl vostru, iată eu l-am luat pe omul în a cărui mână cupa mea a fost găsită.

Capitolul 54

1. Când Iuda a văzut tratările lui Iosif cu ei, Iuda s-a apropiat de el, a dărâmat ușa, și a venit cu frații săi înaintea lui Iosif.
2. Și Iuda i-a spus lui Iosif, să nu pară cumplit în văzul domnului meu, poate slujitorul tău te rog, să spună un cuvânt înaintea ta? Iar Iosif i-a spus lui, vorbește!
3. Iar Iuda a vorbit înaintea lui Iosif și fraților săi care erau acolo stând în spatele lor; și Iuda i-a spus lui Iosif: Cu siguranță când noi am venit prima oară la domnul nostru să cumpărăm mâncare, tu ne-ai considerat pe noi spioni ai ținutului, și noi l-am adus pe Beniamin înaintea ta, iar tu încă faci haz de noi în această zi.
4. Așadar acum să asculte regele cuvintele mele, și trimite te rog, pe fratele nostru ca să poată merge cu noi la tatăl nostru, ca nu cumva sufletul tău să piară în această zi cu toate sufletele locuitorilor Egiptului.
5. Tu nu știi ceea ce doi din frații mei, Simeon și Levi, i-au făcut orașului Sihem, și la șapte orașe ale amoriților, din pricina surorii noastre Dina; de asemenea ce nu ar face ei de dragul fratelui lor Beniamin?
6. Iar eu cu puterea mea, care sunt mai mare și mai puternic decât ei amândoi, vin în această zi asupra ta și a ținutului tău dacă pare cu tu ești nevoitor să-l trimiți pe fratele nostru.
7. Nu ai auzit tu ceea ce Dumnezeuul nostru, care ne-a favorizat pe noi, i-a făcut lui Faraon din pricina lui Sara mama noastră, pe care a luat-o de la tatăl nostru, că El l-a lovit pe el și pe casa lui cu urgii grele, că până în ziua aceasta egiptenii relatează această minune unul altuia? Astfel îți va face Dumnezeuul nostru ție din pricina lui Beniamin pe care tu în această zi l-ai luat de la tatăl lui, și din pricina răutăților pe care tu în această zi le-ai îngrămadit asupra noastră în ținutul tău; căci Dumnezeuul nostru își va aminti de legământul Lui cu tatăl nostru Avraam și va aduce rău asupra ta, deoarece tu ai mâhnit sufletul tatălui nostru în această zi.
8. Așadar acum, ascultă cuvintele mele pe care eu în această zi ți le-am spus ție, și trimite-l pe fratele nostru ca el să poată pleca ca nu cumva tu și oamenii ținutului tău să muriți prin sabie, căci nici unul din voi nu poate prevala asupra mea.
9. Iar Iosif i-a răspuns lui Iuda, zicând, de ce ți-ai deschis tu larg gura și de ce te lauzi tu asupra noastră, spunând, puterea este cu tine? Cum Faraon trăiește, dacă eu le poruncesc tuturor vitejilor mei să lupte împotriva ta, cu siguranță tu și aceștia frații tăi v-ați cufunda în încurcătură.
10. Și Iuda i-a spus lui Iosif, cu siguranță ți se cuvine ție și oamenilor tăi să vă temeți de mine; cum Domnul trăiește dacă eu odată îmi scot sabia nu o voi pune în teacă iar până în ziua în care voi fi ucis tot Egiptul, iar eu voi începe cu tine și voi termina cu Faraon stăpânul tău.
11. Iar Iosif a răspuns și le-a zis, cu siguranță puterea nu îți aparține doar ție; eu sunt mai puternic și mai tare decât tine; cu siguranță dacă tu ți-ai scoate sabia ta eu o voi pune la gâtul tău și la gâturile tuturor fraților tăi.
12. Și Iuda i-a spus lui, cu siguranță dacă eu în această zi mi-aș deschide gura împotriva ta te-aș înghiți ca tu să fii distrus de pe pământ și să pieri în această zi din regatul tău. Iar Iosif a spus, cu siguranță dacă ți-ai deschide gura eu am putere și tărie să ți-o închid cu o piatră încât tu nu vei fi capabil să rostești un cuvânt; vezi câte pietre sunt înaintea noastră, cu adevărat eu pot lua o piatră, și să o forțez în gura ta și să îți rup fălcile.
13. Iar Iuda a spus, Dumnezeu este martor între noi, că până acum noi nu am dorit să ne luptăm cu tine, doar dă-ne fratele nostru și noi vom pleca de la tine. Și Iosif a răspuns și le-a zis, cum Faraon trăiește, dacă toți regii din Canaan vin împreună cu voi, nu l-ați putea lua din mâna mea.
14. Acum prin urmare, mergeți la tatăl vostru, iar fratele vostru îmi va fi mie ca sclav, căci el a jefuit casa regelui. Iar Iuda a spus, ce este pentru tine sau pentru caracterul regelui, cu siguranță regele trimite de la casa lui, de-a lungul ținutului argint și aur fie în daruri sau cheltuieli, și tu încă vorbești despre cupa ta, pe care tu ai pus-o în sacul fratelui nostru, și spui că el a furat-o de la tine?

15. Ferească Dumnezeu ca fratele nostru Beniamin sau oricare din sămânța lui Avraam să facă lucrul acesta să fure de la tine, sau de la oricine altcineva, fie rege, prinț, sau orice om.
16. Așadar acum, încetează această acuzație ca nu cumva tot pământul să audă cuvintele tale, zicând, pentru puțin argint regele Egiptului s-a ciondănit cu oamenii, și el i-a acuzat și l-a luat pe fratele lor ca sclav.
17. Și Iosif a răspuns și a zis, luați de la mine această cupă și plecați de la mine și lăsați-vă fratele vostru ca sclav, căci este judecata unui hoț să fie un sclav.
18. Iar Iuda a spus, de ce nu ești tu rușinat de cuvintele tale, să lăsăm pe fratele nostru și să luăm cupa ta? Cu siguranță dacă tu ne dai cupa ta, sau de o mie de ori pe atât, noi nu îl vom lăsa pe fratele nostru, căci argint găsit în mâna oricărui om nu ne-ar preveni pe noi să murim pentru el.
19. Și Iosif a răspuns, și de ce l-ați părăsit pe fratele vostru și l-ați vândut pentru 20 de arginți până în această zi, și de ce atunci nu veți face voi la fel acestui frate al vostru?
20. Iar Iuda a spus, Domnul este martor între mine și tine că noi nu dorim luptele tale; așadar acum dă-ne fratele nostru și noi vom pleca de la tine fără să ne certăm.
21. Și Iosif a răspuns și a zis, dacă toți regii ținutului s-ar aduna, ei nu ar fi capabili să-l ia pe fratele vostru din mâna mea. Iar Iuda a zis, ce îi vom spune tatălui nostru, când el va vedea că fratele nostru nu s-a întors cu noi, și va jeli după el?
22. Iar Iosif a răspuns și a zis, aceasta este ceea ce voi îi veți spune tatălui vostru, zicând, funia s-a dus după găleată.
23. Și Iuda a spus, cu siguranță tu ești un rege, și de ce spui tu aceste lucruri, dând o judecată falsă? Vai de regele care este precum tine.
24. Iar Iosif a răspuns și a zis, nu este judecată falsă în cuvântul pe care eu l-am spus din pricina fratelui vostru Iosif, căci voi toți l-ați vândut pe el la midianiți pentru 20 de arginți, și voi toți ați negat-o tatălui vostru și i-ați spus lui: O fiară rea l-a devorat pe el, Iosif a fost sfâșiat în bucăți.
25. Și Iuda a spus, iată focul lui Șem arde în inima mea, acum eu voi arde tot ținutul tău cu foc. Și Iosif a răspuns și a zis, cu siguranță cumnata ta Tamar, care i-a ucis pe fiii tăi, a stins focul Sihemului.
26. Iar Iuda a spus, dacă eu smulg un singur fir de păr din carnea mea, eu voi umple tot Egiptul cu sângele ei.
27. Și Iosif a răspuns și a zis, astfel este obiceiul vostru să faceți precum i-ați făcut fratelui vostru, pe care voi l-ați vândut; voi ați înmuiat haina lui în sânge și ați adus-o la tatăl vostru pentru ca voi să puteți spune: O fiară rea l-a devorat pe el și aici este sângele lui.
28. Când Iuda a auzit acest lucru era extrem de furios iar furia sa ardea înăuntrul său. Și era înaintea lui acolo o piatră cu o greutate de aproape 400 shekeli, iar furia lui Iuda a fost aprinsă și el a luat piatra într-o mână și a aruncat-o spre ceruri și a prins-o cu mâna sa stângă.
29. Și a pus-o apoi sub picioarele sale și s-a așezat pe ea cu toată puterea sa, iar piatra s-a făcut praf de la forța lui Iuda.
30. Și când Iosif a văzut fapta lui Iuda s-a înspăimântat mult. Așa că i-a poruncit lui Manasse fiul său, care a făcut cu o altă piatră aceeași faptă ca Iuda. Iar Iuda a spus fraților săi, să nu spună nici unul din voi că acest om este un egiptean, căci făcând acest lucru el este din familia tatălui nostru.
31. Iar Iosif a spus, nu doar vouă vă este dată putere, căci și noi suntem oameni puternici, și de ce vă veți lăuda asupra la noi toți? Și Iuda i-a spus lui Iosif, trimite te rog pe fratele nostru și nu-ți ruina țara ta în această zi.
32. Și Iosif a răspuns și le-a spus lor, mergeți și spuneți-i tatălui vostru că o fiară rea l-a devorat pe el precum voi ați spus referitor la fratele vostru Iosif.
33. Și Iuda i-a vorbit fratelui său Naftali și i-a zis, grăbește-te, mergi acum și numără toate străzile Egiptului și vino și spune-mi; iar Simeon i-a spus lui, să nu fie acest lucru un bucluc pentru tine; acum eu voi merge la deal și voi lua o piatră mare de pe deal și o voi prăvăli asupra la toți din Egipt și-i voi ucide pe toți cei care sunt în el.

34. Iar Iosif a auzit toate aceste cuvinte pe care frații săi le-au vorbit înaintea lui, și ei nu au știut că Iosif îi înțelegea, căci ei își imaginaseră că el nu știa să vorbească ebraică.
35. Și Iosif s-a temut mult de cuvintele fraților săi ca nu cumva ei să distrugă Egiptul, și i-a poruncit fiului său Manasse, zicând, mergi acum în grabă și adună-i la mine pe toți locuitorii Egiptului și pe toți vitejii împreună, și să vină ei la mine acum călare pe cai și pe jos și cu tot soiul de instrumente muzicale, iar Manasse a mers și a făcut astfel.
36. Iar Naftali a mers precum Iuda îi poruncise, căci Naftali era sprinten precum unul din cerbii iuți, și el putea să meargă pe știuleți de porumb iar ei nu se rupeau sub el.
37. Și el a mers și a numărat toate străzile Egiptului, și le-a găsit a fi 12, și a venit în grabă și i-a spus lui Iuda, iar Iuda a spus fraților săi, grăbiți-vă voi și fiecare om să își pună sabia la șalele sale și vom veni asupra Egiptului și îi vom nimici pe ei toți, și să nu lăsați nici o rămășiță să rămână.
38. Și Iuda a spus, iată, eu voi distruge trei din străzi cu puterea mea, iar voi veți distruge fiecare o stradă. Și când Iuda vorbea acest lucru, iată, locuitorii Egiptului și toți vitejii au venit înspre ei cu tot soiul de instrumente muzicale și cu strigăte tari.
39. Iar numărul lor era de 500 de cavaleriști și 10.000 de infanteriști, și 400 de oameni care puteau lupta fără sabie sau sulită, doar cu mâinile și puterea lor.
40. Și toți vitejii au venit cu mare tumult și strigăte, și ei toți i-au încercuit pe fiii lui Iacob și i-au îngrozit, iar pământul s-a cutremurat de la zgomotul țițetelor lor.
41. Iar când fiii lui Iacob au văzut aceste trupe s-au temut mult pentru viețile lor. Iosif a făcut astfel pentru a-i îngrozi pe fiii lui Iacob ca ei să se liniștească.
42. Și Iuda, văzându-i pe unii din frații săi îngroziți, le-a spus, de ce vă temeți cât timp îndurarea lui Dumnezeu este cu noi? Și când Iuda i-a văzut pe toți locuitorii Egiptului încercuindu-i pe ei la porunca lui Iosif ca să îi îngrozească, doar Iosif le-a poruncit lor. zicând, nu vă atingeți de nici unul din ei.
43. Atunci Iuda s-a grăbit și și-a scos sabia, și a scos un țițăt tare și amar, și a lovit cu sabia sa, și a sărit pe pământ, și el încă a continuat să țițe împotriva tuturor oamenilor.
44. Și când el a făcut acest lucru, Domnul a cauzat teroarea lui Iuda și a fraților lui să cadă asupra vitejilor și asupra tuturor oamenilor care îi înconjura pe ei.
45. Și ei toți au fugit de la sunetul țițătului, și erau îngroziți și au căzut unul asupra altuia, și mulți dintre ei au murit în timp ce cădeau, și ei toți au fugit dinaintea lui Iuda și a fraților lui și dinaintea lui Iosif.
46. Și în timp ce ei fugeau, Iuda și frații săi i-au urmărit în casa lui Faraon și ei toți au scăpat, iar Iuda iarăși a stat înaintea lui Iosif și a răcnit la el precum un leu și a scos un țițăt mare și năprasnic la el.
47. Iar țițătul s-a auzit la distanță, și toți locuitorii Succotului l-au auzit, și tot Egiptul s-a cutremurat de la sunetul țițătului, și de asemenea pereții Egiptului și ai ținutului Goșen au căzut înăuntru de la zguduirea pământului, iar Faraon de asemenea a căzut de pe tronul lui la pământ, și de asemenea s-a întâmplat că toate femeile însărcinate ale Egiptului și Goșenului au pierdut sarcina când au auzit zgomotul zguduirii, căci ele s-au temut îngrozitor.
48. Și Faraon a trimis vorbă, zicând, ce este acest lucru care în această zi s-a întâmplat în ținutul Egiptului? Și au venit și i-au spus lui totul de la început la sfârșit, iar Faraon s-a alarmat și s-a minunat, și s-a înspăimântat foarte mult.
49. Și această spierietură a sporit când el a auzit toate aceste lucruri, și a trimis vorbă la Iosif, zicând: Tu i-ai adus la mine pe evrei să distrugă tot Egiptul; ce vei face tu cu sclavul acela hoțesc? Trimite-l și lasă-l să meargă cu frații lui, și ca să nu murim prin răul lor, chiar noi, tu și tot Egiptul.
50. Și dacă tu dorești să faci acest lucru, aruncă de la tine toate lucrurile mele valoroase, și mergi cu ei la ținutul lor, dacă te încânți de el, căci ei în această zi vor distruge toată țara mea și vor uide toți oamenii mei; chiar și toate femeile Egiptului au pierdut sarcinile lor prin țițetele lor; vezi ce au făcut ei doar prin

țipetele lor și vorbind. Mai mult, dacă ei vor lupta cu sabia, vor distruge ținutul; acum prin urmare alege aceea ce tu dorești, fie pe mine fie pe evrei, fie Egiptul fie ținutul evreilor.

51. Și ei au venit și i-au spus lui Iosif toate cuvintele pe care Faraon le spusese referitor la el, iar Iosif s-a temut mult de la cuvintele lui Faraon; iar Iuda și frații săi încă stăteau înaintea lui Iosif indignați și înfuriați, și toți fiii lui Iacob au ras la Iosif, precum răgetul mării și al valurilor ei.
52. Și Iosif s-a temut mult de frații săi, dar și din pricina lui Faraon, iar Iosif a căutat un pretext ca să se facă cunoscut fraților săi, ca nu cumva ei să distrugă tot Egiptul.
53. Iar Iosif i-a poruncit fiului său Manasse, iar Manasse a mers și s-a apropiat de Iuda și și-a pus mâna pe umărul lui, și mânia lui Iuda a fost potolită.
54. Și Iuda a spus fraților săi, să nu spună nici unul din voi că aceasta este fapta unui tânăr egiptean, căci aceasta este lucrarea casei tatălui meu.
55. Iar Iosif văzând și cunoscând că mânia lui Iuda a fost potolită, s-a apropiat de Iuda să-i vorbească în limba blândeții.
56. Și Iosif i-a spus lui Iuda, cu siguranță tu vorbești adevărul și în această zi ai dovedit afirmațiile tale referitoare la puterea ta, și fie ca Dumnezeu care se încântă de tine, să-ți sporească bunăstarea; dar spune-mi adevărat de ce tu dintre toți frații tăi te-ai ciondănit cu mine din pricina băiatului, căci nici unul din ei nu îmi vorbise vreun cuvânt mie referitor la el.
57. Și Iuda i-a răspuns lui Iosif, zicând: Cu siguranță tu trebuie să cunoști că eu am fost gaj pentru băiat la tatăl lui, zicând, dacă eu nu îl aduc la tine eu voi purta vina ta pentru totdeauna.
58. Prin urmare eu m-am apropiat de tine dintre toți frații mei, căci eu am văzut că tu erai nedornic să îi înduri lui să plece de la tine; așadar acum fie să găsesc îngăduință în văzul tău ca tu să îl trimiți să ni se alăture, și iată, eu voi rămâne ca un înlocuitor pentru el, să îți slujesc ție în orice dorești, căci oriunde tu mă vei trimite eu voi merge să îți slujesc cu multă energie.
59. Trimite-mă acum la un mare rege, care s-a răzvrătit împotriva ta, iar tu vei ști ceea ce eu îi voi face lui și ținutului lui; cu toate că el ar avea cavalerie și infanterie sau un popor extraordinar de puternic, eu îi voi ucide pe toți și voi aduce capul regelui înaintea ta.
60. Nu știi tu sau nu ai auzit tu că tatăl nostru Avraam cu slujitorul lui Eliezer au bătut toți regii Elamului cu oștile lor într-o singură noapte, că nu au lăsat pe niciunul rămas? Iar de atunci puterea tatălui nostru ne-a fost dată nouă ca moștenire, pentru noi și sămânța noastră pentru totdeauna.
61. Iar Iosif a răspuns și a zis: Tu vorbești adevărul și falsitatea nu este în gura ta, căci de asemenea ne-a fost spus nouă că evreii au putere și că Domnul Dumnezeu lor s-a încântat mult de ei. Și atunci cine poate sta înaintea lor?
62. Totuși cu această condiție îl voi trimite eu pe fratele vostru, dacă voi mi-l veți aduce înaintea mea pe fratele lui, fiul mamei lui, de care voi ați spus că el placase de la voi în Egipt; și se va întâmpla când voi mi-l veți aduce pe fratele lui, că eu vi-l voi lua în locul lui, deoarece nici unul din voi nu a fost gaj pentru el la tatăl vostru, și când va veni la mine, eu atunci îl voi trimite cu voi pe fratele lui pentru care tu ai fost pus gaj.
63. Și mânia lui Iuda a fost aprinsă împotriva lui Iosif când el spunea acest lucru, iar ochii săi erau roșii de mânie. Și le-a spus fraților săi, cum bărbatul acesta în această zi își caută propria lui distrugere și a întregului Egipt!
64. Iar Simeon i-a răspuns lui Iosif, zicând, nu ți-am spus noi la început că nu știam locul anume la care el a mers, sau dacă el este mort sau viu, și pentru ce spune domnul meu astfel de lucruri?
65. Iosif, observând înfățișarea lui Iuda, a discernut că furia lui a început să se aprindă când i-a vorbit, zicând, Aduceți-l la mine pe celălalt frate al vostru în locul acestui frate.
66. Și Iosif a spus fraților săi, cu siguranță voi ați spus că fratele vostru era ori mort ori pierdut, acum dacă eu l-aș chema în această zi și el ar veni înaintea voastră, mi l-ați da pe el în locul fratelui lui?

67. Iar Iosif a început să vorbească și să strige, Iosif, Iosif, vino în această zi înaintea mea și arată-te fraților tăi și așează-te înaintea lor.
68. Și când Iosif a spus acest lucru înaintea lor, ei s-au uitat fiecare în direcții diferite să vadă de unde ar putea să vină Iosif înaintea lor.
69. Iar Iosif a observat toate faptele lor, și le-a spus, de ce vă uitați aici și acolo? Eu sunt Iosif pe care voi l-ați vândut la Egipt, așadar acum să nu vă mâhnească că m-ați vândut, căci pentru sprijin în timpul foametei Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră.
70. Și frații lui s-au îngrozit de el când au auzit cuvintele lui Iosif, iar Iuda era extrem de îngrozit de el.
71. Iar când Beniamin a auzit cuvintele lui Iosif, el era înaintea lor în partea de dinăuntru a casei, și Beniamin a alergat la Iosif fratele său și l-a îmbrățișat și a căzut asupra gâtului lui, iar ei au plâns.
72. Și când frații lui Iosif au văzut că Beniamin se lăsase pe gâtul fratelui său și că a plâns cu el, ei de asemenea s-au lăsat pe Iosif și l-au îmbrățișat, și ei au suspinat o mare suspinare cu Iosif.
73. Și vocea a fost auzită în casa lui Iosif că ei erau frații lui Iosif, și l-a încântat pe Faraon enorm, căci el se temea de ei ca nu cumva să distrugă Egiptul.
74. Iar Faraon a trimis slujitorii săi la Iosif să îl felicite referitor la frații lui care veniseră la el, și toți căpitaniii armatelor și trupele care erau în Egipt au venit să se bucure cu Iosif, și tot Egiptul s-a bucurat mult de frații lui Iosif.
75. Și Faraon i-a trimis pe slujitorii săi la Iosif, zicând, spune-le fraților tăi să ia tot ce le aparține și să vină la mine iar eu îi voi pune pe ei în cea mai bună parte a ținutului Egiptului, și ei au făcut astfel.
76. Iar Iosif i-a poruncit celui care era pus peste casa sa să le aducă fraților săi daruri și veșminte. Și a adus la ei multe veșminte, robe regale și multe daruri, iar Iosif le-a împărțit printre frații săi.
77. Și a dat fiecăruia dintre frații săi un schimb de veșminte de aur și argint, și 300 de arginți, iar Iosif a poruncit ca ei toți să fie îmbrăcați în aceste veșminte și să fie aduși înaintea lui Faraon.
78. Iar Faraon văzând că toți frații lui Iosif erau oameni viteji și de înfățișare frumoasă, el s-a bucurat mult.
79. Și ei apoi au plecat din prezența lui Faraon să meargă la ținutul Canaan, la tatăl lor, iar fratele lor Beniamin era cu ei.
80. Iar Iosif s-a ridicat și le-a dat lor 11 care de la Faraon, și Iosif le-a dat propriul său car, să-l aducă pe tatăl său la Egipt, pe care el a mers în ziua încoronării sale în Egipt; iar Iosif a trimis la toți copiii fraților săi veșminte conform numărului lor, și o sută de arginți fiecăruia din ei; el de asemenea a trimis veșminte la nevestele fraților săi dintre veșmintele nevestelor regelui, și el le-a trimis.
81. Și el a dat la fiecare din frații săi zece oameni să meargă cu ei la ținutul Canaan să le slujească lor, să le slujească copiilor lor și tot ce le aparținea lor când ei au venit la Egipt.
82. Iar Iosif a trimis prin mâna fratelui său Beniamin zece seturi de veșminte pentru cei zece fii ai lui, o porție deasupra restului copiilor fiilor lui Iacob.
83. Și el a trimis la fiecare 50 de arginți, și zece care datorită lui Faraon, și a trimis tatălui său zece asini încărcăți cu toate lucrurile luxoase ale Egiptului, și zece măgărițe încărcate cu porumb și pâine și hrană pentru tatăl său și la toți care erau cu el ca provizii pentru drum.
84. Și a trimis la sora sa Dina veșminte de argint și aur, și tămâie și smirnă, și aloe și ornamente pentru femei în mare abundență, și el a trimis la fel de la nevestele lui Faraon la nevestele lui Beniamin.
85. Iar el a dat tuturor fraților săi, de asemenea și nevestelor lor, tot soiul de pietre de onix și bedelion, și din toate lucrurile valoroase printre oamenii de seamă ai Egiptului. Nici unul din lucrurile scumpe nu a fost lăsat rămas, decât ceea ce Iosif a trimis la casa tatălui său.
86. Și el i-a trimis pe frații săi, și ei au mers, și l-a trimis pe fratele său Beniamin cu ei.
87. Iar Iosif a mers cu ei să îi acompanieze la drum până la granițele Egiptului, și i-a rugat pe ei referitor la tatăl său și casa lui, să vină la Egipt.

88. Și el le-a spus lor, nu vă certați la drum, căci acest lucru a fost de la Domnul să salveze pe mulți oameni de la foamete, căci vor mai fi încă cinci ani de foamete în ținut.
89. Și le-a poruncit lor zicând, când voi veniți la ținutul Canaan, nu veniți brusc înaintea tatălui meu cu această chestiune, dar acționați în înțelepciunea voastră.
90. Iar Iosif a încetat să le poruncească lor, și el s-a întors și a mers înapoi în Egipt, iar fiii lui Iacob au mers la ținutul Canaan cu veselie și voioșie la tatăl lor Iacob.
91. Și ei au venit la granițele ținutului, și au spus unul altuia, ce vom face în această privință înaintea tatălui nostru, căci dacă noi venim brusc la el și îi spunem chestiunea, el va fi alarmat mult de la cuvintele noastre și nu ne va crede pe noi.
92. Iar ei au mers de-a lungul drumului până când s-au apropiat de casele lor, și au găsit-o pe Serac, fiica lui Așer, mergând să îi întâmpine, iar domnița era foarte bună și subtilă, și cunoștea cum să cânte la harpă.
93. Și ei au strigat la ea iar ea a venit înaintea lor, și i-a pupat, și ei au luat-o și i-au dat o harpă, zicând, du-te acum înaintea tatălui nostru, și așează-te înaintea lui, și cântă la harpă, și vorbește aceste cuvinte.
94. Și ei i-au poruncit să meargă la casa lor. Și ea a luat harpa și s-a grăbit înaintea lor, și a venit și s-a așezat aproape de Iacob.
95. Iar ea a cântat bine din instrument și a cântat, și a spus în dulceața cuvintelor ei: Iosif unchiul meu este în viață, și el domnește de-a lungul ținutului Egiptului și nu este mort.
96. Și ea a continuat repetând și spunând aceste cuvinte. Iacob a auzit cuvintele ei și îi erau plăcute lui.
97. El a ascultat în timp ce ea le-a repetat de două ori și de trei ori, și veselie a pătruns în inima lui Iacob de la dulceața vorbelor ei, iar Duhul lui Dumnezeu era asupra lui, și el știa toate cuvintele ei că sunt adevărate.
98. Iar Iacob a binecuvântat-o pe Serac când ea a spus aceste cuvinte înaintea lui, și el i-a spus ei, fiica mea, fie ca moartea să nu prevaleze vreodată asupra ta, căci tu mi-ai revigorat duhul; doar vorbește ca și până acum înaintea mea precum tu ai vorbit, căci tu m-ai bucurat cu toate cuvintele tale.
99. Și ea a continuat să cânte aceste cuvinte, iar Iacob a ascultat și l-a încântat, și el s-a bucurat, iar Duhul lui Dumnezeu era asupra lui.
100. În timp ce el încă vorbea cu ea, iată, fiii săi au venit la el cu cai și care și veșminte regale și slujitori alergând înaintea lor.
101. Și Iacob s-a ridicat să îi întâmpine, și i-a văzut pe fiii săi îmbrăcați în veșminte regale și a văzut toate comorile pe care Iosif le trimisese lor.
102. Iar ei i-au spus lui, fii informat că fratele nostru Iosif este în viață, și este el acela care domnește de-a lungul ținutului Egiptului, și este el acela care ne-a vorbit nouă precum ți-am spus noi.
103. Și Iacob a auzit toate cuvintele fiilor săi, iar inima sa palpită de la cuvintele lor, căci el nu îi putea crede pe ei până când a văzut tot ceea ce Iosif le dăduse lor și ceea ce îi trimisese lui, și toate semnele pe care Iosif le spusese lor.
104. Și ei au despachetat înaintea lui, și i-au arătat tot ceea ce Iosif trimisese; ei au dat fiecăruia ceea ce Iosif îi trimisese, iar el știa că ei spusese adevărul, și s-a bucurat enorm datorită fiului său.
105. Iar Iacob a spus, este suficient pentru mine că fiul meu Iosif este încă în viață, eu voi merge să îl văd pe el înainte ca eu să mor.
106. Iar fiii lui i-au spus tot ce se abătuse asupra lor, și Iacob a spus, eu voi merge la Egipt să-l văd pe fiul meu și pe urmașii lui.
107. Și Iacob s-a ridicat și a îmbrăcat veșmintele pe care Iosif i le trimisese lui, și după ce se spălase și se tunse, a pus pe capul său turbanul pe care Iosif i-l trimisese lui.
108. Și toți oamenii casei lui Iacob și nevestele lor au îmbrăcat veșmintele pe care Iosif le trimisese lor, și ei s-au bucurat mult că Iosif era încă în viață și că el domnea în Egipt.
109. Și toți locuitorii ținutului Canaan au auzit de acest lucru, și au venit și s-au bucurat mult cu Iacob că el era încă în viață.

110. Iar Iacob a făcut un ospăţ pentru ei timp de trei zile; şi toţi regii din Canaan şi nobilii ţinutului au mâncat şi au băut şi s-au bucurat în casa lui Iacob.

Capitolul 55

1. Și s-a întâmplat după aceasta că Iacob a spus, eu voi merge să îl văd pe fiul meu în Egipt iar apoi mă voi întoarce la ținutul Canaan de care Dumnezeu i-a spus lui Avraam, căci eu nu pot părăsi meleagul locului meu de naștere.
2. Iată Cuvântul Domnului a venit la el, spunând: Mergi în Egipt cu toată casa ta și rămâi acolo, nu te teme să mergi în Egipt căci Eu acolo te voi face pe tine o națiune mare.
3. Iar Iacob a spus în sine sa, eu voi merge și îl voi vedea pe fiul meu dacă frica de Dumnezeul lui este încă în inima lui printre toți locuitorii Egiptului.
4. Și Domnul i-a spus lui Iacob: Nu te teme referitor la Iosif, căci el încă își păstrează integritatea lui să îmi slujească Mie, precum va părea bun în văzul tău, iar Iacob s-a bucurat enorm referitor la fiul său.
5. La acea vreme Iacob a poruncit fiilor săi și casei sale să meargă la Egipt conform Cuvântului Domnului către el, iar Iacob s-a ridicat cu fiii săi și toată casa sa, și a ieșit din ținutul Canaan din Beerșeba, cu veselie și bucurie de inimă, iar ei au mers în ținutul Egiptului.
6. Și s-a întâmplat când ei au venit aproape de Egipt că Iacob l-a trimis pe Iuda înaintea lui să îl întâlnească pe Iosif ca el să îi poată arăta un loc de așezământ în Egipt, iar Iuda a făcut conform cuvântului tatălui său, și s-a grăbit și a alergat și a venit la Iosif, iar ei le-au stabilit un loc în ținutul Goșen pentru toată casa lui, iar Iuda s-a întors și a venit de-a lungul drumului la tatăl său.
7. Iar Iosif și-a pregătit carul, și și-a adunat toți vitejii săi și slujitorii săi și toți ofițerii Egiptului pentru a merge să îl întâmpine pe tatăl său Iacob. Iar mandatul lui Iosif a fost proclamat în Egipt, zicând: Toți care nu merg să-l întâmpine pe Iacob pe drum vor muri.
8. Și în următoarea zi Iosif a mers cu toți oamenii Egiptului și cu o mare și puternică oaste, toți îmbrăcați în veșminte de pânză fină și purpurie cu instrumente de argint și aur și cu ei instrumentele lor de război.
9. Iar ei toți au mers să-l întâmpine pe Iacob cu tot soiul de instrumente muzicale, cu tobe și tamburine, întinzând smirnă și aloe de-a lungul întregului drum, și ei toți au mers după felul acesta, și pământul s-a zguduit de la strigătele lor.
10. Și toate femeile Egiptului au mers pe acoperișurile Egiptului și pe ziduri să-l întâmpine pe Iacob, iar pe capul lui Iosif era coroana regală a lui Faraon, căci Faraon i-o trimisese lui să o pună pe cap la vremea când avea să-l întâmpine pe tatăl lui.
11. Și când Iosif a venit la 50 de coți de tatăl său, a coborât de pe car și a mers înspre tatăl său, și când toți ofițerii Egiptului și nobilii lui au văzut că Iosif mersese pe jos înspre tatăl său, ei de asemenea au coborât și au mers pe jos înspre Iacob.
12. Iar când Iacob s-a apropiat de oastea lui Iosif, Iacob a observat oastea care venea înspre el cu Iosif, și l-a gratificat și Iacob a fost uluit de ea.
13. Și Iacob i-a spus lui Iuda, cine este acel om pe care eu îl văd în oastea Egiptului îmbrăcat în odăjdii regale cu un veșmânt foarte roșu pe el și o coroană regală pe capul lui, care a coborât de pe carul lui și care vine înspre noi? Iar Iuda i-a răspuns tatălui său, zicând, el este fiul tău Iosif regele; iar Iacob s-a bucurat văzând gloria fiului său.
14. Și Iosif a venit aproape de tatăl său și el i s-a plecat tatălui său, și toți bărbații oștii s-au plecat la pământ cu el înaintea lui Iacob.
15. Și iată Iacob a alergat și s-a grăbit spre fiul său Iosif și a căzut asupra gâtului lui și l-a pupat, și ei au plâns, iar Iosif de asemenea l-a îmbrățișat pe tatăl său și l-a pupat, și ei au plâns și toți oamenii Egiptului au plâns cu ei.
16. Iar Iacob i-a spus lui Iosif, acum eu voi muri voios după ce eu am văzut fața ta, că tu încă trăiești și cu glorie.

17. Iar fiii lui Iacob și nevestele lor și copiii lor și slujitorii lor și toată casa lui Iacob au plâns enorm cu Iosif, și ei l-au pupat și au plâns mult cu el.
18. Și Iosif și toți oamenii lui s-au întors după aceea acasă în Egipt, iar Iacob și fiii săi și toți copiii casei sale au venit cu Iosif în Egipt, iar Iosif i-a pus în cea mai bună parte a Egiptului, în ținutul Goșen.
19. Și Iosif a spus tatălui său și fraților săi, eu voi merge să-i spun lui Faraon, zicând, frații mei și casa tatălui meu și toate ce le aparțin lor au venit la mine, și iată ei sunt în ținutul Goșen.
20. Și Iosif a făcut astfel și i-a luat din frații lui pe Ruben, Issacar, Zebulon și pe fratele său Beniamin, și i-a adus înaintea lui Faraon.
21. Iar Iosif i-a vorbit lui Faraon, zicând, frații mei și casa tatălui meu și toate ce le aparțin lor, împreună cu turmele și vitele lor, au venit la mine din ținutul Canaan, să sălășluiască în Egipt; căci foametea era amară asupra lor.
22. Și Faraon i-a spus lui Iosif, pune-i pe tatăl și pe frații tăi în cea mai bună parte a ținutului, nu reține de la ei tot ceea ce este bun, și aranjează ca ei să mănânce din belșugul ținutului.
23. Iar Iosif a răspuns, zicând, iată eu i-am plasat pe ei în ținutul Goșen, căci ei sunt păstori. Prin urmare lasă-i să rămână în Goșen să își hrănească turmele lor separat de Egipteni.
24. Și Faraon i-a spus lui Iosif, fă cu frații tăi tot ceea ce ei îți vor spune; și fiii lui Iacob s-au plecat jos lui Faraon, și au plecat de la el în pace, iar Iosif după aceea l-a adus pe tatăl său înaintea lui Faraon.
25. Și Iacob a venit și s-a plecat jos lui Faraon, iar Iacob l-a binecuvântat pe Faraon, și apoi a plecat; iar Iacob și toți fiii săi, și toată casa sa au locuit în ținutul Goșen.
26. În al doilea an, care este anul 130 al vieții lui Iacob, Iosif i-a întreținut pe tatăl și pe frații săi și toată casa tatălui său cu pâine conform micuților lor, toate zilele foametei; lor nu le-a lipsit nimic.
27. Iosif le-a dat lor cea mai bună parte din tot ținutul; ce era mai bun în Egipt au avut ei toate zilele lui Iosif; iar Iosif de asemenea le-a dat lor și întregii case a tatălui său haine și veșminte an după an; și fiii lui Iacob au rămas în siguranță în Egipt toate zilele fratelui lor.
28. Și Iacob mereu mânca la masa lui Iosif. Iacob și fiii săi nu au părăsit masa lui Iosif zi sau noapte, afară de ce consumau copiii lui Iacob în casele lor.
29. Și tot Egiptul a mâncat pâine în timpul zilelor foametei de la casa lui Iosif, căci toți egiptenii vânduseră tot ce le aparținea din pricina foametei.
30. Iar Iosif a cumpărat toate terenurile și câmpiile Egiptului pentru pâine datorită lui Faraon. Și Iosif a aprovizionat tot Egiptul cu pâine în toate zilele foametei, și Iosif a colectat tot argintul și aurul care venea la el pentru porumbul pe care ei îl cumpăraseră de-a lungul ținutului, și el a acumulat mult aur și argint, pe lângă o imensă cantitate de pietre de onix, bedelion și veșminte valoroase pe care ei i le-au adus lui Iosif din fiecare parte a ținutului când banii lor au fost cheltuiți.
31. Și Iosif a luat tot argintul și aurul care a venit în mâna sa, aproape 72 de talanți de aur și argint, și de asemenea pietre de onix și bedelion în mare abundență, iar Iosif a mers și le-a ascuns în patru părți, și el a ascuns o parte în pustietatea de lângă Marea Roșie, și o parte lângă râul Perat, iar a treia și a patra parte el le-a ascuns în deșertul vizavi de pustietatea din Persia și Midia.
32. Și el a luat parte din aurul și argintul care era rămas, și l-a dat tuturor fraților săi și tuturor caselor fraților săi, și tuturor femeilor casei tatălui său, iar restul l-a adus la casa lui Faraon, aproape 20 talanți de aur și argint.
33. Și Iosif i-a dat tot aurul și argintul care era rămas lui Faraon, iar Faraon l-a pus în trezorerie. Zilele foametei au încetat apoi în ținut, iar ei au semănat și au secerat în tot ținutul, și ei și-au obținut cantitatea obișnuită an după an; lor nu le lipsea nimic.
34. Și Iosif a locuit în siguranță în Egipt, și tot ținutul era sub sfatul său; iar tatăl său și toți frații săi au locuit în ținutul Goșen și l-au luat în posesie.

35. Iosif a devenit foarte bătrân, avansat în zile, iar cei doi fiii ai săi Efraim și Manasse au rămas constant în casa lui Iacob împreună cu copiii fiilor lui Iacob, frații lor, pentru a învăța căile Domnului și legea Lui.
36. Iar Iacob și fiii săi au locuit în ținutul Egiptului în ținutul Goșen, și ei au luat proprietate în el, și au fost roditori și s-au înmulțit în el.

Capitolul 56

1. Și Iacob a trăit în ținutul Egiptului 17 ani, iar zilele lui Iacob și zilele vieții sale au fost 147 de ani.
2. La acea vreme Iacob a fost atacat de acea boală care a cauzat moartea sa, și el a trimis să fie adus fiul său Iosif din Egipt, iar Iosif fiul său a venit din Egipt, și Iosif a venit la tatăl lui.
3. Și Iacob a spus lui Iosif și fiilor lui: Iată, eu mor. Dumnezeu strămoșilor voștri vă va vizita, și vă va aduce înapoi pe meleagul pe care Domnul a jurat să îl dea vouă și copiilor voștri după voi; așadar acum când eu voi fi mort, îngropați-mă în peștera care este în Macpela în Hebron în ținutul Canaan, lângă strămoșii mei.
4. Iar Iacob i-a făcut pe fiii săi să jure că îl vor îngropa în Macpela, în Hebron, și fiii săi i-au jurat lui referitor la acest lucru.
5. Și le-a poruncit lor, zicând, slujiți Domnului Dumnezeului vostru, căci acela care i-a izbăvit pe părinții voștri vă va izbăvi de asemenea și pe voi din toate necazurile.
6. Și Iacob a spus, chemați-vă toți copiii la mine. Și toți copiii fiilor lui Iacob au venit și s-au așezat înaintea lui, iar Iacob i-a binecuvântat, și le-a spus lor, Domnul Dumnezeu părinților voștri vă va da vouă de o mie de ori mai mult și vă va binecuvânta pe voi, și fie ca El să vă dea vouă binecuvântarea tatălui vostru Avraam. Iar toți copiii fiilor lui Iacob au plecat în acea zi după ce el îi binecuvântase pe ei.
7. Iar în următoarea zi Iacob iarăși i-a chemat pe fiii săi, și ei toți s-au adunat și au venit la el și s-au așezat înaintea lui, iar Iacob în acea zi i-a binecuvântat pe fiii săi înainte de moartea sa, pe fiecare om l-a binecuvântat conform binecuvântării lui; iată este scris în cartea Legii Domnului aparținătoare lui Israel.
8. Și Iacob i-a spus lui Iuda, eu știu fiul meu că tu ești un om puternic pentru frații tăi. Domnește peste ei, și fiii tăi vor domni peste fiii lor în veci.
9. Doar învață-i pe fiii tăi arcul și toate instrumentele de război, pentru ca ei să poată lupta bătăliile fratelui lor care va domni peste vrășmașii lui.
10. Și Iacob din nou a poruncit fiilor săi în acea zi, spunând: Iată eu voi fi în această zi adunat la oamenii mei; duceți-mă din Egipt, și îngropați-mă în peștera din Macpela precum eu v-am poruncit vouă.
11. Cu toate acestea luați aminte, vă rog eu, ca nici unul din fiii voștri să mă poarte, ci doar voi, și aceasta este maniera în care îmi veți face, când purtați trupul meu să mergeți cu el la ținutul Canaan să mă îngropați.
12. Iuda, Issacar și Zebulon vor purta catafalcul meu la partea estică, Rubem, Simeon și Gad la sud, Efraim, Manasse și Beniamin la Vest, Dan, Așer și Naftali la nord.
13. Să nu îl lăsați pe Levi să poarte cu voi, căci el și fiii lui vor purta chivotul legământului Domnului cu izraeliții în tabără, nici nu-l lăsați pe Iosif fiul meu să poarte, căci precum un rege astfel să fie gloria lui; cu toate acestea, Efraim și Manasse vor fi în locul lor.
14. Astfel îmi veți face mie când voi mă veți purta încolo; nu neglijați nimic din tot ceea ce eu v-am poruncit vouă; și se va întâmpla când voi îmi veți face aceasta mie, că Domnul își va aminti de voi favorabil și de copiii voștri după voi pentru totdeauna.
15. Iar voi fiii mei, onorați fiecare fratele său și ruda sa, și porunciți-le copiilor voștri și copiilor copiilor voștri după voi să-i slujească Domnului Dumnezeului strămoșilor voștri toate zilele.
16. Pentru ca voi să vă puteți prelungi zilele voastre în meleag, voi și copiii voștri și copiii copiilor voștri pentru totdeauna, când voi faceți ceea ce este bun și drept în văzul Domnului Dumnezeului vostru, să mergeți în toate căile Lui.
17. Iar tu, Iosif fiul meu, iartă-le, te rog eu, nedreptățile fraților tăi și toate fărădelegile lor în vătămarea pe care ei au îngământ-o asupra ta, căci Dumnezeu a orânduit-o pentru beneficiul tău și al copiilor tăi.
18. O fiul meu, nu-i lăsa pe frații tăi locuitorilor Egiptului, nici nu le răni sentimentele lor, căci iată eu îi încredințez pe ei în mâna lui Dumnezeu și în mâna ta să îi păziți de egipteni. Și fiii lui Iacob au răspuns tatălui lor, zicând, o tatăl nostru, tot ceea ce tu ne-ai poruncit nouă, așa vom face; fie ca unicul Dumnezeu să fie cu noi.

19. Iar Iacob le-a spus fiilor săi: Așa să fie Dumnezeu cu voi când veți păstra toate căile Lui; nu vă întoarceți de la căile Lui fie la dreapta sau la stânga în efectuarea a ce este bun și drept în văzul Lui.
20. Căci eu știu că multe și îngrozitoare necazuri se vor abate asupra voastră în zilele din urmă în ținut, da asupra copiilor voștri și copiilor copiilor voștri; doar slujiți Domnului și El vă va salva pe voi de la toate necazurile.
21. Și se va întâmpla când voi veți merge după Dumnezeu să îi slujiți Lui și vă veți învăța copiii voștri după voi, și copiii copiilor voștri, să cunoască pe Domnul , că atunci Domnul vă va ridica vouă și copiilor voștri un slujitor dintre copiii voștri, și Domnul vă va izbăvi pe voi prin mâna lui din toate nenorocirile, și vă va scoate din Egipt și vă va aduce înapoi la ținutul părinților voștri să îl moșteniți în siguranță.
22. Și Iacob a încetat din a porunci fiilor săi, iar el și-a tras picioarele în pat, a murit și a fost adunat la oamenii săi.
23. Și Iosif a căzut asupra tatălui său și a strigat și a suspinat asupra lui și l-a pupat, și a strigat într-o voce amară, și a spus: Tatăl meu! tatăl meu!
24. Iar nevestele fiilor săi și toată casa sa au venit și au căzut asupra lui Iacob, și au plâns asupra lui, și au strigat într-o voce tare referitor la Iacob.
25. Și toți fiii lui Iacob s-au ridicat împreună, și și-au rupt veșmintele lor, și și-au pus cu toții pânză de sac pe șalele lor, și au căzut asupra fețelor lor, și și-au aruncat praf pe capetele lor către ceruri.
26. Iar lucrul i-a fost spus lui Osnat nevasta lui Iosif, și ea s-a ridicat și a îmbrăcat pânză de sac și ea cu toate femeile egiptene cu ea au venit și au jelit și au plâns pentru Iacob.
27. Și de asemenea toți oamenii Egiptului care l-au cunoscut pe Iacob, au venit cu toții în acea zi când au auzit acest lucru, și tot Egiptul a suspinat timp de multe zile.
28. Și de asemenea din ținutul Canaan au venit femeile la Egipt când au auzit că Iacob era mort, și ele au plâns pentru el în Egipt timp de 70 de zile.
29. S-a întâmplat după aceasta că Iosif a poruncit slujitorilor săi doctorii să-l îmbălsămeze pe tatăl său cu smirnă și tămâie și tot felul de miresme și parfumuri, iar doctorii l-au îmbălsămat pe Iacob precum Iosif le poruncise lor.
30. Și toți oamenii Egiptului și bătrânii și toți locuitorii ținutului Goșen au plâns și au jelit după Iacob, iar toți fiii lui și copiii casei lui au lamentat și au jelit după tatăl lor Iacob timp de multe zile.
31. Și după ce zilele plângerii lui trecuseră, la sfârșitul a 70 de zile, Iosif i-a spus lui Faraon, eu voi merge să-l îngrop pe tatăl meu în ținutul Canaan precum el m-a făcut pe mine să jur, iar apoi eu mă voi întoarce.
32. Iar Faraon l-a trimis pe Iosif, zicând, du-te și îngroapă-l pe tatăl tău precum el a spus și te-a făcut pe tine să juri; iar Iosif s-a ridicat cu toți frații săi să meargă la ținutul Canaan să-l îngroape pe tatăl lor Iacob precum el le poruncise lor.
33. Și Faraon a poruncit ca să fie proclamat de-a lungul Egiptului, zicând, cel care nu se duce cu Iosif și cu frații lui la ținutul Canaan să-l îngroape pe Iacob, va muri.
34. Iar tot Egiptul a auzit proclamarea lui Faraon, și ei toți s-au ridicat împreună, și toți slujitorii lui Faraon, și bătrânii casei lui, și toți bătrânii ținutului Egiptului au mers cu Iosif, și toți ofițerii și nobilii lui Faraon au mers precum și slujitorii lui Iosif, și ei au mers să-l îngroape pe Iacob în ținutul Canaan.
35. Fiii lui Iacob au purtat catafalcul pe care el era întins conform la tot ceea ce le poruncise tatăl lor; astfel i-au făcut fiii săi lui.
36. Și catafalcul era din aur pur, și era încrustat împrejur cu pietre de onix și bedelion; iar acoperământul catafalcului era lucrare țesută cu aur legată cu fire, și deasupra lor erau cârlige din piatră de onix și bedelion.
37. Și Iosif a pus pe capul tatălui său Iacob o mare coroană aurie, și a pus un sceptru auriu în mâna lui, iar ei au înconjurat catafalcul precum era obiceiul regilor în timpul vieții lor.

38. Și toate trupele Egiptului au mers înaintea lui în această ordine, întâi toți vitejii lui Faraon și vitejii lui Iosif, și după ei restul locuitorilor Egiptului, iar ei erau toți încinși cu săbii și echipați cu cămăși de zale, și găteala de război era pe ei.
39. Și toți bocitorii și jeltorii au mers la distanță vizavi de catafalcul, mergând și plângând și lamentând, iar restul oamenilor au mers după catafalcul.
40. Iar Iosif și casa sa au mers împreună lângă catafalcul desculți și plângând, și restul slujitorilor lui Iacob au mers în jurul lui; fiecare om își avea ornamentele sale pe el, și ei erau toți înarmați cu armele lor de război.
41. Și 50 din slujitorii lui Iacob au mers înaintea catafalcului, și au împrăștiat de-a lungul drumului smirnă și aloe și tot felul de parfumuri. Și toți fiii lui Iacob care purtau catafalcul mergeau pe miresme, iar slujitorii lui Iacob mergeau înaintea lor împrăștiind parfumul de-a lungul drumului.
42. Iar Iosif a mers cu o oaste numeroasă, și ei au făcut în modul acesta în fiecare zi până când au ajuns la ținutul Canaan, și au venit la pragul Atadului, care era pe cealaltă parte a Iordanului, și au jeltit o extraordinar de mare și grea jale în acel loc.
43. Și toți regii Canaanului au auzit de acest lucru și ei toți au venit înainte, fiecare om din casa lui, 31 de regi ai Canaanului, și ei toți au venit cu oamenii lor să jelească și să plângă după Iacob.
44. Și toți acești regi au privit catafalcul lui Iacob, și iată coroana lui Iosif era pe el, iar ei de asemenea și-au pus coroanele lor pe catafalcul, și l-au împrejmuit cu coroane.
45. Și toți acești regi au făcut în acel loc o mare și grea jale după Iacob împreună cu fiii lui Iacob și aceia ai Egiptului, căci toți regii Canaanului știa vrednicia lui Iacob și a fiilor lui.
46. Iar raportul a ajuns la Esau, zicând, Iacob a murit în Egipt, iar fiii lui și tot Egiptul îl conduc pe el la ținutul Canaan să îl îngroape.
47. Și Esau a auzit acest lucru, iar el locuia în Muntele Seir, și s-a ridicat cu fiii săi și toți oamenii săi și toată casa sa, un popor extrem de mare, și ei au venit să jelească și să plângă după Iacob.
48. Și s-a întâmplat că, atunci când Esau a venit, el a jeltit pentru fratele său Iacob. Iar tot Egiptul și tot Canaanul iarăși s-au ridicat și a jeltit o jale mare cu Esau după Iacob în acel loc.
49. Iar Iosif și frații săi l-au adus pe tatăl lor Iacob din acel loc, și ei au mers la Hebron să-l îngroape pe Iacob în peșteră lângă părinții lui.
50. Și ei au venit la Chireat-Arba, la peșteră, și în timp ce ei veneau, Esau stătea cu fiii săi sus împotriva lui Iosif și a fraților lui ca un impediment în peșteră, zicând, Iacob nu va fi îngropat înăuntru acolo, căci ea ne aparține nouă și tatălui nostru.
51. Iar Iosif și frații săi au auzit cuvintele fiilor lui Esau, și erau extrem de furioși, iar Iosif s-a apropiat de Esau, zicând, ce este acest lucru pe care ei l-au vorbit? Cu siguranță tatăl meu Iacob a cumpărat-o de la tine pentru mari bogății după moartea lui Isaac, și cu 25 de ani în urmă. Și de asemenea tot ținutul Canaan el l-a cumpărat de la tine și fiii tăi, și sămânța ta după tine.
52. Și Iacob l-a cumpărat pentru fiii săi și sămânța sa după el ca moștenire pentru totdeauna, și de ce vorbești tu aceste lucruri în această zi?
53. Iar Esau a răspuns, zicând, tu vorbești fals și spui minciuni, căci eu nu am vândut nimic aparținând mie în tot acest ținut, precum tu spui, și nici fratele meu Iacob nu a cumpărat ceva aparținând mie în acest ținut.
54. Și Esau a spus aceste lucruri pentru a-l înșela pe Iosif cu cuvintele sale, căci Esau știa că Iosif nu a fost prezent în acele zile când Esau a vândut tot ce îi aparținea în ținutul Canaan lui Iacob.
55. Iar Iosif i-a spus lui Esau, cu siguranță tatăl meu a inserat aceste lucruri cu tine în catastiful de cumpărare, și a mărturisit catastiful cu martori, și iată este cu noi în Egipt.
56. Și Esau a răspuns, zicându-i, adu catastiful, tot ceea ce tu vei găsi în catastif, așa vom face noi.
57. Și Iosif l-a chemat pe Naftali fratele său, și a spus, grăbește-te repede, nu sta, și fugi te rog la Egipt și adu toate catastifele; catastiful de cumpărare, catastiful sigilat și catastiful deschis, și de asemenea și toate catastifele dintâi în care toate tranzacțiile dreptului de naștere sunt scrise, adu-le tu.

58. Iar tu le vei aduce la noi aici ca să putem cunoaște din ele veridicitatea tuturor cuvintelor lui Esau și ale fiilor lui, pe care ei le-au spus în această zi.
59. Și Naftali a ascultat de vocea lui Iosif și s-a grăbit și a alergat să meargă la Egipt. Iar Naftali era mai iute de picior decât oricare din cerbii care erau prin sălbăticie, căci el putea merge pe știuleți de porumb fără să îi strivească.
60. Și când Esau a văzut că Naftali plecase să aducă catastifele, el și fiii săi și-au sporit rezistența în fața peșterii; iar Esau și toți oamenii săi s-au ridicat împotriva lui Iosif și a fraților lui să lupte.
61. Iar toți fiii lui Iacob și oamenii Egiptului s-au luptat cu Esau și cu oamenii lui; iar fiii lui Esau și oamenii lui au fost bătută înaintea fiilor lui Iacob, și fiii lui Iacob au ucis din oamenii lui Esau 40 de oameni.
62. Și Cușim fiul lui Dan, fiul lui Iacob, era la acea vreme cu fiii lui Iacob, dar el era la aproape 100 de coți distanță de locul bătăliei, căci el a rămas cu copiii fiilor lui Iacob lângă catafalcul lui Iacob să îl păzească.
63. Iar Cușim era bleg și surd, dar totuși el a înțeles vocea de consternare printre oameni.
64. Și el a întrebat, zicând, de ce voi nu-l îngropați pe mort și ce este această mare consternare? Iar ei i-au răspuns lui cuvintele lui Esau și ale fiilor lui; iar el a alergat la Esau în mijlocul bătăliei, și l-a ucis pe Esau cu o sabie, și i-a tăiat capul, și el a sărit la distanță, iar Esau a căzut printre oamenii bătăliei.
65. Și când Cușim a făcut acest lucru, fiii lui Iacob au prevalat asupra fiilor lui Esau. Iar fiii lui Iacob l-au îngropat pe tatăl lor Iacob prin forță în peșteră, iar fiii lui Esau au privit acest lucru.
66. Și Iacob a fost îngropat în Hebron, în peștera din Macpela pe care Avraam o cumpărase de la fiii lui Het pentru posesiune a unui loc de îngropare, și el a fost îngropat în veșminte foarte scumpe.
67. Nici un rege nu a avut asemenea onoare acordată lui precum Iosif i-a acordat tatălui său la moartea lui, căci el l-a îngropat cu mare onoare în maniera înmormântării regilor.
68. Iar Iosif și frații săi au făcut o jale de șapte zile pentru tatăl lor.

Capitolul 57

1. Și a fost după aceasta că fiii lui Esau au purtat război cu fiii lui Iacob, iar fiii lui Esau s-au luptat cu fiii lui Iacob în Hebron, și Esau încă zăcea mort și neîngropat.
2. Iar bătlia a fost foarte grea între ei. Și fiii lui Esau au fost bătuți înaintea fiilor lui Iacob, iar fiii lui Iacob au ucis din fiii lui Esau 80 de oameni, și nici unul nu a murit din oamenii fiilor lui Iacob; și mâna lui Iosif a prevalat asupra tuturor oamenilor fiilor lui Esau, și el i-a luat pe Zefo, fiul lui Elifaz fiul lui Esau, și pe 50 din oamenii lui captivi, și el i-a legat cu lanțuri de fier și i-a dat în mâna slujitorilor săi să îi aducă la Egipt.
3. Și s-a întâmplat când fiii lui Iacob îi luaseră pe Zefo și pe oamenii lui captivi că toți aceia care au rămas din casa lui Esau s-au temut mult pentru viețile lor, ca nu cumva să fie și ei de asemenea luați captivi, și toți au fugit cu Elifaz fiul lui Esau și cu oamenii lui, luând cu ei trupul lui Esau; iar ei au mers pe drumul lor la Muntele Seir.
4. Și ei au venit la Muntele Seir și l-au îngropat pe Esau în Seir, dar ei nu-i aduseseră capul lui cu ei la Seir, căci era îngropat în acel loc unde fusese bătlia în Hebron.
5. Și s-a întâmplat când fiii lui Esau fugiseră dinaintea fiilor lui Iacob că fiii lui Iacob i-au urmărit pe ei până la granițele Seirului, dar nu au ucis nici un singur om dintre ei când i-au urmărit, căci trupul lui Esau pe care îl cărau cu ei le stârnea confuzia lor. Așadar ei au fugit, iar fiii lui Iacob s-au întors înapoi de la ei și au venit la locul unde frații lor erau în Hebron, și au rămas acolo în acea zi și în următoarea zi până când ei se odihniseră suficient de la bătlie.
6. Și s-a întâmplat în a treia zi că ei i-au adunat pe toți fiii lui Seir horitul, și i-au adunat pe toți copiii estului, o multitudine de oameni precum nisipul mării, și au mers și au venit la Egipt să lupte împotriva lui Iosif și a fraților lui, pentru a-i izbăvi pe frații lor.
7. Iar Iosif și toți fiii lui Iacob au auzit că fiii lui Esau și copiii estului veniseră asupra lor să lupte pentru a-i izbăvi pe frații lor.
8. Și Iosif și frații săi și oamenii puternici ai Egiptului au mers și au luptat în orașul Ramses. Iar Iosif și frații săi au dat o lovitură năprasnică printre fiii lui Esau și copiii estului.
9. Și au ucis dintre ei 600.000 de oameni, și i-au ucis printre ei pe toți vitejii copiilor lui Seir horitul; mai erau doar câțiva din ei rămași, și i-au ucis de asemenea pe foarte mulți din copiii estului, și din copiii lui Esau; iar Elifaz fiul lui Esau și copiii estului au fugit cu toții dinaintea lui Iosif și a fraților săi.
10. Iar Iosif și frații săi i-au urmărit până când au ajuns la Succot, și încă au mai ucis dintre ei în Succot 30 de oameni, iar restul au scăpat și au fugit fiecare la orașul lui.
11. Și Iosif și frații săi și vitejii Egiptului s-au întors înapoi de la ei cu bucurie și voieșie de inimă, căci ei îi nimiciseră pe toți vrășmașii lor.
12. Iar Zefo, fiul lui Elifaz, și oamenii săi au rămas sclavi în Egipt la fiii lui Iacob, iar durerile lor au sporit.
13. Și când fiii lui Esau și fiii lui Seir s-au întors la ținutul lor, fiii lui Seir au văzut că ei căzuseră cu toții în mâna fiilor lui Iacob și a oamenilor Egiptului din pricina bătliei fiilor lui Esau.
14. Iar fiii lui Seir le-au spus fiilor lui Esau: Voi ați văzut și prin urmare știți că acest bivuac a fost din pricina voastră, și nici un om viteaz sau vreun adept în război nu a mai rămas.
15. Așadar acum, plecați din ținutul nostru, plecați de la noi la ținutul Canaan la meleagul locuirii părinților voștri. Pentru ce să moștenească copiii voștri bunurile copiilor noștri în zile din urmă?
16. Și copiii lui Esau nu au vrut să asculte de copiii lui Seir, iar copiii lui Seir au considerat să facă război cu ei.
17. Și copiii lui Esau au trimis în secret un mesaj la regele Angeas al Africii, aceeași fiind Dinaba, spunând:
18. Trimite la noi pe unii din oamenii tăi și lasă-i să vină la noi, și noi ne vom lupta împreună, cu copiii lui Seir Horitul, căci ei s-au hotărât să lupte împotriva noastră pentru a ne alunga pe noi din ținut.
19. Iar regele Angeas din Dinaba a făcut astfel, căci el era în acele zile prietenos cu copiii lui Esau. Și Angeas a trimis 500 de oameni viteji la copiii lui Esau, și 800 de cavaleriști.

20. Și copiii lui Seir au trimis vorbă copiilor estului și copiilor lui Midian, zicând: Voi ați văzut ceea ce copiii lui Esau ne-au făcut nouă în bătălia lor cu fiii lui Iacob; din pricina lui noi suntem aproape complet distruși.
21. Așadar acum veniți la noi și ajutați-ne, și noi ne vom lupta împotriva lor împreună, și îi vom izgoni pe ei din ținut și vom răzbuna cauza fraților noștri care au murit pentru binele lor în bătălia lor cu frații lor fiii lui Iacob.
22. Și toți copiii estului i-au ascultat pe copiii lui Seir, și au venit la ei cu aproape 800 de oameni cu săbii scoase. Iar copiii lui Esau s-au luptat cu copiii lui Seir la acea vreme în pustietatea din Paran.
23. Iar copiii lui Seir atunci au prevalat asupra fiilor lui Esau; copiii lui Seir au ucis în acea zi din copiii lui Esau în acea bătălie aproape 200 de oameni din oamenii regelui Angeas din Dinaba.
24. Și în a doua zi copiii lui Esau au venit iarăși să lupte a doua oară cu copiii lui Seir, iar bătălia a fost amară asupra copiilor lui Esau de această a doua oară, și i-a tulburat mult din pricina copiilor lui Seir.
25. Iar când copiii lui Esau au văzut cum copiii lui Seir erau mai puternici decât erau ei, unii oameni din copiii lui Esau s-au răsucit și le-au asistat copiilor lui Seir, dușmanilor lor.
26. Și încă au mai căzut din oamenii copiilor lui Esau în a doua bătălie 58 de oameni din oamenii regelui Angeas din Dinaba.
27. Și în a treia zi copiii lui Esau au auzit că unii din frații lor se întorseseră de la ei să lupte împotriva lor în a doua bătălie; iar copiii lui Esau au jelit când au auzit acest lucru.
28. Și au spus, ce le vom face fraților noștri care s-au întors de la noi să le asiste copiilor lui Seir dușmanilor noștri? Și copiii lui Esau iarăși au trimis vorbă la regele Angeas din Dinaba, spunând:
29. Trimite la noi iarăși alți oameni ca împreună cu ei să putem lupta împotriva copiilor lui Seir, căci ei deja de două ori au fost mai grei decât noi.
30. Iar Angeas iarăși a trimis la copii lui Esau aproape 600 de oameni viteji, care au venit să le asiste copiilor lui Esau.
31. Și în zece zile copiii lui Esau iarăși au purtat război cu copiii lui Seir în pustietatea din Paran, iar bătălia a fost foarte severă asupra copiilor lui Seir. De această dată copiii lui Esau au prevalat asupra copiilor lui Seir, iar copiii lui Seir au fost bătuți înaintea copiilor lui Esau, și copiii lui Esau au ucis din ei aproape 2.000 de oameni.
32. Și toți oamenii viteji ai copiilor lui Seir au murit în această bătălie, și au rămas doar copiii lor tineri care au fost lăsați în orașele lor.
33. Și toți din Midian și copiii estului s-au pus să fugă de la bătălie, și i-au părăsit pe copiii lui Seir și au fugit, când ei au perceput că bătălia era severă asupra lor. Iar copiii lui Esau i-au urmărit pe toți copiii estului până când au ajuns la ținutul lor.
34. Iar copiii lui Esau încă au mai ucis din ei aproape 250 de oameni iar din oamenii copiilor lui Esau au căzut în acea bătălie aproape 30 de oameni, dar acest rău a venit asupra lor prin frații lor care s-au întors de la ei să le asiste copiilor lui Seir horitul. Iar copiii lui Esau au auzit iarăși de faptele rele ale fraților lor, și ei iarăși au jelit din pricina acestui lucru.
35. Și s-a întâmplat că după bătălie, copiii lui Esau s-au întors înapoi și au venit acasă la Seir. Iar copiii lui Esau i-au ucis pe aceia care rămăseseră în ținutul copiilor lui Seir; ei au ucis de asemenea pe nevestele lor și pe micuții lor, ei nu au lăsat nici un suflet în viață exceptând 50 de tineri și domnițe cărora ei le-au îndurat să trăiască; copiii lui Esau nu i-au ucis, iar tinerii au devenit sclavii lor, și domnițele ei le-au luat de neveste.
36. Iar copiii lui Esau au locuit în Seir în locul care a aparținut odată copiilor lui Seir, și au moștenit ținutul lor și l-au luat în stăpânire.
37. Și copiii lui Esau au luat totul din ținut care aparținea copiilor lui Seir, de asemenea turmele lor, taurii lor și bunurile lor, tot ce le aparținea copiilor lui Seir au luat copii lui Esau. Și până în această zi copiii lui Esau au locuit în Seir în locul copiilor lui Seir, iar copiii lui Esau au împărțit ținutul în diviziuni ale celor cinci fii ai lui Esau, fiecare conform familiilor lor.

38. Și s-a întâmplat că în acele zile, copiii lui Esau s-au hotărât să încoroneze un rege dintre frații lor peste ei, în ținutul pe care ei îl luaseră în stăpânire. Și ei au spus unul altuia, nu așa, căci el va domni peste noi în ținutul nostru, iar noi vom fi sub sfatul lui și el va lupta bătăliile noastre împotriva dușmanilor noștri, precum ei au făcut înainte.
39. Și toți copiii lui Esau au jurat, zicând că nici unul din frații lor nu ar trebui să domnească peste ei, ci un om străin în schimb, care nu este din frații lor; căci sufletele tuturor copiilor lui Esau au fost amărâte, fiecare om împotriva fiului, fratelui și prietenului său, din pricina răului suferit din partea fraților lor când ei s-au luptat împotriva copiilor lui Seir.
40. Prin urmare fiii lui Esau au jurat, zicând, din acea zi înainte ei nu vor alege un rege din frații lor, ci unul dintr-un ținut străin până în această zi.
41. Și era un om acolo din oamenii regelui Angeas din Dinaba; numele lui era Bela fiul lui Beor, care era un om foarte viteaz, frumos și plăcut și înțelept în toată înțelepciunea, și un om de judecată sănătoasă și sfat; și nu era nici unul din oamenii lui Angeas ca el.
42. Și toți copiii lui Esau l-au acceptat și l-au uns și l-au încoronat ca rege, și ei s-au plecat jos lui, și i-au spus, fie ca regele să trăiască, fie ca regele să trăiască.
43. Iar ei au întins o pânză asupra căreia fiecare om i-a adus lui cercei de aur și argint sau inele sau brățări, iar ei l-au făcut pe el foarte bogat în argint și în aur, în pietre de onix și bedelion, și i-au făcut lui un tron regal și au pus o coroană regală pe capul lui, și ei au construit un palat pentru el iar el a locuit înăuntrul lui, și el a devenit rege peste toți copiii lui Esau.
44. Și oamenii lui Angeas și-au luat plata pentru bătălia lor de la copiii lui Esau. Și ei au mers și s-au întors la acea vreme la stăpânul lor în Dinaba.
45. Iar Bela a domnit peste copiii lui Esau 30 de ani; și copiii lui Esau au locuit în ținut în locul copiilor lui Seir, și ei au locuit în siguranță în locul lor până în această zi.

Capitolul 58

1. Și s-a întâmplat în anul 32 de la venirea izraeliților în Egipt, care este anul 71 al vieții lui Iosif că în acel an Faraon a murit, regele Egiptului, iar Magron fiul său a domnit în locul său.
2. Iar Faraon i-a poruncit lui Iosif înaintea morții sale să fie un tată fiului său Magron, și că Magron trebuie să fie în grija lui Iosif și sub sfatul lui.
3. Și tot Egiptul a consimțit la acest lucru ca Iosif să fie rege peste ei, căci toți egiptenii îl iubeau pe Iosif ca până atunci; doar că Magron fiul lui Faraon a stat pe tronul tatălui său, și el a devenit rege în acele zile în locul tatălui său.
4. Magron avea 41 de ani când a început să domnească, și 40 de ani a domnit el în Egipt, iar tot Egiptul îl numea pe el Faraon după numele tatălui său, precum era obiceiul lor să-i facă în Egipt fiecărui rege care domnea peste ei.
5. Și s-a întâmplat când Faraon a domnit în locul tatălui său că el a plasat toate legile Egiptului și toate treburile guvernului în mâinile lui Iosif, precum tatăl său îi poruncise lui.
6. Iar Iosif a devenit rege peste Egipt, căci el supraveghea peste tot Egiptul, și tot Egiptul era sub grija sa și sub sfatul său, căci tot Egiptul înclina spre Iosif după moartea lui Faraon, iar ei iubeau enorm ca el să domnească peste ei.
7. Dar erau unii oameni printre ei care nu îl plăceau pe el, spunând, nici un străin nu va domni peste noi; totuși tot guvernul Egiptului cădea în acele zile în sarcina lui Iosif, după moartea lui Faraon, el fiind reglementatorul, făcând precum lui îi plăcea de-a lungul ținutului fără ca cineva să interfereze.
8. Și tot Egiptul era sub îngrijirea lui Iosif, iar Iosif a făcut război cu toți dușmanii din împrejurimi și i-a supus pe ei; de asemenea pe tot ținutul și pe toți filistenii, până la granițele Canaanului, Iosif i-a supus, iar ei erau toți sub puterea lui și îi dădeau o taxă anuală lui Iosif.
9. Iar Faraon regele Egiptului stătea pe tronul său în locul tatălui său, dar el era sub controlul și sfatul lui Iosif, precum fusese la început sub controlul tatălui său.
10. Nici nu domnea el decât în ținutul Egiptului doar, sub sfatul lui Iosif, dar Iosif domnea peste toată țara la acea vreme, de la Egipt până la marele râu Perat.
11. Iar Iosif era încununat cu succes în toate căile sale și Domnul era cu el, și Domnul i-a dat lui Iosif înțelepciune adițională; și onoare, și glorie, și iubire au fost date către el de Domnul în inimile egiptenilor și de-a lungul ținutului. Iar Iosif a domnit peste toată țara 40 de ani.
12. Și toate țările filistenilor și Canaanul și Zidonul, și cei de pe cealaltă parte a Iordanului, i-au adus daruri lui Iosif în toate zilele lui, și toată țara era în mâinile lui Iosif, iar ei i-au adus lui un tribut anual precum fusese reglementat, căci Iosif se luptase împotriva tuturor dușmanilor săi din împrejurări și i-a supus, și toată țara era în mâinile lui Iosif, iar Iosif a stat în siguranță pe tronul său în Egipt.
13. Și de asemenea toți frații săi fiii lui Iacob au locuit în siguranță în ținut, în toate zilele lui Iosif, și ei au fost roditori și s-au înmulțit enorm în ținut, și ei i-au slujit Domnului în toate zilele lor, precum tatăl lor Iacob le poruncise lor.
14. Și s-a întâmplat la capătul a multe zile și mulți ani, când copiii lui Esau locuiau liniștiți în ținutul lor cu Bela regele lor, când copiii lui Esau erau roditori și se înmulțiseră în ținut, că ei s-au hotărât să meargă să lupte împotriva fiilor lui Iacob și a întregului Egipt, pentru a putea izbăvi pe fratele lor Zefo, fiul lui Elifaz, și pe oamenii lui, căci ei încă erau în acele zile sclavi la Iosif.
15. Iar copiii lui Esau au trimis reprezentanți la toți copiii estului, și au făcut pace cu ei, și toți copiii estului au venit la ei să meargă cu copiii lui Esau să poarte bătălie cu Egiptul.
16. Și au venit de asemenea la ei din oamenii regelui Angeas din Dinaba, iar ei de asemenea au trimis vorbă copiilor lui Ismael și ei de asemenea au venit la ei.

17. Și toți acești oameni s-au adunat și au venit la Seir să le asiste copiilor lui Esau în bătălia lor, și această oștire era foarte mare și grea cu oameni, numeroși precum nisipul mării, aproape 800.000 de oameni, infanteriști și cavaleriști, și toate aceste trupe au mers în Egipt să lupte împotriva fiilor lui Iacob, și ei au campat lângă Ramses.
18. Iar Iosif a mers cu frații săi, cu oamenii puternici ai Egiptului, aproape 600 de oameni, și s-au luptat cu ei în ținutul Ramses; și fiii lui Iacob la acea vreme iarăși s-au luptat cu copiii lui Esau, în anul 50 al venirii fiilor lui Iacob în Egipt, care este anul 30 al domniei lui Bela peste copiii lui Esau în Seir.
19. Și Domnul i-a dat pe toți oamenii puternici ai lui Esau și ai copiilor estului în mâinile lui Iosif și ale fraților lui, iar oamenii copiilor lui Esau și copiii estului au fost bătuți înaintea lui Iosif.
20. Iar din oamenii lui Esau și copiii estului care fuseseră uciși, au căzut înaintea fiilor lui Iacob aproape 200.000 de oameni, și regele lor Bela, fiul lui Beor, a căzut cu ei în bătălie, iar când copiii lui Esau au văzut că regele lor căzuse în bătălie și că era mort, mâinile lor au devenit slabe în luptă.
21. Iar Iosif și frații săi și tot Egiptul încă îi băteau pe oamenii casei lui Esau, și toți oamenii lui Esau s-au temut de fiii lui Iacob și au fugit dinaintea lor.
22. Iar Iosif și frații săi și tot Egiptul i-au urmărit pe ei timp de o zi, și au mai ucis încă din ei aproape 300 de oameni, continuând să îi bată pe drum; și apoi s-au întors înapoi de la ei.
23. Iar Iosif și toți frații săi s-au întors la Egipt, nici un om nu lipsea din ei, dar din egipteni au căzut 12 oameni.
24. Când Iosif s-a întors în Egipt a ordonat ca Zefo și oamenii lui să fie adițional legați, și i-au legat pe ei în lanțuri de fier și le-au sporit amărăciunea.
25. Și toți oamenii copiilor lui Esau și copiii estului s-au întors în rușine, fiecare la orașul lui, căci toți oamenii puternici, care erau cu ei, căzuseră în bătălie.
26. Și când copiii lui Esau au văzut că regele lor murise în bătălie ei s-au grăbit și au luat un om din oamenii copiilor estului; numele lui era Iobab, fiul lui Zarac din ținutul Boțra, și l-au făcut să domnească peste ei în locul regelui lor Bela.
27. Iar Iobab a stat pe tronul lui Bela ca rege în locul lui, și Iobab a domnit în Edom peste toți copiii lui Esau timp de zece ani. Iar copiii lui Esau nu au mai mers să lupte împotriva fiilor lui Iacob din acea zi înainte, căci fiii lui Esau cunoșteau vrednicia fiilor lui Iacob, și se temeau mult de ei.
28. Dar din acea zi înainte copiii lui Esau i-au urât pe fiii lui Iacob, iar ura și vrăjmășia au rămas foarte puternice înspre ei în toate zilele, până în această zi.
29. Și s-a întâmplat după aceasta, la sfârșitul a zece ani, că Iobab a murit, fiul lui Zarac din Boțra; iar copiii lui Esau au luat un om al cărui nume era Cușam, din ținutul Teman, și l-au făcut rege peste ei în locul lui Iobab, iar Cușam a domnit în Edom peste toți copiii lui Esau timp de 20 de ani.
30. Iar Iosif, regele Egiptului, și frații săi, și toți copiii lui Israel au locuit în siguranță în Egipt în acele zile, împreună cu toți copiii lui Iosif și aceia ai fraților săi, neavând nici o piedică sau accident rău. Ținutul Egiptului era la acea vreme, în zilele lui Iosif și ale fraților săi, în repaus de război.

Capitolul 59

1. Și acestea sunt numele fiilor lui Israel care au locuit în Egipt, care veniseră cu Iacob. Toți fiii lui Iacob au venit în Egipt, fiecare om cu casa sa.
2. Copiii lui Lea erau Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Issacar și Zebulon, și sora lor Dina.
3. Și fiii lui Rahela erau Iosif și Beniamin.
4. Și fiii lui Zilpa, slujnica lui Lea, erau Gad și Așer.
5. Și fiii lui Bilha, slujnica lui Rahela, erau Dan și Naftali.
6. Și aceștia erau urmașii lor care le fuseseră născuți lor în ținutul Canaan, înainte ca ei să fi venit în Egipt cu tatăl lor Iacob.
7. Fiii lui Ruben erau Canoc, Pallu, Chețron și Carmi.
8. Și fiii lui Simeon erau Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Zocar și Saul, fiul femeii canaanite.
9. Și copiii lui Levi erau Gerșon, Chehat și Merari, și sora lor Iochebed, care le-a fost născută în mersul lor la Egipt.
10. Și fiii lui Iuda erau Er, Onan, Șelah, Perez și Zarac.
11. Iar Er și Onan au murit în ținutul Canaan; iar fiii lui Perez erau Chezron și Camul.
12. Și fiii lui Issacar erau Tola, Puva, Iov și Șomron.
13. Și fiii lui Zebulon erau Sered, Elon și Iaczeel, iar fiul lui Dan era Cușim.
14. Și fiii lui Naftali erau Iaczeel, Guni, Iețer și Șilam.
15. Și fiii lui Gad erau Zifion, Caggi, Șuni, Ezbon, Eri, Arodi și Areli.
16. Și copiii lui Așer erau Iimna, Ișva, Iișvi, Beria și sora lor Serac; iar fiii lui Beria erau Cheber și Malchiel.
17. Și fiii lui Beniamin erau Bela, Becher, Așbel, Gera, Naaman, Achi, Roș, Mupim, Cupim și Ord.
18. Și fiii lui Iosif, care îi fuseseră născuți lui în Egipt, erau Manasse și Efraim.
19. Și toate sufletele care au ieșit din coapsele lui Iacob, erau 70 de suflete; aceștia sunt aceia care au venit cu Iacob tatăl lor în Egipt să locuiască acolo; iar Iosif și toți frații săi au locuit în siguranță în Egipt, și ei au mâncat din ce era mai bun în Egipt toate zilele vieții lui Iosif.
20. Și Iosif a trăit în ținutul Egiptului 93 de ani, iar Iosif a domnit peste tot Egiptul 80 de ani.
21. Și când zilele lui Iosif s-au apropiat de vremea morții sale, el a trimis să fie aduși frații săi și toată casa tatălui său, iar ei toți au venit împreună și s-au așezat înaintea lui.
22. Și Iosif a spus fraților săi și întregii case a tatălui său, iată eu mor, iar Dumnezeu cu siguranță vă va vizita și vă va aduce afară din acest meleag la meleagul pe care El le-a jurat părinților voștri să îl dea lor.
23. Și va fi când Dumnezeu vă va vizita să vă aducă afară de aici la meleagul părinților voștri, ca atunci să aduceți oasele mele cu voi de aici.
24. Iar Iosif i-a făcut pe fiii lui Israel să jure pentru sămânța lor după ei, zicând, Dumnezeu cu siguranță vă va vizita și voi veți aduce oasele mele cu voi de aici.
25. Și s-a întâmplat după aceasta că Iosif a murit în acel an, anul 71 al venirii izraeliților în Egipt.
26. Și Iosif avea 110 ani când a murit în ținutul Egiptului, iar toți frații săi și toți slujitorii săi s-au ridicat și ei l-au îmbălsămat pe Iosif, precum era obiceiul lor, iar frații săi și tot Egiptul au jeli după el timp de 70 de zile.
27. Și ei l-au pus pe Iosif într-un coșciug umplut cu mirodenii și tot soiul de parfumuri, și l-au îngropat lângă marginea râului, care este Sihor; iar fiii săi și toți frații săi, și toată casa tatălui său au făcut o jale de 7 zile pentru el.
28. Și s-a întâmplat după moartea lui Iosif că în acele zile toți egiptenii au început să domnească peste copiii lui Israel. Iar Faraon, regele Egiptului, care a domnit în locul tatălui său, a luat toate legile Egiptului sub sfatul său și a condus tot guvernul Egiptului, și el a domnit în siguranță peste oamenii săi.

Capitolul 60

1. Și când anul a trecut, fiind anul 72 al venirii izraeliților în Egipt, s-a întâmplat după moartea lui Iosif că Zefo, fiul lui Elifaz, fiul lui Esau, a fugit din Egipt, el și oamenii lui, și ei au plecat.
2. Și el a venit în Africa, care este Dinaba, la regele Angeas al Africii, iar Angeas i-a primit cu mare onoare, și l-a făcut pe Zefo căpitanul oștilor sale.
3. Iar Zefo a găsit favoare în văzul lui Angeas și în văzul oamenilor lui, și Zefo a fost căpitanul oștilor regelui Angeas al Africii timp de multe zile.
4. Și Zefo l-a ispitit pe regele Angeas al Africii să-și adune toată armata lui să meargă să se lupte împotriva egiptenilor, și să lupte împotriva fiilor lui Iacob să răzbune cauza fraților săi.
5. Dar Angeas nu vroia să asculte de Zefo să facă acest lucru, căci Angeas cunoștea puterea fiilor lui Iacob, și ceea ce ei făcuseră armatei sale în războirea lor cu copiii lui Esau.
6. Și Zefo era în acele zile foarte mare în văzul lui Angeas și în văzul oamenilor lui, și i-a stârnit continuu pe ei să se războiască împotriva Egiptului, dar ei nu au vrut.
7. Și s-a întâmplat în acele zile că era în ținutul Chittim un om în orașul Puzimna, al cărui nume era Uzu, iar el a devenit în mod degenerat deificat de copiii lui Chittim; iar omul a murit și nu a avut un fiu, doar o fiică al cărei nume era Iania.
8. Și domnița era extrem de frumoasă, plăcută și inteligentă. Nu era nici una văzută precum ea în frumusețe și înțelepciune de-a lungul ținutului.
9. Și oamenii regelui Angeas al Africii, au văzut-o și au venit și au lăudat-o la el, iar Angeas a trimis vorbă către copiii lui Chittim cerând să o ia la el de nevastă. Iar oamenii din Chittim au consimțit să i-o dea lui de nevastă.
10. Și când mesagerii lui Angeas ieșeau din ținutul Chittim să meargă în călătoria lor, iată mesagerii regelui Turnus din Bibentu au venit la Chittim, căci regele Turnus al Bibentului de asemenea și-a trimis mesagerii să o ceară pe Iania pentru el, să o ia el de nevastă, căci toți oamenii lui de asemenea au lăudat-o pe ea la el; prin urmare el și-a trimis toți slujitorii lui la ea.
11. Și slujitorii lui Turnus au venit la Chittim și au cerut-o pe Iania să fie luată la Turnus regele lor ca nevastă.
12. Iar oamenii din Chittim le-au spus lor: Noi nu putem să o dăm, căci Angeas regele Africii a dorit-o să o ia la el de nevastă înainte ca voi să veniți, și că noi ar trebui să i-o dăm lui, iar acum prin urmare noi nu putem face acest lucru să-l privăm pe Angeas de domniță pentru a i-o da lui Turnus.
13. Căci noi ne temem mult de Angeas ca nu cumva el să vină în bătălie împotriva noastră și să ne distrugă, iar Turnus stăpânul vostru nu ar fi capabil să ne izbăvească din mâna lui.
14. Și când mesagerii lui Turnus au auzit toate cuvintele copiilor lui Chittim, s-au întors înapoi la stăpânul lor și i-au spus lui toate cuvintele copiilor lui Chittim.
15. Iar copiii lui Chittim au trimis un memoriu la Angeas, spunând: Iată Turnus a trimis după Iania să o ia la el de nevastă, și astfel i-am răspuns noi lui; și noi am auzit că el și-a adunat toată armata lui să meargă la război împotriva ta, și el intenționează să treacă pe lângă drumul spre Sardunia să lupte împotriva fratelui tău Lucas, și după aceea el va veni să lupte împotriva ta.
16. Și Angeas a auzit cuvintele copiilor lui Chittim pe care i le-au trimis lui în memoriu, iar mânia sa a fost aprinsă și s-a ridicat și a adunat toată armata sa și a venit prin insulele mării, drumul spre Sardunia, la fratele său regele Lucas al Sarduniei.
17. Iar Niblos, fiul lui Lucas, a auzit că unchiul său Angeas venea, și a mers să îl întâmpine cu o armată mare, și l-a pupat și l-a îmbrățișat, iar Niblos i-a spus lui Angeas, când tu îl vei întreba pe tatăl meu de bunăstarea lui, când voi merge cu tine să lupți împotriva lui Turnus, roagă-l să mă facă căpitan al oștii lui, iar Angeas a făcut astfel, și a venit la fratele său iar fratele său a venit să îl întâmpine, și l-a întrebat de bunăstarea lui.

18. Și Angeas l-a întrebat pe fratele său Lucus de bunăstarea lui, și să îl facă pe fiul lui, Niblos, căpitan al oștii lui, și Lucus a făcut astfel, iar Angeas și fratele său Lucus s-au ridicat și au mers înspre Turnus la luptă, și era cu ei o mare armată și un popor mare.
19. Și el a venit în corăbii, iar ei au venit în provincia Aștoras, și iată Turnus a venit înspre ei, căci el a mers spre Sardunia, și intenționa să o distrugă iar apoi să continue de acolo la Angeas să lupte împotriva lui.
20. Iar Angeas și Lucus fratele său s-au întâlnit cu Turnus în valea din Canopia, iar bătălia a fost crâncenă și mare între ei în acel loc.
21. Și bătălia a fost severă asupra regelui Lucus al Sardiniei, și toată armata sa a căzut, iar Niblos fiul său a căzut de asemenea în acea bătălie.
22. Iar unchiul său Angeas le-a poruncit slujitorilor săi și ei au făcut un coșciug auriu pentru Niblos și l-au pus în el, iar Angeas din nou a purtat bătălie cu Turnus, și Angeas era mai puternic decât el, și l-a ucis, și a bătut toți oamenii lui cu ascuțișul sabiei, și Angeas a răzbunat cauza lui Niblos fiul fratelui său și cauza armatei fratelui său Lucus.
23. Și când Turnus a murit, mâinile acelora care au supraviețuit bătăliei au devenit slabe, și au fugit dinaintea lui Angeas și lui Lucus fratele lui.
24. Iar Angeas și fratele său Lucus i-au urmărit până la drumul mare, care este între Alfanu și Romah, și ei au ucis toată armata lui Turnus cu ascuțișul sabiei.
25. Și regele Lucus al Sarduniei le-a poruncit slujitorilor săi ca ei să facă un coșciug de alamă, și ca ei să pună înăuntrul lui trupul fiului său Niblos, iar ei l-au îngropat pe el în acel loc.
26. Iar ei au construit deasupra un turn înalt acolo pe movilă, și i-au pus numele după numele lui Niblos până în această zi, și ei de asemenea l-au îngropat pe regele Turnus al Bibentului acolo în acel loc cu Niblos.
27. Și iată pe drumul mare dintre Alfanu și Romah mormântul lui Niblos este pe o parte iar mormântul lui Turnus pe cealaltă, și un pavaj este între ei până în această zi.
28. Și când Niblos a fost îngropat, Lucus tatăl lui s-a întors cu armata sa la ținutul său Sardunia, iar fratele său Angeas, regele Africii, a mers cu oamenii lui la orașul Bibentu, care este orașul lui Turnus.
29. Iar locuitorii din Bibentu au auzit de faima lui și se temeau mult de el, și au mers să îl întâmpine cu suspine și implorări; și locuitorii din Bibentu l-au rugat pe Angeas să nu îi omoare pe ei și nici să distrugă orașul lor; iar el a făcut astfel, căci Bibentu era în acele zile socotit ca unul din orașele copiilor lui Chittim. Prin urmare el nu a distrus orașul.
30. Dar din acea zi înainte trupele regelui Africii mergeau la Chittim să îl jefuiască și să îl prăduiască, și oricând ei mergeau, Zefo căpitanul oștii lui Angeas mergea cu ei.
31. Și a fost după aceasta că Angeas s-a întors cu armata sa iar ei au venit la orașul Puzimna, și Angeas a luat-o acolo pe Iania fiica lui Uzu de nevestă și a adus-o în orașul său în Africa.

Capitolul 61

1. Și s-a întâmplat la acea vreme că Faraon regele Egiptului le-a poruncit tuturor oamenilor săi să îi facă un palat strașnic în Egipt.
2. Și el de asemenea le-a poruncit fiilor lui Iacob să le asiste egiptenilor în construire, iar egiptenii au făcut un frumos și elegant palat ca locuință regală, și el a locuit înăuntrul lui și a înnoit guvernul său și a domnit în siguranță.
3. Iar Zebulon fiul lui Iacob a murit în acel an, care este anul 72 al venirii izraeliților în Egipt, și Zebulon a murit la vârsta de 114 ani, și a fost pus într-un coșciug și dat în mâinile copiilor săi.
4. Și în anul 75 a murit fratele său Simeon, el avea 120 de ani la moartea lui, și el de asemenea a fost pus într-un coșciug și dat în mâinile copiilor lui.
5. Iar Zefo, fiul lui Elifaz fiul lui Esau, căpitan al oștilor regelui Angeas din Dinaba, încă îl ispita zilnic pe Angeas să se pregătească de bătlie pentru a lupta împotriva fiilor lui Iacob în Egipt. Și Angeas nu era dornic să facă acest lucru, căci slujitorii lui îi relataseră toată puterea fiilor lui Iacob, ceea ce ei le făcuseră lor în bătlia cu copiii lui Esau.
6. Și Zefo în acele zile îl ispita zilnic pe Angeas să lupte împotriva fiilor lui Iacob în acele zile.
7. Și după ceva timp Angeas a ascultat de cuvintele lui Zefo și a consimțit să lupte împotriva fiilor lui Iacob în Egipt; iar Angeas și-a pus toți oamenii săi în ordine, un popor numeros precum nisipul de pe malul mării, și și-a formulat hotărârea sa să meargă la Egipt să poarte bătlie.
8. Și printre slujitorii lui Angeas era un tânăr de 15 ani, Balaam fiul lui Beor era numele lui, iar tânărul era foarte înțelept și înțelegea arta vrăjitoriei.
9. Iar Angeas i-a spus lui Balaam, conjură pentru noi, te rog, cu vrăjitoria ta, ca noi să putem cunoaște cine va prevala în această bătlie la care noi acum mergem.
10. Și Balaam a ordonat ca ei să îi aducă ceară, și el a făcut din ea asemănarea carelor și călăreților reprezentând armata lui Angeas și armata Egiptului; și el le-a pus în apele pregătite în mod viclean pe care le avea pentru acel scop, și a luat în mână sa crengile copacilor de mirt, iar el și-a lucrat viclenia, și le-a împreunat deasupra apei, și i-au apărut lui în apă imaginile ce se asemănau cu oștile lui Angeas căzând înaintea imaginilor ce se asemănau cu egiptenii și cu fiii lui Iacob.
11. Iar Balaam i-a spus acest lucru lui Angeas și Angeas a disperat și nu s-a înarmat să meargă la Egipt să poarte bătlie, și el a rămas în orașul său.
12. Și când Zefo, fiul lui Elifaz, a văzut că Angeas a disperat de a merge la bătlie cu egiptenii, Zefo a fugit de la regele Angeas din Africa, și a mers și a venit în Chittim.
13. Și toți oamenii lui Chittim l-au primit pe el cu mare onoare, și ei l-au angajat să lupte bătlile lor în toate zilele. Și Zefo a devenit extrem de bogat în acele zile, iar trupele regelui Africii încă se răspândeau în acele zile, și copiii lui Chittim s-au adunat și au mers la Muntele Cuptizia din pricina trupelor regelui Angeas al Africii, care avansau asupra lor.
14. Și s-a întâmplat că într-o zi Zefo a pierdut o vițea tânără și a mers să o caute, și el a auzit-o mugind prin jurul muntelui.
15. Iar Zefo a mers și s-a uitat, și iată era o peșteră mare la poalele muntelui, și era o piatră mare acolo la intrarea peșterii. Și Zefo a crăpat piatra și a intrat în peșteră și s-a uitat, și iată un animal mare devora vita; de la mijloc în sus semăna cu un om, iar de la mijloc în jos semăna cu un animal, iar Zefo s-a ridicat împotriva animalului și l-a ucis cu sabia sa.
16. Și locuitorii din Chittim au auzit de acest lucru, și ei s-au bucurat enorm, și au spus, ce îi vom face acestui om care a ucis acest animal care ne devora vitele noastre?
17. Iar ei toți s-au adunat și au fost de acord să-i dedice o zi din an lui, și au numit-o Zefo după numele lui, și an după an i-au adus lui în acea zi ofrande de băutură, și ei i-au adus daruri.

18. La acea vreme Iania, fiica lui Uzu nevasta regelui Angeas, s-a îmbolnăvit, iar boala ei era simțită greu asupra lui Angeas și asupra ofițerilor lui. Iar Angeas a spus înțelepților săi, ce îi voi face lui Iania și cum o voi vindeca de boala ei? Și înțelepții săi i-au spus lui, deoarece aerul țării noastre nu este precum aerul ținutului Chittim, și apa noastră nu este precum apa lor, din motivul acesta așadar regina s-a îmbolnăvit.
19. Căci prin schimbarea aerului și a apei ea s-a îmbolnăvit, și de asemenea deoarece în țara ei ea bea doar apa care venea din Purma, pe care strămoșii ei o aduseseră cu apeducte.
20. Iar Angeas le-a poruncit slujitorilor săi, și ei i-au adus în vase din apele din Purma aparținând Chittimului, și au cântărit acele ape cu toate apele pământului Africii și au găsit acele ape a fi mai ușoare decât apele Africii.
21. Și Angeas a văzut acest lucru și le-a poruncit tuturor ofițerilor săi să adune tăietorii de piatră cu miile și zecile de mii, iar ei au tăiat pietre fără număr, și constructorii au venit și au construit un apeduct extrem de puternic, și în felul acesta ei au adus izvorul de apă din ținutul Chittim în Africa, iar acele ape erau pentru regina Iania și folosite pentru toate treburile ei, să bea și să gătească, să spele și să se scalde cu ea, și de asemenea să ude cu ea toată sămânța din care se putea obține mâncare, și toate roadele pământului.
22. Și regele a poruncit ca ei să aducă din solul din Chittim în corăbii mari, iar ei de asemenea au adus și pietre cu care să construiască, și constructorii au construit palate pentru regina Iania, iar regina a fost vindecată de boala ei.
23. La trecerea anului trupele Africii au continuat să vină în ținutul Chittim să prăduiască ca de obicei, iar Zefo fiul lui Elifaz a auzit raportul lor, și el a dat ordine referitoare la ei și s-a luptat împotriva lor, iar ei au fugit dinaintea lui, și el a izbăvit ținutul Chittim de ei.
24. Iar copiii lui Chittim au văzut vitejia lui Zefo, și copiii lui Chittim s-au hotărât să-l facă pe Zefo rege peste ei, iar el a devenit rege peste ei. Și în timp ce el domnea ei au mers să-i supună pe copiii lui Tubal și toate insulele înconjurătoare.
25. Și regele lor Zefo a mers înaintea lor și ei au făcut război cu Tubal și insulele, și i-au supus, și când s-au întors de la bătălie ei au înnoit guvernul lui pentru el, și au construit pentru el un foarte mare palat ca locuință regală și loc de tron, iar ei au făcut un tron foarte mare pentru el, și Zefo a domnit peste tot ținutul Chittim și peste ținutul Italia timp de 50 de ani.

Capitolul 62

1. În acel an, fiind anul 79 al venirii izraeliților în Egipt, Ruben a murit, fiul lui Iacob, în ținutul Egiptului. Ruben avea la moartea sa 125 de ani, și l-au pus într-un coșciug, și a fost dat în mâinile copiilor săi.
2. Și în anul 80 fratele său Dan a murit. El avea 120 de ani la moartea lui, și el de asemenea a fost pus într-un coșciug și dat în mâinile copiilor lui.
3. În acel an regele Cușam al Edomului a murit, iar după el a domnit Hadad, fiul lui Bedad, timp de 35 de ani. În anul 81 Issacar, fiul lui Iacob, a murit în Egipt, iar Issacar avea 122 de ani la moartea sa, și a fost pus într-un coșciug în Egipt și dat în mâinile copiilor săi.
4. Și în anul 82 a murit fratele său Așer. El avea 123 de ani la moartea lui, și a fost pus într-un coșciug în Egipt și dat în mâinile copiilor lui.
5. Și în anul 83 Gad a murit. El avea 125 de ani la moartea sa, și a fost pus într-un coșciug în Egipt și dat în mâinile copiilor săi.
6. Și s-a întâmplat în anul 84, care este al cincilea an al domniei lui Hadad, fiul lui Bedad al Edomului, că Hadad a adunat toți copiii lui Esau, și el și-a luat toată armata sa în grabă, aproape 400.000 de oameni, și s-a îndreptat spre ținutul Moab, și a mers să lupte împotriva Moabului și să îi facă pe ei tributari la el.
7. Iar copiii lui Moab au auzit acest lucru și s-au înspăimântat mult, și au trimis o cerere la copiii lui Midian cerându-le să le asiste în lupta cu Hadad, fiul lui Bedad al Edomului.
8. Și Hadad a venit în ținutul Moab, iar Moabul și copiii lui Midian au ieșit să îl întâmpine, și s-au pus în formație de război împotriva lui în plaiul Moabului.
9. Iar Hadad s-a luptat cu Moabul, și au căzut din copiii lui Moab și copiii lui Midian mulți uciși, aproape 200.000 de oameni.
10. Și băătăia a fost foarte severă asupra Moabului. Iar când copiii lui Moab au văzut că băătăia era amară asupra lor, și-au slăbit mâinile și și-au întors spatele, și i-au lăsat pe copiii lui Midian să continue lupta.
11. Iar copiii lui Midian nu știau intențiile Moabului, ci s-au întărit în băătăie și s-au luptat cu Hadad și toată oastea lui, iar tot Midianul a căzut înaintea lui.
12. Și Hadad a izbit tot Midianul cu o mare lovitură, și i-a ucis cu ascuțișul sabiei; el nu a lăsat pe nici unul rămas din aceia care au venit să asiste Moabului.
13. Și când toți copiii lui Midian pieriseră în băătăie, și copiii lui Moab scăpaseră, Hadad a făcut tot Moabul la acea vreme tributar al său. Iar ei au ajuns sub mână sa, și ei au dat o taxă anuală precum se ordonase, iar Hadad s-a întors și a mers înapoi la ținutul său.
14. Iar la trecerea anului, când restul oamenilor lui Midian care erau în ținut au auzit că toți frații lor căzuseră în băătăie împotriva lui Hadad pentru Moab, deoarece copiii lui Moab își întorseseră spatele în băătăie și lăsaseră lupta în seama Midianului, atunci cinci din prinții Midianului s-au hotărât cu restul fraților lor, care au rămas în ținutul lor, să lupte împotriva Moabului să răzbune cauza fraților lor.
15. Și copiii lui Midian au trimis vorbă la toți frații lor, copiii estului, și toți frații lor, toți copiii lui Chetura, să vină să asiste Midianului să lupte împotriva Moabului.
16. Iar copiii lui Moab au auzit acest lucru, și se temeau mult că toți copiii estului se adunaseră împreună împotriva lor pentru băătăie, iar ei, copiii lui Moab, au trimis un mesaj la ținutul Edomului, la Hadad fiul lui Bedad, spunând:
17. Veniți acum la noi și asistați-ne și noi vom bate Midianul, căci ei toți s-au adunat împreună și au venit împotriva noastră cu toți frații lor, copiii estului, să poarte băătăie, să răzbune cauza Midianului care a căzut în băătăie.
18. Iar Hadad, fiul lui Bedad al Edomului, a plecat cu toată armata sa și a mers la ținutul Moabului să lupte împotriva Midianului, iar Midianul și copiii estului s-au luptat împotriva Moabului în plaiul Moabului, și băătăia a fost foarte crâncenă între ei.

19. Iar Hadad a bătut toți copiii lui Midian și copiii estului cu ascuțișul sabiei; și Hadad la acea vreme a izbăvit Moabul din mâna Midianului, și a celor care au rămas din Midian. Iar copiii estului au fugit dinaintea lui Hadad și a armatei lui, și Hadad i-a urmărit până în meleagul lor, și i-a ucis într-un foarte mare măcel, iar cei uciși au căzut pe drum.
20. Și Hadad a izbăvit Moabul din mâna Midianului, căci toți copiii lui Midian căzuseră prin ascuțișul sabiei, iar Hadad s-a întors și a mers înapoi la ținutul lui.
21. Și din acea zi înainte, copiii lui Midian i-au urât pe copiii lui Moab, deoarece căzuseră în bătălie pentru ei, și a fost o mare și puternică dușmănie între ei în toate zilele.
22. Și toți care au fost găsiți de-ai Midianului pe drumul ținutului Moab au pierit prin sabia Moabului, iar toți cei care au fost găsiți de-ai Moabului în drumul ținutului Midian au pierit prin sabia Midianului; astfel i-a făcut Midianul Moabului și Moabul Midianului timp de multe zile.
23. Și s-a întâmplat la acea vreme că Iuda, fiul lui Iacob, a murit în Egipt, în anul 86 al venirii lui Iacob în Egipt, iar Iuda avea 129 de ani la moartea sa, și l-au îmbălsămat și l-au pus într-un coșciug iar el a fost dat în mâinile copiilor săi.
24. Și în anul 89 a murit Naftali, el avea 132 de ani, și a fost pus într-un coșciug și dat în mâinile copiilor săi.
25. Și s-a întâmplat în anul 91 al venirii izraeliților în Egipt, care este anul 30 al domniei lui Zefo, fiul lui Elifaz fiul lui Esau, că în timpul domniei sale peste copiii lui Chittim, copiii Africii au venit asupra copiilor lui Chittim să îi prăduiască ca de obicei, cu toate că nu veniseră asupra lor de 13 ani.
26. Și au venit la ei în acel an, iar Zefo, fiul lui Elifaz, a ieșit la ei cu unii din oamenii săi, și i-a lovit cu disperare; iar trupele Africii au fugit dinaintea lui Zefo și morții au căzut înaintea sa, iar Zefo și oamenii săi i-au urmărit, mergând în continuare și omorându-i până aproape de granițele Africii.
27. Iar regele Angeas al Africii a auzit ceea ce Zefo făcuse, și l-a vexat enorm, iar Angeas s-a temut de Zefo în toate zilele.

Capitolul 63

1. Și în anul 93 Levi, fiul lui Iacob, a murit în Egipt, iar la moartea sa Levi avea 137 de ani , și l-au pus într-un coșciug și a fost dat în mâinile copiilor săi.
2. Și s-a întâmplat după moartea lui Levi, când tot Egiptul a văzut că fiii lui Iacob, frații lui Iosif, erau morți, că toți egiptenii au început să-i prigonească pe copiii lui Iacob și să le amărască viețile lor din acea zi până în ziua plecării lor din Egipt; și au luat din mâinile lor toate podgoriile și terenurile pe care Iosif le dăduseră lor, și toate casele elegante în care oamenii lui Israel locuiau, și tot belșugul Egiptului. Egiptenii au luat totul de la fiii lui Iacob în acele zile.
3. Și mâna întregului Egipt a devenit mai cumplită în acele zile împotriva copiilor lui Israel, și toți egiptenii i-au vătămat pe izraeliți până când copiii lui Israel au fost osteniți de viețile lor din pricina egiptenilor.
4. Și s-a întâmplat în acele zile, în anul 102 al venirii lui Israel în Egipt, că Faraon regele Egiptului a murit, iar Melol fiul său a domnit în locul său, și toți oamenii puternici ai Egiptului și toată generația care i-a cunoscut pe Iosif și pe frații lui au murit în acele zile.
5. Și o altă generație s-a ridicat în locul lor, care nu îi cunoscuse pe fiii lui Iacob și tot binele pe care ei îl făcuseră lor, și nu le văzuseră toată puterea în Egipt.
6. Așadar, tot Egiptul a început din acea zi înainte să amărască viețile fiilor lui Iacob și să îi necăjească cu tot felul de muncă grea, deoarece nu îi cunoscuseră pe strămoșii lor care îi izbăviseră pe ei în zilele foametei.
7. Și aceasta a fost de asemenea de la Domnul pentru copiii lui Israel, să le beneficieze în zilele lor din urmă, pentru ca toți copiii lui Israel să-l poată cunoaște pe Domnul Dumnezeu lor,
8. Și ca ei să poată cunoaște semnele și minunile grozave pe care Domnul avea să le facă în Egipt datorită poporului Lui Israel, astfel încât copiii lui Israel să se teamă de Domnul Dumnezeu strămoșilor lor și să meargă în toate căile Lui, ei și toată sămânța lor după ei în toate zilele.
9. Melol avea 20 de ani când a început să domnească, și a domnit 94 de ani, iar Egiptul îl numea Faraon după numele tatălui lui, precum era obiceiul lor să-i facă fiecărui rege care domnea peste ei în Egipt.
10. La acea vreme toate trupele regelui Angeas al Africii, au mers să se răspândească de-a lungul ținutului Chittim ca de obicei pentru prăduială.
11. Iar Zefo, fiul lui Elifaz fiul lui Esau, a auzit raportul lor, și a mers să îi întâmpine cu armata sa, și s-a luptat cu ei acolo pe drum.
12. Și Zefo a nimicit trupele regelui Africii cu ascuțișul sabiei, și nu a lăsat pe nici unul rămas din ei, nici măcar unul nu s-a întors la stăpânul lui în Africa.
13. Iar Angeas a auzit de ceea ce Zefo fiul lui Elifaz le făcuse trupelor sale, că el le-a distrus pe ele. Iar Angeas a adunat toate trupele sale, toți bărbații ținutului Africii, un popor numeros precum nisipul de lângă malul mării.
14. Și Angeas a trimis un mesaj la fratele său Lucas, spunând: Vino la mine cu toți oamenii tăi și ajută-mă să-i nimicesc pe Zefo și pe toți copiii lui Chittim, care mi-au distrus oamenii mei. Iar Lucas a venit cu toată armata sa, o foarte mare forță, să-i asiste fratelui său Angeas în a lupta cu Zefo și copiii lui Chittim.
15. Iar Zefo și copiii lui Chittim au auzit acest lucru, și s-au înspăimântat mult și o mare teroare a căzut asupra inimilor lor.
16. Și Zefo de asemenea a trimis o scrisoare la ținutul Edomului la Hadad fiul lui Bedad al Edomului și la toți copiii lui Esau, spunând:
17. Eu am auzit că regele Angeas al Africii vine la noi cu fratele lui pentru bătălie împotriva noastră, iar noi ne temem mult de el, căci armata lui este foarte mare, îndeosebi pentru că el vine împotriva noastră cu fratele lui și cu armata lui de asemenea.

18. Așadar acum, voi ar trebui să veniți de asemenea cu mine și să mă ajutați, iar noi ne vom lupta împreună împotriva lui Angeas și a fratelui lui Lucus, și voi ne veți salva din mâinile lor, dar dacă nu, să cunoașteți voi că noi vom muri cu toții.
19. Și copiii lui Esau au trimis o scrisoare copiilor lui Chittim și lui Zefo regele lor, spunând, noi nu putem lupta împotriva lui Angeas și a oamenilor lui căci un legământ de pace a fost făcut între noi cu mulți ani în urmă, din zilele lui Bela primul rege, și din zilele lui Iosif, regele Egiptului, fiul lui Iacob, cu care noi ne-am luptat pe cealaltă parte a Iordanului când el l-a îngropat pe tatăl lui.
20. Și când Zefo a auzit cuvintele fraților săi, copiii lui Esau, el s-a abținut de la ei, iar Zefo era foarte înspăimântat de Angeas.
21. Iar Angeas și Lucus fratele său au gătit toate forțele lor, aproape 800.000 de oameni, împotriva copiilor lui Chittim.
22. Și toți copiii lui Chittim i-au spus lui Zefo, roagă-te pentru noi la Dumnezeu strămoșilor tăi, poate că El ne poate izbăvi pe noi din mâna lui Angeas și a armatei lui, căci noi am auzit că El este un mare Dumnezeu și că El îi izbăvește pe toți care se încred în El.
23. Zefo a auzit cuvintele lor, iar Zefo l-a căutat pe Domnul și a spus:
24. Domnul Dumnezeu lui Avraam și Isaac strămoșii mei, în această zi eu cunosc că Tu ești un adevărat Dumnezeu și că toți zeii națiunilor sunt zadarnici și inutili.
25. Amintește-ți acum în această zi pentru mine legământul Tău cu Avraam tatăl nostru, pe care strămoșii noștri ni l-au relatat nouă, și fii îngăduitor cu mine în această zi de dragul lui Avraam și al lui Isaac părinții noștri, și salvează-ne pe mine și pe copiii lui Chittim din mâna regelui Africii care vine împotriva noastră la bătălie.
26. Iar Domnul a ascultat de vocea lui Zefo, și El l-a avut în vedere datorită lui Avraam și lui Isaac, iar Domnul i-a izbăvit pe Zefo și pe copiii lui Chittim din mâna lui Angeas și a oamenilor lui.
27. Și Zefo s-a luptat cu regele Angeas al Africii, și cu toți oamenii lui în acea zi, iar Domnul i-a dat pe toți oamenii lui Angeas în mâinile copiilor lui Chittim.
28. Și bătălia a fost severă asupra lui Angeas, iar Zefo i-a bătut pe toți oamenii lui Angeas și ai lui Lucus fratele lui cu ascuțișul sabiei. Au căzut din ei până în seara acelei zile aproape 400.000 de oameni.
29. Și când Angeas a văzut că toți oamenii săi au pierit, a trimis o scrisoare la toți locuitorii Africii să vină la el să îi asiste lui în bătălie, și a scris în scrisoare, zicând: Toți care se află în Africa să vină la mine de la vârsta de zece ani în sus. Să vină cu toții la mine, și iată, dacă nu vine va muri, și tot ceea ce el are cu toată casa lui, regele le va lua.
30. Și toți bărbații de vârstă de luptă ai locuitorilor Africii au fost îngroziți de cuvintele lui Angeas, și au ieșit din orașe aproape 300.000 de bărbați și băieți, de la zece ani în sus, și ei au venit la Angeas.
31. Și la sfârșitul a zece zile Angeas a reînnoit bătălia împotriva lui Zefo și a copiilor lui Chittim, iar bătălia a fost foarte mare și puternică între ei.
32. Iar din armata lui Angeas și Lucus, Zefo i-a trimis pe mulți din răniți în propriul său ținut să devină sclavi, aproape 2.000 de oameni, iar Sosiftar căpitanul oștilor lui Angeas a căzut în acea bătălie.
33. Și când Sosiftar căzuse, trupele africane și-au întors spatele să fugă, și au fugit, iar Angeas și Lucus fratele său erau cu ei.
34. Iar Zefo cu copiii lui Chittim i-au urmărit, și încă i-au mai bătut greu pe drum, aproape 200 de oameni, și l-au urmărit pe Azdrubal, fiul lui Angeas, care fugise cu tatăl lui, și au ucis 20 din oamenii lui în drum, iar Azdrubal a scăpat de copiii lui Chittim, iar ei nu l-au ucis pe el.
35. Iar Angeas și fratele său Lucus au fugit cu restul oamenilor lor, și au scăpat și au venit în Africa cu teroare și consternare, și Angeas s-a temut în toate zilele ca nu cumva Zefo, fiul lui Elifaz, să meargă la război împotriva sa.

Capitolul 64

1. Iar Balaam, fiul lui Beor, a fost implicat la acea vreme cu Angeas în bătălie, și când a văzut că Zevo a prevalat asupra lui Angeas, a fugit de acolo și a mers la Chittim.
2. Iar Zefo și copiii lui Chittim l-au primit cu mare onoare, căci Zefo cunoștea înțelepciunea lui Balaam, iar Zefo i-a dat lui Balaam multe daruri și a rămas cu el.
3. Și când Zefo se întorsese de la război, a poruncit ca toți copiii lui Chittim să fie numărați din aceia care merseseră cu el în bătălie, și iată nici unul nu lipsea.
4. Și Zefo s-a bucurat de acest lucru, și și-a înnoit regatul său, și a făcut un ospăț pentru toți supușii săi.
5. Dar Zefo nu și l-a amintit pe Domnul și el nu a considerat că Domnul îl ajutase pe el în bătălie, și că El îi izbăvise pe el și pe oamenii săi din mâna regelui Africii. Ci a continuat să umble în căile copiilor lui Chittim și ale copiilor nelegiuți ai lui Esau, să slujească altor zei de care frații săi, copiii lui Esau, îl învățaseră pe el; este prin urmare spus, de la nelegiuit purcede nelegiuirea.
6. Iar Zefo a domnit peste toți copiii lui Chittim în siguranță, dar nu îl cunoștea pe Domnul care îi izbăvise pe el și pe toți oamenii săi din mâna regelui Africii; și trupele Africii nu au mai venit la Chittim să prăduiască ca de obicei, căci ei știau de puterea lui Zefo care îi nimicise pe ei toți cu ascuțișul sabiei, astfel Angeas s-a temut de Zefo, fiul lui Elifaz, și de copiii lui Chittim în restul tuturor zilelor vieții sale.
7. La acea vreme când Zefo se întorsese de la război, și când Zefo văzuse cum el a prevalat asupra tuturor oamenilor Africii și cum îi nimicise pe ei în bătălie prin ascuțișul sabiei, atunci Zefo s-a sfătuit cu copiii lui Chittim, să meargă la Egipt să lupte împotriva fiilor lui Iacob și a lui Faraon regele Egiptului.
8. Căci Zefo a auzit că oamenii puternici ai Egiptului erau morți și că Iosif și frații lui, fiii lui Iacob, erau morți, și că toți copiii lor, aparținând copiilor lui Israel, au rămas în Egipt.
9. Iar Zefo a considerat să meargă să lupte împotriva lor și a întregului Egipt, să răzbune cauza fraților săi, copiii lui Esau, pe care Iosif și frații lui și tot Egiptul îi bătuseră în ținutul Canaan când au mers să îl îngroape pe Iacob în Hebron.
10. Și Zefo a trimis mesageri la Hadad, fiul lui Bedad, și la regele Edomului și la toți frații săi, copiii lui Esau spunând:
11. Nu ați spus voi că nu vă veți lupta împotriva regelui Africii căci el este un membru al legământului vostru? Iată, eu m-am luptat împotriva lui și i-am bătut pe el și pe toți oamenii lui.
12. Așadar acum eu m-am hotărât să lupt împotriva Egiptului și a copiilor lui Iacob care sunt acolo, iar eu voi fi răzbunat prin ei pentru ceea ce Iosif și frații și strămoșii lui ne-au făcut nouă în ținutul Canaan, când ei au mers să-l îngroape pe tatăl lor în Hebron.
13. Și acum dacă voi sunteți dornici să veniți la mine să îmi asistați în lupta împotriva lor și a Egiptului, atunci noi vom răzbuna cauza fraților noștri.
14. Iar copiii lui Esau au ascultat de cuvintele lui Zefo, și copiii lui Esau s-au adunat împreună, un popor foarte mare, și au mers să-i asiste lui Zefo și copiilor lui Chittim în bătălie.
15. Iar Zefo a trimis la toți copiii estului și la toți copiii lui Ismael mesageri cu cuvinte precum acestea, și ei s-au adunat și au venit în ajutorul lui Zefo și al copiilor lui Chittim în războiul asupra Egiptului.
16. Și toți acești regi, regele Edomului și copiii estului, și toți copiii lui Ismael, și regele Zefo al Chittimului, au mers și și-au pregătit toate oștile lor în Hebron.
17. Și bivacuul era foarte mare, în lungime întinzându-se o distanță de trei zile de mers, un popor numeros precum nisipul de pe malul mării care nu putea fi numărat.
18. Și toți acești regi și oștile lor au mers să vină împotriva întregului Egipt în bătălie, și au campat împreună în valea din Patros.
19. Și tot Egiptul a auzit raportul despre aceasta, și ei de asemenea s-au adunat împreună, toți oamenii ținutului Egiptului, și din toate orașele aparținând Egiptului, aproape 300.000 de oameni.

20. Iar oamenii Egiptului au trimis un mesaj de asemenea la copiii lui Israel care erau în acele zile în ținutul Goșen, să vină la ei pentru a merge să lupte împotriva acestor regi.
21. Și bărbații lui Israel s-au adunat și erau aproape 150 de bărbați, și au mers înătălie să le asiste egiptenilor.
22. Iar bărbații lui Israel și ai Egiptului au pornit, aproape 300.000 de bărbați și 150 de bărbați, și au mers înspre acești regi la luptă, și s-au poziționat înafara ținutului Goșen vizavi de Patros.
23. Dar egiptenii nu aveau încredere în Israel să se alătore la oștile lor pentruătălie, căci toți egiptenii au spus, poate copiii lui Israel ne vor da în mâinile copiilor lui Esau și Isamel, căci ei sunt frații lor.
24. Și toți egiptenii au spus copiilor lui Israel, rămâneți voi aici împreună în locul vostru iar noi vom merge să luptăm împotriva copiilor lui Esau și lui Ismael, și dacă acești regi ar birui asupra noastră, atunci veniți voi toți împreună asupra lor și asistați-ne, iar copiii lui Israel au făcut astfel.
25. Iar de-ai Edomului Zefo din Chittim, fiul lui Elifaz fiul lui Esau, și regele Hadad al Edomului, fiul lui Bedad, și toate oștile lor, și toți copiii estului și copiii lui Ismael, un popor numeros precum nisipul, au campat împreună în valea din Patros vizavi de Tacpanches.
26. Și Balaam, fiul lui Beor sirianul, era acolo în oastea lui Zefo, căci el a venit cu copiii lui Chittim pentruătălie, iar Balaam era un om foarte onorat în ochii lui Zefo și ai oamenilor lui.
27. Iar Zefo i-a spus lui Balaam, încearcă prin divinație pentru noi ca să putem ști cine va prevala înătălie, noi sau egiptenii.
28. Și Balaam s-a ridicat și a încercat arta divinației, și el era iscusit în cunoașterea ei, dar a fost confuzionat și lucrarea a fost distrusă în mâna sa.
29. Și el a încercat-o din nou dar nu a reușit, iar Balaam a disperat de ea și a lăsat-o și nu a terminat-o, căci aceasta a fost de la Domnul, pentru a-i cauza pe Zefo și pe oamenii lui să cadă în mâinile copiilor lui Israel, care aveau încredere în Domnul, Dumnezeul strămoșilor lor, în războiul lor.
30. Iar Zefo și Hadad și-au pus forțele lor în formațiune de luptă. Și toți egiptenii au mers singuri împotriva lor, aproape 300.000 de oameni, și nici un om al lui Israel nu era cu ei.
31. Și toți egiptenii s-au luptat cu acești regi vizavi de Patros și Tacpanches, iarătălia a fost severă împotriva egiptenilor.
32. Iar regii erau mai puternici decât egiptenii în aceaătălie, și aproape 180 de oameni ai Egiptului au căzut în acea zi, și aproape 30 de oameni din forțele regilor, iar toți oamenii Egiptului au fugit dinaintea regilor; așadar copiii lui Esau și ai lui Ismael i-au urmărit pe egipteni, continuând să îi bată până în locul unde era oastea copiilor lui Israel.
33. Și toți egiptenii au strigat către copiii lui Israel, zicând, grăbiți-vă la noi și asistați-ne și salvați-ne din mâinile lui Esau, Ismael și ale copiilor lui Chittim.
34. Și 150 de oameni din copiii lui Israel au alergat de la postul lor spre oștile acestor regi, iar copiii lui Israel au strigat către Domnul Dumnezeul lor să îi izbăvească.
35. Și Domnul a ascultat de Israel, iar Domnul i-a dat pe toți oamenii regilor în mâna lor, iar copiii lui Israel s-au luptat împotriva acestor regi, și copiii lui Israel au bătut aproape 4000 din oamenii regilor.
36. Iar Domnul a aruncat mare consternare în bivuacul regilor, astfel încât frica de copiii lui Israel a căzut asupra lor.
37. Și toate oștile regilor au fugit dinaintea copiilor lui Israel, iar copiii lui Israel i-au urmărit pe ei continuând să îi bată până la granițele ținutului Cuș.
38. Și copiii lui Israel au ucis din ei pe drum încă alți 2000 de oameni, iar din copiii lui Israel nu a căzut nici unul.
39. Și când egiptenii i-au văzut pe copiii lui Israel că se luptaseră cu atât de puțini oameni împotriva regilor, și căătălia era astfel foarte severă împotriva lor,

40. Toți egiptenii s-au temut mult pentru viețile lor din pricina bătăliei crâncene, și tot Egiptul a fugit, fiecare om ascunzându-se de forțele armate, și s-au ascuns de-a lungul drumului, și i-au lăsat pe izraeliți să se ocupe de luptă.
41. Iar copiii lui Israel au dat o lovitură teribilă împotriva oamenilor regilor, și s-au întors după ce îi alungaseră până la granița ținutului Cuș.
42. Și tot Israelul știa ceea ce oamenii Egiptului le făcuseră lor, că fugiseră de la ei în bătălie și că i-au lăsat să lupte singuri.
43. Așadar copiii lui Israel de asemenea s-au purtat cu viclenie. Pe când copiii lui Israel se întorceau de la bătălie, ei i-au găsit pe unii din egipteni de-a lungul drumului și i-au ucis acolo.
44. Și în timp ce îi omorau, le spuneau lor aceste vorbe:
45. Pentru ce ați plecat de la noi și ne-ați lăsat, fiind puțini oameni, să ne lăsați să luptăm împotriva acestor regi care aveau un popor numeros să ne nimicească, ca voi prin aceasta să vă izbăviți propriile suflete?
46. Iar despre unii pe care izraeliții i-au întâlnit pe drum, ei copiii lui Israel spuneau unul altuia, zicând, ucide-l, ucide-l, căci el este un ismaelit sau un edomit, sau din copiii lui Chittim, și ei au stat deasupra lui și l-au ucis, în timp ce ei știau că el era un egiptean.
47. Și copiii lui Israel au făcut aceste lucruri viclenește împotriva egiptenilor, deoarece ei îi dezertaseră în bătălie și fugiseră de la ei.
48. Iar copiii lui Israel au ucis din oamenii Egiptului de-a lungul drumului în această manieră, aproape 200 de oameni.
49. Și toți oamenii Egiptului au văzut răul pe care copiii lui Israel îl făcuseră lor. Așadar tot Egiptul s-a temut mult de copiii lui Israel, căci le văzuseră marea lor putere, și că nici un om din ei nu căzuse.
50. Astfel toți copiii lui Israel s-au întors cu veselie pe drumul lor spre Goșen, iar restul Egiptului s-a întors, fiecare om la propriul lui loc.

Capitolul 65

1. Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că toți sfetnicii lui Faraon, regele Egiptului, și toți bătrânii Egiptului s-au adunat și au venit înaintea regelui și s-au plecat la pământ, și s-au așezat înaintea lui.
2. Iar sfetnicii și bătrânii Egiptului i-au vorbit regelui, spunând:
3. Iată oamenii copiilor lui Israel sunt mai mari și mai puternici decât suntem noi, și tu cunoști tot răul pe care ei ni l-au făcut nouă pe drum când noi ne-am întors de la bătălie.
4. Și tu de asemenea le-ai văzut puterea lor mare, căci această putere o au ei de la părinții lor, căci doar puțini oameni au stat împotriva unui popor numeros precum nisipul, și i-au omorât cu ascuțișul sabiei, iar dintre ei nici unul nu a căzut, astfel încât dacă ei ar fi fost numeroși i-ar fi distrus cu desăvârșire.
5. Așadar acum, dă-ne sfat ce să facem cu ei, încât să îi distrugem treptat pe ei dintre noi, ca nu cumva ei să devină prea numeroși pentru noi în ținut.
6. Căci dacă copiii lui Israel s-ar înmulți în ținut, ar deveni un obstacol pentru noi, iar dacă vreun război ar avea loc, ei s-ar alătura dușmanilor noștri împotriva noastră cu marea lor putere și ar lupta împotriva noastră să ne distrugă pe noi în ținut, și ar pleca din el.
7. Așa că regele le-a răspuns bătrânilor Egiptului și le-a spus lor: Acesta este planul conceput împotriva lui Israel, de la care noi nu ne vom abate.
8. Iată, în ținut sunt Pitom și Ramses, orașe nefortificate împotriva bătăliei. Vi se cuvinte vouă și nouă să începem să construim acolo, și să le fortificăm.
9. Așadar acum, mergeți și voi de asemenea și purtați-vă viclenește față de ei, și proclamați cu o voce în Egipt și în Goșen la porunca regelui, spunând:
10. Toți voi bărbații din Egipt, Goșen, Patros și toți locuitorii lor! Regele ne-a poruncit nouă să clădim Pitomul și Ramsesul și să le fortificăm pentru bătălie; care dintre voi ai întregului Egipt, dintre copiii lui Israel și dintre toți locuitorii orașelor, sunt dornici să clădească cu noi, fiecăruia îi va fi dată plata lui zilnic la ordinul regelui; astfel mergeți voi întâi și faceți viclenește, și adunați-vă și veniți la Pitom și Ramses să clădiți.
11. Și în timp ce voi clădiți, faceți o proclamare de felul acesta să fie făcută de-a lungul Egiptului în fiecare zi la porunca regelui.
12. Și când unii din copiii lui Israel vor veni să clădească împreună cu voi, le veți da plata lor zilnic timp de câteva zile.
13. Și după ce ei vor fi clădit împreună cu voi pentru plata lor zilnică, trageți-vă departe de le ei zilnic, unul câte unul în secret, iar apoi voi vă veți ridica și veți deveni ai lor supraveghetori și ofițeri, și îi veți lăsa pe ei apoi să clădească fără plată, și dacă ei vor refuza, atunci forțați-i cu toată puterea voastră să clădească.
14. Și dacă voi veți face aceasta, va fi bine cu noi să ne întărim ținutul nostru împotriva copiilor lui Israel, căci din pricina oboselii construirii și muncii, copiii lui Israel vor scădea, pentru că voi îi veți priva pe ei de la nevestele lor zi după zi.
15. Și toți bătrânii Egiptului au auzit sfatul regelui, iar sfatul le părea bun în ochii lor și în ochii slujitorilor lui Faraon, și în ochii întregului Egipt, iar ei au făcut conform cuvântului regelui.
16. Și toți slujitorii au plecat de la rege, și au cauzat o proclamare să fie făcută în tot Egiptul, în Tacpanches și în Goșen, și în toate orașele care împrejuiau Egiptul, spunând:
17. Voi ați văzut ceea ce copiii lui Esau și ai lui Ismael ne-au făcut nouă, care au venit să se războiască împotriva noastră și au dorit să ne distrugă pe noi.
18. Așadar acum, regele ne-a poruncit nouă să fortificăm ținutul, să clădim orașele Pitom și Ramses, și să le fortificăm pentru bătălie, dacă ei iarăși ar veni împotriva noastră.
19. Oricare dintre voi din tot Egiptul și din copiii lui Israel va veni să clădească cu noi, el va avea plata lui zilnică dată de rege, precum este porunca lui către noi.

20. Și când Egiptul și toți copiii lui Israel au auzit tot ceea ce slujitorii lui Faraon spusese, au venit din egipteni și din copiii lui Israel oameni să clădească cu slujitorii lui Faraon, Pitomul și Ramsesul, dar nici unul din copiii lui Levi nu a venit cu frații lui să clădească.
21. Și toți slujitorii lui Faraon și prinții lui au venit la început cu înșelăciune să clădească împreună cu toți oamenii lui Israel ca muncitori angajați cu ziua, și i-au dat lui Israel plata lor zilnică la început.
22. Iar slujitorii lui Faraon au construit cu toți oamenii lui Israel, și erau angajați în acea muncă cu Israel timp de o lună.
23. Și la sfârșitul lunii, toți slujitorii lui Faraon au început să se retragă în secret de la oamenii lui Israel zilnic.
24. Și Israel a continuat cu munca la acea vreme, dar ei atunci își primeau plata lor zilnică, deoarece unii din oamenii Egiptului încă mai continuau munca cu Israel la acea vreme; prin urmare egiptenii au dat lui Israel plata lor în acele zile, pentru ca ei, egiptenii tovarăși lor de muncă, să își poată lua de asemenea plata lor pentru truda lor.
25. Și după un an și patru luni toți egiptenii se retrăseseră de la copiii lui Israel, astfel încât copiii lui Israel au fost lăsați singuri angajați în muncă.
26. Și după ce toți egiptenii se retrăseseră de la copiii lui Israel ei s-au întors și au devenit opresori și ofițeri asupra lor, iar unii din ei stăteau peste copiii lui Israel ca supraveghetori, să primească în locul lor tot ceea ce lor le-a fost dat pentru plata muncii lor.
27. Și egiptenii le-au făcut în această manieră copiilor lui Israel zi după zi, ca să îi dezoleze pe izraeliți în munca lor.
28. Și toți copiii lui Israel erau singuri, angajați în muncă, iar egiptenii s-au abținut din a le da vreo plată copiilor lui Israel din acel timp înainte.
29. Și când unii din oamenii lui Israel au refuzat să muncească din pricina plăților că nu le erau date, atunci taxatorii și slujitorii lui Faraon i-au oprimat și i-au lovit cu lovituri grele, și i-au făcut să se întoarcă prin forță, să se trudească cu frații lor; astfel au făcut toți egiptenii copiilor lui Israel în toate zilele.
30. Iar toți copiii lui Israel se temeau mult de egipteni în această chestiune, și toți copiii lui Israel s-au întors și au lucrat singuri fără plată.
31. Iar copiii lui Israel au clădit Pitomul și Ramsesul, și toți copiii lui Israel au făcut treaba, unii făcând cărămizi, și unii clădind, iar copiii lui Israel au clădit și au fortificat tot ținutul Egiptului și zidurile lui, și copiii lui Israel erau ocupați cu munca timp de mulți ani, până când a venit vremea când Domnul și-a amintit de ei și i-a adus afară din Egipt.
32. Dar copiii lui Levi nu erau angajați în muncă cu frații lor ai Israelului, de la început până în ziua plecării lor din Egipt.
33. Căci toți copiii lui Levi știau că egiptenii spusese toate aceste cuvinte cu înșelăciune izraeliților, prin urmare copiii lui Levi s-au abținut de la a se apropia de munca în care frații lor se trudeau.
34. Și egiptenii nu și-au îndreptat atenția să îi facă pe copiii lui Levi să muncească apoi, din moment ce ei nu fuseseră cu frații lor la început, prin urmare egiptenii i-au lăsat pe ei în pace.
35. Iar mâinile oamenilor Egiptului au fost îndreptate cu severitate continuă împotriva copiilor lui Israel în acea muncă, iar egiptenii i-au făcut pe copiii lui Israel să muncească cu rigoare.
36. Și egiptenii au amărât viețile copiilor lui Israel cu muncă grea, în a face mortar și cărămizi. Și de asemenea în toată maniera de treabă la câmp.
37. Și copiii lui Israel l-au numit pe Melol regele Egiptului: Meror, regele Egiptului, deoarece în zilele lui egiptenii le amărăseră viețile lor cu tot felul de treburi.
38. Și toată munca în care egiptenii i-au făcut pe copiii lui Israel să se trudească, a fost impusă de ei cu rigoare, pentru a-i prigoni pe copiii lui Israel, dar cu cât îi prigoneau mai mult, cu atât se înmulțeau și creșteau mai mult, și văzând aceasta egiptenii au fost mâhniți din pricina copiilor lui Israel.

Capitolul 66

1. La acea vreme Hadad a murit, fiul lui Bedad regele Edomului, iar Samlah din Mesreca, din țara copiilor estului, a domnit în locul lui.
2. În anul 13 al domniei lui Faraon regele Egiptului, care era anul 125 al venirii izraeliților în Egipt, Samlah domnise asupra Edomului 18 ani.
3. Și când el a domnit, a scos oștile sale să meargă să lupte împotriva lui Zefo fiul lui Elifaz și a copiilor lui Chittim, deoarece ei făcuseră război împotriva regelui Angeas al Africii și îi distruseseră toată armata lui.
4. Dar nu s-a luptat cu el, căci copiii lui Esau l-au prevenit, zicând că el era fratele lor, așa că Samlah a ascultat de vocea copiilor lui Esau, și s-a întors înapoi cu toate forțele sale la ținutul Edom, și nu a înaintat să lupte împotriva lui Zefo, fiul lui Elifaz.
5. Iar Faraon regele Egiptului a auzit acest lucru, spunând, regele Samlah al Edomului s-a hotărât să lupte împotriva copiilor lui Chittim, iar apoi el va veni să lupte împotriva Egiptului.
6. Și când egiptenii au auzit această chestiune, au sporit truda asupra copiilor lui Israel, ca nu cumva izraeliții să le facă lor precum le făcuseră în războiul lor împotriva copiilor lui Esau în zilele lui Hadad.
7. Așa că egiptenii le-au spus copiilor lui Israel, grăbiți-vă și faceți-vă treaba voastră, și terminați sarcina voastră, și întăriți ținutul, ca nu cumva copiii lui Esau frații voștri să vină să lupte împotriva noastră, căci din pricina voastră vor veni ei împotriva noastră.
8. Iar copiii lui Israel au făcut treaba oamenilor Egiptului zi după zi, iar egiptenii i-au prigonit pe copiii lui Israel pentru a-i împrăști în ținut.
9. Dar așa cum egiptenii au sporit munca asupra copiilor lui Israel, astfel și copiii lui Israel au sporit și s-au înmulțit, și tot Egiptul a fost umplut cu copiii lui Israel.
10. Și în anul 125 al venirii lui Israel în Egipt, toți egiptenii au văzut că sfatul lor nu a reușit împotriva lui Israel, ci ei au sporit și au crescut, iar ținuturile Egiptului și ale Goșenului au fost umplute cu copiii lui Israel.
11. Așa că toți bătrânii Egiptului și oamenii înțelepți ai lui au venit înaintea regelui și i s-au plecat jos lui și s-au așezat înaintea lui.
12. Și toți bătrânii Egiptului și oamenii înțelepți din el i-au spus regelui, fie ca regele să trăiască pentru totdeauna; tu ne-ai sfătuit pe noi împotriva copiilor lui Israel, iar noi le-am făcut lor conform cuvântului regelui.
13. Dar în proporție cu sporirea muncii așa și ei sporesc și cresc în ținut, și iată toată țara este umplută cu ei.
14. Așadar acum domnul și regele nostru, ochii întregului Egipt sunt asupra ta să le dai sfat cu înțelepciunea ta, prin care ei să poată prevala asupra lui Israel să îi distrugă, sau să îi diminueze pe ei din ținut; iar regele le-a răspuns lor, zicând, dați voi sfat în această chestiune ca noi să știm ce să le facem lor.
15. Și un ofițer, unul din sfetnicii regelui, al cărui nume era Iov, din Mesopotamia, din ținutul Uz, i-a răspuns regelui, spunând:
16. Dacă îl încântă pe rege, să asculte sfatul slujitorului său. Iar regele i-a spus lui, vorbește!
17. Iar Iov a vorbit înaintea regelui, prinților, și înaintea tuturor bătrânilor Egiptului, spunând:
18. Iată, sfatul regelui pe care el l-a sfătuit anterior în ceea ce privește munca copiilor lui Israel este foarte bun, și tu nu trebuie să înlături de la ei munca aceea pentru totdeauna.
19. Dar acesta este sfatul dat prin care tu îi poți împrăști, dacă îi pare bun regelui să îi prigonească.
20. Iată, noi ne-am temut de război de mult timp, și noi am spus, când Israel devine roditor în ținut, ei ne vor alunga din ținut dacă un război ar avea loc.
21. Dacă îl încântă pe rege, să se dea un decret regal, și să fie scris în legile Egiptului care nu vor fi revocate, ca fiecărui copil de parte bărbătească născut izraeliților, să îi fie sângele vărsat pe pământ.
22. Și tu făcând aceasta, când toți copiii de parte bărbătească ai lui Israel vor fi murit, răul războaielor lor va înceta. Să facă regele astfel și să trimită după toate moașele evreilor și să le ordone lor în această

chestiune să o execute. Așa că lucrul i-a plăcut regelui și prinților, iar regele a făcut conform cuvântului lui Iov.

23. Iar regele a trimis după moașele evreilor să fie chemate, dintre care numele uneia era Șefrah, iar numele celeilalte Puah.
24. Și moașele au venit înaintea regelui, și au stat în prezența lui.
25. Iar regele le-a spus lor, când voi veți face treaba voastră de moașe femeilor evreiești, și le veți vedea pe scaunele de naștere, dacă are să fie un fiu, atunci voi îl veți ucide pe el, dar dacă are să fie o fiică, atunci ea va trăi.
26. Dar dacă voi nu veți face acest lucru, atunci eu vă voi arde pe voi și pe toate casele voastre cu foc.
27. Dar moașele se temeau de Dumnezeu și nu au ascultat de regele Egiptului și nici de cuvintele lui, iar când femeile evreiești nășteau către moașă fiu sau fiică, atunci moașă îi făcea tot ce era necesar copilului și îl lăsa să trăiască; astfel au făcut moașele în toate zilele.
28. Și acest lucru i-a fost spus regelui, iar el a trimis să fie aduse moașele și el le-a spus lor, de ce ați făcut voi acest lucru și ați păstrat copiii în viață?
29. Iar moașele au răspuns, și au vorbit împreună înaintea regelui, spunând:
30. Să nu creadă regele că femeile evreiești sunt precum femeile egiptene, căci toți copiii lui Israel sunt plini de viață, și înainte să vină moașa la ele ei sunt născuți, și cât despre noi slujnicele tale, timp de multe zile nici o femeie evreiască nu a născut către noi, căci toate femeile evreiești sunt propriile lor moașe, deoarece ele sunt pline de viață.
31. Iar Faraon a auzit cuvintele lor și le-a crezut pe ele în această chestiune, iar moașele au plecat de la rege, iar Dumnezeu a tratat bine cu ele, și oamenii s-au înmulțit și au devenit foarte numeroși.

Capitolul 67

1. Era un om în ținutul Egiptului din sămânța lui Levi al cărui nume era Amram, fiul lui Chehat fiul lui Levi, fiul lui Israel.
2. Iar acest om a mers și și-a luat o nevestă, și anume pe lochebed, fiica lui Levi sora tatălui său, iar ea avea 126 de ani, și el a venit la ea.
3. Și femeia a zămislit și a născut o fiică, iar ea a numit-o Miriam, deoarece în acele zile egiptenii amărâseră viețile copiilor lui Israel.
4. Și ea a zămislit din nou și a născut un fiu iar ea l-a numit Aaron, căci în zilele sarcinii ei Faraon a început să verse sângele copiilor de parte bărbătească ai lui Israel.
5. În acele zile regele Zefo al Chittimului a murit, fiul lui Elifaz fiul lui Esau, iar laneas a domnit în locul lui.
6. Timpul în care Zefo a domnit peste copiii Chittimului a fost de 50 de ani, iar el a murit și a fost îngropat în orașul Nabna în ținutul Chittim.
7. Și laneas, unul din vitejii copiilor lui Chittim, a domnit după el și a domnit 50 de ani.
8. Și a fost după moartea regelui Chittimului că Balaam fiul lui Beor a fugit din ținutul Chittim, și a mers și a venit la Egipt la Faraon regele Egiptului.
9. Iar Faraon l-a primit cu mare onoare, căci auzise de înțelepciunea lui, și i-a dat cadouri și l-a făcut un sfetnic și l-a elevat.
10. Și Balaam a locuit în Egipt, în onoare cu toți nobilii regelui. Iar nobilii l-au exaltat, deoarece ei toți râvneau să învețe înțelepciunea lui.
11. Și în anul 130 al venirii lui Israel în Egipt, Faraon a visat că stătea pe tronul său regal și că și-a ridicat ochii și a văzut un om bătrân stând înaintea sa, și erau balanțe în mâinile bătrânului, asemenea balanțe precum sunt folosite de negustori.
12. Și omul bătrân a luat balanțele și le-a atârnat înaintea lui Faraon.
13. Iar omul bătrân a luat toți bătrânii Egiptului și toți nobilii și oamenii de seamă, și i-a legat pe ei împreună și i-a pus pe o parte a balanței.
14. Și a luat un sugar și l-a pus în cealaltă parte a balanței, iar sugarul cântărea mai mult decât toți.
15. Iar Faraon a fost uimit de această viziune cumplită, de ce sugarul ar fi cântărit mai mult decât toți, și Faraon s-a trezit și iată era un vis.
16. Și Faraon s-a sculat devreme dimineața și și-a chemat toți slujitorii săi și le-a relatat lor visul, iar oamenii s-au înspăimântat mult.
17. Iar regele le-a spus tuturor oamenilor săi înțelepți, interpretați vă rog visul pe care eu l-am visat, ca eu să îi pot cunoaște interpretarea lui.
18. Și Balaam fiul lui Beor, i-a răspuns regelui și i-a spus: Aceasta înseamnă nimic altceva decât un mare rău care va răsări împotriva Egiptului în zilele din urmă.
19. Căci un fiu îi va fi născut lui Israel, care va distruge tot Egiptul și pe locuitorii lui, și îi va scoate pe izraeliți din Egipt cu o mână puternică.
20. Așadar acum, rege, sfătuiește-te în această chestiune, ca să poți distruge speranța copiilor lui Israel și așteptările lor înainte ca acest rău să se ridice împotriva Egiptului.
21. Iar regele i-a spus lui Balaam: Ce îi vom face noi lui Israel? Cu siguranță după o anume manieră noi la început ne-am sfătuit împotriva lor și nu am putut prevala asupra lor.
22. Așadar acum dă tu de asemenea sfat împotriva lor prin care noi să putem prevala asupra lor.
23. Iar Balaam i-a răspuns regelui, zicând, trimite acum să îți fie aduși cei doi sfetnici ai tăi, și noi vom vedea care este sfatul lor asupra acestei chestiuni iar după aceea slujitorul tău va vorbi.
24. Și regele a trimis să fie aduși cei doi sfetnici ai săi Reuel midianitul și Iov Uzitul, iar ei au venit și s-au așezat înaintea regelui.

25. Și regele le-a spus lor, iată voi amândoi ați auzit visul pe care eu l-am visat, și interpretarea lui; așadar acum, dați sfat și aflați și vedeți ce este de făcut împotriva copiilor lui Israel, prin care noi să putem prevala asupra lor înainte ca răul lor să se ridice împotriva noastră.
26. Iar Reuel midianitul i-a răspuns regelui și a spus: Fie ca regele să trăiască, fie ca regele să trăiască pentru totdeauna.
27. Dacă îți pare bun regelui, să înceteze cu evreii și să îi lase, și să nu își întindă mâna sa împotriva lor.
28. Căci aceștia sunt aceia pe care Domnul i-a ales în zilele din vechi, și i-a luat ca lot de moștenire dintre toate națiunile pământului și regii pământului; și cine este să își întindă mâna sa împotriva lor cu impunitate, pe care Dumnezeu lor să nu se fi răzbunat?
29. Cu siguranță tu știi că atunci când Avraam a mers în Egipt, Faraon, fostul rege al Egiptului, a văzut-o pe Sara nevasta lui, și a luat-o să îi fie nevastă, deoarece Avraam a spus, ea este sora mea, căci el se temea, ca nu cumva oamenii Egiptului să îl omoare din pricina nevestei lui.
30. Și când regele Egiptului o luase pe Sara atunci Dumnezeu l-a lovit pe el și pe casa lui cu urgii grele, până când el i-a înapoiat-o lui Avraam pe nevasta sa Sara, iar apoi a fost el vindecat.
31. Iar pe Abimelec geraritul, regele filistenilor, Dumnezeu l-a pedepsit din pricina lui Sara nevasta lui Avraam, închizând fiecare pântece de la om la animal.
32. Când Dumnezeu lor a venit la Abimelec în visul nopții și l-a îngrozit, pentru ca el să i-o înapoieze lui Avraam pe Sara pe care el o luase. Și după aceea toți oamenii din Gerar au fost pedepsiți din pricina lui Sara, iar Avraam s-a rugat la Dumnezeu lui pentru ei, și El a fost înduplecat de el, și El i-a vindecat pe ei.
33. Și Abimelec s-a temut de tot acest rău care a venit asupra lui și a oamenilor lui, și el i-a înapoiat-o lui Avraam pe nevasta sa Sara, și a trimis cu ea multe daruri să îi fie date lui.
34. El i-a făcut astfel de asemenea lui Isaac când îl izgonise din Gerar. Dumnezeu îi făcuse lucruri minunate lui, că toate apele Gerarului au fost secate, iar pomii lor roditori nu au rodit.
35. Aceasta a continuat până când Abimelec din Gerar, și Ahuzzat unui din prietenii săi, și Picol căpitanul oștii sale, au mers la el și s-au aplecat și s-au plecat înaintea lui jos la pământ.
36. Și ei au cerut de la el să implore pentru ei, iar el s-a rugat la Domnul pentru ei, și Domnul a fost înduplecat de el și i-a vindecat pe ei.
37. Iacob de asemenea, omul simplu, a fost izbăvit prin integritatea sa din mâna fratelui său Esau, și din mâna lui Laban sirianul, fratele mamei sale, care îi dorise moartea; de asemenea din mâna tuturor regilor Canaanului care veniseră împreună împotriva lui și a copiilor lui să îi distrugă. Iar Domnul i-a izbăvit din mâinile lor, încât ei s-au întors asupra lor și i-au nimicit, căci cine își întinsese vreodată mâna sa împotriva lor cu impunitate?
38. Cu siguranță Faraon anteriorul, tatăl tatălui tău, l-a ridicat pe Iosif fiul lui Iacob deasupra tuturor prinților ținutului Egiptului, când a văzut înțelepciunea lui, căci prin înțelepciunea lui a salvat toți locuitorii ținutului de la foamete.
39. După care el a ordonat ca Iacob și copiii lui să vină în Egipt, pentru ca prin virtutea lor, ținutul Egiptului și ținutul Goșen să poată fi izbăvite de foamete.
40. Acum, prin urmare, dacă îți pare bun în ochii tăi, încetează din a-i distruge pe copiii lui Israel, dar dacă nu este voia ta ca ei să locuiască în Egipt, trimite-i de aici, ca ei să poată merge la ținutul Canaan, meleagul în care strămoșii lor sălășluiseră.
41. Și când Faraon a auzit cuvintele lui Ietro era foarte mânios pe el, încât el s-a ridicat cu rușine dinaintea prezenței regelui, și a mers la Midian, ținutul său, și a luat toiagul lui Iosif cu el.
42. Iar regele i-a spus lui Iov uzitul, ce spui tu Iov, și care e sfatul tău referitor la evrei?
43. Așa că Iov i-a spus regelui, iată toți locuitorii ținutului sunt în puterea ta, să facă regele precum îi pare bun în ochii lui.
44. Și regele i-a spus lui Balaam, ce spui tu, Balaam, vorbește-ți cuvântul ca noi să îl putem auzi.

45. Iar Balaam i-a spus regelui: De tot ceea ce regele a sfătuit împotriva evreilor ei vor fi izbăviți, iar regele nu va putea să prevaleze asupra lor cu orice sfat.
46. Căci dacă tu te gândești să-i împruținezi pe ei prin foc învăpăiat, tu nu poți prevala asupra lor, căci cu siguranță Dumnezeu lor l-a izbăvit pe Avraam tatăl lor din Ur Casdim; iar dacă tu te gândești să îi distrugi pe ei prin sabie, cu siguranță Isaac tatăl lor a fost izbăvit de ea, și un berbec a fost pus în locul lui.
47. Și dacă prin grea și riguroasă muncă tu te-ai gândit să îi împruținezi pe ei, tu nu vei prevala nici chiar în aceasta, căci tatăl lor Iacob i-a slujit lui Laban în toată maniera de muncă grea, și a prosperat.
48. Acum prin urmare, o rege, ascultă cuvintele mele, căci acesta este sfatul care este sfătuit împotriva lor, prin care tu vei prevala asupra lor, și de la care tu nu ar trebui să te abați.
49. Dacă îl încântă pe rege, să ordone ca toți copiii lor care vor fi născuți din această zi înainte, să fie aruncați în apă, căci prin aceasta poți tu să nimicești numele lor, căci nici unul din ei, nici din părinții lor, nu a fost încercat în această manieră.
50. Iar regele a auzit cuvintele lui Balaam, și lucrul i-a încântat pe rege și pe prinți, și regele a făcut conform cuvântului lui Balaam.
51. Și regele a ordonat o proclamare să fie dată și o lege să fie făcută de-a lungul ținutului Egiptului, spunând, fiecare copil de parte bărbătească născut evreilor din această zi înainte va fi aruncat în apă.
52. Iar Faraon i-a chemat pe toți slujitorii săi, zicând, mergeți acum și căutați de-a lungul ținutului Goșen unde copiii lui Israel se află, și asigurați-vă ca fiecare fiu născut evreilor să fie aruncat în râu, dar pe fiecare fiică voi o veți lăsa să trăiască.
53. Și când copiii lui Israel au auzit acest lucru pe care Faraon îl poruncise, să le arunce copiii lor de parte bărbătească în râu, unii din oameni s-au separat de neveste lor iar alții s-au alipit de ele.
54. Și din acea zi înainte, când vremea nașterii le venea acelor femei ale lui Israel, care rămăseseră cu soții lor, ele au mers la câmp să nască acolo, și au născut în câmp, și și-au lăsat copiii lor pe câmp și s-au întors acasă.
55. Iar Domnul care jurase strămoșilor lor să îi înmulțească, a trimis pe unul din îngerii Lui slujitori care sunt în cer să spele fiecare copil în apă, să îl ungă și să îl înfeșe și să îi pună în mâna lui două pietre netede din care din una suga lapte și din cealaltă miere. Și prin compasiunea Lui pentru el, El a cauzat ca părul lui să-i crească până la genunchii lui prin care el se putea acoperi pe sine, Și El a cauzat ca el să fie alinat de înger și să se alipească de acela.
56. Și când Dumnezeu a avut compasiune asupra lor și a dorit să îi înmulțească pe ei pe fața meleagului, a ordonat pământului Lui să îi primească pe ei să fie păstrați înăuntrul lui până la vremea creșterii lor, după care pământul și-a deschis gura sa și i-a dat afară din el iar ei au răsărit din oraș precum verdeața pământului, și iarba pădurii, și ei s-au întors fiecare la familia sa și la casa tatălui său, și au rămas cu ei.
57. Iar pruncii copiilor lui Israel erau pe pământ precum verdeața câmpului, prin bunăvoința lui Dumnezeu pentru ei.
58. Și când toți egiptenii au văzut acest lucru, ei au plecat, fiecare la câmpul său cu jugul său de boi și cu plugul său, și l-au brăzdat precum unul brăzdează pământul la vremea semănatului.
59. Și când ei au brăzdat nu au putut să-i vatăme pe pruncii copiilor lui Israel. Astfel oamenii s-au înmulțit și au sporit enorm.
60. Iar Faraon a ordonat ofițerilor săi zilnic să meargă la Goșen să-i caute pe pruncii copiilor lui Israel.
61. Și când ei căutau și găseau unul, îl luau de la pieptul mamei lui prin forță, și îl aruncau în râu, dar pruncul de parte femeiască îl lăsau cu mama lui. Astfel le-au făcut egiptenii izraeliților în toate acele zile.

Capitolul 68

1. Și a fost la acea vreme că Duhul lui Dumnezeu era asupra lui Miriam, fiica lui Amram și soră a lui Aaron, iar ea a mers și a proorocit despre casă, spunând: Iată un fiu ne va fi născut nouă de la tatăl meu și mama mea de această dată, iar el va salva Israelul din mâinile Egiptului.
2. Și când Amram a auzit cuvintele fiicei lui, a mers și și-a luat nevasta înapoi în casă, după ce el o izgonise în vremea când Faraon a ordonat ca fiecare copil de parte bărbătească din casa lui Iacob să fie aruncat în râu.
3. Așa că Amram a luat-o pe lochebed nevasta sa, la trei ani după ce el o alungase pe ea, și a venit la ea iar ea a zămislit.
4. Și la sfârșitul a șapte luni de la concepție ea a născut un fiu, și toată casa a fost umplută cu o mare lumină precum lumina soarelui și a lunii la vremea strălucirii lor.
5. Iar când femeia a văzut copilul că era bun și plăcut privirii, ea l-a ascuns pe el timp de trei luni într-o cameră interioară.
6. În acele zile egiptenii au conspirat să-i distrugă pe toți evreii de acolo.
7. Și femeile egiptene au mers la Goșen unde copiii lui Israel erau, iar ele și-au purtat copiii pe umerii lor, sugarii lor care nu puteau încă să vorbească.
8. Și în acele zile, când femeile copiilor lui Israel au născut, fiecare femeie își ascunsese fiul dinaintea egiptenilor, ca egiptenii să nu cunoască de nașterea lor, și să nu îi distrugă pe ei din ținut.
9. Și femeile egiptene au venit la Goșen, și copiii lor care nu puteau vorbi erau pe umerii lor, iar când o femeie egipteană a venit în casa unei femei evreiești, pruncul său a început să plângă.
10. Și când el a plâns, copilul care era în camera interioară i-a răspuns lui; astfel femeile egiptene au mers și au spus acest lucru la casa lui Faraon.
11. Iar Faraon și-a trimis ofițerii săi să ia copiii și să îi ucidă. Astfel au făcut egiptenii femeilor evreiești în toate zilele.
12. Și a fost la acea vreme, după aproape trei luni de la ascunderea lui lochebed a fiului ei, că a devenit cunoscut în casa lui Faraon.
13. Iar femeia s-a grăbit să își ducă fiul înainte ca ofițerii să vină, și ea a luat pentru el o arcă de pipirig, și a tencuit-o cu mocirlă și smoală, și a pus copilul înăuntrul ei, iar ea a așezat-o în stânjeneii de baltă de lângă marginea râului.
14. Iar sora lui, Miriam, a stat în depărtare să afle ce avea să îi fie făcut lui, și ce avea să se aleagă de cuvintele ei.
15. Și Dumnezeu a trimis la acea vreme o căldură teribilă în ținutul Egiptului, care ardea carnea omului precum soarele în cursul lui, și i-a oprimat mult pe egipteni.
16. Iar toți egiptenii au mers să se scalde în râu din pricina căldurii mistuitoare ce le ardea carnea lor.
17. Și Batia, fiica lui Faraon, a mers de asemenea să se scalde în râu, datorită căldurii mistuitoare, iar slujnicele ei au mers pe malul râului și toate femeile Egiptului de asemenea.
18. Iar Batia și-a ridicat ochii săi spre râu, și ea a văzut arca pe apă, și a trimis-o pe slujnica ei să o aducă.
19. Și ea a deschis-o și a văzut copilul, și iată pruncul a plâns, iar ea a avut compasiune pentru el, și a spus, acesta este unul din copiii evrei.
20. Și toate femeile Egiptului, care mergeau pe malul râului, au dorit să îi dea să sugă, dar el nu a vrut să sugă, căci acest lucru a fost de la Domnul pentru a-l înapoia pe el la sânul mamei lui.
21. Și sora sa Miriam a fost la acea vreme printre femeile egiptene de pe malul râului. Ea a văzut acest lucru și i-a spus fiicei lui Faraon, să merg să aduc o doică dintre femeile evreilor, ca ea să-l alăpteze pe copil pentru tine?
22. Iar fiica lui Faraon i-a spus ei, mergi! Și tinerele au mers și au chemat-o pe propria mamă a copilului.

23. Și fiica lui Faraon i-a spus lui Iochebed, ia acest copil de aici și alăptează-l pe el pentru mine, iar eu îți voi plăti ție leafa ta, doi arginți zilnic; și femeile au luat copilul și l-au îngrijit.
24. Și la capătul a doi ani, când copilul a crescut, ea l-a adus pe el la fiica lui Faraon, iar el i-a fost ei precum un fiu, și ea i-a pus numele Moise, căci ea a spus, deoarece eu l-am scos pe el afară din apă.
25. Iar Amram tatăl lui i-a pus numele Cabar, căci a spus, a fost pentru el că s-a apropiat de nevasta sa, pe care o alungase.
26. Și Iochebed mama lui i-a pus numele Iecutiel, căci ea a spus, eu am sperat pentru el la Atotputernicul, iar Dumnezeu mi l-a înapoiat mie.
27. Iar Miriam sora lui l-a numit Iered, căci ea a coborât după el la râu să afle care avea să fie sfârșitul lui.
28. Și fratele lui, Aaron, i-a pus numele Abi Zanut, spunând, tatăl meu a lăsat-o pe mama mea și s-a întors la ea datorită lui.
29. Iar Chehat, tatăl lui Amram, l-a numit Abigdor, deoarece datorită lui Dumnezeu a reparat fisura casei lui Iacob, și ei nu mai puteau să-i arunce pe copiii lor de parte bărbătească în apă.
30. Și doica lor l-a numit Abi Soco, spunând, în cortul lui a fost el ascuns timp de trei luni din pricina copiilor lui Ham.
31. Iar tot Israelul l-a numit Șemaia, fiul lui Netanel, căci ei au spus, în zilele lui, Dumnezeu a auzit strigătele lor și i-a salvat pe ei de la opresorii lor.
32. Moise a fost în casa lui Faraon și i-a fost lui Batia, fiica lui Faraon, precum un fiu; iar Moise a crescut printre copiii regelui.

Capitolul 69

1. Și regele Edomului a murit în acele zile, în anul 18 al domniei sale, și a fost îngropat în templul său pe care îl construise pentru el ca reședință sa regală în ținutul Edomului.
2. Iar copiii lui Esau au trimis soli la Petor, care este lângă râu, și au adus de acolo un tânăr cu ochi frumoși și aspect plăcut, al cărui nume era Saul, și l-au făcut rege peste ei în locul lui Samlah.
3. Și Saul a domnit peste toți copiii lui Esau în ținutul Edomului timp de 40 de ani.
4. Iar când Faraon regele Egiptului a văzut că sfatul pe care Balaam îl dăduse referitor la copiii lui Israel nu a reușit, ci ei încă erau roditori, și se înmulțeau și creșteau de-a lungul ținutului Egiptului,
5. Atunci Faraon a poruncit în acele zile ca o proclamare să fie dată de-a lungul Egiptului spre copiii lui Israel, zicând: Nici un om nu va diminua nimic din munca sa zilnică.
6. Și dacă un om va fi găsit deficitar în munca sa, pe care el o face zilnic, fie în mortar sau în cărămizi, atunci fiul său mai mic va fi pus în loc.
7. Iar munca zilnică a Egiptului s-a consolidat asupra copiilor lui Israel în acele zile; și iată, dacă o cărămidă era deficitară în munca zilnică a oricărui om, egiptenii îl luau pe fiul lui cel mai mic prin forță de la mama sa și îl puneau pe el în loc să facă cărămida pe care tatăl său o lăsase lipsă.
8. Și oamenii Egiptului au făcut astfel la toți copiii lui Israel zi după zi, în toate zilele pentru o lungă perioadă.
9. Dar din tribul lui Levi nu au muncit la acea vreme cu izraeliții, frații lor, precum a fost de la început, căci copiii lui Levi știau viclenia egiptenilor, pe care ei o exercitaseră la începutul proiectului înspre izraeliți.

Capitolul 70

1. Și în al treilea an de la nașterea lui Moise, Faraon stătea la un banchet, când regina Alparanit ședea la dreapta lui și Batia la stânga lui, și tânărul Moise stătea la pieptul ei, iar Balaam fiul lui Beor cu cei doi fii ai lui, și toți prinții regatului stăteau la masă în prezența regelui.
2. Și băiatul și-a întins mâna sa către capul regelui, și a luat coroana de pe capul regelui și și-a pus-o pe propriul său cap.
3. Iar când regele și prinții au văzut lucrarea pe care băiatul o făcuse, regele și prinții au fost îngroziți, iar un om spre vecinul său a exprimat uimire.
4. Și regele le-a spus prinților care erau înaintea sa la masă, ce vorbiți voi și ce spuneți voi, o voi prinților, în această chestiune, și care este a fi judecată împotriva băiatului din pricina acestui fapt?
5. Și Balaam, fiul lui Beor magicianul, a răspuns înaintea regelui și prinților, și a spus: Amintește-ți acum, o domnul și regele meu, visul pe care tu l-ai visat cu multe zile în urmă, și aceea ce slujitorul tău ți-a interpretat ție.
6. Așadar acum acesta este un copil dintre copiii evrei, în care este Duhul lui Dumnezeu, și să nu-și permită regele meu să își imagineze că acest tinerel a făcut acest lucru fără cunoaștere.
7. Căci el este un băiat evreu, iar înțelepciunea și înțelegerea sunt cu el, cu toate că el este încă un copil, și cu înțelepciune a făcut el aceasta și și-a ales pentru el regatul Egiptului.
8. Căci aceasta este maniera tuturor evreilor să înșele pe regi și pe nobilii lor, să facă toate aceste lucruri viclenește, pentru a-i face pe regii pământului și pe oamenii lor să tremure.
9. Cu siguranță tu știi că Avraam tatăl lor a acționat astfel, care a înșelat armata regelui Nimrod al Babelului și pe regele Abimelec al Gerarului, și că el și-a luat în stăpânire ținutul copiilor lui Het și toate regatele Canaanului.
10. Și că el a coborât în Egipt și a spus de Sara nevasta sa, ea este sora mea, pentru a induce în eroare Egiptul și regele lui.
11. Fiul său Isaac de asemenea a făcut astfel când a mers la Gerar și a locuit acolo, iar puterea lui a prevalat asupra armatei lui Abimelec regele filistenilor.
12. El de asemenea a gândit să facă regatul filistenilor să se poticnească, zicând că Rebeca nevasta sa era sora sa.
13. Iacob de asemenea s-a purtat perfid cu fratele său, și a luat din mâna lui dreptul lui de întâi născut și binecuvântarea lui.
14. El a mers atunci la Padan-Aram la casa lui Laban fratele mamei sale, și viclenește a obținut de la el pe fiica lui, vitele lui, și toate ce îi aparțineau lui, și a fugit departe și s-a întors la ținutul Canaan la tatăl său.
15. Fiii săi l-au vândut pe fratele lor Iosif, care a mers în Egipt și a devenit un sclav, și a fost pus în închisoare timp de 12 ani.
16. Până când Faraon de altădată a visat vise, și l-a scos din casa de arest, și l-a mărit deasupra tuturor prinților în Egipt datorită interpretării lui a viselor lui Faraon.
17. Iar când Dumnezeu a provocat o foamete de-a lungul ținutului, el a trimis după tatăl său și frații săi, și toată casa tatălui său, și i-a adus și i-a sprijinit pe ei fără plată sau recompensă, și i-a cumpărat pe egipteni ca sclavi.
18. Așadar acum domnul regele meu, iată, acest copil s-a ridicat în locul lor în Egipt, să facă conform faptelor lor și să facă imixtiune cu fiecare rege, prinț, și judecător.
19. Dacă îl încântă pe rege, să vărsăm acum sângele lui pe pământ, ca nu cumva el să crească și să-ți ia guvernul din mâna ta, și speranța Egiptului să piară după ce el domnește.

20. Și Balaam i-a spus regelui, mai mult, haide să-i chemăm pe toți judecătorii Egiptului și pe oamenii înțelepți din el, și să aflăm dacă judecata morții i se cuvinte acestui băiat precum tu ai spus, iar apoi noi îl vom uide pe el.
21. Și Faraon a trimis să fie aduși toți oamenii înțelepți ai Egiptului iar ei au venit înaintea regelui; și un înger al Domnului a venit printre ei, și el era precum unul din oamenii înțelepți ai Egiptului.
22. Iar regele le-a spus oamenilor înțelepți, cu siguranță voi ați auzit ceea ce acest băiat evreu, care este în casă, a făcut; și astfel a judecat Balaam în chestiune.
23. Acum judecați și voi de asemenea și vedeți ce i se cuvine băiatului pentru fapta pe care el a comis-o.
24. Iar îngerul, care părea precum unul din oamenii înțelepți ai lui Faraon, a răspuns, și a spus după cum urmează înaintea tuturor oamenilor înțelepți ai Egiptului și înaintea regelui și a prinților:
25. Dacă îl încântă pe rege, să trimită după oameni care vor aduce înaintea lui o piatră de onix și un cărbune încins, și le vor pune înaintea copilului, iar de copilul își va întinde mâna sa și va lua piatra de onix, atunci noi vom ști că tânărul cu înțelepciune a făcut tot ceea ce el a făcut, și trebuie să îl ucidem.
26. Dar dacă el își întinde mâna sa spre cărbune, atunci noi vom ști că nu a fost cu cunoaștere că a făcut el acest lucru, iar el va trăi.
27. Și părea bun în ochii regelui și ai prinților, așadar regele a făcut conform cuvântului îngerului Domnului.
28. Și regele a ordonat ca piatra de onix și cărbunele să fie aduse și puse înaintea lui Moise.
29. Iar ei l-au pus pe băiat înaintea lor, și băiatul a încercat să își întindă mâna sa către piatra de onix, dar îngerul Domnului a luat mâna lui și a pus-o pe cărbune, iar cărbunele s-a stins în mâna sa, și el l-a ridicat și l-a dus la gura sa, și și-a ars parte din buzele sale și parte din limba sa, și el a devenit greu de gură și limbă.
30. Iar când regele și prinții au văzut aceasta, au știut că Moise nu se purtase cu înțelepciune când a dat jos coroana de pe capul regelui.
31. Astfel regele și prinții s-au abținut de la uciderea copilului. Așadar Moise a rămas în casa lui Faraon, crescând, iar Domnul era cu el.
32. Și cât timp copilul a fost în casa regelui, a fost îmbrăcat în purpuriu și el a crescut printre copiii regelui.
33. Iar când Moise a crescut în casa regelui, Batia, fiica lui Faraon, l-a considerat pe el ca pe un fiu, și toată casa lui Faraon l-a onorat pe el, și toți oamenii Egiptului s-au temut de el.
34. Și el zilnic ieșea și venea în ținutul Goșen, unde frații săi copiii lui Israel se aflau, iar Moise i-a văzut pe ei zilnic suflând greu și în muncă grea.
35. Iar Moise i-a întrebat pe ei, zicând, pentru ce este această muncă împărțită vouă zi după zi?
36. Și ei i-au spus lui tot ceea ce se abătuse asupra lor, și toate interdicțiile pe care Faraon le pusese asupra lor dinainte de nașterea lui.
37. Și ei i-au spus lui toate sfaturile pe care Balaam, fiul lui Beor, le sfătuisese împotriva lor, și de asemenea ceea ce sfătuisese împotriva lui pentru a-l uide după ce el luase coroana regelui de pe capul lui.
38. Iar când Moise a auzit aceste lucruri, mânia sa a fost aprinsă împotriva lui Balaam, și a căutat să îl ucidă, și l-a pândit pe el zi după zi.
39. Iar Balaam s-a temut de Moise, și el și cei doi fii ai săi s-au ridicat și au plecat din Egipt, și au fugit și și-au izbăvit sufletele lor. Ei s-au stabilit în ținutul Cuș la regele Chichianus al Cușului.
40. Și Moise a fost în casa regelui ieșind și intrând, Domnul i-a dat lui favoare în ochii lui Faraon, și în ochii tuturor slujitorilor lui, și în ochii tuturor oamenilor Egiptului, iar ei l-au iubit enorm pe Moise.
41. Și a venit ziua când Moise a mers la Goșen să îi vadă pe frații săi, că i-a văzut pe copiii lui Israel în poverile lor și muncă grea, iar Moise a fost mâhnit din pricina lor.
42. Iar Moise s-a întors în Egipt și a venit la casa lui Faraon, și a venit înaintea regelui, și Moise s-a plecat jos înaintea regelui.
43. Și Moise i-a spus lui Faraon, te rog domnul meu, eu am venit să caut o mică solicitare de la tine, nu îmi întoarce fața mea goală. Iar Faraon i-a spus lui, vorbește!.

44. Și Moise i-a spus lui Faraon, să le fie dată slujitorilor tăi copiii lui Israel, care sunt în Goșen, o zi să se odihnească în ea de la truda lor.
45. Iar regele i-a răspuns lui Moise și a spus, iată, eu ți-am ridicat ție fața în acest lucru să îți acord solicitarea ta.
46. Și Faraon a ordonat o proclamare să fie dată de-a lungul Egiptului și Goșenului, spunând:
47. Către voi, toți copiii lui Israel, astfel spune regele, timp de șase zile voi vă veți face treaba și munca dar în a șaptea zi voi vă veți odihni, și nu veți face nici o treabă, astfel veți face voi toate zilele, precum regele și Moise fiul lui Batia au poruncit.
48. Iar Moise s-a bucurat de acest lucru pe care regele i-l acordase, și toți copiii lui Israel au făcut precum Moise le-a ordonat lor .
49. Căci acest lucru a fost de la Domnul pentru copiii lui Israel, căci Domnul începuse să își amintească de copiii lui Israel să îi salveze de dragul părinților lor.
50. Și Domnul a fost cu Moise iar faima lui a mers de-a lungul Egiptului.
51. Și Moise a devenit mare în ochii tuturor egiptenilor și în ochii tuturor copiilor lui Israel, căutând bine pentru poporul său Israel, vorbindu-i cuvinte de pace referitor la ei regelui.

Capitolul 71

1. Și când Moise avea 18 ani, el a dorit să-i vadă pe tatăl său și pe mama sa și a mers la ei la Goșen; iar când Moise venise aproape de Goșen, a venit la locul unde copiii lui Israel erau implicați în muncă, și el le-a observat poverile lor, și l-a văzut pe un egiptean lovindu-l pe unul din frații săi evrei.
2. Iar când omul care era bătut l-a văzut pe Moise, a fugit la el pentru ajutor, căci omul Moise era respectat mult în casa lui Faraon. Și i-a spus lui, domnul meu ajută-mă, acest egiptean a venit în casa mea în timpul nopții, m-a legat, și a venit la nevasta mea în prezența mea, iar acum el caută să îmi ia viața.
3. Și când Moise a auzit acest lucru hain, mânia sa a fost aprinsă împotriva egipteanului, și s-a întors într-o parte și în cealaltă, și când a văzut ca nu era nici un om în jur, l-a ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip, și l-a izbăvit pe evreu din mâna celui care l-a lovit.
4. Iar evreul a mers la casa sa și Moise s-a întors acasă la el, și a mers și s-a întors înapoi la casa regelui.
5. Și când omul se întorsese acasă, s-a gândit să o repudieze pe nevasta sa, căci nu era drept în casa lui Iacob ca vreun bărbat să vină la nevasta sa după ce ea fusese pângărită.
6. Iar femeia a mers și le-a spus fraților ei, și frații ei au căutat să îl ucidă, iar el a fugit la casa sa și a scăpat.
7. Și în a doua zi Moise a mers la frații săi, și a văzut, și iată doi oameni se certau, iar el i-a spus celui nelegiuit, de ce îl lovești tu pe vecinul tău?
8. Iar el a răspuns și i-a spus lui: Cine te-a pus pe tine ca prinț și judecător deasupra noastră? Te gândești să mă ucizi pe mine precum l-ai ucis pe egiptean? Și Moise s-a temut și a spus, cu siguranță lucrul este cunoscut!
9. Iar Faraon a auzit de această pricină, și a ordonat ca Moise să fie ucis, așa că Dumnezeu și-a trimis îngerul Lui, și el i-a apărut lui Faraon în asemănarea unui căpitan al gărzii.
10. Și îngerul Domnului a luat sabia din mâna unui alt căpitan al gărzii, și i-a tăiat capul lui cu ea, căci asemănarea celui alt căpitan al gărzii se schimbă în asemănarea lui Moise.
11. După aceea, îngerul Domnului a apucat mâna dreaptă a lui Moise, și l-a adus afară din Egipt, și l-a pus înafara granițelor Egiptului, la o distanță de 40 de zile de mers.
12. Iar Aaron fratele lui a rămas singur în ținutul Egiptului, și a proorocit copiilor lui Israel, spunând:
13. Astfel spune Domnul Dumnezeul strămoșilor voștri. Aruncați , fiecare om, abominațiile ochilor Lui, și nu vă pângăriți cu idolii Egiptului.
14. Și copiii lui Israel s-au răzvrătit și nu au vrut să asculte de Aaron la acea vreme.
15. Iar Domnul s-a gândit să îi distrugă pe ei, dacă nu ar fi fost că Domnul și-a amintit legământul pe care El îl făcuse cu Avram, Isaac și Iacob.
16. În acele zile mâna lui Faraon a continuat să fie severă împotriva copiilor lui Israel, iar el i-a zdrobit și i-a oprimat pe ei până la vremea când Dumnezeu și-a trimis Cuvântul Lui și i-a luat în vedere pe ei.

Capitolul 72

1. Și s-a petrecut în acele zile că a fost un război mare între copiii lui Cuș și copiii estului și ai lui Aram, iar ei s-au răzvrătit împotriva regelui Cușului în ale cărui mâini ei erau.
2. Așadar regele Chichianus al Cușului a plecat cu toți copiii lui Cuș, un popor numeros precum nisipul, și a mers să lupte împotriva lui Aram și a copiilor estului, să îi aducă sub stăpânire.
3. Și când Chichianus a plecat, l-a lăsat pe magicianul Balaam cu cei doi fii ai lui să păzească orașul și pe cei mai mici ai ținutului.
4. Așadar Chichianus a plecat înspre Aram și copiii estului, și a luptat împotriva lor și i-a bătut, iar ei toți au căzut jos răniți înaintea lui Chichianus și a oamenilor lui.
5. Și i-a luat pe mulți din ei captivi și i-a adus sub stăpânire precum la început, și a campat pe ținutul lor să ia tribut de la ei ca de obicei.
6. Iar Balaam, fiul lui Beor, când regele Cușului l-a lăsat să păzească orașul și pe sărmanii orașului, s-a ridicat și i-a sfătuit pe oamenii ținutului să se răzvrătească împotriva regelui Chichianus și să nu îl lase să intre în oraș când avea să vină acasă.
7. Și oamenii ținutului au ascultat de el, și i-au jurat și l-au făcut pe el rege peste ei, iar pe cei doi fii ai lui căpitani ai armatei.
8. Prin urmare s-au ridicat și au înălțat zidurile orașului la cele două colțuri, și au construit o clădire extrem de strașnică.
9. Și la al treilea colț ei au săpat șanțuri fără număr, între oraș și râul care înconjura tot ținutul Cuș, și au făcut apele râului să țâșnească acolo.
10. La al patrulea colț ei au adunat șerpi numeroși prin incantațiile și farmececele lor. Ei au fortificat orașul și au locuit înăuntrul lui, și fără permisiune nimeni nu ieșea sau intra înaintea lor.
11. Iar Chichianus a luptat împotriva lui Aram și a copiilor estului și i-a biruit ca înainte, și ei i-au dat lui tributul obișnuit, iar el a plecat și s-a întors în ținutul său.
12. Și când regele Chichianus al Cușului s-a apropiat de orașul său împreună cu toți căpitanii forțelor, ei și-au ridicat ochii lor și au văzut că zidurile orașului au fost clădite în sus și înălțate mult. Prin urmare oamenii au fost uimiți de aceasta.
13. Iar ei au spus unul altuia, este deoarece au văzut că am fost întârziați în bătălie, și s-au îngrijorat mult pentru noi; prin urmare au făcut acest lucru și au înălțat zidurile orașului și le-au fortificat, pentru ca regii Canaanului să nu vină în bătălie împotriva lor.
14. Așadar regele și trupele s-au apropiat de poarta orașului și s-au uitat în sus și iată, toate porțile orașului erau închise, iar ei au strigat către santinele, zicând, deschideți-ne, ca să putem intra în oraș.
15. Dar santinelele au refuzat să le deschidă lor prin ordinul magicianului Balaam regele lor. Ei nu le-au îndurat să-i lase să intre în orașul lor.
16. Așadar au stârnit o bătălie împotriva lor vizavi de poarta orașului, și 130 de oameni din armata lui Chichianus au căzut în acea zi.
17. Iar în următoarea zi ei au continuat să lupte și au luptat pe partea cu râul; au încercat să treacă dar nu au putut, astfel unii din ei s-au scufundat în gropi și au murit.
18. Așa că regele le-a ordonat să taie copaci să facă pontoane, pe care ar fi putut trece la ei, și au făcut astfel.
19. Și când au venit la locul șanțurilor, apele au fost învărtite de mori, și 200 de oameni de pe zece pontoane au fost înecați.
20. Și în a treia zi au venit să lupte pe partea unde erau șerpilor, dar nu s-au putut apropia acolo, căci șerpilor au omorât din ei 170 de oameni, iar ei au încetat a se lupta împotriva Cușului. Ei au asediat Cușul timp de nouă ani, nici o persoană nu a ieșit sau a intrat.

21. La acea vreme când războiul și asediul erau împotriva Cușului, Moise a fugit din Egipt de la Faraon care căuta să îl ucidă pentru că l-a omorât pe egiptean.
22. Și Moise avea 18 ani când a fugit din Egipt de la prezența lui Faraon, și el a fugit și a scăpat la bivuacul lui Chichianus, care la acea vreme asedia Cușul.
23. Și Moise a fost nouă ani în tabăra regelui Chichianus al Cușului, în tot timpul în care ei asediau Cușul, iar Moise ieșea și intra cu ei.
24. Iar regele și prinții și toți oamenii luptători îl iubeau pe Moise, căci el era mare și vrednic, statura lui era precum un nobil leu, fața lui era precum soarele, iar puterea lui era precum aceea a unui leu, iar el era sfetnic al regelui.
25. Și la sfârșitul a nouă ani Chichianus a fost cuprins de o boală mortală, iar boala lui a prevalat asupra lui și el a murit în a șaptea zi.
26. Așadar slujitorii lui l-au îmbălsămat, și l-au purtat, și l-au îngropat vizavi de poarta orașului înspre nordul ținutului Egiptului.
27. Și ei au construit deasupra lui o clădire elegantă, strașnică și înaltă, și au pus pietre mari dedesubt.
28. Iar pe acele pietre cărturarii regelui au gravat toată măreția regelui lor Chichianus și toate bătlăile lui pe care el le-a purtat; iată ele sunt scrise acolo până în această zi.
29. Acum după moartea regelui Chichianus al Cușului oamenii lui și trupele lui s-au mâhnit mult din pricina războiului.
30. Așadar au spus unul altuia, dați-ne sfat ce ar trebui să facem la vremea aceasta, căci noi am locuit în pustietate nouă ani departe de casele noastre.
31. Dacă noi spunem, noi ne vom lupta împotriva orașului, mulți din noi vor cădea răniți sau uciși, iar dacă rămânem aici în asediu noi de asemenea vom muri.
32. Căci acum toți regii Aramului și ai copiilor estului vor auzi că regele nostru este mort, iar ei ne vor ataca pe noi deodată într-o manieră ostilă, și ei vor lupta împotriva noastră și nu vor lăsa nici o rămășiță din noi.
33. Acum prin urmare haideți să mergem să facem un rege peste noi, și să rămânem în asediu până când orașul ne este cedat nouă.
34. Iar ei și-au dorit să aleagă în acea zi un om ca rege din armata lui Chichianus, și nu au găsit nici o alegere precum Moise ca să domnească peste ei.
35. Și ei s-au grăbit și au dat jos veșmintele fiecărui om și le-au aruncat pe pământ, și ei au făcut o grămadă mare și l-au pus pe Moise pe ea.
36. Și s-au ridicat și au sunat din trompete și au strigat înaintea lui, și au spus, fie ca regele să trăiască, fie ca regele să trăiască!
37. Iar toți oamenii și nobilii i-au jurat lui să i-o dea de nevastă pe regina Adonia din Cuș, nevasta lui Chichianus, și l-au făcut pe Moise rege peste ei în acea zi.
38. Și toți oamenii Cușului au dat o proclamare în acea zi, zicând, fiecare om trebuie să-i dea ceva lui Moise din ceea ce are în posesia sa.
39. Iar ei au întins o pânză pe morman, și fiecare om a aruncat pe ea ceva din ceea ce avea, unul un cercel de aur iar celălalt o monedă.
40. De asemenea din pietre de onix, bedelion, perle și marmură au aruncat copiii lui Cuș pentru Moise deasupra mormanului, de asemenea argint și aur în mare abundență.
41. Iar Moise a luat tot argintul și aurul, toate vasele, și bedelionul și pietrele de onix, pe care copiii lui Cuș i le dăduseră lui, și el le-a pus printre comorile sale.
42. Și Moise a domnit peste copiii lui Cuș în acea zi, în locul regelui Chichianus al Cușului.

Capitolul 73

1. În anul 55 al domniei lui Faraon regele Egiptului, care este anul 157 al venirii izraeliților în Egipt, a domnit Moise în Cuș.
2. Moise avea 27 de ani când a început să domnească peste Cuș, și 40 de ani el a domnit.
3. Iar Domnul i-a dat lui Moise favoare și grație în ochii tuturor copiilor lui Cuș, și copiii lui Cuș l-au iubit pe el enorm; așadar Moise a fost favorizat de Domnul și de oameni.
4. Și în a șaptea zi a domniei lui, toți copiii lui Cuș s-au adunat și au venit înaintea lui Moise și i s-au plecat jos la pământ lui.
5. Și toți copiii au vorbit împreună în prezența regelui, zicând: Dă-ne sfat ca noi să putem vedea ce e de făcut acestui oraș.
6. Căci sunt acum nouă ani de când noi am asediat în jurul orașului, și nu ne-am văzut copiii și nevestele.
7. Așadar regele le-a răspuns lor, zicând: Dacă voi veți asculta de vocea mea în toate ce vi le voi porunci, atunci Domnul ne va da orașul în mâinile noastre iar noi îl vom supune.
8. Căci dacă noi luptăm împotriva lor ca în bătălia anterioară, pe care noi am avut-o cu ei înainte de moartea lui Chichianus, mulți dintre noi vor cădea jos răniți ca înainte.
9. Așadar acum, iată, aici este sfat pentru voi în această chestiune; dacă voi veți asculta de vocea mea, atunci orașul va fi dat în mâinile noastre.
10. Așadar toate forțele i-au răspuns regelui, zicând, tot ceea ce domnul nostru va porunci aceea vom face.
11. Și Moise le-a spus lor: Treceți prin și proclamați o voce în tot bivuacul către toți oamenii, spunând:
12. Astfel spune regele, mergeți în pădure și aduceți cu voi din puii de barză, fiecare om cu un pui în mâna sa.
13. Și orice persoană care încalcă cuvântul regelui, care nu va aduce cu el puiul lui, acela va muri, iar regele va lua tot ceea ce îi aparține lui.
14. Și când îi veți aduce ei vor fi în grija voastră, voi îi veți îngriji până când vor crește, iar voi îi veți învăța să se năpustească, precum este felul puilor de șoim.
15. Astfel toți copiii lui Cuș au auzit cuvintele lui Moise, și s-au ridicat și au cauzat o proclamare să fie dată de-a lungul bivuacului, spunând:
16. Către voi, toți copiii lui Cuș, ordinul regelui este ca voi să mergeți toți împreună în pădure și să prindeți acolo berzele tinere, fiecare om puiul de barză în mâna sa, iar voi îi veți aduce acasă.
17. Și orice persoană care încalcă ordinul regelui va muri, iar regele va lua tot ceea ce îi aparține lui.
18. Și toți oamenii au făcut astfel, și au mers în codru și s-au cățărât în pini și au prins, fiecare om un pui în mâna sa, toți puii de barză, și i-au adus în deșert și i-au crescut la ordinul regelui, și i-au învățat să se năpustească, similar cu tinerii șoimi.
19. Și după ce tinerele berze au fost crescute, regele a ordonat ca ele să fie înfometate timp de trei zile, și toți oamenii au făcut astfel.
20. Iar în a treia zi, regele le-a spus lor: Întăriți-vă și deveniți oameni viteji, și să-și pună fiecare om armura sa și sabia sa legată la mijloc, și să călărească fiecare om pe calul său și să ia fiecare barza sa tânără în mâna sa.
21. Și noi ne vom ridica și vom lupta împotriva orașului la locul unde sunt șerprii; și toți oamenii au făcut precum poruncise regele.
22. Iar ei și-au luat fiecare om barza sa tânără în mâna sa, și au plecat, și când au venit la locul șerpilor, regele le-a spus lor, trimiteți-vă fiecare om barza sa tânără asupra șerpilor.
23. Și ei au trimis fiecare om barza sa tânără la ordinul regelui, iar berzele tinere s-au năpustit asupra șerpilor și i-au devorat pe toți și i-au distrus din locul acela.
24. Iar când regele și oamenii văzuseră că toți șerprii au fost distruși din acel loc, toți oamenii au ridicat un strigăt mare.

25. Și ei s-au apropiat și s-au luptat împotriva orașului și l-au luat și l-au supus, și au intrat în oraș.
26. Și au murit în acea zi 1.100 de bărbați din oamenii orașului, toți care locuiau în oraș, dar din oamenii care asediau nici unul nu a murit.
27. Așadar toți copiii lui Cuș au mers fiecare la casa sa, la nevasta și copiii săi și la toate cele ce-i aparțineau.
28. Iar Balaam magicianul, când a văzut că orașul a fost luat, a deschis poarta iar el și cei doi fii ai săi și cei opt frați ai săi au fugit și s-au întors în Egipt, la Faraon regele Egiptului.
29. Ei sunt vrăjitorii și magicienii menționați în Cartea Legii, stând împotriva lui Moise când Domnul a adus urgiile asupra Egiptului.
30. Așadar Moise a luat orașul prin înțelepciunea sa, iar copiii lui Cuș l-au pus pe tron în locul regelui Chichianus al Cușului.
31. Iar ei au pus coroana regală pe capul lui, și i-au dat-o de nevestă pe Adonia, regina din Cuș; fosta nevestă a lui Chichianus.
32. Și Moise s-a temut de Domnul Dumnezeuul părinților săi, așa că nu a venit la ea, nici nu și-a întors ochii săi înspre ea.
33. Căci Moise și-a amintit cum Avraam îl făcuse pe slujitorul lui Eliezer să jure, spunându-i lui, să nu iei o femeie din fiicele din Canaan pentru fiul meu Isaac.
34. De asemenea ceea ce Isaac a făcut când Iacob fugise de fratele lui, când i-a poruncit, zicând, să nu iei o nevestă din fiicele din Canaan, nici să faci alianță cu vreunul din copiii lui Ham.
35. Căci Domnul Dumnezeuul nostru i-a dat pe Ham fiul lui Noe, și pe copiii lui și pe toată sămânța lui, ca sclavi pentru copii lui Șem și pentru copii lui Iafet, și pentru sămânța lor după ei, ca sclavi, pentru totdeauna.
36. Prin urmare Moise nu și-a întors inima sa și nici ochii săi înspre nevasta lui Chichianus în toate zilele în care el a domnit peste Cuș.
37. Și Moise s-a temut de Domnul Dumnezeuul său toată viața sa, iar Moise a mers înaintea Domnului în adevăr cu toată inima sa și cu tot sufletul său, el nu s-a întors de la calea dreaptă în toate zilele vieții sale; el nu a declinat de la cale nici înspre dreapta și nici înspre stânga, în care Avraam, Isaac și Iacob merseseră.
38. Și Moise s-a întărit în regatul copiilor lui Cuș, și i-a îndrumat pe copiii lui Cuș cu înțelepciunea sa obișnuită, iar Moise a prosperat în regatul său.
39. La acea vreme Aramul și copiii estului au auzit că regele Chichianus al Cușului murise. Așadar Aramul și copiii estului s-au răzvrătit împotriva Cușului în acele zile.
40. Iar Moise a adunat toți copiii lui Cuș, un popor foarte mare, aproape 30.000 de oameni, și a mers să lupte împotriva Aramului și a copiilor estului.
41. Și ei au mers întâi la copiii estului, iar când copiii estului au auzit raportul lor, au mers să îi întâmpine, și au purtat bătălie cu ei.
42. Și războiul a fost sever împotriva copiilor estului, astfel Domnul i-a dat pe toți copiii estului în mâna lui Moise, și aproape 300 de oameni au căzut omorâți.
43. Și toți copiii estului s-au întors înapoi și s-au retras, așa că Moise și copiii lui Cuș i-au urmărit și i-au supus și au pus o taxă asupra lor, precum le era obiceiul lor.
44. Așadar Moise și toți oamenii care erau cu el au trecut de acolo în ținutul Aram pentru bătălie.
45. Și oamenii Aramului de asemenea au mers să îi întâmpine, și s-au luptat împotriva lor, iar Domnul i-a dat în mâna lui Moise, și mulți din oamenii Aramului au căzut răniți.
46. Iar Aramul de asemenea a fost supus de Moise și de oamenii Cușului, și de asemenea și-au dat taxa obișnuită.
47. Și Moise a adus Aramul și copiii estului sub supunerea copiilor lui Cuș, iar Moise și toți oamenii care erau cu el s-au întors înspre ținutul Cuș.
48. Iar Moise s-a întărit în regatul copiilor lui Cuș, și Domnul a fost cu el. Și toți copiii lui Cuș s-au temut de el.

Capitolul 74

1. La capătul anilor Saul a murit, regele Edomului, iar Baal Canan, fiul lui Acbor, a domnit în locul lui.
2. În anul 16 al domniei lui Moise peste Cuș, Baal Canan, fiul lui Acbor, a început să domnească în ținutul Edomului peste toți copiii lui Edom, ceea ce a făcut timp de 38 de ani.
3. În zilele lui, Moabul s-a răzvrătit împotriva puterii Edomului, fiind sub Edom din zilele lui Hadad, fiul lui Bedad, care i-a bătut pe ei și pe Midian, și a adus Moabul sub supunerea Edomului.
4. Iar când Baal Canan fiul lui Acbor a domnit peste Edom, toți copiii Moabului și-au retractat alianța lor cu Edomul.
5. Și regele Angeas al Africii, a murit în acele zile, iar fiul său Azdrubal a domnit în locul său.
6. Și în acele zile Ianeas a murit, regele copiilor lui Chittim, iar ei l-au îngropat în templul lui pe care și-l construise pentru el în câmpia Canopia ca reședință, iar Latinus a domnit în locul lui.
7. În anul 22 al domniei lui Moise peste copiii lui Cuș, Latinus a domnit peste copiii lui Chittim 45 de ani.
8. Și el de asemenea și-a construit un mare și strașnic turn, și a construit înăuntrul lui un templu elegant ca reședința sa, să conducă guvernul său, precum era obiceiul.
9. În al treilea an al domniei sale a cauzat o proclamare să fie făcută către toți meșteșugarii lui, care au făcut multe corăbii pentru el.
10. Și Latinus și-a adunat toate forțele sale, iar ei au venit în corăbii, și au mers cu ele să lupte împotriva lui Azdrubal fiul regelui Angeas al Africii, și au venit în Africa și au purtat bătălie cu Azdrubal și armata lui.
11. Iar Latinus a prevalat asupra lui Azdrubal, și Latinus a luat de la Azdrubal apeductul pe care tatăl lui îl întinsese de la copiii lui Chittim, când a luat-o pe Iania fiica lui Uzi de nevastă. Prin urmare Latinus a răsturnat podul apeductului, și a dat o lovitură severă întregii armate a lui Azdrubal.
12. Și oamenii puternici rămași ai lui Azdrubal s-au întărit, iar inimile lor au fost umplute cu invidie, și ei au curtat moartea, și din nou s-au angajat în bătălie cu regele Latinus al Chittimului.
13. Și bătălia a fost severă asupra tuturor oamenilor Africii, iar ei au căzut cu toții răniți înaintea lui Latinus și a oamenilor lui, și Azdrubal regele de asemenea a căzut în acea bătălie.
14. Iar regele Azdrubal avea o fiică frumoasă, al cărei nume era Ușpezena, și toți oamenii Africii și-au ținut asemănarea ei pe veșmintele lor, datorită frumuseții ei mari și înfățișării ei plăcute.
15. Și oamenii lui Latinus au văzut-o pe Ușpezena, fiica lui Azdrubal, și au lăudat-o pe ea la Latinus regele lor.
16. Iar Latinus a ordonat ca ea să fie adusă la el, și Latinus a luat-o pe Ușpezena de nevastă, și s-a întors înapoi la drumul său înspre Chittim.
17. Și a fost după moartea lui Azdrubal, fiul lui Angeas, când Latinus se întorsese înapoi înspre ținutul său de la bătălie, că toți locuitorii Africii s-au ridicat și l-au luat pe Anibal fiul lui Angeas, fratele mai tânăr al lui Azdrubal, și l-au făcut pe el rege în locul fratelui lui peste tot ținutul Africii.
18. Și când el a domnit, s-a hotărât să meargă la Chittim să lupte împotriva copiilor lui Chittim, să răzbune cauza lui Azdrubal fratele său, și din pricina locuitorilor Africii, și el a făcut astfel.
19. Iar el a făcut multe corăbii, și a venit cu ele cu toată armata sa, și a mers la Chittim.
20. Așa că Anibal s-a luptat cu copiii lui Chittim, iar copiii lui Chittim au căzut răniți înaintea lui Anibal și a armatei sale, iar Anibal a răzbunat cauza fratelui său.
21. Și Anibal a continuat războiul timp de 18 ani cu copiii lui Chittim, iar Anibal a locuit în ținutul Chittimului și a campat acolo pentru mult timp.
22. Iar Anibal i-a bătut pe copiii lui Chittim foarte sever, și le-a ucis oamenii lor mari și prinții lor, iar din restul oamenilor a ucis aproape 80.000 de oameni.
23. Și la sfârșitul zilelor și anilor, Anibal s-a întors la ținutul său în Africa, și a domnit în siguranță în locul lui Azdrubal fratele său.

Capitolul 75

1. La acea vreme, în anul 180 al venirii izraeliților în Egipt, au ieșit din Egipt oameni viteji, 30.000 pe jos, din copiii lui Israel, care erau toți din tribul lui Iosif, din copiii lui Efraim, fiul lui Iosif.
2. Căci ei au spus că perioada a fost împlinită, pe care Domnul le-o stabilise copiilor lui Israel în vremurile vechi, pe care El i-a spus-o lui Avraam.
3. Și acești oameni s-au încins, și și-au legat fiecare sabia sa într-o parte, și fiecare și-a pus armura sa pe el, iar ei s-au încrezut în puterea lor, și au ieșit împreună din Egipt cu o mână puternică.
4. Dar ei nu și-au adus nici o provizie pentru drum, doar argint și aur, nici măcar pâine pentru acea zi nu și-au luat ei în mâinile lor, căci s-au gândit să își ia provizia lor cu plată de la filistenii, iar dacă nu, ei aveau să o ia cu forța.
5. Și acești oameni erau foarte puternici și viteji, un om putea urmări o mie iar doi puteau pune pe fugă zece mii; așa că ei s-au încrezut în puterea lor și au mers împreună așa cum erau.
6. Iar ei și-au îndreptat cursul înspre ținutul Gat, și au mers și au găsit păstorii din Gat hrănind vitele copiilor lui Gat.
7. Și ei le-au spus păstorilor, dați-ne câteva din oi pentru plată, ca noi să putem mânca, căci ne este foame, căci noi nu am mâncat nici o pâine în această zi.
8. Iar pastorii au spus, sunt ele oile sau vitele noastre ca noi să vi le dăm vouă chiar și pentru plată? Așadar copiii lui Efraim s-au apropiat să le ia prin forță.
9. Și păstorii din Gat au strigat după ei încât strigătul lor a fost auzit la distanță, așa că toți copiii lui Gat au mers la ei.
10. Iar când copiii lui Gat au văzut faptele rele ale copiilor lui Efraim, s-au întors și au adunat oamenii din Gat, și și-au pus fiecare om armura sa, și au venit la copiii lui Efraim pentru a purta bătălie.
11. Și s-au luptat cu ei în valea din Gat, iar bătălia a fost severă, și au ucis unii de la ceilalți o mulțime mare în acea zi.
12. Iar în a doua zi copiii din Gat au trimis mesageri la toate orașele filistenilor ca ei să le poată veni în ajutorul lor, spunând:
13. Veniți la noi și ajutați-ne, ca să-i putem bate pe copiii lui Efraim care au venit din Egipt să ne ia vitele noastre, și să se lupte împotriva noastră fără cauză.
14. Acum sufletele copiilor lui Efraim erau epuizate de foame și sete, căci ei nu mâncaseră nici o pâine de trei zile. Și 40.000 de oameni au venit din orașele filistenilor în ajutorul oamenilor din Gat.
15. Și acești oameni au fost angajați în bătălie cu copiii lui Efraim, iar Domnul i-a dat pe copiii lui Efraim în mâinile filistenilor.
16. Și ei i-au ucis pe toți copiii lui Efraim, toți cei care ieșiseră din Egipt, nici unul nu a rămas decât zece oameni care fugiseră de la luptă.
17. Căci acest rău a fost de la Domnul împotriva copiilor lui Efraim, căci ei au încălcat Cuvântul Domnului ieșind din Egipt înainte ca perioada să fi venit, pe care Domnul în zilele din vechi o stabilise pentru Israel.
18. Iar din filistenii a căzut de asemenea o mulțime mare, aproape 20.000 de oameni, și frații lor i-au purtat și i-au îngropat în orașele lor.
19. Și cei uciși din copiii lui Efraim au rămas părăsiți în valea din Gat pentru multe zile și mulți ani, și nu au fost aduși la înmormântare, iar valea a fost umplută cu oasele oamenilor.
20. Iar oamenii care scăpaseră de la bătălie au venit în Egipt, și le-au spus tuturor copiilor lui Israel tot ceea ce se abătuse asupra lor.
21. Și tatăl lor Efraim a jeli după ei timp de multe zile, iar frații lui au venit să îl aline.
22. Iar el a venit la nevasta sa și ea a născut un fiu, și el i-a pus numele Beria, căci ea fusese nefericită în casa lui.

Capitolul 76

1. Moise, fiul lui Amram, era încă rege în ținutul Cuș în acele zile, iar el a prosperat în regatul său, și a condus guvernul copiilor lui Cuș în justiție, în dreptate și integritate.
2. Și toți copiii lui Cuș l-au iubit pe Moise în toate zilele în care el a domnit peste ei, și toți locuitorii ținutului Cuș s-au temut mult de el.
3. Și în anul 40 al domniei lui Moise peste Cuș, Moise stătea pe tronul regal în timp ce regina Adonia era înaintea lui, și toți nobilii stăteau în jurul lui.
4. Iar regina Adonia a spus înaintea regelui și prinților: Ce este acest lucru pe care voi, copiii lui Cuș, l-ați făcut pentru atât de mult timp?
5. Cu siguranță știți că timp de 40 de ani cât acest om a domnit peste Cuș el nu s-a apropiat de mine, nici nu a slujit zeilor copiilor lui Cuș.
6. Așadar acum ascultați, o voi copii ai lui Cuș, și nu-l mai lăsați pe acest om să domnească peste voi căci el nu este din carnea noastră.
7. Iată, fiul meu Menacrus este crescut, lăsați-l pe el să domnească peste voi, căci este mai bine pentru voi să-i slujiți fiului domnului vostru, decât să-i slujiți unui străin, un sclav al regelui Egiptului.
8. Și toți oamenii și nobilii copiilor lui Cuș au auzit cuvintele pe care regina Adonia le vorbise în urechile lor.
9. Și toți oamenii au pregătit accesiunea până seara, iar dimineața ei s-au sculat devreme și l-au făcut pe Menacrus, fiul lui Chichianus, rege peste ei.
10. Și toți copiii lui Cuș nu au îndrăznit să își întindă mâna împotriva lui Moise, căci Domnul era cu Moise, iar copiii lui Cuș și-au amintit jurământul pe care ei i-l juraseră lui Moise; prin urmare ei nu i-au făcut nici un rău lui.
11. Dar în schimb copiii lui Cuș i-au dat multe cadouri lui Moise, și l-au trimis de la ei cu mare onoare.
12. Prin urmare Moise a ieșit din ținutul Cuș și a mers să-și găsească o casă și a încetat să domnească peste Cuș. Iar Moise avea 66 de ani când a plecat din ținutul Cuș, căci lucrul a fost de la Domnul, căci perioada venise pe care El o stabilise în zilele din vechi, să-l scoată pe Israel de sub asuprirea copiilor lui Ham.
13. Așadar Moise a mers la Midian, căci s-a temut să se întoarcă în Egipt din pricina lui Faraon, iar el a mers și s-a așezat la o fântână de apă în Midian.
14. Și cele șapte fiice ale lui Reuel midianitul au mers să hrănească turma tatălui lor.
15. Iar ele au venit la fântână și au scos apă să adape turma tatălui lor.
16. Așadar păstorii din Midian au venit și le-au alungat, iar Moise s-a ridicat și le-a ajutat și a adăpat turma.
17. Iar ele au venit acasă la tatăl lor Reuel, și i-au spus ceea ce Moise a făcut pentru ele.
18. Și ele au spus, un bărbat egiptean ne-a izbăvit din mâinile păstorilor, a scos apă pentru noi și a adăpat turma.
19. Și Reuel le-a spus fiicelor sale: Și unde este el? Pentru ce l-ați lăsat pe om?
20. Iar Reuel a trimis după el și l-a adus acasă, și a mâncat pâine cu el.
21. Și Moise i-a relatat lui Reuel că fugise din Egipt și că a domnit 40 de ani peste Cuș, și că ei după aceea luaseră guvernul de la el, și îl trimiseseră în pace cu onoare și cu cadouri.
22. Iar când Reuel auzise cuvintele lui Moise, Reuel și-a spus în sine sa, eu îl voi pune pe acest om în închisoare, lucru prin care îi voi concilia pe copiii lui Cuș, căci el a fugit de la ei.
23. Și l-au luat și l-au pus în închisoare, iar Moise a fost în închisoare 10 ani, și în timp ce Moise era în închisoare, Zippora fiica lui Reuel și-a făcut milă de el, și l-a întreținut cu pâine și cu apă tot timpul.
24. Și toți copiii lui Israel erau încă în ținutul Egiptului slujind egiptenilor în tot soiul de muncă grea, iar mâna Egiptului a continuat în severitate asupra copiilor lui Israel în acele zile.

25. La acea vreme Domnul l-a lovit pe Faraon regele Egiptului, și l-a afectat cu urgia leprei din talpa piciorului lui până în creștetul capului lui. Datorită tratamentului crud asupra copiilor lui Israel a fost această urgie la acea vreme de la Domnul asupra lui Faraon regele Egiptului.
26. Căci Domnul a ascultat de rugăciunea poporului Lui, copiii lui Israel, iar strigătul lor a ajuns la El din pricina muncii lor grele.
27. Totuși mânia Lui nu s-a întors de la ei, iar mâna lui Faraon era încă întinsă împotriva copiilor lui Israel, și Faraon s-a răzvrătit înaintea Domnului, și a sporit jugul lui asupra copiilor lui Israel, și le-a amărât viețile lor cu tot soiul de muncă grea.
28. Și când Domnul cauzase urgia asupra lui Faraon regele Egiptului, el a cerut oamenilor lui înțelepți și vrăjitorilor lui să îl lecuiască.
29. Iar oamenii lui înțelepți și vrăjitorii lui i-au spus că dacă sângele copiilor mici ar fi pus în răni el ar fi vindecat.
30. Și Faraon a ascultat de ei, și a trimis slujitorii săi la Goșen la copiii lui Israel să-i ia pe copiii lor micuți.
31. Iar slujitorii lui Faraon au mers și i-au luat pe pruncii copiilor lui Israel de la piepturile mamelor lor prin forță, și i-au adus la Faraon zilnic, un copil în fiecare zi, iar doctorii i-au ucis și au aplicat sângele lor bolii; astfel au făcut ei în toate zilele.
32. Și numărul copiilor pe care Faraon i-a ucis a fost de 375.
33. Dar Domnul nu a ascultat de doctorii Egiptului iar urgia a continuat să sporească mult.
34. Și Faraon a fost zece ani afectat de acea urgie, totuși inima lui Faraon a fost mai întărită împotriva copiilor lui Israel.
35. Și la capătul a zece ani Domnul a continuat să-l afecteze pe Faraon cu urgii distructive.
36. Iar Domnul l-a lovit cu o tumoare rea și boală la stomac, iar acea urgie s-a schimbat într-o bubă severă.
37. La acea vreme cei doi miniștri ai lui Faraon au venit din ținutul Goșen unde toți copiii lui Israel se aflau, și au mers la casa lui Faraon și i-au spus, noi i-am văzut pe copiii lui Israel stăviliți în munca lor și neglijenți în truda lor.
38. Iar când Faraon a auzit cuvintele miniștrilor săi, mânia sa s-a aprins împotriva copiilor lui Israel enorm, căci a fost foarte mâhnit de durerea trupului său.
39. Și el a răspuns și a spus: Acum că ai lui Israel copii știu că eu sunt bolnav, ei se întorc și râd de noi, așadar acum înhămați carul meu pentru mine, iar eu mă voi duce la Goșen și voi vedea batjocora copiilor lui Israel cu care ei mă zeflemisesc pe mine. Așa că slujitorii săi au înhămat carul pentru el.
40. Și l-au luat și l-au pus călare pe un cal, căci el nu era abil să conducă de unul singur.
41. Și a luat cu el zece călăreți și zece pedestrași, și a mers la copiii lui Israel la Goșen.
42. Iar când ei veniseră la granița Egiptului, calul regelui a trecut într-un loc îngust, elevat în partea goală a podgoriei, împrejmuit în ambele părți, depresiunea șesului fiind pe cealaltă parte.
43. Și caii au alergat repede în acel loc și s-au împresurat unul pe altul, iar ceilalți cai l-au împresurat pe calul regelui.
44. Iar calul regelui a căzut în depresiunea terenului în timp ce regele călărea pe el, și când a căzut, carul s-a răsturnat peste fața regelui și calul era întins pe rege, iar regele a țipat, căci carnea lui era foarte dureroasă.
45. Și carnea regelui a fost rupă de pe el, iar oasele lui au fost rupte și el nu putea călări, căci acest lucru a fost de la Domnul pentru el, căci Domnul auzise plânsetele oamenilor Lui, copiii lui Israel, și văzuse nenorocirea lor.
46. Iar slujitorii săi l-au dus pe umerii lor, câte puțin de fiecare dată, și l-au adus înapoi în Egipt, iar călăreții care erau cu el au venit de asemenea înapoi în Egipt.
47. Și ei l-au așezat în patul său, iar regele știa că timpul lui venise să moară, așa că nevasta sa regina Alparanit a venit și a plâns înaintea regelui, iar regele a suspinat un mare suspin cu ea.

48. Și toți nobilii și slujitorii săi au venit în acea zi și l-au văzut pe rege în nenorocirea aceea, și au suspinat un mare suspin cu el.
49. Iar prinții regelui și toți sfetnicii săi l-au sfătuit pe rege să-l numească pe unul să domnească în locul său în ținut, pe oricare l-ar alege dintre fiii săi.
50. Și regele avea trei fii și două fiice pe care regina Alparanit nevasta sa îi născuse lui, pe lângă copiii regelui prin concubine.
51. Iar acestea erau numele lor: Întâiul său născut Otri, al doilea Adicam și al treilea Morion, și surorile lor, numele celei mai mari era Batia iar numele celeilalte era Acuzi.
52. Și Otri întâiul născut al regelui era un idiot, precipitat și grabnic în cuvintele lui.
53. Dar Adicam era un om viclean și înțelept și cunoscător în toată înțelepciunea Egiptului, dar de un aspect neplăcut, gros de carne, și foarte scund de statură; înălțimea lui era doar de un cot.
54. Și când regele l-a văzut pe fiul său Adicam inteligent și înțelept în toate lucrurile, regele s-a hotărât că el ar trebui să fie rege în locul său după moartea sa.
55. Și a luat pentru el o nevestă, Geduda fiica lui Abilot, iar el avea zece ani, și ea i-a născut lui patru fii.
56. Iar el după aceea a mers și a luat trei neveste și a zămislit opt fii și trei fiice.
57. Și boala a prevalat mult asupra regelui, iar carnea sa putea precum carnea unui stârv aruncat pe câmp vara în timpul căldurii soarelui.
58. Și când regele a văzut că boala sa se întărise mult asupra sa, a ordonat ca fiul său Adicam să fie adus la el, iar ei l-au făcut rege peste ținut în locul său.
59. Și la capătul a trei ani regele a murit în rușine, dizgrație, și dezgust, iar slujitorii lui l-au purtat și l-au îngropat în cripta regilor Egiptului în Zoan Mizraim.
60. Dar ei nu l-au îmbălsămat precum era obișnuit cu regii, căci carnea lui era putredă, iar ei nu s-au putut apropia să îl îmbălsămeze din pricina duhului, așa dar ei l-au îngropat în grabă.
61. Căci acest rău a fost de la Domnul pentru el, căci Domnul îi răsplătise lui rău pentru răul pe care el în zilele lui i-l făcuse lui Israel.
62. Iar el a murit cu teroare și cu rușine, și fiul său Adicam a domnit în locul său.

Capitolul 77

1. Adicam avea 20 de ani când a început să domnească peste Egipt, lucru care l-a făcut timp de patru ani.
2. În anul 206 al venirii lui Israel în Egipt a domnit Adicam peste Egipt, dar nu a continuat prea mult în domnia sa peste Egipt precum părinții lui continuaseră în domniile lor.
3. Căci Melol tatăl său a domnit 94 de ani în Egipt, dar a fost bolnav zece ani și a murit, căci el fusese nelegiuit înaintea Domnului.
4. Și toți egiptenii l-au numit pe Adicam cu numele Faraon, ca pe numele părinților săi, precum era obiceiul lor să facă în Egipt.
5. Și toți oamenii înțelepți ai lui Faraon l-au numit pe Adicam cu numele Ahuz, căci scund se spune ahuz în limba egiptenilor.
6. Adicam era extrem de urât, el avea un cot și o palmă înălțime și avea o barbă mare care ajungea la tălpile picioarelor sale.
7. Și Faraon a stat pe tronul tatălui său să domnească peste Egipt, și a condus guvernul Egiptului în înțelepciunea sa.
8. Și în timp ce el a domnit i-a întrecut pe tatăl său și pe toți regii precedenți în nelegiuire, și a sporit jugul său asupra copiilor lui Israel.
9. Și a mers cu slujitorii săi la Goșen, la copiii lui Israel, și a sporit munca asupra lor și le-a spus lor, completați-vă munca voastră, treaba fiecărei zile, și nu lăsați mâinile voastre să stăvilească de la treaba noastră din această zi înainte precum voi ați făcut în zilele tatălui meu.
10. Iar el a pus ofițeri peste ei dintre copiii lui Israel, și peste acești ofițeri a pus supraveghetori dintre slujitorii săi.
11. Și a pus asupra lor o măsură de cărămizi pentru ei ca să o facă conform aceluia număr, zi după zi, și s-a întors înapoi și a mers în Egipt.
12. La acea vreme supraveghetorii lui Faraon le-au ordonat ofițerilor copiilor lui Israel conform poruncii lui Faraon, spunând:
13. Astfel spune Faraon, faceți-vă treaba voastră în fiecare zi, și terminați-vă lucrarea, și păstrați măsura zilnică de cărămizi; nu diminueați nimic.
14. Și se va întâmpla că dacă voi veți fi deficitari în cărămizile voastre zilnice, eu îi voi pune pe copiii voștri în locul lor.
15. Iar supraveghetorii Egiptului au făcut astfel în acele zile precum Faraon le ordonase lor.
16. Și oricând vreo deficiență era găsită la copiii lui Israel în măsura cărămizilor lor zilnice, supraveghetorii lui Faraon mergeau la nevestele copiilor lui Israel și luau prunci din copiii lui Israel după numărul cărămizilor deficitare, îi luau prin forță din poalele mamelor lor, și îi puneau în construcție în locul cărămizilor,
17. În timp ce tații lor și mamele lor plângeau după ei și suspinau când auzeau vocile pruncilor lor plângând în zidul clădirii.
18. Și supraveghetorii au prevalat asupra lui Israel, insistând ca izraeliții să își pună pruncii lor în construcție, așa că un om își punea fiul său în zid și pune mortar peste el, în timp ce ochii săi plângeau deasupra lui, iar lacrimile sale curgeau pe copilul său.
19. Și supraveghetorii Egiptului au făcut astfel pruncilor lui Israel timp de multe zile, și nimeni nu a avut milă sau compasiune pentru pruncii copiilor lui Israel.
20. Iar numărul tuturor copiilor uciși în lucrarea construirii a fost de 270, peste unii dintre ei au construit deasupra lor în locul cărămizilor ce fuseseră lăsate deficitare de tații lor, iar pe unii dintre ei îi scosese morți din construcție.
21. Și truda impusă asupra copiilor lui Israel în zilele lui Adicam a depășit în greutate ceea ce ei au făcut în zilele tatălui lui.

22. Iar copiii lui Israel au oftat în fiecare zi din pricina muncii lor grele, căci își spusese în sinea lor, Iată când Faraon moare, fiul lui se va ridica și ne va ușura truda!
23. Dar ei au sporit munca din urmă mai mult decât cea precedentă, iar copiii lui Israel au oftat de aceasta și plânsul lor s-a ridicat la Dumnezeu din pricina trudei lor.
24. Și Dumnezeu a auzit vocea copiilor lui Israel și plânsul lor în acele zile, iar Dumnezeu le-a amintit lor legământul Lui pe care El îl făcuse cu Avraam, Isaac și Iacob.
25. Și Dumnezeu a văzut povara copiilor lui Israel și munca lor grea în acele zile, și El a hotărât să îi izbăvească.
26. Iar Moise fiul lui Amram, era încă închis în temniță în acele zile în casa lui Reuel midianitul, iar Zippora fiica lui Reuel l-a întreținut cu mâncare în secret zi după zi.
27. Și Moise a fost închis în temniță în casa lui Reuel timp de zece ani.
28. Și la sfârșitul a zece ani, care era primul an de domnie al lui Faraon peste Egipt, în locul tatălui lui,
29. Zippora i-a spus tatălui ei Reuel, nici o persoană nu întreabă sau caută după acest bărbat evreu, pe care tu l-ai legat în închisoare de acum zece ani.
30. Acum, prin urmare, dacă pare bun în văzul tău, haide să trimitem un slujitor să vedem dacă el e în viață sau este mort, dar tatăl ei nu știa că ea îl întreținuse pe el.
31. Iar Reuel tatăl ei a răspuns și i-a spus ei, s-a întâmplat vreodată un asemenea lucru ca un om să poată fi închis într-o închisoare fără mâncare timp de zece ani, și să poată trăi?
32. Și Zippora i-a răspuns tatălui ei, zicând, cu siguranță tu ai auzit că Dumnezeul evreilor este mare și îngrozitor, și face minuni pentru ei în toate timpurile.
33. A fost El care l-a izbăvit pe Avraam din Ur al caldeenilor, și pe Isaac de sabia fratelui lui, și pe Iacob de la îngerul Domnului care s-a luptat cu el la trecătoarea Iabbuc.
34. Cu acest om de asemenea El a făcut multe lucruri, El l-a izbăvit din râu în Egipt și de sabia lui Faraon, și de copiii lui Cuș, așadar de asemenea poate El să îl izbăvească și de foamete și să îl facă să trăiască.
35. Și lucrul părea bun în văzul lui Reuel, și a făcut conform cuvântului fiicei sale, și a trimis un slujitor la temniță să constate ce se alesese de Moise.
36. Și a văzut, și iată, omul Moise trăia în temniță, stând pe picioarele sale, slăvind și rugându-se la Dumnezeu strămoșilor săi.
37. Iar Reuel a poruncit ca Moise să fie adus afară din temniță. Așa că ei l-au bărbierit și el și-a schimbat veșmintele sale de închisoare și a mâncat pâine.
38. Și după aceea Moise a mers în grădina lui Reuel, care era în spatele casei, iar acolo el s-a rugat la Domnul Dumnezeu său, care făcuse mari minuni pentru el.
39. Și a fost că în timp ce el se ruga, s-a uitat vizavi de el, și iată un toiag de safir a fost pus în pământ, care fusese plantat în mijlocul grădinii.
40. Iar el s-a apropiat de toiag și s-a uitat, și iată numele Domnului Dumnezeului oștirilor era gravat pe el, scris și transpus pe toiag.
41. Și el l-a citit și și-a întins mâna sa și l-a smuls precum un copac din codru din tufăriș, iar toiagul era în mâna sa.
42. Și acesta era toiagul cu care toate lucrările Dumnezeului nostru au fost făcute, după ce El crease cerul și pământul, și toate sumedeniile din ele, mările, râurile și toți peștii lor.
43. Și când Dumnezeu îl izgonise pe Adam din grădina Eden, el a luat toiagul în mâna lui și a mers și a lucrat pământul din care el a fost luat.
44. Iar toiagul a ajuns la Noe și i-a fost dat lui Șem și descendenților lui, până când a venit în mâna lui Avraam evreul.
45. Și când Avraam dăduse tot ceea ce avea fiului său Isaac, i-a dat de asemenea și acest toiag.
46. Iar când Iacob fugise la Padan-Aram, l-a luat în mâna sa, și când s-a întors la tatăl său nu îl lăsase în urma lui.

47. De asemenea când el a mers în Egipt l-a luat în mâna sa și i l-a dat lui Iosif, o parte deasupra fraților lui, căci Iacob îl luase prin forță de la fratele său Esau.
48. Și după moartea lui Iosif, nobilii Egiptului au venit în casa lui Iosif, iar toiagul a ajuns în mâna lui Reuel medianitul, și când el a plecat din Egipt, l-a luat în mâna sa și l-a plantat în grădina sa.
49. Și toți oamenii puternici ai Chiniților au încercat să îl smulgă când s-au străduit să o ia pe Zippora fiica lui, dar ei nu au reușit.
50. Prin urmare acel toiag a rămas plantat în grădina lui Reuel, până când avea să vină acela care avea drept la el, și să îl ia.
51. Iar când Reuel a văzut toiagul în mâna lui Moise, s-a minunat de aceasta, și i-a dat-o lui pe fiica sa Zippora de nevastă.

Capitolul 78

1. La acea vreme a murit Baal Canan fiul lui Acbor, regele Edomului, și a fost îngropat în casa sa în ținutul Edomului.
2. Și după moartea lui copiii lui Esau au trimis soli la ținutul Edomului, și au luat de acolo un om care era în Edom, al cărui nume era Hadad, și l-au făcut rege peste ei în locul lui Baal Canan, regele lor.
3. Și Hadad a domnit peste copiii lui Edom 48 de ani.
4. Și când el a domnit, s-a hotărât să lupte împotriva copiilor lui Moab, să îi aducă sub puterea copiilor lui Esau precum au fost înainte, dar nu a fost capabil să facă astfel, deoarece copiii lui Moab au auzit acest lucru, și s-au ridicat și s-au grăbit să își aleagă un rege peste ei dintre frații lor.
5. Iar ei după aceea au adunat împreună o mulțime mare, și au trimis la copiii lui Ammon, frații lor, o solicitare pentru ajutor în lupta lor împotriva regelui Hadad al Edomului.
6. Și Hadad a auzit ceea ce copiii lui Moab făcuseră, și s-a temut mult de ei, și s-a abținut din a lupta împotriva lor.
7. În acele zile, Moise, fiul lui Amram, cât a fost în Midian, a luat-o pe Zippora, fiica lui Reuel midianitul, de nevastă.
8. Iar Zippora a mers în căile fiicelor lui Iacob, ea nu a fost mai prejos în dreptate față de Sara, Rebeca, Rahela și Lea.
9. Și Zippora a zămislit și a născut un fiu iar el l-a numit Gerșom, căci el a spus, am fost un străin într-un meleag străin; dar nu i-a circumcis prepuțul la comanda socrului său Reuel.
10. Și ea a zămislit iarăși și a născut un fiu, dar lui i-au circumcis prepuțul, și i-au pus numele Eliezer, căci Moise a spus, deoarece Dumnezeuul părinților mei a fost ajutorul meu și m-a izbăvit de sabia lui Faraon.
11. Iar Faraon, regele Egiptului, a sporit mult munca copiilor lui Israel în acele zile, și a continuat să facă jugul lui mai greu asupra copiilor lui Israel.
12. Și a ordonat o proclamație să fie făcută în Egipt, spunând, nu le mai dați deloc paie oamenilor să facă cu ele cărămizi, să meargă ei să adune singuri paie precum le-ar putea găsi.
13. De asemenea, în ce privește numărul cărămizilor, care vor fi făcute, ei să dea cărămizi în fiecare zi precum se obișnuia a fi, și să nu diminueze nimic de la acelea, căci ei trândăvesc în munca lor.
14. Și copiii lui Israel au auzit aceasta, și au jeli și oftat, și au plâns la Domnul din pricina amărăciunii sufletelor lor.
15. Și Domnul a auzit plânsetele copiilor lui Israel și a văzut asuprirea cu care egiptenii îi oprimbau pe ei.
16. Iar Domnul a fost gelos pentru oamenii Lui și pentru moștenirea Lui și a auzit vocea lor, și El s-a hotărât să îi scoată din nenorocirea din Egipt, să le dea ținutul Canaan ca posesiune.

Capitolul 79

1. Și în acele zile Moise hrănea turma lui Reuel midianitul, socul său, dincolo de pustietatea din Sin, iar toiagul pe care el l-a luat de la socrul său era în mâna sa.
2. Și s-a întâmplat într-o zi că un ied dintre capre s-a abătut de la turmă, iar Moise l-a urmărit și a venit la Horeb, Muntele lui Dumnezeu.
3. Și când el a venit la Horeb, Domnul i-a apărut acolo lui în tufiș, și el a găsit tufișul arzând cu foc, dar focul nu avea nici o putere asupra tufișului să îl consume.
4. Iar Moise a fost foarte uluit de această priveriște, pentru care motiv tufișul nu era consumat, și s-a apropiat să vadă acest mare lucru, iar Domnul a strigat către Moise din foc și i-a poruncit să meargă în Egipt, la Faraon regele Egiptului, să-i trimită pe copiii lui Israel din slujba lui.
5. Și Domnul i-a spus lui Moise: Du-te, întoarce-te la Egipt, căci toți acei oameni care ți-au vrut viața sunt morți, iar tu îi vei spune lui Faraon să-i trimită pe copiii lui Israel din ținutul lui.
6. Și Domnul i-a arătat lui cum să facă semne și minuni în Egipt înaintea ochilor lui Faraon și ai supușilor lui, pentru ca ei să poată crede că Domnul îl trimisese pe el.
7. Iar Moise a ascultat de tot ceea ce Domnul îi poruncise lui, și s-a întors la socrul său și i-a spus ce s-a întâmplat; iar Reuel i-a spus lui, mergi în pace.
8. Și Moise s-a ridicat să meargă la Egipt, și și-a luat nevasta sa și fiii săi cu el, și când a fost la un han pe drum, îngerul lui Dumnezeu a coborât și a căutat o ocazie împotriva lui.
9. El a dorit să îl ucidă din pricina întâiului lui fiu născut, deoarece el nu îl circumcisese, și încălcase legământul pe care Domnul l-a făcut cu Avraam.
10. Căci Moise ascultase de cuvintele socrului său, care i le vorbise lui, să nu îl circumcidă pe întâiul său fiu născut; prin urmare nu l-a circumcis.
11. Și Zippora a văzut îngerul Domnului căutând o ocazie împotriva lui Moise, și ea a știut că aceasta era datorită faptului că el nu l-a circumcis pe fiului ei Gerșom.
12. Iar Zippora s-a grăbit și a luat din pietrele ascuțite care erau acolo, și l-a circumcis pe fiul ei, și prin aceasta i-a izbăvit pe soțul ei și pe fiul ei din mâna îngerului Domnului.
13. Și Aaron, fiul lui Amram, fratele lui Moise, era în Egipt mergând pe malul râului în acea zi.
14. Și Domnul i-a apărut lui la acel loc, și El i-a spus lui: Mergi acum înspre Moise în pustietate, iar el a mers și l-a întâlnit pe Muntele lui Dumnezeu, și l-a pupat.
15. Iar Aaron și-a ridicat ochii săi și a văzut-o pe Zippora, nevasta lui Moise, și pe copiii ei, și i-a spus lui Moise, cine sunt aceștia pentru tine?
16. Și Moise i-a spus lui, ei sunt nevasta mea și fiii mei, pe care Dumnezeu mi i-a dat mie în Midian; iar lucrul l-a mâhnit pe Aaron din pricina femeii și a copiilor ei.
17. Iar Aaron i-a spus lui Moise, trimite femeia și pe copiii ei ca ei să poată merge la casa tatălui ei, iar Moise a ascultat de cuvintele lui Aaron și a făcut astfel.
18. Și Zippora s-a întors cu copiii ei, și au mers la casa lui Reuel și au rămas acolo până a venit timpul când Domnul a vizitat poporul Lui și i-a scos din Egipt din mâna lui Faraon.
19. Iar Moise și Aaron au venit în Egipt la comunitatea copiilor lui Israel, și le-au vorbit lor toate cuvintele Domnului, iar oamenii s-au bucurat cu o bucurie enormă.
20. Și Moise și Aaron s-au sculat devreme în următoarea zi, și au mers la casa lui Faraon și au luat în mâinile lor toiagul lui Dumnezeu.
21. Și când ei au venit la poarta regelui, doi lei tineri erau legați acolo cu instrumente de fier, și nici o persoană nu ieșea sau intra înaintea lor, decât aceia cărora regele le ordona să vină, iar apoi conjuratorii veneau și trăgeau înapoi lei prin incantațiile lor, și astfel îi aduceau la rege.
22. Și Moise s-a grăbit și a ridicat toiagul asupra leilor și i-a slobozit, iar Moise și Aaron au venit în casa regelui.

23. Leii de asemenea au venit cu ei în veselie, și i-au urmat și s-au bucurat precum un câine se bucură de stăpânul său când el vine de la câmp.
24. Și când Faraon a văzut acest lucru a fost uimit de el, și s-a îngrozit mult la constatare, căci înfățișarea lor era precum înfățișarea fiilor lui Dumnezeu.
25. Iar Faraon i-a spus lui Moise, ce îți trebuie? Și ei i-au răspuns, zicând, Domnul Dumnezeu evreilor ne-a trimis pe noi aici la tine, să spunem, trimite poporul Meu ca ei să îmi poată sluji Mie.
26. Și când Faraon a auzit cuvintele lor, s-a îngrozit mult înaintea lor, și el le-a spus lor, mergeți astăzi și întoarceți-vă înapoi la mine mâine, iar ei au făcut conform cuvântului regelui.
27. Când ei plecaseră, Faraon a trimis după Balaam magicianul și după Iannes și Iambres fii lui, și după toți magicienii și conjuratorii și sfetnicii care îi aparțineau regelui, iar ei toți au venit și s-au așezat înaintea regelui.
28. Și regele le-a spus lor toate cuvintele pe care Moise și fratele lui Aaron i le spusese lui, iar magicienii i-au spus regelui, dar cum au venit oamenii la tine, din pricina leilor care erau legați la poartă?
29. Și regele a spus, deoarece ei și-au ridicat toiagul lor împotriva leilor și i-au slobozit, și au venit la mine, iar leii de asemenea s-au bucurat de ei precum un câine se bucură să-și întâlnească stăpânul.
30. Iar Balaam fiul lui Beor, magicianul, i-a răspuns regelui, zicând, aceștia nu sunt altceva decât magicieni ca noi.
31. Așadar acum trimite după ei, și lasă-i să vină iar noi îi vom încerca pe ei, și regele a făcut astfel.
32. Și dimineața Faraon a trimis după Moise și Aaron să vină înaintea regelui, iar ei au luat toiagul lui Dumnezeu, și au venit la rege și i-au vorbit, zicând:
33. Astfel spune Domnul Dumnezeu evreilor, trimite poporul Meu ca ei să îmi poată sluji Mie.
34. Și regele le-a spus lor, dar cine vă va crede pe voi că sunteți mesagerii lui Dumnezeu și că voi veniți la mine la ordinul Lui?
35. Așadar acum, dați o minune sau un semn în această chestiune, iar apoi cuvintele pe care voi le vorbiți vor fi crezute.
36. Și Aaron s-a grăbit și a aruncat toiagul din mâna sa înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui, iar toiagul s-a transformat într-un șarpe.
37. Și vrăjitorii au văzut aceasta și ei și-au aruncat fiecare om toiagul lui pe pământ și au devenit de asemenea șerpi.
38. Iar șarpele din toiagul lui Aaron și-a ridicat capul său și și-a deschis gura sa să înghită toiegele magicienilor.
39. Și Balaam magicianul a răspuns și a zis, acest lucru a fost din vremurile din vechi, ca un șarpe să își înghită seamănul, și că viețuitoarele se devorează una pe cealaltă.
40. Așadar acum refaceți-l într-un toiag precum a fost întâi, și noi de asemenea ne vom reface toiegele noastre precum au fost întâi, și dacă toiagul tău va înghiți toiegele noastre, atunci vom ști noi că Duhul lui Dumnezeu este în tine, și dacă nu, tu ești doar un scamator precum suntem noi.
41. Și Aaron s-a grăbit și și-a întins mâna sa și a apucat coada șarpelui iar el a devenit un toiag în mâna sa, și vrăjitorii au făcut la fel cu toiegele lor, și ei au apucat, fiecare om de coada șarpelui lui, iar ele au devenit toiege ca la început.
42. Și când ei s-au refăcut ca toiege, toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.
43. Iar când regele a văzut acest lucru, a ordonat să fie adusă cartea arhivei regilor Egiptului, și au adus cartea arhivei, cronicile regilor Egiptului, în care toți idoli Egiptului erau înscrși, căci ei se gândiseră să găsească înăuntrul ei numele lui YHWH, dar ei nu l-au găsit.
44. Și Faraon a spus lui Moise și lui Aaron, iată eu nu am găsit numele Dumnezeului vostru scris în această carte, iar numele Lui eu nu îl cunosc.
45. Iar sfetnicii și oamenii înțelepți i-au răspuns regelui, noi am auzit că Dumnezeu evreilor este un fiu al înțelepților, fiul regilor antici.

46. Și Faraon s-a întors către Moise și Aaron și le-a spus, eu nu cunosc Domnul pe care voi l-ați declarat, și nici nu-i voi trimite pe oamenii Lui.
47. Și ei au răspuns și i-au spus regelui, Domnul Dumnezeu dumnezeilor este numele Lui, și El și-a proclamat numele Lui asupra noastră din zilele strămoșilor noștri, și ne-a trimis pe noi, zicând: Duceți-vă la Faraon și spuneți-i lui, trimite poporul Meu ca ei să îmi poată sluji Mie.
48. Așadar acum trimite-ne, ca noi să putem face o călătorie de trei zile în pustietate, și acolo să-i putem sacrifica Lui, căci din zilele venirii noastre în Egipt, El nu a luat din mâinile noastre, nici ofrandă arsă, jertfă sau sacrificiu, și dacă tu nu ne vei trimite, mânia Lui va fi aprinsă împotriva ta, și El va lovi Egiptul fie cu urgie fie cu sabie.
49. Și Faraon le-a spus lor, spuneți-mi acum puterea Lui și măreția Lui. Și ei i-au spus lui, El a creat cerul și pământul, mările și toți peștii lor, El a format lumina, a creat întunericul, a cauzat ploaia asupra pământului și l-a udat, și a făcut verdeța și iarba să răsară, El a creat omul și fiara și animalele pădurii, păsările aerului și peștii mării, și prin gura Lui ele trăiesc și mor.
50. Cu siguranță El te-a creat pe tine în pântecele mamei tale, și a pus în tine suflarea vieții, și te-a crescut pe tine și te-a pus pe tronul regal al Egiptului, și El va lua suflarea ta și sufletul tău de la tine și te va înapoia pe tine la pământul de unde tu ai fost luat.
51. Și mânia regelui a fost aprinsă de cuvintele lor, și le-a spus, dar cine dintre toți dumnezeii națiunilor pot face aceasta? Râul meu este al meu, și eu l-am făcut pentru mine.
52. Și i-a alungat pe ei dinaintea lui, și el a ordonat ca munca asupra lui Israel să fie mai severă decât era cu o zi în urmă și în ultima vreme.
53. Iar Moise și Aaron au plecat din prezența regelui, și i-au văzut pe copiii lui Israel într-o stare rea căci supraveghetorii le făcuseră munca lor extraordinar de grea.
54. Și Moise s-a întors la Domnul și a spus, de ce Tu ai tratat rău oamenii Tăi? Căci de când eu am venit să îi vorbesc lui Faraon despre ceea ce Tu m-ai trimis să spun, el a folosit extraordinar de rău copiii lui Israel.
55. Iar Domnul i-a spus lui Moise: Iată, tu vei vedea cum cu o mână întinsă și urgii grele, Faraon îi va trimite pe copiii lui Israel din ținutul lui.
56. Iar Moise și Aaron au locuit printre frații lor, copiii lui Israel, în Egipt.
57. Și cât despre copiii lui Israel, egiptenii le-au amărât viețile lor, cu munca grea pe care le-au impus-o asupra lor.

Capitolul 80

1. La sfârșitul a doi ani, Domnul din nou l-a trimis pe Moise la Faraon să-i scoată pe copiii lui Israel, și să îi trimită afară din ținutul Egiptului.
2. Iar Moise a mers și a venit la casa lui Faraon, și i-a vorbit cuvintele Domnului, care îl trimisese pe el, dar Faraon nu a vrut să asculte de vocea Domnului. Iar Dumnezeu și-a stârnit puterea Lui în Egipt asupra lui Faraon și a supușilor lui, iar Dumnezeu i-a lovit pe Faraon și pe oamenii lui cu foarte mari și dureroase urgii.
3. Și Domnul a trimis urgii prin mâna lui Aaron și a schimbat toate apele Egiptului în sânge, cu toate pâraiele și râurile lor.
4. Iar când un egiptean venea să bea și să scoată apă, se uita în ulciorul lui, și iată toată apa era schimbată în sânge; iar când el venea să bea din cupa lui apa din cupă devenea sânge.
5. Și când o femeie frământa coca ei și gătea bucatele ei, înfățișarea lor era schimbată în aceea a sângelui.
6. Și Domnul a trimis încă o urgie și a cauzat toate apele să scoată broaște, și toate broaștele au venit în casele egiptenilor.
7. Iar când egiptenii beau, burțile lor se umpleau cu broaște și ele dansau în burțile lor precum ele dansează în râu.
8. Și toată apa lor de băut și de gătit s-a schimbat în broaște, de asemenea când ei stăteau în paturile lor sudoarea lor odrăslea broaște.
9. Cu toate acestea mânia Domnului nu s-a întors de la ei, iar mâna Lui era întinsă împotriva tuturor egiptenilor să îi lovească pe ei cu fiecare urgie grea.
10. Și El a trimis și a făcut praful lor în păduchi, iar păduchii au ajuns în Egipt până la înălțimea a doi coți pe pământ.
11. Păduchii erau de asemenea foarte numeroși în carnea omului și a animalelor, în toți locuitorii Egiptului, de asemenea asupra regelui și reginei Domnul a trimis păduchii, și s-a mâhnit Egiptul enorm din pricina păduchilor.
12. Totuși, mânia Domnului nu s-a întors, iar mâna Lui era încă întinsă deasupra Egiptului.
13. Și Domnul a trimis tot felul de fiare de ale câmpului în Egipt, și ele au venit și au distrus tot Egiptul, om și animal, și copaci, și toate lucrurile care erau în Egipt.
14. Și Domnul a trimis șerpi înfocați, scorpioni, șoareci, nevăstuici, broaște râioase, împreună cu altele care se târăsc în praf.
15. Muște, viespi, purici, gândaci și țânțari, fiecare roi conform genului lui.
16. Și toate reptilele și animalele înaripate conform genului lor au venit în Egipt și i-au mâhnit pe egipteni enorm.
17. Iar puricii și muștele au intrat în ochii și urechile egiptenilor.
18. Și viespea a venit asupra lor și i-a alungat, și s-au ferit de ea în camerele lor interioare, iar ea i-a urmărit.
19. Și când egiptenii s-au ascuns din pricina roiului de animale, ei și-au încuiat ușile lor după ei, iar Dumnezeu a ordonat ca sulanutul care era în mare, să iasă și să meargă în Egipt.
20. Și avea mâini lungi, zece coți în lungime precum cotul unui om.
21. Și a urcat pe acoperișuri și a desfăcut plafonurile și dușumelele și le-a tăiat, și și-a întins mâna în casă și a scos lacătul și bolțul, și a deschis casele Egiptului.
22. După aceea a venit roiul de animale în casele Egiptului, iar roiul de animale îi distrugea pe egipteni, și îi mâhnea enorm.
23. Totuși mânia Domnului nu s-a întors de la egipteni, și mâna Lui era încă întinsă împotriva lor.
24. Și Dumnezeu a trimis molimă, iar molima a pătruns în Egipt, în cai și asini, și în cămile, în mulțimi de boi și oi și în om.

25. Și când egiptenii s-au sculat devreme dimineața să ducă vitele lor la pășunat ei și-au găsit vitele lor moarte.
26. Și au rămas din vitele egiptenilor doar una din zece. Iar din vitele ce aparțineau lui Israel în Goșen nici una nu a murit.
27. Și Dumnezeu a trimis o inflamație usturătoare în carnea egiptenilor, care le-a crăpat pielea, și a devenit o mâncărime severă în toți egiptenii din tălpile picioarelor lor până în creștetele capetelor lor.
28. Și multe bube erau în carnea lor, încât carnea lor se deteriora până când devenea stricată și putredă.
29. Totuși mânia Domnului nu s-a întors, iar mâna Lui era încă întinsă deasupra întregului Egipt.
30. Și Domnul a trimis o grindină grea, care a distrus podgoriile lor și a rupt pomii lor fructiferi și i-a uscat încât au căzut pe ei.
31. De asemenea fiecare plantă verde a devenit uscată și s-a prăpădit, căci un foc amestecat a coborât printre grindină, prin urmare grindina și focul au consumat toate lucrurile.
32. De asemenea oamenii și animalele care erau găsite afară au pierit de flăcările de foc și de grindină, și toți tinerii lei au fost epuizați.
33. Iar Domnul a trimis și a adus numeroase lăcuste în Egipt, chasel, salom, chargol și chagole, lăcuste fiecare de genul ei, care au devorat tot ceea ce grindina lăsase rămas.
34. Atunci egiptenii s-au bucurat de lăcuste, deși ele au consumat produsul câmpului, iar ei le-au prins în abundență și le-au sărat pentru mâncare.
35. Și Domnul a întors un vânt puternic al mării care a luat toate lăcustele, chiar și pe cele care au fost sărate, și le-a aruncat în Marea Roșie; nici o lăcustă nu a mai rămas între granițele Egiptului.
36. Și Dumnezeu a trimis întuneric asupra Egiptului, încât tot meleagul Egiptului și Patrosului a devenit întunecat timp de trei zile, încât un om nu își putea vedea mâna sa când și-o ridica la gura sa.
37. La acea vreme au murit mulți din oamenii lui Israel care se răzvrătiseră împotriva Domnului și care nu au vrut să asculte de Moise și Aaron, și nu au crezut în ei că Dumnezeu îi trimisese pe ei.
38. Aceia, care nu au vrut să asculte de vocea lui Moise, care au spus, noi nu vom pleca din Egipt ca nu cumva să pierim de foame într-o pustietate dezolată.
39. Iar Domnul i-a chinuit pe aceia în cele trei zile de întuneric, și izraeliții i-au îngropat în acele zile fără ca egiptenii să știe de ei sau să se bucure asupra lor.
40. Și întunericul a fost foarte mare în Egipt timp de trei zile, și orice om care stătea când întunericul a venit, a rămas stând în locul lui, și acela care ședea, a rămas șezut, și acela care stătea întins a continuat să rămână întins în același fel, și acela care mergea a rămas stând pe pământ în același loc; și acest lucru s-a întâmplat tuturor egiptenilor, până când întunericul trecuse.
41. Și zilele de întuneric au trecut, iar Domnul i-a trimis pe Moise și Aaron la copiii lui Israel, zicând, sărbătoriți ospățul vostru și pregătiți-vă mielul pascal, căci iată Eu vin în mijlocul nopții printre toți egiptenii, și îi voi nimici pe toți întâii lor născuți, de la întâiul născut al unui om la întâiul născut al unui animal, și când voi vedea mielul vostru pascal, Eu voi trece peste voi.
42. Și copiii lui Israel au făcut conform la tot ceea ce Domnul le poruncise lui Moise și Aaron, astfel au făcut ei în acea noapte.
43. Și s-a întâmplat în mijlocul nopții, că Domnul a mers prin Egipt, și i-a nimicit pe toți întâii născuți ai egiptenilor, de la întâiul născut al omului până la întâiul născut al animalului.
44. Iar Faraon s-a ridicat în timpul nopții, el și toți slujitorii lui și toți egiptenii, și a fost un mare plâns de-a lungul Egiptului în acea noapte, căci nu era nici o casă în care să nu fi fost un cadavru.
45. De asemenea asemănările întâilor născuți ai Egiptului care erau gravate în pereții caselor lor, au fost distruse și au căzut la pământ.

46. Chiar și oasele întâilor lor născuți care muriseră înainte de aceasta și pe care ei îi îngropaseră în casele lor, au fost scormonite de câinii Egiptului în acea noapte și târâte înaintea egiptenilor și răspândite înaintea lor.
47. Iar toți egiptenii au văzut acest rău care venise brusc asupra lor, și toți egiptenii au plâns cu voce tare.
48. Și toate familiile Egiptului au plâns în acea noapte, fiecare om pentru fiul lui, și fiecare om pentru fiica lui, fiind cea dintâi născută, iar tumultul Egiptului a fost în acea noapte auzit la distanță.
49. Și Batia fiica fostului Faraon a mers cu regele în acea noapte să-i caute pe Moise și Aaron în casele lor, și i-au găsit pe ei în casele lor, mâncând și bând și bucurându-se cu tot Israelul.
50. Iar Batia i-a spus lui Moise, aceasta este recompensa pentru binele pe care eu ți l-am făcut ție, care te-am crescut și te-am înălțat, iar tu ai adus acest rău asupra mea și asupra casei tatălui meu?
51. Și Moise i-a spus ei, cu siguranță zece urgii Domnul a adus asupra Egiptului; s-a ivit vreun rău asupra ta de la vreuna din ele? Te-a afectat vreuna pe tine? Și ea a spus, nu.
52. Iar Moise i-a spus ei, cu toate că tu ești cea dintâi născută a mamei tale, tu nu vei muri, și nici un rău nu te va ajunge pe tine în interiorul Egiptului.
53. Și ea a spus, ce avantaj este aceasta pentru mine, când eu îl văd pe rege, pe fratele meu, și pe toată casa lui și pe supușii lui în acest rău, ai căror întâi născuți pier cu toți întâii născuți ai Egiptului?
54. Iar Moise i-a spus ei, cu siguranță fratele tău și casa lui și supușii lui, familiile Egiptului, nu au vrut să asculte de cuvintele Domnului. Prin urmare acest rău a venit asupra lor.
55. Și Faraon regele Egiptului, s-a apropiat de Moise și Aaron, și de unii din copiii lui Israel care erau cu ei în acel loc, și i-a rugat pe ei, spunând:
56. Ridică-te și ia-i pe frații tăi, toți copiii lui Israel care sunt în ținut, cu oile și boii lor, și cu toate cele ce le aparțin lor, ei nu vor lăsa nimic rămas; doar roagă-te pentru mine la Domnul Dumnezeuul tău.
57. Și Moise i-a spus lui Faraon, iată, deși ești întâiul născut al mamei tale, nu te teme totuși, căci tu nu vei muri, căci Domnul a poruncit ca tu să trăiești, pentru a-ți putea arăta ție mare Lui putere și mâna Lui puternică întinsă.
58. Iar Faraon a ordonat să fie trimiși copiii lui Israel, și toți egiptenii s-au întărit să îi trimită, căci au spus, noi pierim cu toții.
59. Și toți egiptenii i-au trimis pe izraeliți, cu mari bogății, oi și boi și lucruri prețioase, conform legământului Domnului dintre El și părintele lor Avraam.
60. Iar copiii lui Israel au întârziat să plece în acea noapte, și când egiptenii au venit la ei să îi aducă afară, le-au spus lor, suntem noi hoți, de ar trebui să plecăm noaptea?
61. Și copiii lui Israel au cerut de la egipteni vase de argint și vase de aur și veșminte. Copiii lui Israel i-au golit pe egipteni.
62. Iar Moise s-a grăbit și s-a ridicat și a mers la râul Egiptului, și a scos de acolo coșciugul lui Iosif și l-a luat cu el.
63. Copiii lui Israel de asemenea au luat cu ei, fiecare om coșciugul tatălui lui cu el, și fiecare om coșciugele tribului lui.

Capitolul 81

1. Și copiii lui Israel au călătorit de la Ramses la Succot, aproape 600.000 de bărbați pe jos, pe lângă micuți și nevestele lor.
2. De asemenea o multitudine amestecată a mers cu ei, și turme și cirezi, chiar și multe vite.
3. Și sălășluirea copiilor lui Israel, care au locuit în ținutul Egiptului în muncă grea, a fost de 210 ani.
4. Iar la sfârșitul a 210 ani, Domnul i-a scos pe copiii lui Israel din Egipt cu o mână puternică.
5. Și copiii lui Israel au călătorit din Egipt și din Goșen și din Ramses, și au campat în Succot în ziua 15 a primei luni.
6. Iar egiptenii și-au îngropat toți întâii născuți pe care Domnul îi nimicise, și toți egiptenii și i-au îngropat pe cei uciși ai lor timp de trei zile.
7. Și copiii lui Israel au călătorit din Succot și au campat în Etom, la capătul pustietății.
8. Și în a treia zi după ce egiptenii își îngropaseră întâii născuți, mulți oameni s-au ridicat din Egipt și au mers după Israel să îi facă să se întoarcă în Egipt, căci ei regretaseră că i-au trimis pe izraeliți din slujba lor.
9. Și un om i-a spus vecinului său, cu siguranță Moise și Aaron i-au vorbit lui Faraon, zicând, noi vom merge într-o călătorie de trei zile în pustietate și vom sacrifica Domnului Dumnezeului nostru.
10. Așadar acum haideți să ne sculăm devreme dimineața și să îi cauzăm pe ei să se întoarcă, și va fi că dacă se vor întoarce cu noi în Egipt și se vor supune stăpânilor lor, atunci noi vom ști că este loialitate în ei, dar dacă nu se vor întoarce, atunci ne vom lupta împotriva lor, și îi vom face să se întoarcă cu mare putere și o mână puternică.
11. Și toți nobilii lui Faraon s-au sculat dimineața, și cu ei aproape 700.000 de oameni, și au plecat din Egipt în acea zi, și au venit la locul unde copiii lui Israel se aflau.
12. Și toți egiptenii au văzut și iată Moise și Aaron și toți copiii lui Israel stăteau înaintea de Pihahiot, mâncând și bănd și sărbătorind ospățul Domnului.
13. Și toți egiptenii le-au spus copiilor lui Israel, cu siguranță voi ați spus, noi vom merge în călătorie trei zile în pustietate și vom sacrifica Dumnezeului nostru, și ne vom întoarce.
14. Acum, prin urmare, cu această zi sunt cinci zile de când voi ați plecat, de ce nu vă întoarceți la stăpânii voștri?
15. Iar Moise și Aaron le-au răspuns, zicând, deoarece Domnul Dumnezeul nostru a mărturisit în noi, spunând, nu vă veți mai întoarce în Egipt, ci ne vom stabili într-un ținut unde curg lapte și miere, precum Domnul Dumnezeul nostru le jurase strămoșilor noștri să ni-l dea nouă.
16. Și când nobilii Egiptului au văzut că nu au ascultat copiii lui Israel de ei, să se întoarcă în Egipt, s-au pregătit să se lupte împotriva lui Israel.
17. Și Domnul a întărit inimile copiilor lui Israel asupra egiptenilor, încât le-au dat o bătaie severă, iar bătălia a fost amară asupra egiptenilor, și toți egiptenii au fugit dinaintea copiilor lui Israel, căci mulți dintre ei au pierit prin mâna lui Israel.
18. Și nobilii lui Faraon au mers înapoi în Egipt și i-au spus lui Faraon, zicând, copiii lui Israel au fugit, și nu se vor mai întoarce în Egipt, și în această manieră Moise și Aaron ne-au vorbit nouă.
19. Iar Faraon a auzit acest lucru, și inima lui și inimile supușilor lui au fost întoarse împotriva lui Israel, și au regretat că l-au trimis pe Israel; și toți egiptenii l-au sfătuit pe Faraon să-i urmărească pe copiii lui Israel să îi facă să se întoarcă la sarcinile lor.
20. Iar ei au spus fiecare om fratelui său, ce este aceasta ceea ce noi am făcut, că l-am trimis pe Israel din slujba noastră?
21. Și Domnul a întărit inimile tuturor egiptenilor ca să-i urmărească pe izraeliți, căci Domnul dorea să îi răstoarne pe egipteni în Marea Roșie.

22. Și Faraon s-a ridicat și și-a înhamat carul, și le-a ordonat tuturor egiptenilor să se adune, nici un om nu a fost lăsat cu excepția micuților și a femeilor.
23. Și toți egiptenii au mers cu Faraon să-i urmărească pe copiii lui Israel, iar oastea Egiptului era o foarte mare și grea oaste, aproape 1.000.000 de oameni.
24. Și toată această oaste a mers și i-a urmărit pe copiii lui Israel să îi aducă înapoi în Egipt, și i-au ajuns când ei campau lângă Marea Roșie.
25. Și copiii lui Israel și-au ridicat ochii, și iată toți egiptenii îi urmăreau, iar copiii lui Israel s-au îngrozit mult de ei, și copiii lui Israel au strigat către Domnul.
26. Și din pricina egiptenilor, copiii lui Israel s-au împărțit în patru diviziuni, și erau împărțiți în opiniile lor fiind temători de egipteni, iar Moise i-a vorbit fiecareia din ele.
27. Prima diviziune era dintre copiii lui Ruben, Simeon, și Issacar, iar ei se hotărâseră să se arunce în mare, căci se temeau enorm de egipteni.
28. Și Moise le-a spus lor, nu vă temeți, stați liniștiți și vedeți salvarea Domnului, pe care El o va săvârși în această zi pentru voi.
29. A doua diviziune era dintre copiii lui Zebulun, Beniamin și Naftali, iar ei se hotărâseră să meargă înapoi la Egipt cu egiptenii.
30. Și Moise le-a spus lor, nu vă temeți, căci precum i-ați văzut pe egipteni în această zi, astfel nu îi veți mai vedea deloc pentru totdeauna.
31. A treia diviziune era dintre copiii lui Iuda și Iosif, iar ei se hotărâseră să-i întâmpine pe egipteni să lupte împotriva lor.
32. Și Moise le-a spus lor, stați la locurile voastre, căci Domnul va lupta pentru voi, iar voi veți rămâne tăcuți.
33. Și a patra diviziune era dintre copiii lui Levi, Gad și Așer, iar ei se hotărâseră să meargă în mijlocul egiptenilor să îi zăpăcească, și Moise le-a spus lor, rămâneți la locurile voastre și nu vă temeți, doar strigați către Domnul ca El să vă poată salva din mâinile lor.
34. După aceasta Moise s-a ridicat din mijlocul oamenilor, și s-a rugat la Domnul și a spus:
35. O Domnul Dumnezeul întregului pământ, salvează acum oamenii Tăi pe care Tu i-ai adus din Egipt, și nu-i lăsa pe egipteni să se laude cum că puterea și tăria sunt ale lor.
36. Așadar Domnul i-a spus lui Moise: De ce strigi către mine? Vorbește-le copiilor lui Israel ca ei să pornească, și întinde-ți toiagul tău asupra mării și împarte-o, iar copiii lui Israel vor trece prin ea.
37. Și Moise a făcut astfel, și și-a ridicat toiagul său asupra mării și a împărțit-o.
38. Iar apele mării au fost împărțite în 12 părți, și copiii lui Israel au trecut prin ea pe jos, cu încălțări, precum un om ar trece printr-un drum pregătit.
39. Și Domnul a manifestat copiilor lui Israel minunile Lui în Egipt și în mare prin mâna lui Moise și Aaron.
40. Și când copiii lui Israel intraseră în mare, egiptenii au venit după ei, iar apele mării au revenit asupra lor, și ei toți s-au scufundat în apă, și nici un om nu a fost lăsat cu excepția lui Faraon, care a dat mulțumiri Domnului și a crezut în El. Prin urmare Domnul nu i-a provocat pieirea la acea vreme cu egiptenii.
41. Și Domnul a ordonat unui înger să îl ia dintre egipteni, care l-a aruncat pe ținutul Ninive și a domnit peste el pentru un timp îndelungat.
42. Și în acea zi Domnul l-a salvat pe Israel din mâna Egiptului, și toți copiii lui Israel au văzut că egiptenii pieriseră, și au privit mâna puternică a Domnului, în ceea ce El făcuse în Egipt și în mare.
43. Atunci au cântat Moise și copiii lui Israel acest cântec Domnului, în ziua când Domnul i-a cauzat pe egipteni să cadă înaintea lor.
44. Și tot Israelul a cântat în concert, zicând: Eu îi voi cânta Domnului căci El este mult exaltat, pe calul și pe călărețul lui El i-a aruncat în mare. Iată, este scris în Cartea Legii lui Dumnezeu.

45. După aceasta copiii lui Israel au pornit la drumul lor, și au campat în Mara, iar Domnul le-a dat copiilor lui Israel statute și judecăți în acel loc în Mara, și Domnul le-a poruncit copiilor lui Israel să meargă în toate căile Lui și să îi slujească Lui.
46. Iar ei au călătorit din Mara și au venit în Elim, iar în Elim erau 12 izvoare de apă și 70 de curmali, iar copiii lui Israel au campat acolo lângă ape.
47. Și ei au călătorit din Elim și au venit în pustietatea din Sin, în ziua 15 a celei de-a doua luni după plecarea lor din Egipt.
48. La acea vreme Domnul a dat manna copiilor lui Israel să mănânce, iar Domnul a cauzat mâncare să pice din cer pentru copiii lui Israel zi după zi.
49. Și copiii lui Israel au mâncat manna timp de 40 de ani, în toate zilele în care au fost în pustietate, până când ei au venit în ținutul Canaan să îl posede.
50. Și au pornit din pustietatea din Sin și au campat în Aluș.
51. Și au pornit din Aluș și au campat în Refidim.
52. Iar când copiii lui Israel au fost în Refidim, Amalec fiul lui Elifaz, fiul lui Esau, fratele lui Zefo, a venit să lupte împotriva lui Israel.
53. Și a adus cu el 1.800 de oameni, și de asemenea magicieni și conjuratori, și s-a pregătit de luptă împotriva lui Israel la Refidim.
54. Și au purtat o bătălie mare și severă împotriva lui Israel, iar Domnul i-a dat pe Amalec și pe oamenii lui în mâinile lui Moise și ale copiilor lui Israel, și în mâna lui Iosua, fiul lui Nun, efratitul, slujitorul lui Moise.
55. Și copiii lui Israel i-au bătut pe Amalec și pe oamenii lui cu ascuțișul sabiei, dar bătălia a fost foarte amară asupra copiilor lui Israel.
56. Și Domnul i-a spus lui Moise, scrie acest lucru ca un memoriu pentru tine într-o carte, și pune-o în mâna lui Iosua fiul lui Nun, slujitorul tău, iar tu vei porunci copiilor lui Israel, zicând, când voi veți veni în ținutul Canaan, să ștergeți complet pomenirea lui Amalec de sub cer.
57. Iar Moise a făcut astfel, și a luat cartea și a scris în ea aceste cuvinte, zicând:
58. Amintește-ți ceea ce Amalec ți-a făcut ție pe drum când tu ai plecat din Egipt.
59. Care te-a întâlnit pe tine pe drum și a lovit spatele tău, chiar și pe cei care erau firavi în spatele tău când tu erai slăbit și ostenit.
60. Prin urmare va fi atunci când Domnul Dumnezeuul tău îți va fi dat ție odihnă de toți vrășmașii tăi dimprejur în meleagul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți l-a dat ca moștenire, să îl posezi, că tu vei șterge pomenirea lui Amalec de sub cer. Să nu o uiți!
61. Iar regele care va avea milă de Amalec, sau asupra amintirii lui sau asupra seminței lui, iată , eu voi cere compensație de la el, și eu îl voi îndepărta de la poporul lui.
62. Și Moise a scris toate aceste lucruri într-o carte, și le-a impus copiilor lui Israel să respecte aceste chestiuni.

Capitolul 82

1. Și copiii lui Israel au pornit din Refidim și au campat în pustietatea din Sinai, în a treia lună de la plecarea lor din Egipt.
2. La acea vreme a venit Reuel midianitul, socrul lui Moise, cu fiica lui Zippora și cei doi fii ai ei, căci el auzise de minunile pe care Domnul i le făcuse lui Israel, că El îi izbăvise pe ei din mâna Egiptului.
3. Și Reuel a venit la Moise în pustietatea în care a campat, unde se afla Muntele Domnului.
4. Și Moise a mers să-l întâlnească pe socul său cu mare onoare și tot Israelul era cu el.
5. Iar Reuel și copiii lui au rămas printre izraeliți timp de multe zile, și Reuel l-a cunoscut pe Domnul din acea zi înainte.
6. Și în a treia lună de la plecarea copiilor lui Israel din Egipt, în a șasea zi a acelei luni, Domnul i-a dat lui Israel cele zece porunci pe Muntele Sinai.
7. Și tot Israelul a auzit toate aceste porunci, și tot Israelul s-a bucurat enorm întru Domnul în acea zi.
8. Iar slava Domnului s-a lăsat asupra Muntelui Sinai, și El l-a chemat pe Moise, iar Moise a venit în mijlocul unui nor și a urcat pe munte.
9. Și Moise a fost pe munte 40 de zile și 40 de nopți; el nu a mâncat nici o pâine și nu a băut apă, iar Domnul l-a instruit pe el în statute și judecăți pentru a-i învăța pe copiii lui Israel.
10. Și Domnul a scris cele zece porunci pe care El le poruncise copiilor lui Israel pe două tablete de piatră, pe care El i le-a dat lui Moise ca un memoriu să conducă copiii lui Israel.
11. Și la sfârșitul a 40 de zile și 40 de nopți, când Domnul terminase de vorbit cu Moise pe Muntele Sinai, atunci Domnul i-a dat lui Moise tabletele de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.
12. Iar când copiii lui Israel au văzut că Moise zăbovea să coboare de pe munte, s-au adunat în jurul lui Aaron și au spus, cât despre omul acesta Moise noi nu știm ce s-a ales de el.
13. Așadar acum ridică-te, fă-ne un dumnezeu care va merge înaintea noastră, pentru ca tu să nu mori.
14. Și Aaron s-a temut mult de oameni, și le-a ordonat să îi aducă aur iar el l-a făcut într-un vițel de aur topit pentru oameni.
15. Și Domnul i-a spus lui Moise, înainte ca el să fi coborât de pe munte: Coboară-te, căci oamenii tăi pe care tu i-ai scos din Egipt s-au pângărit pe ei înșiși.
16. Ei și-au făcut pentru ei înșiși un vițel turnat, și i-au făcut plecăciune lui, acum prin urmare lasă-Mă, ca Eu să îi pot mistui de pe pământ, căci ei sunt un popor încăpățânat.
17. Iar Moise a implorat înfățișarea Domnului, și el s-a rugat la Domnul pentru oameni din pricina vițelului pe care ei îl făcuseră, iar el apoi a coborât de pe munte și în mâinile sale erau cele două tablete de piatră, pe care Dumnezeu i le dăduse lui ca un memoriu să conducă izraeliții.
18. Și când Moise s-a apropiat de tabără și a văzut vițelul pe care oamenii îl făcuseră, mânia lui Moise a fost aprinsă și el a spart tabletele la poalele muntelui.
19. Și Moise a venit în tabără și a luat vițelul și l-a ars cu foc, și l-a pulverizat până când a devenit praf fin, și l-a presărat asupra apei și l-a dat izraeliților să bea.
20. Și acolo au murit din oameni prin săbiile unora altora aproape 3.000 de oameni care făcuseră vițelul.
21. Iar în ziua următoare Moise le-a spus oamenilor, eu voi merge sus la Domnul, poate că eu voi putea face ispășire pentru păcatele voastre, pe care voi le-ați păcătuț Domnului.
22. Și Moise iarăși s-a urcat la Domnul, și a rămas cu Domnul 40 de zile și 40 de nopți.
23. Și în timpul celor 40 de zile Moise l-a implorat pe Domnul în numele copiilor lui Israel, iar Domnul a ascultat de rugăciunea lui Moise, și Domnul a fost implorat de el în numele lui Israel.
24. Atunci i-a vorbit Domnul lui Moise să taie două tablete de piatră și să le aducă sus la Domnul, care avea să scrie pe ele cele zece porunci.

25. Apoi Moise a făcut astfel, și a coborât și a tăiat cele două tablete și a urcat pe Muntele Sinai la Domnul, iar Domnul a scris cele zece porunci pe tablete.
26. Și Moise a rămas încă cu Domnul 40 de zile și 40 de nopți, iar Domnul l-a instruit pe el în statute și judecăți să le împărtășească lui Israel.
27. Și Domnul i-a poruncit referitor la copiii lui Israel, ca ei să îi facă un locaș Domnului, ca numele Lui să se așeze înăuntrul lui. Iar Domnul i-a arătat asemănarea locașului și asemănarea tuturor vaselor lui.
28. Și la sfârșitul celor 40 de zile, Moise a coborât de pe munte, iar cele două tablete erau în mâna lui.
29. Și Moise a venit la copiii lui Israel și le-a vorbit toate cuvintele Domnului, și i-a învățat legi, statute și judecăți care Domnul îl învățase pe el.
30. Și Moise le-a spus copiilor lui Israel Cuvântul Domnului, că un locaș trebuie făcut pentru El, în interiorul căruia să locuiască printre copiii lui Israel.
31. Și oamenii s-au bucurat mult de tot binele pe care Domnul îl spusese lor prin Moise, și ei au spus, noi vom face tot ceea ce Domnul ți-a vorbit ție.
32. Și poporul s-a ridicat precum un singur om, iar ei au făcut ofrande generoase pentru locașul Domnului, și fiecare om a adus ofranda pentru Domnul pentru lucrarea locașului și pentru toate ustensilele lui.
33. Și toți copiii lui Israel au adus fiecare om din tot ce s-a găsit în posesia lui pentru lucrarea locașului Domnului, aur, argint și alamă, și tot ce era folositor pentru locaș.
34. Și toți oamenii iscusiți, care erau experimentați în muncă, au venit și au făcut locașul Domnului conform la tot ceea ce Domnul poruncise, fiecare om în treaba în care avea experiență; și toți oamenii cu inimile înțelepte au făcut locașul și conținutul lui și toate vasele pentru slujba sfântă, precum Domnul îi poruncise lui Moise.
35. Și lucrarea locașului cortului a fost completată la sfârșitul a cinci luni, iar copiii lui Israel au făcut tot ceea ce Domnul îi poruncise lui Moise.
36. Iar ei au adus locașul și toate conținuturile lui pentru inspecție la Moise; care erau conform reprezentației pe care Domnul i-o arătase lui Moise; astfel au făcut copiii lui Israel.
37. Și Moise a văzut lucrarea, și iată, ei au făcut-o tocmai precum Domnul îi poruncise lui. Așa că Moise i-a binecuvântat pe ei.

Capitolul 83

1. Și în luna 12, în ziua 23 a lunii, Moise i-a luat pe Aaron și pe fii lui, și i-a îmbrăcat în veșmintele lor, și i-a uns și le-a făcut precum Domnul îi poruncise lui, iar Moise a adus toate ofrandele pe care Domnul în aceea zi i le poruncise lui.
2. Moise după aceea i-a luat pe Aaron și pe fiii lui deoparte și le-a spus, timp de șapte zile voi veți rămâne la ușa cortului, căci astfel mi s-a poruncit să vă spun vouă.
3. Iar Aaron și fiii lui au făcut tot ceea ce Domnul le poruncise lor prin Moise, și ei au rămas timp de șapte zile la ușa cortului.
4. Și în ziua a opta, fiind prima zi a primei luni, în al doilea an de la plecarea izraeliților din Egipt, Moise a înălțat locașul, iar Moise a așezat tot conținutul cortului și tot conținutul locașului, și el a făcut tot ceea ce Domnul îi poruncise lui.
5. Iar Moise i-a chemat pe Aaron și pe fiii lui, și ei au adus ofranda arsă și ofranda pentru păcatele lor și ale copiilor lui Israel, precum Domnul îi poruncise lui Moise.
6. În aceea zi cei doi fii ai lui Aaron, Nadab și Abihu, au luat foc străin și l-au adus înaintea Domnului, care nu le poruncise lor în felul acela, iar un foc a mers dinaintea Domnului și i-a consumat pe ei, și ei au murit înaintea Domnului în aceea zi.
7. Atunci, în ziua în care Moise terminase de înălțat locașul, prinții copiilor lui Israel au început să își aducă ofrandele lor înaintea Domnului pentru dedicarea altarului.
8. Și ei au adus ofrandele lor, fiecare prinț pentru o zi, un prinț în fiecare zi timp de 12 zile la rând.
9. Și toate ofrandele pe care ei le-au adus, fiecare om în ziua lui, o tavă de argint cântărind 130 shekeli, un vas de argint de 70 de shekeli după shekelul locașului, amândouă din ele pline cu făină fină, amestecată cu ulei ca ofrandă de mâncare.
10. O lingură, cântărind zece shekeli de aur, plină cu tămâie.
11. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă.
12. Și un ied de capră ca ofrandă pentru păcate.
13. Și ca un sacrificiu de ofrandă de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an.
14. Astfel au făcut cei 12 prinți ai lui Israel zi după zi, fiecare om în ziua lui.
15. Și a fost după aceasta, în ziua 13 a lunii, că Moise le-a poruncit copiilor lui Israel să țină Paștele.
16. Iar copiii lui Israel au ținut Paștele în sezonul lui în ziua 14 a lunii, precum Domnul îi poruncise lui Moise, astfel au făcut copiii lui Israel.
17. Și în a doua lună, în prima zi a ei, Domnul i-a vorbit lui Moise, spunând:
18. Numără capetele tuturor celor de parte bărbătească ai copiilor lui Israel de la vârsta de 20 de ani în sus, tu și fratele tău Aaron și cei 12 prinți ai lui Israel.
19. Iar Moise a făcut astfel, și Aaron a venit cu cei 12 prinți ai lui Israel, și ei au numărat copiii lui Israel în pustietatea din Sinai.
20. Și numerele copiilor lui Israel după casele părinților lor, de la vârsta de 20 de ani în sus, erau de 603.550.
21. Dar copiii lui Levi nu au fost numărați printre frații lor, copiii lui Israel.
22. Și numărul tuturor celor întâi născuți de parte bărbătească ai copiilor lui Israel de la vârsta de o lună în sus era de 22.273.
23. Și numărul tuturor celor de parte bărbătească ai copiilor lui Levi de la vârsta de o lună în sus, era de 22.000
24. Iar Moise i-a pus pe preoți și pe leviți, fiecare om la slujba lui și la sarcina lui, să slujească locașului cortului, precum Domnul îi poruncise lui Moise.
25. Și în ziua 20 a lunii, norul a fost luat de la cortul mărturisirii.

26. La acea vreme copiii lui Israel au continuat călătoria lor din pustietatea din Sinai, și au făcut o călătorie de trei zile, iar norul s-a așezat deasupra cortului în pustietatea din Paran. Acolo mânia Domnului a fost aprinsă împotriva lui Israel, căci ei îl provocaseră pe Domnul cerându-i Lui carne, ca ei să poată mânca.
27. Și Domnul a ascultat de vocea lor, și le-a dat lor carne pe care ei au mâncat-o timp de o lună.
28. Dar după aceasta mânia Domnului a fost aprinsă împotriva lor, și El i-a lovit pe ei cu un măcel mare, iar ei au fost îngropați acolo în acel loc.
29. Și copiii lui Israel au numit acel loc Chebrot Hattaava, deoarece ei acolo i-au îngropat pe oamenii care au poftit după carne.
30. Iar ei au plecat de la Chebrot Hattaava și au campat în Hazerot, care este în pustietatea din Paran.
31. Și în timp ce copiii lui Israel erau în Hazerot, mânia Domnului a fost aprinsă împotriva lui Miriam datorită lui Moise, iar ea a devenit leproasă, albă precum zăpada.
32. Și ea a fost închisă înafara taberei timp de șapte zile până când ea se vindecase de lepra ei.
33. Copiii lui Israel după aceea au plecat din Hazerot, și au campat la granița pustietății din Paran.
34. La acea vreme Domnul i-a vorbit lui Moise să trimită 12 bărbați din copiii lui Israel, un bărbat pentru un trib, să meargă și să exploreze ținutul Canaan.
35. Și Moise i-a trimis pe cei 12 bărbați, iar ei au venit la ținutul Canaan să-l cerceteze și să îl examineze, și ei au explorat tot ținutul de la pustietatea din Sin până la Recob unde se vine la Camot.
36. Și la sfârșitul a 40 de zile ei au venit la Moise și Aaron, și i-au adus cuvântare precum era în inimile lor, și zece dintre bărbați au adus un raport rău la copiii lui Israel despre ținutul pe care ei îl exploraseră, zicând, este mai bine pentru noi să ne întoarcem în Egipt decât să mergem în acest ținut, un ținut care-i consumă pe locuitorii lui.
37. Dar Iosua fiul lui Nun, și Caleb fiul lui Iefune, care erau dintre aceia ce au explorat ținutul, au spus, ținutul este extraordinar de bun.
38. Dacă Domnul se încântă de noi, atunci El ne va aduce pe noi în acest ținut și ni-l va da nouă, căci este un ținut în care curg lapte și miere.
39. Dar copiii lui Israel nu au vrut să asculte de ei, și au ascultat de cuvintele celor zece bărbați care aduseseră un raport rău despre ținut.
40. Iar Domnul a auzit murmurările copiilor lui Israel și El a fost mânios și a jurat, zicând:
41. Cu siguranță, nici un om al acestei generații nelegiuite nu va vedea ținutul din cei cu vârsta de la 20 de ani în sus exceptându-l pe Caleb, fiul lui Iefune, și pe Iosua, fiul lui Nun.
42. Dar cu siguranță această generație nelegiuită va pieri în această pustietate, iar copiii lor vor veni în ținut și ei îl vor poseda. Așa că mânia Domnului a fost aprinsă împotriva lui Israel, și El i-a făcut pe ei să rătăcească în pustietate timp de 40 de ani până când acea generație nelegiuită s-a sfârșit, deoarece ei nu l-au urmat pe Domnul.
43. Și oamenii au locuit în pustietatea din Paran pentru mult timp, iar ei după aceea au pornit spre pustietatea de lângă drumul Mării Roșii.

Capitolul 84

1. La acea vreme, Cora fiul lui Iefer fiul lui Chehat fiul lui Levi, a luat mulți oameni din copiii lui Israel, iar ei s-au ridicat și s-au certat cu Moise și cu Aaron și cu toată congregația.
2. Și Domnul s-a mâniat pe ei, iar pământul și-a deschis gura lui, și i-a înghițit pe ei, cu casele lor și cu toate cele ce le aparțineau lor, și cu toți oamenii care îi aparțineau lui Cora.
3. Și după aceasta, Dumnezeu i-a făcut pe oameni să ocolească pe drumul Muntelui Seir pentru mult timp.
4. La acea vreme Domnul i-a spus lui Moise: Nu provoca un război împotriva copiilor lui Esau, căci Eu nu îți voi da nimic din ce le aparține lor, atât cât ar putea talpa piciorului să calce, căci Eu am dat Muntele Seir ca o moștenire lui Esau.
5. De aceea copiii lui Esau au luptat împotriva copiilor lui Seir în vremurile trecute. Și Domnul i-a dat pe copiii lui Seir în mâinile copiilor lui Esau și i-a distrus dinaintea lor, iar copiii lui Esau au locuit în locul lor până în această zi.
6. Așadar Domnul le-a spus copiilor lui Israel: Nu luptați împotriva fraților voștri, copiii lui Esau, căci nimic din ținutul lor nu vă aparține vouă, dar voi puteți cumpăra mâncare de la ei pentru bani și să o mâncați, și puteți cumpăra apă de la ei pentru bani și să o beți.
7. Iar copiii lui Israel au făcut conform Cuvântului Domnului.
8. Și copiii lui Israel au mers prin pustietate, ocolind pe drumul Muntelui Sinai pentru mult timp, și nu s-au atins de copiii lui Esau, și au continuat în acel district timp de 19 ani.
9. La acea vreme a murit Latinus regele copiilor lui Chittim, în anul 45 al domniei lui, care este anul 14 al plecării copiilor lui Israel din Egipt.
10. Iar ei l-au îngropat în locul lui pe care el îl construise pentru sine în ținutul Chittim, iar Abimnas a domnit în locul lui timp de 38 de ani.
11. Și copiii lui Israel au trecut granița copiilor lui Esau în acele zile, la sfârșitul a 19 ani, și au venit și au trecut pe drumul pustietății din Moab.
12. Iar Domnul i-a spus lui Moise: Nu asedia Moabul, și nu lupta împotriva lor, căci Eu nu îți voi da nimic din ținutul lor.
13. Și copiii lui Israel au trecut pe drumul pustietății din Moab timp de 19 ani, și nu s-au luptat împotriva lor.
14. Și în anul 36 al plecării copiilor lui Israel din Egipt Domnul a lovit inima lui Sihon, regele amoritilor, iar el a purtat război, și a mers să lupte împotriva copiilor lui Moab.
15. Și Sihon a trimis mesageri la Beor, fiul lui Ianeas fiul lui Balaam, un sfetnic al regelui Egiptului, și la Balaam fiul lui, să blesteme Moabul, pentru a putea fi dat în mâna lui Sihon.
16. Și mesagerii au mers și l-au adus pe Beor fiul lui Ianeas, și pe Balaam fiul lui, din Petor din Mesopotamia, așa că Beor și Balaam fiul lui au venit în orașul lui Sihon și au blestemat Moabul și pe regele lor în prezența lui Sihon regele amoritilor.
17. Așadar Sihon a plecat cu toată armata lui, și a mers la Moab și a luptat împotriva lor, și i-a supus, iar Domnul i-a dat în mâinile lui, și Sihon l-a ucis pe regele Moabului.
18. Iar Sihon a luat toate orașele Moabului în bătălie; el de asemenea a luat Heșbonul de la ei, căci Heșbon era unul din orașele Moabului, și Sihon și-a pus prinții și nobilii lui în Heșbon, iar Heșbon i-a aparținut lui Sihon în acele zile.
19. Prin urmare, vorbitorii de pilde Beor și Balaam fiul lui au rostit aceste cuvinte, zicând: Veniți în Heșbon, orașul lui Sihon va fi construit și consacrat.
20. Vai de tine Moab! Tu ești rătăcit, o popor al lui Chemoș! Iată, este scris în Cartea Legii lui Dumnezeu.
21. Și când Sihon cucerise Moabul, el a pus străjeri în orașele pe care le luase de la Moab, și un număr considerabil din copiii lui Moab au căzut în bătălie în mâna lui Sihon, iar el a făcut o mare captură din ei, fii și fiice, și le-a ucis regele lor; prin urmare Sihon s-a întors în ținutul lui.

22. Iar Sihon a dat numeroase cadouri de argint și aur lui Beor și lui Balaam fiului lui, și i-a lăsat să plece, iar ei au mers în Mesopotamia la casa și țara lor.
23. La acea vreme toți copiii lui Israel au trecut de drumul pustietății din Moab, și s-au întors și au împrejmuit pustietatea din Edom.
24. Așadar toată congregația a venit în pustietatea din Sin în prima lună a anului 40 de la plecarea lor din Egipt, iar copiii lui Israel au locuit acolo în Cadeș, în pustietatea din Sin, și Miriam a murit acolo și ea a fost îngropată acolo.
25. La acea vreme Moise a trimis mesageri la regele Hadad al Edomului, zicând, astfel spune fratele tău Israel, lasă-mă să trec te rog prin ținutul tău, noi nu vom trece prin câmp sau podgorie, noi nu vom bea apa fântânii; vom merge pe drumul regelui.
26. Iar Edomul i-a spus lui, tu nu vei trece pe aici, și Edomul a mers să-i întâmpine pe copiii lui Israel cu un popor puternic.
27. Și copiii lui Esau au refuzat să-i lase pe copiii lui Israel să treacă prin ținutul lor, așadar izraeliții s-au dus de la ei, și nu s-au luptat împotriva lor.
28. Deoarece în timpurile anterioare Domnul le poruncise copiilor lui Israel, zicând: Voi nu veți lupta împotriva copiilor lui Esau. Prin urmare izraeliții s-au dus de la ei și nu s-au luptat împotriva lor.
29. Apoi copiii lui Israel au plecat din Cadeș, și toți oamenii au venit la Muntele Hor.
30. La acea vreme Domnul i-a spus lui Moise: Spune-i fratelui tău Aaron că el va muri acolo, căci el nu va intra în ținutul pe care Eu l-am dat copiilor lui Israel.
31. Iar Aaron a urcat, la porunca Domnului, pe Muntele Hor, în anul 40, în luna a cincea, în prima zi a lunii.
32. Și Aaron avea 123 de ani când el a murit la Muntele Hor.

Capitolul 85

1. Și regele Arad canaanitul, care locuia la sud, a auzit că izraeliții veniseră prin intermediul spionilor, și și-a aranjat forțele lui să lupte împotriva izraeliților.
2. Și copiii lui Israel s-au temut mult de el, căci el avea o armată mare și grea, așadar copiii lui Israel se hotărau să se întoarcă în Egipt.
3. Și copiii lui Israel s-au întors înapoi o distanță de trei zile de mers în Maserat Beni Iaacon, căci s-au înspăimântat mult din pricina regelui Arad.
4. Iar copiii lui Israel nu vroiau să se întoarcă înapoi la locurile lor precedente, așadar ei au rămas în Beni Iaacon timp de 30 de zile.
5. Și când copiii lui Levi au văzut cum copiii lui Israel nu vroiau să se întoarcă, au fost geloși de dragul Domnului, și s-au ridicat și s-au luptat împotriva izraeliților, frații lor, și au ucis din ei o mulțime mare, și i-au forțat să se întoarcă înapoi la locul lor la Muntele Hor.
6. Și când ei s-au întors, regele Arad încă își aranja oastea lui pentru bătălie împotriva izraeliților.
7. Iar Israel a făgăduit o făgăduință Domnului, zicând: Dacă Tu îi vei da într-adevăr pe acești oameni în mâna mea, atunci voi distruge cu desăvârșire orașele lor.
8. Și Domnul a ascultat de vocea lui Israel, și El i-a dat pe canaaniti în mâna lor, și El i-a distrus cu desăvârșire pe ei și pe orașele lor, iar El a pus numele acelui loc Hormah.
9. Iar copiii lui Israel au călătorit de la Muntele Hor și au campat în Obot, și ei au călătorit din Obot și au campat în Iie-Abarim, la granița Moabului.
10. Și copiii lui Israel au trimis mesageri la Moab, zicând, lăsați-ne să trecem acum prin ținutul vostru înspre locul nostru. Dar copiii lui Moab nu vroiau să le îngăduie copiilor lui Israel să treacă prin ținutul lor, căci copiii lui Moab s-au temut mult, ca nu cumva copiii lui Israel să le facă lor precum Sihon, regele amoriților, le făcuse lor, care le luase ținutul lor și îi omorâse pe mulți dintre ei.
11. Prin urmare Moabul nu vroia să le îngăduie izraeliților să treacă prin ținutul lor. Iar Domnul le-a poruncit copiilor lui Israel, spunând că ei nu ar trebui să lupte împotriva Moabului; așadar izraeliții s-au depărtat de Moab.
12. Și copiii lui Israel au călătorit de la granița Moabului și au venit pe cealaltă parte a râului Arnon la granița Moabului, între Moab și amoriți, iar ei au campat la granița ținutului lui Sihon, regele amoriților, în pustietatea din Chedemot.
13. Iar copiii lui Israel au trimis mesageri la Sihon, regele amoriților, zicând:
14. Lasă-ne să trecem prin ținutul tău, noi nu ne vom întoarce înspre câmpii sau înspre podgorii, noi vom merge de-a lungul drumului principal al regelui până când noi vom fi trecut de granița ta. Dar Sihon nu a vrut să le îngăduie izraeliților să treacă.
15. Așa că Sihon a adunat toți oamenii amoriților și a mers în pustietate să-i întâmpine pe copiii lui Israel, și el s-a luptat împotriva lui Israel în Iahaz.
16. Iar Domnul l-a dat pe Sihon regele amoriților în mâna copiilor lui Israel, și Israel i-a bătut pe toți oamenii lui Sihon cu ascuțișul sabiei și ei au răzbunat cauza Moabului.
17. Și copiii lui Israel au luat în posesie ținutul lui Sihon de la Aram până la Iabuc, până la copiii lui Ammon, și ei au luat toată prada orașelor.
18. Iar Israel a luat toate aceste orașe, și Israel a locuit în toate orașele amoriților.
19. Și toți copiii lui Israel s-au hotărât să lupte împotriva copiilor lui Ammon, să le ia și ținutul lor de asemenea.
20. Așadar Domnul le-a spus copiilor lui Israel: Nu-i asediați pe copiii lui Ammon, nici nu stârniți bătălie împotriva lor, căci Eu nu vă voi da nimic vouă din ținutul lor, iar copiii lui Israel au ascultat de Cuvântul Domnului, și nu s-au luptat împotriva copiilor lui Ammon.

21. Și copiii lui Israel s-au întors și au mers pe drumul dinspre Bașan către ținutul regelui Og al Bașanului. Iar regele Og al Bașanului a mers să-i întâmpine pe izraeliți în bătălie, și a avut cu el mulți oameni viteji, și o foarte puternică forță din oamenii amoriților.
22. Iar regele Og al Bașanului era un om foarte puternic, dar Naaron fiul lui era extraordinar de puternic, chiar mai puternic decât era el.
23. Și Og și-a spus în inima lui, iată, acum tot bivuacul lui Israel ocupă un loc de trei parsă, acum eu îi voi nimici pe ei deodată fără sabie sau sulită.
24. Și Og a urcat pe Muntele Iahaz și a luat de acolo o stâncă mare, lungimea căreia era de trei parsă, și și-a pus-o pe capul său, și s-a hotărât să o arunce asupra bivuacului copiilor lui Israel, să-i nimicească pe toți izraeliții cu acea piatră.
25. Iar îngerul Domnului a venit și a străpuns piatra pe capul lui Og, și piatra a căzut pe gâtul lui Og, încât Og a căzut la pământ din pricina greutății pietrei asupra gâtului lui.
26. La acea vreme Domnul le-a spus copiilor lui Israel: Nu vă temeți de el, căci Eu l-am dat pe el și pe toți oamenii lui și tot ținutul lui în mâna voastră, iar voi îi veți face lui precum i-ați făcut lui Sihon.
27. Și Moise a mers la el cu un număr mic din copiii lui Israel, iar Moise l-a lovit pe Og cu un băț la gleznele picioarelor lui și l-a ucis.
28. Copiii lui Israel după aceea i-au urmărit pe copiii lui Og și pe toți oamenii lui, și i-au bătut și i-au distrus pe ei până când nu a mai fost nici o rămășiță din ei.
29. Moise după aceea i-a trimis pe unii din copiii lui Israel să spioneze Iazerul, căci Iazer era un oraș foarte faimos.
30. Iar spionii au mers la Iazer și l-au explorat, și spionii s-au încrezut în Domnul, și s-au luptat împotriva oamenilor din Iazer.
31. Și acești oameni au luat Iazerul și satele lui, iar Domnul le-a dat în mâna lor, și ei i-au alungat pe amoriții care erau acolo.
32. Și copiii lui Israel au luat ținutul celor doi regi ai amoriților, 60 de orașe care erau pe partea cealaltă a Iordanului, de la pârâul Arnonului până la Muntele Hermon.
33. Iar copiii lui Israel au călătorit și au venit în șesul Moabului, care este de partea aceasta a Iordanului, lângă Ierihon.
34. Și copiii lui Moab au auzit tot răul pe care copiii lui Israel îl făcuseră celor doi regi ai amoriților, lui Sihon și lui Og. Așa că toți oamenii Moabului s-au temut mult de izraeliți.
35. Și bătrânii Moabului au spus, iată cei doi regi ai amoriților, Sihon și Og, care erau mai puternici decât toți regii pământului, nu au putut sta împotriva copiilor lui Israel, atunci cum putem sta noi înaintea lor?
36. Cu siguranță ei ne-au trimis un mesaj nouă acum ceva timp să treacă prin ținutul nostru în drumul lor, și noi nu le-am îndurat, acum ei se vor întoarce asupra noastră cu săbiile lor grele și ne vor distruge; iar Moabul a fost îndurerat din pricina copiilor lui Israel, și s-au temut mult de ei, și s-au sfătuit împreună ce trebuia făcut împotriva copiilor lui Israel.
37. Și bătrânii Moabului s-au hotărât și l-au luat unul din oamenii lor, Balac, fiul lui Zippor moabitul, și l-au făcut pe el rege peste ei la acea vreme, iar Balac era un om foarte înțelept.
38. Și bătrânii Moabului s-au ridicat și au trimis un sol la copiii lui Midian să facă pace cu ei, căci o mare bătălie și dușmănie fusese în acele zile între Moab și Midian, din zilele lui Hadad, fiul regelui Bedad al Edomului, care bătuse Midianul în șesul Moabului, până în acele zile.
39. Iar copiii lui Moab au trimis un sol la copiii lui Midian, și au făcut pace cu ei, iar bătrânii din Midian au venit în ținutul Moabului să facă pace în numele copiilor lui Midian.
40. Și bătrânii Moabului s-au sfătuit cu bătrânii Midianului ce să facă pentru a-și salva viețile lor de la Israel.

41. Și toți copiii lui Moab le-au spus bătrânilor din Midian, noi acum îi vedem pe copiii lui Israel că ei îi sorb pe toți care sunt în jurul nostru, precum boul soarbe iarba câmpului, căci astfel le-au făcut ei celor doi regi ai amoriților, care sunt mai puternici decât noi.
42. Iar bătrânii Midianului au spus Moabului, noi am auzit că la vremea când Sihon regele amoriților a luptat împotriva voastră, când el a prevalat asupra voastră și v-a luat ținutul, el trimisese mesageri la Beor, fiul lui Ianeas, și la Balaam, fiul lui din Mesopotamia, iar ei au venit și v-au blestemat pe voi; de aceea mâna lui Sihon a prevalat asupra voastră, încât el v-a luat ținutul vostru.
43. Așadar acum trimiteți și voi de asemenea mesageri la Balaam fiul lui, căci el încă rămâne în ținutul lui, și dați-i plata lui, ca să vină și să-i blesteme pe toți oamenii de care voi vă temeți; așadar bătrânii Moabului au auzit acest lucru, și i-a încântat pe ei să trimită mesageri la Balaam fiul lui Beor.
44. Așadar Balac fiul regelui Zippor al Moabului a trimis mesageri la Balaam, zicând:
45. Iată este un popor care a ieșit din Egipt. Iată, ei acoperă fața pământului, și ei sălășluiesc împotriva mea.
46. Așadar acum vino și blestemă acest popor pentru mine, căci ei sunt prea puternici pentru mine, poate că voi reuși să lupt împotriva lor și să îi alung, căci eu am auzit că acela pe care tu îl binecuvântezi este binecuvântat, și acela pe care tu îl blestemi este blestemat.
47. Așa că mesagerii lui Balac au mers la Balaam și l-au adus pe Balaam la Moab pentru a-i blestema pe oamenii care aveau să se lupte împotriva Moabului.
48. Și Balaam a venit la Balac pentru a-l blestema pe Israel. Iar Domnul i-a spus lui Balaam: Nu blestema acest popor, căci el este binecuvântat.
49. Și Balac l-a presat pe Balaam zi după zi să-l blesteme pe Israel, dar Balaam nu a ascultat de Balac din pricina Cuvântului Domnului, pe care El îl spusese lui Balaam.
50. Iar când Balac a văzut că Balaam nu aderă la dorința lui, s-a ridicat și a mers acasă, iar Balaam de asemenea s-a întors în ținutul lui și a plecat de acolo către Midian.
51. Și copiii lui Israel au călătorit din șesul Moabului, și au campat lângă Iordan, de la Bet-Iesimot chiar până la Abel-Şittim, la capătul câmpiilor Moabului.
52. Iar când copiii lui Israel au locuit în șesul Sittimului, au început să comită curvie cu fiicele lui Moab.
53. Și copiii lui Israel s-au apropiat de Moab, iar copiii lui Moab și-au întins corturile lor vizavi de tabăra copiilor lui Israel.
54. Iar copiii lui Moab se temeau de copiii lui Israel, și copiii lui Moab și-au luat toate fiicele lor și nevestele lor de înfățișare frumoasă și plăcută, și le-au îmbrăcat pe ele în aur și argint și veșminte scumpe.
55. Și copiii lui Moab au așezat acele femei la ușa corturilor lor, în așa fel încât copiii lui Israel să le poată vedea și să se întoarcă înspre ele, și să nu lupte împotriva Moabului.
56. Și toți copiii lui Moab au făcut acest lucru copiilor lui Israel, și fiecare om și-a pus nevasta sa și fiica sa la ușa cortului său, iar toți copiii lui Israel au văzut fapta copiilor lui Moab, și copiii lui Israel s-au întors înspre fiicele lui Moab și au râvnit la ele, și au mers la ele.
57. Și s-a întâmplat că atunci când un evreu venea la ușa cortului Moabului, și vedea o fiică a lui Moab și și-o dorea în inima lui, și vorbea cu ea la ușa cortului ceea ce el dorea, în timp ce ei vorbeau împreună oamenii cortului ieșeau și îi spuneau evreului precum aceste cuvinte:
58. Cu siguranță tu știi că noi suntem frați, suntem toți descendenții lui Lot și descendenții lui Avraam fratele lui, pentru ce atunci voi nu rămâneți cu noi, și pentru ce nu mâncați pâinea noastră și sacrificiul nostru?
59. Iar când copiii lui Moab îl copleșeau astfel cu discursurile lor, și îl ispiteau prin cuvintele lor măgulitoare, ei îl așezau în cort și găteau și sacrificau pentru el, iar el mânca din sacrificiul lor și din pâinea lor.
60. Ei apoi îi dădeau lui vin și el bea și devenea intoxicat, iar ei puneau înaintea lui o domniță frumoasă, și el făcea cu ea precum îi plăcea, căci el nu știa ce face, deoarece băuse vin din abundență.

61. Astfel i-au făcut copiii lui Moab lui Israel în acel loc, în șesul Șittimului, iar mânia Domnului a fost aprinsă împotriva lui Israel din pricina acestei chestiuni, și El a trimis o molimă printre ei, și au murit din izraeliți 24.000 de oameni.
62. Atunci era un om din copiii lui Simeon al cărui nume era Zimri, fiul lui Salu, care se împreunase cu midianita Cosbi, fiica regelui Zur al Midianului, în văzul tuturor copiilor lui Israel.
63. Iar Fineas, fiul lui Eleazer fiul lui Aaron preotul, a văzut acest lucru nelegiuit pe care Zimri îl făcuse, și a luat o suliță și s-a ridicat și a mers după ei, și i-a străpuns pe amândoi și i-a ucis, iar apoi molima a încetat de la copiii lui Israel.

Capitolul 86

1. La acea vreme după molimă, Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Eleazer, fiul lui Aaron preotul, zicând:
2. Numărați capetele întregii comunități a copiilor lui Israel, de la 20 de ani în sus, toți cei care fac parte din armată.
3. Iar Moise și Eleazer i-au numărat pe copiii lui Israel după familiilor lor, și numărul întregului Israel era de 700.730.
4. Și numărul tuturor celor de parte bărbătească ai lui Levi, de la o lună în sus, era de 23.000, și printre aceștia nu era nici un om din aceia numărați de Moise și Aaron în pustietatea din Sinai.
5. Căci Domnul le spusese că ei aveau să moară în pustietate, așadar ei toți au murit, și nici unul nu fusese lăsat din ei exceptându-l pe Caleb fiul lui Iefune, și pe Iosua fiul lui Nun.
6. Și a fost după aceasta că Domnul i-a spus lui Moise: Spune-le copiilor lui Israel să răzbune asupra lui Midian cauza fraților lor, copiii lui Israel.
7. Și Moise a făcut astfel, iar copiii lui Israel au ales dintre ei 12.000 de oameni, fiind o mie de la fiecare trib, și ei au mers la Midian.
8. Iar copiii lui Israel s-au războit împotriva Midianului și i-au ucis pe fiecare de parte bărbătească, de asemenea pe cei cinci prinți ai Midianului, și pe Balaam, fiul lui Beor, ei l-au ucis cu sabia.
9. Iar copiii lui Israel au luat nevestele Midianului captive cu micuții lor și cu vitele lor, și cu toate bunurile lor.
10. Și ei au luat bunurile și toată prada, și le-au adus la Moise și la Eleazer în câmpiile Moabului.
11. Iar Moise și Eleazer și toți prinții congregației au mers să îi întâmpine cu bucurie.
12. Și ei au împărțit toată prada Midianului. Astfel copiii lui Israel s-au răzbunat asupra Midianului pentru cauza fraților lor, copiii lui Israel.

Capitolul 87

1. La acea vreme Domnul i-a spus lui Moise: Iată, zilele tale se apropie de sfârșit, ia-l acum pe Iosua, fiul lui Nun, slujitorul tău și pune-l în cort, iar Eu îi voi porunci lui. Și Moise a făcut astfel.
2. Iar Domnul a apărut în cort într-un stâlp de nor, și stâlpul de nor stătea la intrarea cortului.
3. Și Domnul i-a poruncit lui Iosua fiul lui Nun și i-a spus lui: Fii puternic și curajos căci tu îi vei aduce pe copiii lui Israel la ținutul pe care Eu l-am jurat că îl voi da lor, iar Eu voi fi cu tine.
4. Și Moise i-a spus lui Iosua, fii puternic și curajos căci tu îi vei face pe copiii lui Israel să moștenească ținutul, iar Domnul va fi cu tine, El nu te va lăsa și nici nu te va părăsi, să nu fii temător și nici deznădăduit.
5. Iar Moise a strigat către toți copiii lui Israel și le-a spus lor: Voi ați văzut tot binele pe care Domnul Dumnezeu vostru l-a făcut pentru voi în pustietate.
6. Așadar acum, respectați toate cuvintele legii acesteia, și mergeți în calea Domnului Dumnezeului vostru, nu vă întoarceți de la calea pe care Domnul v-a poruncit-o vouă, fie spre dreapta sau spre stânga.
7. Și Moise i-a învățat pe copiii lui Israel statute și judecăți și legi să le facă în ținut precum Domnul îi poruncise lui.
8. Și el i-a învățat pe ei calea Domnului și legile Lui; iată, ele sunt scrise în Cartea Legii lui Dumnezeu pe care El a dat-o copiilor lui Israel prin mâna lui Moise.
9. Iar Moise a terminat de poruncit copiilor lui Israel. Și Domnul i-a vorbit lui, spunând: Urcă pe Muntele Abarim și mori acolo, și fii adunat la oamenii tăi precum Aaron fratele tău a fost adunat.
10. Și Moise a urcat precum Domnul îi poruncise lui, iar el a murit acolo în ținutul Moab la ordinul Domnului, în anul 40 de la plecarea izraeliților din ținutul Egiptului.
11. Iar copiii lui Israel au plâns pentru Moise în câmpiile Moabului timp de 30 de zile, și zilele plânsului și jeliului pentru Moise au fost împlinite.

Capitolul 88

1. Și a fost după moartea lui Moise că Domnul i-a vorbit lui Iosua fiul lui Nun, zicând:
2. Ridică-te și treci Iordanul în meleagul pe care Eu l-am dat copiilor lui Israel, iar tu îi vei face pe copiii lui Israel să moștenească meleagul.
3. Fiecare loc peste care talpa picioarelor tale va călca, îți va aparține. De la pustietatea Libanului până la marele râu Perat va fi granița ta.
4. Nici un om nu se va ridica împotriva ta în toate zilele vieții tale; precum Eu am fost cu Moise, așa voi fi Eu cu tine, doar fii puternic și curajos să respecti toată legea pe care Moise ți-a poruncit-o ție, nu te întoarce de la cale fie spre dreapta sau spre stânga, pentru ca tu să poți prospera în tot ceea ce faci.
5. Iar Iosua le-a poruncit ofițerilor lui Israel, zicând, treceți prin tabără și porunciți-le oamenilor, spunând, pregătiți-vă provizii, căci după trei zile voi veți trece Iordanul să posedați ținutul.
6. Și ofițerii copiilor lui Israel au făcut astfel, și le-au poruncit oamenilor iar ei au făcut tot ceea ce Iosua poruncise.
7. Iar Iosua a trimis doi oameni să spioneze ținutul Ierihonului, și oamenii au mers și au spionat Ierihonul.
8. Și la sfârșitul a șapte zile ei au venit la Iosua în tabără și i-au spus, Domnul a dat tot ținutul în mâna noastră, iar locuitorii de acolo se tocesc de frică din pricina noastră.
9. Și s-a întâmplat după aceea, că Iosua s-a sculat dimineata și tot Israelul cu el, și ei au plecat din Șittim. Iar Iosua și tot Israelul cu el au trecut Iordanul; și Iosua avea 82 de ani când a trecut Iordanul cu Israel.
10. Și oamenii au plecat de la Iordan în a zecea zi a primei luni, și au campat în Gilgal la colțul estic al Ierihonului.
11. Și copiii lui Israel au ținut Paștele în Gilgal în câmpiile Ierihonului, în ziua 14 a lunii, precum este scris în legea lui Moise.
12. Iar manna a încetat la acea vreme în a doua zi după Paște, și nu mai era manna pentru copiii lui Israel, și ei au mâncat din produsele ținutului Canaan.
13. Și Ierihonul era în totalitate închis pentru copiii lui Israel, nimeni nu intra sau ieșea.
14. Și a fost în cea de-a doua lună, în prima zi a lunii, că Domnul i-a spus lui Iosua: Ridică-te, iată Eu am dat Ierihonul în mâna ta cu toți oamenii lui; și toți oamenii tăi de luptă vor merge în jurul orașului, odată pe zi, astfel vei face timp de șase zile.
15. Iar preoții vor sufla în trâmbițe, și când se va auzi sunetul trâmbiței toți oamenii să dea un mare strigăt pentru ca zidurile orașului să se prăbușească; toți oamenii vor merge fiecare împotriva adversarului lui.
16. Și Iosua a făcut conform la tot ceea ce Domnul îi poruncise lui.
17. Și în a șaptea zi ei au mers în jurul orașului de șapte ori, iar preoții au suflat în trâmbițe.
18. Iar a șaptea oară, Iosua a spus oamenilor, strigați, căci Domnul a dat tot orașul în mâinile noastre.
19. Doar că orașul și tot ceea ce conține va fi necurat Domnului, și abțineți-vă de la lucrul necurat, ca nu cumva să faceți tabăra lui Israel necurată și să o necăjiți.
20. Dar tot argintul și aurul și alama și fierul vor fi consacrate Domnului, ele vor intra în trezoreria Domnului.
21. Și oamenii au suflat în trâmbițe și au scos un strigăt mare, iar zidurile Ierihonului s-au prăbușit, și toți oamenii au mers, fiecare om drept înaintea lui, și au luat orașul și au distrus cu desăvârșire tot ce era în el, atât bărbați cât și femei, tineri și bătrâni, boi și oi și asini, cu ascuțișul sabiei.
22. Și au ars tot orașul cu foc; doar vasele de argint și aur, și alamă și fier, ei le-au pus în trezoreria Domnului.
23. Și Iosua a jurat la acea vreme, zicând: Blestemat fie omul care clădește Ierihonul. El va pune în fundația lui întâiul său născut, iar în porțile lui își va pune fiul cel mai tânăr.
24. Iar Acan, fiul lui Carmi fiul lui Zabdi fiul lui Zerah fiul lui Iuda, s-a purtat perfid cu lucrul necurat, și a luat lucrul necurat și l-a ascuns în cort, iar mânia Domnului a fost aprinsă împotriva lui Israel.

25. Și a fost după aceasta, când copiii lui Israel se întorseseră de la arderea Ierihonului, că Iosua a trimis oameni să spioneze de asemenea și în Ai, și să dea raport cum să lupte împotriva lui.
26. Iar oamenii au mers și au spionat Aiul, și s-au întors și au spus, să nu meargă toți bărbații cu tine în Ai, lasă doar vreo 3.000 de bărbați să meargă și să distrugă orașul, căci bărbații de acolo sunt puțini.
27. Și Iosua a făcut astfel, și au mers cu el din copiii lui Israel aproape 3.000 de bărbați, și au luptat împotriva bărbaților din Ai.
28. Iar bătălia a fost severă împotriva lui Israel, și bărbații din Ai au ucis 36 de bărbați ai lui Israel, și copiii lui Israel au fugit dinaintea bărbaților din Ai.
29. Și când Iosua a văzut acest lucru și-a rupt veșmintele sale și a căzut asupra feței sale la pământ înaintea Domnului, el, cu bătrânii lui Israel, și ei și-au pus praf pe capetele lor.
30. Și Iosua a spus: De ce O Doamne ai adus Tu poporul acesta peste Iordan? Ce am să spun după ce izraeliții și-au întors spatele la vrășmașii lor?
31. Așadar acum, toți canaanii, locuitori ai ținutului, vor auzi acest lucru, și ne vor înconjura și vor stârpi numele nostru.
32. Și Domnul i-a spus lui Iosua: De ce cazi asupra feței tale? Ridică-te, mergi de aici, căci izraeliții au păcătit, și au luat din lucrul necurat. Eu nu voi mai fi cu ei decât dacă ei distrug lucrul necurat de printre ei.
33. Iar Iosua s-a ridicat și a adunat oamenii, și a adus Urumul la ordinul Domnului, și tribul lui Iuda a fost luat, iar Acan fiul lui Carmi a fost luat.
34. Și Iosua i-a spus lui Acan, spune-mi fiul meu, ce ai făcut tu, iar Acan a spus, eu am văzut printre pradă un veșmânt bun din Șinear și 200 shekeli de argint, și o pană de aur de 50 shekeli greutate; eu am râvnit la ele și le-am luat, și iată, ele sunt toate ascunse în pământ în mijlocul cortului.
35. Iar Iosua a trimis oameni, care au mers și le-au luat din cortul lui Acan, și le-au adus la Iosua.
36. Și Iosua i-a luat pe Acan și pe aceste lucruri, și pe fiii și fiicele lui și tot ce îi aparținea lui, iar ei i-au adus în valea Acorului.
37. Și Iosua i-a ars pe ei acolo cu foc, și toți izraeliții au aruncat cu pietre în Acan, și au ridicat deasupra lui un morman de pietre, prin urmare el a numit acel loc Valea Acorului. În acest mod mânia Domnului a fost potolită, iar Iosua după aceea a venit la oraș și a luptat împotriva lui.
38. Și Domnul i-a spus lui Iosua: Nu te teme, nici nu fi consternat, iată, Eu am dat în mâna ta Aiul, regele și oamenii lui, iar tu le vei face lor precum le-ai făcut Ierihonului și regelui lui, doar bunurile de acolo și vitele de acolo le veți lua ca pradă pentru voi; pregătește o ambuscadă împotriva orașului în spatele lui.
39. Așadar Iosua a făcut conform Cuvântului Domnului, și el a ales dintre fiii războiului 30.000 de oameni viteji, și i-a trimis pe ei, iar ei au așteptat în ambuscadă împotriva orașului.
40. Și el le-a poruncit lor, zicând, când voi ne veți vedea pe noi fugind dinaintea lor cu violență, iar ei ne vor urmări, voi atunci vă veți ridica din ambuscadă și veți lua orașul, iar ei au făcut astfel.
41. Și Iosua a luptat, iar oamenii orașului au ieșit înspre Israel, necunoscând că așteptau în ambuscadă pentru ei în spatele orașului.
42. Iar Iosua și toți izraeliții s-au prefăcut a fi osteniți înaintea lor, și au fugit prin drumul pustietății cu violență.
43. Și bărbații din Ai au adunat toți oamenii care erau în oraș să-i urmărească pe izraeliți, iar ei au ieșit afară și au fost ademeniți departe de oraș, nici unul nu a rămas. Ei au lăsat orașul deschis și i-au urmărit pe izraeliți.
44. Iar aceia care așteptau în ambuscadă s-au ridicat din locurile lor, și s-au grăbit să intre în oraș și l-au luat și l-au incendiat, iar oamenii din Ai s-au întors înapoi, și iată fumul orașului se ridica la ceruri, și nu aveau nici un mijloc de a se retrage fie într-o parte sau în cealaltă.
45. Și toți oamenii din Ai au fost înconjurați de Israel, unii pe o parte și alții pe cealaltă parte, și i-au ucis încât nici unul din ei nu a mai rămas.

46. Și copiii lui Israel l-au luat pe regele Meloș al Aiului viu, și l-au adus la Iosua, iar Iosua l-a spânzurat de un copac și a murit.
47. Iar copiii lui Israel s-au întors la oraș după ce l-au ars, și i-au ucis pe toți cei care se aflau în el cu ascuțișul sabiei.
48. Și numărul celor ce căzuseră din oamenii Aiului, și bărbați și femei, a fost de 12.000; doar vitele și prada orașului au luat-o pentru ei, conform Cuvântului Domnului către Iosua.
49. Și toți regii de partea aceasta a Iordanului, toți regii Canaanului, au auzit de răul pe care copiii lui Israel îl făcuseră Ierihonului și Aiului, și s-au adunat împreună să lupte împotriva lui Israel.
50. Doar locuitorii Gibeonului s-au temut mult să lupte împotriva izraeliților ca nu cumva să piară, așa că s-au purtat cu viclenie, și au venit la Iosua și la tot Israelul, și le-au spus, noi am venit dintr-un ținut îndepărtat, așadar acum faceți un legământ cu noi.
51. Iar locuitorii Gibeonului au fost mai șireți decât copiii lui Israel, iar copiii lui Israel au făcut un legământ cu ei, și au făcut pace cu ei, iar prinții congregației le-au jurat, dar după aceea copiii lui Israel au aflat că erau vecini lor și că locuiau printre ei.
52. Dar copiii lui Israel nu i-au ucis; căci le juraseră lor pe Domnul, iar ei au devenit tăietori de lemne și adăpători.
53. Și Iosua le-a spus lor, de ce m-ați înșelat să ne faceți acest lucru nouă? Iar ei i-au răspuns lui, zicând, deoarece le-a fost spus slujitorilor tăi tot ceea ce tu făcuseși tuturor regilor amoriților, și noi ne-am temut mult pentru viețile noastre, și prin urmare noi am făcut acest lucru.
54. Și Iosua le-a stabilit lor în acea zi să taie lemne și să adape, și el i-a împărțit pe ei ca sclavi la toate triburile lui Israel.
55. Iar când regele Adonițedec al Ierusalimului a auzit tot ceea ce copiii lui Israel făcuseră Ierihonului și Aiului, a trimis vorbă la regele Hoham al Hebronului și la regele Piram al Iarmutului, și la regele Iafia al Lachișului și la regele Deber al Eglonului, spunând:
56. Veniți la mine și ajutați-mă, ca să îi putem nimici pe copiii lui Israel și pe locuitorii Gibeonului care au făcut pace cu copiii lui Israel.
57. Și s-au adunat împreună iar cei cinci regi ai amoriților au mers cu toate oștile lor, un popor numeros precum nisipul malului mării.
58. Și toți acești regi au venit și au campat înaintea de Gibeon, și au început să lupte împotriva locuitorilor Gibeonului, iar toți oamenii din Gibeon au trimis vorbă la Iosua, spunând, vino repede la noi și ajută-ne, căci toți regii amoriților s-au adunat împreună să lupte împotriva noastră.
59. Iar Iosua și toți oamenii de luptă au plecat din Gilgal, și Iosua a venit brusc la ei, și i-a lovit pe acești cinci regi cu un mare măcel.
60. Și Domnul i-a zăpăcit pe ei înaintea copiilor lui Israel, care i-au lovit cu un măcel teribil în Gibeon, și i-au urmărit de-a lungul drumului care duce prin Beth Boron până la Machedah, iar ei au fugit dinaintea copiilor lui Israel.
61. Și în timp ce ei fugeau, Domnul a trimis asupra lor grindină din cer, și mai mulți dintre ei au murit de la grindină, decât de la măcelul copiilor lui Israel.
62. Iar copiii lui Israel i-au urmărit, și i-au ucis pe drum, mergând în continuare și omorându-i.
63. Și în timp ce ei omorau, ziua declina înspre seară, iar Iosua a spus în văzul tuturor oamenilor, soare stai tu nemișcat deasupra Gibeonului și tu lună în valea Aialonului, până când națiunea se va fi răzbunat asupra vrășmașilor ei.
64. Iar Domnul a ascultat de vocea lui Iosua, și soarele a stat nemișcat în mijlocul cerurilor, și a stat nemișcat 36 de vremuri, iar luna de asemenea a rămas nemișcată și nu s-a grăbit să coboare în timpul întregii zi.
65. Și nu a fost nici o zi ca aceea înaintea ei sau după ea, în care Domnul să fi ascultat de vocea unui om, căci Domnul lupta pentru Israel.

Capitolul 89

1. Atunci a grăit Iosua acest cântec, în ziua în care Domnul îi dăduse pe amoriți în mâna lui Iosua și a copiilor lui Israel, și el a spus în văzul întregului Israel:
2. Tu ai făcut lucruri mărețe, O Doamne. Tu ai făcut lucrări mari. Cine este asemenea Ție? Buzele mele vor cânta numelui Tău.
3. Bunătatea mea și fortăreața mea, turnul meu înalt, eu îți voi cânta un nou cântec Ție. Cu mulțumire eu îți voi cânta Ție. Tu ești puterea salvării mele.
4. Toți regii pământului te vor slăvi pe Tine, prinții lumii îți vor cânta Ție, copiii lui Israel se vor bucura în salvarea Ta, ei vor cânta și vor slăvi puterea Ta.
5. La Tine, O Doamne, noi ne-am destăinuit. Noi am spus, Tu ești Dumnezeul nostru, căci Tu ai fost adăpostul nostru și turnul nostru strașnic împotriva dușmanilor noștri.
6. La Tine noi am plâns și nu am fost rușinați, în Tine noi ne-am încrezut și am fost izbăviți. Când noi am plâns la Tine, Tu ne-ai auzit vocea noastră, Tu ne-ai izbăvit sufletele noastre de sabie, Tu ne-ai arătat nouă grația Ta, Tu ne-ai dat nouă salvarea ta, Tu ne-ai bucurat inimile noastre cu puterea Ta.
7. Tu ai pornit pentru salvarea noastră, cu al Tău braț Tu i-ai răscumpărat pe oamenii Tăi; Tu ne-ai răspuns nouă din Cerurile Sfințeniei Tale, Tu ne-ai salvat pe noi de zeci de mii de oameni.
8. Soarele și luna au stat nemișcate în cer, și Tu ai stat în mânia Ta împotriva opresorilor noștri și ai poruncit judecățile Tale asupra lor.
9. Toți prinții pământului s-au ridicat, regii națiunilor se adunaseră împreună, ei nu au fost mișcați la prezența Ta, ei au dorit bătlăile Tale.
10. Tu te-ai ridicat împotriva lor în mânia Ta, și ți-ai coborât urgia Ta asupra lor; Tu i-ai distrus pe ei în mânia ta, și i-ai nimicit pe ei în inima Ta.
11. Națiuni au fost consumate de furia Ta, regate au declinat din pricina urgiei Tale, Tu ai rănit regi în ziua mâniei Tale.
12. Tu ți-ai turnat furia Ta asupra lor, mânia Ta furioasă i-a apucat pe ei; Tu le-ai întors nedreptatea lor asupra lor, și i-ai nimicit pe ei în nelegiuirea lor.
13. Ei au întins o capcană, ei au căzut înăuntrul ei, în plasă ei s-au ascuns, piciorul lor a fost prins.
14. Mâna Ta a fost pregătită pentru toți dușmanii Tăi care au spus, prin sabia noastră noi posedăm ținutul, prin armele noastre noi locuim în oraș. Tu le-ai umplut fețele lor cu rușine, Tu le-ai adus coarnele lor la pământ, Tu i-ai îngrozit pe ei în furia ta și i-ai distrus pe ei în mânia Ta.
15. Pământul a tremurat și s-a zguduit la sunetul furtunii Tale asupra lor. Tu nu ai reținut sufletele lor de la moarte și le-ai coborât viețile lor în mormânt.
16. Tu i-ai urmărit pe ei în furtuna Ta, Tu i-ai consumat pe ei în vijelia Ta, Tu ai schimbat ploaia lor în grindină. Ei au căzut în puțuri adânci încât ei nu s-au putut ridica.
17. Stârvurile lor au fost precum gunoiul aruncat în mijlocul străzilor.
18. Ei au fost consumați și distruși în mânia ta. Tu i-ai salvat pe oamenii tăi cu puterea Ta.
19. Așadar, inimile noastre se bucură în Tine, sufletele noastre se înalță în salvarea Ta.
20. Limbile noastre vor relata puterea Ta, noi vom cânta și vom lăuda lucrările Tale minunate.
21. Căci Tu ne-ai salvat pe noi de la dușmanii noștri, Tu ne-ai izbăvit pe noi de aceia care s-au ridicat împotriva noastră, Tu i-ai distrus pe ei dinaintea noastră și i-ai strivit pe ei sub picioarele noastre.
22. Astfel toți dușmanii Tăi vor pieri Doamne, și nelegiuitii vor fi precum pleava risipită de vânt, și cei iubiți de Tine vor fi precum copaci plantați lângă ape.
23. Așadar, Iosua și tot Israelul cu el s-au întors la tabără în Gilgal, după ce-i nimiciseră pe toți regii, încât nici o rămășiță nu a fost lăsată din ei.

24. Și cei cinci regi au fugit singuri pe jos de la bătălie, și s-au ascuns într-o peșteră, iar Iosua a căutat după ei pe câmpul de bătălie, și nu i-a găsit.
25. Și i-a fost după aceea spus lui Iosua, zicând, regii sunt găsiți și iată ei sunt ascunși într-o peșteră.
26. Iar Iosua a spus, desemnează oameni să fie la gura peșterii, să îi păzească, ca nu cumva să plece de acolo; și copiii lui Israel au făcut astfel.
27. Și Iosua a stigmat către tot Israelul și a spus ofițerilor de bătălie, puneți-vă picioarele voastre pe gâttelejurile acestor regi, iar Iosua a spus, astfel va face Domnul tuturor vrășmașilor voștri.
28. Iar Iosua a poruncit apoi ca ei să-i omoare pe regi și să îi arunce în peșteră, și să pună pietre mari la gura peșterii.
29. Și Iosua a mers după aceea cu toți oamenii care erau cu el în acea zi la Maccedah, și l-a nimicit cu ascuțișul sabiei.
30. Și el a distrus cu desăvârșire sufletele și tot ce aparținea orașului, și le-a făcut regelui și oamenilor de acolo precum el îi făcuse Ierihonului.
31. Iar el a trecut de acolo la Libnah și s-a luptat împotriva lui, și Domnul l-a dat în mâna lui, și Iosua l-a nimicit cu ascuțișul sabiei și pe toate sufletele de acolo, și i-a făcut orașului și regelui de acolo precum el îi făcuse Ierihonului.
32. Și de acolo el a continuat spre Lachiș să lupte împotriva lui, iar regele Horam din Gaza, s-a ridicat să le asiste oamenilor din Lachiș, și Iosua i-a nimicit pe el și pe oamenii lui până când nu i-a rămas nici unul lui.
33. Iar Iosua a luat Lachișul și toți oamenii de acolo, și a făcut precum el făcuse în Libna.
34. Și Iosua a trecut de acolo la Eglon, și l-a luat și pe acela de asemenea, și l-a nimicit cu tot cu oamenii de acolo prin ascuțișul sabiei.
35. Și de acolo el a trecut la Hebron și a luptat împotriva lui și l-a luat și l-a distrus cu desăvârșire, iar el s-a întors de acolo cu tot Israelul la Debir și a luptat împotriva lui și l-a nimicit cu ascuțișul sabiei.
36. Iar el a distrus fiecare suflet de acolo, nu a lăsat pe nici unul rămas, și le-a făcut locului și regelui de acolo precum el îi făcuse Ierihonului.
37. Și Iosua a bătut toți regii amoriților de la Cadeș-Barnea până la Azah, și el le-a luat țara lor deodată, căci Domnul a luptat pentru Israel.
38. Și Iosua cu tot Israelul au venit la tabără în Gilgal.
39. Când la acea vreme regele Iabin al Cazorului a auzit tot ceea ce Iosua făcuse regilor amoriților, Iabin a trimis vorbă la regele Iobat al Midianului, la regele Laban al Șimronului, , la regele Iefal al Achșafului, și la toți regii amoriților, zicând:
40. Veniți repede la noi și ajutați-ne, ca să-i putem bate pe copiii lui Israel înainte ca ei să vină asupra noastră și să ne facă nouă precum ei au făcut celorlalți regi ai amoriților.
41. Și toți acești regi au ascultat de cuvintele regelui Iabin al Cazorului, și au plecat cu toate oștile lor, 17 regi. Iar oamenii lor erau numeroși precum nisipul de pe malul mării, împreună cu cai și care fără număr, și au venit și au campat împreună la apele Meromului, și s-au întâlnit să lupte împreună împotriva lui Israel.
42. Și Domnul i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, căci mâine pe la timpul acesta Eu îi voi da pe ei, toți morți înaintea ta, tu le vei ologii caii lor și le vei arde carele lor cu foc.
43. Iar Iosua a venit cu toți oamenii de război deodată asupra lor și i-au bătut, iar ei au căzut în mâinile lor, căci Domnul îi dăduse pe ei în mâinile copiilor lui Israel.
44. Așadar copiii lui Israel i-au urmărit pe toți acești regi cu oștile lor, și i-au nimicit până când nu a mai rămas nici unul din ei, iar Iosua le-a făcut lor precum Domnul îi spusese lui.
45. Și Iosua s-a întors la acea vreme la Cazor și l-a nimicit cu ascuțișul sabiei și a distrus fiecare suflet din el, și l-a ars cu foc, iar de la Cazor, Iosua a trecut la Șimron și l-a nimicit și l-a distrus cu desăvârșire.
46. De acolo el a trecut la Achșaf și i-a făcut precum el îi făcuse Șimronului.

47. De acolo el a trecut la Adulam și a nimicit toți oamenii din el, și i-a făcut Adulamului precum el îi făcuse Achșafului și Șimronului.
48. Și el a trecut de acolo la toate orașele regilor, pe care el îi omorâse, și a bătut toți oamenii care erau rămași din ei și i-a distrus cu desăvârșire.
49. Doar bunurile lor și vitele lor izraeliții le-au luat ca pradă, dar pe fiecare om ei l-au ucis, nu i-au îndurat nici unui suflet să trăiască.
50. Precum Domnul îi poruncise lui Moise astfel au făcut Iosua și tot Israelul, ei nu au eșuat în nimic.
51. Iar Iosua și toți copiii lui Israel au nimicit tot ținutul Canaan precum Domnul le poruncise lor, și i-au ucis pe toți regii lor, fiind 31 de regi, iar copiii lui Israel au luat toată țara lor,
52. Înafara regatelor lui Sihon și Og, care erau pe partea celaltă a Iordanului, din care Moise nimicise multe orașe. Pe acelea Moise le-a dat rubeniților și gadiților și la jumătate din tribul lui Manasse.
53. Și Iosua a ucis toți regii care erau pe partea aceea a Iordanului către vest, și meleagurile le-a dat ca moștenire celor nouă triburi și jumătății de trib ale lui Israel.
54. Timp de cinci ani Iosua a purtat în continuare războiul cu acești regi, și le-a dat orașele lor la izraeliți, iar ținutul a devenit liniștit de la bătălie de-a lungul orașelor amoriților și canaaniților.

Capitolul 90

1. La acea vreme în al cincilea an după ce copiii lui Israel trecuseră peste Iordan, după ce copiii lui Israel se odihniseră de la războiul lor cu canaanii, la acea vreme bătălii mari și severe s-au ivit între Edom și copiii lui Chittim, iar copiii lui Chittim s-au luptat împotriva Edomului.
2. Și regele Abianus al Chittimului a pornit în acel an, care a fost anul 31 al domniei lui, și el a avut o forță mare cu el dintre oamenii viteji ai copiilor lui Chittim, și el a mers la Seir să lupte împotriva copiilor lui Esau.
3. Iar regele Hadad al Edomului a auzit de raportul lui, și a pornit să îl întâmpine cu un popor numeros și o forță puternică, și s-a angajat în bătălie cu el în șesul Edomului.
4. Și mâna Chittimului a prevalat asupra copiilor lui Esau, iar copiii lui Chittim au ucis din copiii lui Esau 22.000 de oameni, și toți copiii lui Esau au fugit dinaintea lor.
5. Iar copiii lui Chittim i-au urmărit și au ajuns la regele Hadad al Edomului, care fugea dinaintea lor, și l-au prins viu și l-au adus la regele Abianus al Chittimului.
6. Și Abianus a ordonat să fie ucis, iar regele Hadad al Edomului a murit în anul 48 al domniei lui.
7. Și copiii lui Chittim au continuat urmărirea Edomului, și i-au lovit cu un mare măcel, iar Edomul a devenit supus copiilor lui Chittim.
8. Iar copiii lui Chittim au domnit peste Edom, și Edomul a venit sub mâna copiilor lui Chittim iar ei au devenit un singur regat din acea zi înainte.
9. Și de la acea vreme ei nu și-au mai putut ridica capetele lor, iar regatul lor a devenit unul cu copiii lui Chittim.
10. Și Abianus a desemnat ofițeri în Edom și toți copiii lui Edom au devenit supuși și tributari la Abianus, iar Abianus s-a întors înapoi în ținutul lui, Chittim.
11. Și când el s-a întors, și-a înnoit guvernul și și-a construit un palat spațios și fortificat ca reședință regală, și a domnit în siguranță peste copiii lui Chittim și peste Edom.
12. În acele zile, după ce copiii lui Israel îi alungaseră pe toți canaanii și amoriții, Iosua era bătrân și avansat în ani.
13. Iar Domnul i-a spus lui Iosua: Tu ești bătrân, avansat în viață, și o mare parte din ținut rămâne să fie luată în posesie.
14. Așadar acum împarte acest ținut ca moștenire celor nouă triburi și jumătății de trib al lui Manasse, iar Iosua s-a ridicat și a făcut precum Domnul îi spusese lui.
15. Și el a împărțit tot ținutul între triburile lui Israel ca o moștenire, în concordanță cu diviziunile lor.
16. Dar tribului lui Levi el nu i-a dat nici o moștenire, ofrandele Domnului sunt moștenirea lor precum Domnul spusese de ei prin intermediul lui Moise.
17. Și Iosua a dat Muntele Hebron lui Caleb, fiul lui Iefune, o parte deasupra fraților lui, precum Domnul spusese prin Moise.
18. Prin urmare Hebronul a devenit o moștenire pentru Caleb și copiii lui până în această zi.
19. Iar Iosua a împărțit tot ținutul prin tragere la sorți la tot Israelul ca moștenire, precum Domnul îi poruncise lui.
20. Și copiii lui Israel au dat orașe leviților din propria lor moștenire, și suburbii pentru vitele lor, și proprietate, precum Domnul îi poruncise lui Moise, astfel au făcut copiii lui Israel, și ei au împărțit ținutul prin tragere la sorți fie mici sau mari.
21. Iar ei au mers să moștenească ținutul conform granițelor lor, și copiii lui Israel i-au dat lui Iosua, fiul lui Nun, o moștenire printre ei.
22. Prin Cuvântul Domnului ei i-au dat lui orașul pe care el l-a cerut, Timnat-Serac în Muntele Efraim, iar el a construit orașul și a locuit înăuntrul lui.

23. Acestea sunt moștenirile pe care preotul Eleazer și Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile triburilor le-au porționat copiilor lui Israel prin tragere la sorți în Șiloh, înaintea Domnului, la ușa cortului, iar ei au terminat de împărțit ținutul.
24. Și Domnul a dat ținutul izraeliților, iar ei l-au stăpânit precum Domnul le spusese lor, și precum Domnul le jurase strămoșilor lor.
25. Și Domnul a dat izraeliților odihnă de la toți dușmanii lor dimprejur, și nici un om nu s-a ridicat împotriva lor, iar Domnul i-a dat pe toți dușmanii lor în mâinile lor, și nici un lucru nu a lipsit din tot binele pe care Domnul îl vorbise copiilor lui Israel, da Domnul a înfăptuit toate lucrurile.
26. Iar Iosua i-a chemat pe toți copiii lui Israel și i-a binecuvântat, și le-a poruncit lor să-i slujească Domnului, iar el după aceea i-a trimis, și ei au mers fiecare om în orașul lui, și fiecare om la moștenirea lui.
27. Și copiii lui Israel i-au slujit Domnului în toate zilele lui Iosua, iar Domnul le-a dat lor odihnă de la toți dimprejurul lor, și ei au locuit în siguranță în orașele lor.
28. Și s-a întâmplat în acele zile, că regele Abianus al Chittimului a murit, în anul 38 al domniei lui, care este al șaptelea an al domniei lui peste Edom, iar ei l-au îngropat în locul lui pe care și-l construise, și Latinus a domnit în locul lui 50 de ani.
29. Și în timpul domniei lui el a pornit cu o armată, și a mers și a luptat împotriva locuitorilor din Britannia și Chernania, copiii lui Elișa fiul lui Iavan, și a prevalat asupra lor și i-a făcut pe ei tributari.
30. El apoi a auzit că Edomul se răzvrătise de sub mâna Chittimului, iar Latinus a mers la ei și i-a bătut și i-a supus, și i-a pus pe ei sub mâna copiilor lui Chittim, iar Edomul a devenit un singur regat cu copiii lui Chittim în toate zilele.
31. Și pentru mulți ani nu a fost nici un rege în Edom, iar guvernul lor a fost cu copiii lui Chittim și cu regele lor.
32. Și a fost în anul 26 după ce copiii lui Israel traversaseră Iordanul, care este anul 66 după ce copiii lui Israel plecaseră din Egipt, că Iosua era bătrân, avansat în ani, având 108 ani în acele zile.
33. Și Iosua a chemat tot Israelul, bătrânii lor, judecătorii și ofițerii lor, după ce Domnul dăduse tuturor izraeliților odihnă de la toți dușmanii lor de jur împrejur, iar Iosua le-a spus bătrânilor Israelului, și judecătorilor lor: Iată, eu sunt bătrân, avansat în ani, și voi ați văzut ceea ce Domnul a făcut tuturor națiunilor pe care El le-a alungat dinaintea voastră, căci este Domnul care a luptat pentru voi.
34. Așadar acum întăriți-vă să păstrați și să faceți toate cuvintele legii lui Moise, să nu deviați de la ea înspre dreapta sau înspre stânga, și să nu veniți printre acele națiuni care sunt rămase în ținut; nici să nu pomeniți numele zeilor lor, ci voi să vă alipiți de Domnul Dumnezeuul vostru, precum voi ați făcut până în această zi.
35. Și Iosua i-a îndemnat mult pe copiii lui Israel să-i slujească Domnului în toate zilele lor.
36. Iar toți izraeliții au spus: Noi îi vom sluji Domnului Dumnezeuului nostru în toate zilele noastre, noi și copiii noștri, și copiii copiilor noștri, și sămânța noastră pentru totdeauna!
37. Și Iosua a făcut un legământ cu oamenii în acea zi, și i-a trimis pe copiii lui Israel, iar ei au mers fiecare om la moștenirea lui și la orașul lui.
38. Și a fost în acele zile, când copiii lui Israel locuiau în siguranță în orașele lor, că ei au îngropat coșciugele triburilor strămoșilor lor, pe care ei le aduseseră din Egipt, fiecare om în moștenirea copiilor lui. Copiii lui Israel i-au îngropat pe cei 12 fii ai lui Iacob, fiecare om în proprietatea copiilor lui.
39. Și acestea sunt numele orașelor în care ei i-au îngropat pe cei 12 fii ai lui Iacob, pe care copiii lui Israel îi aduseseră din Egipt.
40. Iar ei i-au îngropat pe Ruben și pe Gad în partea aceasta a Iordanului în Romia, pe care Moise o dăduse copiilor lor.
41. Și ei i-au îngropat pe Simeon și pe Levi în orașul Mauda, care fusese dat copiilor lui Simeon, și suburbia orașului a fost pentru copiii lui Levi.

42. Și ei l-au îngropat pe Iuda în orașul lui Beniamin vizavi de Betleem.
43. Și ei au îngropat oasele lui Issacar și lui Zebulun în Sidon, în partea care le-a revenit copiilor lor.
44. Iar Dan a fost îngropat în orașul copiilor lui în Eștael, și ei i-au îngropat pe Naftali și pe Așer în Cadeș-Naftali, fiecare om în locul lui care fusese dat copiilor lui.
45. Și ei au îngropat oasele lui Iosif în Sihem, în partea terenului pe care Iacob o cumpăraseră de la Hamor, și pe care Iosif a primit-o ca moștenire.
46. Și ei l-au îngropat pe Beniamin în Ierusalim vizavi de iebusiți, care fusese dat copiilor lui Beniamin; copiii lui Israel și-au îngropat părinții lor fiecare om în orașul copiilor lui.
47. Și la capătul a doi ani Iosua, fiul lui Nun, a murit la vârsta de 110 ani, și timpul în care Iosua a judecat Israelul a fost de 28 de ani, iar Israel i-a slujit Domnului în toate zilele vieții lui.
48. Iar celelalte treburi ale lui Iosua și băcăliile lui și muștrările lui cu care el muștrase Israelul, și toate cele ce el le poruncise lor, și numele orașelor pe care copiii lui Israel le stăpâneau în acele zile, iată, sunt scrise în cartea cuvintelor lui Iosua către copiii lui Israel, și în cartea războaielor Domnului, pe care Moise și Iosua și copiii lui Israel le scriseseră.
49. Și copiii lui Israel l-au îngropat pe Iosua la granița moștenirii lui, în Timnat-Serac, care îi fusese dat lui în Muntele Efraim.
50. Iar Eleazer, fiul lui Aaron, a murit în acele zile, și ei l-au îngropat pe el într-un deal aparținându-i lui Fineas fiul său, care îi fusese dat lui în Muntele Efraim.

Capitolul 91

1. La acea vreme, după moartea lui Iosua, copiii canaaniților erau încă în ținut, iar izraeliții s-au hotărât să îi alunge.
2. Și copiii lui Israel l-au întrebat pe Domnul, zicând, cine se va duce întâi pentru noi la canaaniți să lupte împotriva lor? Iar Domnul a spus: Iuda va merge.
3. Iar copiii lui Iuda le-au spus copiilor lui Simeon, mergeți cu noi în sarcina noastră, și vom lupta împotriva canaaniților iar noi de asemenea vom merge cu voi în sarcina voastră. Așadar copiii lui Simeon au mers cu copiii lui Iuda.
4. Și copiii lui Iuda au mers și s-au luptat împotriva canaaniților. Așa că Domnul i-a dat pe canaaniți în mâinile copiilor lui Iuda, și i-au omorât în Bezec, 10.000 de oameni.
5. Iar ei s-au luptat cu Adoni-Bezec în Bezec, și el a fugit dinaintea lor, și ei l-au urmărit și l-au prins, și l-au apucat și i-au retezat degetele lui mari de la picioare și de la mâini.
6. Și Adoni-Bezec a spus, 70 de regi având degetele lor mari de la mâini și de la picioare retezate, și-au adunat carnea lor sub masa mea. Precum eu am făcut, astfel Dumnezeu mi-a răsplătit mie; iar ei l-au adus pe el la Ierusalim și el a murit acolo.
7. Și copiii lui Simeon au mers cu copiii lui Iuda, și i-au ucis pe canaaniți cu ascuțișul sabiei.
8. Și Domnul a fost cu copiii lui Iuda, iar ei au stăpânit muntele, și copiii lui Iosif au mers la Betel, și Domnul a fost cu ei.
9. Iar copiii lui Iosif au spionat Betelul, și veghetorii au văzut un om ieșind din oraș, și l-au prins și i-au spus, arată-ne acum intrarea orașului iar noi îți vom arăta bunăvoință ție.
10. Și acel om le-a arătat lor intrarea orașului, iar copiii lui Iosif au venit și au nimicit orașul cu ascuțișul sabiei.
11. Iar pe om cu familia lui ei l-au fost trimis de acolo, și el a mers la hitiți și a construit un oraș, și l-a numit Luz. Așadar toți izraeliții au locuit în orașele lor, și copiii lui Israel i-au slujit Domnului în toate zilele lui Iosua, și în toate zilele bătrânilor, care își lungiseră zilele lor după Iosua, și văzuseră marea lucrare a Domnului, pe care El o îndeplinise pentru Israel.
12. Și bătrânii au judecat Israelul după moartea lui Iosua timp de 17 ani.
13. Iar toți bătrânii de asemenea au luptat bătăliile lui Israel împotriva canaaniților și Domnul i-a alungat pe canaaniți dinaintea copiilor lui Israel pentru a-i așeza pe izraeliți în meleagul lor.
14. Și El împlinise toate cuvintele, pe care El le vorbise lui Avraam, Isaac, și Iacob, și legământul pe care El îl jurase, să le dea lor și copiilor lor, ținutul canaaniților.
15. Iar Domnul le-a dat copiilor lui Israel tot ținutul Canaan, precum El le jurase strămoșilor lor, și Domnul le-a dat lor odihnă de la aceia din jurul lor, și copiii lui Israel au locuit în siguranță în orașele lor.
16. Bindecuvântat fie Domnul pentru totdeauna, amin, și amin.
17. Întăriți-vă, și fie ca inimile tuturor celor ce se încred în Domnul să fie de bun curaj!